

உ

சுவமயம்.

பத்தாங்கிருமுறை யென்னும்

திருமந்திரம் மூவாயிரம்

அறுபத்துமூன்று நாயனமாரு ளொருவராய்

திருமூலநாயனாரியற்றியது.

MAHAMAHOPADHYAYI
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
DESANT NAGAR :: MADRAS-4

இஃது,

கொ - சண்முகசுந்தர முதலியார்களுடன்

செவ்ஞானபோதயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை - சிந்தாகிரிப்பேட்டை

சாஷித்து ஓர் ஆவணி மீ

MAHAMAHOPADHYAYI
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

GA
GA
GA

திருமூலநாயனார் சரித்திரம்.

நம்பியாண்டாராமபி திருவந்தாதி. ஙசு-வது, செ

குடிமன்னுசாத்தனூர்க் கோக்குலமேம்ப்போன குறம்
பைபுகு, முடிமன்னுகூனற் பிறையாளனறனை முழுதமிழி
ழின், படிபன்னுவேதத்தின் சொற்படியேபர விட்டெனுகி,
படிமன்னவைத்திரான மூலனாகின்ற வங்கனனே (ஙசு)

உமாபதி சிவாசாரியார்

திருத்தொண்டா புராணசாரம். ஙசு - வது, செ.

கயிலாயத் தொருசித்தா பொதியிற்சேர்வார் காவிரிசூழ
சாதத்தனூர் கருதுமூலன், பயிலானோ யுடனவியத் துயரநீடும ப
சுககளைக்கண்டவனுடலிற் பாய்கதுபோத,வயலாகப் பண்டை
யுட லருளானமேவி யாவடுதன் பிறையாணடுக கொருபாவாக
க, குயிலாரு மரசடியி லிருந்துகூறிக் கோதிலா வடகயிலைரு
றுக்குரே. (ஙசு)

திருமந்திரம் பத்தாவதுதிருமுறை என்பதற்கு

திருமுறைகண்ட புராணம். உசு - வது செ.

ஆகவளர் திருமுறையே முருட்டிருவா சகமொன்று, மோ
டுமெறி திருவிசைப்பா மாலைமுறை யொன்றுசுவ, போகமிரு ம
ந்திரமா முறையொன்று புகழ்பெறவே, பாகமிருந் திருமுறை
கள் பத்தாக வைத்தார்கள். (உசு)

திருமூலர் திருக்கூத்திரம்

ஐப்பசி மீ அஸ்வநிக்ஷத்திரம்.

திருமூலநாயனார் இம்மூவாயிரச்செய்யுளன்றி வயித்தியத்
தில் கஉ - ௩௦௦௦ - எனனுங் கோர்வைகளையுரு செய்திருக்கின
றனா.

இப்போத்சிடிமுற்றும்
சிவஞானபோதயந்திரசாலை
புத்தகங்களின் விபரம்

சிவஞானபோத விருத்தியுரை	க - ஈ - 0
திருவுந்திடாரா, திருக்களிற்றுப்படியாரா, இருபா விருபத்து, உண்மைவிளக்கம், திருவருட்பய ன, விடுவெண்பா, தொழிக்கவி, உண்மை நெ றி விளக்கம், போற்றிப்பண்ணொடை, சங்கதப் நிராகரணம், இவற்றினுரை.	k - கஉ - 0
சிவஞானசுத்தியார பரபக்ஷவுரை	க - அ - 0
சிவப்பிரகாச வியாக்கியாராம்.	க - அ - 0
திருமூலா திருமந்நிரம்	0 - சுஉ - 0
இலிங்கபுராணம்	க - அ - 0
காமபுராணம்	உ - அ - 0
வீநாயககவசம், சிவகவசம், சத்திக்வசம், திரிபு ரை அகவல், திரிபுரைதோத்திரம், காமாட்சி யம்மன் அகவல், வீநாயகர் அகவல், கந்தா சஷ்டி கவசம்	0 - 0 - க
சௌந்தரி - யானகல்கரி மூலம்	0 - 0 - சு
அபிராமி யந்தாதி.	0 - 0 - சு
கந்தரதுபுதி மூலமும் - உரையும்	0 - 0 - க
சரசுவதிதோத்திரம், சரசுவதியந்தாதி	0 - 0 - ரு
ஆத்திஞ்சி கொண்டைவேந்தன் மூலம்	0 - 0 - ச
ஹே உரை.	0 - 0 - க
வாக்ருண்டாம் மூலம் - உரையும்,	0 - க - 0
நலவழி ஹே ஹே	0 - க - 0
சமஸ்கிருத சிவஞானபோத சுவவியாக்கியாராம்	} 0 - ஈ - 0
ஆகம் உதாரணங்களுடன்	
சீததாந்த சாராவளி வியாக்கியாராம்.	

அதிகாரவகராதி.

	பககம்.		பககம்.
விநாயகாகாப்பு	க	பிராமணையவாமை	உங்.
சிறப்புப்பாயிரம்	க	மகளிரிழிவு	உச
வேதச்சிறப்பு	க	நல்குரவு	உச
ஆகமச்சிறப்பு	எ	அகநிகாரியம்	உரு
குருபாரமபரியம்	அ	அநதனரொழுக்கம்	உங்.
திருமூலாவரலாறு	க	இராசதோஷம்	உங்.
அவையடக்கம்	கக	வானசிறப்பு	உங்.
திருமந்திரத்தொகைச்சிறப்பு		தாநசிறப்பு	உங்.
	[பு கஉ	இரந்தாராகிதல்	உங்.
குருமடவரலாறு	கஉ	அறஞ்செயான்றிறம்	ங்.
திருமூர்த்திகளின் சேஷ்டக		அன்புடைமை	ங்.
[நிஷ்ட முறைமை கஉ		அன்புசெய்வாரை யறிவன	
ஆ அதிகாரம் க0		[சிவன	ங்.
		கல்வி	ங்.
முதற்றந்திரம்.		கேளவிகேட்டமைதல்	ங்.
உபதேசம்	கங்.	கல்லாமை	ங்.
யாகதை நிலையாமை	கஎ	நடுநிலையாமை.	ங்.
செல்வ நிலையாமை	கக	கள்ளண்ணாமை	ங்.
இளைமைநிலையாமை	உ0	ஆ அதிகாரம் உச.	
உயிர்நிலையாமை	உஉ	ஆ பாயிரமுட்பட கச	
கொல்லாமை	உங்.		
புலாண்டிமுத்தல்	உங்.		

பக்கம்		பக்கம்.	
இரண்டாகத்திரம்		ஆதிக்காரம் உரு	
அகத்திரம்	௩௬	பாயிரமுடப்பட்ட	௩௬
பதினவியில் கிரட்டமெட்டு		—	
[௪௦		மூன்றாகத்திரம்	
இலிங்கபுராணம்	௪௦	அஷ்டாங்கயோகம்	௬௪
தக்கனவேளவி	௪௧	இயமம்	௬௫
பிரளயம்	௪௨	நியமம்	௬௫
சக்கரப்பேறு	௪௩	ஆதம்	௬௬
எலும்புங்கபாலமும்	௪௩	பிராணயாமம்	௬௬
அடிமுடிதேடல	௪௪	பிரத்யாகாரம்	௬௮
சாவசுருஷ்டி	௪௫	காரண	௬௯
திதி	௪௮	தியாகம்	௭௦
சங்காரம்	௪௯	சமாதி	௭௩
திரோபாவம்	௫௦	அஷ்டாங்கயோகப்பேறு	௭௪
அறுக்கிரகம்	௫௧	அஷ்டமாசித்தி	௭௬
காப்பக்கிரகை	௫௩	கலைநிலை	௮௪
மூவகையாருயிரவாக்கம்	௫௪	சரீரசித்தியுபாயம்	௮௫
பாததிரம்	௫௮	காலசக்கரம்	௮௭
அபாததிரம்	௫௯	ஆயுளபரிணை	௯௦
தீர்த்தம்	௫௯	வாரசரம்	௯௩
திருக்கோயிலழிவு	௬௦	வாரஞலம்	௯௩
அதோமுகத்தரிசுகம்	௬௧	கேசரியோகம்	௯௪
சுவந்ததை	௬௧	பரிபங்கயோகம்	௯௭
குருந்ததை	௬௨	அமுரிதாரணை	௯௯
மயேசுரந்ததை	௬௩	சந்திரயோகம்	௧௦௦
டொன்ரயுடைமை	௬௩	ஆதிக்கார-உக	
டெரியோரைத துணைக்கோ		பாயிரமுட்பட்ட	௮௦
[டல் ௬௩		—	

	பதகம்		பதகம்
நாலரத்ததிரம்		சனமார்க்கம்	கள்ள
அசபை	கௌ	சகமராககம்	கள்ள
திருவம்பலச்சககரம்	கௌ	சதபுத்திரமராக்கம்	கள்ள
அசசனை	கள்ள	தாசமராககம்	கள்ள
நவகுண்டம்	கள்ள	சாலோகம்	கள்ள
சுத்திபேதம்-தி-ம்	கௌ	சாம்பம்	கள்ள
வயிரவிமநதிரம்	கௌ	சாருபம்	கள்ள
பூரணசத்தி	கௌ	சாயுச்சியம்	கள்ள
ஆகாரவாதேயம்	கௌ	சத்திசிபாதம் மதம்	கள்ள
ஏரோளிச்சககரம்	கௌ	மதகரம்	கள்ள
வயிரவச்சககரம்	கௌ	திவரம்	கள்ள
சாம்பலி மண்டலச-ம்	கௌ	திவரதரம்	கள்ள
புவராபதிச்சககரம்	கௌ	புறச்சமயதுஷணம்	கௌ
நவாஷுரிச்சககரம்	கௌ	நிராகாரம்	கௌ
ஆதிதிகாரம்-கௌ		உட்சமயம்	கௌ
பாயிரமுடபட	கௌ	ஆதிதிகாரம் - உரு	
		பாயிரமுடபட	கௌ
ஐந்தாதததிரம்.		ஆறுதததிரம்.	
சுத்தசைவம்	கௌ	சிவகுருநரிசகம்	கௌ
அசுத்தசைவம்	கௌ	திருவடிப்பேறு	கௌ
மாராககசைவம்	கௌ	ஞாதிருஞானஞேயம்	கௌ
கமிஞ்சுத்தசைவம்	கௌ	துறவு	கௌ
சரிதை	கௌ	தவம்	கௌ
கிரியை	கௌ	தவதுஷணம்	கௌ
யோகம்	கௌ	அருளுடைமையின - ஞானம்	
ஞானம்	கௌ	[வருஷல் கௌ	

	பகம்	பகம்.
அவவேடம்	ககசு	பூரணகருகைநெறிசச-திஉஉரு
தவவேடம்	ககரு	சமரதிககிரியை உஉசு
திருநீறு	ககசு	வீந்தூறபனம் உஉஎ
ஞானவேடம்	ககசு	விந்தூஜயம் போ-ம் உஉசு
சிவவேடம்	ககஎ	ஆதிதகநிலை-அ-ன உஉந
அபகருவன	ககஅ	பிண்டாதிததன உஉசு
பகருவன	ககக	மனவாதிததன உஉரு
ஆதிதகாரம் - கசு	கசு	ஞானதிததன உஉரு
பாயிரமுடபட	கரு	சிவாதிததன உஉசு
ஏழாதந்திரம்		பசுவிலககணம் - பின உஉஎ
ஆருதாரம்	உருக	புருடன உஉஎ
அண்டலிங்கம்	உருஉ	அணு உஉஎ
பிண்டலிங்கம்	உருச	ஜீவன உஉஅ
சதாசிவலிங்கம்	உருச	பசு உஉஅ
அனமலிங்கம்	உருஎ	போதன உஉசு
ஞானலிங்கம்	உருஅ	ஐந்திந்திரியமடக்குமரு உஉசு
சிவலிங்கம்	உருக	ஐந்திந்திரியமடக்குமுரைஉசு
சம்பிரதாயம்	உரு	அசற்குருநெறி உசஉ
திருவருளவைப்பு	உருஉ	சற்குருநெறி உசந
அருனொளி	உருச	கூடாவொழுக்கம் உசரு
சிவபூசை	உருரு	கேடுகணடிதங்கல் உசஎ
குருபூசை	உருஅ	இதோபதேசம் உசசு
மயேசுரபூசை	உருக	ஆதிதகாரம் நக.
அடியார்பெருமை	உருஉ	பாயிரமுடபட ககசு
போசநவிதி	உருஉ	—
பிஷாவிதி	உருந	எட்டாந தந்திரம்.
முததிரைபேதம்	உருந	உடலிப்பஞ்சபேதம் உருக

	பக்கம்		பக்கம்
உடல்வீடல்	உருங்	முப்பாழ்	உரு
அவததைபேதம்	உருச	காரியகாரணோபாதி	உருசு
மத்தியசாககிராவத்தை	உருஎ	உபசார்தம்	உருஎ
அத்துவாககள்	உருங்	புறங்கூருமை	உருஅ
சுததநனவாதிபருவம்	உருங்	அஷ்டதளகமல மு-தை	உருங்
சேவலசகலசுததம்	உருச	நவாவததை ந-னி	நுச
பராவததை	உருங்	சுததாசுததம்	நுஉ
முகருணநிராக்ருணம்	உருஉ	மோக்ஷந்ததை	நுரு
அண்டாதிபேதம்	உருஉ	இலக்ஷணத்திரயம்	நுச
பதினோராதானமு மவத		தத்துவமசிவாக்ஷயம்	நுரு
[நையெனககாணல்	உருஉ	மகாவாக்ஷயம்	நுசு
கலவுசெலவு	உருங்	விசுவககிராசம்	நுரு
நிசமலாவததை	உருங்	வாய்மை	நுஅ
அறிவுதயம்	உருங்	ஞானிசெயல்	நுகு
புறநதம்	உருஅ	அவாவறுததல்	நுகு
பதிபசுபாசவேறினமை	உருரு	பத்தியுடைமை	நுகக
அதிததலையறியுநதிரகசுததல்		முத்தியுடைமை	நுகங்
[உருஎ		சோதனை	நுகங்
முகருதறம்	உருஅ	ஆ அதிகாரம்-சுச	
முபபதம்	உருஅ	பாயிரமுடபட	உருங்
முபபரம்	உருங்		
பரலக்ஷணம்	உருச	ஒனபதாரதததிரம்	
முகதுரியம்	உருஉ	குருமடதரிசகம்	நுகரு
முமமுததி	உருங்	ஞானகுருதரிசகம்	நுகசு
முசசொருபம்	உருங்	பிரணவசமரதி	நுகஅ
முககரணம்	உருச	ஒளி	நுகங்
முசகுணியம் தெர-சி	உருரு	தூலபஞ்சாக்ஷரம்	நுகங்

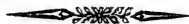
	பக்கம்	மக்கம் .
சூக்ஷ்மபஞ்சரக்ஷம்	ந.உ.உ	மோனசமாதி ந.ச.க
அதிசூக்ஷ்மபஞ்சரக்ஷ	ந.உ.ந	வ்யூரையுரைமரடசி ந.நிக
திருநகரத்தததரிசம்	ந.உ.ச	அணைநதோர தனமை ந.நிக
ஆதாசபபேறு	ந.ந.ந	தோத்திரம் ந.நிச
ஞானேந்திரம	ந.ந.ச	சாவலியாயி ந.நிக
சத்தியஞானநகம்	ந.ந.க	ஆ. அதிகாரம் உ.உ
செந்நிபோதயம்	ந.ந.ள	ஆ. பாயி மு. - பட
ஊழ	ந.ந.ள	அதிகாரம் உ.ந.நி
சிவசரிசநம்	ந.ந.க	கடைய திருமந்திரம் ந.உ.ந.
சிவரூபசதரிசநம்	ந.ச.ச	முத்திரை
முத்திபேதம்	ந.ச.க	
சூனியசம்பாஷணை	ந.ச.க	—

உ

சிவமபம்.

திருமூலநாயனார் திருமந்திரம் - நத.

விநாயகா கரபபு.

ஐந்து கரத்தனை யானே முதத்தனை
யந்தி னிளபபிறை போலுமெயிற்றனை
நந்தி மகனறனை ஞானக கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகினை தேனே.

சிறப்புப்பாயிரம்

போற்றிசைத தினனுயிர் மன்னும் புனிதனை, நாற்றிசைந
குமர்ஸ்வ மாதாகு நாதனை, மேற்றிசைக குட்டென நிசைக
கொரு வேந்தனாக, கூற்றுதைத் தானையான கூறுகினை தேனே.

ஒன்றவன றானே யிரண்டவ னினனரு, ணினறனை மூல
றினு னானகுணர்ந் தானைநது, வென்றன னுறு விரிந்தன னேமு
மபாச, சென்றவன றுனிருந் தானுணர்ந் தெட்டே (உ)

ஒக்கநின் றானே யுலப்பிலி தேவாக, ணககுநின் றேந்திநி கா
தனை நாடொறும், பக்கநின் றுரறி யாத பரமனைப், புகருநின்
றுன்னியான போற்றிசெய் வேனே. (ங)

அகலிடத் தாமெம்பை யண்டத்து வித்தைப், புதலிடத்
தெமெம்பைப் போதவிட்டானைப், பகலிடத் துமமிர வுமப
ணை தேத்தி, யிகலிடத் தேயிரு ணிங்கநின் தேனே (ச)

சிவனொடொகருந் தெய்வந் தேடினுமில்லை, யவனொடொ
ப் பாரிவ கியாவரு மில்லை, புவனங் கடந்தனறு பொன்னொளி மி
ன்னுந், தவளச சடைமுடித் தாமனா யானே. (ஞ)

அவனை யொழிய வமரரு மில்லை, யவனனறிச் செய்யு மரு
நகவ மில்லை, யவனனறி மூவரா லாவதொன றில்லை, யவனன
றி யூர்புகு மாற்றி யேனே (ஈ)

முன்னையொய் பாயுள்ள மூவாககு மூததவன, தன்னை பொய் பாயொன்று மில்லாத தலைமகன, தன்னையப் பாவெனனி லப்பனு மாயுள்ள, பொன்னையொய் பாகினற போதகத தானே.

தீயினும வெய்யன புனலினுந் தண்ணிய, ஞாயினு மீச னரு ளறி வாரில்லை, சேயினு நல்ல னணியனல் னைபர்க்குத், தாயினு நல்லனற ருழசடை யோனே. (அ)

பொன்னுற புரிந்திட்ட பொறசடை யென்னப், பின்னாற் பிறங்க விருந்தவன போநகதி, யென்னாற் ரெழுப்பபி மெய்யி னை மதறவன, தன்னுற ரெழுப்பபி வாரில்லை தானே. (ஆ)

தானே யிருநிலந் தாங்கிவின ஞாயிறற்கு, தானே சுமிக ருதி ஞாயிறுந் திங்களுந், தானே மழைபொழி தையலு மாய் பிற்குந், தானே தடவனாத தன்கட லாகுமே. (அ)

அடலும் புடையுமெம மாநிறை நேரககி, வியலும் பெருந் தெய்வ யியாதுமொன நிலை, முபலு முயலில முடிவுமற ருது கே, பெயலு மழைமுகிற் போநகதி தானே. (க)

கண்ணுந் லாஹொரு காஷி னிறகவு, மெண்ணிலி தேவரி தநதா ரெனப்பலா, மண்ணுறு வாராஹும் வானுறு வாராகளு, மண்ண விவனென தறியகி லார்களே. (க)

மண்ணுந் தானமல ரோனமுகற் தேவராக, ளெண்ணா ன் தினன் நினைக்கிலா ரீசனை, விண்ணுந் தானதனை மேலா ந தாரில்லை, கண்ணுந் தெருகு கட்டாதுந் னானே. (க)

கட்டாதுந் னானகம் லமமல ராதி, கட்டாதுந் னானகட ல் வண்ணனெம் மாயன, கட்டாதுந் னானவாக கப்புற மீசன, கட்டாதுந் னானவருவ கண்டுந் னானே. (க)

ஆதியு மாயர ஞயுட லுண்ணினற, வேதியு மாய்விரிந் தா ரந்கிருந் தாரருட், சோதியு மாய்ச்சுருவ காததோர் தனையுந் தியுமாய் நித்த மாக்கின னானே. (க)

கோது குலாவிய கொன்றைக் குழற்சடை, மாத குலாவி ய வானுசற பாகனை, யாது குலாவி யமருந் தேவருந், கோது குலாவிந் குணமயில் வாரே. (க)

காயமிரண்டுங் கலந்து கொடுக்கினு, மாயங் கத்துரி யறு
மிசு மவவழி, தேசங் கலந்தொரு தேவனென நெண்ணிலு, மி
சனுறவுக கெதிரிலலை தானே (௧௭)

அதிபதி செய்த வள்கை வேந்தரை, நெதிபதி செய்த நி
லாதவ நோக்கி, யதுபதி யாதரித தாக்கம தாக்கி, யதுபதி கொ
ள்ளென்ற வெமபெரு மாணே (௧௮)

இதுபதியேலங் கமழ்பொழி லேழு, முதுபதி செய்தவன
முதறி வாளன், விதுபதி செய்தவன் மெய்ததவ நோக்கி, யது
பதி யாக வமருகின் றானே. (௧௯)

முடிவு பிறப்பையு முன்னே டடைத்த, வடிக னுறையு மா
னெறி நாடி, லிடியு முழக்கமு மீச ருருவங், கடிமலாக குன்ற
மலையது தானே (௨௦)

வானப் பெருங்கொண்டன மாலயன் வானவ, ருனப பிற
வி பொழிசுரு மொருவனைக, காணக களிது கதறப பிளந்தவெ
று, கோண்ப புகழுமின் கூடலு மாமே (௨௧)

மனத்தி லெழுநின்ற மாயநன் றுட, னினைதத தறிவ செ
னில்தா னனைக்கில, றொனகசிறை யனபில செனப ரிதையன், பி
ழைக்கின் றாபக்கம் பேணிந்ந றானே. (௨௨)

வல்லவன் வனலிக டிறையிடை வாரன், நில்லென நற்பி
தத நீதியு ளீசனை, வில்லென வேண்டா மிறையவா தமமுத, வ
லலும பகலு மருளுகின் றானே. (௨௩)

போற்றினசுத துமபுகழர் தும்புனி தன்னடி, தேற்றயி
னென்றஞ சிவனடிக கேசெலவ, மாற்றிப தென்று மயலுறையு
சுந்தைடை, மாற்றிநின் றூர்வழி மண்ணிந்ந றானே. (௨௪)

பிறப்பிலி பிடுஞ்கண் பேரரு ளாள், னிரப்பிலி யாவாகரு
மினப மருளுந், துறப்பிலி தனனைத் தொழுமின் றெழுதான்,
மறப்பிலி மாயா விருத்தமு மாமே. (௨௫)

தொடாநதுநின் றானைத் தொழுமின் றெழுதாந், படாநது
நின் றுணபரி பாரக முற்றுறு, கடநதுநின் றுணகம லம்மலா
மேலே, யுடநதிருந் தானடிப புண்ணிய மாமே. (௨௬)

சந்தி பெனததக்க தாமரை வானமுகத், தந்தமி லீச ன
ருணமக கேயெனது, நந்தியை நாளும் வணங்கப் படுமவா, புந்
தியி னுள்ளே புருந்தநின் றானே (உஎ)

இணங்கநின் றானெவரு மாகநின் றானும், பினங்கநின் றா
னபினமுன னாகநின் றானு, முணங்கநின் றானம் ராபதி, நாத
ன, வணங்கநின் றாககே வழிததுணை யாமே. (உஅ)

காணநில் லாயடி யேறகுற வாருளா, காணநில் லேனுன
னை நானரமு விககொளளக, சோணநில் லாத குணததடி யா
ர்மனத, தானிய னாகியமர்ந்தநின் றானே. (உக)

வானின் றழைக்கு மழைபோ லிறைவனூ, தானின் றழை
க்குவகொல லெனது தயவகுவா, ிரானின் றழைக்கு மதுபோ
லென னந்தியை, நானின் றழைப்பது ஞாலவ கரியே (ஙா)

மண்ணகத் தாடுகுகும வானகத் தாடுகுகும், விண்ண
கத் தாடுகுகும வேதத்தி னுடுகுகும், பண்ணகத் தினனிசை
ப பாடலுற றுணுககே, கண்ணகத் தேநின்று காதலித் தேனே.

தேவா பிரானம் பிரானநிசை பதகையு, மேவுபி ரானவி
ரி நீருல கேழையு, தாவுபி ரானறனமை தானநி வாரில்லை, பா
வுபி ரானருட் பாடலு மாமே (ஙஉ)

பதிபல வாவது பண்டுவ வுலகம், விதிபல செய்தொன்று
மெய்மையணராரா, துதிபல தோத்திரகு சொல்லவல் லாரு, ம
தியிலா ரெஞ்சினுள வாடுகின் றாரே. (ஙங)

சாந்து கமமுற கவரியின் கந்தம்போல், வேந்த னமராத
கருளிய மெயநகெறி, யாராத சுடரணன வாயிர நாமமும், போ
ந்து மிருதம புகழவென றானே (ஙச)

ஆறறிக லாவழி யாரு மிறைவனைப். போற்றுமின போற
நிப புகழின் புகழந்திதல், மேற்றிசைக குங்கழக குததிசை
யெட்டுக்கு, மாறறுவ னப்படி மாடமு மாமே. (ஙரு)

அடபனை நந்தியை யாரா வழுதினை, யொப்பிலி வள்ளலை
பூழி முகலவனை, யெப்பரி சாயினுமேததுமினேததினா, லபப
ரி சீசனருளபெற லாமே. (ஙக)

நானுநின் தேததுவ ளுடொறு நந்திபைத், தானுநின் றுன
றழற் போலொககு மேனியன், வானுவி ன றாமதி போலுட ளு
ளளுவர், துனினின் றுங்கே யுயிரககின்ற வாறே (ஙா)

பிதற்றொழி யேனபெரியானரி யானைப், பிதற்றொழி யே
னபிற வாவுரு யானைப், பிதற்றொழி யேனெனுகள போகநதி
னனைப், பிதற்றொழி யேனபெரு மைததவன் றானே (ஙஅ)

வாழத்தவல் லாராமனத துளளுநு சோதியைத், திததீ
யங்கே திராககின்ற தேவனை, யேத்தியு மெடபெரு மானென
நிறைஞ்சியு, மாதகஞ்செய தீச னருடபெற லாமே (ஙக)

குறைநடைந தீசன் குறைகழ னுடு, நிறைநடை செம
பொனி நேரொளி பொககு, மறஞ்சிடஞ செய்யாது வாழத்
தவல்லாசகுப், புறஞ்சடஞ செய்யான் புருத்தநின் றானே.

சினஞ்செயத் நஞ்ச னட தேவா பிரானைப், புனஞ்செயத்
நெஞ்சிடைப் போற்ற வல்லாசகுக், கனஞ்செய்த வானுநற்
பாகனு மங்கே, யினஞ்செய்த மாண்போ லினங்கநின் றானே.

போயான் தனைப் புகழ்வார பெறுவது, நாயக னுனமு
டி செய்தது வேநலகு, மாயகஞ் சூழ்ந்து வரவல்ல ராக்லும்,
வேயன் தோளிககு யோநொனதுந தானே (சஉ)

அரனடி சொல்லி யரற்றி யழுது, பரனடி நாடியே பாவி
பப நாளு, முரனடி செய்தவ கொதுங்கவல் லாசகு, நிரனடி
செயது நிறைத்தநின் றானே. (சங)

போற்றியென பாரம ராபுனி தன்னடி, போற்றியென
பா ரசராபுனி தன்னடி, போற்றியென பாரமலி தாபுனி தன
னடி, போற்றியென னனபுன விளங்கவைத் தேனே (சச)

விதிவழி யல்லதிவ வேலை யுடகம், விதிவழி யின்பம் வரு
த்தமு மிலை, ததிவழி நிறநனுஞ் சோதிப பிரானும், பதிவழி

காட்டும் பகலவ னாமே.

(சடு)

அந்திவண்ண வரனே சிவனே பென்று, சிந்தைசெய் வண்ண
நக திருந்தடி யாரகொழும்புநதிவண் னாமுதல் வாபர னேபெ
னறு, வந்திவ வண்ணனெம மனம்புகுந தானே. (சக)

மணையி லிருந்தவர் மாதவ ரொப்பர், நினைவு லிருந்தவர்
நேசுதறு ணிற்பா, பணையு ளிருந்து பருத்தது போல, நினையா த
வாக்கிலலை நினைவின்பக கானே. (சௌ)

அடியார பரவு மமராபிரானே, முடியால் வணங்கி முத
லவனை முன்னிப, படியா ரருளுமபரமபர னெகதை, விடியா
விளக்கென்று மேவீதின னானே. (சகி)

பரைபசு பாசுதது தாதனை யுள்ளி, வரைபசு பாசுத நொ
ருங்கவல லார்க்குத, திரைபசு பாசுச செழுங்கட னீந்திக, க
ரைபசு பாசுங் கடந்தெய்த லாமே (சக)

சூடுவ னெஞ்சிடை வைப்பன பிரானென்று, பாடுவன ப
னமலா துவித் கொழுதுநின், னூடுவ னாடி யமரா பிரானென்
று, நாடுவ னுவின தறிவது தானே. (கூ)

வேதச்சிறப்பு

வேதத்தை விட்ட வறமில்லை வேதத்தி, னேகத் தருந
மெல்லா முளாதர்க்க, வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற, வே
தத்தை போதியே லிடுபெற் றாகனே. (க)

வேத முறைதகானும் வேதிய னானே, வேத முறைதகா
னும் வேதா விளங்கிட, வேத முறைத்தானும் வேதியா வேள
விகைய, வேத முறைதகானு மெய்ப்பொருள காட்டவே (உ)

இருக்குரு வாமெழில வேசுத்தி னுள்ளே, யுருக்குணர் வா
யுணாவேதத்து னோங்கி, வெருக்குரு வாகிய வேதியா சொல்
வங், கருக்குரு வாய்நிறை கண்ணனு மாமே. (ங)

திருநெறி யாவது சித்தசித் தனறிப, பெருநெறி யாய பிரா.

னை நினைத்து, குருநெறி யானுசிவ மாநெறி கூடு, மொருநெறி
பொனருக வேதூரகத மோதுமே (ச)

ஆறங்க மாய்வரு மாமறை, யோதியைக, கூறங்க மாகக
குணமபயில் வாரில்லை, வேறங்க மாக விளைவுசெய் தப்புறம,
பேறங்க மாகப் பெருககுதின றுளே. (இ)

பாட்டு மொலியும பறசுருங் துணிகைபா, ராட்ட மறாத வ
வனிபின் மாட்டாத, வேட்டு விருப்பார விதமில் லாதக, நீ
ட்டமிடஞ்சென நிகலலுற றுளே (ஈ) ஆக டுசு.

ஆதமச்சிதப்பு.

அஞ்சன மேனி யரிவையோரா பாகத்த, னருசொ டிருபத
து மூன்றுள வாகம, மஞ்சலிகூப்பி யறுபத தறுவரு, மஞ்சா
முத்ததி லருமபொருள கேட்டதே (க)

அண்ண லருளா லருளுஞ் சிவாகம மெண்ணி லிருபதநெ
ண் கோடிற் றுயிரம், விண்ணவ ரீசன விழுப்ப முனாததனா,
கண்ணினை தப்பொரு ளேத்துவ னுனே. (உ)

பண்டித ராவார பதினெட்டிப் பாடையுங், பின்னடவா கூ
றுங் கருத்தறி வாரொனக, பண்டிகா தங்கன பதினெட்டிப்
பாடையு, மண்ட முதலா னரனசொன்ன வாறே (ங)

அண்ண லருளா லருளுந் திவ்யாகமம், விண்ணி லமரா க
மக்கும் விளங்கரி, தெண்ணி லெழுபது கொடினா றுயிர, மெ
ண்ணிலு ரீரமே லெழுதகது வாருமே. (ச)

பரனாய்ப் பராபரங் காட்டி யுகிற், தரனாய் சிவதனமந்
தானேசொல் காலத், தரனா யமரர்க ளாசசிக்கு நகதி, யுரனாகி
யாகம மோங்குகின றுனே. (ஊ)

சிவமாம பரததினிற் சுகதி சதாசின, முவமா மகேச ருரு
ததிர கேவர், தவமால் பிரமீசர் தம்மிற்றும் பெற்ற, நவவாக
ம மெங்க ணைதுபிற் றுனே (ஈ)

பெற்றநல் லாகமங் காரணங் காமிக, முற்றநல் கீர முயர்

அ

திருமந்திரம்.

வா துளஞ்சித் திய, மற்றவ வியாமள மாகுங்கா லோத்திரம்,
துறநற சுபிரஞ் சொல்லு மகுடமே. (எ)

அண்ண லருளா லருளுஞ் சிவாகம, மெண்ணிலி கோடி
தொகுத்திடு மாயின, மணன லறைத உறிவறி யாவிடி, நெண
ணிலி கோடியு நீமே லெழுததே. (அ)

மாரியுங் கோடையு மவார்பனி துங்கநின, தேரியு நின்றங்
நீக்கினற காலத்து, வாரிய முத்தமி முடிமுட னேசொல்லிக,
காரிகை யாட்குங் கருணைசெய தானே. (க)

அவிழுகின்ற வாறு மதுநீட்டு மாறுஞ், சிமிட்டலைப் ப
ட்டியி போகின்ற வாறுந், துமிழ்ச்சொல் வடசொல் லெனமி
வ விரண்டு, முனாதது மவனை யுணரலு மாமே (க) ஆகுக.

குருபாரம பரிபம்

நகதி யருள்பெற்ற நாதனா காடிடி, னகதிக ணல்வர் சிவ
போகம மாமுரி, மனது தொழுத பதஞ்சலி வியாசரம, ரென்றி
வ னெனஞ் டெண்மரு மாமே (க)

நகதி யருளாலே நாதனும் பேற்பெற்றோம், நகதி யருளா
லே மூலனை நாடினோம், நகதி யருளாவ தெனசெயு காட்டினி
ல், நகதி வழிநாட்ட நானிருந் தேனே. (உ)

மந்திரம பெற்ற வழிமுறை மாலாங்க, னிரதிரன சோம
ன பிரம னருத்திரன, கருநருக காலாங்கி கருச மலைபனோ,
புநத் வெழுவரு மெனவழி யாமே (ங)

நால்வரு நாலு திசைக்கொன்று நாதர்க, ணல்வரு நானு
வ் சபபொருள கைக்கொண்டு, நால்வரு நானபெற்ற தெல்லா
ம் பெறுகென, நாலவருந் தேவராய் நாதரா னாகளே. (ச)

மொழிந்தது மூவர்க்கு நால்வர்க்கு மீசு, னொழிந்த பெரு
மையிறப்பும பிறப்புஞ், செழுஞ்சுடர் மூன்றெளி யாகியதே
வன, சழிந்த பெருமையைக் காட்டகி லானே. (ரு)

4. மூத்துநீர் பெய்யினு மெட்டுத திசையுஞ், செழுந்த னிய
செயமினென றண்ணல், கொழுந்தான பவளக் குளிர
போடே, யழுந்திய நால்வாக கருளபுரி தானே. (அ)

५७२

திருமுலா வரலாறு.

தமிழிணையடி நானதலை மேற்கொண்டி, புத்தியி னுள்ளே
பயிற்சி யத்து போற்றிசெய, தந்தி மதிபுனை யரண்டி காடொறு
தூ, ஈ; ஐதசெய காத்தன செப்பவறு நேனே. (க)

சபடிஞ்சுவாகம மென்னுந் போபெற்று, வப்படி நல
ருளநத் தாளபெற்று, தப்பிலா மனதிற றணிகூத்துக் க
ஒப்பி லெழுபதுகோடி யுகமிருக தேனை (உ)

3761. ஸ்ரீருத்வக காரணங் கேள்நீ திரனே, பொருத்திய செவ்வெண் பதியை, யருத்தவச செல்விபைச சேவித தீர்த்தவச பரிந்துடன வரதனன பதகியி னுலே. (ங)

தாசியக தத்துவ முததமிழவேல், மிதாசனி யாதிருந
றகால, மிதாசனி யாதிருந தேனமன நீங்கு, யுதாசனி
னையுணாந தோமால (ச)

பாலாங்கனேயிங் கிபானவந்த காரண, நிலாங்க மேனி
 கேசியழ யாளொடு, மூலாங்க மாக மொழிந்த திருக்கூத்தன்,
 தோல்க வேததைசு செய்பவர தேனே. (ந)

கரிமை யாவா ணிரகிச் டானகதப,பேருடை யானென,
புழைந்து தாண்டவா, சீருடை யா ளகிவ னுவரி துணிநெ
சீருடை யாளபதஞ் சோகதிருந் தேனே. (க)

சோந்திருந் தேனகிய மவகைதன் பங்கனைச, சோந்திருந்
தேனகிய லாய் தினையினா, சோந்திருந் தேனகிய பாடியின்
சோந்திருந் தேனகிய லாவக னோதியே (௭)

இருந்தேனிக் காயத்தே பெண்ணிலி கோடி, யிருந்தே னி
 ன் லுக்க லற்ற விடத்தே, யிருந்தே னிமையவ ரேத்தும் பகத
 னேய் யிருந்தேனென னநதியினையடிக ழீழே. (அ)

பின்னைநின் நென்னே பிறவி பெறுவது, முன்னேநன் குக முபத்தவரு செடசுலீ, ரொனனேநன் குக விதைவன் படைத்தனன், முன்னேநன் குகத் தமிழ்ச்செய்யு மாமே. (க)

ஞானத் கலைவிகன் னகுதி கடிபுக்கு, வுனமி லொன்பது கோடி யுகத்தனா, ஞானப்பா லாட்டி நாதனை பாசுகிது, யானு மிருந்தேனற போதியின் கீழே. (க0)

செல்கின்ற வாதறி சியமுவி சித்தகன், வெல்கின்ற ஞான, தது மிககோ முனியராபப, பலகின்ற தேவா சராரர் தம் பா, லொலகின்ற வானவழி யூரியக தேனே. (க1)

சித்தத்தி னுள்ளே சிறக்கின்ற தூல்களி, லுதகம் மாகவே போதிய வேகத்தி, ஞோதத் வுடலையு முன்னினற வுறபத்தி, ய தது னென்னகுக கருளா லனித்ததே (க2)

1 கானபெற்ற வினபம் பெறுகவிவ வையகம், வானபற்றி நின்ற மறைப்பொருள சொல்லவு, முனபற்றி நின்ற வுணர்வு லு மகதிர்ம், தானபற்றப் பற்றத் தலைப்படுக தானே (க3)

பிறப்பிலி நாதனைப் போககதி தன்னேச, சிறப்பொடு வானவா சென்றுகை கூப்பி, மறப்பிலா கெஞ்சினுண் மகதிர் மாலை யுறைப்பொடு கூடிக் கன றேதனு மாமே (க4)

அவகி மிகாமைவைத் தானுடல் வைத்தா, னெங்கு மிகாமைவைத் தானா கேழையு, தவகி மிகாமைவைத் தானதமிழ் சாததிர்ம், பொங்கி மிகாமைவைத் தானபொரு டானுமே.

அடிமுடி காண்பா ரயனமா லிருவர், படிகண் டிலம்மீன் மே பாயிசைக கூடி, யடிகண் டிலனை நசுதன் சொல்லு முடிகண்ட னென்றயன் பொம்மொழிக தானே. (க5)

பெற்றிமுமானு மமுவும பிரிவற்ற, தற்பரன் கற்பனை யு றுஞ் சராசரத், கற்றமு கூக யடிபேன சிரத்தினி, னறபத் து ம்மளித் தானெங்க ணககிடே. (க6)

ஞேயக்கை ஞானத்தை ஞானரு வத்தினை, மாயத்தை மாய னையை தன்னில் வரும்ப்பா, யாயத்தை யசகிவன் தனை யகே

சுர, வியததை முற்றும் விளங்கியிட் டேனே. (௧௮)

விளங்கிப் பரமாகு மெயருளுனச் சோதி, யளப்பில் பெருமைய னுனநத நகதி, துளகதறு மானநதக கூத்தனசொற போகது, வளப்பிற கயிலை வழியில்வந தேனே. (௧௯)

நகதி யருளாலே மூலனை நாடிப்பின, நகதியருளாலே சதாசிவ னாயினே, நகதி யருளாலேமெய்ரு னானதது நண்ணினே, ணந்தி யருளாலே நானிருக தேனே. (௨௦)

இருகதி லிருககு மெண்ணிலி கோடி, யருகந்நற மூலதது னங்கே யிருககு, மருககனுரு சேரமனு மாரழல விச, வருககி யுரோம மொளியிடுக தானே. (௨௧)

பிதறறுகின நேனெனதும் பேர்நகதி தனனை, யிபறறுவ னெஞ்சத திரவு'ம் பகலு, முயற்றுவ னென்கொளி வண்ணனெனம் மானை, யிபறறிகழ சோதி யிறைவனு மாமே (௨௨) ஆகக்

அவையடக்கம்.

ஆரறிவா ரெங்க ளண்ணல் பெருமைபை, யாரறிவா ரிகத வகலமு நீளமும், பேரறி யாத பெருஞ்சுட ரொன்றதின், வேரறி யாமை விளம்புகின தேனே. (௧)

பாடவல் லாராகெறி பாட வறிகிலே, னாடவல் லாராகெறி யாட வறிகிலே, னாடவல் லாராகெறி னாண மறிகிலேன, நேடவல் லாராகெறி சேடுகில் லேனே. (௨)

மன்னிய வாப்ொழி யாலு மதித்தவ, ரினனிகை யுள்ளே யெழுகின்ற விசனைப், பினை யுலகம் மடைத்த பிரமனு, முண்ணியவனை யுணரலு மாமே (௩)

தததுவ னாண முணாத்துத தாமழவரை, முததிக கிருக முணிகருக தேவரு, மொததுடன வேறு யிருகது ததுசெய்யும், பத்திமை யானிப் பயனறி யாரே. (௪) ஆகக்

திருமத்திரத் கொகைச்சிறப்பு

மூல னுணர்செயத மூவாயிரத் தமிழ்ஞால மறிப்பே நத்தி
யருளது, காலை யெழுந்த கருத்தறித தோதிடின், ஞாலத் தலை
வளை நன்னுய ரனதே. (க)

வைத்த பரிசே வகைவரை நன்னூலின், முதலி முடிவிது
மூவாயிரத்திலே, புத்திசெய் பூவதது மூவாயிரம் பொது
வைத்த சிறப்பு தருமவை தானே. (உ) ஆ. ௧௦௦.

குரும—வரலாறு

வந்த மடமேழு மன்னுஞ்சன் மராககத்தின், முத்தி யுதித்
கின்ற மூலன் மடவரை, தந்திரமொன்பது சாரவுழு வாயிரஞ்
சுந்திர வாகமச் சொன்மொழித் தானே. (க)

கலந்தருள காலாவகா தம்பாற் கோரா, நலந்தரு மன்னி
ய தேவாரா தாரதா, புலங்கொள பரமா னந்தா போகதேவா,
நிலத்திழ மூலா நிராமயத் தோரே (உ) ஆ. ௧௦௨.

திரிமூர்த்திகளின் சேட்டகனிட்ட முறைமை

அளவி லீனமையு மந்தமு மீறு, மளவியல் காலமு நாளு
முணரிற், தாசவினை சங்கரன் தன்னடி யாரசொல், லளவில்
பெருமை பரியயற் காமே. (க)

ஆதிப் பிரானு மணிமணி வண்ணனு, மாதிக கமலத் தலா
மிசை யாயனுஞ், சோதிகில் மூன்றுத் தொடர்ச்சியி னொன
றெனா, பேசுத தலகம்பி னங்குக்கன றார்களே (உ)

ஈச னிருக்கு மிருவினைக் கப்புறம், ஈச முலகிற் பெருந்தெ
ய்வ மானது, வீச னதுவிது வெண்பார் நினைப்பிலார், துசுபி
டித்தவா துதறித் தார்களே (ங)

சிவமுதல மூவரோ டை—வர் சிறந்த, வவைமுத லாறிரன்
டெனெனொன றுஞ், மவைமுதல் வித்துவு நாதமு மோங்க
சு, சவைமுத்த சங்கரன் தன்பெயர் தாமே. (௫)

பயனறிக் தவவழி யெண்ணு மளவி, லயஞ்ஞெடு மானமக க
னனிய யிலலை, நயனநக ளமுனறுடை நந்தித் தமராம், வயன
பெறு கீரவ வானவ ராலே. (ரு)

தூலககரு சூழாத வுலப்பிலி தேவர்கள், பாலொத்த மேனி
ப் பணிகதடி யேனஞ்ஞெழு, மாலுக்கு மாதிரி பிரமதகு மொப்பு
நீ, ஞாலத்து நமமடி நல்கிடென றானே. (சு)

வானவ றென்று மனித ரியதென்றுந், தேனமர் கொணை
ச சிவனரு ளல்லது, தானமாந் தோருந் தனித்தெயவ மாநில
லை, யுனமாந் தோரை யுணாவது தானே. (ஏ)

சோதித்த பேரொளி மூனறைந் தெனநின்ற, வாழ்கு
ளாவ தறிக்கா தாக, ஸீதிகக ணீச னெடுமா லடனென்று,
பேதித்தவரைப் பித்தறுகின றானே. (அ)

பரத்தலே யொனரு யுளளாய்ப் புறமாகி, வரத்தினு
மாயவ றுபய னாகித், தரத்தினுட டாணபல தனமயனாகிக், க
ரத்தினு ணினது கழிவுசெய தானே. (ஈ)

தாஞ்ஞெரு கூறு சதாசிவ னெமயிறை, வாஞ்ஞெரு கூறு மரு
வியு மவருள, கோஞ்ஞெரு கூறுட லுண்ணின் றுயிரககின, த
தாஞ்ஞெரு கூறு சலமய னும. (ஐ)

ஆ - அநிகாரம் - கூ - இ - பாடல் - ககஉ.
சிறப்புப்பாயிரம் - முற்றும.

முதற்றந்திரம்.

உபதேசம்

விண்ணின் நிழித்து வினைசுட்டாய மெய்கொண்டு, தண்ணி
னற தானைத் தலைக்காவல் முனவைத்து, வுண்ணின் றுருககி
யொ ரொடிலா வானந்தச, கண்ணின் று காட்டிக் களிமபறுத்
தானே. (க)

களிமபறுத் தானெங்கள் கண்ணுதல் நந்தி, களிமபறுத்

காணருட் கண்விழிப் பித்துக, களிம்பணு காத கதிரோளி கா
ட்டிட, பளிங்கித பவளம பதிததான பதிமே. (உ)

பதிபசு பாச மெனப்பகா மூனநிற், பகிவினைப்போதப
சு பாச மனாதி, பதிவினைச செனந்நு கரப்பசு பாசம், பதிப
ணு கிறபசு பாச நிலாவே. (ங)

வேயி செழுங்கனல் போவேயிம மேனியுங், கோயி லிருந்
து குட்கொண்ட கோணநதி, தாயினு மும்மல மாற்றித் தயாவெ
னணு, தோயம தாமெழுஞ் சூரிய னாமே. (ஈ)

சூரிய காரதமுஞ் சூழபஞ்சம போலவே, சூரிய காரத
ஞ் சூழபஞ்சைச சு—மாட்டாச, சூரியன சநதி யிறசுகி மாறு
போ, லாரியன ரோதநமு னதற மலங்களை. (ஐ)

மலங்களைத் தாமென மாற்றி யருளித், தலங்களைத் தான
ற் சதாசிவ மாண, புலங்களைத் தாண்ட பொதுவினு னகதியே,
நலங்களைத் தானு ன னையநதா னநிற்கே (ஊ)

அறிவைய புலனுட னேநான ததாதி, கெறியறி யாதுதற நீ
ராமுடபோல, வறிவறி வுளனே யழித்தது போலக, குறிப்பறி விப
பாண குருபா னாமே (எ)

சூழேவு பாலைப் பிரிசுகின்ற வண்ணம்போற், ராமே தனிமுன
ற்ற தன்னக கனிந்ததந், தீழேவு பலகர ணங்களு ஞ்றறன, தா
மே பிறப்பெரி சோகதவித தாமே (அ)

விததைக் கெடுத்தது வியாகக்கிரத தேமிக்க, சுத்தத துரியம
பிறதது துடக்கற்று, வொததுப் புலனுவி ரொணரு யுடம்பொடு,
செத்திட டிருப்பா சுவயோ கியர்களே (க)

சுவயோக மாவது சித்தசித்த தனறு, தவயோகத துடபுக்
குத தனனென தாய, தவயோகஞ் சாராத வணபதி போக, க
வயோக நகதி தனக்களித தானே (உ)

அளித்தா னுலகெங்குத தானு ன வுணமை, யளித்தா னமர
ரறியா வுலக, யளித்தான திருமணு ளாடுக திருத்தா, எளித

தான பேரின்புத தருளவெளி தானே (௧௧)

வெளியின வெளிபோய் விரவிய வாறு, மனியி னனிபொ
யடங்கிய வாறு, மொளியி னெளிபோ யொடுங்கிய வாறு, செ
னியு மவரோ சிவசித்தர் தாமே (௧௨)

ஐத்தா சிவலோக மிங்கே தெரிசித்தோர், சுததமுஞ் சுதத
மனமுந் தமிழ்கொண்டோர், நித்தநர் நிமலா நிராமயா நீளபர,
முத்தாத முததி முகில்முப்பத் தாதே (௧௩)

முப்பது மாறும் படிமுததி யேனியா, யொப்பிலா வான
நீந்த துள்ளொளி புகஞ்சு, செப்ப வரிய சிவங்கணி தானறெ
னிக, தப்பரி சாக வமாகதிருந் தாரே (௧௪)

இருந்தா சிவமாகி யெங்குந் தாமாகி, யிருந்தா சிவன
செயலியாவையு றோககி, யிருந்தா முககூலத் தியல்பைக் கு
றித்தது, கிருந்தா நிழலுவந் தெய்திய சோமபே (௧௫)

சோமப் ரிருப்பது சுதத வெனியிலே, சோம்பர் கிடப்பது
சுதத வெனியிலே, சோமப் ருணாவு சுருதி முடிந்திடன, சோ
மபர்க்கு டாரசு சுருதிககட் டிக்கமே. (௧௬)

துங்கிக்கு டார்சிவ லோகமுந் தமமுள்ளே, துங்கிக்கு டா
டார்சிவ போகமுந் தம்முள்ளே, துங்கிக்கு டார்சிவ போக
முந் தம்முள்ளே, துங்கிக்கு டாரநிலை சொல்வதெவ வாதே.

எவ்வாறு காண்பா னறிவு நன்ககெல்லை, யவ்வா ரு—
செய்வா னுதியான ருனு, மொவ்வாத் முன்று ஞமைகாண வா
டுரு, செவ்வாலிற் செய்ய செழுஞ்சுடர் மாணிககம் (௧௭)

மாணிககத் துள்ளே மரகதச சோதியாய், மாணிககத் து
ள்ளே மரகத மாடமா, யாணிப்பொன மனநிலி லாடுந் திருந்
கூதகைத், பேணித் தொழுதெனன பேறுபெற் றாரே. (௧௮)

பெற்ற ருலகந் பிரிபாப் பெருநெறி, பெற்ற ருலகந் பிற
வாப் பெருமயன, பெற்ற ராம மனநிற் பிரிபாப் பெறுமபேறு,
• பெற்ற ருலகுடன் பேசாப் பெருமையே. (௧௯)

பெருமை சிறுமையறிந்தெம்பிரான்போ, லருமையெளி
மை யறிந் தறிவாரா, ரொருமையுள ளாமைபோ லுளகை தடக
கி, யிருமையுங் கேட்கிருந் தாராபுறை யந்தே (௨௧)

புரையற்ற பாஸினு னெடகல்ந் தாறபோற், நிரையற்ற சி
நதையுள் ளாரிய னெனசெப்பு, முரையற் றுணர்வோ ருடம்பிங்
சொழிந்தாற், கரையற்ற சோதி கலந்தசத் தாமே. (௨௨)

சத்த முத்தலைநூற் தனவழித் தானசாரிற், சித்துக்குச்சி
ததனநிச சேர்விடம் வேறுண்டோ, சுத்த வெளியிற சுடரிற் சு
டாசேரு, மத்த மிதகுறித் தாண்டுக்கொ ளப்பினே. (௨௩)

அப்பினிற் கூாமை யாதித்தன் வெம்மையா, லுப்பெனப்
போபெற் றுருச்செய்த தவவுரு, வப்பினிற் கூடிய தொன்றருகு
மாறுபோற, செப்பினிற் சீவன சிவத்த ளடங்குமே (௨௪)

அடங்குபே ரண்டத் தணுவண்டரு சென்றந், கிடங்கொ
ண்ட திலலை யிதுவனநி வேறுண்டோ, கடந்தொறு நின்ற வு
யிராகரி காணற், நிடம்பெற் றின்றான நிருவடி தானே. (௨௫)

நிருவடி யேகிவழிவது தேறிற், நிருவடி யேசிவ வேரக
ரு சிந்திக்கிற், நிருவடியேசென கதியது செப்பிற், நிருவடி யே
தஞ்ச முட்டெளி வாராககே. (௨௬)

தெளிவு குருவின நிருமேனி காண்டல், தெளிவு குருவின
நிருநாமஞ் செப்பல், தெளிவு குருவின நிருவாரத்தை கேட்ட
ல, தெளிவு குருவுரு சிந்தித்த ருனே. (௨௭)

தானே புலனைநதந் தனவச மாயிடுங், தானே புலனைநது
ந் தனவசம் போயிடுந், தானே புலனைநதந் தன்னில் மடைமா
றும், தானே தனித்தெம் பிராண்டனைச் சுந்தித்தே. (௨௮)

சுந்திப்பது நகதி தனநிருந் தாளினை, சுந்திப்பது நகதி
செய்ய திருமேனி, வந்திப்பது நகதி நாமமென் வாய்மையாற்,
புந்திகளுந் நிற்பது நகதிபொற் போதமே. (௨௯)

போதந் தருமென்கொ புண்ணிய நகதியைப், போதந்தனில்

வைத்துப் புண்ணிய ராயுனார, காத னடைதநா னயனங் கனிசு
ர, வேதக் துதித்திடப் போயடைக தாரவினைனை. (௩௦)

ஆடாசுஉ

யாசகீககிலைடை

மணனென்று கண்டிருவினைப பாத்திரத, தினனென
நிருகது திவினை சோந்தது, வினணிநது நிரவிழிந மின
மண னுமபோ, லெணணிநற மாந்த நிரகதினற வாதே (௧)

பண்டமபொங்க கூரை பழி விழுலா, னுண்டவப பெ
ணசுரு மகசுநூம் பிளசெலா, கொண்ட விசதமு நூனமு
லது மணடி யவருடன வழிகட வாதே. (௨)

ஊரொலாங் கூடி யொலிக்க டமுட்டப், பேரினை நீடெயி
ண்டெனறு பேரி டிசு, சூறாயவ சாட்டிடை கொண்டுபோடச்
சுட்டி, நீரினி ப்ழிழி நீனப்பொழிச தார்க்கோ. (௩)

காறு மிரனடு முட்டல சொனறு, பாறுள பருகதழி
முட்டல பருகடு, மேலுள கூரை பிரிபும் பிரிந, பின், போலுபி
ர மீசப புசவநி யாதே. (௪)

சேகை வினநதது செவ்வினை மூட்டிட்டு, வாக்கை பிரிச
கலகு மூட்டி, மூட்டிந னைவதது மூட்டிடடுக கொண்டு
போய்க, கரையொ னைபலி காட்டிய வாதே (௫)

கூடப்பன்னரி யைதநா ரடிசில யுரடடா, மடககொடி
யாரொடு மந்தனங் கொண்டா, ரிப்புகக மேயிறை கோந்த
தே மெனறூர், கெடகப படுதநா கெடகதொழிச தாதே (௬)

மனநததே நம்பி-ரு மாட மெடுத்தது, மனநததே நம்பி
சிவிகைபெற் தேறினா, மனநததே நம்பிமுகக் கோடி வழங்கி
னா, செனநதநா யெனடி நிரித்திலன றானே (௭)

வாசத்தி பேசி மணம்புனர்க தபபதி, கேசங் தெவிட்டி ரி
னைப்பொழி வாரபினை, யாசத்தி மேல்வைத தமைய வழஞ்
டபே, யாசத்தி சுட்டிப பவியட்டி னார்க்கோ. (௮)

கைவட்டி நாடிக் கருதழிந் தச்சுற, நெய்யட்டிச் சோறு
ஊரைவாழும் போயினா, மையிட்ட கண்ணாறு மாடு மிருக்க
வே, மெய்விட்டிப் போக விடைகொள்ளு மாறே. (௧௬)

பந்தற் பிரிந்தது பண்டாரங் கட்டற்ற, ஒன்பது வாசலு
றொக்க வடைந்தன, துன்புறு காலந் துரிசுவர மேனமே, ஐன
புடை யாரக ள்முதகன் றாகவே (௧௭)

நாட்டிக்கு நாயக னம்மூத தலைமகன், கரட்டுச் சிவிகை
பொன நேறிக் கடைமுறை, நாட்டாக்கா பிணசெல்ல முன
னே டைக்கொட்ட, நாட்டிக்கு நம்பி நடக்கின்ற வாரே (௧௮)

முட்பது முப்பது முப்பத ததுவருகு, செப்ப மதிஞ்சடைக்
கோயிலுள் வாழ்பவர, செப்ப மதிஞ்சடைக் கோயிற சிதைந்தபி
ன், கொக்க வணவரு மோடெ டித தாரே (௧௯)

மதுவூ குழலியு மாடு மனையு, மிதுவூ ரொழிப விமரணம
தேறிப், பொதுவூர் புரஞ்சி காடது நோக்கி, யதுவூ வாகவி
யோ வைத்தகன் றாகவே. (௨௦)

வைச்சகல் வுற்றது கண்டு மவிதரக, எச்சக லாவீதன் நா
டு மருமபொருள், விச்சது வரம்பினை நெடாவுறு மறறவ, ரெச
சக லாநின் றினைக்கின்ற வாரே (௨௧)

யாத் செழு சுற்றமுற் பெண்டிரு மககளு, மூர்த்துறை கா
லே யொழிவா ரொழிநரபிண, வோதகலை பேரக்கி விரகிட
டெரி மூட்டி, கீர்த்தலை முழுகுவர் நீதிவி லோரே (௨௨)

வளத்திடை முற்றத்தோர மாரினை முற்றுங், குளத்தின்ம
லா கொண்டு குயவன் வளைந்தால், குடமுடைந் தாலவை போ
டென னவைப்ப, ருடலிறந் தாலிறைப் போதும்வை யாரே

ஐந்து தலைப்பரி யாறு சடையன், சகசவை முப்பது சார
வு பதனெட்டுப், பந்தலு மொன்பது பந்தி பதினைந்து, வெகது
சுடந்தது மேலறி யோமே (௨௩)

அத்திப் பழமு மறைக்கிரா நகீவித்தங், குத்தி யுலப்
பெய்து கூழிட்டி வைத்தன், ரத்திப் பழத்தை யறைக்கிரா வி

திருண்ணக், கத்தி பெடுத்தவா காடுபுட் காரே. (௧௮)

மேலு முகட்டில்லை கீழும வடிமயில்லை, காறு மிரண்டு மு
கட்டவ கொன்றுண்டு, வேரையான மேங்கதவா பூரி வரிசமை,
வேரைபா மேய்க்கதோர் சொன்னி த தனிகையே (௧௯)

கூடவ கிடந்தது கேரலங்க னிங்கில்லை, யாடு மிலையமு ம
திற தறுதிறி, பாடுகின்றார் சிலர் பண்ணி லமுதிடமுத, தேடி
பே திவின்றி நீட்டவைத் தார்களே. (௨௦)

முட்டை பிறந்தது முகத்து நானினி, விட்டது தானிலை
யேதேனை மேறாக்கான, பட்டது பார்மணம் பண்ணிரண் டாண்
டின்றி, கெட்ட தெழுபதிற கேட்டறி யிரே (௨௧)

இடிஞ்சி லிருக்க விளக்கெரி கொண டாண், முடிஞ்சு சிறி
யார முழங்குவர் மூடர், விடிஞ்சிரு னாவ தறியா வுலகம், படி
ஞ்சு கிடந்து மறைக்கின்ற வாதே (௨௨)

மடல்விழி சொன்னதையன் மாயன் படைத்த, அடலு முயி
ரு முருவக தொழாம, விடாபடாக தேழா கரகிற் கிடப்ப, கு
டாபட கெதகமா கூப்பிட்டு மாறே (௨௩)

குடையுங் குதிரையுங் கொற்றவா ளுங்கொண், டிடைபு
மக் கால பிறுந்து களியேயுடையு மணிதனாற போருமப போது,
அடையு மிடமவல மருயி ராழே. (௨௪)

காகை கவரினை கண்டார பழிச்சென், பாரத்தழிப
மெய்யினை பல்லோரா பழிச்சென், நேறபையு ணின்று தொ
ழுவரச செய்துடடுங், கூததன் புரப்படடுப் போனவிக கூட
வை-யே (௨௫)

ஆக சகல

செல்வ நிலையாமை

அருள் மரசரு மாணியுட் தேரும், பொருளும் பிறர்கொள்
னப் போவதன் முன்னக, தெருளு முயிரொடுகு செல்வனைச்
சேரின, மருளும் பிணைவன் மாதவ மனதே. (௧)

இயக்குது திங்க ளிருப்பிழைம பொக்குந், துயக்குதுஞ் செ
ல்வபுகைச் சொல்லவும வேண்டா, மமகத நாமியின வானவ
ரேகோனம், பெபற்கொண்டன்பா லப் பெருஞ்செலவ மாமே

தானது சாயை நன்குநு வாகுகண், டென்னது மாடெ
வநிருபார்க னேனைமா, னுநனியிர் போமுட கொககப் பிற
நுது, கலாண்டி ரானொள்ள கண்டிகொ ளீரே. (௩)

தாடியே னெழு மனவா வ டிர்முத், கூடக கொண
பெரு கொம்பினை வைப்பிதி, மா டித் துநதிட் டதன
லியா கொளக, காடக கொநிதவை வாயிட்ட வாறே (4)

தேற்றத தெளிமி ர தெளிததீர மலரானமி, னுற்றதுப் பெ
ருப்பி வலகி மலகாரே, மாநிதககோமி புறிததுவகளி செ
லவநகக, கூறண வருவகால் சூழிகுது மாமே (5)

மடிமுறை பெவழ மாநி முடனே, கவிழ்கின்ற கீயி
சைச செலுதங் கமலம்போ, விழுகின்ற வாககைக்கோர ளிதி
பேறுகக, கிமிழாதுது வைத்தமை தேர்ந்தறி யாரே (6)

பாழ்வு மனைவியு மககரு'னடிந, தாரு மளவே தனக்
கெய பெரணபொருந், மேவு மதனை விரிவுசெய வாராட கு
க், கூறந் துணையானது கூறலு மாமே (7)

வேட்டை மிதகதது பெய்கொளவா ரிவநிலை, பூட்டிக் கி
யொன்று போமவழி பொனபது, நாட்டிய தாபதமா வகது
வணங்கிபிச, காட்டிக கொநிதவா னைவிட்ட வாறே (8)

உடம்பொ மிமிரிடை விட்டோடும பேரது, வகிடாரி சொ
னநிலை மனனனை பெண்ணும், விடுமபரி சாய்வினற பெகம
ன்னுடா, கடுமபரி சதனையுஞ் குழநிலாரே (9) கி. கனக.

இளமை நிலைபாடை

கிழக்கெழுந தோடிய ஞாயிறு மேதகே, விழக்கணநித் தே
ஞர் விளிலிலா மாகதர், குழக்கனது மூததெரு தாய்ச்சில ரா
ளில், விழக்கணநித் தேஞர் வியனுந் கோரே. (10)

ஆண்டு பலவுங் கழிந்து மப்பனைப், பூண்டு கொண டாரும்
புகுச்சி வாரிநீலை, நீண்டன காலங்க ணிண்டு கொடுக்கலூர், து
ண்டு விளக்கின சுடாறி யாரர்கோ. (உ)

யேய்ந்ததற் றெழுந்த விளமை சடைமுறை, யாய்ந்ததற் பி
ன்னை யரிய கருமங்கள், பாய்ந்ததற் கங்கைப் படசடை நகதி
வை, யோர்ந்ததற்குக் கொள்ள முலாவளை போதே- (ந)

விருப்புவர் முன்னெனனை மெல்லியன் மாதர்; கருப்பு தக
ர்த்த தக கடைகொண்ட நோபோ, ஸுமபொத்த மென்முலையா
யிழையார்க்குக், கரும்பொத்துக் காஞ்சிரங் காயுமொத்தேனே

பாஷ விளையண விருதரெனநின்ற, காலங் கழிவன க
ணமெழிகலாரா, ஞாலங் கடந்தகண்ட மூடமுத தானடி, மேலுங்
கி கிடந்த விருடபுல னென (16)

காலை யெழுந்தபா நடத்தலி நித்தலு, மாலை பறியறம வா
ண்ட கழிவதுளு, சாலுமவ விசன சலவிய னுகலு, மேல நினை
பபவர்க் கின்பஞ்செய் தானே. (சு)

பருவூசி பைந்தமோர் டையினுள் வாழும், பருவூசி மைந்த
பறக்கும் வீருகம், பருவூசி பைந்தும் பனித்தலை படடாற, ப
ருவூசிப் பையும் பறக்கின்ற வாதே. (3)

கண்ணனும் காய்கறி ரோனு முலகீனை, யுண்ணின் தளக்கி
ன்ற தொன்று மறிவோர், விண்ணுறு வாயையும் வினையுறு வா
னாயு, மெண்ணுறு முப்பதி லீர்தொழிந் தாரோ. (அ)

ஒன்றிய வீரர்கள் கலையு முடனறன, நின்றது கண்டு நினைக
கிலர் நீதர்கள், கன்றிப காலன கருககுழி வைத்தபின், சென்ற
தில் வீழவர் திசைப்பொழி யாரோ. (க)

எய்திய நாளி லிளமை கழிபாமை, யெய்திய நாளி லிசை
யினு நேததும், னெய்திய நாளி லெநிவ தநியரம், லெய்திய
நாளி லிரததகண் டேனே. (40) ஆ. கடிசு.

உயிர நிலையாமை.

தழைக்கின்ற செந்தளிர் தணமலர்க் கொம்பி, வீணுகக்
கின்ற தெல்லா மிறக்கின்ற கணமும், பிழைப்பின்றி பெயம்பெரு
மாண்டி யேததா, ரழைக்கின்ற பேரதறி யாரவர் தாமே (க)

ஐவரக கொஞ்செய் வினைத்து கிடந்தது, வைவரு மச்செ
ய்ப்பைக காத்து வருவாக, லைவாககு நரயக னோலை ஒருசுலா
லைவரு மச்செய்யைக காவலவிட் டாரோ (உ)

மததளி யெனறுன தான மிரண்டின, வத்துளனே வாழு
மரசரு மஞ்சன, வத்துளனே வாழு மரசன புட்பட்டான, ம
ததளி மண்ணாய் மயங்கிய வாதே. (ங)

வேங்கட நாதனை வேதூந்தக கூத்தனை, வேங்கடத் துள
னே விளையாதி நக்தியை, வேங்கட மென்றே விரகறி யரதவா,
தாங்கவல் லாருயிர தானதி டாரோ (ச)

சென்றுணா வானறிசை பததுந திவாகிர, னன்றுணா
வாலளக கின்ற தறிகலா, நினறுண ராரிக நிலத்தின மனிசந
ள, டொன்றுணா வாரிற் புணர்க்கின்ற மரயமே (ரு)

மாறு திருத்தி வரம்பிட்ட படிகை, ிது மகனைப் பெரி
தணாந தாரில்லை, கூறுங் கருமயிர வெண்மயி ராவது பீதும்
பிறப்புறொ ராண்டெனு நீரே (க)

துடுபிடு பாளைக்கு மொன்றே யளிகி, யடுப்பிடு மூன்றற்கு
மஞ்செரி கொளனி, யடுத தெரியாமற கொடுமின னளிகி, விடுத
தன நாடகளு மேற்சென நனவே. (எ)

இனபுது வண்டங் கணமலா மேற்போ, யுண்பது வாசு ம
துபோ லுயிரினை, யினபுநாடி நினைக்கலு மூன்றென, கணபு
ந நின்ற கருததுணில் லானே. (அ)

ஆம்விதி நாடி யாஞ்செய்மி னகநிலம், போம்விதி நாடிப்
புனிதனைப் போற்றுமின், னாம்விதி வேண்டும தெனசொல்லின்
மாணுட, ராரம்விதி பெற்ற ஒருமைவல் லார்க்கே. (ஆ)

அவ்வியம் பேசியறங்கெட நில்லனமின், வெவ்விய னாகி
ப் பிறாபொருள் வவவனமின், செவ்வி யராகச் சிறந்தனனும
போதொரு, தவ்விக்கெர டுண்மின நில்லப்பட போதே (க)
ஆகுகள்

கொல்லாமை

பற்றுட சற்குரு பூசைசுரும பனமலர், மற்றே ரணுகுகோ
க் கொல்லாமை பொனமலர், நற்றார் நடுக்கற திமுரு கித்
தமு, முற்றுரு மாவி யமர்நதிட முசகியே. (க)

கொல்லிடு குத்தென்று கூறிய மாககனை, வல்லிடுக கார
ர் வலிககயிர் குறகிடசு, செல்லிடு நில்லென்று தீவாய் நானி
னட, நில்லிடு வென்று நிறுத்தவா தாமே (உ) ஆகுகள்.

புலால் மறுதலை

பொல்லாப புலால் துகரும புலையனை, பொல்லாருங் தா
ண வியமனந னுதவர், செல்லாகப் பற்றிய தீவாய் நாகத்
தின, மல்லாக்கத் தினவி மறித்துணைய பாரே. (க)

கொலையே கெடுக்கட் காமமபொய கூறல், மலைவான டா
தக மாமவை நீக்கித் தலையாரு சிவனடி சாராதினபரு சாரந்
கோக, கிலையா மிவைஞா னகந்த திருத்தலே. (உ) ஆகுகள்.

பிறாமனை நடவாமை

ஆதத மனையா ளகத்தி லிருக்கவே, காதத மனையாளாக்
காமுறங் சரளையா, காசச் பலரவின களியு னண மரட்டாம,
லீசசம பழத்தக கீடருறற வாதே (க)

தறித்து வளாதத்தோர தேமாங் கனியை, யருத்தமென
றெண்ணி யறையிற புதைத்தப, பொருத்த மிலாத புளிமாங்
கொம பேறிக, கருத் தறிபாதவா காலறற வாதே (உ)

பொருள்கொண்ட கண்டனும் போதகை யானு, மிருள்

கொண்ட மின்னெளி கொண்டுநின் றோரு, மா கொண்ட மா
தா மயமுறு வார்கள்; மருகொண்ட சந்தைபை மாறதகில்
வாரே (ங) ஆ ௨௦௩.

டடனிரிழிவு

இலகல் வாயின பெட்டி பழுத்காத், குலைநல வாக்னி
கொண்டேன லாகா, முலைநறு கொண்டு முறுயலசெய் வரர்மே
ல், விலகுற கெடுக்கினை மவந்துகொள் ளீரோ. (உ)

மனைபுரு வாராசை மனைவியை நாடிந், கனைபுரு சீட்டோ
ந் சுழித்துடன் வாக்ருவ, கனவது போலக ககிசெழு மன்
னை, நனவது போலவு நாடவொன் னாதே. (உ)

இயலுறும் னாழ்க்கை யிளம்பிடி மாதர், புயலுறும் புல்லி
ந் புணர்த்தவ ரேயினு, மயலுறும் லாண்பா சார விருமெனா,
ர லுறப பேசியகனெழுநிக தாரே (ங)

வையகத் தேட வாறொடுந் கூடிமென், மெய்யகத்
தோருமு கையத்த விதிபறு, கையத் தேதரும் பாலையினை சாறு
தொண, மெய்யகத் தேடொரும பாலபறு வாமே. (௫)

கொழை மொழுக்கவ குளமுநி டசியி, லாழநடுவா ளள
ப்பறு வாக்னித, தாழந் துடகசுத தடுககடுல் லாவிடிந், பூ
ழைதுளழநதவா போலினற வாமே. (ரு) ஆ ௨௦௪

கங்குரவு

புடைவை சிழிநதது போயிற்று வாழ்க்கை, மடையப் ப
ட்டாசகரு மன்பில ரானார், கொண்டையிலு கொள்கிலு கொ
ண்டாட்டமில்லை நடையிலு நாட்டி வியங்குகின் றுர்கட்கே.

பெயர்க்குழி தூர்ப்பான் புலரி புலருமென், மககுழி தூர்
க்கு மருமபண்டந ரேகினை, ரெக்குழி தூர்த்து மிறைவனை யே
த்துமி, கக்குழி தூரு மழுக்கற்ற போதே. (௨)

கக்குழி தூரக ககனமுந் மேயிவ, மககுழி தூர்க்கை யான

பீக்கு மரிபத; வக்குழி தூங்கு மறிவை உறித்தி, னக்குழி தூ
ரு மழுக்கல் நவமே. (ங)

துடர்ந்தெழுஞ் சுரதம் வினைபிலுந் தி, கடந்தோ ரா
வி கழிபான முன்னே, யுடைகொரு காலந் துணர்விளக் கே
ழறித, துடர்ந்தறிந் நவவழி தூங்குந் பாமே. (ச)

அறுததன வாறினு மானின மேவி, யறுததன னாவரு மெ
ன்னிலி தனப, மொறுததன வல்வினை யொனதல் ன வாழவை.
மொறுததன வீசனை யே ஊழிந் றுனே (டு) ஆ. உ. உ. உ.

அகநிபிரியம்

வகையில் விழுப்பொருள வாணநிலை, கையுக் திசை
பெறுசேவா குழாமும், விசையம டெருய வேத முதலா, ய
னை விலா வந்தன ராடுதி வேட்டிலே (க)

அருடி வேட்டு மரு னையதன, போத்தி காடிப் புற
ங்குடித் துணணுயா, தாமல்தி வே டுத்த தலைபடுமெய்கெ
றி, தாமறி வானே தலைபடுவாரே (உ)

அனைதுனை யறதன ரய்ய னாங்க, அனைதுனை வைதத்தி
னுட்பொரு ளான, வினை தனை யாமத தயங்கு பொழுது, து
னையனை யாயதோர் துய்கெறி பாமே. (ங)

போதிரண் டோதிப் புரிதருள் செய்திட்டு, மாநிரண் டா
கிமெழ்தது னேநிரகுந், ராதிரண் டாகுப தணைந் பதவை
கன், வேறிரண் டாகு வெறிக்கின்ற வ. நே. (ச)

கெய்கநிந் தெரிய கெடுஞ்சுட ரேசெனது, மைக்கின தெரிய
ம் வகையறி வார்கட்டு, மைக்கின நவிழ்தரு மத்தின் மரமென
றுகு, செய்க்கின்ற செல்வ மதியது வாமே (டு)

பாழியகலு மெரியுந் திரி போலுட், நீழியகலு முறுவினை
கோய்ப்ப, வாழிசெய் தங்கு யுதிக்க வவைவிழுந், கீழ்செய்த
ங்கி வினைசரி மாமே. (ஊ)

பெருஞ்செல்வங் கேடெனறு முன்னே படைத்த, வருஞ்
செல்வந் தகத் தலைவனை நாமம், வருஞ்செல்வத் தின்பம வரவி
ருத் தெண்ணி, யருஞ்செல்வத் தாருதி வெட்கநின் றுளோ (௮)

ஒண்குட ராணை யுலப்பிலி நாநனை, பெரண்குட ராக்பென
னுள்ளத் திருக்கின்ற, கண்குட ரோனுல கேழுங் கடந்தவத், த
ண்குட ரோமத் தலைவனு மாமே. (அ)

ஒமத்து ளங்கியி னுள்ளா நெம்மிறை, யீமத்து ளங்கி யி
ரத்க்கொள வானுளான, வேமத்து ளங்கி விளைவு வினைக்கடற,
கோமத்து ளங்கி குரைசுட றுனே (க)

அங்கி நிறுத்து ஈருத்தவ ராரணத், தங்கி யிருக்கும் வகை
யருள செய்தவ, ரெங்கு நிறுத்தி யின்பபப பெருமபதி, பொங்
கி நிறுத்தம் புகழ்து மாமே (௧௦) ஆ. ௨௨௩.

அகநணரொழுக்கம்

அக்தண ரரவோ ரறுதொழிற ஸூண்டுனோர, செந்தழ
லோமபிழப பேரது கியமஞ்செப், தகதது நறகரு மதுநின் று
நக்டிடுச, சந்தியு மோதிச சடங்குறுப் போகனே (௧)

வேதாரத்தங் கேட்க விருப்பொடு முப்பதப், போதார்த்
மரண பிரணவத் துள்புகரு, காதாரத் வேதாரத் போதாரத்
நாதனை, யீதா மேனாதுகண டுனபுறு வேரர்களே (௨)

காயத் திரியே கருது சாவித்திரி, யாய்தற குணப்பா மந
திர மானகுன்னி, கேயத்தே நேறி நினைவுற்று கேயத்தாய, மா
உததுட டோயா மறையோக டாமே. (௩)

பெருநெறி யான பிரணவ மோகது, குருநெறி யாலுறா
கடினுந் வேதத், திருநெறி யான திருகை யிருத்திச், சொருப
ம தானோர் துகண்பார்ப் பாரே. (௪)

சத்திய முகதவந் தானவ னாதலு, மொத்தக்கு மிசதிய யீ
ட்டியே வரட்டலு, மொத்த வ்யிருட னுண்டா யுணர்வுற்றுப்,
பெத்த மறுத்தலு மாகும் பிரமமே. (௫)

வேதார்க்கங் கேட்ட விருமபிய வேதியர், வேதாந்தந கே
ட்டிகதம வேடனக பெரழிகதிவர், வேதாந்த மாவது வேட்கை
பெரழிகதிடம், வேதாந்தந கேட்டவர் வேட்கைவிட டாரே

நூலுஞ் சிஷ்ய நுவலிற் பிரமமோ, நூலது கரஹபரச நு
ண்கினை கோசமாம், நூலது வேதாந்த நுண்கினை ஞானமாம்,
நூலுடை யந்தனார் காணு நுவலிலே. (௮)

சுததிய மிணறித் தனிஞானந தரவினறி, பொதத விடை
யமவிட டோரு முணர்வினறிப், பத்தியு மிணறிப் புரணுணை
மிணறிபுண, பத்தேது மூடா பிராமணா தாமன்தே (௯)

திருநெறி யாகிய சித்தசித் திணறிசு, திருநெறி யாலே கு
ருபதிஞ சேர்க்து, கரும நியமாதி னைவிடிக காணுசு, துரிபச
சமாதியாக நுய்மறை போர்க்கே (௧௦)

மறையோ ரவரே மறைபவ ராணு, மறைமூர்திம் வே
தாந்த வாயுமையிற் நூப்மை, குணயோராதவ மறநுணை கோ
லாகலமென, தறிவேரார் மறைதெநிக் தந்தன ராமே (௧௧)

அந்தணைம பூண்ட வருமறை யந்தததுசு, சினைசெய ப
ந்தனா சேருகு செழுமபுலி, நகதுத லில்லை கரபதி கணருகு,
மந்தியுரு சுந்தியு மாகுதி பண்ணுமே (௧௨)

வேதாந்த ஞானம் விளங்கி விதியிலேரா, நாநாந்த போ
தநுண்கிய போகததுப், போதாந்த மரம்பரண பரம்புகுப புகு
தால், நாநாந்த முத்தியுஞ்சித்தியு நண்ணுமே (௧௩)

ஒன்று மிரண்டு மொடுங்கிய காலத்து, நன்று மிருந்து கல
மபல பேசினும், வென்று விளங்கும் விகிரத்தை காடுவா, சென
று வணங்குத் திருவுடை யோரே (௧௪)

தானே விடுபற் றிரண்டுத் தரித்திட, தானே விடைப்டரி
மேதொன்றை காடாது, பூமேவு காணமுதன புண்ணிய போக
னா, டோமேவு மோமா குதியவி புண்ணவே. (௧௫) ஆ. ௨௩௭.

இராசகோடம்.

கல்லா வரசனுங் காலனுநேரொடருங், கல்லா வரசுவிந்
கரண மிசகல்லன், கல்லா வரசு னறமோரான கொல்லன்
பாண; நல்லாணாக் காலனனுநி கல்லானே. (க)

நாடோறு மணவ வ ஞாடித் தவநெறி, நாடோறு நாடி
யவனெறி நாடானேல், நாடோறு நாடி கேழிமுட னன்னு, நா
டோறுஞ் செல்வ நடகு குணமுமே (உ)

வேட நெறிநிலார் வேடமூண் டென்பயன், வேட நெ
றிநித்போர வேடமே மெய்வேடம், வேட நெறிநிலார தம
னம் விதந்வேகதன், வேடநெறி செயதால் கீடது வாருமே (1)

மூடங் கெட ரகோர் சிறைநூன் முதற்கொளனி, வரமெ
பரியட பெருவாழவு மணனனுந், விடொன்றிலுனா ராகலநற்
போததனாக, தாடார ருந் சிறையறுத தானவநே (அ)

ஞான மிவாதார கடைசிறை நூனனன், ஞானிகள டோ
ல நடிக்கன் தவாதமமை, ஞானிக ளானே நரபதி சோழிந், ர,
ஞான முடைக்குத னலாரு கட்டிநகே. (இ)

ஐவையு மானையு மற்றா யோனையு, தேவர்கள போற்
றுந் திருவேடத் தானையுங் காவலன் காப்பவன் காவா சொ
ழியனென, மேலு மறுமை-குமீனா நடக்கமே. (ஊ)

திருந்தரு முந்தியுஞ் செல்வமு மவென்றன், மற்றது மற்ற
நெறியேயாற்றல் வேண்டிந், சிறக்கந் ஞானஞ் செய்கொடி
ல் பாவையு, மறைந்திடி டெந்தனாக காறினொன் றுமே (எ)

வேகத னுணக மிகுநறு காப்பது, வாய்ந்த மணிநர்க
னவ்வுழி யாகிந்நா, பேர்கதிய வுணைப் பிறர்கொளளத் தானு
கொளளப், பாட்கத புலிபன்ன பாவகத் தானே. (அ)

கால்கொண்டு கட்டிக் கனல்கொண்டு மேலேற்றிப், பால்
கண்டு சோமன் மகிம்பற்றி யு ன்ணுதோரா, மால்கொண்டு கேற
ஷையு ன்ணு மருளாரா, மேல்கொண்டு தண்டஞ்செய் வேகரன்
கடனே. (க).

தத்தஞ் சமயத ருதிநில் ஸாதானா, யத்தன் சிவன்சொ
ன்ன வாகம னுனெறி, யெததன் டமுருடு யு மடையி லிம்
மைக்கே, மெய்தருண்டரு செயவடிவேந்தன் டடமே. (க0)

ஆ. உசா.

வானநிதபு.

அமுதுறு மாமனை நீரத னுலே, அமுதுறு ம பனமரந்
பாரபினை தோற்றுறு, டமுருறு தேவத கரு மபொயி வரனை, ப
முதுறுறு காருசிகை யாங்கது யாருமே (க)

உரையிடை நினறிழி வானீருவி, யுனையிலை யுள்ளத த
கூதுநினை னுறு, துனையிலை மாசிலை துணணிது மெனனர்
உ, கரையிலை யெருதைக கருமணி யாரே (உ) ஆ. உசா.

தானசுபு.

துங்குமிநி னவரிப ரென்னமின, பார்தருக துண
மின பழம்பொருள போற்றனமின, வேட்டையுடையி வின
யெதொல்லை யுண்ணமின, காசைக சனாகதுணனுங் கால மறி
மின (க) ஆ. உரு.

இந்தாக கித்.

தாரிவா ரண்ண ருப்பணி வாரவர், தாமறி வாரந்தர
கூறின ருரவர், தாமறி வா கில தத்துவ ராவக, டாமறி வா
ராகுந் தமர்பர னுமே (க)

யாவாக்குமா மிறைவுந் கொருப ிலி, யாவாக்கு மாம
பக விதகொரு வாயுதை, யாவாக்குமா முண்ணு மபோதொரு
கைபட்டி, யாவாக்குமாம் பிறாக கினைரை தானே. (உ)

கற்றுநின்று ருண்ணு மூனே உறன்னனுங், கற்றன போ
திக கமழபவர் மானுட, ருற்றுநினை ருங்கொரு கூவந் குளத்தி
னிந், பற்றிவந் துண்ணுங் பயணி யாரே. (ங)

அழுக்கினை யோடடி உறிவைந்நரையீர், திழுகசிய காளிற
நருமமுஞ் செய்வீர், விழிகத்தூந் தெனசெய்வீர் வெமமைபர
கது, விழிககவன நெனசெய்வீர் நோழிகெரு சீரே (ச)

தனநீர் யறிபாது தானலலா ரெனனாதிந், கிணமைபறி
பாதினையரென நோராது, வணமையில் வந்ததிந் கூற்றும வரு
முனைந், தினைய கல்ல தவருசெயுநீரே (ஈ)

துறககாண வழிமுதற் சுற்றமு மில்லை, விரகதான வழிமு
த லிணபமு மில்லை, மறகதான வழிமுதல் தகதின னீச, னரக
தா னறியு மாவறி வாரே (ஐ)

காணவரு செயபதாஞ் செய்வத தவயழி, மானநெ
ய்வ மாக மதிசுரு பவிநீர்க, னுனரெயவ மாக வுயிரககிணந ப
வ்வயிர, காணநெய்வ மெனது நமனவரு வானே (அ)

தினசீரு விலிணககட டாவுறு தோணி, நின்ப்பினநி ிக
ரு பிருவழியுனநி, சினசுருந தனகரும சேடிவ் புழேன,
வினசுருந தவமற மேறறுன யாரே (அ)

டறறது வாய்வின்ற பதறினப பாரமினை, யற்ற முனாவா
னநெறிக கல்லது, யற்றநாக ஈரொனநு கிணதது யேகனை,
மறநண்ணல் வைதது வழிகொள னு மாநே (ஐ) ஆ உருக.

அறஞ்செயான நிரம

எட்டி பழுதது விருவணி கீழகணனை, ஹொட்டிய கல்லந
ஞ் செயபா தவற்செய்வம, வட்டிகொண டாட்டியே மணனி
ன முகத்திந், பட்டப் பதகர் பயணி யாரே (க)

ஒழிதனை காலங்க ளுழியும பேரயின, கழித்தனை கறபனை
காளுந் குறுகிப், பிழிந்தது போலதகட பேரிட றறகனை, உழி
கதது கணநி மறமறி யாரே, (உ)

அறமறி யாறண்ணல் பாத நினைபுந், திரமறி யாரசுவ லோ
க ககர்க்குப், புறமறி யார்பலா பொய்மொழி கேட்டு, மறமறி
வார்பகை மனநினை ருரே (஑)

இருமவகு சேரையு மீனயும் வெப்புத், தருமகு செயபா
தவா தம்பல தாகு, முருமிடி நாக முரேர்ணி கழலைத், தரும
கு செயவாரபககழ முழுநி லாவே (௪)

பரவப் படுவார பரமனை பேததா, திரவலாக இதலை யாயி
னு ம்பரா, காகத்தே நீராட்டிக் காவை வளர்க்காரா, நரசத்தி
னிதறிதோ கனனெஞ்சி விரோ. (௫)

வழிதடப் பரவினறி வாரேனா ரூகங், கழிதடப் பாரகடக
தாரகருப் பாரா, மழிதடக குமவினை மா தவோட்டித், டொ
ழிதடப் பாரவினை யோங்கினை ருரே. (௬)

கலிந்தவ ரீசன கழலடி காரணடா, துணிந்தவரீசன றுற
ககம தானவா, மலிகதனா மாளுநீ துணையமொன் நினை, மெ
லிந்த சினத்தினா லீழ்ச்செந்நெடுக தாரோ (௭)

இனப மிடரென நிர்வகித வைத்தது, முனபவா பெப்
பையி னுலே முடிந்தது, வினபமது கண்டு மிகலாப் டேகைக,
எனபிலார சிந்தை யறமறி யாரோ (௮)

கெடுவது மாவது கேடில புகழோ, கடுவல்ல செடதின
ப காரடவு மொட்டா, விடுவது மீவது மெண்ணுமி வினபம், ப
டுவது செட்டிர பசுவது வாமே (௯)

செல்வங் கருதிச சிலாபலர் வாழ் வெனா, புல்லறி வர் -
பாப போதறிப புலாரோ, யில்லங் கருதி யிறைவனை யேத்து
மின, வில்லித வெந்த விஞ்சுறி யாமே. (௧௦) ஆட உசுக

அன்புடை ளம்

அன்புரு சிவமு மிரண்டெனப் பறிவினா, ரனபே சிவமா
வ காரு மறிகலா, ரனபே சிவமாவ தாரு மறிகதபி, எனபே
சிவமா யமாகதிருந தாரோ. (௧)

பொனைக் கடந்திலங் குப்புளித தோலினன், மின்னிக
கிடசது மிளிரு மிளம்பிறை, தன்னிக கிடந்த சுறிபொடி யாடி
சுருப, பின்னிக கிடந்ததென பேரனபு தானே. (௨)

என்பே விதகா யிணைச்சி யறுத்திடமிப், பொன்போற் ற
வெளிப் பொரிட வறுப்பினு, மறுபோ மருதி யகங்குழை வராகக்
கறி, யெனபோன மணியின் பெயத வெரணஞதே (௩)

ஆரவ முடைபவா காணா நான் தன்னை, யா முடைப
வா காண்பரிணயடி, பா முடைபவா காண்பா பவந் தன்
னைக, கோர தெரு லெ டிசைகாறுபுக காறே. (௪)

வண்பு புருகி யிறுவனை செய்தயின், முனநன் புருக
சி மூதலுனை காமிந், பிண்பு புருகப் பெருநகை நகர்பு
ந், சனைப பெண்டகே தலைவனற வாகே. (௫)

காறொரு காலஞ செய்ப்பென கேள்வின, வாறொரு
காலம் வழிததுனை யாறநிஞா, கேறொரு பாறநிழல் கொண்
டை டையென, லொரு வையொரு னனயினினை குனை (௬)

முடைபவா யென்பபடைபா முதலினை, யனபன்
செய்வொரு மாணை யறிவா, யனபடைத் திசை யகலி
வாழ்வின், னனபடைத் தாறநனைகலிடந் தானே (௭)

கருத்தது செய்வொனெ டாறபுதநிற் சோதி, யிரு தியு
மவைத்து மிதைவனைன தேரநியு, மருநுதியுளீசனை யாருந
யெனடிவல், விருத்தி கொடுத்தி யனனயா கேளே (௮)

பித்தலுந் துருசுர யிபுற யரு செயதவன், வைதக பரிசு
நிக தேயுமனிடர்க, விசையுநே யைப்ப வெருவை பிராவென
று நகரிகே யனனாலை காமி வாகே (௯)

அனயினுள ளானபுறத் தானு - லாயுளான, முனயினு
வமுன் வாகுகும் பிராவன், அனயினு ளாக யமரு மருமபா
ரு, ளனயினு ளார்ககே யனதலை யாகே. (௧௦) ஆகக்

அனபுசெய்வாரை யறிவன் சிவன்

இகழாததம் பெற்றது மீசனறியு, முகத்தருள் செய்திடு
முத்தம் நாதன், கொழாததுபு செய்தருள கூரவல் லார்ககு,
மகழத்ததுபு செய்து மருநது வாகே. (௧)

இன்பப் பிறவிக் கியல்வது செப்தவன், துன்பப் பிறவித் தொழில்பல வென்னினும், அன்பிற் கலவுசெய் தாதிப பிரான்வைதக, முன்பப் பிறவி முடிவது தானே. (உ)

அன்புறு சிந்தையின் டேவொழு மவ்வொளி, யின்புறு கண்ணியோ டேற விசைநகன், துன்புறு கண்ணிபைந் தாடுந் துடககதறு, கன்புறு சிந்தைபை நாடுமி னீரே (ங)

புணாச்சியு ளாயிழை மேலன்பு போல, வுணாச்சியு ளாடகே பொடுங்கவல் லாகாக்குக, குணாச்சி யில்லாது குலாவி யுலாவி, யணைததலு யின்ப மதுவிது வாமே (ச)

உற்றுநின் றூரொடு மத்ரு சோதியைச, சித்தர்க ளெனறுக தெரிந்தறி வாரில்லை, பதகிமை யாலே பணிந்தடி யாரதொழு, முததி கொடுத்தவா முன்புநின் றானே. (ஐ)

கண்டேன கமழதரு கொன்றையி னுண்டி, கண்டேன கரியுரி யானறன் கழலினை, கண்டேன கமல மலருறை வானடி, கண்டேன கழல்தெ னன்பினுள ளானே. (ஊ)

கம்பனை காளு விதப்பொரு ளாகுமென, தும்பரி ல வானவ ரோதுக தலைவனை, யின்பனை யின்பத திடைநின் றிரதிசூச, மனப்பனை யாரு மறிபகி லாரே. (ஏ)

முன்பு பிறப்பு மிறப்பு மறிபாதா, ரன்பி லிறைவனை யாநி யோமென்ப, நினப்ப் பிறப்பு மிறப்பு மிலாகத்தி, யன்பி லவனை யறிபகி லாரே. (அ)

ஈசனறியு மிராப்பகலுந் தனைப்ப, பாசத்துள் வைத்துப் பரிவுசெய் வார்களைந், நேசுந் தறிந்து செயலற நிருத்திடி, லீசனவந் தெமமின— யீட்டிநின் றானே. (க)

விட்டுப் பிடிப்பதென மேதரு சோதிபைத், தொடடுத தொடர்வன றுலையாப் பெருமையை, பெட்டுமென் னுருயி ராய்நிறை கீசனை, மட்டுக் கலப்பது மஞ்சன மாமே. (க௦)

ஆட உடிக.

கல்வி.

குறிப்பறித தேனுட லுயிரது கூடிச், செறிப்பறித் தேன்
மிகு தேவா பிரானை, மறிப்பறி யாதுவந் துள்ளம் புகுந்தான,
கறிப்பறி யாமிகுவ கல்விகற் றேனே. (௧)

கற்றறி வாளர் கருதிய காலத்துக், கற்றறி வாளர் கருத்தி
லோர் கண்ணுணரி, கற்றறி வாளர் கருதி யுரைசெய்யுவ, கற்ற
றி காட்டக கண்ணுள வாக்குமே. (௨)

நிர்க்கினற போதே நிலையுடை யானகழற், கற்க்கினற செய்
யின் கழிந்ததும் பாவங்கள், சொற்குணற வினறித தொழுமி
ன ஸ்ரேஷ்டபின், மற்றென் றிலாத மணிவிளக் காமே (௩)

கல்வி யுடையார் கழிந்தோடிப் போகினாரர், பல்லி யுடை
யார் பாம்பறித துண்கினற, றெல்லியுங் காலையு மேத்து மிறை
வனை, வல்லியுள வாதிதத காயமு மாமே. (௪)

துணையது வாய்வருந் துயரந் சோதி, துணையது வாய்வரு
ந் துயரந் சொல்லாந், துணையது வாய்வருந் துயமலர் கந்த
ந், துணையது வாய்வருந் துயரந் கல்வியே. (௫)

துவொன்று பற்றி துணியேற மாட்டாதார், பாலொன்
று பற்றினுற் பண்பின் பயன்கெடுங், கோலொன்று பற்றினுற்
கூடாப் பறவைகண, மாலொன்று பற்றி மயங்குகின் றாரே (௬)

ஆய்ந்தொகை வாராககர னங்கே யெளிப்படுந், தோய்ந்த
நெருப்பது துயமணி சிந்திந், மேய்த்த விளமதி யெட்டவல்
லாராகட்ட, வாய்த்த மனமல்கு துணைணி யாமே. (௭)

வழித்துணை யாய்மருந் தாயிரூர் தார்முன, கழித்துணையா
ய்ந் திலாதவர் சிந்தை, பொழித்துணை யாமும்பாராமுல கே
ழும், வழித்துணை யாம்பெருந் தனமைவல் லானே. (௮)

பறமது பற்றிப் பரமனைப் பற்றுமின, முற்றது வல்லா
முதல்வ னருளபெறில், கீற்ற விரகிற் கிளரொளி வானவர், கற்
றவர் பேரினப முற்றுநின் றாரே. (௯)

கடலிடை யானமலை யானைநது பூதத், துடலிடை யான்
பல ஓழிதொ ளாழி, யடல்விடை யேறு மமரர் கனாக, விட
முடை யார்செஞ்சுத தில்லிருந் தானே. (௧௦) ஆட உகக.

கேளவிகேட்டமைதல்

அறங்கேட்டு மகதண ராய்மொழி கேட்டி, மறங்கேட்டிம்
வானவர் மகதிரங் கேட்டிம், புறங்கேட்டிம் பொன்புரை மே
வியெம மீசன, நிறங்கேட்டிம் பெற்ற சிவகதி தானே (௧)

கேவர் பிரானநனைத திவவிப மூாததிபை, யாவ ரொரு
வ ரறிவா ரறிநகபின், ஓதுமின கேசேமி னு னாயி னு னாக
தபி, ஓதுதி யுணாந்தவ ரோங்கினை னுரே (௨)

மயனபணி கேடபது மாநகதி கேட்டி, னயனபணி கேட்
ப தரணபணி யரநே, சிவனபணி கேடபவர் தேவரு மாவா ப
யனபணி கேடபது பறறது வாமே. (௩)

பெருமா னிவனென்று பேசி யிருக்குங், திருமா னுடர்பின்
னைத் தேவரு மாவ, ரருமா தவாககு மகிழ்ச்சுருங் செய்யு, மரு
மா தவததெவக னாதிப பிரானே (௪)

ஈச னருளு மிறப்பும புறபபையும், பேசி யிருநது பிதற்றி
மகிழ் வெய்தி, கேசமு மாரு ங்கமொளி யாயவினது, வாச மஸ
ர்கககந மனனினினை னுனே (௫)

விழுப்பங் கெழுமியு மெய்நின்ற ஞானத, தொழுக்கமுரு
கிந்தை யுனாகின்ற போது, வழுக்கி விடாவிடிஸ் வானவா கோ
லு, மிழுககினை யெண்ணிலி காலம தாமே. (௬)

சிதிரா மணற்சோற்றிற் தேக்கிடு மாபோற், செறிவா ல
னுபோகஞ் சிததிக்கு மெனனிற், குறியாக தொண்கைக் குறியா
தார தமமை, யறியா திருந்தா ரவரவ ரனதே. (௭)

உறுதினை யாவ துயிரு முடம்பு, முறுதினை யாவ தலகு

று கேள்வி, செறிதுணை யாவது சிவனடிச் சிக்கை, பெறுதுணை
கேட்குந் பிறப்பில்லை தானே. (அ)

புகழ்நின் ஞாகரும புராணனெம் மீசு, நிகழ்நின் ஞாகரு
மிடுபைக கிடமா, மகிழ்நின் றுதிகழ யோதி யுணராக, கழிய
நின் ஞாககொரு கற்பசு வாமே. (க)

வைத்துணரக தானமனத தோடும்வாய் பேசி, யொத்து
ணர்க தானுரு வொன்றொடொன் றெவ்வா, தச்சுழன் றுணி
கலங்குனு மாநியை, நச்சுணரக தாக்ககே நனுகுனு மாமே. (க)

ஆட டுக.

கல்லாமை

கல்லா தவருங் கருத்தறி காட்சியை, வல்லா ரெனிலருட்
சண்ணுன மதித்துளோர், கல்லாதா ருணமைபற் றுநிறபா க
நரேருங், கல்லாதார் பேரின்பங் காணுக லாரே. (உ)

வல்லாக ளென்றும் வழியொன்றி வாமுநினு, ரல்லாத
வர்க ளறிவு பல்வென்பர், ரெல்லா விடத்து முளனெங்க டம்
மிதை, கல்லா தவாகள கலப்பறி யாரே. (உ)

நில்லா நிலையை நிலையாக கெஞ்சத்து, நில்லாக் குரம்பை
நிலைபென றுணர்நீகா, ளெல்லா வுயிராகு மிதைவனே யாயி
னுங், கல்லாதார கெஞ்சத்துக காணவொண் ணுதே. (ங)

கல்லேன் வினைத்துய ராகரு மபலானேன், கல்லே னர
னெறி டறியாத தகைமையின், வல்லேன் வழங்கும பொருளே
மனத்தினுட், கல்லேன் கழிபரின றுடவல் லேனே. (ச)

நில்லாது சேவ விநிலைபன நெனவெண்ணி, வல்லா ரறத்து
ந் தவத்துளா மாயினார், கல்லா மணிகர் கயவ ருள்கின்ற, பொ
ல்லா வினைத்துயா போகஞ்செய் வாரே. (ரு)

விண்ணினி னுள்ளே வினைந்த விளங்கினி, கண்ணினி னுள்
ளே கலந்தங் கிருந்தது, மண்ணினி னுள்ளே மதித்து மதித்துவி

னி, நெண்ணி பெழுதியிளைத்துவிட்டாரே. (௯)

கணக்கறி தாரகனறிக் காணவொண்ணாது. கணக்கறி
நீ தாரகனறிக் கைகூடாத் காட்சி, கணக்கறி நுண்மைபைக்
கண்ணடை நிற்குவ, கணக்கறி தார்கல்வி கற்றறி தாரோ (௭)

கல்லாத மூடனாக் காணவு மாகாது, கல்லாத மூடாசொ
ந் கேட்கக் கடனனு, கல்லாத மூடர்க்குக் கல்லாதார் கல்லா
ராக், கல்லாத மூடா கருத்தறி யாரோ (௮)

கற்றுஞ் சிவஞான மில்லாக் கலதிகள், சுற்றமும் வீடார்
துரிசுறா மூடாகன, மற்றும் பலதிகை காணா மதியிலார்,
கற்றனடி விற்போர கணக்கறி தார்கனே (௧௦)

ஆதிப் பிரானம ராக்ரும பரஞ்சுடா, சோதி யடியாரா
தொடரும பெருகதெய்வ, மோதி யுணரவல் லோமென்ப ருண
னினத, சோதிருத்தூர் தொடர்பறி யாரோ. (௧௦) ஆட ௩௬௬.

நடுவுநிலைமை.

நடுவுநின் னார்க்கனறி ஞானமு மிலலை, நடுவுநின் னார்க்கு
நரகமு மிலலை, நடுவுநின் னாநல்ல தேவரு மாவா, நடுவுநின்
நாவழி நானுநின் றேனே. (௧)

நடுவுநின் னுனல்ல கார்முதில் வண்ண, நடுவுநின் னுனல்ல
கரணமறை யோதி, நடுவுநின் னார்க்கிலர் ஞானிக ளாவோர், நடு
வுநின் னாநல்ல கம்பனு மாவரே. (௨)

நடுவுநின் னார்க்கிலர் ஞானிக ளாவார், நடுவுநின் னார்க்கிலர் தே
வரு மாவார், நடுவுநின் னார்க்கிலர் கம்பனு மாவார், நடுவுநின் னு
ரோடு நானுநின் றேனே. (௩)

கோனறிய வெல்லார் துடைப்பன வன்றிவ, ரேன்றுநின்
னான்று மீச வினையடி, மூன்றுநின் னார்க்குதல் வன்றிரு கா ம
த்தை, நானுநின் னார்க்கு வாகிநின் னாரோ. (௪) ஆட ௩௬௭.

கள்ளஞ்ஞமை.

கழுநீர்ப் பசுப்பெறிற் கயந்தொறுந் தேராக், கழுநீர் வி
டாய்ததுததவ் காயஞ் சுருக்கு, முழுநீர்க்கள் ஞண்போர் மு
றைமையகனறோ, செழுநீரச் சிவனறன சிவானந்தத் தே
றலே (க)

சித்த முருக்கிச சிவமாஞ் சமாதியி, லொத்துச் சிவானந்
த மோவாற தேறலை, சுதக மதுவுண்ணச சிவானந்தம விட்டி
டா, நிதத விருதகல் கிடததல்கீழக காலே. (உ)

காமமுங் கள்ளங் கலதிகட் கேயாகு, மாமல முஞ்சம
யத்துள் மயலுறும், போமதியாகும புனித விண்படி, யோமய
வானந்தத் தேற லுணர்வுண்டே. (ங)

வாமத்தோர் தாமு மதுவுண்டு மாள்பவர், காமத்தோர்
காமகுகள ஞ்ணடே கலங்குவ, ரோமதகோ ருள்ளொளிக குள
ளே யுணர்வாகண, னாமத்தோ ரனதே நணுகவர் தாமே. (ச)

உள்ளு ஞமை யோரா ருணரார் பசுபாசம், வளள்ளமை
நாத னருளிவின வாழவுறா, தெள்ளு ஞமை ஞானச சிவயோ
கஞ் சோவுறா, கள்ளு ஞ்ணு மாந்தா கருததறி யாரே. (ரு)

மயககுஞ் சமய மலமனனு மூடர், மயககு மதுவு ஞ்ணு
மாமூடா தேரார், மயககுறு மாயையின மாமாபை லீடு, மய
ககிற ரெளியின மயககுறு மனதே (ஈ)

மயங்குக தியங்குங்கள் வாய்மை யழிககு, மியங்கு மடவா
ரதம் யின்பமே பெப்தி, முயங்கு நயங்கொண்ட ஞானத்து மு
ந்தா, ரியங்கு மிடையு வானந்த மெய்துமே. (ஏ)

இராபக லற்ற விடத்தேயிருதது, பராக்கற வானந்தத்
தேறல் பருகா, விராபக வற்ற விறையடி யின்பத், திராபக
ன மாயை யிரண்டிடத் தேனே (ஐ)

சத்திபை வேண்டிச சமயத்தோர் கள்ளுண்பர், சத்தி ய
ழிந்தது தம்மை மறத்தலால், சத்திச் சிவஞானந தனனிற் தலை

ஃபட்டுச், சத்திய ஞானவா னந்தததிற் சார்தலே. (௬)

சதத னருடரிற் சத்தி யருளுண்டாரு, சததி டருடரிற் று
த்த னருளுண்டாரு, சத்தி சிவமா யிரன்மிகதன னுளவைக்
கச், சத்தியு மெண்சித்தித் தனமையு மாமே. (௧௦)

தத்துவ நீக்கி மருணீகிக் தானாகி, பொய்ததவ நீக்கமெ
ய்ப் போகததுட் போககியே, மெய்தத சுகமுண்டு விட்டுப்
பரானந்தச, சித்திய தாகருளு சிவானந்தத தேதலே. (௧௧)

யோகிகள் கால்கட்டி யொண்மதி யானந்த, போக வழ
தைப் புசித்தவ மெண்சித்தி, மோகியா களருணி மூடராய
மோகமும், றுரு மதததா லறிவழிந தாரே. (௧௨)

உணணி ரமுத முறுமு றுதைதிறந, தெண்ணீர குரவ லி
ணையடித் தாமரை, நண்ணீர சமாதிபி றுடினி ரானலங், கண
னொரு டேசென்று கால்வழி காணுமே. (௧௩)

க—தந்திர அதிகாரம் - ௨௪இ - பாடல் - ௨௨௪

முததந்திர முற்றம்.

ஆ பாயிர முடபட வதிகாரம்

௩௩ - இ - திருமந்திரம் — ௩௩௬.

இ ர ண் ட ர ன் த ன் திர ம்.

அகத்தியம்.

கருவில லாதிவ் வுலகஞ் சரித்து, கெடுகின்ற தெம்பெரு
மாணென்ன லீச, னடுவுள வங்கி யகத்திய நீபோய், முடுகிய
வையகது முன்னொன றுனே. (௧)

அங்கி யுதயம் வளர்க்கு மகத்திய, னங்கி யுதயஞ்செய் மே
ல்பா லவனெடு, மங்கி யுதயஞ்செய் வடபாற் றவமுனி, யெவ
ரும் வளங்கொள் ளினங்கொளி தானே. (௨)

பதிவலியில் கீரட்டமெட்டு.

கருத்துறை யந்தகன நனபோ லசுரன, வரத்தி லுலகத்
துயிகளை பெல்லாம, வருத்தஞ்செய் தானென்று வானவர்
வேண்டக, குருத்தயர் குலங்கைக் கொண்டு கொன்றானே.

கொலையிற் பிழைத்த பிரசா பதிபைத், தலையைத் தடித்தி
டமித் தானங்கி யிடமி, நிலையுல குககிவன வேணுமென நெண்
ணித், தலையைப் பரிசுதிட்டுச் சுகதிசெய் தானே. (உ)

எவகுமபரந்து மிருநிலந தாவகியு, தங்கும் படித்தவ
ன் றுருணா தேவர்கள், பொங்குசினத்து எயனறலை முன்ன
ந, வங்குச சுகனை யுதிருங்கொண்டாரின (ங)

எங்குங் கலந்து மென்னுள்ளத் தெழுநின்ற, வங்க முகல்
வ னருமறையோகிபாற், பொங்குஞ் சலககரண போர்ச்செல்ல
நீர்மையி, னங்கு விரதகுந்த தாழ்செய தானே. (ஈ)

அபபணி செஞ்சடை யாதி புராதனை, முப்புரஞ் சென்ற
ன னென்பர்கண் மூடாகண, முப்புர மாவது முமண காரிய,
மப்புர மெய்தமை யாரறி வாரே (ஐ)

முதனிக கொளுவி முழங்கெரி வேளவியு, எத்தி யுரியர னு
வ தறிக்கிலா, சததிக கருதிய தாமபல தேவரு, மத்தியி னுள்ளே
முந் தன்று கொலையே (ஐ)

மூலத் துவாரத்து முரு மொருவனை, மேலைத் துவாரத் தி
ன மேலுற கோக்கிமுற், காலுற்றுக் காலனைக் காய்த்தங்கியோ
கமாய், ஞாலக் கடலூர் லைமா யிருந்ததே. (எ)

இருநக மனத்தை விசைய விருத்திப், பொருத்திய லிங்க
வெளி பது போக்கித், திருந்திய காமன செயலழி யத்தம், கருந்
தவ யோகவ கொறுக்கை யமர்ந்தே. (அ) ஆ. ௧௦.

இலிங்கபுராணம்.

அடிசேர்வ னென்னவெம் மாதிபை நோக்கி, முடிசேர் ம

லைமக ஞர்மக ளாகித், திடமா தவஞ்செய்து தேவரதியம், ப
டி யார வாசசிததப் பததிசெய்தாளே. (க)

திரிகின்ற மும்புரஞ் சென்ற பிராணை, யரியனென் நெண்
ணி யயாவற வேண்டாம், புரிவுடை யாளர்க்குப் பெரய்யல னீ
சன, பரிவொடு நின்று பரிசறி வானே. (உ)

ஆழி வலங்கொண்ட யனமா விருவரு, மூழி வலஞ்செய்ய
கொண்ட ராதியு, மாழி கொடுத்தன னச்சுதற கவவழி, வா
ழிப பிரமதரும வாளகொடுத்தானே. (ங)

தாங்கிய விருபது தோளுக தடவரை, யோங்க வெடுத்தி
ன னெப்பில் பெருவளி, யாங்கு தெரித தமராவென நழைத்த
பின, நீங்கா வருளசெய்தா னினமலன றானே. (ச)

உறுவ தறி தண்டி யொண்மணற் கூட்டி, யறுவகை யானை
க்து மாட்டததன றுதை, செறுவகை செய்து சிதைப்ப முனிந
து, மறுமழு வால்வெட்டி மாலைபெற் றானே. (ரு)

ஒடிவக தெல்லா மொருங்கிய தேவர்கள், வாடி முசுமும்
வருததத்த தாஞ்சென்று, நாடி யிறைவா நமவென்று குமபி
ட, வேடில் புகழோ னெழுகவென றானே. (கூ) ஆகக்.

தககனவேள்வி.

தகதை பிரானவெகுண் டான்றககன வேள்வியை, வெக்
தழ ஹடே புறப்பட்ட விண்ணவர், முக்திய பூசை முடியார்
முறைகெட்டிசு, சுகதின ரண்ணல் சினஞ்செய்த போதே. (க)

சகதிசெய் கண்டெழு கின்றரி தானு, மெக்கை யிவனல
யாமே யுங்கினிற், பந்தஞ்செய் பாசத்து வீழ்ந்து தவஞ்செய்ய,
வகையி லானு மருள்புரிந தானே. (உ)

அப்பரி சேயய னுபதி வேள்வியு, ளப்பரி சங்கி உதிரய
மாகிலு, மப்பரி சேயது நீர்மையை யுள்கலக், தப்பரி சேசுவ னு
ளிககின் றானே. (ங)

அப்பரிசேயயன் மால்முதற் தேவர்க,ளப்பரிசேயவ ரீ
கிய காரண, மப்பரி சங்கியு நாளுமுள னிட்ட, வப்பரி சாகிய
லகத்ருக தானே. (ச)

அலக்திருந் தானென் றமரர் துதிப்பக்,ருலகதருங் கீழவசி
கோளுற கோகக்ச, சிவந்த பரமிது சென்று கதுவ, வுலகத பெ
ருவழி யோடியவ் தானே. (ரு)

அரிபிரமன றகக னருகக னுடனே, வருமதி வாலெ வனனி
கல் லீக்திரன, சிரமுக நாகி சிறந்தகை தோளதா, னரனரு னி
னறி யுழிகதகல் லோரே. (க)

செவிமக்திரஞ் சொல்லுஞ் செய்தவத் தேவர், விதி மக்தி
ரத்தி னமிககளைக் கோலிற, செவி மக்திரஞ் செய்து தாமுற
கோகருவ, குவி மக்திரவகொல் கொடியது வாமே. (எ)

கல்லாரா கவருண் மொனபது மின்புறப், பல்லா ரமரா ப
ரிதருள செய்கென, வில்லால் வளையை விளவகொளி கொற்
றவன, பொல்லா வசுரர்கள பொனதும் படிககே. (அ)

தெளிநதார் கலங்குண நிகலங் காதே, யளிநதாங் கடைவ
தெந் மாதிப் பிரானே, விளிநதானத தககனவ வேளவிபை லீ
யச், சுளிநதாங் கருளசெயத் துய்மொழி யானே (க) ஆஹு.

பிரளயம்.

கருவணா முடிந் கலந்தெழும் வெள்ளத், திருவருங் கோ
வென நிகல விதைவ, னொருவனு நீருத வோங்கொளி யாகி, ப
ருவணா யாய்நின றருளபுரிந தானே, (க)

அலைகட லூடறுத் தண்டத் தவானேர், தலைவ னெனும்
பெயா தானதலை மேற்கொண, மிலகா ரழற்கண் மின்வீழா தோ
டி, யலைவாயில் வீழாம னஞ்சலென ருனே. (உ)

தண்டகடல் விட்ட தமரருந் தேவரு, மெண்கடல் ருழெழ்
பிரானென றிறைஞ்சுவர், விண்கடல் செய்தவர் மேலெழுந் தங்

புறங், கண்கடல் செய்யுங் கருத்தறி யாரோ. (ங)

சமைக்க வல்லாணைச் சயம்புவென தேத்தி, யமைக்கவல் லாரிவ் வுலகத் துளாரோ, திணைதத தெண்ணீர்த் கடலொலி யோசை, மிக்ககொள வங்கி மிகாமைவைத தானே. (அ)

பண்பழி செய்வழி பாடுசென றப்புறங், கண்பழி யாத க மலத திருக்கினற, ந ண்பழி யாளனை நாடிச்சென ரசசிரம், வி ண்பழி யாது விருத்திகொண டானே. (இ) ஆ. ௩௦.

சக்கரப்பேறு.

மாப்போ தகனென்னும் வண்மைக்கிங் காங்காரங், கால் போதங் கையினோ டநதரச சககர, மேல்போக வெள்ளி மலை யம ராபதிப், பாப்போக மேழும் படைத்துடை யானே. (க)

சககரம் பெற்றுநற் றுமோதரன றுனுஞ், சககரந தனைத் திரிககவொண னுமையால், மிககரன றனை விருப்புட ன ர்ச்சிககத், தககற சத்தியைத் தானகூறு செய்ததே. (உ)

கூறது வாகக குறித்துநற் சககரங், கூறது செய்து கொ டுத்தனை மாறுகருக, கூறது செய்து கொடுத்தனை சத்திக ருக, கூறது செய்து திரித்தனை கொலமே. (ங)

தக்கனறன வேள்வி தகர்த்தநல் கீரர்பாற், தக்கனறன வேள்வியிற றுமோதரன றுனுஞ், சக்கரந் தனைச் சசுழிடி மே ல்விட, வக்கி யுமிழ்த்து வாயுக்கரத்தியே. (ச) ஆ. ௩௪

எலும்புக்கபாலமும்.

எலும்புக் கபாலமு மேந்தி யெழுங்க, வலம்பன் மணிமுடி வானவ ராதி, யெலும்புக் கபாலமுமேந்திய னாகி, லெலும்புக் கபாலமு மிற்றுமண் னுமே. (க) ஆ. ௩௫.

அடிமுடி கேடல்.

பிரமனு மாலும் பிரானேநா நென்னப், பிரமனமா தங்க
டம் பேதமை யாலே, பரம னன்னாய்ப் பரகதுமுன விறக
வரனடி தேடி யரற்றுகினை றாரே. (க)

ஐமே முலகுற நின்றவெம் மண்ணலூர், தாமே முலகிற்
தழற்பிழம் பாய்நிற்கும், வானே முலகுறு மாமணிக கண்டனை,
நானறித தேனவ னுண்மையி னாலே (உ)

ஊறு யுயிரா யுணாவவகி யாய்முன்னந், சேணுவா னே
ங்குர் திருவுரு வேயண்டத, தானுவு ஞாயிறக தணமதி யுகத
டக, தாணமுழு தண்டமு மாகிநின் றானே. (ஈ)

நின்ற னிலமுழு தண்டத்து னீளிய, னைநே யவனவடி
வஞ்சின் றாயதது, செனரு ரிருவா திருமுடி மேறசெல, நன்
ருங் சமுலடி நாடவொண் னாதே. (ச)

சேவடி யேததுரு செறிவுடை வானவர், மூவடி தாவெ
ன் ருனு முனிவரும், பாவடி யாலே பதஞ்செய் பிரமனூ, தாவ
டி யிடநித தலைப்பெய்தும வாதே (ந)

தானக கமலத் திருந்து சதுமுகன, றானக் கருங்கட ஓர்
ழித் தலைவனு, மூனத்தி னுள்ளே யுயிர்போ லுணாக்னற, தான
ப பெருமபொருட் டனமைய தாமே. (க)

ஆலிங் கனஞ்செய் தெழுந்த பரஞ்சுடர், மேலிங் கன
வைத்ததோர் மெய்க்கெறி முனகண், டாலிங் கனஞ்செய் து
லகம் வலம்வருங், கோலிங் கமைஞ்சருள் கூடலு மாமே. (எ)

வாளகொடுத்தாண் வழிபட்ட தேவர்க, ளாள்கொடுத்த
தெம்போ லரணை யறிதில, ராளகொடுத்த தின்பங் கொடுத்ததுக்
கோ ளாகத், தாளகொடுத்த தாண்டி சாரகி லாரே. (அ)

ஊழி வலஞ்செய்தங் கோரு மொருவற்கு, வாழிச் சது
முகன் வகது வெளிப்படும், வீழித் தலைநீர் விதித்திது தாவெ
ன, ஆழிக் கதிரோ வெனியைவென ருனே. (க) ஆட ௪௪.

சர்வசிருஷ்டி.

ஆதிபொடந்தமிலாதபராபரம், போதமதாகப் புணரும்
பராபரம், சோதி யதனிற் பரதோன்றத தோனறுமாக, தி
தில் பரையதன பார்த்திசுழ நாதமே. (க)

நாதத்தில் விநதுவு நாதவிந துக்களில், தீதற் நகம்வநத
செவனசத்தி பென்னையே, பேதித்து ஞானவ கிரியை பிதததலா
ல், வாதிததி வித்தையில வநதெழும் விநதுவே. (உ)

இல்லது சத்தி மீடநகனி லுண்டாகிக, கல்லொளி போல
க் கலநதுள ளிருநதிமே, வல்லது வாக வழிசெய்த வப்பொரு
ள, சொல்லது சொல்லிடிற் றுராதி துரமே. (ங)

துரத்திற் சோதி தொடரதொரு சத்தியா, யாவதது
நாக மண்ணதொரு விநதுவாய்ப், பாரச்சதாசுவம்பா முநு
நதுக்கு, மார்வததுச சத்தியோ ராவதது மானுமே. (ச)

மாவினகண் வாளுகி வாரி வளநதனிற், கானினக ணீருங்
கலநது கடினமாய்த், தேனினக ணைநதுஞ் செறிநதைநது பூத
மாய்ப், பூவின்க ணின்று பொருநதும் புவனமே. (ஞ)

புவனம் படைப்பா னொருவ னொருநதி, புவனம் படைப்
பார்க்குப் புத்திரநாவர், புவனம் படைப்பானும் பூமிசை யா
னும், புவனம் படைப்பானப் புண்ணியன ருனே. (ஈ)

புண்ணிய நகதி பொருந்து முலகெவரு, மண்ணியல் பா
கி வளநகதிஞ் சத்தியுந், தண்ணியல் பாகித் தரணி முழுதமா
ய், கண்ணியல் பாகிக கலநதெழும் பூவிலே. (ஏ)

நீரகத் திணயம் பிறக்கு நெருப்பிடை, காயத்திற் சோதி
பிறக்குமக காதறிடை, யோர்வுடை நல்லுயிர்ப் பாத மொலி
சத்தி, நீரிடை மண்ணி னிடைபற் பாமே. (அ)

உணவோ கேழு முமிழ்த்தா னுடனாகி, யண்டத் தமார்த
வைவனு மாதியுந், கண்டச் சதுமுகக் காரணன் நன்னொழிம், ப
ண்டிவ் வுலகம் படைக்கும் பொருளே. (ஐ)

ஒங்கு பெருங்கட லுளளுறு வாஹெயிம், பாங்கார் கயிலை
ப் பராபரண னுனுட, விங்கு கமல மலாயிசை மேலய, னாங்குயி
ர வைக்கு மதுவுணர் தானே. (கா)

காரண னனபிற் கலந்தெங்கு நின்றவன, நாரண னின்ற
நடுவுட லாய்நிற்கும், பாரண னனபிற் பதஞ்செய்யு நாணமுக,
நாரண மாயுல காயமர்க தானே. (கக)

பயனெளி தாம்பரு மாமணி செய்ய, நயனெளி தாகிய ந
ம்படுன னுனபி, வயனெளி யாயிருந் தங்கே படைக்கும், ப
யனெளி தாம்வய னாகெளிந தேனே. (கஉ)

போகரும் வரவும புனித னருட்புரிந், தாக்கமுஞ் சுகதை
ய தாகினத காலத்து, மேகரு மிகநின்ற வெட்டுத் திசையொடு
ந், தாக்குவ கலக்குக தயாபரண னுனே. (கங)

நினையு ராக்கு நிமலனென னுருயி, ரொன்றுயி ராக்கு
மனையுட லுற, முன்னுயி ராக்கு முடற்குந் துணையதா, நன
னுயிப பாணே நடுவநின் னுனே. (கச)

கூகின்ற தனையி லககணி கொன்றையன், வேகின்ற செ
ம்பொனின் மேலணி மேனியன், போகின்ற சேவன புருந்திட
லாயுன், ஓகின்ற தனமைசெய்யாண்டகை யானே. (கரு)

ஒருவ னொருத்தி விளையாட லுற்ற, இருவர் விளையாட்டு
மெல்லாம் விளககும், பருவங்க டோறும் பயன்பல வான, தி
ருவொன்றிற் செங்கை செகமுற்று மாமே. (கக்)

புருந்தறி வானபு வொபதி யண்ணல் புருந்தறி வானபுரி
சக்கரத் தண்ணல், புருந்தறி வான்மலர் மேலுறை புத்தேன, பு
புருந்தறி யும்முழக் காகநின் னுனே. (கௌ)

கூணவச் சத்தியு மாமதி லைவருங் காரிப காரண வீசர் க
டைமுறை, பேணிய வைந்தொழி லால்விந்து விற்பிறந், தாண
வ நீங்கா தவரென லாகுமே. (ககி)

உத்தமுப் பாலொன்று மாயா னுதயமா, மற்றைய முனனு

மா மாயோ தயம்விந்து, மெற்றவ னுதம் பரையிற் பிறத்தலா
ற், துற்ற பரசிவன ரெஸ்வின யாட்டிதே. (சக)

ஆகாய மாதி சதாசிவ ராதிபென, போகாத சத்தியு-
போகதுடன் போத்தனர், மாகாய வீச னரனமால் பிரமனா,
மாகாயம் பூமியுங் காண வளிததலே. (உ)

அளியரா முக்கோணம் வயித்தவந் தன்னி, லளியரா தி
ரிபுரை யாமவ டானே, யளியார் சதாசிவ மாகி யமைவா, எ
ளியரா கருமங்க னோகதுசெய் வானே. (உக)

வாரணி கொங்கை மனோனமனி மங்கலி, காராண காரிப
மாகக் கலத்தவன், வாரணி யாரணி யானவம மோகினி, பூரணி
போதாதி போதமு மாமே. (உஉ)

நினறது தானாய் நிறைந்த மகேசுரன், சென்றங் கியங்கி
யரன்றிரு மாலவன், மனறது செய்யு மலர்மிசை மேலய, செ
ன்றிவ ராக விசைந்திருந் தானே. (உங)

ஒருவனு மேயுல கேழும் படைத்ததா, னொருவனு மேயுல கே
ழு மளக்கா, னொருவனு மேயுல கேழுங் கடத்தா, னொருவனு
மேயு- லோயிரிர் தானே. (உச)

செந்தா மரைவண்ணன் நியண்ண னெம்மிறை, மஞ்சரா
முக்ல்வண்ணன் மாயஞ்செய் பாசத்தக, கொந்தார் குழலிபா
கூடிய கூட்டத்து, னைந்தார் பிறவி யமைத்ததின் றானே. ()

தேடுந் திசையெட்டுஞ்சே னுடலுயிர், கூடும் பிறவிந் கு
ணஞ்செய்த மாநத்தி, யூடுமவர்தம துளளத்தி னுண்ணினறு,
காடும் வழக்கமு நானறிந் தேனே. (உசு)

ஓராய மேயுல கேழும் படைத்தது, வோராய மேயுல கே
ழு நடப்பது, யோராய மேயுல கேழு மிறப்பது, வேராய மே
யு- லோயிரிர் தானே. (உஎ)

நாத னொருவனு நல்ல விருவருங், கோது குலத்தொடு கூ
ட்டிக் குழைத்தன, ரோது பிணியன நிசையு மிருவருங், காதி யி
வனே யருளுகின றானே. (உசு)

அப்பரிசெண்பத்து கானகுறு றுயிர, மெய்ப்பரி செய்தி
விரிதயி ராய்நிற்கு, மப்பரிசேதென்று புகலு மனிதர்க, எப்
பரிசேயிருண் மூடநின் றுளே. (உக)

ஆதிதன சகதிர னங்கியெண்ப்பலா, போதித்த வாறெ
லி பொங்கெரி நீர்புன், வாதித்த சதகாதி வாககு மனாதிக, னோ
தற்ற மாயையின் விததுவி னுற்றதே. (உட) ஆ. எச.

திதி

புகுத்துநின் றுனவெளி யாயிரு ளாகிட், புகுத்துநின் றுன்பு
கழாய்கழ வாகிப, புகுத்துநின் றுனுட லாயுயி ராகிப, புகுத்துநி
ன றுனபுகதி மனனநின் றுளே. (க)

தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்கு, தானே புடலுயிர்
தத்துவ மாய்நிற்கு, தானே கடனமலை யாதிபு மாய்நிற்கு,
தானே புலகிற் றலைவனு மாமே. (உ)

உடலா யுயிரா புலகம தாகிக, கடலாப்க் கார்முக்கிளாபொ
ழி வானு, யிடையா புலப்பிளி யெங்குதநா னாகி, யடையார பெ
ருவிழி யண்ணனின் றுளே. (ங)

தேமிக திசையெட்டுஞ் சீவ னுடலுயிர், கூடு மரபிற் குண
ருசெய்து மாகநதி, யூடு மவாதம துளளதது னேரின்று, காடு
ம வழக்கமு கானநிக தேனே. (சு)

தானொரு காலத் தவிசுட ராய்நிற்கு, தானொரு கால்
சுண்ட மாருக மாய்நிற்கு, தானொரு காலத் தன்மழையாய்
நிற்கு, தானொரு காலதண் மாயனு மாமே. (ரு)

அன்பு மறிவு மடக்கமு மாய்நிற்கு, மின்பமு மின்பக் கல
விபு மாட்நிற்கு, முன்பொரு காலமு முழிபு மாய்நிற்கு, மன்புற
வைநதி னமாகதுநின் றுளே. (க)

உற்று வணவா னவனே புலகினைப், பெற்று வணவா னவ
னே பிறவியைச், சுற்றிய சாலுங் குடமுரு சிறிதுதை, மற்ற
தவனே வணயவல் லானே. (ஏ)

உள்ளுயிர்ப் பாயுட லாகிநின் றுர்நகதி, வெள்ளுயி ராகும்
யெனியா னிலங்கொளி, யுள்ளுயிசு கும்முணா டேயுட லுடப
ரத், தள்ளுயி ராவண்ணை தாங்கிநின் றானே. (அ)

தாங்கருத் தனமையுந் தானவை பல்லுயிர், வாங்கிய கா
தைத் து மற்றோர் பிந்தில்லை, யோங்கி டெழுமைக்கும் யோகாநத
மவவழி, தாங்கிநின் றுனுமத் தாரணி தானே. (க)

உணுகுனுஞ் சேயவ னங்கியிற் கூடி, நணுகுனு ஞானக
கொழுகதொன்று நல்கும், பணியினும் பார்மிசைப் பல்லுயிரா
கித், தணியினு மனனுட லண்ணல்செய் வானே (க0) ஆஹு.

சங்காரம்.

அங்கிசெய்தீசு னகலிடஞ் சுட்டது, அங்கிசெய்தீசு ன
லைகடற சுட்டது, அங்கிசெய்தீசு னசுரணாச் சுட்டது, அங்கி
யவ வீசரகுக கையம்பு தானே. (க)

இலயககண் மூன்றினு மொன்றுகற் பாக்த, நிலையன நிழி
ந்தமை நினுணர்ந தேனா, இலையக மெல்லரி போலு முக,
மலையக மாநிலந் தானவெத் ததுவே. (உ)

பதஞ்செய்யும் பாரும் பவிவரை யெட்டு, முதஞ்செய்யு
மேழகட லோத முதலாக, குதஞ்செய்யு மங்கி கொளுவி யா
காசம, விதஞ்செய்யு கெஞ்சின் வியப்பிலை தானே. (ங)

கொண்டல் வரைநின் நிழிகத ஞாககொடி, யண்டத்து
னாறி யிருந்தென் டிசைபாதி, யொன்றின் பதஞ்செய்த வோ
மென்ற வடபுறக, குண்டத்தின் மேலககி கோவிககொண்டா
னே (ச)

நித்த சங்கார முறக்கத்து நீன்மூடம், வைத்த சங்கார
முஞ் சாக்கிரா தீதமாஞ், சுததசங்காரக தொழிலற்ற கேவல,
முய்ததசங் காரம் பரனா ஞண்மையே. (ரு)

நித்தசங் கார மிரண்டு னீவுதல், வைத்தசங் காரமு மா
யாளசங் காரமாகு, சுத்தசங் கார மனாதித நோய்வித்த, ஸு
யத்தசங் காரஞ் சிவனரு ஞண்மையே. (அ)

நித்தசங் காரங் கருவிடர் நீக்கினு, லொத்தசங் கார மு
டலுயிர நீவுதல், வைத்தசங் காரங் கேவல மானமாவுக், குப்
பத்தசங் காரஞ் சிவமாகு முண்மையே. (எ)

நித்தசங் காரமு நீடினைப் பாற்றுதல், வைத்தசங் காரமு
மனா மனாதித, சுத்தசங் காரமுந் தோயாப் பரனருள, வை
த்தசங் காரமு நாலா பதிக்கிலே. (அ)

பாழே முதலா பெழுமபயி ரவவிடம், பாழே யடங்கி
னுட டனடைப்பா ழாகாவார, வாழாச்சங் காரதகின் மாலங்
ன செயதபாம, பாழாம பயிரா யடங்கும் பாயிலே (ஆ)

நினைவத தாராயினக சேரும வினைதனை, மாயம்வைத்
தானைவத வண்பதி பொன்னுடை, காயமவைத் தானகலந்
தெவரு நினைப்பதோ, ராயமவைத் தாயுன வாரவைத் தானே.

சீதா கச.

திரோபாவம்.

உள்ளத் தொருவனை யுளருது சோதிபை, யுள்ளமிடீ
டோரடி நங்கா யொருவனை, யுளமுந் தானு முடனே யிருந்
தரு, முள்ள மவனை யருகறி யாதே. (க)

இனபப் பிறவி படைத்த விதைவனூ, துன்பஞ்செய் பா
சுத் தயருளடைந்தன, னென்பிற கொளுவி யிசைந்தறு தோ
ற்றைச், முன்பிற் கொளுவி முடிஞுவ தாககுமே. (உ)

இறையவன் மாதவ னின்பம படைத்த, மறையவன் மூவ்
ரும் வந்தடன கூடி, யிறையவன் செய்த விரும்பொறி யாககை,
மறையவன் வைத்த பரிசறி யாரே. (ங)

காண்கின்ற கண்ணொளி காத்தற்செய் தீசனை, யான்பெண்
ணலியுரு வாய்நின்ற வாதியைப், பூன்படு வாயுடை நெஞ்ச மு
ணர்ந்திடடுசு, சேண்படு பொய்கைச் செயலனை யாரே (௪)

செருளு முலநிற்குந் தேவர்க்கு மின்ப, மருளும் வகைசெ
ய்யு மாதிரி பிரானு, சுருளுகு சுடருறு துவெரு சுடரு, மிரு
ளு மறநின் றிருட்டறை யாமே (௫)

அரைகின் றரு—ரு மங்கங்க ளோசை, ஷரைகின்ற வா
சையு மொன்றொடொன றெவ்வாப, பரக்கு முருவமும பாரக
ந் தாளுயக, கரகின் றவைசெய்த காண்டகை யானே. (௬)

ஒளித்தவைத தென்னுள றுறவுணர்ந் தீசனை, வெளிப்பட்
டு நின்றருள செய்கிடு மின்னே, உளிப்பொடுங் காதனைம பெ
ன்னும பெருமை, வெளிப்பட டிறைஞ்சுளும் வேடசியு மாமே.

நின்றது தாளுப நிறைந்த மகேசுரன் சென்றங் கியகரு
மயன்றிரு மாலவ, னன்றது செய்யு மலாமிசை மேலய, னென்
றவராகி யின்கதிருந் தானே (௮)

ஒருங்கிய பாசத்து ளுத்திம சித்த, னிருங்கரை மேலிருந்
தினபுற நாடி, வருங்கரை யோரா வகையினிற் கவகை, யருவ
கரை பேறு சமூககது யாமே (௯)

மண்ணென்று தானபல நறகல மாயிடு, முண்ணின்ற யோ
விக சொல்லா மொருவனே, எண்ணென்று தானபல காணுந் த
னைக்காணு, வண்ணலு மவ்வண்ணமாகிநின் ருனே (௧௦) ஆக ௧௦௪

அதுக்கிரகம்

எட்டுத் திசையு மடிக்கின்ற காற்றவன், வட்டத் திரைய
ணல் மாநில மாகாச, மொட்டி யுயிரிலை யென்னுமிக காயப்
பை, கட்டி யமிழ்க்கின்ற கண்ணுதல் காணுமே. (௧)

உச்சயி லோங்கு யொளிதிக்கு நாதத்தை, நச்சியே யின்

பங்கொள் வார்க்கு நமனில்லை, விச்சம் விரிசுடர் மூன்று முறை குகருந், தைச்ச மவனே சமைக்கவல் லானே. (௨)

குசவன நிருத்தகவி னேற்றி ப மண்ணைக், குசவன் மனத் துற்ற தெல்லாம் வனைவன, குசவனைப் போலெய்கள கோனக் தி வேண்டி, லகைழி துலக மதுவித வாமே. (௩)

விடையுடை யானவிகா தனமிகு பூதப், படைபுடை யா ன்பரி சேயுல் காத்தும், கொடையுடை யானகுண மேகுண மா குளு, சடையுடை யான்சிறதை சாநதநின் றானே. (௪)

உகத்துநின் ரேபடைத தானுல கேழு, முகநதநின் ரேப டைத் தானபல ஐழி, யுகநதநின் ரேபடைத தானைநது பூந, முகநதநின் ரேயுவி ருனபடைத தானே. (௫)

படைததுடை யானபன் றிங்கங்க னோழும், படைத்து டை யானபல தேவரை முன்னே, படைததுடை யானபல சி வரை முன்னே, படைததுடை யானபர மாகநின் றானே. (௬)

ஆதி பன-ந்தன னைம்பெரும் பூதங்க, ளாதி படைத்த ன னாயபல் லாழிக, ளாதி படைத்தன னெண்ணிலி தேவரை, யாதி படைக்கவை தாங்கநின் றானே. (௭)

அகன்ற னகலிட மேழுமொன றுகி, யிவன்ற னெனநின் றெனியனு மல்லன, சிவனருன பலபல சீவனு மாகி, நவின்ரு னுலகுந் நம்பனு மாமே. (௮)

உண்ணின்ற சோதி யுறநின்ற வோருடல், விண்ணின் தம ரர் விரும்பும் விழுப்பொருண், மண்ணின் தவானோர் புகழ்திரு மேனியன, கண்ணின் த மாமணி மாபோ தகமே. (௯)

ஆரு மறியாதவ வண்டத் திருபுருப், பார்முத லாகப் பவி ழுங் கடத்திலே, நீரினிற் பால்போல நிற்கின்ற நேர்மையைச், சோராமற் காணுஞ் சுகமறிக தேனே. (௧௦) ஆட ககசு.

கர்ப்பங்கிரிகை.

ஐக்குகின் றுன்முன் பரிந்த விருபத்தஞ், சாக்குகின் றுன வ னுதிபெம் மாறியி, ராககுகின் றுனகர்ப்பக கோளகை யுள் னிருந், தாககுகின் றுனவ னுவ தறிந்தே. (க)

அறிகின்ற மூலத்தின் மேலங்கி யபபுச், செறிக்கிற் றுன த்துச் செந்தாள் கொளுவிப், பொறைநின்ற வினனுயிப் போ த்துறை நாடப், பறிகின்ற பத்தெனும் பாரஞ்செய் தானே. (உ)

இன்புறு காலத திருவர்முன பூறிய, துன்புறு பாசத துய ர்மனை வானுன, பண்புறு காலமும் பாரமிசை வாழ்க்கையு, மண்புறு காலத தமைத்தொழிந் தானே. (ங)

கருவை யொழிந்தவர கண்டநால் மூவேழ், புருட னுடலி ல் பொருந்தமற் றோரார, திருவின கருகருழி தேடிப் புருநக, தருவ யிரண்டாக யோடி விழுந்ததே. (ச)

விழுந்தது லிங்கம விரிந்தது போனி, யொழிந்த முதலைக து மீரைநொ டேறிப், பொழிந்த புனல்பூதம போறறுங் கர ண, மொழிந்த துதலுரகி யுள்ளே பொளித்தே. (ரு)

பூவின மணத்தைப் பொருந்திய வாயுவுந், தாவி யுலகிற ற றிபித்த வாமுபோன, மேவிப சிவனில் மெல்லந் வாயுவுங், கூவி யவிழுக குறிககொண்ட போதே. (ஈ)

போகின்ற வெட்டிம புஞ்சின்ற பத்தெட்டி, மூழ்கின்ற மு த்தன மொன்பது வாய்தலு, நாகமு மெட்டிட னுலு புரவியு, பாகன் விடாவிடற் பன்றியு மாமே. (எ)

ஏற வெதிராககி லிறையவன் றுஞ்சு, மாற வெதிர்க்கி லு றயவன் றுஞ்சு, நேரொக்க வைக்கி விகாபோதந் தானும், பே ரொத்த மைத்தனும் பேரர சாளுமே. (அ)

ஏயங் கலந்த விருவந்தஞ் சாயத்தப், பாயங் கருவு முந லாமெனப்பல, காயங் கலந்தது காரணப் பதித்தபின், மாயங் கலந்த மனோலய மானதே. (க)

கெற்பத்தக் கேவல மாயாள் கிளைகூட்ட, நிர்குர துரிபம்
பே தித்த நினைவெழு, வறப்புறு காயிய மெட்டாதல் மாயேபகு,
சொறப்புறு தாய்மறை வாககிஞ்சு சொல்லே. (௧௦)

எனபால் மிடைநது காமபு வரிககட்டிச், செம்பா லிறை
சுகித திருத்த மனைசெய்து, வினபா லுயிரினை செய்த விறை
யோவகு, கனபா லொருவனை நாடுகினை நேனே. (௧௧)

பதஞ்செய்யும் பாலவண்ணை டேனிப் பகலோ, விதஞ்செ
ய்யு மொத்தது லெவகும் புஞ்சுது, குதஞ்செய்யு மங்கியின கோ
டந தணிபரண, விதஞ்செய்யு மாநே விதித்தொழிந் தானே.

ஒழிபல செய்யு மினையுற்ற நானே, வழிபல் நீராட்டி வை
தநழு வாங்கிப், பழிபல செபனைற பாசக கருவைச, சுழிபல
வாங்கிச் சுடாமல்வைத தானே. (௧௩)

சுககில நாடியிற றேனறி பவெள்ளிபு, மககிர மததே தோ
ன்றுமவ விபோனியு, புதக்டி மெனவிறற் புரப்பட்டு நால்வி
ர, லககர மெட்டிமண சாணது வாமே (௧௪)

போகதது ளாங்கே புருந்த புனிகனங், கோசத்து ளாக
ங் கொணாக்த கொடைத்தொழி, லேகதது ளாங்கே யிரண்டெ
ட்டு மூன்றைந்து, மோகதது ளாங்கொரு முட்டைசெய் தா
னே. (௧௫)

பிண்டத்தி னுள்ளுறு பேகப் புனைததும், பிண்டத்த னு
டே பிரததமரித்தது, வண்டத்தி னுள்ளுறு சீவனு மவவகை,
யடைத்தது நாதத தமாகதிடுந் தானே. (௧௬)

இலைப்பொறி யேற்றி யெனதுட லீசன், றுலைப்பொறி யிற்
கரு லைநதுட னுட்டி, நிலைப்பொறி முப்பத்து நீர்மைகொளுவி,
புலைப்பொறி யொன்பதி லொன்றுசெய் தானே. (௧௭)

இனபுந் திருந்தவ ரிபலிதது வைத்தமன், இன்பக கலச ம
னைவா னொருவனே, யொன்பது நீர்ச்சால் கலசம் பதினெட்டு,
வெந்தது குள்ள விளைந்தது தானே. (௧௮)

சுறியீ ருடம்பினி லாகியவாறும், பிறியீ ரதனிற் பெரு
குங் குணங்கள், செறியீ ரவற்றினுட் சித்திக ளெட்ட, சறியீ
லாகதினு ளானது பின்டமே. (௧௧)

உடல்வைத்த வாறு முயிர்வைத்த வாறு, மடையைதத
வொன்பது வாய்தலும் வைத்ததத, திடம்வைத்த தாமரைச் செ
னனியு ளங்கி, கடைவைத்த விசணைக கைகலந தேனே. (௨௧)

கேட்டுநின்றே னெங்குங் கேடில் பெருஞ்சுடா, மூட்டுகின்
முன்முதல் யோனி மயமவன், கூட்டுகின் முனகுழம் பிணகரு
வையுரு, நீட்டிகின் முகத்ததேர்த்த வாறே (௨௧)

பூவுடன மொட்டுப் பொருத வலாகதபின், காவுடைத்
திபங்கலகது பிறகதிநி, நீரிடை நின்ற குமிழி நிழற்றும், பாரு
ட வெங்குட பரகதெடமே பற்றுமே (௨௨)

எட்டினு லாகதாரு மிந்திரி யங்களுங், கட்டிய மூன்று க
ரணமு மாய்விநி, மொட்டிய பாச வுணாவெனனுங் காயப்பை,
கட்டி யவிழ்த்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே. (௨௩)

கண்ணுத லுமங் கலத்தடம் பாயிடப், பண்ணுதல் செய்
து பசுபாச நீக்கிட, வெண்ணிய வேத மிசைத்த பரப்பினி, ம
ணமுத லாக வகுத்தவைத தானே. (௨௪)

அருளல்ல தில்லை யரணி வினறி, யருளில்லை யாதலி னு
லோ ஸுயிர்க்குத், தருகின்ற போதிரு கைத்தாயா தம்பால, வ
ருகின்ற ந னபு வகுத்திடுந் தானே. (௨௫)

வகுத்த பிறவியின மாதகல் லாளுக், தொகுத்திருந் நீக
கிய சோதி யவனும், பகுத்துனர் வாகிய பல்வகை பெஞ்சுட,
வகுத்துளரு நின்றதோர் மாண்பது வாமே (௨௬)

மாண்பது வாக வளர்கின்ற வணவிபைக், காண்பது வ
ண்பென் ணலியெனுங் கற்பனை, பூண்பது மகதா பிதாவழி
போலவே, யாம்பதி செய்தானச் சோதிதன னுண்மையே. ()

ஆணமிதி லாணாகும் பெண்மிகற் பெண்ணாகும், பூணிரண் டொததுப் பொருந்தி லலிபாகுந், தாண்மிகு மாகிற் றாணி மூ முகாளும, பாண்வச மிககிடில் பாய்ந்தது மில்லையே. (௨௮)

பாயகதபின் னஞ்சோடி லாயுளு நூறாகும், பாய்ந்தபின் னுலாடில் பாரினி னெண்பதாம், பாய்ந்திடும் வாயவு பகுத்த றிந் தவவகை, பாய்ந்திடும் யோகிககுப் பாய்ச்சலு மாமே. (௧)

பாயகின்ற வாய்வு குறைமிற குறளாகும், பாய்கின்ற வாய்வு விளைககின் முடமாகும், பாயகின்ற வாய்வு நடுப்படிற் கூனாகும், பாயகின்ற வாய்வு மாதர்க்கில்லை பார்க்கலே (௩)

மாதா வுதர மலமிதின மந்தனும், மாதா வுதரகு சலமிதி ன மூகைபா, மாதா வுதர மிரண்டொககில் கண்ணில்லை, மாதா வுதரத்தில் வந்த குழவிககே. (௩௧)

குழவியு மாணும் வலத்தது வாகில், குழவியும் பெண்ண மிடத்தது வாகில், குழவி யிரண்டா மபாண னெதிர்க்கில், குழவி பல்யாகுங் கொண்டகா லொககிலே. (௩௨)

கொண்டநல் வாயு விருவர்ககு மொத்தெழில், கொண்ட குழவியுங் கோமள மாயிடுங், கொண்டநல் வாயு விருவாககுங் குழறிடில், கொண்டது மில்லையாநு கோல்வளை யாககே. (௧)

கோல்வளை யுத்தியிற் கொண்ட குழவியுந், தாய்வளை யுள்ளே தபங்கிய சோதிபாம், பால்வளர்க் துள்ளே பகலவன் பொ னறுருப, போல்வளாந் துள்ளே பொருத்தரு வாமே. (௩௪)

உருவம் வளர்க்திடு மொண்டிங்கள் பத்திற், பருவம தாக வே பாரினில் வந்து, மருவி வளர்க்திடு மாயையி னுலே, பருவ ம தாவதிங் காரதிவாரே. (௩௫)

இட்டா ரதித்திடு ரேற்றவர் கண்டிலா, தட்டா னறித்த மொருவாக் குரைத்தினன், பட்டாநகு சொல்லும் பரமனு மங் குளன், கெட்டேனெம் மாயையின் கீழ்மைபெவ வாரே. (௩௬)

இன்புரு நாடி யிருவருஞ் சந்தித்தத, தன்புறு பாசத்திற்
ரோன்றி வளர்க்தபின, முன்புற நாடி நிலத்தினமுன் ரோன்றி
ய, நொன்புற நாடிநின் ரோதலு மாமே. (௧௭)

குயிர்க்குஞ்ச முட்டையைக் காக்கைதன் கூட்டிட்டா, ல
யிர்ப்பினறிக் காக்கை வளர்க்கின நதுபேர, வியக்கில்லை போக்
கில்லை யேயென்ப தில்லை, மயக்கத்தா லாகக்கை வளர்கின்ற
வாதே. (௧௮)

முதற்கிழவ் காய முளையாய் முளப்பி, னதற்புத லாப்ப
லையாய்நின் ரளிக்கு, மதற்கது வாயினப மாவது போல, வத
ற்கது வாய்நிற்கு மாதிப் பிரானே. (௧௯)

ஏனோர் பெருமைய னாகு டெம்மிதை, யூனே சிறுநையு
ளுட்கலந தாகுகுளன, வாநோ ரறியு மளவல்ல மாதேவன்,
ருனே டறியுந் தவத்தினி னுள்ளே. (௨௦)

பரத்திற் பதிகது பதிகதற் காய, முருத்தரித திவவுட
லோங்கிட வேண்டா, நினாககட லுப்புத திரண்டது போல
த, திரிததும் பிதககுத் திருவரு ளாலே. (௨௧) ஆ கடுதி.

மூவகையாருயிர்வர்க்கம்.

சுததி சிவனவின யாட்டா லுயிராககி, யொத்த விருமா
யா கூட்டத திடையூட்டிச, சுததம தாகுந் துரியம் பிரிவித
துச், சுததம் புகுந்த சிவமய மாக்குமே. (௧)

விஞ்ஞானர் நால்வரு மெய்ப்பிரள யாகலத், தஞ்ஞான
ர் மூவருந் தாங்கு சகலத்தின், அஞ்ஞானர் மூவரு மாகும் பதி
னமராம், விஞ்ஞான ராதிகள வேற்றுமை தானே. (௨)

விஞ்ஞானர் கேவலத தாரது விட்டவ, ரஞ்ஞான ரட்
டவித் தேசுரஞ் சார்த்தனோ, நொஞ்ஞானமேழகோடி மந்தி
ர ராயகா, மெய்ஞான ராணவம் விட்டிநின் ருளே. (௩)

இரண்டாவ திஸ்முத்தி பெய்துவ ரத்தனை, யிரண்வை து
ள்ளே யிருமல பெத்தா, திரண்டாகு தூற்றெட்டி ருத்திர ரெ
னபர், முரண்சேர் சகலத்தர் மும்மலத் தாரோ. (ச)

பெத்தத்தா சித்தொடி பெண்முத்தி, சித்தது, வொத்தி
ட்டிரண்டை யூற்றொர் சித்துமாய், மத்தத்த மும்மலம் வா
டிகை மாட்டாதார், சத்தத் தமிழ்நது சகலத் துளாரோ (ரு)

சிவமாதி யைவகைத் திண்மலரு செற்றோ, ரவமாகாச் சி
த்காமுத் தாகத்தது வாழ்வார், பவமான தீர்வோர பசபாச
மற்றோ, நவமான தத்துவ காடிகொண்டாரோ (சு)

விஞ்ஞான ராணவங் கேவல டேவடி, ரஞ்ஞானர் மாயை
யீற நுகுமிருமல, ரஞ்ஞான ரசசக லத்தா சகலராய், விஞ்
ஞான ராதிக் னொன்பானவே நுயிராகனே. (ஏ)

விஞ்ஞான கணமத்தர் மெய்யகவ கூடிய, வஞ்ஞான கண
மத்தி ஞாசுவா யோனிபுக, கெஞ்ஞான மெய்தீண்டி யேயிட
யிட்போய், மெஞ்ஞான ராதிச கிவமேவ ஜலாமைமே. (அ)

ஆணவத் துற்ற வவித்தா கணவற்றோர், காணியவிக் துவா
காத சகலாத், யாணவ மாதி யடைந்தோ ரவரனரே, ஜேண
யா சத்திசிவத்ததுவ மாமே. (ஊ) ஆடககூச.

பாதிநிரம்

நிலமத் தனையே சிவஞானிக கீததால், பலமுத்தி சித்தி ப
ரபோக முத்தரும், நிலமத் தனையொண்ண நிலமுடாக கீதநா
ல, பலமுமற் றேபர போகமுங் குணறுமே. (க)

கண்டருத் தாருயி ருண்டிவ காலனைக், கொண்டிருத் தா
ருயிர் கொளந்ந குணத்தினை, கணநுணர்ந் தார்க்கருள செய்
திடுநாதனை, சென்றுணர்ந் தார்சிலர் கேவருமாமே. (உ)

கைவிட்டி லேன்கரு வாகிய காலத்து, மெய்விட்டி லே
ன்விதிர் தன்னடி தேயிவன், பொய்விட்டுநானே புரிசடை யா
கடி, செய்விட் டிலாத விடிஞ்சிலு மாமே. (ஈ)

ஆவன வாவ வழிவ வழிவன, போவன போவ புகுவ புகுவன, காவலன் பேர்நகதி காட்டித்தக கண்டவ, னேவன செய்யு யிளவுகளை யோனே. (ச) ஆகககஅ.

அபாததிரம்.

தோல வறட்டைக் குவித்து குளகட்டிப், பாலை கறகத பருகுவ தேபொசுருகு, சேமுகேனபு மிலாதவாக கித்தது, காலவ கழித்த பயிரது வாமே. (க)

சாவது போக மிபம நியமங்கள், சார்வ தறிதன்பு சவகு மவாககன்றி, யாவ லறிதன்பு தவகா தவாருக, சுவ பெரும் பிழை யென்றுகொள ளீரே (உ)

ஆமா நறியா ரதிபஞ்ச பாதகர், தோமறு மீசற்கு து ய குரவதகுங், காமாதி விட்டோராகரு தரல்தக துகட்டி போன, போமா நுகிற்புராணபோதங் கறகவே. (ங)

மனமலை யாதனை மாதன மீயினு, மண்ண விவனென நகு சலியததரு, யெண்ணி யிறைஞ்சாதார்க கீரக விருவரு, நன னுவ ரேழா நககச குழியிலே. (ச) ஆகககஉ.

திராததம்.

உள்ளத்தி னுள்ளே யுளபல திராததங்கள், மெள்ளக குடை ந்துநின் ருடரா வின்கெடப, பள்ளமு மேமும் பரதது திரிவரே ந், கள்ள மனமுடைக கல்வியி னோரே. (க)

தனிபறி வாளர்களுத தண்ணிதாய்த் தோனறுங், குளிப றி வாளாககுக் கூடவு மெண்ணுன, வளிபறி வாளர்க்கு வாய் ககிலும் வாயகருக, தெளிவறி வாளர்கஞ் சிந்நையுள ளானே.

உள்ளத்தி னுள்ளே யுளரு மொருவனைக், கள்ளத்தி னுருங் கலகதறி வாரில்கை, வெள்ளத்தை காடி விடுமவர் தீவினைப், பள்ளத்தி விட்டதோர் பத்தலுள் ளாமே. (ங)

அறிவா ரமரர்க ளாதிப் பிரானைச், செறிவா னுறைபதஞ்
சென்று வலங்கொண், முறிவார் வளைக்கை வருபுனற் கவுகைப்,
பொறிபா புனனமுழ்கப் புண்ணிய ராமே. (௮)

கடலிற் கொடுத்தக் குளத்தினிற் காண்ட, லுடலுறத்
தேயிவா தம்மையொப பாரினா, திடமுற்ற நகதி திருவரு ளா
தசென, றுடலிற் புகுநதமை மொனரறி யாரே. (௯)

கலந்தது நீர துடம்பிற் கறுக்குவ, கலந்தது நீர துடம்பி
ற் சிவகருவ, கலந்தது நீர துடமயில் வெளுசுருவ, கலந்தது நீ
ர்நிலங் காற்றது வாமே. (௧௦) ஆட களடி.

திருக்கோயிலழிவு.

தாபர லிங்கம் பறிததொனறிற் றுபிததா, லாவதன முன்
னே யரசு நில்கெடுகு, சாவதன முன்னே பெருநோ டடுத்திடு
ங், காவலன போகநதி கடடுணாத தானே. (௧)

கட்டுவித தாமதிற் கல்வொன்று வாங்கிடில், வெட்டுவி
க் குடமய் டேகத தரசனா, முட்டுவித கும்முனி வேதிய ராயி
னும், வெட்டுவித தேவிமம் விண்ணவ னுணையே. (௨)

ஆற்றரு கோய்மிக் கவலி மழையினைப், போற்றரு மன
னரும் போவலி குன்றுவா, கூற்றுக்கை தானறிருக கோயில்
களானவை, சாத்திப் பூசைகள் தப்பிடிற் றுனே. (௩)

முன்னவ னூர்கோயில் பூசைகள் முட்டிடின, மன்னாக
குத தீங்குள வாரி வளங்குன்றுங், கன்னங் களவு மிகுத்திடுவ
காசினி, யென்னரு நகதி பெடுத்தனாத் தானே. (௪)

போகொண்ட பாப்பான் பிரான்தனை யர்ச்சித்தாற்,
போர்கொண்ட வேகதர்க்குப் பொல்லா வியாதிபாம், பார்
கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமூ மாமெனறே, சீர்கொண்ட நக்
கி தெரிந்தனாத தானே. (௫) ஆட களடி.

அதோமுகதரிசகம்.

எம்பெருமானிறை வாழுறை யோவென்று, வம்பவீழ் வா
னோ ரசுரன வலிசொல்ல, வம்பவள மேனியறுமுகா போயவ
ா, தம்பகை கொல்லென்ற தீர்பரன் றானே. (க)

அண்டமொ டெண்டிசை காங்கு மதோமுகங், கண்டங்
கறுதத கறுததறி வாரிஸ்லை, யுண்டது கஞ்சென றுணைப் பரு
ணாவிலோரா, வெண்டலைமாலை விரிசடை யோற்கே (உ)

செய்தா னறிவன் செழுங்கடல் வட்டத்தப், பொய்யே
யுரைததுப் புகலு மனிதர்காள, மெய்யே யுரைக்கில் வினானோ
ர் தொழ்ச்செய்வன, மைதாழ்ந் தினங்கு மிடறுடை யானே ()

நக்தி யெழுந்து நடுவுற யோங்கிய, செகதி கலந்தட சிவ
னென நிறகு, முகதிக் கலந்தங் குலகம் வலம்வரு, மகதி யிறை
வனதோமுக மாமே. (ச)

அதோமுகங் கீழண்ட மாண புராண, னதோமுகந தன
னெயி மெங்கு முயலுந், சதோமுகத தொண்மலாக் கண்ணிப
பிரானு, மதோமுக னாழித் தலைவனு மாமே. (டு)

அதோமுக மாமல ராயது கேளு, மதோமுகத் தாலொரு
நூறுப் விரிந்த, வதோமுக மாகிய வந்தமில் சததி, வதோமுக
மாகி யமாகதிருந தானே. (சு) ஆகக் கிடை.

சிவநிகதை.

தெளிவுறு ஞானத்துச் சிவனையி னுள்ளே, யளிவுறு வார
ம ராபதி நாடி, யெளிய னென நீசனை நீச நிகழில், சிளியொன
று புகைஞயித கீழது வாகுமே. (க)

முனிந்தவர் வானவர் தானவ ரெல்லாம், விளிந்தவர் மெ
ய்க்கின்ற ஞான முணரா, ரளிந்தமு னறிய வாதிப் பிரானைத்,
தனிந்தவாக கல்லது தாங்கவொண றானே. (உ)

அப்பகை யானே யசுரருந் தேவரு, நற்பகை செய்து நீடு
வே முடிந்தனர், எப்பகை யாகிலு மெய்தா ரிறைவனைப், பொ
யப்பகை செய்யீறு மொன்றுபத தாமே. (௩)

பேசுமு மாதா புலவி யதுநீனை, தாகமு முள்கலத் தங்
குள ராதலில், வேதிப ராயும் விகாதன மெனகினற, நீதியு ளீ
ச வினடபொழி வாரோ (௪) ஆகக் கூறு.

குருநீர்கதை.

பெற்றிருந் தானாயு மபேரூ கமவர்க, ஞற்றிருந் தானா
யுள்வன சொல்லுவா, கற்றிருந் தாவழி யுற்றிருந் தாரவா,
பெற்றிருந் தாரனநி யாரபெறும பேறே. (௫)

ஒரெழுத தொருபொரு ளுனரக் கூறிப், சீரெழுத தாள
காச சிவையச செப்பினே, நுரின—ச சுவகளுப்ப பிறந்தங்
கோருகம, பாரிடைக கிருமியாப படிவா மணனிலே (௬)

பத்கினி பத்காகத் தத்துவ ஞானிகள், சித்தங் கலங்கச
சுதைவுகள் செய்கவ, ரத்தமு மாவியு மாணொனநின் மாப
நதிநிடு, சததியி யிது சதாரந்தி தாளே. (௭)

மகசிரமோரெழுத தனாத்த மாதவா, சிவையி னொரு
திடத தீமைகள் செய்தவா, நுர்திப சுணங்களுப்ப பிறந்தது னு
றுரு, வந்திடும புலையராய் மாய்வா மணனிலே. (௮)

நாச னடியா ரிதயங் கலங்கிடத், தேசமு நாடுஞ் சிறப்பு
மழிந்தநிம, வாசவன டீடமு மாமணனா டீடமு, நாசம தாகு
மே நமகந்தி யானையே. (௯)

சனமார்ககச் சற்குரு சநந்தி பொய்வரி, னனமார்கக மு
ங்குனது ஞானமுந் தங்காது, தொனமார்கக மாய துறையும்
நந்திடநிப, பனமார்கக முங்கெட்டுப்பனசமு மாமே. (௧௦)

கைப்பட்ட முாமணி தானிடை கைவிட்டு, வெய்ப்பட்ட

தல்லைச் சுமடபோன் விதிபோனதுங் கைப்பட்ட கெய்பா ரயி
நிமகத தானதக, கைப்பிட்டின பாண போனதுங் கணமிஞா
னிகொபபே. (ஏ) ஆ. ௨௦௦.

மயேசுரநிந்தை.

ஆண்டா னடியவ ரார்க்கும் விநோதிக, ளாண்டா னடிய
வ ரையமேற் றுண்பவ, ராண்டா னடியாரை வேண்டாது பே
சினா, தாநகாம விழுவது தாழ்வாரகமே. (க)

ஞானியை நித்திப் பவனு நலனெனறே, ஞானியை வந்தி
ப் பவனுமெய் நல்வினை, யான கொடுவினை தீரவா ரவனவயம,
போன பொழுதே புதுஞ்சிவ போகமே. (அ) ஆ. ௨௦௨.

பொரையுடமை.

பற்றிநின் றார்கெஞ்சிற் பல்லிதா னெனறுண்டு, முற்றிக் கி
டங்கது முககையு நாயையு, தெற்றிக் கிடகது சிதைக்கின்ற சி
நகையு, வரகு தொழிவது மாநகையாமே. (க)

ஒலக்கரு குழந்த வுலப்பிலி தேவாகள, பாலொத்த மே
னியன பாசம பணிகதுய்ய, மாலுக்கு மாதி பிரமற்கு மன்னவ
ன, ஞாலத திவாமிக நல்லொன றுனை. (உ)

ஞானம வினோககவா நமமிட மன்னவர், சேனை வனோகது
திசைகொருங் கைசொழ, ளுனை வினோகதிடு முமபர்தம மாதி
டை, யேனை வினோகநரு னெட்டலு மாமே. (ங)

வல்வகை யாலு மனையிலு மனநிலும், பல்வகையாலும ப
யிற்றிப் பதகுறையு, கொல்லையி னினறு குதிகொளளுங் கூத
தனாக, கெல்லையிலாத விஸயமுண் டாமே. (ச) ஆ. ௨௦௬.

பெரிபோரைத் துணைக்கோடல்.

ஒடவல் லார்தமமோடு நடாவுவன, பாடவல் லாரொலி
பூர்மிசை வாழருவன, தேடவல் லார்க்கருள் தேவர் பிரசுரெ

மெ, கூடவல் லாரடி கூடுவன் யானே. (க)

தாமிடர் பட்டித் தளிர்போற் றயங்கினு, மாமனத் தகை
னபுனைத்த திலையாகு, நீயிடர் பட்டிருந் தெனசெயவாய் செ
ருசமே, போமிடத் தெனனெடும போதுகண் டாயே. (உ)

அறிவா ரமரர் தலைவனை நாடிச், செந்வார் பெறுவா
சிவத்த துவத்தை, னெறிசான மிகமிக நினதருள் செய்யும், பெ
ரியா ருடனகூடல் பேரினப மாமே. (ங)

தார்ச்சடை யானறன நமரா யுலகினிற், பேரர்புக ழாவெ
ந்தை பொன்னடி சேருவா, வாயடை யாவுள்ளை தேரவார்க க
ருளசெய்யுங், கோவடைந் தந்கெறி கூடலு மாமே. (ச)

உடையா னடியா ரடியா ருடனபோய்ப், படையா ரழன
டேனிப் பதிசென்று புகுகேன, கடையார் நின்றவா க ண்டறி வி
ப்ப, வுடையான வருகென யோலமென றுரே. (டு)

அருமைவல் லானகலை ஞாலத்துட் டோனறும், பெருமை
வல் லோணபிற விசுசுழி நீகது, முரிமைவல் லானுணாக் துழியி
ருகருசு, திருமைவல் லாரொடுஞ் சோத்தனனி யானே. (சு)

ஆ அதிகாரம்-௨௫-கருத் திருமந்திரம்-௨௧௨.

இரண்டாகத்திர முற்றும்

ஆ சிறப்புப்பாயிரமுட்பட - அதிகாரம்-௫௮-கருத்

கூடிய திருமந்திரம்—௫௮௮.

மூ ன் று ந் த ந் திர ம்.

அட்டாகக யோகம்.

உலாத்த னவற்கரி பொன்று மூடிய, நிரைத்த விராசி நி
ரைமுறை யெண்ணி, பிரைச்சத மெட்டும் பேசிய நகதி, நிரைத்
த வியம நியமஞ்செய் தானே. (க)

செய்த வியம நியமஞ் சமாதிசென், துய்யப் பராசத்தி யு
ததர பூருவ, மெய்த கவச நியாசங்கண முததிரை, யெபத வு
ரைசெயவ னிறநிலை தானே (உ)

அநநெறி யிறநெறி யென்னாத டாங்கத, தன்னெறி செ
னறு சமாதியி லேநினமின, நன்னெறி செல்வாராகு ஞானத்தி
லேகலாம, புன்னெறி யாகத்திற போக்கில்லை யாகுமே (ங)

இயம நியமமே பெண்ணிலா வாதன, நயமுறு பிராண பா
மந்ணிரத தியாகாரகு, சயமிரு தாரணை தியாநகு சமாதி
யமுறு மட்டாங்க மாவது மாமே (ச) ஆசு

இயமம

எழுதநீர பெய்யினு மெடுத்த திசையுரு, செழுந்த னிப
யங்கு செயமின்ன றண்ணற, கொழுந்தண பவளக குளிர்ச
டையோடே, யழுந்திய நாலவாக கருப்புந தானே. (க)

கொல்லான பொய்குறூன களவிலா நெண்குண, னல்லா
னடக்க முடையா னடுசெய்ய, வல்லான பருந துண்பான மா
சிலான கடகாம, மில்லா விபமத திடையினினை ருனே (உ)

ஆசு

நியமம.

ஆதியை வேதத்தி னப்பொரு ளாளனைச், சோதியை ஸங்
கே சுடுகின்ற வங்கையப, பாதியுண மனனும் பராசத்தி யோ
டு, னீதியுணரத நியமத்த னுமே (க)

துய்மை யருளுண் சுருக்கம பொறைசெம்மை, வாயமை
நிலைமை வளாத் தலே மற்றிவை, காமங் களவு கொலையெனக்
காண்பவை, நேமீ யீசைநது நியமத்த னுமே (உ)

தபஞ் சபஞ் சந்தோட மாததிகந தானஞ், சிவனறன வி

ரகமே சித்திராந்தக கேள்வி, மகஞ்சுவ பூசையொண் மதிசொ
எலீ ரைநது, நியமபல செய்வி வியமதத னுமே (ங) ஆக

ஆதனம்.

பங்கயமாதி பரசரபல் லாதன, மங்குள வாமிரு நாலும
வாழ்ந்து, பொங்குலலை டாகச சுவததிக மெனமிகத, தவக வி
ரூபபத தலைவனு மாறே (க)

ஒரண்ப பாத முருவின் மேலேறிட, டார வலிததன
மோவெத தழஞ்ச, சீர்திகழ கைக எதனேததன மேலகை
கட, டார்கிகழ பதமா சனமென லாகுமே (ங)

தரிசில் வலககாலேத தோனரவே மேல்வைத்த, வரிம மு
புரார்பரி லககை சேர்ந்தடி, யுநகி யிடுமுடற செவவே யிருந
திட, பரிசு மெறுது பதவிரா சனமே (ங)

ஒகக மடியி ன முருவி லேறிட்டி, முநகி யுடலை முழுகை
சுளிரெறி, சொக்க டநிறது னுளவகா திருந்திடி, குககி -
உ சவக கொள்ளலு மாகுமே (ங)

பாத முழுகநாளி பானி கிளந்தடி, மார வோடுமய,
உகசர எழஞ்ச, கோதி னபனந கொடிமுகந் லேயுநச, சீ
விசழ சிவகா தனமெனச செபபுமே (ங)

ததிநக கோ முகம் பங்கும கேசரி, சொத்திகம கிரஞ
சுகாதன மோரேழு, முத்தம மாமுது வசன மெட்டெட்டி
டக்தொடு னுறு பலவா சனமே (ங) ஆக

பிரானுடாமம்

ஐவாகஞ் சாயக நவவூத் தலைமக, னுபயககொண்டேறு
ங்குநரைமற ரென்று வமி, மெய்மாமகுப பற்றுக் கொடுக்கு
வகெ - டாதுபொய், பொய்ப்பதை னுளளி விழுகதிநிக தா
னே (ங)

ஆரிய நல்ல குதிரை யிரண்டு, வீசிப் பிடிக்கும் விரக
றி வாரில்லை, கூரிய நாடன குருவி னருளபெறமுல், வாரிப் பிடி-
க்க வசப்படுத தானே (உ)

புள்ளினு மிக்க புரவிபை ரேறகண்டாற், கள்ளுண்ண வே
ண்டாந தானே களிதருந், துள்ளி நடப்பிக்குரு சோடபு தவிர
ப்பிக்கு, முள்ளது சொன்னோ முனாவடை யோருக்கே (ங)

பிராணன மனதொடும் பேரா கடங்கிப், பிராண னிரு
கதிற பிறப்பிறப் பிலலை, பிராணன மடைமாறிப் பேச்சறி வித்து
ப், பிராண னடைபேறு பெறுண உரே (ஊ)

ஏறுதல் பூரக மீரெட்டு வாமதசா, லாறுதல் குமபக ம
றுபத்து நாலா, லாறுதல் முபத திரண்ட திரேசக, மாறு
லொளறி நகண உஞ்சுக் மாமே (இ)

உளிபினை வாங்கி வயததி லடக்கல், பளிங்கொத்துக் கா
ப்ப பழுக்கினும் பிஞ்சாந், செளிபக குருவின றிருவருள டெற
முல், உளிபினும் வேட்டு உளிபனு மாமே (ஈ)

எங்கே யிருக்கினும் பூரி யிடத்திலே, யங்கே யதுசெய்ய
வாகடைக் கழிவிலலை, யங்கே பிடித்தது விட்டளவுஞ் செல்ல
ச, சங்கே குறிக்கத் தலைவனு மாமே. (எ)

ஏறறி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்குங், காற்றைப் பிடிக்குங்
கணக்கறி வாரில்லை, காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாளாககு
க, கூற்றையுணைக்குங் குறியது வாமே (அ)

மேலகீழ் நடுபக்க மிகுறப் பூரித்துப், பாலா மிரேசகத்
தாலு- பதிவித்து, மாலாகி யுந்தியுட் குடிபித்து வாங்கவே,
மாலால முண்டா னருட்பெறலாமே (க)

வாமத்திலீடொட்டு மாததிரை பூரித்தே, யேழுற்ற முப்ப
த திராண்டு மிரேசிகதுக, காழுற்ற பிங்கலைக் கண்ணுக் விவவிர
ண், டோமத்தா லெட்டெட்டு கும்பிகக் வுண்மையே. (க)

இட்டது அவன் டிளகா திளேத்தது, புட்டி படத்தச நா
புயம் பூரித்தக, கொட்டிய பிராண னபாணனுங் குமபித்து, நட
— மிருகக நமலில்லை தானே (க௬)

புரப்படடுப புகருத திரிகின்ற வாயுவை, நெறிப்பட வுள
ளே நின்மல மாககி, லுறுடபுச சிவகரு முரோமங் கறுசெகும, பு
தப்படடுப் போகாண புரிசடை போனே. (ச௨)

கூட மெடுத்தக குடிபுக மங்கைய, ரோடுவா மீளுவா ப
னனிரண டங்குல, நீதிவ றெனவிரற கண்டிடபா நால்விரற, கூ
டிக கொளிறகோல வஞ்செழுத தாமே (ச௩)

பனனிரண டானைக்குப பகலிர வுளது, பனனிரண டா
னையைப பாக னறிகுலன, பனனிரண டானையைப பாக னறிக
தபின், பனனிரண டானைக்குப பகலிர வில்லையே (ச௪)

ஆட உக.

பிரத்தியாகாரம்.

கணடுகண டுள்ளே சருத்துற யோவசுடிந், கொண்டு கொ
ண டுள்ளே குணமபல காணலாம், பணடுகந் தெங்கும டனழ்ம
ன்ற தேடியை, யினறுகன டிங்கே யிருக்கலு மாமே (க)

நாபிசகுங் கீழே பனனிரண டங்குலந், தாபிசகு மநதிரந்
தன்னே யறிகலா, தாபிசகு மநதிரந் தன்னே யறிகதபின், கூவி
ககொண மசன குடிபுகுந் தானே (உ)

மூலத திருவிரல் மேலுசகு முன்னினற, பாலிதத யோலி
க கிருவிரற கீழ்கின்ற, கோலிதத குண்டலி யுள்ளே செழுஞ்சு
—, ஞாலதது நாபிசகு நால்விரற் கீழே. (ங)

நாசிக் கதோமுகம் பனனிரண் டங்குல, நீசித்தம் வைத
த நினையவும் வல்லையேன, மாசித்தி மாயோகம் வந்து தலைப
பெய்துந், தேசத்தகக் கென்றுஞ் சினைவில்லை யாகுமே. (ச)

சோதி யிரகைச் சுடரொளி தோனறிதற், சோகில் பரா
னகதமெனநே குறிக்கொணமின, னோதிடழ கண்டதே நில
வொளி பெய்திரு, லோதுய துணுட லுனமதத மாமே (நி)

மூலத் துவாரத்தை முககார மிட்டிரு, மேலேத் துவாரத்
தின மேனமனம் வைத்கிரு, வேலொத்த கண்ணை வெளியில்
விழித்திரு, காலத்தை வெல்லுவ கருதரது தானே. (ஈ)

எருவிடும் வாச விருவிரன மேவே, கருவிடும் வாச விருவி
ரற் கீழே, யுருவிடு சோகிபை யுளகவல் லாராகருக, கருவிடுரு
சோதி கலந்தநினை ருனே (ஏ)

ஒருககா லுபாதிபை பொண்ணோதி துணைப், பிரித்துணை
ரவந வுபாதிப் பிரியைக, கரைத்துணை வுணை கரைத்து
னனோககல், பிரத்தியா காரப பெருமைய தாமே (அ)

புறப்பட்ட வாயுப புகவிடா வ ன்ணந, திறப்பட்ட நிச்ச
யஞ சோநதுட வினரு, லுறப்பட்டி நின்றது வுளமு மங்கே
புறப்பட்டிப் போகான பெருநகை யானே (க)

குறிப்பினி னுள்ளே குவலயந தோனதும, வெறுப்பிருனி
ங்கி விகாதனை நாடுரு, சிறப்புறு சிந்தையைச் சிககென னுணரி
ல், அறிப்புறு காட்சி யமரரு மாமே (கா) ஆ நக

தாரணை

கோண மனத்தைக் குறிக்கொண்டு கீழ்க்கட்டி, லீணுத த
ன்றிடே வெளியுறத் தானோக்கிக, காணுககன கேளாச் செவி
பென நிரும்பாருக்கு, வாணு ளடைக்கும் வழிபது வாமே (க)

மலையார சிரத்திடை வானீ ரருவி, நிலையரப பாயு நெடு
நாடி யூடுபோய்ச், சிலையார் பெர்துவிற் நிருநட மாடுந, தொ
லையாத வானந்தச் சோதிகுண்டேனே. (உ)

மேலை நிலத்தினுள் வேதகப் பெண்பிள்ளை, மூல நிலத்தி

ஸெழுகின்ற மூர்த்தியை, யேன வெழுப்பி யிவளுடன் சந்திக்க
ப, பாலனு மாவான பாரந்தி யானையே (ங)

கடைவாச லைக்கட்டிக டாலே யெழுப்பி, யிடைவாச னோ
க் கி யினிது ளிருத்தி, மடைவாயிற கொட்குபோல வந்தித் திரு
ப்பா, ருடையாம ஹழி யிருக்கலு மாமே (ச)

கலந்த வுயிர்டுன் கால மறியில, கலந்தலையாது காலி
னெருக்கங், கலந்த வுயிரது காலது கட்டிக், கலந்த வுயிருட
ன காலமு நிற்குமே (ரு)

வாயத்தி வாதார மனத்திலோர மாடுண்டு, வாயத்திர ப பா
ரே ளெரியிட ப பாச்சுவா, வாயத்தி வாதார மதியிட மூட நி
வா, சோயத்தி வாவித்தி கோழையு மாமே. (க்)

வாழலு மாமபல காலு மனத்திடை, போழுகின்ற வாயு
புறப்படாப பாச்சுறி, லேழுசா லோக மிரண்டு பெருவாயதல,
பாழி பெரியதோர பள்ளி டுறையிலே (ஏ)

நிரம்பிய ளீரைந்தி லைக்கிவை போளு, விரங்கி விழித்திரு
ந தெனசெய்வை பேதாய, வரமபினுட கோலி வழிசெய்கு வா
ரக்குக, குரங்களைக் கோட்டைப் பொதியலு மாமே (அ)

முன்னம வந்தன ரெல்லா முடித்தனா, பின்னை வந்தவ
ராக கென்ன பிரமாண' முன்னுது கோடி யுறுகதி பேசிட, லென
னமாய மிக்கரை நிற்குமே. (க)

அரித்த வுடலை யைமயூகத தில்வைத்துப், பொருத்த வை
ம்மூதரு சத்காதி யிறபோந்து, செரித்த மனாதி சத்காதி யிற
செல்லத, தரித்தது தாரணை தற்பரத தோடே. (க0) ஆ சக.

தியாகம்

வருமாதி யீரேட்டுள் வந்த தியாகம், பொருவாத புந்தி
புலனபோக மேவ, லுருவாய சத்தி பரத்தியாக முன்னுங்,
குருவாய் சிவத்தியாகம் யோகத்திற் கூறே. (க)

கண்ணககு மூக்குச் செவிஞானக கூட்டத்தூட, பண்ணு
கி ின்ற பழம்பொரு ளொன்றுண்டு, வண்ணக்கி னுள்ளோ ய
க ண்ட வொளிகாட்டிப், புண்ணக்கி நமமைப் பிழைப்பித்த
வாதே (உ)

ஒண்ண நயனத்தி லுறா வொளிதனைக, கண்ணரப் பா
ர ந்துக கலந்திங் கிருந்திடில், விண்ணு வந்தது வெளிகண் டி
டவோடிப், பண்ணும னி னதது பாரககலு மாமே. (ங)

ஒருபொழு துன்னு ருடலோ மியிரை, பொருபொழு துன்
ரு யிரு— சிவனை, பொருபொழு துன்னு சிவனுறை சிந்தை
பை, பொருபொழு துன்னு சந்திரப் பூயைபே (ச)

மனத்தது விளக்கினை மாண்பட் வேற்றிச், சினத்தது விளக்
கினைச் செல்ல நெருச்சி, யனைத்தது விளக்குந் திரிபொக்கத் து
ண்ட, மனத்தது விளக்கது மாயா விளக்கே (ரு)

எண்ணுயிரத் தாண்டி போக மிருக்கினுங், கண்ண ரமு
கை கண்டறி வாரி லலை, யுண்ணுடி யுள்ளே யொளிபெற நோக
கிற, கண்ணுடி போலே கலந்திருந் தானே (ஈ)

நாட்ட மிரண்டு நடுமுககில் வைத்திடில், வாட்டமு மிங்
லை மனைககு மழிவில்லை, மேட்டமு மில்லை யுணர்வில்லை தா
னில்லை, தேட்டமு மில்லை சிவனவ னுமே (எ)

நயன மிரண்டு நாசிமேல் வைத்திட், மியர்விழா வாயுவை
யுள்ளே யடக்கித், துயரறு நாடியே துங்கவல் லார்க்குப், ப
யனிது காயம பயமில்லை தானே. (அ)

மணிககடல் யானை வளாகுழன் மேக, மணிவண்டு துமபி
வளைபே ரிகையாழ், தணிந்தெழு நாதங்க டாமிவை பத்தும்,
பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்கவொண னாதே. (க)

சுடலொடு வேகக் களிஞெடு மோனை, படவொடு மவ்வி
னை யண்டாண் டத்துச், சுடர்மன்னு வேணு சுரிசங்கி ளோசை,
திடமறி போகிக் கல்லாததெறி யாதே. (க0)

ராச வியல்பு மிமைடவ ரீட்டமும், பாச மிரங்கப் பரந்து
யி ராய்நிற்கு, மோசை யதனமணம போல விடுவதோ, ரோ
சையு மிச னுணரவல் லாருக்கே (கக)

நாத முடியிலே நல்லா னிருப்பது, நாத முடிவிலே நல
போக மிருப்பது, நாத முடிவிலே நாட்ட மிருப்பது, நாதமு
டிவிலே நஞ்சுண்ட கண்டனே (கஉ)

உதிககின்ற வாறினு முளளங்கி யைந துந, துக்கிகின்ற தே
சுடை த துங்கிரு ண்ங்கி, பதிககின்ற வைவரு ணுத மொடுங்க
சு, கதிககொன்றை யீசன சமுதசேர லாமே (கங)

பளளி யன்றயிற பகலே யிருளில்லை, கொளளி யறையிற
கொளுந்தாமற சாககலா, மொளளி தறியிலோ ரோசனை நீளி
து, வெளளி யறையில் விடிவில்லை தானே. (கச)

கொண்ட விரதங் குறையாமற றுளுனறித, தண்டிட
ளுடித தலைப்பட்ட யோக்கிக்கு, மண்டல மூன்றினு மொக்க
வளாந்தயின, பிண்டமு மூழி பிறியா திருக்குமே (கரு)

அவ்வவா மண்டல மாமடரி சொன்றுண்டு, வவ்வவர் ம
ண்டலத் தவ்வவா தேவரா, மவ்வவா மண்டல மவ்வவாக
கேவரி, வவ்வவா மண்டல மாயமற றோருக்கே (கௌ)

இளைக்கின்ற நெஞ்சுத் திருட்டறை புள்ளோ, முளைக்கின்
ற மண்டல மூன்றினு மொன்றித, துளைப்பெரும பாசத் துருவி
டுமாகி, விடையினை மாரகழி யேற்றம தாமே. (கஏ)

முக்குண மூடற வாயுவை மூலத்தே, சிககென மூடித் தி
ரித்துப் பிடித்திடடுத, தகக வலமிட நாழிகை சாதிகக, வைக
கு முயிர்நிலை வானவர் கோனே (கஅ)

நடலித்த நாபிகு நால்விரன மேலே, மடலித்த வாணி
க் கிருவிர லுள்ளே, கடலித் திருந்து கருதவல் லார்கள, சட
லத் தலைவனைத் தாமறிந் தாரே. (கஈ)

அறிவா யசத்தென்னு மாறா நகனறு, செந்வான மாண்பு
சிதைத்தரு ளாலே, பிறியாத பேரரு ளாயிடும பெற்றி, நெறி
யான வனபா நிலையறிந தாரே (உ௦) ஆகுக

சமாதி

சமாதி யமாதியிற் றுனசொல்லக் கேட்கற், சமாதி யமா
தியிற் றுனெட்டுகு சித்தி, சமாதி யமாதியிற் தங்களுோக க
னறே, சமாதி யமாதித் தலைப்படுந தானே (க)

விநதுவு நாதமு மேருவி லோங்கிழற், சந்தியி லான ச
மாதியிற் கூடி, மந்த மிலாத வறிவி னருமபொருள, சுந்தரச
சோதியுந தோன்றிடுந தானே (உ)

மனமன மெங்குணடு வாயுவு மங்கு னடு, மனமன மெங்கி
ல்லை வாயுவு மங்கில்லை, மனமனத் துள்ளே மகிழ்ந்திருப் பாக
கு, மனமனத் துள்ளே மனோலய மாமே. (ங)

விண்டலா கூபமும விஞ்சத் தடவியுங், கண்டினா வாக
க கருதி யிருப்பாரகா, சென்று வெளியிற் செழுங்கிரி யத்தி
டை, கொண்டு குதிரைக குஞ்சசெறுத் தானே (ச)

மூல நாடி முககட டலகுச்சிய, ணுல வாக னடுவு ளிருப்
பிரகாச, மேலை வாகசல வெளியுநக கண்டபின, காலன வாரத்
தை கருவினு மில்லையே (ரு)

மண்டல மைந்த வரைகளு மீராறு, கொண்டிட திங்குங்
குடிகளு மாறெண்மா, கண்டிட நிரகுங் கருத்து நடுவாக, வு
ண்டு நிலாவிடு மோடும பத்தையே (க்)

பூட்டொத்த மெயிற் பொறிப்ப—ட வாயுவைத், தேட
டற் ற வநிலுஞ் சேரும் படிவைத்த, நாட்டத்தை மீட்டு நய
னத் திருப்பாக்குத், தோட்டத்து மாமபழந் துங்கலு மா
மே. (எ)

உருவறி யும்பரி சொன்றுணடு வாறோர், கருவரைப் பற்றி

கடைநகமு துண்டா, ரருவனா யேறி யமுதுண்ண மாடா
", திருவனா யாமனந தீரநதறற வாரே (அ)

நமபனை யாதிமை நானமதை யோதிபைச், செம்பொளி
னுள்ளே திதழுகின்ற சோதியை, பனபினை யாககி யருத்தி டொ
கிதகிடபோய்க, கொம்பேறிச் சூம்பிட்டிக் கூட்டமிட டாரோ (ஆ)

மூலத்து மேலது முச்சது ரத்தது, காலத் திசையிற கலக
கின்ற சந்தினிச், மேலைப் பிழையினுள் கெற்றிநீரா நின்ற, கோ
லத்தின் கோலங்கள் வெவவேறு கொண்டதே (அ)

கற்பனை யறறுக கனல்வழி டேசென்று, கிற்பனை யெல
லாளு சிருட்டித்த பேரொளிப், பொற்பினை நாடிப் புணர்மதி
யோடுறறு, தற்பர மாசுத தருநதின சமாதிபே (க)

தலைப்பட டிருந்திடத் தத்துவங் கூடும், வலைப்பட டிருந
திடு மாதுநல லாளுங், குலைப்பட டிருந்திடுங் கோப மகலுந், து
லைப்பட டிருந்திடுந் தூங்கவல் லாக்கே (க)

சோதித் தனிச்சுட ராய்நின்ற தேவனு, மாதியு முண்ணி
ன்ற சீவனு மாகுமா, லாதிப் பிரமன பெருங்கடல் வண்ணனு,
மாதி யடிபணிந் தனபுறு வாரோ (ஈ)

சமாதிசெய் வாகருத் தருமபல யோகரு, சமாதிகள்
வேண்டா மிரையுட னேகிற, சமாதிதா னில்லைத் தானவ னாகி
ற, சமாதியி லெட்டெட்டுச் சித்தியு மெய்துமே (இ) ஆ அந்

அட்டாங்கயோகப்பேறு.

இயமம்.

போதுகந் தேறும் புரிசடை யானடி, யாதுகந் தாரம ரா
பதிக கேசெல்வ, னோதுகந் தானிவ னென்றருள செய்திடு, மா
துகந் தாடிடு மாஸ்விடை யோனே. (ஈ)

நியமம்

பற்றிப் பதத்தனபு வைத்துப் பரனபுகழ், சற்றிருந் தாங்கே கருது மவர்கட்கு, முற்றெழுந் தாங்கே முனிவ ரொத் தாவர த், தெற்றுஞ் சிவபதஞ் சோதலு மடமே (உ)

ஆனம

வருந்தித் தவஞ்செய்து வானவா கோவாயத், திருந்தம ராபதிச செலவ னிவனெனத், தருந்தண முழுவங் குழலு மிய மப, விருந்தினப மெய்துவ ரீச னருளே (ங)

பிராணயாமம்.

செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்துங் காலத்துக, குட்பத் த ராப குழாமவந் தென்கொள்ள, வெம்பொற் றலைவ னிவனா மெனச் சொல்ல, வினபக கல்வி யிருக்கலு மடமே (ஊ)

பிரத்தியாகாரம்.

சேருந் காலந் திசைநின்ற தேவாக, ளாரிவ னென்ன வ ராந் மவனென்ன, வேருந் தேவாக ளெல்லா மென்கொள்ள க், காருந் கண்டனை மெய்கண்ட வாறே (ஐ)

தாரணை

நல்வழி நாடி நமனவழி மாற்றிநிஞ், சொல்வழி யாளா சுருங்காப் பெருங்கொடை, யில்வழி யாள னிமையவ ணொடி சைப, பல்வழி யெய்தினும பாரவழி யாகுமே. (க)

தியாகம்

துங்கவல் லாகக்குந் துணையேழ புவநமும், வாங்கவல் லாகக்கும வல்செய்து நினைநிடுத, தேங்கவல் லார்க்குந் தி னைக்கு மமுதமுந், தாங்கவல் லார்கட்குந் தனவிட மடமே. ()

சமாதி.

காரிய மாண வுபாதியைத் தான்கடந், தாரிய காரண மே முந்தன பாலுந், வாரிய காரண மாயத் தவத்திடைத், தாரிய ல்தர்ப்பரஞ் தேர்தல் சமாதியே. (அ) ஆகக்.

அட்டமாசித்தி
பரகாயப்பிரவேசம்

பணிநதெண் டிசையும பரமனை நாடித், துணிநதெண் டி
சையுந் தொழுதெம் பிரானை, யணிநதெண் டிசையு மட்டமா சி
த்தித், தணிநதெண் டிசைச்சென்று தாபித்த வாறே (க)

பரிசறி வானவா பண்பனடிபெனத், துரிசற நாடியே து
வெளி கண்டே, னரிப தெனக்கில்லை யட்டமா சித்தி, பெரிதரு
ட செயது பிறப்பறுத தானே (உ)

சூரவ னருளிற் குறிவழி மூலப், டனாயின மணமிகு சங்க
ட்டம பார்த்துத், தெரிநரு சாமபவி கேசரி சேரப், பெரிய சி
வசதி டேறெட்டாளு சித்தியே (ங)

காயாதி பூதங் கலைகால மாயையி, லாயாதகல வறிவொ
ன நனூதியே, யோயாப பதியத் னுண்மையைக் கூடினூல், லீ
யாப பரகாய மேவனு மாமே (ச)

இருபதி லுயிரத் தெண்ணூறு பேத, மருவிய கனம் மாம
ந்த யோகந், தருமீவை காய வுழைப்பாருந் தானே, யருமிரு
நானகா யடங்குமா சித்திகடே (ரு)

மதிதனி லீராராய் மன்னுங் கலையி, னுதய மதுநா லொழி
யவோ டொடுப, பதியு மீரானுண்டி பற்றறப் பாராகிற, நிஃமா
ன லீராறு சித்திக ளாமே. (சு)

நாடும பிணியால் நஞ்சனஞ் சூழந்தககால், நீடுங் கலைக்
வி நினபேதை கூடாநாம, டீடொன்றி னூல்வா யாசசித்தி பே
தத்தி, னீடுந் துரங்கேட்டல் நீணமுடி கீராறே (ஏ)

ஐமா னத்திற்சண்ட வாயுவின் வேகியாந், தாழா கடைபல
யோசனை சாரந்திடுஞ், சூழாண வோடொடிற் றேனரு நனா
தனா, தாழாண வொன்பதிற் றுண்பர காயமே. (அ)

ஈகாநதிற பூரித் தியான வருத்திர, னேரொன்று பன
வெனநி லீராறு மென்சித்தி, சீரொன்று மேலேழ கீழேழ் பு

விச்சென்று, வோரொன்று வியாபியாய நிறதலீ ராதே. (௧)

தானே யணுவுஞ் சுகதநுதன னேனையு, மாளுக கக
னமும பரகாயத தேகமுந், தானாவ துமபர காயஞ்சோ தன
மையு, மாளுத் வுண்டையும் வியாபியு மாமெட்டே (௧௨)

தாங்கிய தனமையுந் தானணுப் பல்லுயிர, வாங்கிய கால
த்து மறறோ குறையில்லை, யாங்கே பெழுந்தோ மவற்று னெ
ழுந்துமிக, கோங்கிய வாழுத்தி முந்திய வாதே (௧௩)

முந்திய முந்தூற றதுபது காலமும, வந்தது நாழிகை வா
னமுத லாயிட்ச, சிந்தையெய மனமுதற நோந்தறி வாவல,
முந்தியு ணினது வுத்தெழு மாறே (௧௪)

சுதந திரிந்து சிவமய மாகியே, முதந தெரிந்துற
மோனர் சிவமுதநா, சுததம பெறலாக வைந்தி துடக்கற்றோ
, சுததம பரதகிற நிருடச தோரே. (௧௫)

ஒத்தவிய வொன்பது வாயுவு மொத்தன, வொத்தவிய
வொன்பதின் மிக்க தனஞ்செய, னொத்தவிய வொன்பதி லொ
கக விருந்திட, வொநக வுடலு முயிரு மிருந்ததே (௧௬)

இருக்குந் தனஞ்செய னொன்பது காலி, விருக்கு மிருநூ
ற நிருபத்து முனரு, யிருக்கு முடலீ திருந்தில வாகி, விருக்கு
முடலது விங்கி வெடித்ததே (௧௭)

வீங்கு கழலை சிரங்கொடு குட்டமும, வீங்கும வியாத்ா
சோகை பல்வதாய், வீங்கிய வாதமுங் கூனு முடமதாம, வீங்
கு வியாதிகள் கண்ணின் மருவியே (௧௮)

கண்ணில் வியாதி யுரோகந் தனஞ்செயன, கண்ணிலிவ
வானிகள் காச மவனலன, கண்ணினிற் கூர்மன கலந்தில
னாலாற, கண்ணினிற் சோதி கலந்தது மில்லையே (௧௯)

நாடியி னோசை நயன மிருதயந், துடி யளவுஞ் சுடாவி
டு சோத்யைத, தேவரு ளீசன நிருமால் பிரமனு, மோவற நின
யவ குணந்திருந் தார்களே. (௨௦)

ஒன்பது வாச ஹுடையதோர் பிண்டத்து, லொன்பது நா
டி யுடையதோ ரோரிட, மொன்பது நாடி யொடுங்கவல் லாக
டகு, வொன்பது வாச ஹுடைய வாமே (௧௧)

ஒங்கிய வங்கிகடிக் கொண்சுழி னைச செல்ல, வாங்கி யிரவி
மகிவழி யோடிடத, தாங்கி யுலகங்க ளேழுந தரித்திட, வாங்
கது சொன்னோ மறிவுடை யோராககே (௨)

தலைப்பட்ட வாறண்ண றையலை நாடி, வலைப்பட்ட பா
சத்து வனபிணை மானபோ, றுலைப்பட்ட நாடியைத் துவழி செ
ய்கால, விலைகருண்ண வைத்ததோர் வித்தது வாமே (௨௧)

ஒடிச்சென தங்கே யொருபொருள கண்டவா, நாடியி
னுள்ளாக நாத மெழுபுவர், தேடிச்சென தங்கே தேனை மு
கநதுண்டு, பாடியு ணின்ற டகைகரைக கடமிமே (௨௨)

கட்டிட்ட தாமரை ஞாளுதி லொன்பது, மட்டிட்ட க
னனியர் மாதுடன சோந்தனா, தட்டிட்டி நினறு தளங்கனி
யூழிபோய், பொட்டிட்டி நின்றது பூரண மானதே (௨௩)

பூரண சத்தி யெழுமுன தறையாக, வேரணி கனனிக ளொ
ழுதாற்றா சாயினா, நாரண னுனமுக னுதிய வைநதுகஞ், க
ாரண னுகிக கலந்து விரிந்ததே (௨௪)

விரிந்த குவிந்த விளைந்த விமமங்கை, கரந்து ளெழுந்த
கரந்தங் கிருக்கிற், பரந்த குவிந்தது பார்முதற பூக, மிரைந
ெழு வாயு விடத்தி லொடுங்கே (௨௫)

இடைபொடி பிங்கலை யென்னு மிரண்டு, மடைபடி வாயுவு
மாறியே நிற்குந, தடையவை யாதெழுந் தன்சுட ஞானே, மி
டைவளா மினகொடி தனனி லொடுங்கே (௨௬)

ஓடுங்கி பொருங்கி யுணர்ந்தங் கிருக்கின், மடங்கி மடங்கி
மும் வாயு வதனுண், மடங்கி மடங்கி மன்னுயி ருள்ளே, நட
வகொண்ட கூத்தனை நாடுகின் தேனே. (௨௭)

நாடியி னுள்ளே நாதத் தொலியுடன், தேடி யுடன்சென
நத திருவினைக கைககொண்டு, பாடியு ணின்ற பகைவரைக் க
ட்டிட்டு, மாடி லொருகை மணிவிளக காணதே (உ௮)

அணுமாதி சித்திக ளாட டுட்டி, லணு வி லணுவின பெ
ருமையி னோமை, யினுகாத வேகரா பரகாய மேவ, லணுவ
த தினையெங்குந தானுத லெனறெட்டே (உ௯)

எட்டாகிய சித்தி யோரெட டியோகத்தாற், கிட்டாப்
பிராணன செய்தாற சிடைதகிடு, மொட்டா நமிநாடி மூலத
னறபானு, விட்டான மதியுணன வுமவரு மேலதே (௩௦)

சித்திக ளெட்டணறிச சேரெட டியோகத்தாற, புத்திக
ளானவை பெல்லாம புலப்படுகு, சித்திக ளெண்சித்தித தானு
ந திரிபுரைச, சத்தி யருடரத தானுள வாகுமே, (௩௧)

அணுமா

எட்டிவை தனனோ டெழிறபரங் கைகூடப், பட்டவர்
சித்தா பரலோகஞ் சோதலா, விட்டம துள்ளே யிருக்கல் ப
ரகாட்சி, யெட்டு வரப்பு மிடநதானின டெட்டிமே (௩௨)

மநதர மேறு மதிபாறுவை மாறறக, சுநதாய்க் குழியிற
கசடற வல்லார்க்குத, தந்தினறி நற்காமிய லோகஞ்சார வா
ரசகு, மந்த வுலக மணுமாதி யாமே (௩௩)

முடிந்திட்டு வைத்த முபங்கிலோ ராணடி, லணிநத
ணுமாதை தானு மிவனுந, தணிநதவப் பருசினுந் தானெய்
தாகி, மெலிந்தங் கிருந்திம் வெல்லயொண் னாதே. (௩௪)

லகுமா.

ஆகின்ற வத்தனி நாயகி தன்னுடன், போகின்ற தத்தவ
மெங்கும் புகலதாய்ச், சாய்கின்ற காலங்க டனவழி கின்றிடி
ன, மாய்கின்ற வையாண்டின் மாலகு வாகுமே. (௩௫)

மாலகு வாகிய மாயனைக கண்டின், ஞானொளி யாகித்
தழைத்தங் கிருந்திடும், பாலொளி யாகிப் படர்ந்தெங்கு நின்
றது, மேலொளி யாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே (௩௬)

மகிமா.

மெய்ப்பொருட் சொல்லிய மெல்லிய லாளுடன, தற்பொ
ரு ளாகிய தத்துவங் கூட்டிக், கைப்பொரு ளாகக் கலந்திடு
மோராண்டின், மைப்பொரு ளாகு மகிமாவ தாகுமே (௩௭)

ஆகின்ற காலொளி யாவது கண்டின், போகின்ற கால
ங்கள போவது மில்லையா, மேனின்ற காலம் வெளியுற நின்ற
பின், தானின்ற காலங்க டனவழியாகுமே (௩௮)

தனவழி யாகத் தழைத்திடு ஞானமுந், தனவழி மீதாக
த் தழைத்திடும் வையகந், தனவழி யாகத் தழைத்த பொரு
ளெல்லாந், தனவழித் தன்னரு ளாகிநின் றானே. (௩௯)

பிராத்தி.

நின்றன தத்துவ நாயகி தன்னுடன, கண்டன பூதப் ப
டையா னவையெல்லாந், கொண்டவை யோராண்டில் கூட
விருந்திடில், விண்டது வேறல்ல பிராத்திய தாகுமே. (௪௦)

கரிமா.

ஆகின்ற மின்னொளி யாவது கண்டின், பாகின்ற பூவி
ற் பரப்பவை காணலா, மேகின்ற காலம் வெளியுற நின்றது,
போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையே. (௪௧)

போவதொன றில்லை வருவது தானில்லை, சாவதொன் றி
ல்லை தழைப்பது தானில்லை, தாமத மில்லை துமரகத் தின்னொ
ளி, யாவது மில்லை யறிந்துகொள் வார்க்கே. (௪௨)

அறிந்த பராசத்தியுள்ளே யமரிந், பறிந்தது பூதப் படை
யவை யெல்லாந், குறித்தவை யோராண்டி கூட விருக்கில், வி
சித்தது பரகாய மேவனு மாமே. (௪௩)

பிராகாமியம்.

ஆன விளக்கொளி யாவதறிகிலர், மூல விளக்கொளி மு
ன்னே யுடையவர், காண விளக்கொளி கண்டுக்கொள வார்கட்
கு, மேலே விளக்கொளி வீட்டுளி தாநின்றே. (௪௪)

சுசத்துவம்.

நின்ற சதாசிவ நாயகி தன்னுடன், கண்டன பூதப் படை
யவை பெல்லாக, கொண்டவை யோராண்டு கூடி யிருந்திடி
ந், பண்டை யவனிசன தத்துவ மாருமே. (௪௫)

ஆகின்ற சந்திரன் தண்ணளி யாயவ, ஓகின்ற சந்திரன்
தடபமு மாயிடு, மாகின்ற சந்திரன் தனக்கே கூடிடி, லாகின்
ற சந்திரன் ஞானவ ஓருமே. (௪௬)

தானே படைத்திட வல்லவ ஓயிடுந், தானே டளித்திட
வல்லவ ஓயிடுந், தானே சங்காரத தலைவனு மாயிடுந், தானே
யிவனெனூத தன்மைய ஓருமே (௪௭)

தன்மைய தாகத் தழைத்த கலையினுள், பண்மைய தாக
ப் பரந்த வையம்பூதத்தை, வண்மைய தாக மறித்திடி லோரா
ண்டின, மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே. (௪௮)

வசித்துவம்.

மெய்ப்பொரு ளாக விளைந்தது வேதெனி, னற்பொரு
ளாகிய நல்ல வசித்துவங், கைப்பொரு ளாகக் கலந்த வுயிர்க
கெல்லாக, தற்பொரு ளாகிய தன்மைய ஓருமே (௪௯)

தன்மைய தாகத் தழைத்த பசுவனை, மென்மைய தாகி
ய மெய்ப்பொருள் கண்டிடின, பொன்மைய தாகப் புலன்களு
ம் போயிட, நன்மைய தாகிய நற்கொடி-காணுமே. (௫௦)

நற்கொடி யாகிய நாயகி தன்னுட், னக்கொடி யாக மறி
த்திடி லோராண்டு, பொற்கொடி யாகிய புலன்கள் போய்
வருங், கற்கொடி யாகிய சரமுக ஓருமே. (௫௧)

காமரு தத்துவ மாண்டு வந்தபின், பூபரு கந்தம் புல

னம தாயிடு, மாமரு வுன்னிட மெத்திடு மானனாய், நாமரு வு
ட்மொளி நாயக மானதே. (௬௨)

நாயக மாகிய ஊலொளி கண்டபின், ருயக மாகத் தலை
த்கங் கிருந்திடும், போயக மான புவனங்கள் கண்டபின், பே
யக மாகிய டேரொளி காணுமே. (௬௩)

பேரொளி யாகிய பெரிபவ வுடையும, பாரொளி யா
கப் பதைபபரக கண்டவன், ருரொளி யாகத் தரணி முழுது
மா, மோரொளி யாகிய காலொளி காணுமே. (௬௪)

காலோ மிடுருங் கலக்கும் வகைசொல்லி, லுலது வக்
கொடி நாயகி தன்னுடன், காலது வையுநுற நெருபத்த மூ
லையுங், காலது பெண்மண்டிக் கொண்டவிவ வாதே. (௬௫)

ஆறது வாகு மயிர்தத் தலையினு, ளாறது வாயிர முன்னு
ர்றொ டஞ்சுள, வாறது வாயிர மாகு மருவழி, யாறது வாச
வளர்ப்ப திரண்டே. (௬௬)

திரண்டினினை மேலே சதாசிவ நாயகி, யிரண்டது கால்
கொண் டெழுவகை சொல்லி, விரண்டது வாயிர மைப்பத்தோ
டொனருய்த, திரண்டது கால மெடுத்தது மஞ்சே. (௬௭)

அஞ்சுட னஞ்சு முகமுள நாயகி, யஞ்சுட னஞ்சது வாயு
சு மாவது, வஞ்சது விதை யிரண்டது வாயிர, மஞ்சது கால
மெடுத்தது மொனதே. (௬௮)

ஒன்றது வாகிய கத்தவ நாயகி, மொன்றது கால்கொண்
டேர்வகை சொல்லிடி, மொன்றது மென்றிகொ ளாயிர மாயிர,
மொன்றது கால மெடுத்தது முன்னே. (௬௯)

முன்னெழு மக்கலை நாயகி தன்னுடன், முன்னது வாயு மு
டிவகை சொல்லிடி, முன்னது மைப்பத்தோ டொன்றது, ன
ஞ்சுமாய், முன்னது வாயு முடிவகை யுமே. (௭௦)

குழிந்து மத்தலிநாயகி தன்னுடன், லுய்வரு வாயு வளர்ப்ப

து சொல்லிடி, லாய்வருமைஞ்ஞாந்து மூப்பதொ டெகன்பத,
வாய்வரு வாயு வளப்புள னிருததே (சுஉ)

இருந்தி யாகிய வெகதை யிடத்து, விருந்தி வாயு வியங்கு
நெறியி, விருந்நாந்து மூப்பதது மூனறுட னஞ்சா, யிருந்தி வா
யு வியங்கு மெழுததே. (சுஉ)

எழுதின்ற சோதியு ன் னாயகி தனபா, லெழுதின்றவாயு வி
டமது சொல்லி, லெழுநாற் றிருபத்தொன பாண தி நாலா, யெ
ழுததுட னவகி யிருந்ததிவ வாறே. (சுங்)

ஆறது கால்கொண் டிரதம் விளைத்திடு, மேழது கால்கொ
ண் டிரட்டி யிறக்கிட, வெட்டது கால்கொண் டிடவகை யேற
சுடி, லெனபது மாநில மொத்தது வாயுவே (சுச)

சந்திரன் சூரியன் நற்பரன் ருணுவிற, சந்திரன் ருணு த
லைப்படுந் தனமைபைச, சந்தியி லேகண்டு தானாஞ் சகமுகத்,
துகதிச் சமாதி யுடைடொளி யோகியே. (சுரு)

அணங்கற்ற மாத லருஞ்சுன நீவல், வணங்குற்ற கல்வி
மா ஞான மிருத்தல், சீனுங்குற்ற வாயர் சித்திதாங் கேட்டல்,
துணங்கற் றிரோதல்கால் வேகத்து துகதலே. (சுசு)

மரணஞ் சிறைவிடல் வணபர காய, மிரணஞ்சேர் பூமியி
நகதோர்க் களித்த, லரணன் றிருவுரு வாதன்மு வேழாங், கர
னுறு கேள்விக கணக்கறிந் தோனே. (சுஎ)

ஓத மொலிக்கு முலகை வலம்வந்த, பாதங்க ளோவ நட
ததும் பயலில்லை, காதுவி லண்ணகைக் கரண வினிபவர், நாத
விருத்த ககரறி வோடோ. (சுஅ)

முலமுதல்வேதா மாலரன் முன்னிற்கக், கோளிய வைம்
முகன் கூறப் பரவித்து, சாஸப் பரகாதம் வித்துத் தனிநாதம்,
பர்வித்த சத்தி பபாபரன் பாதமே. (சுக)

ஆகார யோகத் ததிசே யொடுஞ்சென்று, மீதன் தற்ப
னா டேவும் பரகிருமி மெதாதி யிரென். கலைஞ்செய்திடுவனி,

யோநாவ சிந்த மிதர்ணந்த யோகமே. (௭௦)

மதியமு ஞாயிறும் வந்ததுடன் கூடித், துதிசெய் பவரவா
தொன்வா னவர்கள், விதியது செய்கின்ற மெய்யடி யார்க்குப்
பதியது காடும் பரமனின் றுனே (௭௧)

கட்டவல் லார்கள் கரந்தெங்குந் தானவர், மட்டவிழ தா
மரை புனே மனஞ்செய்து, பொட்டெழக் குத்திப் பொறி
யெழுத தண்டிட்டு, நட்புடு வார்ச்கு நமனில்லை தானே (௭௨)

ஆட கசுந்.

கலைநிலை

காதல் வழிசெய்த கண்ணுத லன்னலைக், காதல் வழிசெ
ய்து கண்ணுற நோக்கிழந், காதல் வழிசெய்து கருகை வழிசெ
ருங், காதல் வழிசெய்து காக்கலு மாமே. (௧)

காக்கலு மாருங் கரணங்க ண்ணையுங், காக்கலு மாருங்
கலைபதி னுறையுங், காக்கலு மாருங் கலந்தநல் வாயுவுங், காக்க
லு மாருங் கருததுற நில்வே. (௨)

நிலைபெற நின்றது நேர்தரு வாயு, சிலைபெற நின்றது தீப
மு மொத்தது, கலைவழி நின்ற கலடபை யறியில், மலைவழி வா
கும் வழியிது வாமே (௩)

புடையொன்றி நின்றிடம் பூகப் பிராணை, மடையொன்றி
நின்றிட வாயத்த வழியிற், சடையொன்றி நின்றவச் சங்கர நா
தன, விடையொன்றி லேறியே லீற்றிருந் தானே. (௪)

இருக்கின்ற காலங்க ளேது மறியார், பெருக்கின்ற காலப்
பெருமையை நோக்கி, பெருக்கின்ற வாயு வெளிப்பெற நித்தத்
தருக்கொன்றி நின்றிடுஞ் சாதக லாமே. (௫)

சாதக மாணவத் தன்மைபை நோக்கியே, மாதவ மாண
வழிபாடு செய்திடும், போதக மாக்கப் புகலுதப் பாச்சினல்,
வேதக மாக வினைத்து கிடக்குமே. (௬)

சிடந்தது தானே கிளர்பயன் மூன்று, நடந்தது தானே யுண்ணாடினை நோக்கிப், படர்ந்தது தானே பங்கடி மாகத, துடாந்தது தானேயச் சோதியுணின்னே. (௭)

தானே மெழுந்தவத் தத்துவ நாயகி, யூனே வழிசெய்தெம் முன்னே யிருந்திடும், வானே நுலகின்ற வம்மை மதித்திடத், தேனே பருகிச சுவாலய மாருமே (௮)

திருமும் படியே செறிதரு வாயு, வழியும் படியை யறிகிலராரு, மழியும் படியை யறிந்தபி னைதி, திசுழகின்ற வாயுவைச சேர்தலு மாமே (௯)

சோதனே தன்னிற் றுரிசறக் காணலா, நாதனு நாயகி தன்னிற் பிரியுநாள், சாதக மாகும் குருவழிப் படநி, மாதன மாக மதித்துக்கொள ளீரோ. (௧௦)

ஈராறு காற்கொண் டெழுந்த புரவிபைப், பேராமற கட்டிப் பெரிதுணை வல்லிளோ, னீரா யிரமு நிலமா யிரததாண்டும், பேராது காயம் பிராணநி யாண்மே. (௧௧)

ஓசையி லேழு மொளியினக ணைந்து, நாசியின் மூன்று நாவி லிரண்டிற், தேசியுற் றேசனுந் தன்னிற் பிரியுநான், மாசறு ரோதி வருததுவைத் தானே. (௧௨) ஆக களஞ்.

சரீரகித்தியுபாயம்

உடம்பா ரழியி லுயிரா ரழிவர், திடம்பட மெய்ஞ்ஞான ன் சேரவு மாட்டா, ருடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிந்தே, யுடம்பை வளர்த்தே னுயிர்வளர்த் தேனே. (௧)

உடம்பின முன்ன மிழுக்கென றிருந்தே, னுடம்பினுக்கு ள்ளே யுறுபொருள் கண்டே, னுடம்பினே யுத்தமன் கோயிற் கொண் டானென், னுடம்பின யாவிரும் தோம்புகின் தேனே.

சுழித்துக் கொடுத்தேவ ஓத்திக் சுழியுங், சுழற்றி மலத்தைக் கமலத்தைப் பூரித், சுழற்றிக் கொடுக்கு முபாய மறிவார்த்,

கழற்றித் தவிர்த்துட லஞ்சன மாமே. (ங)

அஞ்சனம் போன்றுட லையறு மந்தியிற், வஞ்சக வாந ம
றுமத் தியானத்திற், செஞ்சிறு தூலையிற் செய்திடிற் பித்தறு,
நஞ்சறச் சொன்னோம் கரைதினா நாசமே. (சு)

மூன்று மடகருடைப் பாம்பிரண டெட்டுள, வேன்ற விய
நதிரம் : னனிரன் டங்குல, நான்ரவிழ் முட்டை யிரண்டையு
ங் கடடியிட், ழின்றி யிருக்க வுடலழி யாதே. (ரு)

தூறு மறுபது மாறும் வலமவர, தூறு மறுபது மாறு மி
டம்வர, தூறு மறுபது மாறு மெதிரிட, தூறு மறுபது மாறும்
புகுவோ (க)

சத்தியார் கோயி லிடம்வலஞ் சாதிதகான், மத்தியா ன
ததிலே வாக்கியங் கேட்கலாக, தித்தித்த கூத்துஞ் சிவனும்
வெளிபடுஞ், சததியஞ் சொன்னோஞ் சதாநந்தி யாணையே ()

திருத்திறம் விரது திகழு மகார, முடிப்பற வேநினைந் தோ
துஞ் சகார, மறிப்பது மநகிர மன்னிய நாந், மடிப்பற யோகி
க கடிநெறி யாமே. (அ)

உஞ்சிச் சுழிபி னுடனேர் பிராணனைச், சிவதித் தெழுப்பிச்
சிவமந் திரத்தினான், முந்தி முகட்டி னிறுத்தி யபாணனைச், சி
வதித் தெழுப்பச் சிவனவ னாமே. (க)

மாற மலக்குக தனமே லிருவிரற், கூற விலிங்கத்தின
ஐதே குறிக்கொண்மி, னூற வுடம்பிடை யண்ணலு மங்குளன்,
கூற வுபதேசங் கொண்டது காணாமே. (கா)

லீல நிரனுடை நேரிழை யானொடுஞ், சாலவும் புல்லிச் ச
தமென் திருப்பார்க்கு, ஞால மதிய் கலாதினா மாறியிம், பால
னு மாவர் பராகந்தி யாணையே (கக)

அண்டஞ் சுருங்கி லதற்கேர் சூழியிடுந், பிண்டஞ் சுருங்
கிற் பிராண லிடைபெறு முண்டி. சுருங்கி னுயர்ப்பம் பல்வள, கண்
டங் கறுத்த கபாலியு மாமே. (கஉ)

பிண்டத்து ஞாற்ற பிழக்கடை வாசலை, யன்டத்து ஞாற்ற
வடித்தடித் தேவடித், வண்டுச் சிக்கு மலர்ச்சுமுன் மாந்தரார், க
ண்டிசு கிக்குநற் காயமு மாமே. (௧௬)

சுழலும் பெருங்கூற்றுத் தொல்லைமுள் சேறி, யழலு மிரதத்
து ளங்கியு ளீசன், கழல்கொ டிருவடி க காண்குறி லாகங்கே, நிழ
லினுந் தெற்றினு நிற்றலு மாமே. (௧௭)

கானகண்ட வணியு நா லு கலைமேழந், தாண்கண்ட வாயு
வுஞ் சரீர முழுதொடி, மூன்கண்டு சொண்ட வுணர்வு மருந்தாக,
மரண்கன்று நினறு வளர்கின்ற வாரே. (௧௮)

ஆகுஞ் சமவேத சததியை யனபுற, நீகொள்ளி நெல்லின
ஊளகின்ற நேர்மடைய, பாரு டிததிட்ப ல்கோடி களத்திலு
லுழுகொண்ட மந்திரம் தன்னு லொடுங்கே. (௧௯) ஆ. ௧௯௧

காலசககரம்.

மதிவட்ட மாக ஊையஞ்சு நாடி, யிதவிட்டிக் கீரா நம
ந்நக வசனாந், பதிவட்டத் தண்ணின்று பாலிசு மாறு, மது
விடபிப போமாறு மாயலுந் தேனே. (௧)

உற்றதி வைத்து முணர்ந்தறி வாரோமும், கற்றதி வெட்டுங்
கலத்தறி வொன்பதும், பற்றிய பததும் பலவகை காழிகை, யந்
த தறியா தழிகின்ற வாரே. (௨)

அழிகின்ற வான்டவை யையஞ்சு மூன்று, மொழிகின்ற
முப்பது முன்தென்பதாகும், கழிகின்ற காலலு பத்திரை
பென்ப, தெழுகின்ற வீரைய தெண்ணற்றிருந்தே. (௩)

திருமது தினமத்தி னத்தினத் தோடுகின், திருத்தறி கா
னொன் திரண்டெட்டு முணறு, பொருத்திய நானொடு புத்தறி
க தோங்கி, வர்த்தத் தின்தி மனைபுக லாமே. (௪)

மனைபுகு கிறும், மனைத்திடை நாடி, மனைவிரு புத்தஞ்சு
மிரா நதனாந், தனையறித் தோடுகித் தந்தூறியுறு, வினைய
திராது வினங்கிய வாவே. (௫)

நாலுங் கடந்தது நால்வரு நாலஞ்சு, பாஸங் கடந்தது பத்திப் பதினஞ்சு, கோலங் கடந்த குணத்தாண்டு மூவிரண், டாலங் கடந்ததொன் ருரறி வாரோ. (௬)

ஆறு மிருபது மையஞ்சு மூன்றுக்குந், தேறு மிரண்டு மிரு பத்தொ டாறியை, கூறு மதிபொன்றி னுகக்கு பத்தேழு, வேறு பதியங்க னுனவிதித் தானே. (௭)

விதித்த விருபததெட்டொடு மூன்றறை யாகத், தொகுத்தறி முப்பதது மூன்று தொகுமின், பதித்தறி பததெட்டுப் பாரா திகனா, லுதித்தறி மூன்றிரண் டொன்றின் முறையே ()

முறைமுறை யாய்ந்தது முபன்றில் வாக், லிரையிறை யார்க்கு மிருக்க வரிது, வறையது காரண மற்ருென்று மில்லை, பறையறை யாது பணிந்து முடியே. (௯)

முடிந்த தறியார் முயல்கின்ற மூர்க்கு, ரிடிஞ்சி லிருக்க விள கெரி கொண்டு, கடிந்தனன் மூளக் கதுவவல் லாராகழு, நடந்தும் பாரினி னண்ணலு மாமே. (௧௦)

நண்ணுஞ் சிறுவிர னுண்க மூன்றுக்கும், பின்னிய மாற்பிடைப் பேராம லொத்ததினா, சென்னியின் மூன்றுகருஞ் சேரவே நின்றிடி, லுனனி யனைநதிடு மோவியந் தானே. (௧௧)

ஒவிய மான வுணர்வை யறிமின்கள, பாவின ளித்தின பயன்றி வாரில்லை, தீவினை யாழுடன் மண்டல மூன்றுக்கும், பூவி லிருந்திடும் புண்ணியத் தண்டே. (௧௨)

தண்டிட லோடித் தலைப்பெய்த யோகிக்கு, மண்டல மூன்று மகிழ்ந்துட லொத்திடிக், கண்டவர் கண்டனர் -காணர் வினைப்பயன், பின்டம் பரியப் பிணங்குகின் ருளோ. (௧௩)

பிணங்க யழிந்திடும் பேறது கேணி, யணங்குள னுதித்த லுறு விரியின், வுணங்குட னேவந்த வாழ்வு குலைந்து, சுணங்க னுக்காகக் சுழல்கின்ற வாரே. (௧௪)

சுழல்கின்ற வாரின் துணைமலர் காணான், தழுவியுட்ப புக

கிழித் தன்னு ளிலாமத், கழல்கங்கி போம்வழி காணவல் லார்
க்குக, குழல்வழி நின்றிடுங் கூததனு மாமே. (௧௫)

கூத்தன் குறியிற் குணம்பல கண்டவர், சாததிரந் தன
னைத் தலைப்பெய்து நிற்பர்கள், பார்த்திருந் துள்ளே யறுபொக
நோக்கிடி, லாத்தனு மாகி யலர்கதிரு மொனறே. (௧௬)

ஒனறில் வளர்ச்சி யுலப்பில கேளினி, நனறென்று மூன்று
க்கு நாளது சென்றிடுந், சென்றிடு முப்பதஞ் சேர விருந்திடி
ற, குணநிடைப் பொன்றிகழ் கூததனு மாமே (௧௭)

கூத்தவ னொன்றிடுங் கூர்மை யறிந்தவ, கேத்துவர் பத
தினி லெண்டிசை தோனநிடப், பார்த்து மகிழ்நது பதுமரை
நோக்கிடிந், சாத்திடு னூறு தலைப்பெய்த லாமே (௧௮)

சாத்திடு னூறு தலைப்பெய்து நின்றவர், சாததுட லாயிர
ங் கட்டுறக் காண்பர்கள், சேர்ததுட லாயிரஞ் சேர விருநகவ
ர், மூத்தடன கூடி யுகமது வாமே. (௧௯)

யுகங்கோடி கண்டு மொசிவந்நின்று, வகங்கோடி கண்டி ள
யலறக் காண்பர்கள், சிவங்கோடி விடபிச் செறிய விருந்தங், கு
கங்கோடி கண்டங் குயறுரு வாரே (௨௦)

உயருறு வாருல கத்தொடுங் கூடிப், பயனுறு வார்பலர்
தாமறி யாமத், செயலுறு வார்சிலர் சிறகை யிலாமத், கயலுறு
கண்ணியைக காண்கி லாரே. (௨௧)

காண்கி லாதார் கழிந்தோடிப் போவர்க, ணண்கி லாதா
ர், நயம்பேசி விடுவர்கள், காண்கி லாதார் கழிந்த பொருளெல்
லாவ், காண்கி லாமத் கழிகின்ற வாரே. (௨௨)

கழிகின்ற வப்பொருள் காண்கி லாகார், கழிகின்ற வப்
பொருள் காணலு மாகுந், கழிகின்ற வுள்ளே கருத்தறி நோக்
கிந், கழியாதி வப்பொருள் காணலு மாமே. (௨௩)

கண்ணன் பிறப்பிலி காணத்தி யாயுள்ளே, பெண்ணுந் தி
சையுட னேகாந்த னாயிந், தின்னென் றிருக்குஞ் சிவந்தி யா

நிழ்நு, கண்ணும் பதமிது காடவல் லார்த்துக்கே. (உ௮)

காடவல் லார்த்து கமணிலை கேட்கலை, காடவல் லார்க
ணாபதி யாய்நிற்பர், தேடவல் லார்க டெரிகத பொருளினிது,
கூடவல் லார்த்துக்குக் கூடலு மாமே. (உ௯)

கூடும் பொருளி தகார வுகாரங்க, டேடும் பொருளினி
தகையு ளினிந்நிடக, கூட மகாரங் குழல்வழி யோடிட, மா
று மமர்ந்திடு மண்ணலு மாமே. (உ௯)

அண்ண லிருப்பிட மாரு மறிகில, ரண்ண லிருப்பிட மாய்
ந்துகொள் வார்த்துக், கண்ண லழிவினறி யுள்ளே யமாகதிடு,
மண்ணலைக காணி லவனிவ னாகுமே (உ௯)

அவனிவ னாகும் பரிசுறி வாரிலை, யவனிவ னாகும் பரிசு
து கேணி, யவனிவ னேசை யொளியினு ளொன்றிடு, மவனிவ
ள வட்டம தாகினை னானே (உ௯)

வட்டங்க ளேழு மலர்ந்திடு மும்முனே, சிட்ட லிருப்பிட
ஞ் சேர வறிகிலீ, ரொட்டி யிருந்துள் ளுபாய முணர்ந்திடக்,
சட்டி யிருப்பிடங் காணலு மாருமே. (உ௯)

காணலு மாரும் பிரம னரியென்று, காணலு மாருங் க
ணாககண்ட வீசனைக், காணலு மாருஞ் சதாசிவ சத்தியங், கா
ணலு மாருங் கலகதுடன் வைத்ததே. (௩௦) ஆ. உஉ௯

ஆயுள்பரிட்சை.

வைத்தகை சென்னிவி னேரிதாய்த் தேரன்றிடி, துத்தம
யிக்குடி லோரறு திங்களா, மத்த மிகுத்திட் டிரட்டிய தாயி
டி, வித்த லுயிர்க்கொரு திங்களி லோரணுடியே. (௧)

ஓசையு மிகுநெமரக்கு முணர்வினகண், நேசையிரகை
வரீசனை யுள்ளுவ, நேசை யிதத்தவர் செஞ்சினு வீசனு, நேமா
சையுணர்ந்த வுணர்விதுவாமே. (௨)

குமேயுதிநின்ற வாயுகை கோத்திடி, னுமே லுணர்ந்தகண்

ந் தன்மை யளித்திடும், பூமே துணைநின்ற போதகம் வந்திடு
க, தாமே யுன்கிற் தலைவனு மாமே. (௩)

தலைவ லிடம்வலஞ் சாதிப்பர் நில்லே, தலைவ லிடம்வல
மாயிடிற் றையற், தலைவ லிடம்வலந் தன்வழி யஞ்சிற், தலைவ
லிடம்வலந் தன்வழி தூதே. (௪)

ஏறிய வாரிவி லெண்பது சென்றிடுக, தேறிப் வேழிற் சி
ரக்கும் உகையெண்ணி, லாகொரு பத்தா யமர்ந்த விரண்டை
யுந், தேறிபே நின்று செளரியிவ் வகையே (௫)

இவ்வகை யெட்டு மிடம்பெற வோடிடி, லவ்வகை யொ
னபதே யென்ன வறிலாஞ், செவ்வகை பொண்பதஞ் சேர
வே நின்றிடின, முவ்வகை யாமது முப்பத்து மூன்றே. (௬)

மும்மூன்று மொன்று முடிவுற நின்றிடி, லெண்மூன்றி லு
லு மிடவகை யாட்கித்கு, மைம்மூன்று மோடி யகலவே நின்றி
டிற், பன்மூன்றொ டுராது பார்க்கலு மாமே. (௭)

பார்க்கலு மாகும் பகல்முப்பதுமாகி, லார்க்கலு மாகும
வ வாரிரண் டிள்ளி-டு ட்போக்கலு மாகும் புகலற வெரன்றெ
லிற், நேக்கலு மாகுந் திருந்திய பத்தே. (௮)

ஏயிரு காளு மியல்புர வோடிடிற், பாயிரு காளுந் பகைய
ற நின்றிடுக, தேய்வுற மூன்றுந் திகழவே நின்றிடி, லாயுரு வா
மென தளக்கலு மாமே. (௯)

அள்க்கும் வகைநாலு மவ்வழி யோடிடிஸ், விளக்கு மொருநா
லு மெய்ப்பட நிற்குந், தள்க்கும் உகையைந் துய்க்கெறி யோ
டிற், களக்க மரமுன்றிற் காணலு மாமே. (௧௦)

காணலு மாகுந் கருதிய பத்தொடிந், காணலு மாகுந் க
லத்த விசண்டையுந், காணலு மாகுந் கலப்பற மூன்றெந்
காணலு மாகுந் கருத்தற வெரன்றே. (௧௧)

கருது மிருவதிந் காணவருகுந், கருதிய லகையெய்

காண்பது மூன்றாக், கருது மிருப தடலுறு காணிற், கருது மீ
ர ன் டெனக் காட்டலு மாமே. (௧௨)

காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தேழில், காட்டலு மாகுங்
கலந்தெழு மொன்றென்ற, காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தெ
ட்டிற், காட்டலு மாகுங் கலந்தலீ ரைநகே (௧௩)

ஈரைந்தி ஸைந்து மிருமூன்று மெட்டுகும், பாரஞ்சி நின
ற பகைபத்து நாளாகும், வாரஞ்செய் கின்ற உகையாரரு
சாமாகி, லோரஞ்சொ டொன்றென நெனவொன்று நாளே.()

ஒன்றிய நாள்க னொருமுப்பத் தொன்றாகிற், கன்றிய நா
ளுங் கருத்துற மூன்றாகுரு, சென்றுயிர நாலெட்டுரு செரவே
நின்றிடின, மன்றியல் பாகு மனையி லிரண்டே. (௧௫)

மனையினி லொன்றாகு மாதமு மூன்றாகு, ஈனையினி லொ
ன்றாகுரு தொடுத்தன னகதி, வினையற யோங்கி வெளிசெய்து
நின்றாக், நனையற நின்ற தலைவனு மாமே. (௧௬)

ஆரு மறியா ரளக்கின்ற உன்னியை, யாரு மறியா ரளக்கி
ன்ற வாயுவை, யாரு மறியா ரழிகின்ற வபபொரு, ளாரு மறி
யா வறிவறிற் தேனே (௧௭)

அறிவது வாயுவொ டைநதறி வாய, தறிவா யதுதா லு
சூயி ரத்தின, பிறிவுசெய் யாவகை பேணியுண னுடிந, செறிவ
து நின்று திகழு மதுவே. (௧௮)

அதுவரு ளும்மரு ளான துலகம், பொதுவரு ளும்புக ழா
ளர்க்கு நாளு, மதுவரு ளுமமலா மங்கையர் செல்வி, யிதுவரு
ய செய்யு மிறையவ ளுமே. (௧௯)

பிறப்பது சூழ்ந்த பெறுந்தகை கந்தி, குறிப்பது கூடிய
கோலக் குரம்பை, பழப்பதி யாவது பற்றாமை பாசு, மழப்படி
செய்வார்க் ககலு மதியே. (௨௦) ஆ.உசக.

வாரசரம்.

வெள்ளிவெண் டிங்கள் விளங்கும் புதனிட, மொள்ளிய
மந்த விரவிசெவ வாய்வலம், வள்ளிய பொன்னே வளருமபி
றையிடந, தெள்ளிய தேய்பிறை தானவல மாமே (க)

வெள்ளிவெண் டிங்கள் விளங்கும் புதனமுனறுந், தள்ளி
யிடத்தே தயங்குமே யாமாகி, னொள்ளிய காயதனாக் கூனமி
லையெனன, வள்ள னமக்கு மகிழ்ந்துரைத் தானே. (உ)

செவவரப் வியாழஞ்சனிஞாயி தேபென்னு, மிவ்வா ரறி
கின்ற யோகி யிறைவனே, யொவ்வாத வாயு வலததுப் புரிப
விட, டவவா றறிவார்க்கவ வானநத மாமே. (ங)

மாறி வருமிரு பாணமதி வெய்யவ, நேறி யிழியு மிடைபி
ங் கலையிடை, யூறு முயிராடு வேயுயி ருக்கிரந, தேறி யறிமின
தெரிந்து தெளிந்தே. (ச)

உதித்த வலததிடம் போகின்ற போது, வதிர்த்ததஞ்சி
போடுக லாமகன றுரு, முயிர்த்தது வேமிக வோடிடு மாகி, லு
தித்த விராசி யுணர்ந்தகொ ளுறதே. (ரு)

நடுவு நில்லாம விடம்வல மோடி, டடுகின்ற வாயுவை டந்
தணன் கூடி, யிடுகின்ற வாறுசென நின்பணி சேர, முடுகின்ற
திபத்தின முன்னுண்டென றுனே. (சு)

ஆயும பொருளு மணிமலா மேலது, வாயு விதமும் பதிலு
றுளவலி, போயம மனத்தைப் பொருகின்ற வாதார, மாயுவு
நாளு முகுர்த்தமு மாமே. (ஏ) ஆஹ உசுஅ.

வாரகுலம்.

வாரத்திற் குலம் வரும்வழி கூறுங்கா, னேரோத்த தி
ங்கள் சனிகழக் கேயாகும், பாரோத்த சேய்ப்புத் துத்தரம் பா
துநா, னேரோத்த வெள்ளி குடக்காக நிற்றுமே. (க)

தெக்கன மாகும் வியாழத்திச் சேர்த்தினை யுக்கணி று

முமாயிடம் பின்னாந், அக்கமூ யிப்பை வலமுன்னே தோன்
றிபுன, மிகவது மேல்வினை மேனமேற் வினையுமே. (1) ஆ. உரு.

கேசரியோகீம்.

கட்டக கழனறுகிழ கானறு விழாம, லட்டத்திற் கட்டி
புடப புண்கோலி, விட்டதகைப பூட்டி மேற்பையைத்
தாடகோத்தூட்ட மிருக்க கமலில்லை தானே. (க)

வண்ணு னெலிகுரு சதுரப் பலமைமேற், கண்ணுறு
மோழை படாமற கமைகட்டி, விண்ணுறு பாசகிக குளத்தை
நிரப்பி, லண்ணுத்து பார்க்க வழுக்கறற வாதே (உ)

இடகளை வலகளை யிரண்டையு மாற்றிச், ததிகையா
லுன்பாககுச் சோரவும் வேண்டா, முறக்கத்தை நீக்கியுன
ரவல் லார்கட, கிறக்கவு மவேண்டா மிருக்கலு மாமே. (ங)

ஆய்ந்துரை செய்யி லமுதநின் றாறிநி, வாயந்தரை செ
ய்யும் வருகின்ற காலதது, நீந்துரை செய்யி நிலாமண டலமதா
ய்ப், பாய்ந்துரை செய்தது பாலிக்கு மாறே (ஈ)

காவி னுவியி னடுவே சிவிநிபுற, சீவனுமங்கே சிவனு மு
டைவிட, மூவரு முப்பத்து மூவரு தோனறுவா, சாவது மில்
லை சதகோடி யூனே (ஐ)

ஊனுறல் பாயு முபர்வரை யுச்சிமேல், வானுறல் பாயு ம
வகையறி வாரிப்பை, வானுறல் பாயு மகையறி வானர்கூத்,
சேனுற லுங்கு தெளிதலு மாமே. (அ)

மேலை யனுவில் விரைத்திரு காலிபுற், காலனு மிப்பை கத
வுக திறத்திடு, குால மறிப கரைதிரை மாறிமும், பாலனு மாவா
ன பராககதி யானையே. (ஏ)

ககதி முகலக கரமேலே பேறிட்டுச், சச்சித் திருக்கற்
றாணி முமுதாளுந், பத்தித் திருக்கும் வகலோரன வெனியாகச்,
சுத்தித் திருப்பவர் திவினை யானாரே. (அ)

திவினை யாடத் திருத்தத் திருத்தவர், காவின் நாடின
மறுத் திடமில்ல, பாவின் நாடிப் பயனறத் தண்டவர், தேவி
னை ஈாடிய தீங்கரும் பாமே. (க)

தீங்கரும் பாகவே செய்தொழி னுள்ளவ, ராங்கரும் பா
க உடையநா வேறிட்டுக், கோங்கரும் பாகிய கோனை நிரிர்
த்திட, ஐங்கரும் பாகியே பூனீர் வருமே. (கா)

ஊனீர் வழியாக வுண்ணுவை யேறிட்டுத், தேனீர் பருதி
ச சிவாய நமவென்று, கானீர் வரும்வழி கங்கை தருவிக்கும்
வானீர் வரும்வழி வாய்ந்தறி வீரே. (கக)

வாய்ந்தறிந துள்ளே வழிபாடு செய்தவர், காய்ந்தறி வா
கக சருளை பொழிந்ததும், பாய்ந்தறிந துள்ளே படிக்கத வெ
னறிட்டுக், கூய்ந்தறிந துள்ளுறை கோயிலு மாமே. (கஉ)

கோயிலி னுள்ளே குடிசெய்து வாழ்பவர், தாயிலு நல்லா
ர தாணி முழுதுக்குவ, காயிலு நல்லவா காய்ந்தவர் தம்மு
ளுந, தீயிலுந தியரத் திவினை யாளாக்கே. (கங)

திவினை யாளர்தரு செனவியி னுள்ளவன, பூவினை யாள
ர்தம் பொறபதி யானவன, பாவின் யாளர்தம் பாவகத் துள்
ளவன, மாவின் யாளர்தம் மதியினு ளானே. (கச)

மதியி னெழுங்கதிா போலப பதினாறப்ப, பதிமனை தூ
றுதூற்றிருபத் தநாலாய்க், கதிமனை யுள்ளே கணிகள பரப்பி
யெதிர்மலை யாம விருந்தவன் றானே. (கதி)

இருத்தனள் சத்தியு மக்கலை சூழ, விருத்தனள் கன்னியு ம
நகலி வரக, விருத்தனள் மாணே முகநில வார, விருத்தன ளா
னு மழுதம் பொழிந்தே. (கக)

பெருமித்த விருவென்னி பென்மன் னுடையித், ஆழித்த
ள் விருத்த வானமுதலகங்குச், சூழித்தது பெருகமற் தாக்க
வல்லார்த்குக், கொழுத்ததுவாகுந் குடியுதகிபெரு. (கஎ)

குணமது வாகிய கோமள வல்லி, மணமது வாக மகிழ்
ந்தவ சிருக்கிற, தனமது வாகிய தத்துவ ஞான, மிழைத்து வா
க விருந்தனன் றானே. (உஅ)

இருந்த பிராணனு முள்ளே யெழுமாம், பரிந்தவித தன்
டெண்ணடம் பரிய, விரிந்தவப பூவுடன் மேலெழ வைக்கின்,
மலர்நீது மண்டலம வாமுலு மாமே. (உக)

மண்டலத் துள்ளே மனவொட்டி யாணததைக், கண்ட
சத் தவகே கருத்யே சீழுகடடிற, பண்டகத் துள்ளே பசலே
யொளியாகக், குண்டலக் காதனுங் கூத்தொழிக தானே (உர)

ஒழிகின்ற வாயுவு முள்ளே யமருங், கழிசின்ற வாயுவுங்
காககலுமாகும், வழிகின்ற காலத்து வட்டக் கழலைப், பழிகி
ன்ற காலத்துப் பையசுற்றீரே (உச)

பையினி னுள்ளே படிக்கத் தொன்றிடின, மெய்யினி னுள
ளே விளங்கு மொளியதாங், ஸையினு வாயு கதித்தங் கெழு
ந்திடின, மையணி கோயில் மணிவளக் காமே. (உஉ)

விளங்கிடும் வாயுவை மேலெழ வுனனி, நலங்கிடுங் கண்ட
துது நாபியினுள்ளே, வணங்கிடு மண்டலம வாயத்திடக் குமபி
சு, சுணங்கிட நின்றவை சொல்லலு மாமே (உங)

சொல்லலு மாயிரி மாகத்து வாயுவுஞ், சொல்லலு மாகு
மண்ணீக் கடினமுஞ், சொல்லலு மாகு மிவையஞ்சங் கூடி
டிற, சொல்லலு மாந்தர தரிசனந தானே. (உச)

தார தரிசனஞ் சொல்லுவன காணலாங், காராருங் க
ண்ணி கடைஞான முட்பெய்தி, யோராருந தீபத் தெழிற்சுந
வைவைத்திடிந், பாரா ருலகம் பகனமுன்ன தாமே (உரு)

முன்னெழு நாபிக்கு முன்னால் விரற்கீழே, பன்னெழு வே
தம் பகலொளி யுண்டெனன, நன்னெழு நாதத்து நரநீபம்
வைத்திடத், தன்னெழு கோயிற் நலைவனு மாமே. (உஈ)

அஹ் உள்கு,

தீருமக்திரம்.

பரியங்கியோகம்.

பூசுவன வெல்லாம் பூசிப் புலர்த்திய, வாச நறுங்குழன்
மாலையுஞ் சாததிய, காயக குழலி கலவி யொடுங்கலக், துசித்
துளையுறத் துங்காது போகமே. (க)

போகத்தை யுன்னவே போகாது வாயுவு, மேகத்தை
வெளியு மீளும் வியாழத்தில், குதொத்த மெனமுதல் யானு
நற் குதலுந், தாதிற் குழைந்து தலைகண்ட வாடுந் (உ)

கண்டனங் கண்டியுங் காதல்செய் யோகத்து, மண்டல
ங் கொண்டிரு பாலும் வெளிநிற்கும், வண்டியை மேற்கொண்
டு வானீ ருருட்டிடந், தனடொரு காலுந் தளராது வங்கமே.

அங்கப் புணர்ச்சியு மாகின்ற தததுவ, மங்கத்தில் விந்து
வருகின்றீ போகத்துப், பங்கப் படாமற் பரிகரித் துததம்
மைத், தங்கிக் கொடுக்கத் தலைவனு மாமே. (ச)

தலைவனு மாயிடுந் தனவழி ஞானந், தலைவனு மாயிடுந் த
னவழி போகந், தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி யுள்ளே, தலைவனு
மாயிடுந் தனவழி யஞ்சே. (ரு)

அஞ்சு கடிக்கையி லாராங் கடிக்கைமேற், அஞ்சுவ தொன்ற
த் துணைவி துணைவன்பா, னெஞ்சு நிறைநதது வாய்கொளா
தென்றது, பஞ்ச கடிக்கை பரியங்கி போகமே. (சு)

பரியங்கி யோகத்துப் பஞ்ச கடிக்கை, யரியவிவ வியோக
மடைநதவர்க் கல்லது, சரிவளை முனைக்கச்சிச சந்தனக் கொங்
கை, யருகீத் தழுவ வொருவர்க் கொணுதே. (ஏ)

ஒண்ணுத போகத்தை யுற்றவ ராரொன்னில், விண்ணார்ந்
த கங்கை விரிசடை வைத்தவன், பண்ணு ரமுதினைப் பஞ்ச
கடிக்கையி, லெண்ணு மெனவெண்ணி யிருந்தா லிருந்ததே. (அ)

ஏய்தீப் பிராய மிருப்து முப்பதம், வாய்க்க குழலிக்கு
மன்னர்க்கு மாணந்த, மாய்க்க குழலியோ டைத்து மலர்க்

திடீசு, சோர்ந்தன சித்தமுஞ் சோர்வில்லை வெள்ளிக்கே. (௧)

வெள்ளி யுருக்கீப் பொன்வழி யோடாமுன், களளத் தட்டாநா கரியிட்டு மூடினார், கொள்ளி பறிவக குழல்வழி யே சென்று, வளளிய னாவி ல-க்கிவைத தானே. (௧௦)

வைத்த விருவருந் தமமின மகிழ்ந்ததுன், சித்தங் கலங் காது டெய்கின்ற வானநதம், பத்து வகைககும பதினெண்க ணத்துககும, வித்தக னாயநிற்கும வெங்கதி ரோனே. (௧௧)

வெங்கதி ருக்குரு சனிகு மிடைநின்ற, நங்கையைப் புல்கிய நட்டிககோ ரானநதம், தங்களிற் பொன்னிடை வெள்ளி தாழாமுனந், திங்களிற் செவ்வாய்ப் புதைத்திருந் தானே. (௧௨)

திருத்தப் புத்தனைத் திருத்தல்செய் வார்க்குக், கருத்தழகாலே டலநதங் கருக்கல், வருத்தமு மில்லையா மங்கை பங்கற்குக், துருத்திபுன வெளியுரு சோரா தெழுமே. (௧௩)

எழுகின்ற தியின்முன னேகொண்டு சென்றிட்டால், மெழுகுரு கும்பரி செய் திடு மெய்பை, யுழுகின்ற தில்லை யொளியை யறிந்தபின், விழுகின்ற தில்லை வெளியறி வார்க்கே. (௧௪)

வெளியை யறிந்து வெளியி னடுவே, யொளியை யறிவி னுளிமுறி யாமே, தெளியை யறிந்து செழுநகரியாலே, வெளியை யறிந்தனை மேலறியேனே. (௧௫)

மேலாக் தலத்தில் விரிந்தவ ராடொனின், மாலாக் திசைமுகன் மாநந்தி யாயவரீ, நாலா நிலத்தி னடுவான வப்பொருளை, மேலா யுறாததனார் மின்னிடை யானுக்கே. (௧௬)

மின்னிடை யுறையின் னாளுங் கூட்டத்துப், பொன்னிடை வட்டத்தினுள்ளே புதப்பெய்து, தன்ருடு தன்னைத் தலைபெய்த வுல்லிளேன், மண்ணிடைப் பல்லுழி வாழுவ மாளுகே. (௧௭)

வாங்க விறுதலை வாங்கவில் வாங்கிய, வீங்க வலிக்கும
விரகறிவாரில்லை வீங்கவலிக்கும் விரகறி வாள்ளு, மோங்கிய
தன்னையுதம் பண்ணினாரே. (௧௩)

உதமறித் தங்கே பொருசுழிப் படடாற், ககமறித் தங்கே
கபாலங் கறுகரு, மிதமறித் தென்று மிருப்பா னொருத்தி, பத
மறித் தும்முளே பாகடிந தாளே. (௧௪)

பாரில்லை நீரில்லை பங்கய மொன்றுண்டு, தாரில்லை வேளி
ல்லை தாமரை பூத்தது, ஆரில்லை காணு மொளியது பொன்று
ண்டு, சீழில்லை மேலில்லை கேள்வியிற் பூவே. (௨௦) ஆட உகக.

அமரிதாரணை

உடலிற் கிடந்த வுறுதிக குடிநீரக, கடலிற் சிறுகிணற் தேற்
றுமிடடா லொகரு, முடலி லொருவழி பொன்றுக் கிறைக்கி,
எடலைப் படாதுயிர் நாடலு மாமே (௧)

தெளிதரு மித்தச சிவநீர் பருகி, லொளிதரு மோராண்டி
லுனமொன றில்லை, வளியுறு மெட்டின மனமு மொடுங்குது,
சளிதருங் காயங் கனகம தாமே (௨)

நூறு மிளகு நுகருகு சிவத்தினீர், மாறு மிதற்கு மருந்தி
ல்லை மாந்தர்க, டேறி விதனைத் தெளியுச்சி கப்பிடின, மாறு மி
தற்கு மறுமயி ராமே. (௩)

ககரயரு கேளின்ற காண லுவரி, வரைவரை யென்பர் மதி
யிலா மாந்தர், நூறுதினா நீக்கி நுகர்வல் லார்க்கு, நரைதினா
மாறு நமனுமங் கில்லையே. (௪)

அனகாணனுத லாயோ ரதிசயங் கருது கதயங் கலத்தவி
ந் நீரிலே, யினகு செல்லிய மஞ்சளும் செல்லிய, வின்கிடுமெனி
யிருளுங் கபாலமே. (௫)

வீர மருந்தென்று விண்ணோர் மருந்தென்று, காரி மருந

தெனறு நந்தி யருள்செய்தா, னாதி மருந்தென் றறிவா ரகலிட
ஞ, சோதி மருந்திது சொல்லவொண் னாதே. (க) ஆஹ ௩௦௭

சுந்திரயோகம்.

எய்து மதிககலை சூககத்தி லேறியே, யெய்துவ துல மிரு
வகைப் புகுது, னெயதுங் கலைபோல வேறி யிறங்குமாந், து
ய்யது சூககத்துங் காலத்தி காயமே. (க)

ஆகினற சுந்திரன சூரிய னங்கியு, ளாகினற லீரெட்டொ
டாறிரண் டரைநது, ளேகினற வககலை யெல்லா மிடைவழி,
யாகினற யோகி யறிந்த வறிவே. (உ)

ஆகுற தாங்கலை யாதித்த சுந்திர, னாரு நலங்குறா ஞா
லங் கவாகொளப, பேருங் கலைமுற்றும் பெருங்கா லீரெட்டு,
மாருக கதிராகொளந் மற்றங்கி கூடவே. (ங)

பத்து மிரண்டிம பகலோ னுயாகலை, பத்தினொ டாறு மு
யர்கலை யானமதி, யொத்தநல் லங்கிய தெட்டெட யியாகலை,
யத்திற னினறமை யாயநதுகொள லீரே. (ச)

எட்டெட டனலின கலையாகு மீராறுட், சுட்டப் படுங்க
தி ரோனுககுஞ் சூழகலை, கட்டப் படுமீரெட டாகு மதிககலை
யொட்டப் படாவிவை யொனறொடொன றுயே. (ரு)

எட்டெட்டு மீராறு மீரெட்டு திககதிரா, சுட்டிட்ட சோம
னிற் றோனறுங் கலையெனச், சுட்டப் படுகதா ரகைகதிர் காது
ள, கட்டிட்ட தொண்ணுற்றொ டாறுங் கலாதிவே. (ஈ)

எல்லாக் கலையு மிடைபிங் கலைநடுச், சொல்லா கடுகாடி யூ
டே தொடர்முணங் சொல்லா வெழுப்பிச் சிரத்துடன் சேர்த
லா, எல்லோர் திருநாடி நண்ணிநித் போரே. (ஏ)

அங்கியிற் றின்கு கதிரிரண் டாட்டத்தத், தங்கிய தார
கை யாகுஞ் சசிபாறு, வங்கியத் தாரகை யாவும் பரையொளி,
தங்கு நவசகர மாருக் தரணிச்சே. (அ)

தரணி சலங்குந் காற்றத்த வான, மரணிய பாண வுரு
த்திங்க ளங்கி, முரணிய தாரகை முன்னிய வொன்பான், பிர
ணவ மாகும் பெருநெறி தானே. (௧௧)

தாரகை மினனாரு சசிதேயும் பக்கத்தத், தாரகை மினனா
ச்சசிவளா பககத்துத், தாரகை பூவிற சகலத்தி யோனிகை,
தாரகைத் தாரகை தானாரு சொருபமே. (௧௨)

முற்பதி னனாரு முளைத்துப் பெருத்திடுமீ, பிற்பதி னாரு
சிற பெருத்திச சிறுத்திடு, மப்பதி னாரு மறியவல் லார்கட்கு
ச், செப்பரி யானகமுல் சோதலு மாமே. (௧௩)

அங்கி பெழு பி யருங்கதி ருத்தத், தங்குந் சசியாற்
ருமமைந தைநதாகிப, பொங்கிய தாரகை யாமபுலன போசக
றத், திங்கள கதிரங்கி சோகினற யோகமே (௧௪)

ஒன்றிய வீரென கலையு முடலுற, நின்றது சுண்டு நினைக
கிலா நீதாள, கன்றிப காலன கருத்துழி வைத்தபின், சென
ரதில் லீழவர் திகைப்பொழி யாரே. (௧௫)

அங்கி மதிகூட வாகுங் கதிரொளி, யங்கி கதிர்கூட வா
ரு மதியொளி, யங்கி சிவத்திற கூடவத் தாரகைத், தங்கி ய
துவே சகலமு மாமே (௧௬)

ஈராறு பெண்கலை யெண்ணிரன் டாணகலை, பேராமற பு
கருப் பிடித்துக் கொடுவதது, நேராகத் தோனாரு நெருப்புற
வேபெய்யி, லாராத வானநத மானநத மானதே. (௧௭)

காணும பருதியின காலை யிடத்திடடு, மாணு மதியதன
காலை வலத்திடடுப், பேணி யிவவரது பிணையாமற் செய்யேரே,
லாணி கலவகாதவ வாயிரத் தாண்டு. (௧௮)

பாலிக்கு நெஞ்சம புறையோணை பெண்பதி, லாலிகரு
மங்கே யமரர் பராபரன், மேலைக்கு முன்னே விளக்கொளி யா
ய்கிற்குங், காலைக்குச் சங்கு கதிரவன்ருனே. (௧௯)

கதிரவன் சந்திரன் கால மனக்கும், பொகிரவ னானே
பொழிமழை நிற்கு, மதிரவ னண்டப் புறஞ்சென தடாபப,
வெதிரவ னீச னிடமது தானே (கஅ)

உந்திக் கமலத் துதித்தெழுநு சோதியை, யந்திகு மந
திர மாநு மறிகில, ரந்திகு மந்திர மாநு மநிந்தபின, நந்தை
க்கு முன்னேகனபிற தானே (கக)

ஊதிய மேது மறிபா ருரைப்பினு, மோதிய மேது மறிபா
த லுமாக, ளாதியுமநதமு மந்திகு வலலிரேல், வேதிய னங்கே
வெளிப்படுத தானே (கஉ)

பாமபு மதியைத் தினலும பாம்பினை, தீவகு கதிநா
யுரு சோதித் தனலும, பாம்பு மதியும பசைதீரத் துடன
கொளிலு, நீங்கல்கொ டானே நெடுந்தகை யானே. (கக)

அயினறது வீழவள வுந்துயி லினறிப, பயினற சசீகீழ
பொழுதிற் றுயினறு, நயந்தரு பூரண யுள்ள நடத்தி, வியந்த
ரு பூரண மேவுரு சசியே (கஉ)

சசியுதிக்குமள வுந்துயி லினறிச, சசியுதித் தகே தனது
ணருகிச, சசிரிக கின்றள வுந்துயி லாமற, சசிரிப் பினகட்
டன கனடியில் கொண்டதே (கக)

ஊழி தரிபா திருக்கின்ற யோகிக, னுழிகை யாக நமனை
யளப்பாக, னுழி முகலா யுயாவா ருங்கின்ற, ருழவல் லாரிச்
சசுவனன ராமே (கச)

தண்மதி பாதுச்சிச் சரிபூமி யேசென்று, மண்மதி காலங்க
ன் மூனறும் வழிநீர்நீர், வெண்மதி தோன்றிய நாளில் விளை
ந்தபின. தண்மதி துறவின் விற்கண மினதே. (கரு)

வளர்கின்ற வந்ததன் தனகலை யாறுந், துளர்கின்ற சந்
திரன் தன்கலை யாறு, மலர்ந்தெழு பனவிரன் டங்குல மோ
டி, டுலந்தது விழுந்தமை யாரநி வாரே. (கக)

ஆமுயிர்த தேய்மதி நாளே யெனல்விந்து, போம்வழி யெ
ங்கணும் போகாது யோகிக்குக, கசமுற வின்மையிற் கட்டுண
ணு மூலத்தி, லோமதி யத்தூளவிட்டு ரையுணா வரலே. (௨௭)

வேறுறச செங்கதிர் மெப்க்கலை யாறொடுகு, சூறுற நான
குந துடாநதுற வேநிறகு, மீறிவி னனகலையீரைநதோ டேமதி
த, தாறுள கலையுளகலுவா வாமே. (௨௮)

உணாவிநதுச சோணி யுறவினன் விசும, புணாவிநது வீ
சுங் கதிரிற் குறையி, லுணாவு முடமபு முவையொக்க நிற்கி, லு
ணாவு முடமபு மொருக்கால் விடாவே (௨௯)

விடாத மனபவ னத்தொடுமேவி, நடாவு சிவசங்க நாத்
ங் கொளுவிக, கடாவிடா வைமபுலன கடமினணும் வீடு, ப
டாதன வினபம பருகா ரமுதமே. (௩௦)

அமுதப் புலனவரு மாற்றங் கரைமேற், குமிழிககத தற்
சுட ரைந்தையுங் கூட்டிச, சமையததன் டோடடித் தரிககவ
ல் லார்சகு, நமனில்லை நடகலை நாளில்லை தானே. (௩௧)

உண்ணீ ரமுத முறுமுற லைத்திறந, தெண்ணீ ரினையடித்
தாமரைக கேசெலத, தெண்ணீரச சமாதி யமாரதுதி ராநல
க், கண்ணுறொ டேசென்று கால்வழி மாறுமே. (௩௨)

மாறு மதியுமா திததனு மாறினறித, தாறு படாமல்தண
டோடே தலைபபடி, லாறு படாதுடல் வேண்டு முபாயமும,
பாறு படாவினபம் பாயிசைப் பொங்குமே. (௩௩)

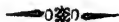
ஆஹ அதிகாரம் - ௨௧இ - திருமந்திரம் - ௩௩இ.

மூன்றாங்கந்திரம் -

ஆஹ சிறப்புப்பாயிரமுட்ப

எக் - இ - கடிய - திருமந்திரம் - ௩௩இ.

நாலாந்தந்திரம்.

அசுபை.

போற்றுக்கின் நேன்புகழந் தும்புகல் ஞானத்தைத், சேந்
றுகின் னின்கினை நாயகன் சேவடி, சாற்றுக்கின் நேனறை
யோசிவ யோசுததை, யேற்றுக்கின் நேனெம பிராஸூ ரெழு
ததே. (க)

ஒரெழுத் தாலே யுலகெங்குந் தானாகி, யீரெழுத் தாலே
யிசைந்தங் கிருவராய், மூவெழுத் தாலே முளைக்கின்ற சோதி
யை, மாவெழுத் தாலே மயக்கமே யுறறதே. (உ)

ய தேவ ருறைகின்ற சிறறம் பலமெனநுந், தேவ ருறைகின்
ற சிதம்பர மெனநுந், தேவ ருறைகின்ற திருவம் பலமெனநு
ந், தேவ ருறைகின்ற தென்பொது வாமே (ங)

ஆமேபொன் னம்பல மற்புத் மாணந்த், மாமே திருக்கூத்
தநவரத் தாண்டவ், மாமே பிரளய மாஞ்முத் தாண்டவ், மா
மே சங்காரத் தருந்தாண்ட வங்கனே (ச)

தாண்டவ் மாண தனியெழுத் தோரெழுத், தாண்டவ் மா
ன தறுக்கிர கத்தொழிந், முண்டவங் கூததுத் தனிநின்றத்
பரந், தாண்டவங் கூததுத் தமனியந் தானே. (ரு)

தானே பரஞ்சுடர் தததுவ மாய்நிற்குந், தானே பகார
வுகாரம் தாயநிற்குந், தானே பரஞ்சுடர் தததுவக் கூததக்கு
ந், தானே தனக்குத் தராதலந் தானே. (க)

தராதல மூலமாய் தற்பர மாபரன், தராதலம் வெப்பு
கமவா சியவரன், தானே சொல்லித் குணவா சியவாகுந், த
ராதல யோகம் யாமே. (ஏ)

ஆமே சிவஞ்ஞானகார வுகாரங்க, ளாமே பரங்க ளநியா
விடமென்ப, வாமே திருக்கூத் தடவ்ய சிற்பர, மாமே சிவ

உதி யானந்த மாமே.

(அ)

ஆனந்த மூன்று மறிவிரண் டொன்றாகு, மாணந்தஞ் சிவா ய வறிவார் பலரில்லை, யானந்த மோடு மறியவல் லாகடகு, வானந்தக கூததா யகப்படுந தானே.

(க)

படுவ திரண்டும் பலகலை வல்லார், படுவ தோங்கார பஞ் சாக கரங்கள், படுவது சங்காரத் தாண்டவப் பததி, படுவது கோணம் பரந்திடும வாதே.

(க0)

வாதே சதாசிவ மாறிலா வாகமம், வாதே சிவகதி வண் டிறை புன்னையும், வாதே திருக்கூததா கமவச னங்கள், வா தே பொதுவாகு மணி னமலமே.

(கக)

அமலம் பதிபசு பாசங்க ளாகம், மமலந் திரோதாயி யா குமா னந்தமா, மமலஞ்சொல் லாணவ மாய்கை காமிய, மமல ந் திருக்கூததங் காடு மிடந்தானே.

(கஉ)

தானே தனக்குத் தலைவனு மாய்நிற்குந், தானே தனக்கு த தனமலை யாயநிற்குந், தானே தனக்குத் தனமய மாய்நிற் குந், தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே.

(கங)

தலைவனு மாய்நின்ற தற்பரக கூததனைத், தலைவனு மாய் நின்ற சற்பரத் திரததைத், தலைவனு மாய்நின்ற தாதவிழ ஞா னத், தலைவனு மாய்நின்ற தாளினை தானே.

(கச)

இணையா திருவடி யெட்டெழுத் தாகு, மிணையார் கழலி னை யிரைஞ்ச தாகு, மிணையார் கழலினை யைமபததொன று கு, மிணையா கழலினை யேழா யிரமே.

(கரு)

ஏழா யிரமா யிருபதாய் முப்பதா, யேழா யிரத்து மெழு கோடி தானாகு, யேழா யிரத்துயி ரெண்ணிர மகதிர, மேழா யிரண்டா யிருக்கின்ற வாதே.

(கக)

இருக்கின்ற மகதிர மேழா யிரம்கூறுகின்ற மந்திர மி த்திற மில்லை, யிருக்கின்ற மகதிரஞ் சிவனறிந் தேனி, யிருக்கி னற மகதிர மிவ்வண்ணத் தானே.

(கஃ)

தானே தனக்குத் திருநட்டந தானாகுந, தானே யகார வர
காரம தாய்நிற்குந, தானே ரீங்காரத் தத்துவக கூத்துக்குத்,
தானே யுலகிற தவிநட்ட தானே. (௧௮)

நடமிரண டொனறே நளினம தாகு, நடமிரண டொன
றே நுமனசெய்யுந கூத்து, நடமிரண டொனறே நகைசெய்யா
மநதிர, நீடஞ்சிவ லிங்க நலஞ்செய்யு பொன்னே (௧௯)

செம்புபொன னுக்கு சிவாய நமவென்னிற, செம்புபொ
ன னுகத்தி திரண்டது சிற்பாரா, செம்புபொன னுகம் ஸ்ரீயு
க ரீயுமென, செம்புபொன னுன திருவம பலமே (௨௦)

திருவம் பலமாகச சோச்சக கரதரைத், திருவம் பலமாக
வீராறு சேரிச, திருவம் பலமாக விருபதனதரு சாககத், திருவ
ம் பலமாகச செபிக்கிற வாறே (௨௧)

வாறே சிவாய நமசிவா மநம, வாறே செபிக்கில் வரும்
பேர் பிறப்பிலலை, வாறே யருளால் வளாகூத்துக் காணலாம்,
வாறே செபிக்கில் வருஞ்செம்பு பொன்னே (௨௨)

பொனனுன மநதிரம் புகலவு மொண்ணுது, பொனனுன
மநதிரம் பொறிக்கு சுகதநாகும், பொனனுன மநதிரம் புனக
யுனடி பூரிக்கத், பொனனுகும் வல்லாக குடம்புபொற் பாத
மே (௨௩)

பொற்பாதங் காணலாம் புத்திர ருண்டாகும், பொற்பா
தத் தானையே செம்புபொன னுயிம, பொற்பாதங் காணத்
திருமேனி யாயிடுங்கிவான்பாக நன்னடரு சிந்தனை சொல்லு
மே (௨௪)

சொல்லு மொறுந் புக்குச் சுகிக்கலா, நல்ல மடவா
ர் நயந்துட னேவருஞ், சொல்லிலும் பாசச் சுடர்ப்பாம்பு நீங்
கடுஞ், சொல்லுந திருகூத்தின் குககமுந் தானே. (௨௫)

சூகசும மெண்ணு யிரஞ்செபித தாலுமேற், சூசும மா
ன வழியிடைக காணலாளு, சூகசும மான வினைடைக கெடுக்
கலாளு, சூகசும மான சிவனநா னநதமே. (௨௬)

ஆனநத மெனநென நறைநதிட மானநத, மானநதம
ஆ - இ - ஊ - எ - ஒமென நறைநதிட, மானநத மஞ்சு மாயிடு
மானநத, மானநதம அம - ஹிநீம் அம - கூம - ஆம ஆகு
மே (௨௭)

மேனி யிரண்டு ம விளங்காமல் மேற்கொள்ள, மேனி யிர
ண்டு மிககரா விகாரியா, மேனி யிரண்டும ஊம - ஆம் - இ-எ-
ஒ - எனனு, மேனி யிரண்டும இ - ஒ - ஊ - ஆ - எ - கூதது
மே. (௨௮)

கூததே சிவாய நமசிவாயிடுங், கூததே - இ - ஊ - ஆ
எ ஓம் - சிவாய நமவாயிடுங், கூததே இ - ஊ - ஆ - எ ஓம் -
சிவாய நமவாயிடுங், கூததே இஊஆஎ ஓம்நமசிவாய கோனொ
ன்றுமவாதே (௨௯)

ஒன்றிரண்ட டாட வோரொன்று முட்டாட, வொன்றிவி
ன மூன்றாட வோரேழு மொத்தாட, வொன்றினு லாடவோ
ரொன்பது முட்டாட, மன்றிவி லாடினா மானிக்கக் கூத
தே. (௩௦)

திருவமபலசச்சகரம்.

இருநகவிவ வட்டங்க ளீரா நிரேகை, யிருநகவி ரேகை
மே ளீரா நிருததி, யிருநத மனைகளு மீராறு பததொன, நிரு
நத மனையொன்றி லெய்துவன ருனே. (௧)

தானொன்றி வாழிடந தன்னெழுத்துவாகுந், தானொன்
று மநநான்குந தன்பே ரெழுத்தாகுந், தானொன்று கோணந்
தன்னைத் தெழுத்தாகுந், தானொன்றி லேயொன்று மவவரன
ருனே. (௨)

அரகர வென்ன வரியதொன் "நில்லை, யரகர வென்ன னி
நிகிலர் மாநத, ரரகர வென்ன வமரரு மாவ, ரரகர வென்ன
வறுமபிறப் பன்றே. (௩)

எட்டுநிலையுள வெங்கோ னிருப்பிட, மெட்டினி லொன்று
மிருமுனது மீரேழு, மொட்டியல் விநதுவு நாதமு மோங்கிடப,
பட்டது ஈநநதிரம பாணமொழி யாலே. (௪)

மட்டவிழ் தாமதை மாதநல் லாளுட, ஸெட்டி யிருநத
வுபாய மறிகிலா, விட்ட வெழுததை விடாத வெழுத்துடன,
கட்டவல் லாருயிர் காட்டவல் லாரே (௫)

ஆலய மாக வமாநத பஞ்சாககர, மாலய மாக வமாநத
வித துலம்பே, ராலய மாக வருகின்ற சூகஞ்ஞ, மாலய மாக
வமாநதிருந தானே (௬)

இருசுவிய வட்ட மிருமுன் நிரேசை, யிருநத வதனு ளி
ரேகையைந தாக, விருநத வறைக ளிருபத்தைஞ்ஞ சாக, விருந
த வறையொன்றி லெய்து மகாரமே (௭)

மாகார நடுவே வளைத்திடுஞ் சததிபை, பொகாரம் வளைத்
திட்டுடயிளந தேற்றி, யகாரந தலையா யிருகண் சிகாரமாய், ந
கார வகாரநற்காலது நாடுமே. (௮)

நாடுமபிரணவ நடுவிரு பக்கமு, மாடு மவர்வா யமர்நதவ
ரு நின்றது, நாடு நடுவுண் முகநமசி வாய, வாடுஞ் சிவாயநம
புதவட்டத தாயதே (௯)

ஆயுஞ் சுவய நமசி வயந, வாயு நமசி வயய நமசிவ, வா
யுமே வயநம சிவநமசிவ, மாயுஞ் சிகாரந்தொட டத்தந் த
டைவிலே. (௧௦)

அடைவினி லையைம்ப துமையைந் தறையி, னடையு மறை
யொன்றாக கிரேமுத தாக்கி, யடையு மகாரத்தி லந்தமாம் கூடி

வீடு, மடைவி னெழுத்தைம்பத தோன்று மமர்ந்ததே. (௧௧)

அமர்ந்த வரகர வாய்புற வட்ட, மமர்ந்த வரிகரி யாமத
னுள்வட்ட, மமர்ந்த வசபை யாமத னுள்வட்ட, மமர்ந்த விரே
கையு மாகின்ற சூலமே. (௧௨)

சூலத தலையினி ரேற்றிடுஞ் சத்தியுரு, சூலத தலையினி
ற் சூழுமோங் காரத்தாள, சூலத திடைவெளி தோற்றிடுமரு
செழுச, தாலப பதிகுரு மடைவது வாமே (௧௩)

அதுவாம அகார இகார உகாரம், அதுவாக் எகாரம் ஓகா
ரம் தருசா, மதுவாகுரு சககர வட்டபோல வட்டம், பொது
வா மிடைவெளி பொருரும பேரே. (௧௪)

போபெற ததுமூல மந்திரம் பின்னது, சோவுற்ற சககர
வட்டத்துட சநதியி, னோபெற நிருத்திட நின்றது சககரப,
போபெற நிருத்த வயல்பிது வாமே. (௧௫)

இயலுயிம் மந்திர மெய்தும வழியின், செயலு மறியத் தெ
னீயிகுரு காதன, புயலு ம புனலு ம பொருந்தவகி மன்வின, மு
டலு மெழுத்துசுரு முனலு விருந்ததே. (௧௬)

சூரெட மெழுத்தினமே லாறும பதினாறு, மேரெட டதி
னாமேலே விந்தவு காதமுரு, சீறிட்டு நின்ற சிவாய நமவென
னப, கூறிட்டு முமலங் கூப்பிடடுப போமே. (௧௭)

அண்ண லிருபப தவளக கரத்துளே, பெண்ணினல் லாரு
ம லிராணக கரத்துளே, யெண்ணி யிருவ ரிகசுத்தவ கருத்திடம்,
புண்ணிய வாளா பொருளறி வாகளே. (௧௮)

அவலிட்டு வைத்தவ கரவிட்டு மேல்வைத்து, விவலிட்டுப
பார்க்கி விவிககம் தாய்நிற்கு, மவலிட்டு மேலே வளியுறக க
ண்டபின், றெம்மிட்டு நின்ற சுடர்க்கொண்ட வாமே. (௧௯)

அவ்வுண்டு சவவுண் டனேத்தமங் குண்டது, கவ்வுண்டு நி
ற்குங் கருத்தறி வாரில்லை, கவவண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாளர்
க்குச, சவ்வுண்ட சத்தி சநாசிவன் குணே. (௨௦)

அஞ்செழுத் தாலே ய்மர்கதன னந்தியு, மஞ்செழுத் தா
லே யமாநத பஞ்சாககர, மஞ்செழுத் தாகிய வககர சககர, ம
ஞ்செழுத் துள்ளே ய்மாஈதிநந் தானே. (உக)

சுத்தனைக் காணுவ குறிபல் பேசுபிற, சுத்த நெழுத்தின்
முதலெழுத் தோதினார், சுத்தனெ டொன்றிய கொளனைய
ராயநிற்பா, சுத்தனைக் காணுங் குறியது வாமே (உஉ)

அந்நினைக் குணணினற வனலை யெழுப்பியே, யத்திசைக்
குணணினற தீவ்வெழுத் தோதினா, லத்திசைக் குணணினற வ
நத மறையனை, யத்திசைக் குளனற வாககினன றுனே (உங)

தானே யளித்திடுந் தையலை நோக்கனற, றுனே யளித்
திட்டி மேலுற வைத்திடுந், தானே யளித்த மகாரததை யோ
திடத, தானே யளித்ததோரா கல்லொளி யாகுமே (உஊ)

கல்லொளி யேயென நின்ற வடதிசை, கல்லொளியேயெ
ன நின்றன னிநதிரன, கல்லொளியேயென நின்ற சிகாரததை
க், கல்லொளியேயெனக் காட்டின றுனே. (உஊ)

தானே யெழுருணந தண்கட ராய்நிறநுந், தானே யெழு
ருணம வேதமு மாயநிறநுந், தானே யெழுருணம வரவது
வோதிடிற, றுனே யெழுநத மறையவ னுமே. (உக)

மறையவ னுக் மதித்த பிறவி, மறையவ னுக் மதித்திடக்
காண்பா, மறையவ னஞ்செழுத் துணணிற்கப் பெறற, மறை
யவ னஞ்செழுத் தாமது வாகுமே. (உஈ)

ஆகின்ற பாசமு மநவவாய் நின்றிடு, மாகின்ற காயிய ளங்
கே மகாரமா, மாகின்ற சீயிரு தோளவவ்வாய்க் கண்டபிண,
ஆகின்ற வசகடா யுய்வியல் பாமே. (உஐ)

யவவியல் பாய் திருமுன நெழுத்தையுஞ், செவ்வியல் பா
கச சிறத்தன னந்தியு, மொவ்வியல் பாகவொளியுற வோங்கி
டிற, யவவியல் பாதப் பரந்துநினை றுனே. (உஐ)

பரந்தது மந்திரம் பல்லுயிர்கெல்லாம், வரந்தரு மந்திர
ம் வாயத்திட வாங்கித், துரந்திடு மந்திரஞ் சூழ்பகை போக,
வரந்தரு மந்திர மோமென நெழுபபே (ங.)

ஓமென் நெழுபபித்தன ஐததம நந்தியை, நாமென் நெழு
பப நடுவெழு தீபத்தை, யாமென நெழுபபியவ வாரறி வாக
கண, மாமனறு கணமி மகிழ்ந்திருந தாரோ (ஙக)

ஐகினை சக்கரத் துள்ளே டெழுததைநதுந, பாகொன்றி
நின்ற பதங்களில் வத்திசுரு, மாகொன்ற வைப்புத் தொருவெ
ழுத் துண்ணிறகப, பாகொன்றி நிற்கும் பராபரன றுளே ()

பரமாய வஞ்செழுத் துணையிவாக, பரமாய நவசிம பா
ர்க்கிலம் வயநசி, பரமாய சிபநம் வாமபரத் தோதிந், பரமா
ய வாசி மயநமாய் நின்றே (ஙங)

நின்ற வெழுத்துக்கண னோசரு பூதமு, நின்ற வெழுத்
துக்கண னோதரு வண்ணமு, நின்ற வெழுத்துக்கண னோத
ரு நின்றிடி, நின்ற வெழுத்துளரு நின்றன றுளே (ஙச)

நின்றன சக்கர நீளும் புவியெலா, மன்றது வாயநின்ற
மாயநன் னுடனைக், சண்டது வாகக கரந்தன நந்தியுங், குன
றிடு நின்றிடு கொள்கைய னுமே (ஙரு)

கொண்டவிச சக்கரத் துள்ளே குணமபல, 'கொண்டவிச
சக்கரத் துள்ளே குறியைநதுங், கொண்டவிச சக்கரங் கூத்த
னெழுத்தைநதுங், கொண்டவிச சக்கரத் துண்ணின்ற கூத்தே

வெளியி லிரேகை யிரேகையி லத்தலை, சுளியி லுகாரமா
ரு சுற்றிய வனனி, நெளிதரு கால்கொம்பு நேர்விநது நாதந,
தெளியும் பிரகாரஞ் சிவமந திரமே (ஙௌ)

அகார வுகார சுகார நடுவாய், வகாரமோ டாறும் 'வளி
யுடன் கூடிச், சுகாரமுடனே சிவன்கிணைச்செய்ய, யொகார
முதல்வ னுவநதுநின் றுளே. (ஙஅ)

அற்ற விடத்தே யகாரம் தாவது. வுற்ற விடத்தே யுறு
பொருள் கண்டிடசு, செற்ற மறுத்த செழுஞ்சுடர் மெயப்
பொருள், குற்ற மறுத்தபொன் போலுங்குளிகையே (௩௬)

அவ்வென்ற போதினி லுவ்வெழுத தாலித்தா, லுவவெ
ன்ற முததி யுருகிக் கலந்திடு, மவ்வென்றன னுள்ளே வழிபட்ட
நகிபை, பெவவணஞ் சொல்லுகே னெந்தை யியற்கையே. ()

நீரி லெழுத்திவ வுலகா ரறிவது, வானி லெழுத்தொன்று
கண்டறி வாரிள்ளை, யாரிவ வெழுத்தை யறிவா ரறிவர்க, னூனி
லெழுத்தை யுணர்கிலர் தாமே. (௪௧)

காலை நடுவுறக காயத்தி லககர, மாலை நடுவுற வைம்பது
மாவன, மேலு நடுவுற வேதம விளமபிப, மூல நடுவுற முததி
தந தானே (௪௨)

நாவியின் கீழ்து நல்ல வெழுத்தொன்று, பாவி களத்தின்
பயனறி வாரிள்ளை, யோவிய ராலு மறியவொண் னுதது, தேவி
யுந் தானுந் திகழத்திருந் தானே (௪௩)

அவ்வொடு சவவன றரனாற்ற மந்திர, மவ்வொடு சவவெ
ன்ற தாரு மறிகில, ரவ்வொடு சவவென்ற தாரு மறித்தபின், ன
வ்வொடு சவவு மனாதிபு மாமே (௪௪)

மந்திர மொன்று மலரா லுதிபபது, வுந்தியி னுள்ளே யுந்
யம்பண னூநிற்குஞ், சுந்திசெய் யாநிறபர் தாம தறிகிலர், நகதி
தொழுதுபோ யாாததகன் றாகளே. (௪௫)

சேவிககு மந்திரஞ் செல்லுந் திசைபெற, வாவிக்குண் மந
திர மாதார மாவன, பூவுக்குண் மந்திரம் போககற நோக்கிடி,
லாவிக்குண் மந்திர மனாசு மாமே. (௪௬)

அருவினி லம்பர^ய மங்கெழு நாதம், பெருகு தடியிடை
பேணிய விநது, மருவி யகார சிகார நடுவா, யுருவிட ஐயமு
அமசு திரமே. (௪௭)

விநதவு நாதமு மேவி யுடன்கூடிச், சந்திர னோடே தலை
ப்படு மாயிடி, லந்தர வானத் தழுதமவந் துநிதி, மங்குதி ம
கதிர மாகுதி யாமே. (௪௮)

ஆரெழுத தோது மறிவா ரறிக்கிலா, றுறெழுத தொனருக
யோதி யுணராகா, வேறெழுத தினறி விளமபவல லங்கட
கு, யோரெழுத தாலே யுயிர்பெற லாமே. (௪௯)

ஒது மெழுததோ மிமிக்கலை மூவைஞ்சு, மாதி பெழுத
வை யைமபத்தோ டொன நெனபா, சோதி பெழுததி விலையி
ரு மூன்றுள், நாத வெழுத்திடமி நாட்ககொ ளீனோ (௫௦)

விநதவி லுஞ்சுழி நாத மெழுத்திட, பந்தத கலைவி பது
னாறு கலைபகாய, கந்தர வாகரந காஜம பாயினு, னந்தமு
மிசுநி யைமபத்தொன றாமே (௫௧)

ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்துமேவே தங்களு, னைம்ப தெழுத
தே யனைதகாக மங்களு, னைம்ப தெழுத்தேயு மாவ தநிகநி,
னைம்ப தெழுததுமபோ யைஞ்செழுத தாமே (௫௨)

அஞ்செழுத தாலேது பூதம் படைத்தன, னஞ்செழுத
தாற்பல யோனி படைத்தன, னஞ்செழுத தாலிய வகவிடா
தாங்கின், னஞ்செழுத தாலே பமாந்துநின் றானே (௫௩)

விழ்செழு லாமவிநா துநறிந் நாமகதைச், சோகதொ
ழி யாமற துடங்கு மொருவறகு, சாராத வினைத்துபா போ
கத தலைவனும், போகநிதி மென்னும புரிசடை யோனே (௫௪)

உண்ணு மருந்து முலப்பிலி காலமும, பண்ணுது கேள்வியு
ம பாடலு மாய்நிற்கும், வி னனின் நமரா விருமபி யடிசொழ,
யெண்ணின் தெழுத்தஞ்சு மாகநின் றானே. (௫௫)

ஐந்தின் பெருமை யகவிட மாவது, ஐந்தின் பெருமைபே
யாலய மாவது, ஐந்தின் பெருமை யதயோன வழுக்கமு, னை
கதின வகைசெய்ப பாலனு மாமே. (௫௬)

வேரெழுத தாயவி ஸ்ரூ யபபுற மாய்நிற்கு, நீரெழுத்
தாய்நிலந தாங்கியு மங்குள்ள, சீரெழுத தாயங்கி யாயுயி ரா
மெழுத, தேரொழுத் தீசனு மெண்ணு ராமே (௮௭)

நாலா மெழுததோசை ஞால முநவது, நாலா மெழுததி
னால, ஞால மடங்கிறது, நாலா மெழுத்தே நவி லவல் லாங்கட்
து, நாலா மெழுதத்து நன்னெறி தானே (௮௮)

இயைநதன் னேநதிழை யென்னுள்ள மேவி, நடந னுள
ங்கே நமசி வயவென்னும, பபநன்னை யோரும பதமது பற
நும, பெயாநன்ன மதநும பிற்றநுது தேனே (௮௯)

அமத தினிதிருந தன்ன மபதறின, போமததி லேயுதம
பண்ணு மொருசுதிதன், ஞாம நமசி வயவென நிருப்பார்க்கு,
நேமத தலைவி நிலவிநின் றுளே (௯௦)

பட்டம பரிசே பாமரு செழுதத்தி, விட்ட மறிநதிட டிர
வு பகல்வர, நடடம தாடு நடுவே நிலயங்கொண, டட்டதே ச
பபொரு ளாகிநின் றுளே (௯௧)

அகார முயிரே யுகாரம் பரமே, மகார மலமாய வருமுப
பதாற்றி, சிகாரஞ சிவமாய வகாரம வடிவமா, யகார முயி
ரென றறையலு மாமே (௯௨)

நகரர மகாரஞ சிகார நடுவாய, வகார மிரண்டும வளியு
டன கூடி, வொகார முதற்கொண் டொருக்கா லுரைக்க, ம
கார முதல்வன மனததகத தானே (௯௩)

ஐஞசுள வாளை யடவியுள வாழ்வன, வஞசுக்கு மஞ்செ
ழுத சங்குசு மாவன, வஞசையுங் கூடத் தடுக்கவல் லாங்கட்
கே, யஞசாதி யாதி யகமபுக லாமே (௯௪)

ஐந்து கலையி லகராதி தன்னிலே, வந்த நகராதி மாற்றி ம
கராதி, நந்திபை மூலத்தே நாடிப் பரையொடுரு, சந்திசெய்
வார்க்குச் சடங்கில்லை தானே. (௯௫)

மருவுஞ் சிவாயமே மன்னு முயிரு, மருமநத யோகமு ஞா
னமு மாகுந், தெருளவநத சீவனா சென்றியா றுலே, பரு--ங்
கி டச்சிவ மாவது வீசேட (கக)

அஞ்சுந் வஞ்செழுந் துணைம யறிநதபின், நெஞ்சுகித் து
ளளே நிறையும பராபரம், வஞ்சுந் மிலலை மனைக்கு மழிவில்தலை,
தஞ் மிதுவென்று சாற்றுகண் தேனே (கக)

சிவாயவொ டவவே தெளிநதுளளத் தோஞ்சு, சிவாயவொ
டவவே சிவனுரு வாருந், சிவாயவொ டவவுந் தெளிபவல லா
கன, சிவாயவொ டவவே தெளிநதிரந் தாரே (கக)

சிகார வகார யகார மு--னே, நகார மகார நகிவுந் நா
டி, பொகார முடனே பொருட்கா லுரைக்கு, மகார முகலவ
ன மதிததுநின் றுனே (கக)

நமமுந லோரைநதி னுதிங் கருங்ங். எமமுந லைநதி ல
டங்கிய வலவினை, சிமமுந லுளனோ தெளியவல லாரகடகுத்,
ஈமமுந லாருந் சதாசிவன் றுனே (கக)

நவமுந் சிவமு முயிர்பர மாகுந், தவமொன் றிலாகன்
தத்துவ மாகுந், சிவமொன்றி டாடபவ ராதர வாலச, சிவ
மென்ப தானு மெனுநதெளி வுறறதே (கக)

கூடிய வெட்டி மிரண்டிங் குவிநதந், நாடிய நகதிபை ஞா
னத்து ளேவைத்து, வாடிய வையரு மவகுற வாவாக, தேடி
யதனைத் தெளிநதந் யிரே (கக)

எட்டி மிரண்டி மிவிநதந் கிணநில, ரெட்டி மிரண்டி மறியா
த வேழைட, டெட்டி மிரண்டி மிருமுன்று நானகென்ப, பட்ட
து சிவதாநத் சண்மாரகக பாதமே (கக)

எட்டி வரையின்மே லெட்டி வரைகிறி, யிட்ட நகிவு ளின்ற
வ நெழுந்தொன்றிந், வட்டத்தி லேயரை நாற்பத்தெட்ட மி

டஞ்சி, சிட்டஞ்செழுத்துஞ்சய்சிக் கிரமே. (எச)

தானவா சட்டா சகிர நிருவாக, ளானவிமமுவரோ டா
ற்றவ ராதிக, ளோனை பதினைந்தும் விந்துவு நாதமுஞ், சேனை
யுஞ் செயசிவ சககரந தானே (எடு)

புட்டண மாவவ மாறதும் பராபரம, விட்டனர் தம்மை வி
காதா நமவென, ரெட்டனை யாயிற்று மீசன திறத்திற, மொட்
டுவன பேசுவ ரெனாறி பேனை (எசு)

சிவமுதன முவரோ னைவா நெருது, வவைமுத லாழிர
ன் டொனெருடொன முன், வவைமுதல விந்துவு நாதமுமோ
வகச, சவைமுத சவகரன் தன்பெயா தானே (எஎ)

விதநாஞ் சகமபமாக வரைநீரி, நகதார கலைபதி னு
நாட் டிப்பின, னுதகாரம பன்னி னட்டாசி கலைதொஞ்ச, பந்
தாம பிரம சடவஞ் பாத நோதுடே (எஅ)

கண்டெழுத சேனம லம்மல ருளரின, கொண்டொழி
ந கேனுடன் கடடிய எண்ண, பனபழி மாத பதிவழி யே
சென்று, நன்பழி டாமே நமவென லாரே (எக)

புண்ணிபவானவா புரமு தூவ்நின, நெண்ணுவ ரண்ண லி
ணையடி மந்திர, நபெனுலா நண்ணி நழுவென்னு நாமத்தை,
கண்ணென வுளரிக கலந்துவின முரே (அ)

ஆரெழுத தாலவ வாறு சமபவக, ளாறுக்கு நாலே யி
ருபத்து நாலென்பா, சாவித திரியித நலைமெழுத தொன்று
ள, பேதிக்க வல்லாரா பிறவிபற முாகனே (அக)

எட்டினி லெட்டறை யிட்டோ ரரையிலே, கடடிய வொ
வறெட்டாய்க் காண நிறையிட்டிச், எட்டி யிவற்றைப பிரண
வஞ் சூழ்ந்திட, மட்டி முயிராகட் குமாபதி யானுண்டே. (அ)

நமமுத லவ்வொடு நாவின் ரங்கியே, யம்முத லாகிய வெ

ட்டிடை யுற்றிட்டு, வுமமுத லாகவே யுனபவ ருச்சிமே, வும
முத லாயவ னுதலுநின் ருனே (அங்)

நின்ற வரசம பலகைமே னேராக, வெனநித மவவிட்டு
வோலையிற் சாதகந, துன்று மெழுகையுள பூசிச் சுடரிடைந்,
தன்ற வெதுப்பிடத் தம்பனவ காணுமே (அச)

கரண விறலிப பலகை யமனநித, மரணமிட டெட்டி
ன மகார வெழுத்திட்டு, வரனமி லைவகாயம பூசி யடுப்பிடை,
முரணிற் புதைத்திட மோகன மாகுமே. (அரு)

ஆவரு யுடமேறிக் கையனா கோட்டத்திற், பாங்கு ப
வே பனாசம பலகையிற், காக்கரு மேட்டற் கற்பூசி விர்து
விட, தோங்காரம வைத்திடு முச்சா டனததுக்க (அசு)

உச்சிபம போதி லொளியனனி முலையிற், பச்சோலையிற் ப
ருச காயத்தைப் பாரிதது, முச்சி ரத்தின முதுகாட்டில் வை
த்திடு, வைச்சுவின மேலோர் மாரணம் வேண்டுவே (அசு)

ஏயநத வரிதார மேட்டனமே லேபூர், பேபநத வகார மு
கார மெழுத்திட்டு, வாயநதகோர் விலலம் பலகை வசிடததுச,
கேய்க்கவைத் தென்பதி னுயிரம் வேண்டுவே (அசு)

எண்ணுக் கருணை யேட்டன மாகாரமிட, டென்னுப்
பொன்னுளி லெழுவெனளி பூசிடா, வென்னுவற் பலகை யிட
டுமேற கேகோகக், பென்னு வெழுத்தொடென னுயிரம் வே
ண்டுவே (அரு)

அாச்சுனை.

அமபுய நீலங் கழுநீ ரளி நெய்தல், வம்பவழ பூகமு மாத
வி மநகாரந், துன்பை வகுளஞ் சுரபுனை மல்லிகை, சென்பக
ம பாதிரி செவ்வகி சாத்திடே. (கா)

சாங்கம தாகவே சநகொடு சந்தனம், தேங்கமழ் குங்கு
மவ கறபூரங் காரகிற, பாவகுபடப்பணி நீ ராற குழைத்துவை
த, தாங்கே யணிந்து நீ ராச்சுயிர் மீனப்பாடே (௧௧)

அனபுட னேரின தமுதமுமேற்றியே, பொனசெய் விள
சுரு ம்புகைதீபந திசைசொறுந், துன்ப மகற்றித் தொழுதோரா
நினைவுகா, வினப முடனேவந செய்திடு முதனியே (௧௨)

எய்தி வழிபட்டி லெய்தா தனவிலை பொதி வழிபட்டி
விநகிரன் செவமுன, னெய்தி வழிபட்டி லெனசுகதி யுடை
கு, லெய்தி வழிபட்டி லெய்திடு முதனியே (௧௩)

ந னனும டிற்கா நீ கதா ரவிதநா, ம னனிப ளையேத
தீயமறு சநதான, ந னனிப பஞ்சாங்க கண்ணு ந டு மெனது,
மனனு மனபவ னத்தொடு வைகுமே (௧௪)

வேண்டராகள கனமம் விமலுய சாடபட்டேரா, வேண்ட
டராகள கனம மதிவிசை யற்றபோ, வேண்டராகள கனம
மிஞ்சிவ போகுகள, வேண்டராகள கனம மிகுதியோ ராயந்
தனே (௧௫)

அறியரு ஞானத் தெவரு மறிபா, பொறிவழி தேடிப புல
மபுகின் றாக, ணெறிமணையுளோ நிலைபெற நோக்கி, லெறிம
னி யுளோ மிருக்கலுமாமே (௧௬)

இருளும் வேள்போ லீரண்டா மிதய, மருளி யாமையு
மனனு மறிவு, மருளிவை விடடெறி யாமை மயங்கு, மருளுகு
சீதைத்ததோ ரவாகளா மன்றே (௧௭)

தானவ ளாக வவனேதா ளாயிட, வான விரண்டி லறிய
ன சிவமாக, போனவ னன்பிது காலா மரபுரத், தானவ ளாகு
மோ ராதித்த தேவரே (௧௮)

ஒங்கார முகத்திக்கு முற்றிடு மெந்நாளு, நீங்கா வகாரமு
நீளகண்டத் தாயிதம், பாங்கார் நகாரம் பயனெற்றி யுற்றிடும்

வீங்காகும் கிருதுவு நாதமேலாகுமே (கக)

நமவது வாசன மாண பசுவே, சிவமது சித்திர சிவமாட
பதிபே, நமவற வாதி நாடுவ தனராரு, சிவமாகு மாமோரு
சோதனமெட விடே (கா)

கெளவரு நாளிற சிவவமு துது, மொளவரு நாளிற
பெட்டி லுசுரு, மொளவரு மப்பகத தோரிரண டாசில, வெ
ளிதரு நாதன வெளியா மிருக்கே (ககீ) ஆகக்

நவகுண்டம்

நவகுண்ட மாணவ நானுரை செப்பி, நவகுண்டத் து
ளொழு நற்றீபந தானு, நவகுண்டத் துள்ளெழு நனமைக
ல்லா, நவகுண்ட மாணவ நானுரைப் பேனே (க)

உலாத்திடுவ குண்டத்தி னுள்ளே முககாலு, நகைத்தெழு
காறகோண நனமைக லோது, பகைத்திடு முப்புரம பாரங்க
யோடே, மிகைத்திடு கண்டங்குண மேலறி யோமே. (உ)

மேலறித் துள்ளே வெளிசெயத வபபொருள, காலநித் து
ளளே கருத்ததர செஞ்சுடா, பாரநித் தண்டஞ்சிறகற நினை
து, நானநித் துள்ளெழு நாடி கல்கா ண டேனே (க)

கொண்டவிக் குண்டத்தி னுள்ளெழு சோதியா, யண்டங்
க ளீரோழு மாகக் கழிக்கலாம, பண்டையுள வேதம் பரந்த பர
ப்பெலா, மின்றுசொல் தூலா பெரித்ததைத் தேனே (ச)

எறித்தவக் குண்டத் திடம்பதி னுற்றி, பசித்த கலைஞம
பாலித்து நிற்குங், கதித்தன னுள்ளெழக் கண்டிகொள வாரக்
கே, கொதித்தெழு வல்வினைக் கூடகி லாவே. (நி)

கூடமுக கூடத்தி னுள்ளெழு குண்டத்து, ளாடிய வை
து மகமபுறம் பாய்நிற்கும், பாடிய பன்னீ ரிராசிய மங்கெழ, நா
ழக்கொள் வாராக்டு கற்குடர் தானே. (க)

நதசுட ராகுஞ்சிரமுக உட்டமாங், கைச்சுட ராகுங் கரு
ததிறை கைகளிற, கைச்சுடர் மேனி பதைப்புற நிலிவசமு, நற
சு— ராயெழு நல்லதென ருளே (எ)

நல்லதென ருளே நமகசுற நாயகஞ், சொல்லதென ரு
ளே ஸுடாமுடிப பாதமா, மெல்லநினை ருளே வினவகில் ஸாதவா,
கல்லநினை ருளேயுங் கதறுமவின ருளே (ஐ)

வினரூ விடமபிதை மேவி ப குண்டத்துச், சொன்னு ஸிர
ணடுஞ் சுடாநாகந் தீக்கெவரும், பன்னுநு நாகம பரந்த பரு
—, சொன்னுக்கத் துளளே யிடவகொண்ட வாதே (க)

இடவகொண்ட பாத மெழிறசுட ரோக, நடவகொண்ட
பாதவகொண்ட ருளே ரீதற்கு, சகவகொண்ட கையிரண்ட டாறுந
டனழப, முகவகொண்ட செஞ்சுடா முககண லாகுகே (கௌ)

முககணை ருளே முமுசுட ராயவ, என்கணை ருளே
மகல்லமு முண்டவன, நிககணை ருளே திகைபெட்டிங் கண்டவ,
பென்கணை ருளேக்கு மெநதை பிரானே (கக)

எந்தை பிரானுக் கிருமனறு வட்டமாய்த், தந்தைதனை
முன்னே சண்டுகந் தோன்றலாற, கந்தனை சுவாமி கலந்தங் கி
ருந்தலாறு, மெந்த வினவெனனை மாட்டிககொ ளீரே. (கஉ)

மாட்டிய குண்டத்தி னுள்ளெழு வேதத்து, ளாட்டிய கா
லொன்று பிரண்டு மலாநத்திம, வராட்டிய கையிரண்ட டொன
று பதைத்தெழ, நாட்டுஞ் சுரரிவா நல்லொளி தானே. (கங)

நல்லொளி யாக நடந்த வுலகெங்குங், கல்லொளி யாகக்
கலந்து விருந்திடு, சொல்லொளி யாகத் துடர்ந்த வுயிரை
கெல்லாறு, கல்லொளி கண்ணுஞ் மாகிநின் ருளே (கச)

நின்றவிக் குண்ட நிலையாறு கோணமாய்ப், பன்னடையி
வட்டம் பதைத்தழ மாறாறுங், கொண்டவித் தத்துவ முள்
ளே கலந்தெழ, விண்ணுஞ் மென்ன வெடுக்கறு மாமே. (கரு)

எடுக்கின்ற பாதங்கண் மூன்ற தெழுத்தைக், கடித்த முக
மிரண டாறுகண் னாகப், படித்தெண்ணு நாவுழு கொம
பொரு நாலு, மடித்தெழு கண்ணு னந்த மிலாககே. (க௯)

அந்தமில்லானு கசலிடந தானில்லை, யந்தமில்லானை ய
ளபபவா தாமில்லை, யந்தமில்லானு கடித்தசொற ருணில்லை,
யந்தமில்லானை யறிந்துகொள பததே. (க௯)

பத்திட்டவ கெட்டிட டாறிட்டு நாலிட்டு, மட்டிட்ட
குண்ட மலாநகெழு காமனை, கட்டிட்ட நின்று கலந்தமெய்
யாகமும, பட்டிட்ட நின்று பாபபதிபாவே (கஅ)

பாபபதி பாசன பரந்தனை நாலிஞ்சு, காறபதி பந்து
முகமபத்து கண்களும், பூபபதி பாச மிரண்டி ட்டாமுடி,
நாறபதி சோதிந்ர நலவிரு பத்தைஞ்சே (கஅ),

அஞ்சிட்ட கோல மளபபன் வைபைந்து, மஞ்சிட்ட கு
ண்ட மலாநதவ கிருத்தலாற, பஞ்சிட்ட சோதிப பரந்தபர
ஞ்சுடா, கொஞ்சிட்ட உணவிபைக கூடிதன முத்தியே (உ௦)

முத்தநத சோதி முழுக்கட ராயவன், கற்றற்று நின்றா
கருத்து னிருந்திடும், பற்றற நாடிப் பரந்தொளி யூழிப்பாய, செ
ற்றற நிருந்தவா சோந்திருந் தாரே (உ௧)

சேந்த கலையஞ்சுரு சேருமிட குண்டமு, மாநக திசைக
ளு மங்கை யமாந்திடும், பாய்ந்தவைம பூகமும பாக்கின்ற வ
னவியைக, காய்ந்தவ ரென்றுங் கலந்தவா தாமே (உ௨)

மெய்கண்ட மாமலிரி நீருந கேழை, யுபகண்ட ரு செய்க
வொருவனைச் சேரு நின், செய்கண்ட ஞானந திருந்திய தேவா
கள், பொய்கண்ட மில்லாப் பொருள்கலந் தாரே. (உ௩)

கலந்திரு பாத மிருகர மாகு, மலாந்திரு குண்ட மகாரத
கோர மூக்கு, மலாந்தெழு செம்முக மரறைககண் னெந்நி, யு
ணர்ந்திரு குஞ்சியங் குத்தம் னுக்கே. (உ௪)

உதகமன சோதி யுளஞ்சூரு பாலஸூய், மததிம ளூகி மல
ராகவ கிருந்திமீ, பச்சிமத திகரும் பரந்து குழிந்தன, சத்தி
மா லாகத் தழைத்த கொடியே (உரு)

கொடியாறு சென்று சூலாவி பஞ் ணட, மடியீரு கோண
மா யுந் தழு மொகஞ், படியே முல்கும பரந்த சடரை, மடி
யாறு கண்டவா மாநன் மாமே (உசு)

மாதன் மாந் வரவெனற வன்னிபைச், சாதன் மாகச் ச
மைந்த குருவென்றும், போதன் மாகப் பொருந்த வுலகாளும,
பாதன் மாகப் பரிந்தது பாததே (உ௪)

பாததிட மெருஞ் பரந்தெழு சோசுபை, யாததீர் தீர்
உவே மாயாத் தி யாரிலை, காததுட லுள்ளே கருதி யிருந்தவா,
முத்தட லகோடி யுகங்க ணட வாழே (உ௫)

உகங்கண்ட வொன்பது கு ணடமு மொக்க, வகங்கண்ட
போடியு ன் னுடி யெழுடபும, பயங்கண்டுகொண்டவிப் பாய
கரு வொப்பச், சகங்கண்டி கொண்டது சாதந் மாமே (உ௬)

சாதனை நாலு தழன்மு நறு விஸ்வயம், வேதனை வட்டம்
விளையாறு பூங்கை, போதனை போதைஞ்சு பொற்கய வாரண,
நாதனை நாடி நவகோடி தானே. (உ௭) ஆட்குக்

சத்திபேதம் - திரிபுரைச்சக்கரம்

மாமாயை மாபை வயிந்தவம் வைசரி, யோமாயை யுா
ளொளி யோராறு கோடியிற, முமான மந்திரஞ் சத்தினை மு
ரத்திகை, ளாமா யவ்வாக திரிபுரை யாவகே (க)

திரிபுரை சுந்தரி யக்கிரி சிந்தரப், பரிபுரை நாரணி யாம
பால வன்னத்தி, விரும்புரை யீசி மனோன்மணி யென்ன, வரு
பண வாய்நிறகு மாமாது தானே. (உ)

தானு வமைத்தவம மு-புந் தன்னிடை, தானுன மூவுரு
வோருருத் தன்மையள, தானுன பொனசெய்மை வெண்ணி
தத தாளகலவி, தானுன போகமு முத்தியு நல்குமே (௩)

நல்குந் திரிபுரை நாதநா தாநகங்குள, பங்கும பரவிநது
பாரண்ட மாணவை, நல்கு'ம பரையபி ராமியகோசரி, புங்கு ம
ருளுமப போதநதந தானுமே. (௪)

தாளணி தூபுரகு செமபட்டித் தானுவு, வாரணி கொங்
கை 'மலாககனல் யாளிவிட, லேரணி யங்குச பாச மெழின
முடி, காரணி மாமணிக் கு ஊடலக காதிடே (௫)

குண்டலக் காதி கொலைவிட புருவத்தள, கொண்ட வரத்
தினின் மனனுக்கோ லாதந, கண்டுகை யாங் கதிமுடி மாம
தி, சண்டுகை நாற்றிமை காய்க்கின் முனே (௬)

நின்ற திரிபுரை நீளுந புராதனி, குனாலில் மோகினி மா
திருக குஞ்சுகை, நன்றி கண்டுகை நாடகாத கரீடணி, துன்றி
ய நடுக்தத் தாமமாச சூழையே. (௭)

சூழ்சவம பாரதத் தனத்தி சுகோதயள, வத்துவ மாபா
ரு ஈசத்தி மாபனா, யுத்தகை யான மனோரணி தானுமா, ,
வைத்தவக கோல் மதியவ ளாகுமே. (௮)

அவனே யுறியா வமரரு மில்லை, யவளன்றிச் செய்ய மருக
வமில்லை, யவளன்றி யைவரா லாவதொன தில்லை, யவளன்றி
யூபுரு மாற்றியேனே. (௯)

அறிவார பராசத்தி யானகை மெனபா, ரறிவா ரறிவுரு
வாமவ னென்பா, ரறிவார் கரும மவனிசசை யெனபா, ரறிவா
ர பரனுமவனிடந தானே (௧௦)

தானெவ குளதங் குளகையன் மாதேவி, யூனெங் குளவ
ங் குளாருநீர்க் காவலன், வானெங் குளவங் குளேவந்தமப
பரலாங், கோமெங்கு நின்ற குநியு பாரே. (௧௧)

பராசத்தி மாசத்தி பல்புகை யாலுந், கராசத்தி யாம்பி
னற தனமையுனரா, வராசத்தி யூழிக டோறு முடனே, பு
ராசத்தி புண்ணிய மாகிய போகடே, (௧௨)

போகஞ்செய் சகதி புரிசூழ லானொமீ, பாகஞ்செய் தா
ங்கே பராசத்தி யாயநிற்கு, மாகஞ்செய் தாங்கே யடியவா நா
டொறுமீ, பாகஞ்செய ஞானம பாட்குன்ற கொம்பே, (௧௩)

கொம்பனை யூளைக் குவிமுலை மங்கைகை, வம்பவிழ கோ
கையை வானவா நாடிபைச, செம்பவ எத்திரு மேனிச் சிறுமி
பை, நமடியென னுள்ளே நயந்துவைத் தேனே (௧௪)

வைத்த பொருளு மருவுபிரப பனமையும், பத்த முகமு
பரையும் பராபரைச, சித்தஞ் சரணச் செயலுளு செய்தி
ரு, சத்தியும வித்தைத் தலைபவ ளாமே (௧௫)

தலைவி தடமுலை மேலினற கையால், தொலைவிற் றவஞ்செ
ய்யுந் தூ படுநித் தோகை, கலைபால் வென்றிடுவ உன்னியென னு
யா, நிலப்பெற விங்கே பிழைந்துநின் றானே (௧௬)

நின்றவ ணேரிழை தாகலை போடுந், பென்ற னகம்படிந
சேமுல காரொழ, மன்றது யொன்றி மனோனமலி மங்கலி,
யொனதென்ன வொன்றிந் தொத்தடைந தாளே (௧௭)

ஒத்தடங் குங்கம லத்தினை யாயிழை, யுகுகை செப்க
னற வாய பெருமபதி, மத்கடை கின்ற மனோனமலி மங்கலி
சித்தடைச குமவழி தோருதுண ராககே (௧௮)

உணர்ந்து னேநிற்கு முளொளரி யாகி, மணங்கமழ் பூவ
சூழன் மங்கையுந் தானும், புணர்ந்து னேநிற்கும போதருங்
காலைக், கணங்கெழு வார்க்குக் கழிபளிப்பாளே. (௧௯)

அளியொத்த பெண்பிள்ளை யானந்த ஈந்தரி, புளியுறு புன
பழம் போலுள்ள நோக்கித், தெளியுறு சித்துச் சிவகதி காட்டி,

யோளியுற வைத்தெனையுய்யுண டாளே. (௨௦)

உண்டில்லை பென்ற துருச்செய நின்றது, வண்டில்லை மன
நிறுமா மனலி நின்றதது, வண்டிலா காரண காரணி தயமொ
டு, மண்டல மூன்றுற மனலினி னுளே. (௨௧)

நின்ற ளாவனறன னுடனு முயிநுமாய், சென்றன ள சிவ
கதி சேரு பராசகதி, யொன்றாக வென்னுட புருந்தணர் வாகி
யே, நின்ற ள பரஞ்சுட ரேடங்கையாளே (௨௨)

ஏடங்கை நங்கை யிழைபெய்கை முககணணி, வேடம ப
டிகம விருமபுமவெய டாடரை, பாடுக திருமுறை பாரப்பினி
பாதவகை, குடுமென செனலிவா ப கோத்திரஞ் சொல்லுமே

சோத்திரஞ் செயது தொடிக துணையடி, வாடத்திட வே
த்தி வழிபடும வாநிரு, பாத்திநி மருகுச பாசம பசங்கரு,
பாத்திநி ம பூமிளளையாகுமா மாடுககே (௨௩)

சூதி விதமிஞ்ச் சண்டக மாஸ்தங்கை, நிதி மலினறே
னேறிழை காமகதைப், பாடியில வைத்துப் பலகாற பயில
மே, சோதி மிருக தமு- காலமுத கோனறுமே (௨௪)

மேசாதி யீரேட்டு மாகிய மெல்லியல், வேதாதி னூலின வ
ளங்கும பராடரை, பாசார மாகியே யாபத்த பரப்பின, வ
தாதி நாதத்து ஸுலரு ளாளே (௨௫)

அருள்பெற் தவாசொல்ல வாரீர் மனிகா, பொருள்பெற்
ற சநகைப் புலனு பதியார, மருளுறற் சநகைபை மாற்றி ய
ருமைப், பொருளுறற் சேவடி போற்றுவ ளுளே. (௨௬)

ஆன வராக முகத்தி பதத்தின, ளீன வராக மிடிக்கு மு
சலத்தோ, டேனைய வேளபடை யேந்திய வெண்ணகை, ஆன
முதவுணாந தாருளத் தோங்குமே (௨௭)

ஒங்காரி டெஃபா ளவொரு பெண்பிள்ளை, நீங்காத பசு

என நிதத்தை யுடையவ், ளாகுகாரி யாகியே யைவரைப் பெற்
றிட்டு, நிங்காரத் துள்ளே யினிதிருந் தானே. (உ௯)

தானே தலைவி யெனநின்ற நற்பரை, கானே யுயர்வித நா
ய்த தந்த பதினாலும், வானோ தலமு மனமுந் புத்தியுந், தா
னே சிவகதி தனையு மாமே. (௩௦) ஆகக்.

வயிரவிமகதிரம்.

பன்னிரண் டாங்கலை யாதி பயிர்வி, தன்னி லகாரமு மா
டையுங் கடந்ததுப, பன்னிரண் டாதிர்யா டந்தபதினாலும்,
சொன்னிலை சோடச மந்தமென றோதிடே. (௧)

அந்தப் பதினாலு மதுவே வயிரவி, முத்து நடுவு முடிவு மு
தலாகக், சந்தை கலசத்தி லெழுகின்ற மாசத்தி, யந்தமு மா,
தியு மாகிநின் றுளே (௨)

ஆகின்ற மூவரு மங்கே யடங்குவா, போகின்ற பூதம் பொ
ருத்து புராதரா, சாங்கினை சாரவுழி சாரார சத்பெரம், போ
குந் திரிபுரை புண்ணியத் தோரே (௩)

புண்ணிய நந்தி புனிதன நிருவாகு, மெண்ணிய நாடா
ளிநுபத்தேழ் சூழ்மதி, பண்ணிய வனனி பதலோன மதியீழ்,
திண்ணிய சிந்தைதன் றென்னலு மாமே. (௪)

தென்னன் நிருநந்தி சேவகன் தன்னொடும், பெண்ணன்
கிரியிற் பூதம் போதறிடும், பன்னம் பரிபிடி யந்தம் பகவோ,
மென்னுந் திரிபுரை யோதிநின் றுணுகே. (௫)

ஓதியநக்தி யுணருந் திருவரு, ண்தியில வேத நெழிவந் து
ரைசெய்யும், பேர்த மிருபத் தெழுநாள் புனர்மதி, கோகிய
யிரவி சூலம்வந் தானுமே. (௬)

இவ் கபாலத்தை யேந்திய சூலிக்கு, வந்தான் கிருமன்.

நாகபா சாங்குச, மாலைக் கயணத்தி யாத வடிவுக்கு, மேலங்க
மாய்நின்ற மெல்லிய ஊரே, (௭)

மெல்லியல் வஞ்சி னீட்டி கலைக்கியானி, சொல்லிய கிஞ்சல
நீறமனனு சேயிழை, கல்லிய லொப்பது காணு திருமேனி, ப
ல்லிய லாடையும பனமணித்தானே. (௮)

பனமணி சந்திர கோடி திருமுடி, சொனமணி குண்டல்
க காகி யுழைக்கண்ணி, நனமணி குரிப சோம நயனததன், பொ
னமணி வன்னியும பூரிககிண றானே. (௯)

பூரித்த பூவிதழெட்டினுக் குளளேயோ, ராரிபத் தானு
ண்டங் கெணமா கனவியா, பாரிதத பெண்க ளறுபத்து நால
வருளு, சாரித்துச சத்திபைத தாங்குகண் டாரே. (௧௦)

கண்டசிலம்பு வளைசுவகு சக்கர, மெண்டிசை யோகி-வி
றைவி பராசத்தி, யண்டமொ டெண்டிசை தாங்கு மருட்செ
ல்வி, புண்டரி கத்தனுள பூசனை யாளே. (௧௧)

பூசனை கந்தம் புனைமலா மாகோடி, யோசனை பஞ்சத்
தொலிவந றுரைசெய்யும், வாச மிலாத மணிமகதர லோகக,
தேசந் திகழுந திரிபுரை கானே. (௧௨)

காணும் பல்பல தெய்வங்கள் வெவவேறு, பூணப் பல்ப
ல பொனபோலத் தோற்றிமெ, பேணுரு சிவனும பிரமனு மா
யனுங், காணுந தலைவிகற காரணி தானே (௧௩)

காரண மகதிர மோதுங் கமலததப், பூரண கும்ப வி
சோசம் பொருந்திய, நாரணி நகதி நடுவங் குறைசெய்த, வார
ண வேதனு லநதமு மாமே. (௧௪)

அந்த நகிலி லாதி திருவிசல், வந்த வழிமுறை மாதி யு
ரைசெய்து, செந்தமி ழாதி சென்ற வழிபதி அந்த விதனை
மகமுரை துதிக்கே. (௧௫)

உணர்த்த நவசத்தி யென்று முடிய, நிராதத விராசி
நெடுமுறை யெண்ணப், பிராசசத மெட்டுமுன பேசிய நகதி,
நிராதது நியதி நியமஞ்செய தாழீனே. (௧௬)

தாமக் குழலி தயைக்கண்ணி யுண்ணிசுத, வேமத திரு
ளற விசு மிளங்கொடி, போமப பெருஞ்சுட ருளனொழு னுன
புகை, மேவித தமுதொடு மிண்ட து காணே (௧௭)

காணு மிருதய மந்திர முங்குண்டு, பேணு நமவென்று பே
சுத தலைமேலே, வேணு நடுவு மிகநின்ற வாருதி, புணு நடுவெ
ன்ற வந்தரு சீகையே (௧௮)

சீகைநின்ற வந்தக கவசங்கொண்டாதி, பகைநின்ற வங
கத்தைப் பாரொன்று மாநிதி, தொகைநின்ற தேதநிர முததி
னா குலம், வகைநின்ற யோனி வருத்தலு மாமே (௧௯)

வருத்த மிரண்டுஞ்சிறுவிரன் மாநிப, பொருத்தி யனீவி
ரற் சுடடிப் பிடித்து, நெறித்தோன்ற வைத்து நெடிது நடுவே,
பெருத்த விரலிடை நெடிபு குப் பேசே (௨௦)

பேசிய மந்திர மிகாரம் பரிபுதரை, கூச மிலாத சகாரத
தை முனகெண்ணி, வாசப் பிராண னுடதேச மாகைக்குக, கூசி
ப விரது வுடனகொண்டு கூவே (௨௧)

கூவிய சீவன பிராணன் முநலாகப, பாவியல் சவ்வுடன்
பண்ணும் யகாரத்தை, மேவிய மாயை விரிசங்கு முததிதை,
தேவி நடுவுட டிகழந்த நின்றனே. (௨௨)

நின்ற வயிரவி நீலி நீசாசிரி; பிரண்டு மிரண்டு மொருங்கி
ய வுளாசுதச், சென்றரு னாய்சி தேவர் பாராணககே, கன்றரு
ண ஞாலத்து நாடிஞ்சு சாற்றியே. (௨௩)

சாற்றிய வேதஞ் சராசர மைம்பூதி, காற்றினை முச்சுண்

நீதி காடுமிருள் வெளி, தோற்று நியிர்ப்பன்மை சோதிப் பரா
பரை, யாற்றனொ டாய்நிற்கு மாதி மூகல்வியே. (௨௪)

ஐதி வயிரவி கன்னித் துறைமன்னி, யோதி யுணரி லுடலு
யி ரீசனும், பேதை யுலகிற பிறவிக னுசமா, மோத வுலவாத
கோலமொன் றுகுமே. (௨௫)

கோலக் குழவி குலாய புருவதத, ணிலக் குவளை மலீரன
ன கண்ணினு, ளாலிககு மின்னமு தானதத சுதநரி, மேலிச சி
வததை வெளிப்படுத தாளே. (௨௬)

வெளிப்படு விதது வினாவறி விததத, தெளிப்படு விததெ
ன சிந்தையி னுளனே, ளளிப்படு விததுக கதிாப்படு சோதினப
யொளிப்படு விததெனனை யுய்யககொண டாளே. (௨௭)

கொண்டனள கோலங் கோடி யநேகநகள். கண்டன
ளா ன்ணென் கலையினகண மாலைகள், விண்டனனை மேலை வி
நிகதிர் மூண்டையுந், தண்டலை மேலினந் தையனல் லாளே. ()

தையனல் லானைத் தலத்திற தலைவிபை, மையலை நோக்
ரு மனோனமனி மங்கையைய, பைபநிந் தேத்திப் பணிமின ப
ணிக்தபின, வெய்ய பவமினி யேறக லாவே (௨௮)

வேயன தோளி விரையறு மென்மல, ரேய குழவி யினம
பிறையேநதிழை, தூய சடைமுடி சூலினி சுதநரி, யேயென
துளளத் திவிதிருந் தாளே (௨௯)

இனியதென் மூலை யிருக்குங் குமரி, தனியொரு நாயகி தூ
னே தலைவி, தலிப்படு வித்தனள சாரவு படுதது, நலிப்படு வித்
தனள காடிநிந் றாளே. (௩௦)

நாடிய கண்மூன்று நடுவெழு ஞானததுக, கூடி யிருத்த கு
மரி குலக்கல்வி, யாடகத் திறடி யம்பொற் சிலம்புபாவி, யூட
க மேலி யுறவிகுதிந் றாளே. (௩௧)

உறங்கு மளவின் மனோன்மணி வகது, கறங்கு வளைக்கை
க் கழுதகாரப புல்லி, பிறங்கொளித் தம்பலம் வாயி லுமிழகி
ட, நெங்கலை யாவென ஹபாயு செய் தாளே (௩௩)

உபாய மனிக்கு மொருத்தியென் னுள்ளத, தபாய மறக்
கெடுத்த தனபு விளைத்துச், சுவாவை விளக்குஞ் சுழியசத் தள
ளே, யவாவை யடக்கவைத் திருசலென ருளே (௩௪)

அஞ்சொன மொழியா ளருந்தவப் பெண்பினை, செஞ்சொ
ன மடமொழி சீருடைச சேயிழை, தஞ்சமென நெண்ணித் த
ன சேவடி போற்றுவாராக, கிருசொ ளளிக்கு மிறைவிடென
றாரே (௩௫)

ஆருயி ராயு மருந்தவப் பெண்பிள்ளை, காரியல்கோதையள
சாரணி நாரணி, யூரு முயிரு முலகு மொடுங்கடுங், கோரியென
ஹாளங் குலாவியின ருளே, (௩௬)

குலாவிய கோலக குமரியென னுள்ள, நிராவி யிருந்து
கெடுகா ளுணைத்து, முலாவி யிருந்தனாக துச்சியி னுள்ளே, க
லாவி யிருந்த கலைதலை யாளே. (௩௭)

கலைதலை கெற்றியோரா கண்ணுடைக கண்ணுள், முலைத்
தலை மங்கை முயங்கி யிருக்குஞ், கலைதலை யாய தெரிவினை
கோக்கி, யலைத்தழங் கொம்பின் ளங்கிருத் தாளே. (௩௮)

இருந்தன னேந்திழை யென்னுள்ள மேவிப், பொருந்திரு
நால்விரல் புககனை புங்கித், திருந்திய தானுவில் சோகதட
னென்றி, யருந்தவ மெய்தின ளாதிபி னுளே. (௩௯)

ஆதி யநாதி யகாரணி காரணி, சோதி யசோதி ககம்பர
கந்தரி, மரது சமாதி மனோன்மணி மங்கலி, யோதியென னு
ள்ளத் துடவியைத் தாளே. (௪௦)

இடைந்தன னேந்திழை யென்னுள் மேவி, கயகீதன ளங்
கேகமகிவ வென்னும், பச்சந்தன்னை யோரும்பத்த பற்றும்,

பெயர்க்கனள் மற்றும் பிதற்றறுத் தாளே. (சக)

பிதற்றிக் கழித்தனர் பேதை மனிதர், முயற்றியின் முத்தி
யருளு முதல்வி, கயற்றிகழ முக்கண்ணுங் கம்பலேச் செவவாய்,
முகத்தரு னோக்கமு முன்னுள்ள தாமே. (சஉ)

உள்ள திதயதது நெஞ்சத் தொருமுனறுள், பிள்ளைத் த
டமுளே பேசப் பிறந்தது, வளளத் திருவின 'வயத்தினுளை மா
மாயக, கள்ள வொளியின் கருத்தாருங் கணவிழே. (சஉ)

கன்னியுங் கணனி யழிந்தினள் காதலி, துன்னியவ கைவ
ரைப் பெற்றன யேமொழி, பன்னிய நன்னுற பகவரு மங்குள்,
வெண்ணலிம் மாயை யிருளது தானே (சச)

இருளது சத்தி வெளியகெம மண னல், பொருளது புண்
ணியர் போகத்து ளின்பக, நெருளது சிந்தைதைத் தெய்வமெ
ன நெண்ணி, யருளது செய்யுமெம மாதிப பிரானே. (சரு)

ஆதி யகாதிபு மாய பராசத்தி, பாதி பராபரை மேலுறை
பைந்தொடி, மாது சமாதி மனோனமனி மங்கலி, யோதுமென
னுள்ளத் துடனமுகழக தாளே (சக)

ஒகிய வண்ணங் கலையி னுயர்கலை, யாதிபில் வேதமே யா
மென நறிகலர், சாதியும் பேசுமும் தத்துவ மாயநிற்ப, ளாதி
யென ரோதின ளாவின கிழத்தியே. (சஎ)

ஆவின கிழத்திகல் லாவடு தன்பிறை, காவின கிழத்தி நல
ம்புகழ்க் கேத்திநிற், கேவின கிழத்தி திருவாஞ் சுவமங்கை, மே
வுங் கிழத்தி வினைகடிச தாளே. (சஅ)

வினைகடிந் தாருள்ளத் துள்ளொளி மேவித, தனையடைந்
தோர்க்கெல்லாக் தத்துவ மாயநிற்பா, ளொணையடிமை கொண்
ட ஷெத்திழை யீசன், கணவின்த் தரண வகாதிபு மாமே, (சக)

ஆதி யநாதி யகாரணி காரணி, வேதம தாய்ந்தனள் வே
தியர்க காய்நின்ற, சோதி தனிச்சுடர் சொரூபமாய் நிற்கும்,
பாதிபராபரை பண்ணிரண் டாதிவே. (௩௦) ஆ உசக.

பூரணசத்தி.

அளந்தே னகலிடத் தநதமு மிது, மளந்தே னகலிடத்
தாதிப் பிராண, யளந்தே னகலிடத் தானொடு பெண்ணு, மள
ந்தே னவனரு ளாயநதுணாந தேனே (க)

உணர்ந்தில ரீசனை யூழிசெப் சத்தி, புணர்ந்தது பூரணம்
புண்ணியர் தங்கங், கணங்களைத் தன்னருட செய்கின்ற கணி,
குணாத வழிகொண்டு குமபக மாருமே (உ)

குமபக களிற்றததுங் கோலொடு பாகனும், வம்பிற் திக
ழு மணிமுடி வண்ணனு, மினபக கலவி யினிதுறை தையலு, மி
னபக் கலவியு ளாயொழிந் தாரே (ங)

இனபக கலவியி விடெழு கின்றதோ, ரனபிற் புகவல
ல னுமெங்க ளப்பனூ, தனபக குழப்பிற் றுயருறும் பாசத்த,
னொனிற் பராசத்தி பென்னமமை தானே. (ச)

என்னம்மை யென்னப்ப னென்னுஞ் செருக்கற்று, வுன
னம்மை யூழித் தலைவனு மங்குளான, மன்னம்மை யாகி மருவி
யுரைசெயும், பின்னம்மை யாய்நின்ற பேர்நந்தி தானே. (ரு)

தார்மே லுணாகின்ற தன்மலர் நான்முகன், பார்மே லி
ருப்ப கொருதாது தானுள, பூமே லுறைகின்ற போதகம் வக்
தன, னாமே லுணாகின்ற நாயகி யாணியே. (க்)

ஆணைய மாய்வருத் தாது ளிருத்தவர், பாணைய மாய் ம
னத்தை யொருக்கிப்பின், பாணைய மாய் பரத்தை யறித்தபின்,
பூணைய மாய் தலுதனத் தானே. (ங)

தானே யெழுந்தவித் தத்துவ நாயகி, வானே ரொழுது
மதிபை விளக்கின, டேனே ரொழுக்கிற தீபத் தொளியுடன்,
மானே கடமுடை மனற்றி யீரே (௮)

அறிவான மாயையு மைம்புலக கூட்டத், தறிவான மங்
கையருளது சேரில், பிறியா வறிவறி வாருளாம் பேணு, நெறி
யாய் சித்த நினைத்திருந் தானே. (௯)

இரவும் பகலு மிலாத விடத்தே, குரவரு செங்கனற் கு
ழுவியை நாடி, யரவருசெய் யாம லருளுடன் ஹைகப, பருவ
ருசெய் யாததோர பாலனு மாமே (௧௦)

பாலனு மாகும் பராசத்தி தனனெடு, மேலனு காவ்நது
நாதங்கள் விட்டிட, மூலம் தாமெனு முத்திககு நோபட்ச,
சாலவு மாயநின்ற தற்பரத் தானே (௧௧)

நின்ற பராசத்தி நீளபரன் தனனெடு, நின்றறி ஞானமு
மிச்சையு மாய்நிற்கு, நன்றறி யுங்கிரி யாசத்தி நன்னவே, ம
ன்றன் வற்றுண் மருவிடுந் தானே. (௧௨)

மருவொத்த மங்கையுந் தானு முடனே, யருவொத்து நி
ன்றமை பொன்று முனராந், கருவொத்து நினறு கலக்கின்ற
போது, திருவொத்த சுகைவைத் தெருகைநின் றானே (௧௩)

சுகையை னுள்ளே திரியுரு சுவசத்தி, விநதுவு நாதமு மா
யே விரிந்தன், சுந்திர பூமி சடாதரி சாத்தவி, யந்தமொ
டாதிய காம்வண்ணத் தானே. (௧௪)

ஆறி யிருந்த வழுத பயோதரி, மாறி யிருந்த வழியறி வா
ரில்லை, தேறி யிருந்தந் தீபத் தொளியட, ன்னி யிரங்கன ஞ
ளனுடை யரர்க்கே. (௧௫)

உடையவ னங்கி யருத்திர சோதி, விடையவ னேதி விஷ
ங்கி யிருக்குங் கட்டையுவர் போயிடுங் கண்டவர் நெஞ்சுத்தடை
யுது வுதைய சாத்திர தாமே. (௧௬)

தாமே லுறவிட மந்திரித ழானது, பார்மே விதழ்பதி
னெட்டிரு துருள, பூமே லுறவின்ற புண்ணியம் வந்தனர்,
பார்மே லுறவின்ற பைங்கொட்டி யானே. (௧௭)

பைங்கொட்டி யாளும் பரம விருந்திடக, திண்கொட்டி யா
கத் திகழுகரு சோதிபாம், விண்கொட்டி யாகி விளங்க வருகலா
ந், பெண்கொட்டி யாக நடந்த துலகே. (௧௮)

நடந்தது வம்மலர் நா லுட ன குசா, யிருநகணர் கணவிக
னெட்டிட னென குய்ப், படாந்தது தவவழிப் பங்கயத தள
ளே, துடர்ந்தது வுளவழி சோதி யநிததே. (௧௯)

அநிகுந தாமரை மாதிரியுட்பிட, மெடுக்குந் தாமரை
யிலக்கத துளளது, மநிகுந் தாமரை மத்தகத தேசெல, முநி
கருந தாமரை முச்சதி ரத்தே (௨௦)

முச்சதி ரத்தே யெழுந்த முனைச்சுட, மெச்சதி ரத்த மி
டம்பெற வோடிடக, கைச்சதி ரத்தக கடந்த னொளிபெற,
வெச்சதி ரத்த மிருந்தன டானே. (௨௧)

இருந்தன டனமுக மாறெடுநி நா லாய்ப், பரந்தன வாயு
தினைதினைச நோறுங், குவிந்தன முததின முகவொளி கோச
கி, கடந்தது தேற லதோமுக மமபே. (௨௨)

அமபன்ன கண்ணி யரிவை மனோனமனி, கொம்பன்ன
துண்ணிடைக கோதை குலாவிய, செம்பொன்செய் யாககை
செறிகமழ காடொறு, கம்பனை கோக்கி கவினுதின் றுளே. ()

கவினும் பெருந்தெய்வ கான்மனைச் சத்தி, தநிலுழை
யாடை நிலம்பெரதி பாத், மகிலமு மண்ட முழுதஞ்செம் மாக
து, புகலுமுச் சோதி புனையநிற் பானே. (௨௪)

புனையவல் ளாள்புவ னத்திகுற யெங்கள், வனையவல் ளா
ளண்ட கோடிக ளுள்ளே, புனையவல் ளாள்மன் டலத்தொளி

தன்னை, புனையவல் லானையும் போற்றியென் பேசே. (௨௫)

போற்றியென் பேன்புலாபி யம்மையென, னாற்றலு
ணிந்து மருந்தவப் பெண்பினை, சேற்றங் கடிந்த திருநகற
யேயிழை, கூற்றங் துரக்கின்ற கொளபைத் தொடியையே ()

தொடியார் தடக்கைச சுகோதய சுந்தரி, வடிவராசிரி
புரா யாமங்கை கங்கைச், செடியார வினைகெடச் சேர்வரை
பெனறென, தடியார் வினைகெடுத தாடியு மாமே. (௨௭)

மெல்லிசைப் பாவை வியோமத்தின் மென்கொடிப், பல்
விசைப பாவைப பயனறநு பைங்கொடி, புல்லிசைப பாவை
யைப் போகத் துரகதிடடு, வல்லிசைப் பாவை மனமபுகுந்
தாளே. (௨௮)

தாவிதக்*வப்பொருட் டானவ னெம்மிதா, பாவித து
கம படைக்கின்ற காலத்து, மேவிப் பராசத்தி மேலொடு கீழ்
துடாக, தாவிக்கு மப்பொருட் டாமது தாளே. (௨௯)

அதுவித யெனப ரவினை யறியார், கதிவர நின்றதோர
காரணங் கரனா, மதுவிரி பூங்குழை மாமங்கை நவகை, திரு
மது வுன்னார்க டோகதவா தாமே. (௩௦) ஆக ௨௭௧.

ஆதாரவாதேயம்.

காலித ழாறி லவிற்கதது தொண்ணாறு, தாவித ழானவை
காற்பதது காணா, பாலித ழானவப் பங்கய மூலமாய்த, தா
னித ழாகித் தரித்திருந் தாளே. (௧)

தரித்திருந் தானவ டனனெனினி கோக்கி, விரித்திருந் தாள
வள் ளேதய் பொருளைக், குறித்திருந் தானவன் கூறிவு வைத்து,
மறித்திருந் தானவன் மாதா கல்லாளே. (௨)

மாதுகல் லாஞ்ஞ மனூன் னிருத்திடப், பாதிசல் லாஞ்ஞப் பகவரு மானது, சோதிசல் லாஜாத் துணைப்பெய்ய வல்லிளோல், வேதனை தீர்தரும் வெள்ளை- யாமே. (௩)

வெள்ளை- யாவிரு மாமிசு மாமலர்க், கள்ளடை யாரக கமழகழ லாராமன், மள்ளடை யானும் வகைத்திற மாய்நின்ற, பெண்ணொரு பாகம் பிறவிபெண் னாமே. (௪)

பெண்ணொரு பெண்ணைப் புணர்ந்திடும் பேதமை, பெண்ணிடை யானும் பிறரது கிடந்தது, பெண்ணுடை யானென பிபிறப்பறிந் தீர்க்கின்ற, பெண்ணுடை யாணிடைப் பேச்சற்ற வாரே. (௫)

பேச்சற்ற நனபொருள் காணும் பெருந்தகை, மாச்சற்ற சோதி மனோன்மனி மககையாங், காச்சற்ற சோதி கடவுளு டனபுணாக, தாச்சென்ற னுபுகுந் தாலிகருந் தானே. (௬)

ஆலிகருங் கணனி யருமை மனோன்மனி, பாலித் துலகிற் பரந்தபெண் னாகும், வேலைத் தலைவியை வேத முதல்விபை ப, பாலித் தொருவ னகந்தநின் றானே. (௭)

உகந்துநின் றுனம்பி பொண்ணுதற கண்ணே, மிகந்துநி ன் றுனம் முழைபுக நோக்கி, யுகந்துநின் றுனிய் வுலகங்க ளெல்லா, முகந்துநின் றுனவ டனரே டொகுத்தே. (௮)

குத்து முலைச்சி குழைக்க மருங்கின, மித்தி விரிந்த சுணங்கின டீமொழி, புத்தகச் சிறிடிப் பாவை யுணாவினேத், தொத்த கருத்துச் சொல்லகி லேனே. (௯)

சொல்ல வொண்ணாத வழம்பொதி மண்டலந், சொல்ல வொண்ணாத திகைத்தங் கிருப்பார்கள், வெல்லவொண் னாத் வினைத்தனி நாபுகி, மல்லவொண் னாத மனோன்மனி நானே.

தானே யிருநிலத் தாங்கிவிண் னாய்நிற்குந், தானே அகி மங்கி ஞாயிறத் திங்களுந், தானே மழைபொழி னகியுந், மா

யிநிற்குந், தானே வடவரைத் தண்கடற் கண்ணே. (௧௧)

கண்ணுடை யானைக் கண்ணத் திருந்தவர், மண்ணுடை யாரை மனிதிரிற் கூட்டொனாய், பண்ணுடை யார்கள் பதைப் பற திருந்தவர், விண்ணுடை யார்களை மேலுறக் கண்டே. (௧௨)

கண்டெண் டிசையுங் கலந்து வருங்கணனி, பண்டெண் டிசையும் பராசத்தி யாய்நிற்கும்; விண்டெண் டிசையும் வினா மலர்க் கைக்கொணடி, தொண்டெண் டிசையுந் தொழிநின்ற கணனிடே. (௧௩)

கணனி யொளியென நின்றவிச் சநதிரன், மன்னி யிருக் கின்ற மாளிகை செந்நிறஞ், செனனி யிருப்பிடஞ் சோபதி லு றுடன, பணனி யிருப்பா பராசத்தி யாமே (௧௪)

பராசத்தி யெனறெனறு பல்வகை யாலுந், தராசத்தி யான தலைப்பிர மாணி, யிராசத்தி யாமள வாகமத் தாளாகு ள்; குராசத்தி கோலம் பலவுணர்ந் தேனே. (௧௫)

உணர்ந்துல கேழையும் யோகினி சத்தி, யுணர்துயி ராய் நிற்கு முன்னத னீசன, புணர்தொரு காலத்துப் பேசும தா கி, யிணந்து பரமென றிசைந்திது தானே (௧௬)

இதுவப் பெருந்தகை யெமபெரு மானும், பொதுவக் கல வியும் பேசும மாகி, மதுவக் குழவி மனோன்மணி மங்கை, யதுவக் கலவியு ளாயுழி யோகமே. (௧௭)

யோகநற் சத்தி பொளிபிடந் தானாகும், யோகநற் சத் தி பொளிமுகந் தெற்காகும், யோகநற் சத்தி யுதர நடுவாகும், யோகநற் சத்திதா ணுத்தரந் தேரே. (௧௮)

தேர்ந்தெழு மேலாகு சிவன்க்கி யோடுந், வுதர்த்தெழு மாணய. மந்தம் தரய்நிற்கு, மேர்ந்தெழு வித்தம், காதமு டேமுருவிடத், கூர்ந்தெழு கின்றனன் தேர்ந்தெழு தானே. (௧௯)

தானுனவாசெட்ட தாம்பணாக் குணமிசை, தானுன
னாறுமீ ரோமுஞ் சடைகலை, தானுன வித்து சகமே பரமெனக,
தானும் பரவா தனையெனத் தகுக்தே. (உ௦)

தக்க பராவிததை தாவிருப் பானெழிற், தகசெழு மோ
ருத திரஞ்சொல்லச சொல்லவே, மிகநடு மென்சத்தி வெண்
ணிர் முககண்ணி, தொககத்தை யோடுதோண் முததினா
யாளே. (உ௧)

முத்தினாமுன்றின முடிநகமெய்ஞ் ஞானததா, எத்த
வ மாயல்ல வாய சகலத்தன, வைத்த பராபர னுய பராப
ரை, சத்தியு மானக சத்தியுங் கொங்கே. (உ௨)

கொங்கினற கொம்பின குருமைபக குலாங்கன்னி, பொ
வகிய குங்குமத் தேளி பொருந்தின, எவகுச பாச மெனமகி
லககனி, தங்கு மவளமனை தரணி வாயே. (உ௩)

வாயு மனமுங் கடந்த மனோனமனி, பேயுங் கணமும பொ
ரிதுடைப் பெண்பினை, வாயு மறிவுங் கடந்த வரனுக்குத், தா
யு டகளுந் ஸ்ரமு மாமே (உ௪)

தாரமு மாகுவ டத்துவ மாம்பிற்பன், காரண காரிய
மாகுங் கலப்பினன், பூரண விரது பொதித்த புராதவி, பார
ள வானதிசை பத்துடை யாளே. (உ௫)

பத்து முகமுடையாணம் பராசத்தி, வைத்தன ளாறவ
க காணுடன் றுள்வேத, பொதகன ளாதார மொன்றுட னோ
ங்கியே, நித்தமாய் நின்றொமை கேரிழை கூரே. (உ௬)

கூரியல் கண்ணி குலாய புருவத்தன, சிரிப ளாயுல கேழு
க திசுழ்ந்தவ, ளாரில கங்கை யமுக பையாதறி, பேருவி ராளி
பிதவதத் தாளே. (உ௭)

பிதிவிந்தி நின்ற கொருத்தகைப் பேகை, குதிபொன்றி நி
ள்திடுக் கோமணக் கொழியு, பெரிபொன்றி நின்ற புணர்ச்சி

செய்தாங்கே, யறிவொன்ற நினைநன ளாருயிருள்ளே (௨௮)
உள்ளத்தி னுள்ளே யுயிரிடுந் தவ்வர்தங், கள்ளத்தை நீக
கிக் கலந்தது— நெய்புல்கிக், கொள்ளத் தவ்வெறி கூடிய வின்ப
தது, வள்ளத் தலைவி மருட்டிப் புரிந்தே. (௨௯)

புரிந்தருள செய்கின்ற போகமா சத்தி, யிருந்தருள் செ
ய்கின்ற வின்ப மந்திரார், பொருந்தி யிருந்த புகல்வி பூவண்ண
த, திருந்த விலகிக் வினிதிருந் தானே (௩௦)

இருந்தன னேந்திழை பெண்ணுள மேவித், திருந்து புண
ர்ச்சியிற் றோந்தணாக துணவி, நிரந்தர மாகிய நிரந்திரய
மொழி, பொருந்த விலகுகின் புணர்ச்சி யதுவே. (௩௧)

அதுவிது வெண்ணு மவாவ்ண நீக்கித், துதிபது செய்து ச
ழியுந் தோர்க்கில், விதிபது தன்னையும் வெறுத்த லாகு, மதிந
ல ராளசொன்ன மண்டல மூன்றே (௩௨)

மூன்றுள மண்டல மோகினி சோவிட, மேன்றுள கீரர
நெழுநலை யுச்சியிற், நேன்று மிலக்குற வாகுதல் மாமாயை
யேன்றன னேழிரண் டுகதுவோ மநே. (௩௩)

இந்தவி வினநெழுந காத மிரவிபோல், வந்தவின லுக்கி
ன மகிதநெழுந கண்டத்தி, லுக்கிய சோதி யிதயத் தெழு
மொழி, யிந்தவின மேலுறற கீறது தானே. (௩௪)

சுறது தானமுத லெண்ணிரண் டாயிர, மாறுத வினநி ம
னோவச மாயெழிற, னுறது செய்யுஞ் சுகந்தச் சுழியது, பேற
து செய்து பிரத்திருந் தானே (௩௫)

இருக்கன ளேந்திழை யிறதி லாகத், திருத்தியவாந்தக
செய்தெறி கண்ணிப், பொருந்து புவகங்கள் போந்திடுக்ப் தே
த்தி, வருந்த விருத்தனள் மங்கைகள் லானே. (௩௬)

மங்கையு மாரணம் தம்மொடு கூடிநீர், தம்மொடு கூடி பக
ம்புதம் பசுத்தனர், கொங்கைகள் வாரணம் குமாரிசு கைருந்

தவதனின் மேவிச் சடங்குசெய், தாரே. (ந௭)

சடங்குது செய்து தந்திப் புரி வுர்கள், கடந்தனி னுள்ளே கருதவ ராகிற், ஹுடர்ந்தெழுச்சோடி துணைவழி யேறி, யடங்கிடு மன்பின தாயிழை பாலே. (ந௮)

பாலித திருக்கும் பனிமல ராறினு, மாலித திருக்கு மவற்றி னைம்படி, சிலதனை நீக்கத் திகழ்த்தெழும்கிர, மூலத்த மேலது முத்தது வாமே. (ந௯)

முத்த வதந்தி முகந்தொறு முககண்ணி, சத்திச் சதி ரி சகனிச் சடாகரி, பத்துக் கரத்தி பராபரன் பைந்தொடி, விதத்தி யென்னுள்ள மேவிநின் றானே (சு)

மேவிய மண்டல மூன்றுடன் கிழெரி, தாவிய கற்பதத் தணமதி யங்கதிந், மூவருங் கூடி முகல்வியாய் முனநிற்பா, ரோவினு மேவிடு முள்ளொளி யாமே (சுக)

உள்ளொளி மூவரன் டோங்கிய வங்கங்கள், வெள்ளொளி டங்கியின் மேவி பவரொடுங், களவிழுகோணக் கலந்தடனேநிற்குங், கொள்ள விசத்திக் கொடியமு தாமே (சுஉ)

கொடியதி ரேகை குருவுள னிருப்பப், படியது வாருணப் பைங்கழ லீசன, வடிவது வானைகம் வந்து முழையே, யிடுமுத லாறங்க மேந்திழை யானே (சுங)

ஏந்திழை யாளு மிறைவாகண் மூவருங், காந்தார மாறுங்கலைமுத லிரெட்டி, மாந்த குளத்திடி மகதிர ராயுவரு, சாரதன ரேத்த விருந்தனை சத்தியே. (சுச)

சத்தியென் பாலொரு சாதகப் பெண்பிள்ளை, முத்திக் குளாயகியென்ப தறிகிலர், பத்தியைப் பாழி னுருத்தவப் பாவிகள், கத்திய நாய்போற் கத்துகின் றாரே. (சுரு)

ஐரே திருவிந் திருவடி, காணபர்க, னேரேநின் றிருநி நினையவல் லார்க்குக், தாரே குழலி, கமல முலரன்ன, சீரேயுந் தேவழி, சிந்தைவைத் தாரினே. (சுக)

சுந்தையில் வைத்துச் சிராதியி லேவைத்து, முந்தையில் வைத்துததம் மூலத்தி லேவைத்து நின்றையில் வையா நினைவ் தி லேவைத்துச், சந்தையில் வைத்துச் சூதிசெய் வீரே. ()

சமாத்செய் வார்கட்குத் தானமுத லாகிச், சிவாதியி லா ருஞ் சிலைறுத லானே, நவாதியி லாக நயந்தது வோதி, ஸ்வாதி யவருக் குறைவில தாமே. (சஅ)

உறைபதி தோறு முறைமுறை மேவி, கறைகமழ கோதை யை நாடொறு நண்ணி, மறையுட னேநிற்கு மற்றுள்ள நான கு, மிறைதினைப போதினி லெய்திட லாமே. (சக)

எய்கிட லாகு மிருவினை யின்பயன, சொய்தளிர் மேனி. கு மரி சூலாங்கனனி, மைதவழ கணணிநன மாரிதூர்க கையொடு, கைதவ மின்பிக கருததிறும் வாரே. (ருப)

கருத்துறுங் காலவ கருது மனமும், திருத்தி யிருந்தவை சேரு நிலத்தி, வெருத்திப யுனனியுணாகதிமி மண்மே, லிரு ததிமி மென்குண மெய்தலு மாமே. (ருக)

ஆமைபொன ரேறி யகமபடி யானென, வோமவென ரே திபெம முளளொளி யாய்நிற்கு, நாம நறுங்குழற் றையகை க ணடபின, சோம நறுமலா சூடிநின் றுரே. (ருஉ)

சூடிமி மங்குச பாசந துவைவழி, கூடு மிருவனைக் கோலக னகக குண்டுகை, நாடு மிருபத நனனெ மிருத்திர, மாடிமிகு சோ டுனை யாட்க மாமே. (ருங)

ஆமயன் மாலர னீசன சுதாசிவன, றாமடி சூடிநின் றெப தினர் தம்பதவ், காமனுஞ் சாம விரவி கனலுடன், சொமனும் வந்தடி சூடிநின் றுளே. (ருச)

சூடு மிளம்பிறை சூலி கபாலினி, நீடு மிளங்கெட்டி நின்ம வி கேரின்து, நாடி நெய்விடைஞ்ஞான் முருவின், சூடு மதனவழி யுடை முதல்வியே. (ருரு)

கண்ட முதலாயவன பரிபந்தங், கண்டதொன் நினை க
னங்குழை யல்லது, கண்டனங் கண்டியு மாகிய காரணங், கு
ண்டிகை கோளிகை கண்டதெனவே. (ரு௯)

ஆலமுன் டானமு தாங்கவர் தம்பகரு, சாலவத் தெய்த
ந் தவத்தின்பர் தானவருங், கோலிவக தெய்துங் குவிந்த பக
வையோ, டேலவத் தீண்டி யிருநகனளமேலே. (ரு௧)

மேலா மருந்தவ மேனே மலம வந்தெய்தக, காலால் வரு
ந்திக் கழியா கண்டதிடை, காலா களினநினை தேத்திகட் கெச்சிந
ன, மேலா மெழுத்தின ளாமபதி னுளே. (ரு௨)

ஆபத் தினிசிருந தன்ன மயகதின, ளோமததி லேயு
மொருத்தி பொருகதின, னாம கமசிவ வென்றிருப் பராக்கு,
கேமத துணைவி நிலாவிநினை னுளே. (ரு௩)

நிலாமய மாகிய நிறபடி கத்தின, சிலாமய மாகுரு செழு
நகர ளத்தின, சிலாமய மாகுரு சுரிசுழற கோகை, கலாமய
மாகக கலகதுநினை னுளே. (ரு௪)

கலந்தநினை னுளகனனி காதல னேடுவ, கலந்தநினை னுளு
யிர் கற்பனை பெல்லாங், கலந்தநினை னுளகலை ஞானவக ளெல்
லாங், கலந்தநினை னுளகனனி காலமு மாயே. (ரு௫)

காலவி பெங்குவ கருத்த மருத்தியுங், கூலவி பொன்ற
ங் கூட லிழைத்தனள், மாலினி மாகுவி மந்திர சண்டிகை,
பாலினி பாலவன் பாகம தாமே. (ரு௬)

பாகம்பராசத்தி பைம்பொன் சடைமுடி, பேக யிருதய
மீனாறு தின்புய, மோக முகமைந்த முககண் முகந்தொறு,
காக முரித்து கட்டுஞ்செய்யு நாதாககே. (ரு௭)

காதலு காலொன் பதின்கருங் கூடிநினை, நேடுதிமிக் கூட்
டங்க ளோகார துளவனை, வேதனு மீரொன் பதின்கருமே
வநின்று, குதியு மந்தமு மாகினினை னுளே. (ரு௮)

ஆகின்ற நாள்கலை யைப்பூத் தொருவர்க, ளாகிநின் றார்க
ளி லாருயி ராமவ, ளாகிநின் றாருட் ளாகிய சக்கரத், தாகிநின்
ருனவ ளுயிழை பாடே. (கரு)

ஆயிழை யாஸொடு மாதிப் பரமிட, மாயதொ ரண்டவை
யாறு மிரண்டிள, வாய மணந்தொ றறுமுக மவைதனி, ஸேய
வரா குழவி யினிதுநின் றுளே. (கக)

நினைந் ணேரிழை யோடுட ணோபட, வினதெ ணகம்ப
டி யேழு முயிப்பெய்துக, துன்றிப வோரொண பதின்மரு
கு சூழலு, ளொனறுயா யோதி யுணர்துநின் றுளே. (கௌ)

உணரதெழு மாதிர மோமெனு முளளே, மணரதெழு
மாங்குதி யாகிய தாகுங், குணரதெழு குணனு குதியுங் கூ
டிக, கணரதெழுங் காணுமக காழுகை யாமே. (கௌ)

ஆமது வங்குயு மாதியு மீசனு, மாமது மண்டல மாருத
மாதியு, மேமது சீவன சிகையங் கிருணடிடக, கோமலர்க
கோதையுங் கோதண்ட மாருமே. (ககூ)

ஆகிய கோதண்டத் தாகுமனேனமனி, யாகிய வைமபத
துடனே டடங்கடு, மாரும பராபணா போடப பரையவ, ளா
கு மவளைங் கருமதகள் தானே. (எ௦)

தானிகழ மோகிணி சாவாண போகினி, போன மயமு
டை யாரடி போற்றுவ, ரானவ ராவ்யி ளாகிய வச்சீவக, தா
லும் பரசிவ மேலது தானே. (எ௧)

தானந்த மேலே தருஞ்சிகை தன்னுட, ளுணரத் மோகிணி
யம்பொற் திருவொடு, மோணியி லவைத்து மொழிசுரு கூறது,
வாணமவ யோமெனு மவ்வுயிர் மார்க்கமே (எ௨)

மார்க்கங்கு லீன்ற மனேனமனி மங்கலி, யார்க்கு மதிய வ
ரிபா ளவளாகும், யார்க்கு மன்ற மருவியொன் றுய்விட்ட,
கோக்கும் பெருமைக்குறுண்ணதி யாடே. (எ௩)

துன்னறி வாகு துழைபுலன் மாகதர்க்குப், பின்னறி வாரும் பிராணறி வததடரு, சென்னறி யாகுரு சிவகதி சோவாராகுரு, தன்னெறி யாவது சன்மார்க்க மாமே (௭௪)

சன்மார்க்க மாகச் சமைதரு மார்க்கமுந், தன்மார்க்க மாணவ யெல்லாந் துரந்திடு, நன்மார்க்கத் தேவரு நன்னெறி யாவதுஞ், சன்மார்க்கத் தேவியுஞ் சத்தியென பானே. (௭௫)

சத்தியு நானுஞ் சயம்புவு மல்லது, முத்தியை யாரு முதலறி வாரில்லை, யத்தியேமல் வித்திடி. லத்தி டமுததகநான, மத்தியிலேற வழியது வாமே. (௭௬)

அதுவிது வென்றவ மேருழிபாதே, மதுவிரி பூங்குமுன மங்கைகல் லானேப், பதிமது மேவிப பணியவல் லாராகு, விதிவழி தன்னையும் வென்றிட லாமே (௭௭)

வென்றிட லாகும் விதிவழி தன்னையும், வென்றிட லாகும் வினைப்பெரும பாசதகை, வென்றிட லாகும் விழைபுலன் தன்னையும், வென்றிடு மங்கைகன் மெய்யுணா வோராகே (௭௮)

ஓனாம பதினமரு லொன்றியே நின்றது, பாரம பரியத்து வந்த பரமிற, மாரவ குழலானு மப்பதி தானுமுன, சாரும் பதமிது சத்திய மாமே. (௭௯)

சத்தியினோடு சயம்புவு நோபடில், வித்தது வினறியே யெல்லாம் விளைந்தன, வத்தகை யாகிய வைமபத் கொருவருஞ், சித்தது மேவித திருந்திடு வானே. (௮௦)

திருந்து சிவனுஞ் சிலைதுக் லாளும், பொருந்திய வானவா பொற்றிசெய் தேத்த, வருந்திட வவவிட மாரமுநாக, விருந்தன் டானங் களம்பிறையெனதே, (௮௧)

என்று மெழுகின்ற வேரினை பெய்தினார், தின்றது வாகு வர தார்குமு லானோடு, மன்றரு கங்கை முதிபொறி மாதவர், டாய்க் காரகை சோதிந்ந் முதின. (௮௨)

நின்றன னேனிகழ யானொடு நேர்பட, வொன்றிய வுள்
னொளி யானே யுணர்ந்தது, சென்ற பிராணிகள் சிந்தையில் வே
ண்டிய, துன்றிடு ஞானங்க டோனநிதித் தானே. (அக)

தோனநிதிம் வேண்டிரு வாகிய துய்நெறி, யீனநிதி மாங்
கவ னெய்திய பஸ்கலை, மானறடி சுண்ணியு மாரனும் வந்தெனீர்
சான்றது வாகுவர் தாமவ ளாயுமே. (அச)

ஆயு மறிவுங் கடந்தனு வாரணி, மாபமதரிக மதோமதி
யாயிடுஞ், சேய வரிவை சிவானந்த சுருகரி, நேபம தானெறி
யாகநின் றுளே. (அந)

நெறியது வாய்நின்ற நேரிழை யானைப், பிறிவது செய்யா
து பிஞ்சுக் ளோடுங், குறியது கூடிக் குறிகொண்டி கோக்ரு,
மறிவொடு மாங்கே யடங்குட லாமே. (அசு)

ஆமயன மாலர னீசனமா லாங்கதி, யோமய மாகிய வொ
னபது மொனறிடத், தேமய னொரு தென்தென வென்றிநி,
மாமய மானது வந்தெய்த லாமே. (அசு)

வந்தடி போற்றுவர் வானவர் தானவ, ரிந்து முகலாக
வெண்டிசை யோர்களுங், கொந்தணியுருமு லாொடுகோ
னையும, வந்தனை செய்யும வழிநவில் வினே (அது)

நவிறுநன் மந்திர நனமலர் துபங், கவற்றிய கந்தவ கவ
ர்நெறி தீபம், பயிற்று முலகிநிற் பார்ப்பதி பூசை, யவிக் கொ
ண்ட சோதிக்கோ ரர்ச்சனைதானே, (அது)

தாங்கி யுலகிற் தரித்த பராபர, ளோங்கிய காலத் தொரு
வ னுலப்பிலி, பூங்கிளி தங்கும் புரிமுழ லாளன்று, பாங்குட
னேற்பப் பராசத்தி போற்றே. (அது)

பொற்கொடி மாதர் புனைகழ லேத்தவ, ரற்கொடி மாது
மை யார்வத்தனைமக், னற்கொடி மாகை நயனங்கண் மூன்று
டை, விற்கொடி மாகை விரும்பி விளங்கே. (அது)

விளங்கொளி யாய விரிசுடர் மாலை, துளங்கு பராசத்தித்
துங்கிரு ணீங்கக, களங்கொண்மணியுடன் காம வினோத, மு
ளங்கொ ளிலம்பிய மொன்று துடரோ. (கஉ)

தொடங்கியுலகினிற் சோதி மணுள, னடங்கி யிருப்பதென
ண்பின பெருமை, விடங்கொள் பெருஞ்சடை மேல்வரு கற
கை, யொடுங்க யுமையொடு மோருரு வாமே. (கங)

உருவம் பலவுயி ராய்வல்ல நந்தி, தெருவம் புஞ்சுதமை
தேர்வுந நாடிற், புரிவளைக கைச்சியம் பொன்னணி மானை,
மருவி யிறையவன மகிழ்வன மாயமே. (கசு)

மாயம் புணாகரும வளர்ச்சடை யானடி, தாயம் புணா
சுருகு சலந்தி யமலனைக, காயம் புணாகருங் கலவியுண மாசத்
தி, யாயம் புணர்க்குமவ வியோனியு மாமே (கரு)

உணர்ந்தொழிந் தேனவ னுமெங்க ளீசனைப், புணர்ந்தொ
ழிந் தேனபுல னுபதி யாரை, யனைந்தொழிந் தேனெங்க ளா
திதன பாதம், பினைந்தொழிந் தேனற னருளபெற்ற வாதே.()

பெற்றாள் பெருமை பெரிப மனோன்மணி, நற்றா ளிறைவ
னே நனபய னேயெனபர், சற்றா னறியுங் கருதசுநி வார்கடரு
ப, பொற்றா னுலகம் புகல்தனி யாமே. (கௌ)

தனிகா யகன்றனோ டென்னெஞ்ச நாடி, யினியா றிரு
ப்பிட மேழுல கெனபர், பனியான மலர்ந்தபைம் போதுரை
யெந்தி, கனியாய் நினைவதென காரண மம்மையே. (கஅ)

அம்மனை யம்மை யரிவை மனோன்மணி, செம்மனை செய்
து திருமறகை யாய்நிற்கு, யிம்மனை செய்த விநில மங்கையு,
மம்மனை யாதி யமர்த்தநினை ருளே. (கக)

அம்மையு மத்தன மன்புற்ற தல்லது, வம்மையு மத்தன

மாரதி வாரென்னை, யம்மையொ டத்தன மியான முடனிருந்,
தம்மையொ டத்தனை யான்புந் தேனே. (க00) ஆ ன்ருளக்

ஏரொளிச்சககரம்.

ஏரொளி யுள்ளெழு காமரை நாலித, மேரொளி விநதுவி
னூலெழு நாதமா, மேரொளி யககலை யெங்கு நிறைந்தபின்,
னேரொளிச் சககர மநடுவனனியே, (க)

வனனி யெழுத்தவை மாபல முள்ளன, வனனி யெழுத்
தவை வானுற வோங்கின, வனனி யெழுத்தவை மாபெருஞ் ச
ககரம், வனனி யெழுத்திடு வாறது சொல்லுமே. (உ)

சொல்லிய விநதுவு மீராறு நாதமானு, சொல்லி மப்பதி
யவவெழுத் தாவன, சொல்லி தூரெடு நாத்புத்து நாலுந்,
சொல்லி சககர மாபவரு மேலதே (ங)

மேல்வரும விநதுவு மவவெழுத் தாய்விடு, மேல்வரு நா
தமுமோங்கு மெழுத்தடன, மேல்வரு மப்பதி யவவெழுத் தே
வரின, மேல்வருஞ் சககர மாயவரு ஞாலமே. (ச)

ஞாலம தாக விரிந்தது சககர, ஞாலம தாய்விடு விநது
வு நாதமு, ஞாலம தாயிடு மப்பதி யோசனை, ஞாலம தாக வி
ரிந்த தெழுத்தே. (ரு)

விரிந்த வெழுத்தது விநதுவு நாதமும, விரிந்த வெழுத்
தது சககர மாக, விரிந்த வெழுத்தது மேல்வரும பூமி, விரிந்த
வெழுத்தினி லடபுற மப்பே. (க)

அப்பது வாக விரிந்தது சககர, மப்பினி லப்பற மவ்வன
லாயிடு, மப்பினி லப்பற மாருத் மாயெழு, வப்பினி லப்பற மா
காச மாமே. (ஏ)

கூகா வக்கர மாபது சொல்லி, வக்கர வக்கரத் து

எனே யெழுத்தவை, யாகாச டுவ்வெழுத் தாகிச் சிவானந்த.
மாகாச வககர மாவ ததிரியே (அ)

அறிந்திடு சக்கர மையஞ்சு விந்து, வறிந்திடுஞ் சக்கர நா
த முகலா, வறிந்திடு மவ்வெழுத தப்பதி யோர்க்கு, மறிந்திடு
மப்பக லோனிலை யாமே. (க)

அமமுத லாறுமவ வாரி பெழுத்தாகும், மம்முத லாறும
வ் வம்மை பெழுத்தாகு, மமமுத னுலு மிருநி வன்னியே, யி
மமுத னாகு மெழுத்தவை பெல்லாம் (க௦)

எழுத்தவை நூறொடு நாறபதது நாலு, மெழுத்தவை யா
றது வநநடு வன்னி, பெழுத்தவை யநநடு வசசுட ராகி, பெழு
த்தவை தானமுத லந்தமு மாமே (க௧)

அநதமு மீறு முதலான வையற, வந்தமு மப்பதி னெட
டுட னுதலா, லநதமு மப்பதின மூன்றி லமர்ந்தபி, நைதமு மி
நதகை யாருட மாண்டே (க௨)

ஆவின மானவை முந்நூற் றறுபது, மாவின் மப்பதி னை
ந்தின் மாயுறு, மாவின் மப்பதி னெட்டுட னுயுறு, மாவின் ம
ககதி ரோணவர வநததே (க௩)

வநதிடு மாகாச மாறது நாழிகை, வநதிடு மக்கர முப்பதி
ராசியுட், வநதிடு நாளது முந்நூற் றறுபதும, வநதிடு மாண்டு
வகுத்தரை யவ்வியே. (க௪)

அவவின மூன்றுமவ் வாடது வாய் வருந், செவ்வின மூ
ன்றுவ னொத்தந வேரதாரு, செவவின மூன்றுந் தழைத்திடு
ந தண்டகா, மிவ்வின மூன்று மிராசிக னெல்லாம். (க௫)

இராசியுட் சக்கர மெனகு நிறைத்தின், விராசியுட் சக்கர
மென்றறி விந்துவா, மிராசியுட் சக்கர நாதமு மொத்தபி, வி
ராசியுட் சக்கர நின்றிடு மாறே. (க௬)

நின்றிடு விந்துவென் றுள்ள வெழுத்தெல்லா, நின்றிடு நா
தமு மொங்கு மெழுத்துட, வின்றிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தே

(வரி, வின்றிடு மப்புதந் தாரகை யானதே. (கௌ)

தாரகை யாகச் சமைந்தது சக்கரம், தாரகை மேலோர் தழைத்தது பேரொளி, தாரகை சுந்திர னைப்பக லோன்வறத், தாரகை தாரகை தாரகை கண்டதே. (கௌ)

கண்டிடு சக்கரம் விரத வளாவதாங், கண்டிடு நாதமுந் தனமே லெழுந்திடக், கண்டிடு வனனித் கொழுந்தன வொததபி ன், கண்டிடு மப்புதந் காரொளி யானதே. (கௌ)

காரொளி யண்டம் பொதிதது கென்கும், பாரொளி நீ ரொளி சாரொளி காலொளி, வாரொளி யொகக வளர்ந்த கிடந்தபிண, னேரொளி யொன்றாய் நிறைந்தவகு நின்றதே.

நின்றது வண்டமு நீளு மபுவியெலா, நின்றவிவ வண்ட நிலைபெறக் கண்டிட, நின்றவிவ வண்டமு மூல மலமொக்கு, நின்றவிவ வண்டம் பலமது விந்துவே. (உ௧)

விந்துவு நாதமு மொகக விழுந்திடில், விந்துவு நாதமு மொக்க வினாயதாம், விந்திற் குறைந்திடு நாத மெழுந்திடில், விந்துவை யென்மடி கொண்டது வீசமே (உ௨)

வீச மிரண்டுள நாதத் தெழுவன, வீசமு மொன்று விரைந்திடுமேலுற, வீசமு நாதமு மெழுந்துட னெததின், வீசமு ம விந்து விரிந்தது காணுமே. (உ௩)

விரிந்தது விந்துவுங் கெட்டது வீசம், விரிந்தது விந்துவு நாதத் தளவினில், விரிந்தது வுட்கட்ட வெட்டெட்டு மாகில், விரிந்தது விந்து வினாயது வாமே. (உ௪)

வினாயது விந்து விளைந்தன வெல்லாம், வினாயது வித் து விளைந்த வுயிரும், வினாயது விந்து விளைந்த விஞ்ஞானம், வினாயது விந்து விளைந்தவன் றானே. (உ௫)

விளைந்த வெழுத்தது விந்துவு நாதமும், விளைந்த வெழு த்தது சக்கர மாக, விளைந்த வெழுத்தவை மெய்யினி வீற்கு

ம், விளைந்த வெழுத்தவை மந்திர மாமே. (௨௬)

மந்திர சக்கரமானவை சொல்லித், நந்திரத் தள்ளெழுதோனொரரி வட்டமாக, கந்திரத் தள்ளு மிரேகையி லொனநிலை, பந்தம தாகும் பிரணவ முன்னிடே. (௨௭)

உன்னிட வட்டத்தி லொத்தெழுமந்திரம், பின்னிட்ட ரேகைப் பிழைப்பது தானிலை, தன்னிட டெழுநத தகைப்ப, நப் பின்னிற்கப், பன்னிட மந்திரம் பார்க்கலு மாமே (௨௮)

பாக்கலு மாரும பகையறு சக்கரங், காக்கலு மாருங் கருத்திற் றடமெங்கு, கோக்கலு மாரு நுணக்கற் ற நுணபொரு, ளாக்கலு மாரு மறித்துகொள வார்க்கே (௨௯)

கிறித்திடு சக்கர மாதி யெழுத்து, விரித்திடு சக்கர டேனெழுத் தமமை, டிரித்திடு சக்கரம் பாரங்கி நாலும், கு விரித்திடு சக்கரங் கூறலு மாமே. (௩௦)

கூறிய சக்கரத் தள்ளெழு மந்திர, மாறியல் பாக வமைந்து விரித்திடு, தேறிய வஞ்சு டன சேர்ந்தெழு மாரண, மாறியல் பாக மதித்துக்கொள வார்க்கே. (௩௧)

மதித்திடு மமமையு மாமாத மாரு, மதித்திடு மர்மையு மங்கன லொக்கு, மதித்தங் கெழுநதவை காரண மாகில், கொதித்தங் கெழுநதவை கூடகி லாவே (௩௨)

கூடிய தம்பன மாரண வசிய, மாடியல் பாக வமைந்து செறித்திடு, பாடியு ளாகப் பகைவரும் வந்துறாத, தேடியு ளாகத் தெளித்துகொள வார்க்கே. (௩௩)

தெளித்திடு சக்கர மூலத்தி னுள்ளே, யளித்த வகாரத் தையர்க்கி வாககிக், குளித்த வரவினைக் கூடியுள் வைத்து, வளித்தவை யங்கெழு நாடிய காஸே. (௩௪)

காணரை முக்கான் முழுசென மந்திர, மாவித் தெழுநத மைத், துறி யெழுத்தாய், பாவித் தெழுத்து பகையற் றின்று

பின், மாலுற்ற மந்திர மாறிக்¹காள் வார்த்தே. (௩௫)

கொண்டவீம் மந்திரவு²கத்த செழுத்ததாய்ப், பண்டை யுனுவிற் பகையற விண்டபின், மன்று ணிறைநக மணிவிளக் காயிடு, மின்று மிதயத் செழுத்து கமவெனே. (௩௬) ஆ. ச. ௩௭.

வயிரவச் சக்கரம்.

அதிந்த பிரதமையோ டாறு மறிஞ்சு, வறிந்தவச் சததமி மேலியை குற்ற, மறிந்தவை பொன்னுவிட டொன்றுபத தாக, வறிந்து வலமது வாக நடவே. (௧)

நடந்த வயிரவன சூலகபாலி, கடந்து பகைவனைக் க ண்ணது போக்கித், துடாந்த வயிரது வுண்ணும பொழுது, பட ர்த வுடல்கொடு பந்தாட லாமே (௨)

ஆமேவப பூண்டரு ளாதி வயிரவ, னாமே கபாலமுரு கு லமுங் கைக்கொண்டங், காமே தமருக பாசமுங் கையது, வாமே கிரத்தொடு வாளுது கைபே (௩)

கைடது வாறுங் கருத்துற கோக்கிடு, மெய்யது செம்மை விளங்கு வயிரவன, றுயய ருளத சிற றுளங்குமெய் யுற்றதாய் ப, பொய்வகை விட்டுநீ பூசனை செயயே. (௪)

பூசனை செயடப பொருநதுபோ ராயிரம், பூசனை செப் ய மதுவுட னுடுமா, பூசனை சாரது சவாது புழுக்குறெய், பூசனை செய்தநீர் பூசலை வேண்டிமே. (௫)

வேண்டிய வாறு கலசமு மாயிடும், வேண்டிய வாரிண ண மெய்யது பெற்றபின், வேண்டிய வாறு வரும்வழி நீகட வேண்டிய வாரது வாகுங் கருத்தே. (௬) ஆ. ச. ௩௮.

சாம்பவிமண்டலச்சக்கரம்.

சாம்பவி மண்டலச் சக்கரஞ் செலவடி, லாம்பத மெட் டாக விட்டிடின மேலதாக், காண்பதக் தத்துவாகுறு வைய

னமு, நாம்பதங் கண்டி னுட்பித் தோமே. (க)

நாடறி மண்டல நல்லவிட ருண்டத்தக், கோடந விதி யுங் கொடர்ந்துள் ளிரண்டழி, பாடறி பத்தட னுறு நெவிதி, யேடற நாலீந் திடவகை யாமே. (உ)

நாலீந் திடவகை யுள்ளதோர மண்டல, நாலுநல் விதியு ண் ல்ல விவிங்கமாய், நாலுநற் கோணமு நந்நா விவிங்கமாய், நாலுநற் பூநடு நண்ணலவ வாதே. (ங)

ஆறிரு பத்துநா லஞ்செழுத் தஞ்சையும், வேறுரு வாக விளைநத கிடநதது, தேறுநி ரும்மில் சிவாய நமவென்று, கூறு மின கூறிற் குறைகளு மில்லைபே. (ச)

குறைவது மில்லை குறைகழற் கூடு, மறைவது மாரண மவ வெழுத தாகித, திறமது வாகந் வெளியவல் லாககு, விரவி ல்லை பெனதென நியமபினர் கானே. (ரு)

காணும் பொருளுங் கருதிய தெய்வமும், பேணும் பதியும் பெருகிய தீரத்தமு, மூணு முணர்வு முறக்கமுந் தானாகக், கா ணுங் கணகமுங் காரிகை யாமே. (சு)

ஆமே யெழுதகஞ்சு மாம்வழி யேயாகப், போமே யது தானும் போமவழி யேபோன, னாமே நினைத்தன செய்யலு மா குமப், பாராமே ஸொருவா பகையில்லை தானே. (ஏ)

பகையில்லை பென்றும் பணிநதவர் தம்பா, னகையில்லை நானா நனமைக ளாகும், வினைவில்லை யென்றும் விருத்தமு மி ல்லை, தனைவில்லை தானஞ் சலமது வாமே. (அ)

ஆரு முணாசெய்ய லாமஞ் செழுத்தானே, யாரு மதியாத வானநத ரூபமாம், பாரும் விசம்பும பகலு மதியதி, பூண மு யிரு முணர்வது வாமே. (க)

உணர்ந்தெழு மந்திர மோமெனு முன்னே, யுணர்ந்தெழு

மாங்கத நாதிய தாகுங், குளர்க்கெழு குதனுஞ் குதியங் கூ
டி, கணதெழும் காணுமக காழகை யாலே. (௧௦) ஆ. ௪௨௩.

புலரூபதிசக்கரம்.

ககராதி யோனாந்துங் காணிய பொன்மை, யகராதியோ
ராற்றததமே போலுஞ், சகராதி யோநானருக தானசுத்த
வெண்மை, ககராதி மூவிததை காமிய முததியே. (௧)

ஒரி லிதுவே யுரையுமித தெய்வததை, தேரிற் பிறிதில்லை
யானென்று செப்பகேள், வாரித திரிகோண மனமினப முத
தியு, தேரி லறியுஞ் சிவகாயந தானே. (௨)

ஏக பராசத்தி யீசற்கா மங்கமே, யாகம் பராவிததை யா
முத்தி சித்தியே, யேகம் பராசத்தி யாகச் சிவகுரு, யோகம
பராசத்தி யுண்மைபெட டாமே (௩)

எட்டாகிய சித்தி பெட்டாகும் யோகத்தக, கட்டாகு
நாகாநதத தெட்டுங் கலப்பிதத, தொட்டாத விநதுவுந தான
ற ரெழிந்தது, கட்டா தொழிந்தது கீழான மூடர்க்கே. (௪)

ஏதும் பலமா மியந்நிரா சன்னடி, யோநிக குருவி னுப
தேச முட்கொண்டி, ந்தவகு மங்க ளியாசந் தனைப்பண்ணிச, சா
தங் கெடச்செமபிற் சட்கோணந் தானிடே. (௫)

சட்கோணந் தன்னில் ஸ்ரீமஹிமீம் தானிடமி, வட்கோண
மாறின் றலையிலீங் காரமிட், டெக்கோணமுஞ்சூழ வெழில்வ
ட்டமிட்டுபின், மிக்கிரெட டககர மம்முதன் மேலிடே. (௬)

இட்ட விதழ்க் னிடையந் தரத்திலே, யட்டஹங் விட்ட
தின மேலே யுங்விட்டுக், கிட்ட விதழ்களின் மேலே கிரோம்சி
ரோ, மிட்டி வரமத்தாங் கிரோங் கென்று மேலிடே (௭)

மேவிய சக்கர மீது வலத்திலே, கோவை யுண்டுவே கு
ரோங்கிரோங் கென்றிட்டித், தாவில் நீங்காரத்தாந் சக்கரஞ்

சூழ்ந்து, பூவைப் புவனா பதிவியப்பின் பூசியே. (அ)

பூசிகளும் போது புவனா பதிதண்ணை, யாசந் தகத்தினி
லாவா கருமண்ணிப், பேசிப் பிராணைப் பிரதிட்டை மதுசெ
ய்து, தேசுந் றிடவே தியாக மதுசெய்யே. (க)

செய்ய திருமேனி செமபட டுடைதாறுங், கையிற படைய
க்ஞாசபாசத் தோடபய, மெய்யி லணிகில மிரத்தின மாமேனி,
துய்ய முடியும வயவத்திற ரோற்றமே. (கௌ)

தோறபேராவை நீக்கித் துதித்தடை விற்பூசித்துப், பா
ற்போ னகமநதி ரததாற் பயினதேத்தி, நாற்பால நாரதா யா
சுவாகா வென்று, சோப்பாகசு சே—, அதை மாற்றிப்பின் சீவியே

சீவிப தனமுன்னே தேவிடைபுக வாகனத்தார, பாவி
த திதய கமலம பதிவித்தங், தியாவாகு மெட்டா வியந்திர
ராசனை, நீவைத்துச சேவி நீனைதது த்ருமே (கஉ)

ஆ சந்ரு

நவாககரி சக்கரம்.

நவாககரி சக்கர நானுரை செய்யி, னவாககரி பொன்று
நவாககரி யாக, நவாககரி மெண்புத் தொருவகை யாக, நவாக
கரி யக்கலீ செளமுத் லீதே. (க)

சௌமுத் லவவொடு மெளவுட ஞங்கீர்ம், கௌவுரு
மையுருங் கலந்தீர்ம் சீர்மென, மெவவி மெழுங்கலீ மந்திர
பாதமாச், செவ்வு னெழுதது சிவாய நமவெனே. (உ)

நவாககரி யாவது நானறி வித்தை, நவாககரி யுள்ளெழுந
னமைக னெல்லா, நவாக் கரி மந்திர நாவுளே யோத், நவாக
கரி சத்தி கலந்தருக தானே. (கஉ)

கலந்தரு ஞானமுங் கல்கியு மெல்லா, முரந்தரு வல்னீ
வும்மைவிட் டோகிஞ், சிரந்தரு தீவினை செய்வ நகந்தி, வாகை
ரு சோதியும் வாய்த்திநிங் கானே. (சு)

கண்டிடுஞ் சக்கரம் வெள்ளிபொன செம்பிடை, கொண
டி முள்ளே குறித்த வினைகளை, வென்றிடு மண்டலம் வெற்றி
தருவிககு, நின்றிடுஞ் சக்கர நினைக்கு மளவே (தி)

நினைத்திடு மசுரீ மகக்லீ மீரூ, நினைத்திடுஞ் சக்கர மாதி
யு மீறு, நினைத்திடு செல்லொடு புல்லினை யுள்ளே, நினைத்திடு ம
ரசசனை நேர்தரு வாளே. (தி)

நோதரு மத்திரு நாயகி யானவள், யாதொரு வண்ண ம
றித்திடும பொற்புவை, கார்தரு வண்ணங் கருதின கைவரு,
நாரதரு வண்ண நடந்திடு நீயே (தி)

நடந்திடும பாரினி னன்னமைக ளெல்லாங், கடந்திடுங் கா
லனுமெண்ணிய நாளும, படாந்திடு நாமமும் பாய்க்கிற் போ
ல, வடைந்திடு வண்ண மடைந்திடு நீயே. (தி)

அடைந்திடும பொனவெள்ளி கல்லுட னெல்லா, மடைந
திடு மாதி யருளுந திருவு, மடைந்திடு மண்டல தமராகள வாழ
வு, மடைந்திடும வண்ண மறித்திடு நீயே. (தி)

அறித்திடு வராக ளமராக ளாகத், தெரித்திடு வானோர் தே
வர்கள் தேவன, பரித்திடும வரணவன பார்ப்புனல் சூடி, முறித்தி
டு வானை முயனறிடு நீரே. (தி)

நீர்பணி சக்கரம் நோதரு வண்ணங்கள, பாரணி யும்மறீ
முனபுரீ மீரூக, தாரணி யுட்புகழ்த் தையனல் லாடனைக, கார
ணி யும்பொழிற் கண்டுகொ ளீரே (தி)

கண்டுகொ ளுநதனி நாயகி தனையு, மொண்டுகொ ளு
ம்முக வசியம் தாயிடும, பண்டுகொ ளுட்பர மாய பரஞ்சுடர்,
நின்றுகொ ளும்நிலை பேறுடை யாளேயே. (தி)

பேறுடை யாடன பெருமையை யெண்ணிடி, னுதிடை யார்
கரு கம்வச மாயிடு, மாறுடை யார்களுங் வாழ்வது தர்நிலை,
கூறுடை யாளையுங் கூறுமி னீரே. (தி)

சுறுமி னெட்டுத் திசைக்குந் தலைவிபை, பாறுமி னண்ட
த் தமரர்கள் வாழ்வென, மாறுமின் வையம் வரும்வழி தனனை
யுந், தேறுமின் றுயகி சேவடி சேர்ந்தே. (கசு)

சேவடி சேரச் செறிய விருந்தவா, நாவடி யுள்ளே நவின
றுநின் நேத்தவார், பூவடி யிட்டுப் பொலிப விருந்தவார், மாவ
டிக்காணும் வகையறி வாரே (கரு)

ஐமமுத லாக வளந்தெழு சக்கரம்; மைம்முத லாக வமா
ந்தீர் மீறகு, மம்முத லாகி டவாட்குடை யாடனை, மைம்முத
லாக வழத்திநி நீயே (கக)

வழுத்திநி நாவுக கரசிவ டனனைப, பகுத்திடும் வேதமெ
ம் யாகம மெல்லாந், தொகுத்தொரு நாவின்டை சொல்லவல் லா
னை, முகத்தொரு முனைனெழுக கண்டுகொ ளீரே (கௌ)

கண்டவிச சககர நாவி லெழுதிடின், கொண்டவிம் மந
தீரவ சுத்தன குறியதா, மனநினுள வித்கையு மானுடர் கைய
தாய, வென்றிடும் வையக மெல்லியல் மேவியே (கது)

மெல்லிய லாகிய மெப்பொரு ளாடனைச, சொல்லிப லா
லே துடர்ந்தவ கிருத்திடும், பல்லியல் பாகப பரந்தெழு நாட்
பல, நல்லியல் பாலே நடந்திடும் தானே (கசு)

நடந்திநி நாவினு ணனமைக ளெல்லாந், துடர்ந்திடுஞ் சொ
ல்லொடு சொற்பொரு டானங், கடந்திடுங் கல்விக்கரசிவ ளா
கப, படர்ந்திடும் பாரிற் பகையினை தானே. (கஉ)

பகையினை கௌமுத லைபது லீரூ, நகையினை சக்கர நல்
லறி வாரக்கு, மிகையினை சொல்லிய பல்வரு வெல்லாம், ஐ
கையினை யாக வணங்கிந் தானே. (கங்)

வணங்கிந் தத்தவ நாபகி தன்னை, நலங்கிநி நல்லுயி ரான
வை பெல்லாம், கலங்கிந் காம வெருளி முயக்கத், துடங்கிந்
சொல்லிய குழவினை தானே. (கக்)

தானே கழறித் தணியவுய் வல்லனாய்த், தானே நினைத்த
வை சொல்லவும் வல்லனாய்த், தானே தனிநடங் கண்டவ ட
னையுந், தானே வணங்கித் தலைவனு மாமே. (௨௩)

ஆமே யனைத்துயி ராகிய வம்மையுந், தாமே சகலமு மின்
றவத் தையலு, மாமே யவனடி போற்றி வணங்கிற், போமே
வினைகளும் புண்ணிய னாகுமே. (௨௪)

புண்ணிய னாகிப் பொருநதி யுலகெங்குங், கண்ணிய னாகி
க கலந்தங் கிருந்திடுந், கண்ணிய னாகித் தரணி முழுதுககு, ம
ண்ணிய னாகி வமந்திருந் தானே (௨௫)

தானது கீரீம் கௌவது லீரூ, நானது சககர நனற்றிவா
ர்க் கௌவ, கானது கனனி கலந்த பாராசததி, கேளது வை
யந் கிளரொளி யானகே. (௨௬)

ஒளிகரும் பராசததி யுள்ளே யமரிந், களிகருமிச சிந்தை
யிற் காரணங் கீட்டித், தெளிகரு மழையுடன் செல்வ முண்டா
ககு, மளிகரு மிவளை யறிந்துகொள வாராககே (௨௭)

அறிந்திடுஞ் சககர மர்ச்சனை யோடே, வெறித்திடுங் வை
யத் திடரவை காணல், மறித்திடு மன்னனும் வந்தனை செய்யு
ம், பொறித்திடுஞ் சிந்தை புகையில்லை தானே. (௨௮)

புகையில்லை சொல்லிய பொன்னொளி யுண்டாங், குகை
யில்லை கொல்வ திலாமையி னாலே, வகையில்லை வாழ்கின்ற ம
ன்னுயிர்க் கெல்லாஞ், சிகையில்லை சககரஞ்சேர்த்தவர் தாமே.

சேர்த்தவ ரென்றுந் திசையொளி யானவர், காய்த்தெழு
மேல்வினை காணகி லாதவா, பாய்த்தெழு முளனொளி பாரிற்
பரந்தது, மாய்த்தது காரிருள் மாறொளி தானே. (௨௯)

ஒளியது தென்னமுன் கீரிமது கிரகம், களியது சககரங்க
ண்டறி வர்க்குத், தெளியது ஞானமுஞ் சிந்தையுந் தேறல், ப
ளையது பஞ்சாக் கரமது வாமே. (௩௦)

ஆமே சதாசிவ நாயகி யாழ்வ, ளாமே யகோமுகத் து
என்றி வானவ, ளாமே சுவையொளி யூரோசை கண்டவ, ளா
மே யனைத்துயிர் தன்னுளு மாமே. (௩௨)

தன்னுளு மாகித் தாணி முழுதங்கொண், டென்னுளு மா
க ிடமபெற நின்றவன, மன்னுளு நீரனல் காலுளும் வானு
ளுங், கன்னுளு மெய்யுளுங் காணலு மாமே. (௩௩)

காணலு மாகுங் கலநதுயிர் செய்வன, காணலு மாகுங்
கருத்த னிருநிழற், காணலு மாகுங் கலநது வழிசெய்ச்,
காணலு மாகுங் கருத்தற நிலை. (௩௪)

நின்றிடு மேழு புவரு மொன்றாக, கண்டிடு முள்ளங்
கலநதெங்குந் தானாகக், கொண்டிடு வைபங் குணம்பல த்
னையும், விண்டிடுங் வல்வினை மெய்ப்பொரு ளாகுமே. (௩௫)

மெய்ப் பொரு ளொழுகல் ஹெளவது வீழுக, கைப்பொ
ரு ளாகக் கலநதெழு சங்கரந், தற்பொரு ளாகச் சமைந்தமு
தேஸ்வரி, நற்பொரு ளாக் கதிவ்ருந் தாளே. (௩௬)

தாளதி னுள்ளே சமைந்தமு தேஸ்வரி, காலது கொண்டு
கலநதற லிசிடில், நாளது நாளும் புதுமைகள் கண்டபின், கே
ளது காயமுங் கேடில்லை கானுமே. (௩௭)

கேடில்லை கானுங் கிளரொளி கண்டபின், னுடில்லை கா
னு நாண்முத் லற்றபின், மாடில்லை காணும் வருமவழி கண்ட
பின், காடில்லை கானுங் கருத்தற திடத்தங்கே. (௩௮)

உந்திட மெல்லா முலப்பிப்பாழாகக், கந்திட மெல்லா
ங் கடுவெளி யானது, மந்திட மில்லை வழியில்லை தானில்லை, ச
ந்திட மில்லை சளிப்பற நின்றிடே. (௩௯)

நின்றிடு மேற்கட லெழ்ப்புவி யெல்லா, நின்றிடு முள்ள நி
னைத்தவை தானெஞ்ஞ, நின்றிடுஞ் சத்திவிடுபெறக் கண்டிட

நின்றிடு மேலை விளக்கொளி தானே. (௪௦)

விளக்கொளி ஸௌமாத ஸௌவது வீர, விளக்கொளி
க்கர மெய்ப்பொரு ளாகும், விளக்கொளி யாகிய மின்கொடி
யானே, விளக்கொளி யாகி விளங்கிடு நீயே. (௪௧)

விளங்கிடு மேல்வரு மெய்ப்பொருள் சொல்லில், விளங்கி
டு மெல்லிய லானது வாகும், விளங்கிடு மெய்கநின்ற ஞானப்
பொருளை, விளங்கிடு வார்களு விளங்கினா தானே. (௪௨)

தானே வெளிமென வெவரு நிறைந்தவ, டானே பரம
வெளியது வானவ, டானே சகலமு மாக யழித்தவ, டா
னே யனைத்துள வண்ட சகலமே. (௪௩)

அண்டத்தி னுள்ளே யளப்பரி கானவள், பிண்டத்தி னு
ள்ளே பெருவெளி கண்டவள, ருண்டத்தி னுள்ளே குணம்ப
ல காணிலுங், கண்டத்தி விசுற கலப்பறி யார்களே (௪௪)

கலப்பறி பார்கடல் சூழல கெல்லா, முலப்பறி யாருட
லோடுயிா தனனைச் சிலப்பறி யாரசில தேவரை நாடித், தலை
ப்பறி யாகச சமைந்தவா தானே (௪௫)

தானே யெழுந்தவச சக்கராஞ் சொல்லிடின, மானே மதி
வரை பத்திட்டு வைத்தபின், தேனே யிரேகை திகைப்பற வெர
னபதிற, ருனே கலந்த வரையெனபத தொன்றுமே (௪௬)

ஐன்றிய சக்கர மோதியும் வேளையில், வென்றிகொண் மே
னி மறுவட்டம் பொன்மையாங், கன்றிய ரேகை கலத்திடுஞ்
செய்கையி, ஸௌன்றிய லம்மையெழுத்தவை பச்சையே. (௪௭)

ஏய்ந்த மரவுரி தன்னி வெழுதிய, வாடிந்தவிப்பெண்ணெ
ண்பத் தொன்றில், நிரைத்தபின், காடிந்தவி வெய்யெட் கலந்
துட னோமரும், யாந்தலத் தீரமுயி னாகுதி பண்ணுமே. (௪௮)
பண்ணிய யொன்றைப் படிப்பற நீயிடி யெண்ணிய காட்

கனி லின்பமு மெய்திடு, நண்ணிய காமமு நான்முக னெத்த
பின், துண்ணென் நேயநற் சேர்க்கலுமாகுமே, (௪௧)

ஆகின்ற சநதநங் குங்குமங் கத்தூரி, போகின்ற சாந்து
சவாது புழுகுநெ, யாகின்ற கற்பூர மாகோ சணர்நஞ், சேர்
கின்ற வொன்பதுஞ் சேரநீ வைத்திடே. (௫)

வைத்திடும் பொன்னுடை மாதவ நோக்கிந், கைச்சிறு
கொங்கை கலநதிதழு கனலிபைத், தச்சிது வாகச் சமைந்த
விம் மந்திர, மர்ச்சனை யாயிர மாயிரஞ் சிந்தியே. (௫௧)

சிகையினுள்ளே திகழ்கரு சோதியா, வெநதை கரங்க
ளிருழின்று முளளது, பந்தமா சூலம படைபாசம் வில்லம்பு,
முததிக லீமெழு முனனிநு தானே (௫௨)

இருந்தனர் சத்திக ளறுபதது நால்வ, ரிருந்தனர் உன்னிக
ளென்வகை மென்ம, ரிருந்தனா சூழ வெதிராசக கரத்தே, யி
ருந்த கரமிரு வில்லாபு கோண்டே (௫௩)

கொண்ட கணகங் குழைமுடி யாடையாய்க், கண்டவிம்
முத்தங் கணத்திரு மேலியாயப, பண்டமர் சோதிப் படரிக
ழானவ, ஞானடங் கொருத்தி யுணரவல் லாருக்கே (௫௪)

உணர்ந்திருந துள்ளே யொருத்தியை நோக்கிந், கலநதிருந்
தெங்குங் கருணை பொழியு, மணநெழு மோசை யொளியது
காணுந், தணந்தெழு சககர தானறநு வானே (௫௫)

தருவழி யாகிய தத்துவ ஞானங், குருவழி யாகுங் குண
ங்களு ணினது, கருவழி யாகுங் கணககை யறுத்துப், பெருவ
ழி யாக்கும் பேரொளி தானே (௫௬)

பேரொளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர், சீரொளி யாகித்
திகழ்தரு காமகி, காரொளி யாகிய கண்விக்கை பொன்னிறம்,
பாரொளி யாகப் பரத்துவிந் றானே. (௫௭)

பரத்த கரமிரு பங்கய மேத்திக், குவித்த கரமிரு கொய்த

ளிர்ப் பாணி, பரித்தருள் கொழுகைகன் முத்தார் பவள, மிரு
ந்தகல் லாடை மணிபொருக தினதே. (ருஅ)

மணிமுடி பாதஞ் சிலம்பணி மங்கை, பணிபவ ளன்றி யரு
ளில்லை யாகுந், தணிபவர் நெஞ்சினுட் டனனரு ளாகிப், பணிப
வாக கன்றோ பரகதி யாமே. (ருக)

பரதிறுத் துள்ளே யறுபது சததி, கரநதன கன்னிக ளுப்
படி சூழ, மலர்க் திரு கையின மலரவை யேந்திச, சிறந்தவ ரே
ததுஞ் சீர்த்தன மாமே. (ரு௦)

தனமது வாகிய கையலை நோக்கி, மனமது வோடி மரிந்
கிலோ ராண்டிற், கனயிவை யறறுக கருதிய நெஞ்சந், தினகர
ஸூரிட செய்திய தாமே (ரு௧)

ஆகின்ற மூலத் தெழுநத முழுமலா, போகின்ற பேரொ
ளி யாய மலர்த்தாய், போகின்ற பூரண மாக நிறைந்தபின்,
சேர்கின்ற செந்தழன் மண்டல மானதே. (ரு௨)

ஆகின்ற மண்டலத் துள்ளே யமர்கதவ, ளாகின்ற வைமப
த தறுவகை யானவ, ளாகின்ற வைமபத தறுசததி நோகரு,
வாகின்ற வைமபத் தறுவகை சூழுவ (ரு௩)

சூழ்ந்தெழு சோதி ஈடாமுடி பாதமா, யாங்கணி முத்த
மழகிய மேனியுந், தாங்கிய கையவை தாாகினி ஞானமா, யேந
து கரங்க னொடுததமா பாசமே. (ரு௪)

பாசம தாகிய வேரை யறுத்திட்டு, நேசம தாக நினைந்தி
ரு முமமுளே, நாசம தெல்லா நடந்திடு மையாண்டிற், சாசினி
மேலமர் கண்ணுக் லாகுமே. (ரு௫)

கண்ணுடை நாயகி தன்னரு ளாம்பவழி, பண்ணுறு காதம்
பகையற நின்றிடிச், விண்ணமர் சோதி விளங்க விரிங்கார,
மண்ணுடை நாயகி மண்டல மாகுமே. (ரு௬)

மண்டலத் துள்ளே மலர்கதெழு திபத்தைத், கண்டகத

துள்ளே கருதி யிருந்திடும், விஷ்டகத் துள்ளே விளங்கி வருத
லாற, தண்டகத் துள்ளைவ தூறகலுமாமே. (௬௭)

தாங்கிய நாபித் தட்டமலர் மண்டபுலது, தோங்கியெழுங்க
லைக குள்ளுணர் வானவ, னோங்க வரும்பிறப் பெண்ணி யறுத்
திட, வாங்கிய நாதம் வலியுட னுஞ்மே. (௬௮)

நாவுக்கு நாடகி கனமணி பூணரம், பூவுக்கு நாயகி பொ
னமுடி யாடையாம; பாவுக்கு நாயகி பாலொத்த வன்னத்தா,
ளாவுக்கு நாயகி யங்கமாள தாளே (௬௯)

அனறிரு கையி லளந்த பொருண்முறை, யினறிரு கையி
லெறித்தவெண் குண்டுகை, மனறது காணும வழியது வாசகே,
கண்டவ கிருந்தவா காரணி காணுமே (௭௦)

காரணி சததிக னேம்பத் திரண்டெனக், காரணி கன்னிக
னேம்பத் திருவராய்க, காரணி சககரத் துள்ளே கரந்தெங்குவ,
காரணி தன்னரு ளாகின்ன ருளே (௭௧)

நின்றவிச் சததி நிலைபெற நின்றிழற், கண்டவிய் வன்னி
கலத்திடுமோரான்டிற், கொண்ட விரகநீர் குணமு மின்னி
டிண், மனநினி லாடு மணியது காணுமே. (௭௨)

கண்டவிச் சததி யிருதப பங்கயங், கொண்டவித் தத்து
வ நாடக யானவள, பண்டைய வாயுப் பகையை யறுத்திட,
வினறென மனத்து ளினிதிருந தாளே. (௭௩)

இருந்தவிச் சததி யிருநாறு கையிற், பரந்தவிப் பூங்களி
பாசமுழவாள, கரந்திடுதேடகம் வில்லமடி தொண்டங், ருர
ந்தம் கிருந்தவள் கூத்துகற் தாளே. (௭௪)

உகந்தனைப் பொன்முடி முததார மாகப், பரந்தி பவள
மும பட்டாடை சரத்தி, மலர்கதெழு கொங்கை. மணிக்கைச்
சுணிக்து, தழைந்தங் கிருந்தவ டாரன்பக்கை யாமே. (௭௫)

பக்கை யிவனுக்குப் புரங்கிமர ராத்தெட்டி, கொச்சையா

மரண்மர்கள் கூடி வருதலார், கச்சணி கொங்குகள் தையிரு
காபபதா, பெச்ச வினாட்சி யினிதருந் தாளே. (என)

நாளதி னுள்ளே தாங்கிய சோதினாக், காலது வாகக் க
லத்தொள் ளெனறு, மாலது வாக வழிபாடி செய்துந், பால
து போலப் பரகதெழு வின்னிலே. (என)

விண்ணமர் நாபி யிருதய மாங்கிடைச் , கண்ணமா கூப
ங்கலந்து வருதலாற, பண்ணமாந தாதிதக மண்டல மாந
து, தண்ணமர் கூபத் தழைத்தது காணுமே. (என)

கூபத்துச் சத்தி குளிர்முகம பதது, தாபத்துச் சத்தித்
தமங்கி வருதலா, லாபத்துக் கைக ளடைநதன நாடுதது, பா
ச மறுக்கப் பரததன குலமே (என)

குலந்தண் டொளவாள் சுடாபதை ஞானமாப், வேலம்
புகமருக மாகினி விற்றொண்டி, காலமஞ் பாச மழுகத்தி கைச
கொண்டி, கோலஞ்சோ சங்கு குவிரகை பெண்ணதே. (அ)

எண்ணமா சத்திக னூற்பதது நாலு—, னெண்ணமர் சத்தி
க னூற்பதது நாலவரா, மெண்ணிய பூவிக முள்ளே யிருதவ,
எண்ணிய வெண்ணங் கடந்துநின் றுளே (அக)

கடந்தவள் பொனமுடி மாணி கத தோமி, தொடாநத
ணி மூத்து பவளங்கச் சாகப், படாநதல்குற பட்டாடை பா
தச் சிலம்பு, மடநதை சிதியவள வந்துநின் றுளே (அஉ)

நின்றவிச சத்தி நிரந்தர மாகவே, கண்டிடு மேரு வணி
மாதி. தாளுகப், பண்டைய வானின பகட்டை யறுத்திட, வெந
னதிய தீப முனர்த்தார்களுண் டாமே, (அங)

உண்டேச சதோமுக முத்தம மானது, கண்டவிச் சத்தி
சதாசுகநாயகி, கொண்டு முகமகத்து கூறுவ் கரந்தி, மொ
ன்றிரண் டாகவே முந்துநா னுண்டே (அஃ)

நனமணி சூலங் கபாலங் களியுடன், பன்மணி நாக மழு
சுத்தி பந்தாகும், கன்மணி தாமரைக் கையிற் றமருகம், பொ
னமணி பூனாரம் பூசனை யானதே. (௮௫)

பூசனை சத்திக ளெண்ணைவர் சூழவே, நேசவள் கன்னிக
னாற்பத்து நேரதாய்க், காசினி சககரத் துள்ளே கலந்தவள்,
மாசடை யாமன மகிழ்ந்திருந் தார்களே. (௮௬)

தாரத்தி னுள்ளே தயகிய சோதிபைப், பாரத்தி னுள்ளே
பரநது ளெழுந்திட, வேரது வொன்றிநின் நெண்ணு மனோ
மயங், காரது போலக் கலந்தெழு மணனிலே (௮௭)

மணனி லெழுந்த அகார உகாரங்கள், விண்ணி லெழுந்
து சிவாய நமவென்று, கண்ணி லெழுந்தது காண்பரி தன்று
கொல், கண்ணி லெழுந்தது காட்சி தரவெனதே. (௮௮)

என்றங் கிருந்த உழுத கலையிடை, சென்றங் கிருந்த வழ
க் பயோதரி, கண்டங் கரமிரு வெள்ளிபொன மண்ணடை,
கொண்டங் கிருந்தது வண்ண மழுதே (௮௯)

அமுதம் தாக வழகிய மேனி, படிசை தாகப் பரந்தெழு மு
ள்ளே, குமுதம் தாகக் குளிராதெழு முத்து, கெழுதம் தாகிய
கேடிவி தானே. (௯௦)

கேடிவி சத்திகண் முப்பத் தறுவரு, நாடிவி கன்னிக னா
லொன பதினாமரும், பூவிலி பூவத் முன்னே யிருந்திவர், நாளி
லி தன்னை நனுகிநின் றார்களே. (௯௧)

நின்றது புத்தி கிறைந்திடும் வனவியுங், கண்டது சோதி க
ருந்து ளிருத்திடும், கொண்டது வோரான்டி கூடி வறுமைக்கு,
விண்ட வெளகாரம் விளங்கின வன்றே. (௯௨)

விளங்கிடு வாலிடை நின்றவை யெல்லாம், ஐனங்கிடு மண
டல மன்னியி ராக, கலங்கிளர் நகைமக னூரண வெடுத்தசு,
சுணங்கிடை நின்றிவை செரவல்லு மாமே. (௯௩)

ஆமே யதோமுக மேலே யமுதமாய்த் தாமே யுகாரத் த
ழைத்தெழுஞ் சோமனும், காமேஸ் வருகின்ற கற்பக மானது,
பூமேஸ் வருகின்ற பொற்கொடி யானதே (௧௪)

பொற்கொடி யாளுடை பூசனை செய்திட, வககளி யா
கிய வாங்காரம் போயிடு, மற்கட மாகிய மண்டலந தன்னுளே
பிற்கொடி யாகிய பேகையைக் காணுமே. (௧௫)

பேகை யவளுக்குப் பென்மை யழகாகுந், தானை யிவளு
க்குத் தாணுவ மாய்நிற்கு, மானை யவளுக்கு மண்ணுந் திலை
மாய்க, கோதையர் சூழக் குவிந்திடங் காணுமே (௧௬)

குவிந்தன சததிகண முப்பத திருவா, நடநகனா கன்னிக
னெண்மர் சூழப், பரந்தித மாகிய பங்கயத துள்ளே, யிரு
நதனள காணு மிடம்பல கொண்டே (௧௭)

கொண்டங் கிருநதனா கூத்த னெளியினைக், கண்டங் க
ருநகனா காரணத் துள்ளது, பன்டை மறைகள் பரந்தென்குந
தேமிமா, வினதென மனத்தனே யில்லடைந் காணுமே (௧௮)

இல்லடைந் தானுகு மில்லாத கொளநிலை, யில்லடை
ந் தானுக் கிரப்பது தானிலை, யில்லடைந் தானுக் கிமையவா
தாமொவவா, மில்லடைந் தானுகு வில்லாதிஸ் லானையே ()

ஆனை மயக்கு மறுபத்து நாற்றறி, யானை யிருக்கு மறுப
த்து நாஸொளி, யானை யிருக்கு மறுபத்து நாலறை, யானையு
கோடு மறுபத்து நாலிலை. (௧௦௦)

ஆதிக்காரம் - கருவி-திருமந்திரம்-ருருரு.

நாலாத்தந்திரம் முற்றும்.

ஆதிக்காரம் - கருவி-திருமந்திரம்-கருவி.

ஆதிக்காரம் - கருவி-திருமந்திரம்-கருவி.

ஐந்தாந்தந்திரம்.

சுத்தசைவம்

ஊரு முலகமு மொககப் படைக்கிறை, பேரறி வாளன்
பேருமை குறித்திடின, மேருவு மூவுல காளி யிலங்கெழுந், தா
ரணி நால்வகைச சைவமு மாமே (உ)

சுத்த மச்சத்துஞ் சதசதநுந தாவ்கணி, சித்த மசிவது
ஞ் சேர்வுரு மேந்தை, சுகத மசுததமுந தோய்வுரு மேநினது,
சித்தம்பரஞ்சுதக் சைவாகுரு பேயமே (உ)

கற்பன கற்றுக் கலைமனனு மெய்யோக, முற்பத ஞான
முறைமுறை நண்ணியே, தொற்பத மேவித் துரிசற்று மேலா
ன, திற்பரங் கணநிலோர சைவசித தாநகரே. (உ)

வேதாதஞ் சுத்தம் விளங்கிய சித்தநாத, நாதாந்தவ் க
ண்டோர நடுக்கற்ற காட்சியர், பூதாதத போதாந்த மாகப் பு
னஞ்செய்ப, நாதாதத பூரணர் ஞானநே யத்தகோ (அ)

அசுத்தசைவம்.

இணையார் திருவடி யேததுஞ் சீரங்கத, இணையா நினைக்கு
ழை யீரணை முத்திரை, ஞானமா ரிணைககண்ட மாலையுங் குணறு,
நணைவாரு சரியை கிரியையி னார்ககே. (க)

காதப்பொ ஞாதத கடுக்க னிரண்டிசேர்த், தேநதந திரு
மேனியுடகட் டிரண்டிடன், சோதனை செய்து அபதேச மார்க்
கரா, யோதி யிருப்பா ரொருகைவு றாகுமே. (உ)

கண்டங்க ளொன்பதங் கண்டவர் கண்டனர், கண்டங்க
ளொன்பதங் கண்டா யரும்பொருள், கண்டங்க ளொன்பதங்
கண்டவர் கண்டமார், கண்டங்கல் : கண்டோர் கறிஞ்சுத்த
சைவரே. (உ)

ஞானி புலியெழு நன்னூலுனைத்துயன் மோன திசையு
முழுவெண்ணெண் சித்தியு, மேனை நின்ற மெழுகா மரையீறு
ங், கோடுகுடி தன்னையுங் காணுங் குணத்தோ (ச) ஆ. ௮.

மார்க்ககைவம்.

பொன்னுற் சிவசா தகம்பூதி சாதக, நன்மாரகக சாத
க மாஞான சாதக, துணமார்க்க சாதக தோனருத சாத
கஞ், சனமாரகக சாதக மாஞ்சுதத சைவாகதே (க)

கேடறு ஞானி கிளாஞான பூதி, பாடறு வேதாநத சித்
தாநக பாகத்தி, னூறியு ஞானே தியனுணமை முத்திபோன,
பாடுறு சுத்தகை வபபதக நிதகனே (உ)

ஆகம மொனபா னதிலான நாலேழு, மோகமி னாலேழு
முப்பேத முறறு--ன. வேகமில் வேதாநத சித்தாநத மெய்மை
யொன, றுத முடிநத வருஞ்சுதத சைவமே. (ங)

சுத்த மசுத்தந துரியதுக னோரேழுஞ், சத்து மசுத்தந
தணந்த பராபநா, யுத்த பராபநா யுள்ளம் பராபநா, யத்த
னருட்சுத்தி யாபெவகு மாமே. (ச)

சத்து மசுத்துந் தணநதவர் தானாகிச், சுத்த மசித்துந
தெரியாச சிவோகமாய், முத்தியு ளானநத சத்தியுன் முழுகுஞா,
சித்தியு மங்கே சுதந்துள தானே. (ரு)

தன்னிப் பரணைச் சதாசிவ னென்கின்ற, மண்ணிப் பதிபசு
பாசத்தை மாசுற்ற, முண்ணிப் பழமல முன்கட்டை வீட்டினை,
யுன்னத் தருஞ்சுத்த சைவ ருபாயமே. (ஊ)

பூரணந் தன்னினே னவந்தற்ற வப்போத, மார்க்கை மசுத்த
மதித்தானகித்தோடு, நேடுநீர் வீராந நீதி மெழும்போகங்,
காரண மாஞ்சுத்த சைவர்க்குக் கசுட்சியே. (எ)

மாஞக ஞான மதிப்பற மாயோகக் தேருது கிணதைய

த் தேற்றிச் சிவமாக்கிப், பேராணியாவனை பேணி நெறிநிற்றல்,
கூருகு ஞானி சரிதை ஞாநிகிலே. (அ)

வேதாந்தங் கண்டோர் பிரமமித் தியாதரா, காதாந்தவ
கண்டோர் கடுகித்த யோகிகள், வேதாந்த மில்லாத சித்தாந்த
ம்கண்டோர், சாதாரண மன்ன சைவ ரூபாயமே. (க)

விண்ணினைச் சென்றனு காவியன மேகங்கள், கண்ணி
னைச் சென்றனு காட்பல காட்சிக், ஞெண்ணினைச் சென்றனு
காம லெனப்படு, மண்ணலைச் சென்றனு காப்பசு பாசமே. (ஈ)

ஒன்று மிரண்டு மிலுதுமா யொன்றாக, நின்று சமய நிரா
கார நீங்கியே, நின்று பராபரை நேயதகைப் பாதததாற், செ
ன்று சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே. (கக) ஆகக்

கடுகித்த சைவம்.

வேடங் கடந்து விகித்தனறன பான்மேவி, யாடம் பர
மினறி யாசாபா சஞ்சென்று, பாடொன்று பாசம் பசுதுதவம்
பாழ்படச், சாடுகு சிவபோ தகாசுத்த சைவரே. (க)

உடலான வைகையை மோராறு மைந்து, மடலான மா
மாயை மற்றுள்ள நிலப்படலான கேவல பாசம் தடைத்துத்,
திடமாய்த தனையுற்றல் சித்தாந்த மாக்கமே. (உ)

சுத்தச் சிவனுரை தானதிற நேயாமல், முத்தர் பதப்
பொருண் முத்திவித் தாமுல, மத்தகை யானமா வரணையடை
ந தற்றும், சுத்தச் சிவமாவ ரேசுத்த சைவரே, (ஊ)

நானென்றுந் தானென்று நர்டிகான் சாரவே, தானெ
ன்று நானென் திரண்டிலாத் தற்புதக், தானென்று நானென்
ற தத்துவ தக்கலாத், குன்னென்று நானென்றுந் தாந்தகி
வேனே. (ஈ)

சுரந்தரி தாநிவ தத்துவஞ் சித்தித்தா, வரந்தரி தாகிய

வைத்து மடங்கிடு, மேற்றிகழ் ஞானம் விளக்கொளி யாழ்ந்திற்
கும், பாற்பர சாயுச்சிப மாகும் புதியே. (டு) ஆ. உ.

ச ரி தை .

தேர்ந்திடு மூல சரிதை நெறியிதென, றுட்கதிடுங் கரலந்
சி கஞ்ச மலையமா, லொருதிடுங் கத்தரு கேணமினக ளூதலத,
தொர்ந்திடுங் சுதத சைவத்துக குயிரதே, (௧)

உயிர்குயி ராயநின்ற லொணஞான பூசை, யுயிர்கொளி
நோக்கின் மகாயோக பூசை, யுயிர்ப்பெறு மாவா கணமபுறப்
பூசை, செயிற்கடை தேசஞ் சிவபூசை யாமே. (௨)

நாடு நகரமு நற்றிருக கோயிலுந், தேடித் திரிந்து சிவ
பெரு மாணென்று, பாடுமின் பாடிப் பணிமின பணிந்தபின்,
கூடிய நெஞ்சததுக கோயிலாய்க் கொள்வனே. (௩)

பத்தர் சரிதை படுவோர் கிரியையோ, ரததகு தொண்ட
ரருளவேட்க தாகுவோரா, சுதத வியமாகி சாதகர் னுயோ
கர், சித்தர் சிவஞானஞ் செனறெய்து வோர்களே (௪)

சார்ந்தமெய்க்ஞ் ஞானத்தோர் தானவ னாயினோர், சேர்
ந்தவெண் யோகத்தா சித்தர் சமாதியோ, ராய்ந்த கிரியை
யோ ரர்ச்சனை தப்பாதோர், நோகந சரிதையோர் நீணிலத்
தோரே. (௫)

கிரியை யோகங்கள் கிளர்ஞான பூசை, யரிய சிவனுரு வ
மரு மருபத், தெரியும் பருவத்துத் தேர்ந்திடும் பூசை, யுரியன்
நேயத் துயர்பூசை யாமே, (௬)

சரிதாதி காண்குந் தருஞான நான்கும், விரிவான வேதாந்
த சித்தாந் தமுதும், பெருஞானது கத்தி பொன்னுந் போ
ந்து, மருளாரு மரத்தர் வணக்கவணத் தானே (௭)

சைமயம் பலகந்தித் தன்செய் வந்திடு, மனமயம் விசே

டமு மரன்மக் திரசுத்தி, சனமய திருவாணம் கலாசுத்தி யா
கு, மமைமன்னு ஞான மார்க்கம் மயிடேகமே. (அ) ஆ. ௩௨.

கி ரி னை ய .

பத்துத் திசையும் பரமொரு தெய்வமுன், தெத்தித் தில
நிலையெனபதி மைலர்க், கொத்துத திருவடி நீழற் சரணெ
னத், தத்தம வினைகடல் சாராது காணுமே. (க)

காணுது கோடி கடிகமழ சத்தனம், வானுது மாமலரிட்
பிவணங்கு, மூவினை நீக்கி யுணர்பவாக கல்லது, தேனமா பூ
வகுழல் சேரவொண னுதே. (உ)

கோணககன றுயே குரைகழ லேததுமின், ஞானககன
றுகிய நடுவே யுழிதரும், வானககன றுகிய வானவா னுகொ
ழை மாணககன் றிச ன்ருளவளள மாமே. (ங)

இதுபணிந் தெனடி சை மலரடல் மெல்லா, மதுபணி செ
ய்கின் றவனொரு கூற, விதுபணி மானுடா செயபணி யிசன,
பதிபணி செய்வது பததிமை கானே. (ச)

பதகன கிரிபை சரிதை பயிலவுறறுச, சுத்த வருளாற் று
ரிசற்ற போகத்தி, லுத்தக நெறியுற் றுணர்கிற ஞானத்தா
ற, சித்தங் குருவரு ளாற்பிவ மாருமே (ரு)

அன்பின் னுருகுவ னுளும் பணிசெய்வன், செம்பொ
ன் செய்மேனி கமலத் திருவடி, முன்புந் னுங்கே மொ
ழிவ தெனக்கரு, னொன்பினுட் சோதி யிலங்குகன் றானே. (க)

ஆ. ௩௩.

யோ க ம் .

தெறியழி யேசென்று கோமயு னொன்றித், தநியிரு
தாட்போலத் தம்கும விருத்தித், கொதியிழத் தாக்கினுத் த
வெண்ண னுணராக், குதியறி காளர்க்குக் கட்டலுமாமே. ()

ஊழிதோ ஹழி யுணர்ந்தவர்க் கல்லது, ஹழிதோ ஹழி யு
ணர்வுந் கூர்ஹூட்டா, ஹழி யமரு மரியய னென்றுளாந் ருழி
முடனறுமொ ருசெயு ளானே (௨)

பூவினிற கந்தம் பொருந்திய வாறுபோற், சீவனுக் குள்
னே சிவமணம் பூத்தது, வேரவியம் போல வுணர்ந்தந் வன
ாகரு, காவி யணைந்த நடுநி யாமே (௩)

உய்ந்தன மென: ருறுபொருள காண்கிஹீ, கந்த மலரிற்
கரக்கினற கநகியைச, சிகதை யுதவே தெளிந்திரு ஸங்கினால்
முததப் பிறவிகரு மூலவித தாகுமே. (௪)

எழுத்தொடு பாடலு றெனனென கலையும், பழித்தலைப
ாசப் பிறவியு நீங்கா, வழிததலைச சோமனோ டங்கி யருக்கன,
வழிததலை செய்யும் வகை யுணர்ந தேனே (௫)

விருமபிநிந தேசெய்யிற் மெய்ததவ ராகும், விரும்பிநிந
தேசெய்யின் மெய்யுரை யாகும், விரும்பிநிந தேசெய்யின் மெ
ய்ததவ மாகும், விருமபிநிந தேசெய்யிற் விண்ணவ னாகுமே ()

பேணிற் பிறவா வுலகருட் செய்கிடுங், காணிற நனது க்
லவியு ளேநிறகு, காணி னரக தெநிககே வழிசெயு, மூனிற் கூடு
மங்கி யுத்தமன றானே (௭)

ஒதகசெங் கோலா ருப்பிலி ாதவ, ரெத்தனை யாயிரம்
கீழந்தவ ரெண்ணிலி, சிதகர்க டேவாகள மூவா பெருமையா
மத்த னிவனெனதே யனபுறு வார்களே (௮)

யோகிக்கு யோகாதி மூன்றுள கொண்டுந்ரோராகத் தரு
கிரி யாதிசரிதையாக, தாகத்தை விட்ட சரிதையொன் னுமெ
னறு, ளாதித்தன் பத்தியு ளன்புனைத் தேனே. (௯)

யோகச் சமயமே யோகம் பலவுண்ணல், யோகவிசேடமே
யட்டாங்க யோகமாம், யோகநீர் வானமே யுத்த பரோதயம்,
யோகவயி டேகமே யோகத்தி யுத்தனே. (௧௦) ஆசன

ஞானம்.

ஞானத்தின் மிக்கவறநெறி நாட்டில்லை, ஞானத்தின் மிக்க சமயமுந்நிறை, ஞானத்தின் மிக்கவை நனமுத்தி நல்காவா, ஞானத்தின் மிக்கார் கரரினமிக் காரே. (க)

சத்தமுஞ் சத்த மண்ணுந் தருமன, முய்தத வுணர்வு முணர்ந்து மகனையுஞ், சித்தமென நிம்மூனறுஞ் சிந்திகஞ் செக்கையுஞ், சத்தவ கடந்தவர் பெற்றசன மார்க்கமே. (உ)

தனபா லுலகுந் தனக்கரு காவது, மன்பா லெனக்கரு ளாவது மாவன, வென்பா கண ஞானமு மெய்துஞ் சிவோகமு ம, பின்பா லி னேயமு ம் பெற்றிடுந் தானே (ங)

இருக்குஞ் செம்பி யிடம்பிரம மாகும், வருக்கஞ் சராசர மாகு முலகந், தருக்கிய வாசார மெல்லாக தருமே, திருக்குமில் ஞானத்தைத் தோநதுணர்ந் தோர்க்கே. (ச)

அறிவு மடக்கமு மனபு முடனே, பிறியா நகர்மனனும் பேரரு ளானன், குறியுங் குணமுங் குரைகழ னீயகா, நெறிபறி யார்க்கீது நீர்த்தொனி யாமே. (ரு)

ஞானம் விளகதெழு கினறதோர் சிந்தையு, னோனம விளகதெதி ரேகாண் வழிதொறுங், கூனல் மதிமண்ட லத்தெதிர் நீர்க்கண்டி, லுன மறுததுநின் றென்சுட ராகுமே. (ஈ)

ஞானிக் குடனகுண ஞானத்தி னுனகுமா, மோலிக் கிவையொன்றுங் கூடாமுன மோகித்து, மேலிற்ற லாஞ்சத்தி விதரை விளைத்திடுந், தானிக் குலத்தோர் சரிதை கிரியையே. (ஏ)

ஞானத்தின் ஞானுதி காண்குமா ஞானிக்கு, ஞானத்தின் ஞானமே காணென் தென்னுமல், ஞானத்தில் யோகமே காதாநத் நல்லொளி, ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடலே. (அ)

நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானுதி நண்ணுவோன், புண்ணி பாவங் கடந்த பிணக்கற்றோன், கண்ணிய தேயங் கரைஞானம் கண்ணோன், நிண்ணிய சத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே. (ஐ)

ஞானச் சமயமே காடுக தனைக்காண்டன், ஞான விசேட
மே காடு பரோதய, ஞான நிர்வாணமே கன்றறி வானநன்,
ஞானபி டேகமே நற்குரு பாதமே. (௧௦) ஆ டிசு

சன்மார்க்கம்.

சாற்றுஞ்சன் மாரகமரந தற்சிவ தத்துவத், கோற்றங்
க ளான சுருதி சுடர்க்கண்டு, சேற்ற மொழித்து சிவயோக சித்
தராயக, கூற்றத்தை வென்றா குறிப்பறித தராகளே. (௧)

சைவப் பெருமை தனிநா யகனநகி, ய்யய வகுத்த கு
ருநெறி யொன நுணமி, தெய்வச சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சோந
தயய, வையத்து ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே. (௨)

தெரிசிககப் பூசிககச சநகனை செய்யப், பரிசிக்கக் கீர்த
திககப் பாதுகஞ் சூடக, குருபதி செய்யுரு குவையத் தோர
க்குத், தருமுகி சாரபூட்டிஞ் சன்மார்க்கந தானே. (௩)

தெளிவறி யாதார சிவனை யறிபார், தெளிவறி யாதார சி
வனு மாகார், தெளிவறி யாதார சிவமாக மாட்டார், தெளிவ
றி யாதவர் திரார பிதப்பே. (௪)

தானவ ளுகித் தானைந்தா மலஞ்செற்று, மோனம தா
மொழிப் பானமுத்த ராவது, மினமில் ஞானுண பூதியி லின்ப
முக, தானவ ளுயற்ற லானசன் மார்க்கமே (௫)

சன்மார்க்கத் தராக்கு முகத்தொடு டீடமுஞ், சன்மார்க்
கத் தராக்கு மிடத்தொடு தெய்வமுஞ், சன்மார்க்கத் தரர்க
கு வருககத் தரிசந, மெம்மார்க்கத் தார்க்கு மியம்புவன் கே
ணமினே. (௬)

சன்மார்க்க சாதகந தானுஞான ஞெய்யம், பின்மார்க
க சாதகம் பேதையாக் காய்நிற்குத், தன்மார்க்கம் விட்ட
துரியத் துரிசற்றார், சன்மார்க்கத் தானவ ளுஞ்சன் மார்க
கமே. (௭)

சன்மார்க்க மெய்த வுறுமுருஞ் சீடர்க்குப், பின்மார்க்க மூனதும் பெறவியல் பரமென்ற, ணன்மார்க்கக தானே சிவ னொழி காடலே, சொன்மார்க்க மெனனச் சூருதிகை கொள் ளுமே. (அ)

அன்னிய பாசமு மாகுங் கருமமு, முன்னு மவத்தைப் பூலப் பகுதியும், பின்னிய ஞானமும் பேராதி பேதமும், க னனெனென்கண்டவா சன்மார்க்கத் தோரே (ஆ)

பசுபாச நீக்கிப் பதியுடன் கூட்டிக், கசிபாச நெஞ்சங் கசிபக் கவிவித, தொசியாத வுண்மைச் சொருபோ கயததற், தசைவான தில்லாமை யானசன மாகக்கமே (க)

மாகக்கஞ்சன மாகக்கிளா கிட வகுப்பது, மாகக்கஞ்ச ன மார்க்கமே மனநிற மெனநிலை, மாகக்கஞ்சன மாகக் க மெனநெறி வைகாநோர், மாகக்கஞ்சன மாகக் க மாருதிகை யோக்கமே (கக) கிடைக்க.

சகமாக்கம்

சன்மார்க்கத் தானே சகமாகக் கமானது, மனமாகக் காருதிகி சித்திகளு வையபதாம், பின்மார்க்க மானது பே ராய் பிறத்திறந், தன் மாகக் க ஞானத் துறுதியு மாமே. (க)

மருவுத் துவாத்ச மாகக்கமில் லாதார, குருவுஞ் சிவனுஞ் சமயமுங் கூடார, வெருவுந் திருமகள் கீட டில்லை யாகு, முரு வுங் கிளையு மொருங்குப போரே. (உ)

யோகச் சமாதியி னுள்ளே யகலிடம், யோகச் சமாதியி னுள்ளே யுனரொளி, டோகச் சமாதியி னுள்ளே யுனசத்தி, யோ கச் சமாதி யுக்கவர் சித்தரே. (ங)

பேரகமும் பேரகமும் போகியுர்க் காருமால், யோகஞ் சி வருப முந்தி முன்னத்தோர், பேரகம் புவிநிற் புருடரந்தக் கி த்தியிற் தாகு மிரண்டு மழிபாத யோக்ககே. (ச)

தூதார சோகனை யானாடி சுத்திகள், மேதாதி யீரென்
கலந்தது வினனெனளி, போதா லயத்துட் புலன்கா ணம்புந்நி
சாதா ரணங்கெட லாஞ்சக பராத்தமே. (௧௩)

பிணங்கிநிற் கிண வை பைந்தையும் பிணனை, யணங்கி யெ
றிவ னயிர்மன வாளாற், கணமபதி னெட்டுங் கருது மொருவ
ன, வணங்கவல் லாண்கினை வந்துநினை றுனே (௧௪)

வளங்கனி யொகரும் வளநிறத் தார்க்கும், வளங்கனி
பொப்பதோர் உர்ப்பமைய னாகு, முளங்கனித் துள்ள முகத்திரு
ப பராக்ருப, பழங்கனித் துளனோ பருந்துநினை றுனே, (௧௫)

ஆக

சுப்புத்திரமார்க்கம்

மேவிய சற்புத்திர மார்க்கமே யத்தொழி, னுவிப்ப தாஞ்
சக மார்க்கஞ் சகத்தொழி, லாவ திரண்டு மகனறு சகமார்க்க
த, தேவியோ டொனறல் சனமார்க்கத் தெளிவதே, (௧௬)

பூசித்தல் வாசித்தல் போற்றல் சபித்திட, லாசற்ற நற்
றவம் வாட்டை யழுக்கினமைநேசித்திட டனனமு நீசத்தி செ
ய்தனமற, றுசற்ற சற்புத் திரமார்க்க மாருமே (௧௭)

அதுகாற் பறவை யலாந்தோர்க் தழுவ, மறுகா நறையன
னக தாமரை நிலங் குறுகா நறுமலா கொய்வன உனடுஞ், சி
றுகா லாகெறி சேரகி லாரே (௧௮)

அருங்களை யாவது வவ்வடி நீழற், பெருங்களை யாவது
பிஞ்ஞக னுனை, வருங்களை யேகினை மனனுயிர்க் கெல்லர்
மொருங்களை யாயுந் கேழிநெஞ் தானே. (௧௯)

உயர்கதம் பணிநதம் முகந்துந் தழுவ, வியர்த்த மரணடி
க கேழுதை செய்மின, பயந்ததும் பிறவிப் பயனது வாரும், பய
ந்து பரிக்கெடுப் புரண்மய னுமே. (௨௦)

நின்று தொழுவன ஓடத்தெம் பிரான்றன்னை, யென்றுக்
தொழுவனெழிற்பரஞ்சேரதினையந், தனது மலர்நுவித தொ
முயின் மெழுதகோதஞ், சென்று வெளிப்படுக் தேவர் பிரா
னே. (க)

திருமன்னுஞ் சற்புத்திர மார்க்கச் சரிதை, யுருமன்வி வா
மு முலகத்தீர் கேண்மின, கருமன்னு பாசங்கை கூம்பத் கொ
ழுது, விருமன்னு காடோறு மின்புற் திருத்தே. (எ) ஆ. அங்.

தாசமார்க்கம்.

எளியன தீப மிடமலர் கொய்த, லளிதின் மெழுக லதது
ர்த்தல் வாழுகதம், பளிமணி பறறல் பன்மஞ் சனமாதி, தளி
தொழில் செயவது தானரசு மாராககமே (க)

அதவித வாதிப் பரமேன நகல்வ, ரிதவழி யென்றங் கி
ளாஞ்சின் ரில்லை, விதிவழி யேசென்று வேககளை நாநி, மது
வித நெஞ்சிற் தளிக்கின்ற வாறே. (உ)

அகதிப்பன திங்களதனபின்பு ஞாயிறு, சித்திப்ப சென
து மொருவன செநிகழல், வந்திப்ப வானவர் தேவனை நா
டொறும், வந்திப்ப தெல்லாம் வகையின முடிசுத்தே (ங)

அண்ணலை வானவ ராயிரம பேர்சொல்லி, யுன்னுவ ருன
மகிழுக துண்ணின தடிகொழுக, கண்ணவ சென்று கருது மவ
ர்தடகுப, பண்ணவன பேரன்பு பற்றிநின் குணே. (ச)

வாசித்துப் பூசுகது மாமலா கொய்திதும், பாசிக் குளத
தில்விழ் கல்லா மனம்பார்க்கின், மாசற்ற சோதி மணிமிட
ற் தன்னலை, கேசத் திருந்த நினைவறி யாரே (ரு) ஆ. அரி

சாலோகம்.

சாலோக மாதி சரிதாதி யிற்பெறுஞ், சாலோக சாயி
பத் தங்குஞ் சரிதையா, மனோகஞ்சேரிச் சிறியாருஞ் சா

நூபம், பாஸோக மிஸ்ஸாப் பரணு வாமே. (க)

சமயங் கிரிகையிற் றன்மணங் கோயிற், சமய மனுமுறை
தானே விசேடஞ் சமயத்து மூலத் தனைத்தேறன் மூன்றஞ்,
சமயாபி டேகமே தானுஞ் சமாதியே. (உ) ஆ. கக.

சா மீ ப ம்.

பாசம் பசுவான தாகுமிச் சாலோகம், பாச மருளான
தாகுமிச சாமீபம், பாசஞ் சிவமான தாகுமிச் சாநூபம், பாச
ங் கரைபதி சாயுச் சிபமே (க) ஆ. கக.

சா ரு ப ம்.

தங்கிய சாநூபத் தானெட்டாம யோகமாந், தங்குஞ் ச
ன்மாராகக் தலிலன்றிக கைகடா, வங்கத துடல்சித்தி சாத
ந ராகுவ, ரிங்கிவ ராக விழிவற்ற யோகமே. (க)

சயில லோகத்தினைச் சார்த்த பொழுதே, சயிலம் தாகுஞ்
சராசரம் போலப், பயிலுங் குருவின பதிப்புகக போதே, ச
யிலை யிறைவன் கதிர்வடி வாமே (உ) ஆ. கக.

சாயுச்சியம்.

சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மாவது, சைவந் தனையந்
தேசியஞ் சாநூதந், சைவஞ் சிவநகனைச் சாராம னீவுதந்,
சைவஞ் சிவானந்தஞ் சாயுச் சிபமே. (க)

சாயுச் சியஞ்சாககி ராதீதஞ் சாநூதந், சாயுச் சியமுப கி
ந்தித் ததத் தங்குதந், சாயுச் சியஞ்சிவ மாதல் முடிவிலாச், சா
யுச் சியமனத் தானந்த சத்கியே. (உ) ஆ. கக.

சத்தியபாதம்-மந்தம்.

இருட்டவாழி பிஞ்சுருமயி, குருதித் தழுவனைச்.

திருமந்திரம்.

கூடற குறித்துக், குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி, மருட்டி யவனை மணம்புரிந தானே. (க)

தீம்புல னுண திசையது சிகதிக்கி, ஸாம்புல னுயறி வார்க்கமு தாய்நிற்குந், கேம்புல னுண தெளிவறி வார்கட்டுக், கோம்புல னுடிய கொல்லையு மாமே. (உ)

இருணீக்கி யெண்ணில் பிறவி கடத்தி, யருணீங்கா வண்ணமே யாதி யருளு, மருணீங்கா வானவர் கோடுவெடுங் கூடிப், பொருணீங்கா விற்பம் புலம்பயில் தானே. (ங)

இருளாரு ழுழையி லிருகதது நாடிந், பொருள்குழ விலக் கது புகுகெரிந தாபபோன், மருள்குழ மயக்கத்து மாமலர் ஈந்தி, யருளாரு ழிதைவனு மமமையு மாமே. (ச) ஆகக்.

மந்திரம்

மருட்டிப் புணர்ந்து மயக்கமு நீக்கி, வெருட்டி வினைபறுத் திண்பம் விளைத்துக், குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி, யருட்டிகழ ஞான மதுபுரிந தானே (க)

கண்ணித் துறைபடிந தாடிய வாடவா, கண்ணித் துறைபடிந தாடுங் கருத்திலா, கண்ணித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்தண்பேடந், பின்னைப் பிறவிப் பிழிதில்லை தானே (உ)

செய்யன் கரியன வெளிபனந் பச்சைய, நெய்த வுணர்நதவ ரோய்வ ரினையனை, மைவென் றகன்ற பகிரி போர்த்தவெங், கைய னிவனென்று காதல்செய் லீரே (க)

எய்திய காலங்க ளெதனை யாயினுந், கையலுந் தானுந் தவினா யகமென்பர், வைகலுந் தன்னை வணங்கு மவர்கட்டுக், கையிற் கருமஞ்செய் காட்டது வாமே. (ச)

கண்ணுகொண்டோமிரண் டிக்தொடர்க் தாங்கொளி, பண்ணிபன் டோயும் பர்மன் பரஞ்சுடர், வண்ணிகொண்டோம

லர்வார் சடையண்ண, நின்றுகன் டார்க்கிருணீக்கிநின் ருனே
ஆட கரசு.

தி வி ர ம்.

அண்ணிக்கும் பெண்பிள்ளை யபபரூர் தோட்டத்தி, வெ
ண்ணிக்கு மேழேழ பிறவி யுணர்விக்கு, முண்ணிற்ப தெல்லா
மொழிய முகல்வனைக, கண்ணுறறு நின்ற கனியது வாகுமே.

பிறப்பை யறுக்கும் பெருந்தவ நல்கு, மறப்பை யறுகரு
ம் வழிபட வைகருங், குறப்பென குவிமுலை கோமள வல்லி,
சிறப்பொழி பூசனை செய்யநின் ராககே. (உ)

தாவகூயி னெட்டித திசைகருத தலைமகன், பூங்கமழ
கோதைப் புரிதழ லானொழி, மாங்குது சேரு மறிவுடை யார்
கடகுசு, துங்கொளி நிலை துடர் தலு மாமே (ங)

நணுகிளு ஞானக கொழுந்தொன்று நல்கும், பணிகிலும்
பன்மலர் துவிப பணிவ, னணுகிய தொன்றறி யாத வொருவ,
னணுகு முலகெங்கு மாவியு மாமே. (ச) ஆட கரசு.

தி வி ர த ர ம்.

இருவினை நேரொப்பி லினனருட் சததி, குருவென வந்து
குணம்பல கீக்கத், தருமெனு ஞானததாற நனசெய லற்றாற்,
திரிமலக் திர்குது சிவனவ னுமே. (க)

இரவும் பகலு மிலாத விடத்தே, குரவரு செய்கின்ற கு
ழலிபை யுனனி, யரவஞ் செய்யாம லவளுடன் சேரப், பரிவொ
ன திலாரும் பராபரை தானே. (உ)

மாயை விளக்கு மதிபமு. ஞாயிறுஞ், சால வினக்குத் தனி
ச்சுட றன் னுலன் ஞானம் வினக்கிய காதனைன் னுப்புகுச்,
துவிவிளக்கி யுலகிடுத் தானே. (ங) ஆட கரசு.

புறச்சமய துஷணம்.

ஆயத்து ணின்ற வறுசம யங்களுங், காயத் துணின்ற கட
வுளைக் காண்கிலா, மாயக் குழியில் விழுவர் மனைமக்கள், பாச
ததி லுற்றுப் பஸககின்ற வாரே. (க)

உள்ளத்து டேதான கரந்தெங்கு நின்றவன், வள்ளற் ற
லைவன் மலருறை மாதவன, பொள்ளக் குரம்பைப் புகுந்த புற
ப்படுக, கள்ளத் தலைவன கருததறி யார்களே. (உ)

உள்ளத்து முள்ளன புத்ததுள்ள நெனபவர்க், குள்ளத்
து முள்ளன் புறத்துள்ள நெம்மிறை, யுள்ளத்து மில்லை புறத்
தில்லை யெனபவாக, குள்ளத்து மில்லை புறத்தில்லை தானே. ()

ஆறு சமயமுங் கண்டவா கண்டில, ராறு சமயப் பொரு
ளும் பயனில்லை, தேறுமின நேறித் தெளிமின தெளிந்தபின்,
மாறுத லினறி மனைபுக லாமே (ச)

சிவமல்ல தில்லை யறையோ சிவமாந், தவமல்ல தில்லை த
லைப்படு வார்க்கிங், கவமல்ல தில்லை யறுசம யங்கள், தவம்வ
ல்ல நக்திதாட் சார்ந்தயய நீரே (ரு)

அண்ணலை நாடிய வாறு சமயமும், வீண்ணவ ராக மிகவு
ம் விரும்பியே, முண்ணின றழியு முயனறில ராதலான், மண்
ணின் றெழியும் வகையறி யார்களே. (சு)

சிவகதி யேகதி மற்றுள்ள வெல்லாம், பவகதி பாசப் பிற
கியொன றுண்டு, தவகதி தனஞ்ஞெடு கேரொனது தேர்ன்றி, ஸ
வகதி மூவரு மவ்வகை யாமே. (எ)

ஹாறு சமய முளவா றுவலங்கா, லாறு சமயமங். ஹாறுட
பயிவன, கூறு சமயங்கள் கொண்ட நெறிநில்லா, றீறு பிறகெறி
யில்லா நெறிபனறே. (அ)

கற்றுங் கழுதைகள் போதுங் கலதிகள், சுத்தசிவனெங்
குத தோய்வுற்று நிற்கின்றான். குந்தக் தெரியாதாக் குணங்
கொண்டு கோதாட்டார, பித்தேறி காரும் பித்திதப் பாரே.

மயங்குகின் றூரு முதிதெளிந் தாரு, முயங்கி யிருவினை மு
மைமுகப் பாச்சி, யியங்கிப் பெறுவனோ லீறது காட்டித், பயங்
கெட் டவர்க்கோர் பரநெறி யாமே. (க0)

சேய் னணியன் பிணியிலன் பேர்கந்தி, தூயன் றுனக்கற
நோக்கவல் லார்கட்டு, மாயன் முயகசிய மானுட ராமவர், கா
யம் விளைக்குங் கருத்தந் யாராகளே (க1)

வழியிரன் கெகுமோர் வித்தது வான, பழியது பார்மி
சை வாழ்து லுறுதல், சுழிபறி வாளுனறன சொல்வழி முன்னிச,
தழிவறி வார்நெறி நாடநில் லாரோ (க2)

மாதவ ரெல்லாமா தேவன பிரானெனபர், நாதம் காக
வறியப் படுந்நி, பேதருசெய் யாதே பிரானெனறு கைதொ
ழி, லாதிபு மநநெறி யாகநிச றானே. (க3)

அரனெறி யப்பனை யாதிப் பிரானே, யுரநெறி யாகி யுளம்பு
ருந் தானைப், பரநெறி தேடிய பததாகன் சித்தம், பரனறி யா
விடிற் பல்வகை தூரமே. (க4)

பரிசற வானவன் பணபன் பகலோன், பெரிசறி வானவ
ர் பேறிற் றிகழும், தரிசற நீகினை தூய்மணி வண்ண, னரிசுவன
வைதத வறநெறி தானே (க5)

ஆன சம்ப மதுவித நன்றென, மாய மனிதர் மயக்க ம
துவொழி, காணங் கடந்த கடவுளை நாடுமின், னுணங் கடந்த
வுருவது வாமே. (க6)

அநநெறி காடிய வமரர் முனிவருஞ், சென்னெறி கண்டா
ர் சிவனெனப் பெற்றார்பின், முன்னெறி காடி முதல்வ னுருளி
லார், சென்னெறி செல்லார் திகைக்கின்ற வாமே. (க7)

உறுமர, உறிவது முன்னின்ற சோதி, பெறுமர, தழிபிற்பி
ன்க்கோன் று யிலினை, யறுமா கதுவான வங்கிய னுருகிச, யி
றுமா தறிகில ரேழைக டாமே. (க8)

வழிகடக் கும்பரி சொன்றுண்டு வையங், சுழிகடக் குண்டவர் கற்பனை கேட்பர், சுழிகடக் குத்துய ரம்மது நீக்கிப், பழிகடப் பார்க்குப் பரவலு மாமே. (சுசு)

வழிசென்ற மாதவம் வைசினற போது, பழிசெல்லும் வலவினைப் பற்றறுத தாங்கே, வழிசெல்லும் வல்வினை யார்திறம் விட்டிட், பழிசெல்லி லும்பர் தலைவன்முன் ஓமே. (சு௮)
ஆட கநக.

நிராகாரம்.

இமையங்க ளாய்வினற தேவர்க ளாறு, சமையங்கள் பெற்றனா சாததிர மோதி, மனையறிந தோமென்ப ராதிப் பிராணங், சமையறிந் காருட் கலகதுநின் றானே. (சு)

பாங்கமர் கொணறைப் படர்சடை யானடி, தாங்கு பூணிதர் தரணியி னேரொப்பர், நீங்கிய வண்ண நினைவுசெய் யாதவ, ரேங்க யுலகி லிருந்தழு வாரே. (சு௨)

இருஞ்சுழு வாரு மியல்புடிகட் டாரு, மருந்தவ மேற்கொண்ட டங்கண் னையெண்ணில், வருந்தா வகைசெய்து வானவர் கோலும், பெருந்தன்மை கல்கும பிரப்பில்லை தானே. (சு௩)

தூரதி வாள் துணைவர் நினைப்பிலர், பாரதி வாள் பரிபயன் குணுண்பர், காரதி வாள் கரகது பிறப்பார்க, னீரதி வகர்கெடு மாமுகி லாமே. (சு௪)

அதிவுடன் கூடி யழைத்தகோர் தோணி, பதியுடன் பாரம் பழம்பதி சிகதங், குதியது கண்டுங் கொடுக்கினை யாளர், சேதியினைக்கிலர் சேவழி தானே. (சு௫)

மன்னு மொருவன் மருவு மனோமய, னெண்ணின் மனிதரி கழுவகிங், வேழைக, மின்னி மனமே கொழுமின் துணையிலி, தன்னை மங்கே தலைப்புட லாமே. (சு௬)

ஒங்காரத் துள்ளொளி யுள்ளே யுதயமுத், முங்கார மத்த
வருபவங் கைகூடார், சாங்கால முன்றூர் பிறவாமை சார்வு
ரூர், நீங்காச் சமயத்து ணினொழிந் தார்களே. (எ)ஆகக் கடிந்

உட்சமயம்.

இமையவர் தம்மையு மெமையு முன்ன, மமைய வருத்
தவ னுதிப் புராணன, சமையங்க ளாதுந் தனூ ளினைகாட,
வமையங் குழல்கினற வாதிப் பிரானே (க)

ஒந்தத பேரூர் உழிபா நதற்குள, வென்றது போல விரு
முச சமயமு, நனறிது தீதிது வென்றுரை யாளர்கள், ஞன்று
குரைத்தெழு நாயையொத் தாரசனே. (உ)

வைவப் பெருமைத தனிநா யகனறனை, யுய்ய வுயிர்க்கி
னற வொணசுடர் நகதிபை, மெப்ப பெருமையர்க் கணபனை யி
ன்பஞ்செய், வைவத் தலைவனை வநகடைந் துய்யினே. (ங)

சிவனவன வைத் தோர தெய்வ நெறியிற, பவனவன
வைத்த பழவழி நாடி, விவனவனெனப தறியவல் ளார்கட்
கவனவ னங்குள தாங்கட னுமே (ச)

ஆமா னுரைக்கு மறுசம யாதிகுப், போமாறு தானில்
லை புணனிய மல்லதங், காமாம் வழியாகு மவ்வே றுயிர்கட்
கும், போமாறவ் வாதாரப் பூங்கொடி யானே. (ஞ)

அநெறி யாவ 'தறித்தேனு நானுஞ், சிலநெறி தேடித் தி
ரித்தவக நானு, முநெறி யுள்ளக் கடலகடக் தேறுந், தநெறி
நின்ற தனிச்சுடர் தானே. (ஊ)

தேர்த்த வரனை யடைந்த சிவநெறி, பேர்த்தவ னுன்னிப்
பெயர்த்த பெருவழி, யார்த்தவ ரண்டத்தப் புக்க வருகின்றி,
பேர்த்த புணர்த்த புணர்நெறி யானே. (எ)

சுரு மணத்தை பிரண்டத் தீயின், னுருகு சகாரத்தை
யோதுமின் னெதியே, வானுமரனைநி மன்னியேமுன்னித்,

தூருகு சுடரொளி தோன்றலு-மாமே. (அ)

மினற்குறி யாளனை வேதிபர் வேதத், தனற்குறி யாளனை
யாதிப் பிரானரனை, நினைக்குறி யாளனை ஞானக கொழுநதி,
னயக்குறி காணி லரனெறி யாமே. (ஆ)

ஆய்ந்தனை ராாகளி ஞானமாச் சதிர்பல, வாய்ந்தனை ராவ
னை நின்ற வரனெறி, பாய்ந்தனைர் வாரரன சேவடி கைதொ
ழு, தேர்ந்தனைர் செய்வதோ ரின்பமு மாமே. (க)

வைவச் சமயத் தனிநா யகனநதி, யுய்ய வகுத்த ஞானநெறி
யொன்றுண்டு, தெய்வச சிவநெறி சனமார்க்கஞ் சோநதுய்ய,
வையத்து ளாக்கு வகுத்துவைத் தானே. (கக)

இத்தவ மதவ மெனநிறு பேரிமம், பித்தரைக் காணி னகு
மெங்கள பேர்நநதி, யெத்தவ மாகிலென னெனகுப் பிறக்கிலெ
ன, னொத்தனை வாகுகொல்லு யூரபுக லாமே (கஉ)

ஐமே பிரானமுக மைந்தொழி மாருயி, ராமே பிரானுக்க
சோமுக மாறுள, தாமே பிரானுக்குந் தனகிர மாலைக்கு, நா
மே பிரானுக்கு நரரியல் பாமே (கங)

ஆதிப் பிரானுல கேழு மளநவ, னோதக் கடலு முயிர்
ஞ மாய்நிற்கும், பேதிப பிலாமையி னின்ற பராசத்தி, யாதி
சுதட டெய்வமு மகதமு மாமே. (கச)

ஆய்ந்தறி வாகள மரர்வித தியாதர, ராய்ந்தறி யாவனை
நின்ற வரனெறி, வாய்ந்தறிந் தேனவன சேவடி கைதொழக்,
காய்ந்தறிந் தேவிம்மையமமைகண் டேனே. (கரு)

அறியவொண் னாகவ வுடம்பின் பயனை, யறியவொண் னு
த வறுவகை யாக்கி, யறியவொண் னுத வறுவகை கோசத், த
றியவொண் னாகதோ ண்டம் பதிந்ததே. (கக)

ஆ. அநிகாசம் - உருது - திருமந்திரம் - கருச
ஐந்தாந்தத்தித மூந்தம்.
அ. சிறப்புப்பாவிதமுட்பட - அநிகாசம் - கருது.
கடித்திருமந்திரம் - கருவ.

ஆறாந்தந்திரம்.

சிவகுருகரிசநம்

பத்திப் பணித்துப் பரவு மடிநலகிச், சுத்த வுரையாற்
முரிசறச சோதித்துச், சந்து மசத்துஞ் சதசததுங் காட்டலா
ம், சித்த மிறையே சிவகுரு வாமே. (க)

பாசத்தைக் கூட்டியே கட்டிப் பறித்திட்டு, நேசித்த கா
யம் விடுவித்து நோனேரே, கூசறற முததியிற் கூட்டலா நா
ட்டத்த, தாசற்ற சற்குரு வமபல மாமே. (உ)

சித்திக ரெட்டொடு துணசிவ மாககிய, சுத்தியு மெண்
சத்தித் துய்மையும் போகத்துச, சத்தியு மந்திர சாதக போ
தமும், டத்தியு நாந் தருளிற பயிலுமே (ங)

* எல்லா வுலகிற்கு மப்பாலோ விபபாலாய், நல்லா ருள்
ளத்து மிககரு ணல்கலா, லெல்லாரு மூய்யககொண டிவகே ய
ளித்தலாற், சொல்லாநத நற்குரு சுத்த சிவமே. (ச)

தேவனுஞ் சுத்த குருவு முபாயத்துள், யாவையு மூனரு யு
னக்கண் மொயாலே, மூவாப் பசுபாச மாறறியே முத்திப்பால்,
யாவையு நல்குங் குருபர னன்புதே. (ரு)

சுத்த சிவன்குரு வாய்வநது துய்மைசெய், தத்தனை நல்க
ருள் காணு வகிமுடர், பொய்ததகு கண்ணு னமரெனபா புண்
னிய, ரத்த னிவனென தடிபணி வாரே. (சு)

உண்மையிற் பொய்மை பொழித்தது முண்மைப்பார், தி
ண்மையு மொண்மைச் சிவமாய வவ்வரன, உண்மையு மென்து
ட்டுச் சித்தி மயக்கமு, மண்ண லருளணி யாரறி நிவரே. (ஏ)

சிவனே சிவஞானி யாத்தலாற் சுத்த, சிவனே பெனவடி
சேரவுல் லார்க்கு, நவமான், தத்துவ நன்முத்தி சகலமும், பவ

மான தின்றிப் பரலோக மாமே. (அ)

குருவே சிவமெனக் கூறின னந்தி, குருவே சிவமென் பது குறித தோரார், குருவே சிவனுமாய் கோனுமாய் நிற்குங், குருவே யுளையுணர் வற்றதோர் கோவே. (க)

சீத்த மியாவையுஞ் சிததித் திருந்திடு, மத்த னுணர்த்துவ தாகு மருளானே, சிதத மியாவையுந் திவ்விவ மானககா, லத தனு மவவிடத் தேயமார் தானே (கௌ)

தானந்திச சோமையுட் சந்திததச் சீர்வைத்த, கோனநதி யெநதை குறிப்பறி வாரிஸ்ஸை, வானநதி யெனது மகிழு மொருவ ற்குத, தானநதி யங்கித தனிச்சுட ராமே. (கக)

திருவாய சித்தியு முததியுரு சீர்மை, மருளா தருளு மயக் கலும் வாய்மைப், பொருளாய வேதாநதப் போதமு நாத, னுருவா டருளா விடினோர வொண்ணுகே. (கஉ)

பத்திய ஞானவை ராகசிய முட்பர, சித்திக்கு வித்தாரு சுவோகமே சோதலான, முததியின ஞான முனத்தலா ஸம்மு னே, சததி யருடறிற் றுனெளி தாமே. (கங)

இன்னெய்த வைத்தகோ ரின்பப் பிறப்பினே, முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை பெம்மிறை, தன்னெய்துங் காலத்துத் தா னே வெளிப்படு, மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே. (கச)

சிவமான ஞானந தெளியவொண் சித்தி, சிவமான ஞானக் தெளியவொண் முத்தி, சிவமான ஞானஞ் சிவபரத் தேயேக ச், சிவமான ஞானஞ் சிவானந்த நல்குமே. (கடு)

அறித்தணர்ந்தேனில் வகவிட முற்றிஞ், செறித்தணர்ந் தொதித் திருவருள் பெற்றேன், மறத்தொழித் தேன்மதி மாண் டுந் தாழ்த்தகைப், பிறிதொழித் தேனிப் பிறவியை நாணே. (க)

தரிக்கின்ற பற்றுயிர்க் கொள்க தன்வ, விருக்கின்ற த

ன்மைபையேது முணரார், பிரிக்கின்ற விக்தப் பிணக்கருத் தெ
ல்லாங், கருகொண்ட லீசனைக் கண்டுகொண்டேனே. (கௌ)

திருவடிப்பேறு.

இசைந்தெழு மனபி னெழுந்த படிமே, பசைந்தெழு மீசு
ரைப் பாசத்து ளேகச், சிவந்த குருவநது செனவிகை வைக்க,
வுவந்த குருபத முள்ளத் துவந்தசே. (க)

தாடந்த போதே தலைதந்த வெம்மிறை, வாடந்த ஞான
வலியையுந் தந்திட்டு, லீடந்த மிளறியே யானகென விட்டரு
ட், பாடின முடிவைத்துப் பார்வநது நகததே. (உ)

தானவ னாகிச சொருபத்து வநதிட்டு, வான சொருபங்க
னான்குமகற்றின, வேனைய முத்தினா யீந்தாண்ட நன்னகதி,
தானடி முற்கூட்டித் தாடித் துண்மையே (ங)

உகையற துணாவற் றுயிர்பர மறறுத, திரையற்ற நீர்
போற் சிவமாதி றீர்த்துக், ககையற்ற சதகாதி நான்குங் க
டந்த, சொருபத திருத்தினன டொல்லிறந கோமே. (ச)

குரவனுயிர்முச சொருபமும் கைக்கொண், டரிய பொரு
ன்முத் திரையாகக் கைக்கொண்டு, பெரிய பிராண்டி நகதிபேச்
சற்று, வருகிட வெண்ணையங் குய்யக்கொண் டானே. (ரு)

பேச்சற்ற வினபத்துப் பேரானத் தத்திலே, மாச்சற்ற
வெண்ணச் சிவமாக்க மாள்வித்துக், காச்சற்ற சோதி கடன்மு
ன்றுங் கைக்கொண்டு, வாச்ச புகழ்மாளத் தாடந்த மன்னுமே.

இதயத்து காட்டத்து மெனறன் சிறத்தப், பதிவித்தப் பர
தம் பராபர கந்தி, கதிவைத்த வாறுமெய் காட்டிய வரதும், வி
திவைத்த வாறும் விளம்பவொண் னாதே (எ)

திருவடி வைத்தென் சிரத்தரு ளோக்கப், பெருவடி வைத்
தந்த யோக்கி தன்னைக், குருவடி விற்கண்ட கோணமெய்
கொணைக், குருவழி மாற்றிடக் கண்டுகொண்டேனே (அ)

திருவடி ஞானஞ் சிவமாக்கு விக்குந், திருவடி ஞானஞ் சிவலோகஞ் சேர்சுருந், திருவடி ஞானஞ் சிறைமல மீட்குந், திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே. (௧௮)

மேல்வைத்த வாறுசெய் யாவிடின மேல்வினை, மால்வைத்த சிந்நைபை மாயம தாக்கிடும், பால்வைத்த சென்னிப் பட ரொளி வானவன், ஞள்வைத்த வாறு தரிப்பித்த வாறே (௧௯)
கழலார் கமலத திருவடி யெனனு, நிழல்சேரப் பெற்றே னெடுமா லறியா வுழல்சேரு மங்கிய ளாதிப பிரானுவ, குழல் சேரு மின்னுபாக கூடுவ குலைத்ததே. (௨௦)

முடிமன்ன ராகினமு வுலகம தாள்வ, ரடிமன்ன ரின்பத் தளவில்லை கேட்கின, முடிமன்ன ராய்நின்ற தேவர்க ளீசன, குடிமன்ன ராய்க்குறற மறறுநி னாரே. (௨௧)

வைத்தே னடிகக க மனததினு ளளேநான, பெய்த்தே பெரியுப் புனவழி போகாம, லெயத்தே னுழலு மிருவினை மாற்றிடநி, பெய்த்தே னிறநேனவ வேதத்தி னநதமே. (௨௨)

அடிசார லாமனைநல் பாக மிரண்டு, முடிசார வைத்த னர் முனை முனிவா, படிசாரந வுனபப பழவடி வெள்ளக், குடிசார் நெறிகுடி நிறபவா கொள்கையே (௨௩)

மந்திர மாவது மாமருந் தாவதுந், தந்திர மாவதுந் தா னங்க ளாவதுந், சுந்திர மாவதுந் தா பநெறி யாவது, மெந்தை பிரான்ற வினைபடி தானே. (௨௪) ஆ. ௩௨.

ஞாநஞ்ஞானஞேயம்.

நீங்காச் சிவானந்த ஞேயத்தே நின்றுிடப், பாங்கா ன பா சம்படரப் படரினு, மாங்கா ர நீங்கி யதனிலை நிற்கவே, நீங்கா வுமுத நிலபெற லாமே. (௨௫)

ஞேயத்தே கிச்சேரர்க்கு ஞானஞ் நின்று, ஞேயத்தின் ஞாநஞ் ஞேயத்தின் விடாரு, ஞேயத்தின் ஞேயத்தை ஞேயத்

தை யுற்றவ, ராயத்தி னின்ற வறிவறி வாரே. (உ)

தானென நவனென நிரண்டாகுந் தத்துவம், தானென நவனென நிரண்டிந் தனிற்கண்டு, தானென்ற பூவை யவனடி சாததிரு, னுனென நவனெனகை நல்லதொன நனறே, (ங)

வைசசன் வாரூறு மாற்றி பெனைவைத்து, மெசசப் பரண நன் வியாப்துவ மேலிட்டு, நிசசய மாககிச் சிவமாககி னேயத தா, லச்சங் கெடுதெனனை யானடன னாகிபே (ச)

முன்னை யறிவறி யாதவம மூடாபோத, பின்னை யறிவறி யாமையைப் பேதிக்கான, நனனை யறிப்ப பரனாகித் தற்சிவ த, தெனனை யறிவித் திருநதன னாகிபே. (ரு)

காணாத கண்ணுடன் கேளாத கேளவியுங், கோணாத போ கமுங் கூடாத கூட்டமு, நாணாத நாணமு நாதாரத போதமு ள், காணா பெனவநது காட்டின னாகிபே. (க)

மோனங்கை வந்தோராகரு முததியுங் கைகட்டு, மோனங் கை வந்தோர்க்குச சித்தியு முனனிரகு, மோனங்கை வந்து மை யரமொழி முற்றுங்காண, மோனங்கை வந்தைங் கருமமு முனனுமே (எ)

முத்திரை மூன்றின் முடிந்தது மூன்றின்பால், வைத்த க லைகால் நானமடங் கானமாறறியும்கதவத் தானந்தத் தொண் குரு பாதத்தே, பெதக மறுத்தோர் பிறகதிற வாரே. (அ)

மேலைச் சொருபங்கண் மூன்று மிகுசத்தி, பாலித்த மூத் திகர பற்றும் பரஞாலி, யாலித்த கட்டமே னேயம் புகுந்தற் ற, மூலச் சொருபன் மொழிஞா தருவனே. (ஆ) ஆசக.

துறவு.

இறப்பும் பிறப்பு மிருமையு நீங்கித், துறக்கும் தவங்கண் டு லோகிப் பிரான, மறப்பிற் தாய்ந்தம் வாய்மொழி வாரே.

கட், தறப்பதி காட்டுமுமரர் பிரானே (க)

பிறந்து மிறநதம்பல் பேதமை யானே, மறநது மலவிரு
ணையக மறைநது, சிறந்த சிவனருட் சேர்பரு வத்துது, துறநத
வயிர்க்குச் சுடரொளி யாமே. (உ)

அறவன் பிறப்பிலி யாருமிலாதா, னுரைவது காட்டக மு
ன்பது பிச்சை, துறவெனுங் கண்டா துறநதவர் தம்மைப், பிற
வி யறுத்திடும் பித்தனகண் டரே (ங)

நெறிபைப் படைத்தா நெருஞ்சில் படைத்தா, நெறியில்
வழுவி நெருஞ்சில்முட பாயு, நெறியில் வழுவா தியங்கவல்
லார்க்கு, நெறியி நெருஞ்சினமுட பாயகி லாவே. (ச)

கேடுங் கடமையுங் கேட்டுவந கைவரு, நாடி வளைநதது
நானகட வேனலே, ஞடல் விடையுடை யண்ணல் திருவடி, கூ
டிக் தவஞ்செய்த கொள்கையன ருனே (நி)

உழவ னுழவுழ வானம வழங்க, வழவ னுழவினிற் பூத்த
வேனே, யுழவ னுழத்திபர் கண்ணோரு மெனநிட், மிழவ னத
னே யுழலொழிக் தானே (ஈ)

மேல்துறந் தஞ்ஞல் விளங்கொளி கூறுவன், நாள்துற
ந் தார்க்கவ னண்பணல் லாவிலி, கார்துறந் தார்க்கவன் கண்
னுந் லாய்நிற்கும், பாரதுறந் தார்க்கே பகஞ்செய லாமே ()

காகமு மொன்று படமைத்து நாலது, போகமுட் புந்நிற்
பொருகதி நிறைந்தது, வாக மிரண்டும் படம்விநித் தாட்டொ
ழிக், தேகப் படஞ்செய் துடம்பிட மாமே. (அ)

அகனரூர் வழிமுத லாதிப் பிரானு, மிவனரூ நெனநின்
நெளியனு மல்லன், சிவன்றூள் பலபல சேவனு மாகு, கயன்றூன்
வரும்வழி நாமறி யோமே. (க)

காம்பு திறந்தன வொன்பது வாயதது, மாம்பற குழலியி
ன் கஞ்சுகிப் பட்டது, வேம்பேறி கோக்கினன் மிகர்மன் கூ

தையிற், கூம்பேறிக் கோயிலிற் பூக்கின்ற வாதே. (க௦) அருக.

தவம்.

ஒடுங்கு நிலைபெற்ற வுத்தம நுள்ள, நடுங்குவ நிலை கம
னமங் கிலை, யிடுமையு மில்லை யிராபக வில்லை, படுமபயனி
லலை பற்றுவிட்டோராககே (க)

எம்மா நயிரு மிருநிலை தோற்றமுஞ், செம்மா தவத்தி
ன செயலின் பெருமையு, மமமான திருவருட பெற்றவர்க் கல்
லா, திமமா தவத்தி னிபல்தறி யாரோ (உ)

பிறப்பறி யாராபல பிசைசெய் மாந்தா, சிறப்பொடு வே
ண்டிய செல்வம் பெறுவா, மறப்பில் ராகிய மாதவஞ் செய்
வார், பிறப்பின் நீக்கும் பெருமைபெற் றாரோ. (ங)

இருந்த வருந்தி பெழிற்றவஞ் செய்யு ம, பெருந்தன்மை
யாளரைப் பேதிகக வெனதே, யிருந்திந் திரனே யெவரே வரி
னா, திருந்தநன் சிந்தை சிவனவன் பாலே (ரு)

கரந்தங் கரந்திலன் கண்ணுக்குக தோன்றான், பரந்த ச
டையன் பசும்பொன னிறத்த, னருந்தவாக கல்லா லணுகு
மாகான், விரைந்து தொழப்படும வெணர்தி யானே. (ரு)

இன்னெய்த வைத்ததோ ரின்பப பிறப்பின், முன்னெய்
த வைத்த முதல்வனை யெம்மிறை, தன்னெய்துவ காலத்துத்
தானே ஷெளிப்படு, மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே. (சு)

அமைச்சரு மானைக் குழாமு மரசும், பகைத்தெழும் பூ
சலுட் பட்டார் நடுவே, யமைத்ததோ ரானமு மாத்நு
நோக்கி, யிமைத்தழி யாதிருந் தார்தவத் தாரோ. (ஏ)

சாத்திர மோதுஞ் சதிர்களை விட்டுநீர், மாத்நினைப்போ
து மறித்துள்ளே கோக்குமின, பார்த்தவிப் பார்ப்புய்குமாத்
தாரணியோ, லார்த்த பிறவி யுக்கலவிட்டோடுமே. (அ)

தவம்வேண்டு ஞானத் தலைப்பட வேண்டித், தவம்வேண்
டா ஞான சமாதிகை கூடித், தவம்வேண்டா மச் சகசமராக
கத்தோர்க்குத், தவம்வேண்டா மாற்றந் தனையறி யாரோ (க)

—

ஆக ௬௦.

தவதுடனம்

ஒதலும் வேண்டா முயிராகுயி ருள்ளுற்றார், காதலும் வே
ண்டாமெய்க் கரய மீடங்கனடாற், சாதலும் வேண்டாஞ் ச
மாதிகை கூடினாற், போதலும் வேண்டாம புலனவழி போகா
ராகே. (ச)

கத்தலும் வேண்டாங் கருததறிந் தாறினாற், சத்தமும
வேண்டாஞ் சமாதிகை கூடினாற், சத்தமும வேண்டாந் துட
ககற்று நிறநலாற், சித்தமும வேண்டாஞ் செயலற் நிருக்கவே

வினாவறி வாரபணடை மெய்தவனா செய்வாரா, வினாவ
றி வாரபணடை மெய்யுரை செய்வாரா, வினாவறி வார்பணடை—
மெய்யறா செய்வாரா, வினாவறி வாரவிண்ணின மண்ணினயி
க காரே. (ங)

கூடித் தவஞ்செயற் கண்டேன குரைகழல், தேடித் தவ
ஞ்செயது கண்டேன சிவகதி, வாடித் தவஞ்செயவ தேதவ மி
வைக்கேந், துடித் பலவுல கோரெத் தவரே (ச)

மனத்துரை மாகட லேழுங்கை நீந்தித், தவத்திடை யா
ளர்தஞ் சார்வத் துவநகார் பவத்திடை யாள ரவாபணி கேட
கின, முகத்திடை நகதிபை முத்தலு மாமே. (ரு)

மனத்திடை நின்ற மதியா னுருவி, மினத்திடை நீக்கியி
ரண்டற விர்த்துப், புனத்திடை யஞ்சும் போகாமல் மறிதகா
ற், தவத்திடை யாரெனா தனனெனா யாமே. (சு)

ஒத்து மிகவுநின் றானை யுரைப்பது, பத்தி கொடுக்கும் ப
ணிந்திடி யார்தொழ், முத்தி கொடுக்கு முனிவ னெனும்பதச்,

சுத்தான செய்வதுந் தான்றவந தானே. (௭)

இலேதொட்டிப் பூபபரித தெநதைக்கென் றெண்ணி, மல
ர்தொட்டிக கொணடே வரும்புனல் காணேன, தலேதொட்டி-
னாற்கண்டு தாழ்ந்ததென னுள்ளந், தலேதொட்டிக கணடேன
றவங்கண்ட வாறே (௮)

பட்டாசடை மாதவம் பத்திய பத்தாச, ட்டரடை யாவ்
ணை மீச னருளு, மிடரடை செய்தவா மெய்ததவ நோக்கி,
ஊட்டை செயவ தொருமனத தாமே (௯)

ஆற்றிற கிடக முரலைகன டருசிப்போ, மீற்றுக் கரடி-
க கெதிர்ப்பட்ட தனனொரு, நோற்றுக தவருசிப்பயா தூ-
லிற் பாதவா, சோற்றுகரு நினறு சுழல்கின்ற வாறே (௧௦)

பழக்கின்ற வாறும பழமு னனு மாறுந், குழக்கனது
துள்ளிக கோணியைப் புல்காற, குழக்கனது கொட்டிலிற்
சட்டவல் லார்க்குந், னிழுகாது செஞ்சுத திடவொன்று மா-
மே (௧௧)

சித்தஞ் சிவமாகச் செய்தவம வேண்டாவாற, சித்தஞ் சி-
வானகஞ் சோகதோ ரூவு னடாற, சித்தஞ் சிவமாக வே-
சித்தி முத்தியாரு, சித்தஞ் சிவமாதல் செய்தவப் பேறே ()
(௧௨) ஆ ள

அருளுடைமையின் ஞானம்வருகல்

பிரானரு ணைடெனி லு ணடுதற் செல்வம், பிரானரு ண-
ைடெனி லுணடுதன் ஞானம், பிரானரு னிறபெருந் தன்மை
பு முனடு, பிரானரு ளாறபெருந் தெய்வமு மாமே (௧)

தமிழுடை டுலமைநது தாவிய ஞான, முமிழவது போ-
ல வுலக திரிவா, ரவிமு மனமுமெம மாதியறிவுந், தமிழு-
டை டுலமைநது தத்துவ மாமே. (௨)

புண்ணிய பாவ மிரண்டுள பூமியி, எண்ணும் பொழுதநி
வாரசில ஞானிக, னெண்ணி யிரண்டையும் வேரறுத் தப்புர்த,
தண்ண லிருப்பிட மாயநதுகொள விரே. (௩)

முன்னின றருளு முடிசினற காலத்தா நன்னி றுலகி ன
டுவாயி ராப்ரிதரும, பின்னின றருளும் பிறவியை நீக்கடு, முன
னின் நெனக்கொரு முத்திதந தானே (௪)

சிவனரு ளாற்சிலா தேவரு மாவர், சிவனரு ளாற்சிலா
தெய்வத்தோ டொப்பா, சிவனரு ளால்வினை சேரகி லாமை,
சிவனருட கூறிலச சிவலோக மாமே (௫)

புண்ணிய நெனதை புனித வினையடி, நண்ணி விளக்கெ,
ன ஞானம் வினொத்தது, மண்ணவ ராவதும் வானவ ராவது
மண்ண லிறைவ னருட்பெறற போதே (௬)

காலத்தே றேறி மணப்பாகன கைகூட்ட, மாயத்தே றேறி
மயங்கு மவையுணா, நேயத்தே றேறி நிமல னருட்பெறற, லா
யத்தே றேறி யவனிய னுமே (௭)

அவவுல கத்தே பிறக்கி லுடலொடு, மவவுல கத்தே யருக
தவா நாடுவ, ரவவுல கத்தே யரண்டி கூடுவ, ரவவுல கத்தே
யருளபெறு வாறே (௮)

சத்தாகண்ட காந்தங் கனலின் வடிவா, மத்திகண்ட காந்த
மணிகா வடிவாரு, சத்தொண்ட சாககி யெரியின் வடிவா, மெ
றிகொண்ட வீச நெழிவ் வடிவாமே (௯)

நாடு முறவுவ கலந்தெங்க ணந்தியைத், தேடுவன் தேடிச்
சிவபெருமானென்று, கூடுவன் கூடிக குணாகழற் கேசை, வி
டு மனவும் விடுகின்றி லேனே. (௧௦) ஆக அஉ

அவவேடம்.

ஆடம் பரமகொண்ட டிசிலுண பரம்பயன், வேடங்கள்

கொண்டு வெருட்டிடும் பேகைகா, ளாடியும் பாடியு மழுது மா
ந்றியுந், டேடியுந் காணீர் சிவனவன ஞானகனே (4)

ஞான மிலாரவேடம் பூண்டிருந் நாட்டிடை, யீனமகே
செய் திரந்துண்டிருப்பினு, மான நலங்கெடு மப்புவி டரதலா,
லீனவா வேடங் கழிபடித்த லின்பமே (உ)

இன்பமுந் துன்பமு நாட்டா ரிடத்தள, நனசெயல் புன
செபலாலந் நாட்டிந்கா, மெனப் விழைநாடி நாடொழுந்
ட்டினினை, மனபதை செப்பஞ் செயில்வையம் வாழுமே, (ங)

இழிகுலத் தாராவேடம் பூண்டபாரே லெய்த, வழிகுலத்
தோர்வேடம் பூண்டபாரே வாகப், பழிகுலத் தாகிய பாழ்ச
ண்ட ராறா, கழிகுலத் தோரகள களையப்பட டோரே (ச)

பொய்தவஞ் செபவார புருவார நரகத்துப், பொய்தத்
வஞ் செய்தவா புண்ணிய ராகாரோற, பொய்தத்வ மெய்தத்வ
ம போகத்துட போககியஞ், சத்திய ஞ னத்தாற்றவஞ் கய
ங்கனே (ரு)

பொய்வேடம் பூண்டா பொதித்தற் பயனா, மெய்வேட
ம் பூண்டோ மிகுமிசை கைக்கொளவா, பொய்வேட மெய்
வேடம் போதவே பூணினு, முயவேட மாகு முனாகதநிற் தோ
ராககே (சு) ஆகி அது

தவவேடம்

தவமிக கவரே தலைபான வேட, மவமிக கவரே யாதிகொ
லைவேட, ரவமிக கவாவேடத் தாகாரவ வேடந், தவமிக கவ
ர்க்கனறித் தாங்கவொன் னாதே (க)

பூதி யணிவது சாதந் மாதியிற், காதணி தாய்பிர குண
டலங் கண்டுகை, யோதி யவர்க்கு முருத்திர சாதந், திதில
சிவயோகி சாதந் தோரிலே. (உ)

யோகிக் கிடுமது வுட்கட்டு கஞ்சுளி, கோவைக்குப் பாசு
த்துச் சுறுகு சடையதொன, முகத்து நீறணி யாங்ககக பா
லகு, சீகதத மாத்திரை திண்பிரம பாருமே (௩)

காதணி குண்டலங் கண்டுகை நாதமு, மூதுநற் சங்கு மு
யர்கடடிக கப்பபா, யேதமில் பாதுக மியோகாரந மாதன,
மேதமி லியோகப் படநதண்ட மீனாரதே (௪) ஆக ௧௨.

திருநிறு

தூலுஞ் சிகையு முணராராநினை மூடர்கள், தூலது வேகா
நத துண்டுகை ஞானமாம். பாலொன்று மங்கணா பார்ப்பார்
பரமுபி, ரோரொன நிரண்டி லோங்கார மோதிலே (௧)

கங்காளன பூசுவ் கவசத் திருநீற்றை, மங்காமற் பூச மகி
ழவிரே யாமாகிழ, நங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி, சிங்கா
ரமான திருவடி சோவரே (௨)

அரசுட னுலத்தி யாகுமக காரம், விரவு கனலில் விபன
ஞ மாறி, நிரவய வினமலன முளபெற்ற நீத, நருவம் பிரம னு
யாகுல மாமே (௩) ஆக ௧௩.

ஞானவேடம்

ஞான மிலார்வேடம் பூண்டு நரகத்தார், ஞான முனோர்
வேட மினைதெளி னனமுததா, ஞான முளதாக வேணியோர்
நக்கணபான, ஞான முளவேட நண்ணிநிற் பாரே. (௧)

புனஞானத் தேர்வேடம் பூண்டும் பயனில்லை, நனஞா
னத் தால்வேடம் பூணு ரருண்ணிநித், துனஞானத் தேராச
ம யத்தூரி சுள்ளோர், பின்ஞானத் தேரொரொனதும் பேசுகல்
லாரே. (௨)

சிவஞானி கட்டுஞ் சிவயோகி கட்டு, மவமான சாதந் தா
காது தேரி, லவமா மவாககது சாதந் நாணகு, முவமான மி
ல்பொரு ஞாளுற லாமே (௩)

கத்தித் திரிவர் கழுவடி நாயபோற், கொத்தித் திரிவா கு
ரக்களி ஞானிக, சொத்தப் பொறியு முடலு மிருக்கவே செத்
துத் திரிவா சிவஞானி யோராகனே (௪)

அடியா ரவரே யடியா ரலாதா, ரடியாரு மாகாரவ யே
டமு மாகா, ரடியா சிவஞான மானது பெற்றே, ரடியா ர
லாசா ரடியாராக ளனரே (௫)

ஞானிகுஞ் சாதந் வேடமு நல்லவாந், தானுறற வேடமு
ந் தறசிவ யோகமே, யானவவ வேட மருணஞான சாதந், மா
னது மாமொன்று மாகா தவனுககே (௬)

ஞானத்தி னுற்பத் நன்னுஞ் சிவஞானி, தானத்தில வை
தத் தனியா லயத்தலு, மோனத்த னுதலின முத்தலுஞ் சித்த
லு, மேனத் தவசி யிவனென லாகுமே. (௭)

தானனறித் தன்மையுந் தானவ லுடலு, மேனைய வச்சி
வ மான வியற்கையுந், தானு சாநக் முத்திரை சாதத்தலு, மே
னமு நத்தி பதமுத்தி பெற்றதே (௮) ஆக ௧௦௩

சிவவேடம்

அருளா லரனுக் கடிமைய தாடிப், பொருளாக் தனதுடற்
பொற்பதி நாடி, யிருளான தினந் யிருஞ்செய லற்றோர், தெ
ருளா மடிமைச் சிவவேடத் தாரே. (௧)

உடலிற் றுவக்கிய வேடமுயிர்க் காகா, வுடல்கழன றுல்
வேட முடனே கழலு, முடலுயி ருண்மையென் றோர்நதுகொள
ளாதார், கடலி லகப்பட்ட கடையொத் தாரே. (௨)

மயலந் திருந்நு மாமன மந்துக், கயலுந்ந கணனிநர்
கையினக கந்துத, தயலற நவரோடு தாமேதா மாகிச, செய
லற திருதார் சிவவேடத தாரே (ங)

ஓநிவ குதிரைக குசைதி. ணணம பற்றுமின, வேடங்கொண
டெனசெயவீர் வேண்டா மனிகரே, நாடுமி னநதியை நமபெ
ரு மாணறனைத, தேடுமின பபொருள செனதெயத லாமே
(ச) ஆக ௧௦௭

அபக்குவன.

குருட்டினை நீர்குவ குருவினைக கொளளார, குருட்டினை
நீக்காக குருவினைக கொளவா, குருநிவ குருநிவ குருட்டாட்ட
மாடிக, குருநிவ குருநிவ குழிவிழி மாறே (க)

மனத்தி லெழுந்தோர மாயககண் ணடி, நினைப்பி னந
லி விழியுங் காணா, வினைப்பயன போக விளக்கியுங் கொள
ளார, புரககடை யிச்சித்திதுப போகின்ற வாறே (உ)

ஏயெனி லெனனென மாட்டார பிரசைகள், வாய்முலை
பெயய மதுரநின் னுறிடுக, தாய்முலை யாவ தறிபார தமருளோ,
ருனிலை செய் முருவிவி தானே (ங)

வாபொன்று சொல்ல மனமொன்று சித்திகக, நீபொன்று
செய்ய லுறுதி நெடுகக்காய், தியெனறிவ குணனைத தெளிவன
தெளிகதபின், பேயெனறிக் கெண்ணெப பிராதெளி யாரே (ச)

பஞ்சத துரோகத்துப பாதகர் தமமை, பஞ்சச் சமயத
தோர் வேந்த னருந்தண்டம, விஞ்சச் செய்திப் புவியேறே வி
டாவிடிற, பஞ்சதது ளாய்புவி முற்றுமபா ழாகுமே (ரு)

தவத்திடை நின்றவர் தாமுண்ணுங் கனமஞ், சிவத்திடை
நின்றது தேவ ரறியார், தவத்திடை நின்றறி யாதவ ரெல்லா
ம், பவத்திடை நின்றதோர் பாடது வாமே. (க)

கன்றலுங் கருதலுங் கருமஞ் செய்தலுந், தின்றலுஞ் சுவை
த்தலுந் தீமை செய்தலும, பினதலும் பிறங்கலும பெருமை கூறு
லு, மெனறிவை யிறைபா வியதனை யல்லவே. (ஏ)

வெடிவ ததியாா வெளிகாண மாட்டார், வெடியில் வெ
ளியில் விழிக்கவு மாட்டார், கடியதோ ருண்ணிமை கட்டுமின்
காணமின, விடியாமை காட்கும விளக்கது வாமே (அ)

வைத்த பசுபாச மாற்று நெறிவைக்ப, வெந்த மரமுதக
னாகப் பிறழ்வுற்றுத, சூததுவ முன்னித தலைப்படா தவவாறு,
பித்தான சீடனாக ஐயப பெருதானே (க)

மன்னு மலமைந்து மாறலும் வகைபேரான, நுன்னி ப
காமாதி கோயுந தொழிநீங்கான, பின்னிப பொய்யன பிறப
பிறப பஞ்சாதா, னன்னிப னுவ சைதசீட னுமே (கௌ)

ஆகக் கூற

பகருவன்.

தொழிலறி வாளா சுருங்கின னாகப், பழுவறி யாத பரம
குருவை, வழியறி வார்தல் வழிபறி வாள, ரழிவறி வாரமழை
யல்லா தவரே (க)

பகைத்தொழிந் தேன்பர மாவன்னை நாடி, யகைத்தொ
ழிந் தேனினி யாருடன கூடேன, சிகைத்தடி யேனவினை சிகை
னை தீர, வுதைத்தனை— யாயுகக தாண்டரு ளாயே (உ)

பகைக்கின்ற போதே பரமென்னும் விதனை, விதைக்கின
ற வித்தினை மேலின்று நோக்கிச், சிகைக்கின்ற சிகைதையைச்
செவவே நிறுத்தி, யிசைக்கின்ற வனபருக ஐயலு மாமே. (ங)

கொள்ளினு நல்ல குருவினைக் கொள்ளுக, வுள்ள பொருளு
ட லாவி யுடனிக, வெள்ளத தனையு மிடைவிடா தேநின்று, தெ

எளிப்பச் சிவபதந தானே. (ச)

சோதி விசாகந் தொடர்ந்திரு தேள்நண்டு, வோதிய நா
யேயுணரவது தானென்று, நீதியு ணீரமை நினைந்தவாக கல்ல
து, வாதியு மேதுமறித்கி லானே. (ந)

மொழிலர மாமணித துப்தான சிநை, பெழிலா விதை
வ னிடங்கொண்ட போதே, விழலார விதலாம வினையது போ
கை, கழலார் திருவடி கண்டரு ளாமே. (க)

சாததிக ஞாயபபர தத்துவந் காணன்னி, யாததிக பேத
நெறிதோற்ற மாக்பே, யார்த்த பிறவியி னஞ்சி யுநெறி, சா
ததவல் லானவன சறசீட னுமே. (எ)

சத்து மசததுமெவ வாறெனத தானுன்னிச் சிததை யுந
ககிச சிவனருட் கைகாட்டட், பத்தியின ஞானம பெறப்பணிந்
தானந்தச, சத்தியி விசசைத தருவோனசற சீடனே (அ)

அடிவைத் தருளுதி யாசாலின னுனனா, வடிவைதந மா
முடி மாடப பிறவி, யடிவைத்த காய வருட்சததி யாலே, யடி
பெற்ற ஞானத்த னுசறது னோனே (க)

சீரான ஞானத்தி லிச்சை செலச்செல்ல, வாராத காசற்
குருபரன பாலாகச், சாராத சாதக நான்குந்தன பாலுற்றே,
ஞராய ஞானத்த னுமடி வைக்கவே (க)

ஊர்த்து மதிபக் குவர்க்கே யுணர்த்தி, விணக்கிற் பரப
ரத் தெல்லையு ளிடடுக, குணக்கொடு தெற்குத் தரபச்சி மங்
கொண்டு, வுணர்த்துமின னுவுடை யானறனை யுனனியே ()

இறையடி தாழ்த்தை வணக்கமு மெப்திக், குறையறு கூ
றித் குணங்கொண்டு போற்றச், சிறையுட னீயறக் காட்டிச் சிவ
ததோ, டறிவுக் கறிவிப்போன் சன்மார்க்கி யாமே. (உ)

வேடகை விடுநெறி வேதாந்த மாதலால், வாழ்க்கைப் பு

லனவழி மாற்றிச்சித் தாத்தது, வேட்கை விசிகக வேதா
நதி பாதமே, தாழகரு தலைவினென் சறசீட னுமே. (௬)

சறகுனம வாய்மை தயாவிவே கநதன்மைச் சறகுரு பாத
மே சாபைப்போ னீங்காமே, சிறபர ஞானந் தெளிபத தெளி
வோத, லதபுத மேதோனற லாகுஞ்சம் சீ—னே. (௭)

ஆ அநிகாரம கசு-இ திருமக்திரம-௩௩௩
சுருதநதிர முற்றும்.

ஆ சிறப்புப்பாயிர முடபட-அநிகாரம் ௬௬-இ
கூடிய திருமக்திரம-௬௭௩.

ஏழாநதநதிரம்.

ஆறுதாரம்

நாலு மிருமுன்று மிரைநது மிராறுங், கோலிமே வினற
குறிகர் பதினது, மூலங்கண் டாங்கே முடிநது முதல்ரணி
ங், காலங்கண் டானடி காணலு மாமே. (௧)

ஈராறு நாதததி லீரெட்டா மதத்தின, மேதாதி நாதார்
த மீதாம பராசததி, போதா லயத்தவி காரந தணிதபோச,
மேதாதி யாதார மீதான வுண்மைபே (௨)

மேலென்றுங் துழென் நிரண்டறக் காணுங்காற், குனெ
ன்று நானன்று தன்மைக னோராறும், பாரெங்கு மாகிப்
பரந்த பராபரங், காரொன்று கற்பக மாகநின் றுனே. (௩)

ஆதார சோதனை யாநாடி சுததிகண், மேதாதி யீரென்
கலந்தது வினனெனளி, போதா லயத்துப் புலங்கர ணம்புந
தி, சாதா ரணங்கெட்டான் றுண்டக மார்க்கமே, (௪)

மேதாதி யானே விடாதோ மெனத்தூண்டி, யாதார
சோதனை யத்துவா சோதனை, தாதார மாகவே தானெழ்ச சா
திததா, லாதாரகு செப்போக மாவது காயமே. (ரு)

ஆறந்த முங்குடி யாகு முடம்பினிற், கூறிய வாதார மற்
றுவ குறிகொணயி, னூறிய வககர மனபதின மேலே, பூறிய
வாதாரத தோரெழுத தாமே (சு)

ஆகு முடம்பு மழிகின்ற வவ்வடல், போகு முடம்பும
பொருந்திய வாறுதா, னூய வககர மைமபது தத்துவ, மாகு
முடம்புககு மரற்றத மாமே (எ)

ஆயு மலரி னணிமலா மேலது வாயவீழும் பதினாறு ம
ங்குள, தூய வறிவு சிவானந்த மாகிப்போய, மேய வறிவாய
வினாந்தது தானே (அ)

அண்டலிங்கம்

இலிங்கம தாவ தியாரு பறிபா, ரிலிங்கம தாவது வெ
ண்டசை பெல்லா, மிலிங்கம தாவது வெண்ணெண கலையு, மி
லிங்கம தாக பெடுதத துலகே (க)

உலகி லெடுததது சததி முகலா, வுலகி லெடுததது சததி
வடிவா, யுலகி லெடுததது சததி குணமா, யுலகி மெடுதத சதா
சிவன றானே (உ)

போகமு முத்தியும் புத்தியுரு சித்தியு, மாகமு மாறாறு
சத்துவத தப்பாலா, மேகமு கங்கி யிருககுஞ் சதாசிவ, மாகம
வத்துவா வாறுரு சிவமே (ங)

ஏத்தின ரெண்ணிலி தேவரெம் மீசனை, வாழ்த்தினர் வா
சப் பசுந்தெனறல் வள்ளலென், றூர்த்தன ரண்டங் கடந்தப்
புரநின்று, காததன னென்னுங் கருத்தறி யாரே. (ச)

ஊன்குட ரோனயன் மால்பிர சாபதி, மொன்குட ரான
விரவியொ டிருநதிரன், கண்குட ராகிக கலநதெவருந தேவாக,
டன்குட ராபெவருந சற் ற மாமே (ரு)

தாபரத் துணை ன றருளவல் லானசிவன், மாபரத் து
ணைமை வழிபடு வாரில்லை, மாபரத் துணைமை வழிபடு வானாக
கும், பூவகத் துண்ணினற பொறகொடி யாகுமே (சு)

துய விமானமுந் துலம தாகுமா, லாய சதாசிவ மாகு
நற சூக்குமம், பாய பெலிடம பததிர லிங்கமா, மாய வர
னிலை யாடநதுகொள வாகடகே (எ)

முத டுடன மாணிகக மொய்தக பவளமுங், கொத துமக
கொம்பு சிலைநீறு கோமன, மத்தனறன் னாகம் மனன் மரிசிபா,
முத்தத்தின் சாதநம பூமண லிங்கமே. (அ)

துணறுந தயிரெயபா துயய மெழுசுடன், கணநிய செ
மபுகனலிர தருசலம், வனநிறற செங்கல் வடிவுடை வில்ல
மபொன், நென்றியங் கொணறை தெளிசிவ லிங்கமே (க)

மறையவ ராசசனை வனபடி கந்தா, னிறையவ ராசசனை
மேயபொன் னாகுங், குறைவினா வயிசி யர்க்குக் கோமனமாந்,
துறையுடை சூத்திரா கொல்வாண் லிங்கமே (கா)

அதுவுணாக் கோனெரு தனமையை நாடி, பெதுவுண
ராவகை நின்றன் னீசன், புதுவுணா வான புறங்கக டெட்டு,
மிதுவுணா தெனறுடல் கோயில்கொண்ட டானே (கக)

அகலிட மாயறி யாம லடங்கு, முகலிட மாயநின்ற னுன
தி னுள்ளே, பகலிட மாமுனம பாவ விஞ்சன், புகலிட மாய்
நின்ற புண்ணியன் றானே. (கஉ)

போது புனைகழற் பூமிய தாவது, மாத புனைமுடி வானக
மாவது, நீதியு ளீச னுடல்விசும பாய்நிற்கு, மாகி யுறநின்ற த
ப்பரி சாமே. (கங்)

தரையுற்ற சந்தி நனிலிங்கம் விண்ணை, திரைபெறு நீர
று மருசன் சாலை, வரைதவழ் மருசனீர் வானுதி மாலை, சனா
யுற்ற நந்திக கலையுத்திக காமே. (சுச) ஆட உஉ

பிண்டலிங்கம்

மானுட ராக்கை வடிவு சிவலிங்கம், மானுட ராகதை வடி
வு சிதம்பர, மானுட ராகதை வடிவு சதாசிவ, மானுட ராக
தை வடிவு திருகூடத்தே. (சு)

உலகதுலா பிணனு முளரொன நிறபர், நிலநதரு நீர்கெளி
யுனவை செயயட், புலநதரு பூகங்க னைநதுமொன ருக, வலந
தரு தேவரை வநதுசெய் னீரே. (உ)

கோயில்கொண்டனதே குடிகொண்டதைவரும், வாயி
ல்கொண்டாங்கே வழிநின் தருளுகீர், தாயில்கொண்டாற
போற தலைவனென னுடபுக, வாயில்கொண்டசனா மாளவந
தனே. (ங)

கோயில்கொண்டானடி கொலலைப் பெருமறை, வாயில
கொண்டானடி நாடிகள் பத்து, பூசைசொண்டானபுல
னைநதும பிறகிடநி, வாயில்கொண்டானெங்குண மாநந்தி
தானே. (சு) ஆட உசு

சதாசிவலிங்கம்.

கூடிய பாத மிரண்டும் படிமிசை, பாடிய கையிரண் டெட
நிப் பரநதெழந், தேரீ முகமைநது செங்கையின் மூவைய்து,
நாடுஞ் சதாசிவ நல்லொளி முத்தே. (க)

வேதா நெடுமா லுருத்திரன் மேலிசன், மீதான வைமமு
கன் விநதுவு நாநமு, மாதாக சத்திபு மநதச சிவஞெடுரு, சா
தா ரணமாகுஞ் சதாசிவந் தானே. (உ)

ஆகின்ற சத்தியி னுள்ளே கலேநிலை, யாகின்ற சத்தியி னு
ள்ளே சதிரெழு, வாகின்ற சத்தியி னுள்ளே யமாந்தபின், னா
கின்ற சத்கியு ளத்திசை பததே. (௩)

அத்திசைக ஞுள்ளே யமாந்தன வாரங்க, மத்திசைக ஞு
ள்ளே யமாந்தன நால்வேத, மத்திசைக ஞுள்ளே யமாந்த சரி
தையோ, டத்திசைக ஞுள்ளே யமாந்த சமயமே, (௪)

சமயத் தெழுந்த வவதையீ ரைந்துள, சமயத் தெழுந்த
விராசியீ ராறுள, சமயத் தெழுந்த சதிரீரா றெட்டோ, சமயத்
தெழுந்த சதாசிவந தானே (௫)

நடுவுகி ழுக்கு தெற்குத் தரமேற்கு, நடுவு படுகந் குப
கும வனன, மடையுள வஞ்சனஞ் செவவரத் தம்பர, லடியோற
சுருளிய முகமிவை யஞ்சே (௬)

அஞ்ச முகமுள வைமழுன்று கண்ணுள, வஞ்சிஞ் டஞ
சு கரத்தல தானுள, வஞ்சுட னஞ்சா யுதமுள நமபிபென, செ
ஞ்ச புருந்து நிறைந்துகின் றானே (௭)

சத்தி தராசல மண்ட று சதாசிவஞ், சத்தி சிவமிகக தா
பர சங்கமஞ், சத்தி யுருவ மருவஞ் சதாசிவஞ், சத்தி சிவந
துவமுப்பத தானே. (௮)

தத்துவ மாவ தருவஞ் சராசரந், தத்துவ மாவ தருவஞ்
சுகோதயந், தத்துவ மெல்லாஞ் சகலமு மாய்நிரகூந், தத்துவ
மாகுஞ் சகாசிவன றானே (௯)

கூறுமி னூறு சதாசிவ னெயமிறை, வேறே ருணாசெப்து
மினைப்பொரு ளாய்நிற்கு, மேறுணா செய்தொழில் வானவா த
மமொழி, மாறுசெய் வானென மனம்புதந் தானே. (௧௦)

இருளார்த்த கண்டமு மேந்து மழுவுஞ், சுருளார்த்த செ
ஞ்சடைச சோதிப பிறையு, மருளார்த்த சிந்நையெம் மாதிப் பி
ராணைத், தெருளார்த்தென் னுள்ளே தெளிந்திருந் தேனே. (1)

சத்திதா நிற்கின்ற வைமுகஞ் சாற்றிடி, லுத்தமம் வாம
முமாயத் திருநதிநிசு, தததுவம பூருவந தற்புரு டனசிர, மக்
தரு கோர மகுடத்தி சானனே. (௬௨)

நாணுநல் லீசான னடுவுச்சி தாளுருந, தாணுவின நன
முநந தற்புருட மாகுந, காணு மகோர மிருதயங் குய்யமாம,
வாணுற வாமமாகு சத்திநற பாதமே. (௬௩)

செஞ்சு சிரஞ்சிகை நீளகவசங் கண்ணுந், வஞ்சமில் வந
து உளாநிரம பரசையாரு, செஞ்சுறு செஞ்சுடா சேகரி மின
னஞ்ஞ, செஞ்சுடா போலுந் தசாயுதந தானே (௬௪)

எண்ணி லிதய மிதைஞான சத்திபாம, விண்ணிந பனாசி
ர மிக்க சிகைடாதி, வணனக கவசம் வனபபுடை யிசையாம,
பண்ணுங் கிரிகை பரநேச திரத்திலே (௬௫)

சத்திநாற கோணஞ் சலமுறறு நினநிடு, சத்தி யறுகோ
ணஞ் சயனத்தை யுறநிடு, சத்திநல் வட்டஞ் சலமுற நிருநதி
டு, சத்தி யுருவாரு சதாசிவன றுனே (௬௬)

மானநதி யெத்தனை கால மழைக்கினுந, தானநதி யஞ்சின
றவிஞ் சட ராபநிறகுந, கானநதி யுநதி கடநது கமலத்தின,
மேனநதி யொன்பதின் ரேவிநிந றுனே (௬௭)

ஒன்றிய வாறு முடலி னுடனக்டந, தெனறுமெம் மீசன
டக்கு மியன்பது, தெனறலைக் கேறது திருநது சிவனடி, நினறு
தொழுதேனென நெஞ்சத்தி னுள்ளே. (௬௮)

உணர்ந்தே னுலகினி லொண்பொரு ளானைக், குணர்ந்தேன
குலயயங் கோயிலென நெஞ்சம், புணர்ந்தேன புனிதனும் பொ
யயல்ல மெய்மே, பணர்ந்தேன பகலவன பாட்டு மொலியே. ()

ஆங்கவை மூன்றினு மாரழல் விசிடத், தாங்கிடு மீரெழு
தாண்டு வானதி, ஸோங்கிய வாதியு மந்தமு மாமென, விவகி
வை தமமுட லீகதுவு மாமே. (௨௧)

தனமேலி தற்சிவ லிங்கமாய நின்றிடுந், "தனமேனி தா
னுஞ் சகாசிவ மாய்நிற்குந், தனமேனி நற்சிவன நற்சிவா னை
தமாந், தனமேனி தானுஞ் தற்பரந் தானே (உக)

ஆரு மறியா ரகார மவனென்று, பாரு முகாரம பரநதிட
ட நாயகி, தார மிரண்டிந் தமணி முழுதுமாய், மாறி யெழுந்தி
டுமோசைய தாமே (உஉ)

இலிங்கநற் றிட மிசையுமோந் கார, மிலிங்கநற் சண்ட
நிறையு மகார, மிலிங்கத்தான வட்ட நிறையு முகார, மிலிங்க
மகார நிறைவிந் தாதமே (உங) ஆக சக

ஆனமலிங்கம்

ஊகார முதலா யனைத்துமாய் நிற்கு, முகார முதலா வுயி
ரடபெய்து நிற்கு, மகார வுகார மிரண்டி மறியி, ஊகார வுகார
மிலிங்கம தாமே (க)

ஆதார மாதேய மாகின்ற விந் துவ, மோதாதி நாதமு மீதே
விரிந்தன, வாகார விந் து வதிபீட நாதமே, போதா விலிங்க
ப புணாச்சிய தாமே (உ)

சத்தி சிவமா மிலிங்கமே காபரஞ், சத்தி சிவா மிலிங்க
மே சங்கமஞ், சத்தி சிவமா மிலிங்கஞ் சதாசிவஞ், சத்தி சிவமா
ஞ் தாபரந் தானே (ங)

தானே ரெழுகின்ற சோதிபைக காணலாம், வானே ரெ
ழுகின்ற வைமப தமாநதிடம், புனே ரெழுகின்ற பொற்கொடி
தன்னுடன், ருனே ரெழுகின்ற வகாரமதாமே. (ச)

விந் துவ நாதமு மேவு மிலிங்கமாம், விந் துவ தேபீட நா
த மிலிங்கமா, மந்த விரண்டையு மாதார தெய்வமாய், வந்த
சருவைந் தஞ் செய்ய மவைமைந்தே. (ரு)

சத்திநற் றீடந் தருநல்ல வானமாச், சத்திநற் கண்டந்

தருவித்தை தானாகுஞ் சத்தினல் லிங்கந் தருஞ்சிவ தத்துவஞ்,
சத்தினல் லான்மாச் சதாசிவந தானே. (க)

மனம்புகுந தென்னுயிர் மனலிய வாழ்க்கை, மனம்புகுந
தினபம பொழிகின்ற போது, நலம்புகுந தென்னொடு நாதனை
நாடு, மிலம்புகுந் தாதியு மேற்கொண்ட வாறே (எ)

பராபர நெருதை பவிமதி சூடி, தராபரன் நன்னடி யா
ர்மனக கோயிற், சிராபரன நேவர்கள் சென்னியின் மன்னு, ம
ராமரன் மனலி மனத்துறைந தானே (அ)

பிரானல்ல நாடுனிற் பேதை யுலகங், குராலென்று மெ
ன்மனங் கோயில்கொ ளீச, னராரின்ற செஞ்சடை யங்குயு நீரு
ம, பொராரின் நவாசெய்ப்ப புண்ணியன றானே. (ங)

அன்றுநின் றுண்டிடந தானவ னென்று, சென்றுநின் நெ
ண்டிசை யேத்துவர் தேவாக, னென்றுநின் நேகதுவ னெம்பெ
ரு மானநனை, யொன்றிடென னுள்ளத்தி னுள்ளிருந் தானே
ஆஹுருக

ஞானலிங்கம்

உருவு மருவு முறையோ டருவு, மருவு பரசிவன் மனபல் லு
யாகுஞ், குருவு மெனநிறகுங் கொள்கைய னாகுந், தருவென
நல்குஞ் சதாசிவன் றானே (க)

நாலான கீழ் தருவ நடுநிற்க, மேலான நானரு மருவு மி
குநாப்ப, னாலான வொன்று மருவுநு நண்ணலாற், பாலா மி
வையாம் பரசிவன் றானே. (உ)

தேவர் பிரானைத் திசைமுக நாதனை, நால்வர் பிரானை ந
டுவுற்ற நந்தியை, யேவா பிரானென நிறைஞ்சுவ ரவவழி, யா
வா பிரானடி யண்ணலு மாமே (ங)

வேண்டுகின் நேதொழு தேன்வினை போயற, வாவொடா

ரு திங்களு நாளு மளக்கின்ற, காண்டகை யானொடுங் கணனி யுன்றினு, மூண்டகை மாறினு மொன்றது வாமே. (௪)

ஆதி பரந்தெய்வ மண்டத்து நறறெய்வஞ், சோதி யடி யார் தொடரும் பெருந்தெய்வ, நீதியுண மாந்தெய்வ நினைமல னெ மமிறை, பாதிபுண் மன்னும் பராசத்தி யரமே. (௫)

சத்திகுரு மேலே பராசத்தி தன்னுள்ளே, சுதந்தச் சிவப தந தோயாத துவொளி, யததன நிருவடிக கப்பாலேக சப பாலா, மொத்தவு மாயீசன ருளுன வுண்மையே. (௬)

கொழுந்தினைக் காணிற் சுவலயந தோனறு, மெழுந்திட ன் காணி லிருக்கலு மாகும, பரந்திடங் காணிற் பாபபதி மே லே, திரண்டெழக கண்டவன சிந்தையு ளானே. (௭)

எந்நை பரமனு மென்னமமை கூட்டமு, முந்த வுரைத் து முறைசொல்லின ஞானமாகு, சந்தித திருநத விடம்பெருங் கண்ணியை, யுந்தியின மேலவைத துகர்திருந தானே. (௮)

சத்தி சிவனவினே யாட்டா முயிராகி, யொத்த விருமா யா கூட்டத் திடையூட்டிச், சுத்தம் தாருந துரியம் பிழிவிதது ச, சித்தம் புகுந்து சிவமக மாககுமே. (௯)

சத்தி சிவனறன வினையாட்டுத தாரணி, சத்தி சிவமுமா று சிவஞ்சத் தியுமாகுந, சத்தி சிவமணித தாபரம வேநிலை சத்திதா னென்றுஞ் சமைநதுரு வாகுமே. (௧௦) ஆக ஆக

சிவலிங்கம்.

ஞராககின்ற வாரிக சுவலய நீரும், பரக்கின்ற காற்றுப் பயில்கின்ற தீயு, நிரைக்கின்ற வாழ்வை நீண்டகன ருனை, வகா தது வலஞ்செயு மாற்றி யேனே. (௧)

வரைத்து வலஞ்செய்யு மாறிங்கொன றுண்டு, நிரைத்து உருகுகை நீர்மல ரேந்தி, புரைந்தவ னும முண்ணல் லார்

குப், புரைத்தெங்கும் போகான புரிசடை யோனே (உ)

ஒனறெனக கண்டேயெம் மீச னொருவனை, நன்றென நடி
யினை நானவ னைதொழ, வெனறைம் புலனு மிகக்கிடந தின்பு
ற, வனறென றருள செய்யு மாதிப் பிரானே. (ங)

மலாநத வயனமா லுருத்திரன் மகேசன், பலநதரு மைம
முதன பரவிந்து நாத, நலநதருகு சததி சிவனவடி வாசிப், ப
லநதரு லிங்கம் பராநதி யாமே (ச)

மேவி யெழுநின்ற செஞ்சுட ருடுசென, ருவி யெழுமள வ
னறே யுடலுற, மேவப் படுவதும விடநி நிகழவதும், பாவித த
டக்கிற பரகதி தானே. (ரு) ஆக ளு

சம்பிரதாயம்.

உடல்பொரு ளாவி யுதகத்தாற கொண்டு, படர்வினைப் பற்
றறப் பாரத் துகை வைத்து, கொடியி னடிவைத்து துண்ணு
ர வாகக்க, கடியப் பிறப்பறக காட்டின னைதியே. (க)

உயிருஞ் சரீரமு மொன்பொரு ளான, வியவார பரமும்பி
ன மேவும் பிரானன, செயலார் சிவமுஞ் சிறசததி யாதிகே,
யுயலார் குருபர னுய்யக்கொண்டானே. (உ)

பசுசிம திகக்கிலே வைச்சவா சாரிய, விசசலு மெனை நி
னைபென்ற வப்பொரு, ஞ்சுசிகுரு கீழது வுண்ணுக்கு மேலது,
வைச்ச பதமிது வாய்திற வாதே. (ங)

பொட்டடித தெங்கும் பிதற்றித திரிவேனை, பொட்டடி
த துள்ளமர் மாசெலாம் வாங்கிப்பின, தட்டொக்க மாறினன
றனையு மெனனையும், வட்டம தெரத்தது வாணிபம் வாய்தத
தே. (ச)

தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லாக் தலைவ, விருக்கின்ற த
ன்மையேயு முணரார், பிரிக்கின்ற விநது பிணக்கருத தெல்
லாக், கருகுகொண்ட வீசனைக கண்ணுகொண்டானே. (ரு)

கூடுமுடல்பொரு ளாவி குறிக்கொண்டு, நாடி யடிவைத்
தருணஞான சத்தியாம், பாட லுடலினிற பறறற நீக்கியே, கூ
டிய தானவ னாகுளிக கொண்டே. (கூ)

கொண்டா னடியே னடிமை குறிக்கொள்ளுக, கொண்டா
னுயிர்பொருள காயக குழாததினைசு, கொண்டான பலமுறறற
தந்தவன கோடலாம், கொண்டா னெனவொன்றுங கூடக்
லேனே. (எ)

குறிக்கின்ற தேகமுந் தேகியுங் கூடி, நெழிகும பிராண
னிலைபெற்ற சீவன, பறிக்கின்ற காபத்தைப் பற்றிப் போமை, பி
தக்க வறியாதார் பேயுட னொப்பரே (அ)

உணர்வுடை யாராகட் குலகமுந் தோன்று, முணர்வுடை—
யாராகட் குறுதுய ரில்லை, யுணர்வுடை யாராக ஞ்ணாநகவக கா
ல, முணர்வுடை யாராக ஞ்ணாநதுகண்டாரே (க)

காயப் பரப்பிலலைது துரிபத்தது, சால விரிந்து குவிந்
து சகலத்தி, லாயவவ வாறு தடைந்து திரிந்தோராகுக, து
ய வருடந்த நந்திக்கென சொல்வதே (கர)

நானென நீயென வேறில்லை ந ன்னுத, ஓர்னென ஐனாபி
ரெனன வுடனினது, வானென வானவா நினது மனிதாக, டே
னென வினபந திளக்கின்ற வாதே (கக)

அவனு மவனு மவனை யறிபா, ரவனை யறியி லறிவானு மி
ல்லை, யவனு மவனு மவனை யறியி, லவனு மவனு மவனிவ
னமே. (கஉ)

நானிது தானென நின்றிவ னொடோறு, மூனிது தானுயிர
போலுணா வானுளன, வானிரு மாமுகில் போறப்பொழி வானு
ள, னானிது வம்பர நாதனு மாமே. (கங)

பெருந்தன்மை தானென யானென வேறு, யிருந்தது மீ
ல்லைய சீச னறியு, பொருந்து முடலுயிர் போலுமை மெய

மே, திருந்தமுன் செய்கிறதேவர் பிரானே. (கச) ஆஹ் அஹி.

திருவருளவைப்பு.

இருபத மாவ திரவும பகலு, முருவது வாவ துயிரு முட
லு; மருளது வாவ தறமுந தவமும, பொருளது வுண்ணினற
பேரகம தாமே (க)

காண்டற் கரிபன கருத்தில நைதீயுந, தீண்டற்குஞ் சா
தறஞ் சேயனாத் தோனறிமும், வேண்டிக் கிடந்த வுளக்கொ
ளியானெஞ்சு, மீண்டிக் கிடந்தவ கிருளது மாமே. (உ)

சூறிப்பினி னுள்ளே குவலயந தோனதும், வெறுப்பிரு னீ
ங்கில் விகாத்தன நிற்குஞ், செறிப்புது சிந்தையச் சிககென நா
டி, லறிப்புது காட்சி யமரரு மாமே (ங)

தோந்தறி யாமையின் சென்றன காலங்கள், பேர்ந்தறி
வானெங்கள் பிஞ்சுக செம்மிறை, யாரந்தறி வாரறி வேதுளை
யாமெனச, சாரந்தறி வானபெருந தனமையல் லானே (ச)

தானே யறியும் வினைக ளழிந்தபி, னானே யறிகல் நைதி
யறியுங்கொல், லானே யுருகி யுணாவை யுணர்ந்தபின், தேனே
யனையனந கேவா பிரானே (ரு)

நானறிக் தனதே யிருக்கின்ற தீசனை, வானறிக் தாரறி யா
து மயங்கின, னுன்றிக் துள்ளே யுபிரக்கின்ற வொண்குடர், தா
ன்றி யானபின்னை யாரறி வாரே. (க)

அருளெங்கு மாண வளவை யறிபா, ரருளை நுகரமு தான
தந தேரா, ரருளைங் கருமத ததிசூக்க முனனு, ரருளெங்குங்
கண்ணுன தாரறி வாரே. (எ)

அறிவி லணுக வறிவது நல்கிப், பொறிவழி யாசை புகுத்
திப புணர்ந்திட், டறிவது வாககி யடியரு ண்குஞ், செறி
வொடு நின்றார் சிவமாயி னாரே. (அ)

அருளிற் பிரந்திட் டருளில் வளர்ந்திட், டருளி லழிந்தி

னைப் பாதி மறைத்திட், டருளான வானந்தத தாரமு துட்டி,
யருளாலென னைதி யகம்புகுந தானே (க)

அருளா லமுதப் பெருங்கட லாட்டி, யருளா லடிபுனைந
தாவமுந் தந்நிட், டருளான வானந்தத தாரமு துட்டி, ய
ருளாலென னைதி யகம்புகுந தானே (க)

பாசத்தி விட்ட தருளந்தப பாசத்தி, னேசத்தை விட்ட
தருளந்த நேசத்திந், கூசறற்முத்தி யருளந்தக கூட்டத்தி,
னேசத்துத் தோனரு நிலைநு ளாமே. (க)

பிறவா நெறிநந்த பேரரு ளான, மறவா வருடந்த மா
தவ னைதி, யறவாழி யந்தன னுதிப பராபர, னுறவாகி வந்
தென னுளமபுகுந தானே. (க)

அகம்புகுந தானடி யேற்கரு ளாலே, யகம்புகுந துநதெ
ரி யானரு ளிலலோர்க், ககம்புகுந தானந்த மாக்கிச் சிவமா, ய
கம்புகுந தானந்தி யானந்தி யாமே. (கங்)

ஆயு மறிவோ டறிமாத மாமாயை, யாயகரணம் படைக்
குமைம பூதமு, மாய பலவிந் திரிய மவறதுட், னாய வருளைந்
து மாமருட் செய்கையே (கங்)

அருளே சகளமு மாய பவுதிக், மருளே சராசர மாய வ
மலமே, யிருளே வெளிபே யெனுமெங்கு மீச, னருளே சகளத்
த னனறிபின் ருமே. (கரு)

சிவமொடு சத்தி திகழநாதம் விந்து, தவமான வைம்முத
னீச னரனும, பவமுது மாலும் பதுமத்தோ னீரு, நவமவை
யாகி நடிப்பவன ருனே. (கங்)

அருடகண ணிலாதார்க் சரும்பொரு டோனரு, வருட்க
ண் ணுளோககெகிா தோனரு மரனே, யிருட்கண்ணி னோர்க்
கங் கிரவியுந் தோனருத், தெருட்கண்ணி னோர்க்கெங்குஞ் சீ
ரொளி யாமே. (கங்)

தானே படைத்திடிக் தானே யளித்திடிக், தானே துடை

சத்திநீர் தானே மறைத்ததிந், தானே யிவைசெய்து தான்முத்
தி தந்ததிந், தானே வியாபித தலைவனு மாமே. (கஅ)

நிலையான நான்குந் தனதருவாகு, மலைபா வருவுருவாகு
ஞ்சதாசுவ, நிலையான கீழநான்கு நீடுருவாகுந், துஷ்டா வி
வைமுற்று மாயல்ல தொனறே. (கக)

ஒன்றது வாலே யுலப்பிலி தாலாகி, நின்றது தானபோ
லுயிராகுயி ராய்நிலை, துணி மலையல்ல வாகுந் துணையெனன,
நின்றது தானவிளையாட்டெனனு னேயமே. (உஅ)

நேயத்தே நின்றிநி நினமலன் சத்தியோ, டாயக குடி லை
யு னாக மனந்நதிடபி, போயக கலைபல வாகப புணர்ந்திடு
வியத் தகாவிந் து வாக விளையுமே (உக)

விளையுமபரவிந் தானே வியாபி, விளையுந் தனிமாயை
மிககமா மாபை, கிளையொன்று தேவா கிளாமனு வேத, மன
வொன நிராவண்ட கோடிக ளாமே (உஉ) ஆ. கசு.

அருளொளி

அருளிந் தலைநின் தந்தத்திந் தாரா, ரருளிந் தலைநில்லா
ரைமபாச நீங்கா, ரருளிந் பெருமை மறியா செறிமா, ரரு
ளிந் பிறந்திட் டநிக்நி வாரோ (உ)

வாரா வழிதந்த மாநகதி போநகதி, யாரா வழிதளிந்
தானகதி பேர்நகதி, போரா யிரமுடைப பெம்மானபே ரொ
னறிவி, லாரா வரு—கட லாடுகென றானே. (உ)

ஆடியும் பாடியு மழுது மரற்றியுந், தேடியுங் கண்டேன
சுவனபெருந் தன்னமபைக, கூடிய வானே குறியாக குறிதந்
தென, னாடுநின் றுனவன் தன்னரு னுறறே. (ங)

உற்ற பிறப்பு முறுமல மானதும், பற்றிய மாயாப் புடல
மெனப்பண்ணி, யத்தனை நியென் தடிவைத்தான் பேர்நகதி,

கற்றன விட்டேன் கழல்பணிக் தேனே. (ச)

விளககினை மேற்றி வெளியை யறியின், விளக்கினினை மு
னனே வேதனை மாறும், விளககை விளககும் விளககுடை யா
ராகள், விளககில் விளககும் விளககவர் தாமே. (ரு)

ஒளியுயிருளு மொருக்காலூர் தீர, வொளியுளோர்க் கண
றோ வொழியா தொளியு, மொளியிருள கண்டகண் போலவே
சூயுள, னொளியிரு ணீங்க வுயிரசுவ மாமே (சு)

புறமே திரிகதேனைப் பொற்கழல் சூட்டி, நிறமே புகுந்
தெனனை நின்மல ளுக்கி, யறமே புகுநதெனக் காரமு தீநத,
திறமேதென ரெண்ணித திகைத்ததிருந் தேனே. (எ)

அருளது வென்ற வகலிட மொன்றும், பொருளது வென
ற புகலிட மொன்று, மருளது நீங்க மனம்புகுந் தானைத், தெ
ருளறும் பினைசை சுவத்தி யாமே (அ)

சூறுமின னீர்முன பிறந்திக் கிறந்தமை, வெற்றொரு தெய்
வத்தின் மெய்ப்பொரு ணீக்கிமே, பாறணி யுமமுடல் விழவிட
டாருயிர், தேறணி வோமிது செப்பவல் லீரே. () ஆகக் ககக.

சிவபூசை.

உள்ளம் பெருங்கோயி லூனுடம பாலயம், வள்ளம் பிரா
ணர்க்கு வாய்கோ புரவாசற, நொள்த தெளிந்தாராகஞ்ச னீ
வன சிவலிங்கம், களனப் புலனைத்துங் காளா மணிவிளக்கே.

வேட்டவி யுண்ணும் விரிசை— கந்திகுருக, காட்டவு நாயி
லங் காலையு மாலையு, மூட்டவி யாவன வுள்ளங் குளிர்விக்கும்,
பாட்டவி காட்டிதும் பாணவி யாமே. (உ)

பானமொழி பாகுன் பராபரன் றுஞ்சு, மான சதாசிவ
ன் தனனையா வாசித்து, மேன்முக மீசான மாகவே கைக்கொ

ண்டு, சின்றுகஞ் செய்யச் சிவனவ னாகுமே. (ந)

நினைவதும் வாய்மை மொழியது மல்லாத், கனைகழ லீசனைக் காண வரிதாங், கனைகழ லீசனைக் காணகுற வல்லாரா, புனைமலர் நீர்கொண்டு போற்றவல் லாரோ. (ஈ)

மஞ்சன மாலை நிராவிய வானவர், நெஞ்சினுள் ளீச வி லைபெறு காரண, மஞ்சமு தாமுப சாரமெட் டெட்டோடி, மஞ சலி யோடுங் கலந்தாசசித தாராகளே. (இ)

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருந்நி, வண்ண ல துகண் டருள்புரி யாநிர்கு, மெண்ணிலி பாவி க ளெமமிறையீ சனை, நண்ணி யாம னமுவுகினை ருரே (ஊ)

அதத னவதீர்த்த மாடும் பரிசுகே, ளொத்த மெய்ஞ்ஞா னத துயாநதார பதத்தைச், சுததம தாக விளசுகித் தெளிகக வே, முததியா மெனறுநம் மூலன மொழிகததே. (எ)

மறப்புற்று விவ்வழி மனனினினை ருலுஞ், சிறப்பொடு பூநீ ர் கிருநதமுன னேநதி, மதப்பினி யுனனை வழிபடும் வண்ண, மறப்பெற வேண்டு மமரா பிரானே. (அ)

ஆரா தனையு மமா குழாங்களுந், தீராக் கடலு நிலத்து மதாயநிற்கும், பேரா யிரமும பிரானறிரு நாமமு, மாரா வழி யெங்க ளாதிப் பிரானே. (க)

ஆனைநது மாட்டி யமரர் கணந்தொழத், தானந்த மில்லா த தலைவ னானது, தேனுந்து மாமல ருள்ளே தெளிகததோர், பாரைங் குணமும படைத்துநினை ருனே. (க0)

உழைக்கொண்ட பூநீ ரொருங்குட் னேந்தி, மழைக்கொ ண்ட மாமுகின் மேற்சென்று வாளுோ, கழைக்கொண்ட பாசந் தயங்க்நினை தேத்தப், பிழைப்பின்று யெம்பெரு மாணரு ளாமே.

வெள்ளக் கடலுள் விரிசடை நந்திக்கு, வுள்ளக் கடற்புகது
வார்சுமை பூககொண்டி, களளக கடல்விடிக் கைதொழ மாட
டாதா, ரளளக கடலு ளமுத்துகின றுரே. (கஉ)

கழிப்டடுந் தண்கடற் கௌவை யுடைத்து, வழிப்படு வார்
மலர் மொட்டறி யார்கள, பழிப்படு வாரபல ருமபழி வீழ,
வெளிப்படு வோருசகி மேவிநின் றுனே. (கங)

பயனறி வொன்றுண்டு பனமலர் தூவிப், பயனறி வார்
கரன றுனே பயிலு, நயனங்சண் மூன்றுடை யானடி சேர,
வயனங் ளோலென்றும் வநதுநின் றுனே. (கச)

ஏததுவா மாமலா தூவித் தொழுதுநின், றுர்த்தெம தி
ச னருட்சே வடியெனநன், மூாததியை மூவா முகலுரு வாய்
நின்ற, தீர்தனை யாருந் துதித்துண ராரே (கரு)

தேவாக ளோடிசை வந்துமண் னேடுறும், பூவொடு நீ
சுமந் தேததிப புனிதனை, மூவரிந் பனமை முதல்வனாய் நின்ற
ரு, ணீரமையை யாவா நினைக்கவல் லாரே. (கக)

உழைக்கவல் லோநடு நீாமல ரோதிப், பிழைப்பிசறி யீ
சன பெருநதவம பேணி, யிழைக்கொண்ட பாதத தினமலர்
தூவி, மழைக்கொண்டல் போலவே மன்னிநில் லீரே (கஎ)

வென்று விரைநது விரைப்பணி யென்றனர், நின்ற
பொருநத விதைபணி நேர்படத, துன்று சலமலா தூவித்
தொழுதிடிந், கொண்டிடு ந்ததலுங் கூறிய வனதே. (கடி)

சாத்தியும் வைத்துரு சயமபுவென தேததியு, மேததியு
நாளு மிறையை யறிகிலா, ராததி மலக்கிட் டகத்திழுக் கற்ற
ககான, மாததிககே செல்லும வழியது வாமே. (கஃ)

ஆவிக் கமலத்தி னப்புறத் தின்புற, மேவித் திரியும் விரி
சடை நகதியை, கூவிக் கருகிக் கொடுபோப் சிவத்திடை,
தாவிச்சு மகதிரந் தாமறி யாரே. (உ)

சாணுகத் துள்ளே யழுங்கிய மாணிக்கங், காணு மளவுங்
கருதகறி வாரில்லை, பேணிப் பெருக்கிப் பெருக்கி நினைவோக
கு, மாணிக்க மாலை மனமபுகுந் தானே. (உக)

பெருந்தனமை நந்தி பிணங்கிருணேமி, யிருந்தன்மை யா
லுமென நெஞ்சிடங் கொள்ள, வருந்தனமை யாளனை வானவ
ராதேவர், தருந்தனமை யாளனைத் தாங்குநின் றுரே. (உஉ)

சமைய மலசுததி தனசெய லற்றிடு, மரையும் விசேடமு
மானமந திரசுததி, சமைய நிரவாணங் கலாசுததி யாகு, மமை
மன்னு ஞானமா ஞாககபி டேகமே (உங)

ஊழிதோ ழாழி யுணாநகவாக கல்லது, லுழி லுயிரை யு
ணரவுந் தாளுட்டா, வாழி யமரு மரியய நெனதுளோ, ருழி
கடந்தமோ ருசிபு ளானே (உச) ஆட கசாந்

குருபூச

ஆகின்ற நந்தி யடித்தா மணாபற்றிப, போகின் றுபதேசம
பூசிகும பூசையு, மாகின்ற வாதார மாற நதனினமேற, போ
கின்ற பொறபையும் போற்றுவ வியானே (க)

காலுறு கோடி கடிக்கமு சந்தனம், வானுற மாமல ரிட்டு
வணங்கினு, மூனினை நீக்க யுணாபவாக் கல்லது, தேனமா பூங்
கழல் சேரவொண னாதே (உ)

மேவிய ஞானத்தின் மிக்கடிந் மெய்ப்பர, ஞாவையினு
ந் தெறிநிற்ற லர்ச்சனை, யோவற வுட்பூ சனைசெய்யி லுத்தம
கு, சேவடி சேரல் செயலறற் றானே. (ங)

உசசியுங் காலையு மாலையு மீசனை, : ச்சமின னச்சி நமவெ
னது நாமத்தை, விச்சயின் விச்சி விரிசுடா மூன்றினு, நச்சமின
போந்தி நாயக னாகுமே. (ச)

புண்ணிய மண்டலம் பூசைநு குருமாம், பண்ணிய மே
வியும்பத்தது குருமா, மெண்ணிலிக் கைய மிடிந்கோடி யா

குமார்த், பண்ணிடிஸ் ஞானியுண் பார்க்கில் விசேடமே. (௫)

இரதவும் பாணுவ மிளங்குந தலத்திடை, வந்தித்த தெஸ்
லா மசுராகு வாரிபா, மிரதவும் பாணு மிளங்காத தலத்தி
டை, வந்தித்த நந்திக்கு மாபூசை யாமே. (௬)

இரதவும் பாணுவ மெனறெழு கிணர்தோரா, விரதவ நாக
மு மாகித் தானத்தே, சிகதனை சாககிரா தீரத்தே சென்றிட்டு,
நந்தியைப் பூசிகக நற்பூசை யாமே (௭)

மணபவ நங்குள மூலத்தான மாறறி, யனித் துடற்பூச
மாகி யகற்றிப், புனித னருடனிற புக்குந தின்பத, தனியுறு
பூசை சதாசிவற காமே. (௮)

பகலு மிரவும் பயிர்கின்ற பூசை, யியல்புடை யீசர்க கிண
மல ராகப், பகலு மிரவும் பயிலாத பூசை, சகலமுந தானகொ
ளவன றுமுசடை யோனே. (௯)

இராப்பக லறற விடத்தே யிருநது, பராககற வானகத
தேறல் பருகி, யிராபடக லற்ற விறையடி யின்பத, திராப்பக
ன மாயை யிரண்டடித் தேனே. (௧௦) ஆக ௪௫௩.

மபேசுரபூசை

படமாடக கோயிற பகவறகொன நியி, னடமாடக் கோ
யி னம்பாக்கங் காகா, நடமாடக் கோயி னம்பர்க்கொன நியி
ற, படமாடக கோயிற பகவற்க தாமே (௧)

தண்டறு சிதைத் தபோதனர் தாமகிழந், துண்டது மூ
னறு புவநமு முண்டது, கொண்டது மூனறு புவநமுங் கொ
ண்டதென, டெண்டிசை நந்தி பெடுத்தரைத் தானே. (௨)

மாத்திரை யொன்றினின் மனவி யமர்ந்துறை, யாத்தன
க் கீர்த வரும்பொரு ளானவை, மூர்த்திகண மூவர்க்கு மூவே
ழ குரவர்க்குந், தீர்த்தம தாமது தேர்த்துகொள் ளீரே. (௩)

அகர மாயிர மந்தணர்க் கீயிலென, சேர மாயிரஞ்செய்து முடிக்கலென, பகரு ஞானி பகலுண் பலததுகரு, நிகரிலை டெனபது நிச்சயந தானே (ச)

கூறியும் வேளவி யருமறை னூலவர், கூறிடு மந்தணா கோடிபே ருண்பதி, னீறிடுந் தொண்டா நினைவின பயனிலை, பேரெ னி லோராபிடி பேறது வாருமே. (ரு)

ஏறுடை மாயிறை வாவெம பிரானென்று, நீறிநி வாரடி யார்நிகழ் தேவாக, ளாறணி செஞ்சடை யண்ண விவனெ னு, வேறணி வாககு வினையிலை தானே (சு)

சோநந்தி கொண்கி திருமுக மாய்விட்ட, பேர்கந்தி பென் னும் பிறங்கு சடையனை, நாநொது நொந்து வருமளவுரு சொல்லப், போநந்தி யென்னும் பிதற்றொழி யேனே (எ)

அழிதக வில்லா வரனடி யாரைத், தொழுதகை ஞாலத் துத் துங்குரு ணீங்கும், பழுது படாவண்ணம பண்பனை நாடித், தொழுதெழ வையகத தோரினப் மாமே (அ)

பகவறகே தாகிலும் பண்பில ராகிப், புருந்தத ராய்நி னு பூசனை செய்யு, முகமததோ டொததுநி னுழிதோ னுழி, யகமதத ராகிநி னுயநதொழிந் தாரே. (க)

விததக மாகிய வேடதத ருண்டலு, ணத்த நயனமா ல ருந்திய வண்ணமாஞ், சேதந நெளிந்தவர் சேடம் பருகிடின, முத்தியா மெனறுகம மூலன மொழிந்ததே. (க௦)

தாமவிலா பின்னு முயல்வ ரருந்தவ, மாழ்வினை யாழ வ வர்க்கே யறஞ்செய்யு, மாழவினை நீக்கி யருவினை தனநெடும, போழவினை தீரக்குமப் பொன்னுந் காமே. (க௧) ஆகக் கூறு.

அடியார் பெருமை.

தினைக்குரி யானொரு தேவனை நாமும், வகைக்குரி யா னொரு வாதி யிருக்கிற், பகைக்குரி யாரிலை பார்மழை பெய்

யு, மகக்குறை கேடில்லை யவ்வுல குக்கே. (க)

அவ்வுல கததே பிறந்தவ வுடலொடு, மவ்வுல கத்தே ய
ருந்தவ நாடுவ, ரவ்வுல கததே யரனடி கூடுவ, ரவ்வுல கததே
யருளபெறு வாரோ. (உ)

கொண்ட சூறியுங் குலவரை யுச்சியு, மண்டரு மண்டத
தமரரு மாதியு, மெண்டுகை யோருமவந தென்கைத தலத்தி
னு, ஞன்டெனி ஞமினி யுயந்தொழிந தோமே (ங)

அண்டங்க னேழு மகண்டமு மாவியு, *கொண்ட சரா
சர முற்றுங் குணங்களும், பண்டை மறையும் படைத்தனிப்
பாதியு, கண்டசிவனுமென கண்ணனி யில்லையே. (ச)

பெண்ணல்ல வானல்ல பேடல்ல மூடத்த, ஞன்னினை
சோதி யொருவர்க கறியொண்ணக, கண்ணினி காணுஞ் செ
வியினிக கேட்டிடு, மண்ணற் பெருமைபை யாய்ந்தது மூ
டபே (ரு)

இயங்கு முல்கனி லீச னடியார், மயங்கா வழிசெல்வா
வானுல காள்வா, புயங்கு மெண்டுகை போதுபா தாள, மய
ங்காப பகிரண்ட மாமுடி தானே. (ஊ)

அகம்படி கினதநம மையனை யோரு, மகம்படி கண்டவ ர
ல்லலிற் சேரா, ரகம்படி யுளபுக் கறிகினற நெஞ்சு, மகமபடி க
ண்டா ரழிககலு மெட்டே. (ஏ)

கழிவு முதலுங் காசற் றுணையு, மழிவுத் தாய்மினற வாதி
ப் பிரானைப், பழியும் புதமும் படுபொருண முற்று, மொழியுமெ
ன ஓவியுழவுகொண டானே. (அ)

எனருயோ டெண்ணப்ப னேழேழ் பிறவியு, மனதே சிவ
னுக் கெழுதிய வாவண, மொனரு யுலகம் படைத்தா செழு
தின, னினருண முகில்வண்ண னேரெழுத் தாயே. (ஐ)

துணிந்தா ரகம்படி துன்னி யுறையும், பணிந்தா ரகம்படி

பாறபட் டொழுது, மணிநதா ரகம்படி யாதிப் பிரானைக், கணி
நதா ரொருவர்க்குக் கைவூட் லாமே. (க௦)

தலைமிசை வானவர் தாழ்சடைநநதி, மிலைமிசை வைத்த
ன்ன மெய்ப்பணி செயயப், புலைமிசை நீசகிய பொன்னுல கா
னும், பலமிசை செய்யும படாசடை யோனே (க௧)

அறியாப் பருவத கரனடி யானாக, குறியா லறிகதினபங்
கொண்ட துமை, குறிபாரசடைமுடி கடடி நடப்பாரா, மதி
யார புன்னமுழக மாதவ மாமே (க௨)

அவனபா லணுகியே யனபுசெய் வார்கள், சிவனபா லணு
குதற செய்பவும் வல்ல, னவனபா லணுகியே நாடு மடியா, ரி
வனபாற பெருமை யில்பம தாமே. (க௩)

முன்னிருந தாாமுழு தெண்கணத தேவர்க, னெண்ணிற
ந தனபால் வருவ ரிருநிலந, தெண்ணிரு நாலு திசையந தா
மொககப, பன்னிரு காதம பதஞ்செய்யும் பாரே. (க௪)

சிவபோகி ஞானி செறிந்தவத தேச, மவயோக மினறி ய
றியோருண் டாகு, நவபோகங் கைகூடு நல்லியல் காணும், பவ
யோக மினறிப பரலோக மாமே. (க௫)

மேலுணா வானமிகு ஞாலம் படைத்தவன, மேலுணா
வானமிகு ஞாலங் கடந்தவன, மேலுணா வானமிகு ஞாலத் த
யராகள, மேலுணா வானசிவன மெய்யடி யாராகளே. (க௬)

ஆஹ் கஅ

போசநவீதி.

எட்டுத திசையுமிறைவ னடியவர்க், கட்ட வடிசி லமு
தென ரெதிர்கொள்வ், ரொட்டி யொருநில மாள்பவ மநிலம்,
விடிக் கிடக்கில் விருப்பறி யாரே; (க)

அச்சிவ னுண்ணின்ற வருளை யறிருந்தவருச்சியம் போதா
க வுள்ளமா கோவிதகுப், பிச்சை பிடித்துண்டு பேத மறநினை
ந், திச்சைகெட டேகாநதத தேறி யிருப்பாரே. (1) ஆக அடி

பிஷாவிதி.

விச்சுக்க குமுண்டு வேலிச்செய யொன்றுண்டு, வுச்சிசுரு
முனை யழவு சமைந்தது, வச்சவகெட டச்செய யறுத்துண
ண மாட்டாதா, ரிச்சைசுருப பிச்சை யிரக்கினற வாரே. (க)

பிச்சைய தேறமுன பிரமண தலைதனனில, பிச்சைப தேற
முன பிரிடா வறகுச்செய்யப, பிச்சைய தேறமுன பிரமண கிரவ
காட்டிப, பிச்சைய தேறமுன பிரமணபர மாகவே (உ)

பரந்துல கேழும டடைத்த பிராணை, யிரந்துணி யென
பாக நெறறுக கிரககு, நிரந்தர மாக நினையு மடியா, நிரந
துணி நனகமு லெட்டச்செய் தானே. (ங)

வரவிருந தானவழி நினறிடு மிசன, நரவிருந தானறன
னை நல்லவர்க கின்பம், பொரவிருந தானபுக லேபுக லாக, வ
ரவிருந தாலறி யானென்ப தாமே (ச)

அங்கார பசியு மவாவும வெருளியுந, தங்கார சிவனடி
யாரசரீ ரததினட்ப், பொங்கார புவந்ததும் புணனிய லோக
ததுந, தங்கார சிவனைத் தலைப்படு வாரே (ரு)

மெய்யக ஞான மிகதெள்ளிந் தாக்களுந், கையக நீண
டாரா கடைத்தலைக கேசெல்வ, ரையம் புகாம லிருந்த தவசி
யார, வையக மெல்லாம் வரவிருந தாரே. (சு) ஆக அடி

முத்திநாபேதம்.

நாலேழு மாறவே நண்ணிய முத்திநா, பாலான மோன
மொழிபிற் பதிவித்து, மேலான நந்தி திருவடி மீதுயயக்

கோலா கலங்கேட்டுக் கூடுதன் முததியே. (க)

தரியங்கண் மூன்றுஞ் சொருகிட லுகி, யரியவுரைத்தார
மங்கே யடக்கி, மருவிய சாம்பவி கேசரி யுணமை, பெருகிய
ஞானம் பிழமுத தினாயே. (உ)

சாம்பவி நகதி தன்னருட் பார்வையா, மாம்பவ மில்லா
வருட்பாணி முததிரை, யோமபயி லோங்கிய யுண்மை யகேச
ரி, நாமபயி னுதனமெய்கு ஞானமுத் திரையே. (ங)

தானத்தி னுளனோ சதாசிவ னுயிமம், ஞானத்தி னுளனோ
கச்சிவமாதலா, லேனைச் சிவமாரு சொருப மறைநதட்ட,
மோனத்து முத்திரை முததாந்த முததியே. (ச)

வாகு மனமுயிரண்டு மவுனமாம், வாகு மவுனத்து
வந்தாலு மூங்கையாம், வாகு மனமு மவுனமா சுதநோ,
யாகு மசுத்தத்தை யாரறி வாராகளே. (ரு)

யோகத்தின முததினா யோரட்ட சித்தியா, மேகத்த
ஞானத்து முததிரை மெண்ணுவகா, லாகத் தருவேத் கேசரி
சாமபவி, யோகத்து கேசரி யோகமுத் திரையே. (க)

யோகமென சித்தியருளொலி வாதனை, போகிதன் புத
தி புருடார்த்த நன்னெறி, யாகுநன சத்தியு மாதார சோதனை,
யோகமுங் கண்டொன்றி னெய்திநின் றானே. (எ)

துவாதச மார்க்கமெண் சோடச மார்க்கமா, மவாவறு
மீரை வகையங்க மாறு, தவாவறு வேதாந்த சித்தாந்தத் தன
மை, நவாவக மோயினன னறசுத்த சைவமே. (அ)

மோனத்து முததிரை முததாக்கு முததிரை, ஞானத்
து முததிரை நாதர்க்கு முததிரை, தேவிக்கு முததிரை சித்
தாந்த முத்தினா, கானிக்கு முத்திரை கண்ட சமையமே. (ஈ)

துநெறி கண்ட சுவடி நடுவெழும், பூநெறி கண்டது பொ

ன்னக மாய்நிர்கு, மேனெறி கண்டது வெண்மதி மேதினி, நீ
னெறி கண்டொ நினமல னுமே. (க) ஆகக் கூறு.

பூரணகருகைநெறிச்சமாதி

வளர்பிறை யிறதேவா தம்பாலின் மனனி, யுளரொளி பா
றுவி னுள்ளே யொடுங்கித், தளாவிற் றிதாபதந தங்கிச ச்சியு,
ளுளதுறும் போகி யுடல்விட்டாற் றுனே. (க)

தானிவை பொகருஞ் சமாதிகை கூடாது, போன வியோ
கி புகலிடம் போகதுபின், னுனவை தீர நிரந்தர மாபோக, மா
னவை சேர்வா ரருளினசார வாக்கியே. (உ)

தானிவ வகைபே புவியோரா நெறிதங்கி, யான சிவயோக
த் தாமாரு மல்விகது, தானதி லந்தச சிவபோகி யாகுமுன,
னுனத்தோரா சித்திவந தோகாய மாசுமே (ங)

சிவபோகி ஞானி சிதைந்தடல் விட்டாற், நவலோகஞ்
சோகதுபின் னுனவந்து கூடிச, சிவயோக ஞானத்தாற் சோ
ந்தவர் நிற்பர், புவலோகம் போற்றுனர் புண்ணியத் தோரே

ஊனமின் ஞானிகல் யோகி யுடல்விட்டாற், னுனற மோ
ன்ச் சமாதியுட் டங்கியே, தானவ னாகும் பரகாயஞ் சாராதே,
யுனமின் முததராய் மீளா றுணாவற்றே (ரு)

செத்தார் பெறுமபய னுவது வேதெனின், செத்தநீர் சே
ர்வது சித்தினைக் கூடிடின், செத்தா நிருந்தார் செகத்திற் நி
மலரு, செத்தார் சிவமாகியேசித்தர் தாமே. (சு)

உன்னக் கருவிட் றீரவோ னரனருட், பன்னப் பரனே ய
ருட்குலம் பாலிப்ப, னென்னப் புதல்வர்க்கும் வேண்டி யிடுஞ்
னி, தன்னிச்சைக் கிச னுருச்செய்யு தானே. (ஏ)

எங்குஞ் சிவமாய்நுளா மிதயத்துத், தங்குஞ் சிவஞானி

க கெங்குமார் தற்பர, மங்காங் கெனநின்று சகமுண்ட வாண்
 ரேய்த, விவகே யிறந்தெங்கு மாய்நிறகு மீசனே. (அ)

ஆட ௨௦௯

சமாதிககிரிபை

அந்தமின் ஞானிதன னாகந தீயினில், வெந்திடி னுடெலா
 ம் வெடபுத தீயினி, னெந்தது நாய்நரி நுகரி னு னசெரு, வந்தது
 நாய்நரிக குண்டாகும் வையமே (க)

எண்ணிலா ஞாலியுடலெரி தாவிடி, லண்ணறங் கோயி
 லழலிட்ட தாங்கொசுரு, மண்ணி ன மழைவிழா வையகம் பஞ்
 சமா, மெண்ணரு மண்ண ரிழப்பா ரரசே. (உ)

புண்ணய மாமவர் தம்மைப் புதைப்பது, நண்ணி யணல்
 கோக்கி னுட்டி லழிவாகு, மண்ணி லழியி லலங்கார பங்கமா,
 மண்ணுல கெல்லா மயங்கும னன மண்டியே. (ங)

அந்தமின் ஞாலி யருள் யடைந்தக்கா, லந்த வுடருன கு
 கைசெய் திருத்திடிந், சந்தர மண்ணருந தொல்புகி யுள்ளோ
 ரு, மந்தமி ஷ்னப வருபெறு வாரோ (ச)

நவமிகு சாணலே நல்லாழகு செய்து, குவைமிகு குழ
 வைஞ் சாணாகக கோட்டித், தவமிகு குகைமுகக் கோணமுச் சா
 னாககிப், பவமறு நற்குகை பத்மா சனமே. (ரு)

தன்மனை சாலை குளங்களை யாற்றிடை, நன்மலர்ச் சோ
 லை நகரிநற் பூமி, யுன்னருங் கான முயர்ந்த மலைச்சார, லிந்நில
 க் தானகுகைக கெய்து மிடங்களே. (க்)

நற்குகை கால்வட்டம் பஞ்சாங்கி பாதமாய், நிதின்த
 பாத நவபாத கேர்விழப், பொற்பம ரோசமும் மூன்றுககு மூ
 னுறணி, நிற்பவர் தாஞ்செய்யு கேர்மைய தாமே. (ஏ)

பஞ்ச லோகங்க ணவமணி பாரித்து, விஞ்சப் பதித்தன

மேலா சனமிடந், முஞ்சிப் பதிததுவென் ணீறிட் டதனே
லே, பொன்செய்நற் சுண்ணம் பொதிபலு மாமே (அ)

நன குகைநால்வட்டம் பதிததன மேற்சாரக, கள்ளவி
ழ் தாமங் களபங்கத னூரியுந், தெள்ளிப சாநது புழுக்குபன் னீ
ரசோதது, வொள்ளிய தூப முவந்திடு விரே (க)

ஒதிநிம வெண்ணீற்ற லுத்துளங் குப்பாய, மீதினி விட
டா சனத்தினினை மேல்வைத்துப், போசறு சுண்ணமு நீறும
பொலிவித்து, மீதி விருத்தியிருத்திடு விரே (கா)

விரித்தபின் னாற்சாரு மேவுதல் செயது, பொரித்த கழி
போனகயிள நீருங், குருத்தல் ம வைத்தேகா ர குரைமுகம் பா
ராவை, கரித்தபின் மேல்வட்டஞ் சாத்திடு விரே (கக)

மீது சொரிந்திடும வெண்ணீறுஞ் சுண்ணமும், போது ப
லகொண்டு தர்ப்பைப்பயல் வில்லமும், பாத வுசுகத்தான மஞ்ச
னஞ் செய்துபார், மீதுமுன நுகருமுன தணிநிலஞ் செய்யுமே

ஆதன மீதி லரசு சிவலிங்கம், போது மிரண்டினி லொன
றைதகா பித்து, மேதரு சந்திதி மேவுத் தரமபூரவங், காதுவிந்
சோடசங் காணுப சாரமே. (கங) ஆஹ உசு

விநதற்பகம்

உதயத்தில் விந்துவி லோங்குண டலியு, முதயக குடிவில்
வயித்தவ மொன்பான, விதியிற பிரமாதி களமிகு சத்தி, ககி
யிற கரணங் கலைவை கரியே (க)

செய்திநிம் விந்துபே தத்திற னேயைந்தஞ், செய்திடு நா
தபே தத்திற லுலாறுஞ், செய்திடு மற்றிவை யிரிரண டிற்றிற
ஞ், செய்திடு மாறறு சேர்த்தத் துவங்களே (உ)

வந்திநிம் பேத மெலாம்பர விந்து, தத்திடு மாமாயை வா
கேசி தற்பரை, யுந்து குடிக்கேபோ ரேழுது குண்டலி, விந்துவி
லீக்காங்கு மேவா விளங்குமே, (ங)

விளங்கு நிவிர்த்தாதி மேவக ராதி, வளங்கொ ஞகார ம
காரத்தள விரது, களங்கி னுதாரதவ கண்ணினு ணணணி,
யுளங்கொண மனாதி யுளதமு மாமே. (சு)

அநதமு மாதியு மாகிப பராபரன, வநத வியாபி யெனலா
ய வந்நெறி, கநதம தாகிய காரண காரியந், தநதைங் கருமமுந்
தானசெய்யு மவியமே. (ரு)

வியம தாகிய விரதுவின சததிபா, லாய வகணடமு ம
ண்டமும பாரிபுக, காயவைம பூதமுங் காரிய மாயையி, லா
யிட விரது வகம்புற மாருமே (சு)

புறமக மெங்கும புகுநதொளிர் விரது, நிறமது வெணமை
நிகழநாதரு செமமை, யுரமகிழ் சததி சிவபாத் மாயுட், டிற
னெடு கீடளிந் குஞ்செயற சொண்டே. (ஏ)

கொண்டவ்வ விரது பரமமபோத கோதந், நின்ற படங்க
ட மாய்நிலை நிறநலிந், கண்ட கலாதியின காரண காரியத்,
தண்ட மனைத துமாய் மாமாபை யாருமே (அ)

அதுவிததி லேநின்றங் கண்ணிகரு நநதி, யிதுவித்தி லே
யுள வாறை யுணரார, மதுவிததி லேமல ரணனம தாகிப், பெர
துவிததி லேநின்ற புண்ணியன ருனே (க)

வித்தினி லனறி முளையிலை யம்முளே, வித்தினி லனறி
வெளிப்படு மாறிலை வித்து முளையு முடனல்ல வேறிலை, ய
த்தனமை யாரு மரனெறி காணுமே. (கா)

அருந்திய வண்ண மவைமுன்று கூறும், பொருந்து முட
ன்மனம் போமல மென்னத், திருநது முடனமன மாங்குது
சேர்கதிட், டிருநதன முனனு ளிரதம தாருமே. (கக)

இரத முதலான வேழ்காத முனறி, னுரிய தினத்தி னெ
ருபுந் பனிபோ, லரிய துனிவிந்து மாருமேழ் முனறின, மருவி
ய விரது வளருங்கா யத்திலே, (கஉ)

காயத்திலேமுன்று நன்றி கலந்திடுங், காயத்துட் டன
மன மாகுவ் கலாவிந்து, நேயத்தே நின்றோருக்கு நீங்கா விடா
மையின், மாயத்தே செல்வோர் மனத்தோடழியுமே (கரு)

அழிகின்ற வந்து வையை யறியார், கழிசின்ற தன்னையுள்
காக்கலுந் தேரா, ரழிகின்ற காயத் தழிந்தயா வுறறே, ரழி
கின்ற தனமை யறிகதொழி யாரோ. (கசு) ஆட உரு

விந்துழைய-போகசுரவோட்டம்

பார்க்கின்ற மாதரைப் பாரா தகனதுபோ, போர்க்கின
றவுள்ள முருக வழனமுடடிப, பார்க்கின்ற கண்ணைச் பாழ
ப-- முருகத்தே, சோகக்கின்ற போகி சிவபோகி தானே. (க)

தானே யருளார் சிவபோகந் தங்காது, தானேயக கா
மாத் தங்குவோ னுமமுட்குந், தானே யதிகாரந் தங்குந் சட
வகெடு, முனே யவற்றுள் ளுயிரோம்பா மாயுமே (உ)

மாயாள வசத்தே சென்றி வரவேண்டி, லோயா விருபத்
சுத் துளவளர் பககத்து, லோயாவெண் ணுளினப மேறபனி
முன்றிரண், டாயா வபரத்து ளாதிரா ளாருமே. (ங)

ஆற்றநது பன்னென்று மனநிச சகமாராகம், வேறனபு
வேண்டுவோர் பூவறிந் பின்னதோ, டேறு மிருபத் தொருநா
ளிடையதோங்கு, மாநின் மிகுத்தோங்கு மக்காலகு செய
யவே (ச)

செய்யு மளவிற் திருநான் முகுர்த்தமே, பெய்யுங் கலைகா
ல மிந்துப் பருதிகா, னையு மிடத்தோடி னனகாம னுனெறி,
செய்க வலமிடந் தீர்ந்து விடுக்கவே (ரு)

விடுங்கான் முனைநிந் திரியங்க ளைப்போ, னடுங்கார் திரு
ப்பாண மையைந் துண்ணிப், படுங்காதன் மாநின்பாந் பற்ற
ற விட்டிக், கடுங்கார் கண்ணு கருத்துறக் கொண்டே. (சு)

கொண்ட குணனை நலனேநற் கோமளப், பண்டையரு
வே பகாவாய் பவளமே, விஷ்டிதனமே மிடைய விழிப்போதி
ற, கண்ட கரணமுட் செல்லக்கனா டேவிலே. (௭)

விடப்பின காப்பவற பத்தி விதியிலே, ஜோட்டுறுங் கால
ங்க டோனறக கருதிய, கட்டிய வானுளசா நாள்குணங் கீழ்
மைசோப், பட்ட நெறியினை நெண்ணியும் பாககவே (௮)

பாத்தகிட்டு வையததுப் பரப்பற் துருப்பெற்று, வாராச
செற்ற கொங்கை மடநகையை நீக்கியே, சோததற நிருதிங்க
ள சேரா வகலினு, மூப்புறநே பினருளி லாமெல்லா முள்ள
வே (௯)

வித்திடு வோககனறி மேலோரா வினவில்லை, வித்திடு
வோககனறி மிககோ ரநிலலை, வித்தினில் விததை விதற
வுணாவரேல், மத்தி விருத்ததோரா மாங்கனி யாமே. (௧௦)

கருத்தினி லககர மாயுவு மியாவுங், கருத்தள வீசனை கரு
வுயி ரோடுங், கருத்தது விததாய்க் காரண காரிபங், கருத்தற
மாறிவை கற்பனை தானே (௧௧)

ஒழிபாத விந்து வுடனிற்க நிறகு, மழிபாப் பிராண விதி
பலஞ்சத்தி, யொழியாத புத்தி தபஞ்சப மோன, மழிபா
த சித்தியுண டாமவிந்த வற்றிலே (௧௨)

வற்ற வனலைக கொளுவி மறித்தேறித, துற்ற சுழிபனல்
சொருகிச் சுடருற்று, முற்று மதியத தமுதை முறைமுறை, செ
ற்றுண் பவரே சிவயோகி யாவரே. (௧௩)

யோகிய ஞானிய முததம சித்தனும், யோகிய ஞான புரு
தர ஞானோன, மோக முறினு முரையமிர் துண்போன, மாகிய
விந்த வழியாத வண்ணலே. (௧௪)

அன்ன துடனாகி யவ்வனல் விந்தவு, மண்ணிடை மாய்
க்கும் பிராணனும் விந்தவுங், அன்னங் கண்ணிடைக் கட்டிக்

கலகதெரித், துண்ணி லயிராகி யோகிக் கறிவாமே. (௧௫)

அறியா தமிழ்கின்ற வாதலா னானும், பொறியா லழிந்த பு
லம்புகின் றார்க, ளறிவாய் நனவி லதீதம் புரிபச், செறிவா யி
ருந்த சேரவே மாயுமே. (௧௬)

மாதரை மாய வருங்கூற்ற மென்றுணனக், காதல தாகிய
காமங் கழிந்திடுஞ், சாதலு யில்லை சதகோடி யாண்டினாள்,
சோகியி னுள்ளே துரிசறுங் காலமே (௧௭)

காலங் கடந்தவன் காண்விந்து செற்றவன், காலங் கடக்
தழித தாண்விந்து செற்றவன், காலங்க ளின்னவிந்து செற்று
றற காரிளக, காலினகண வந்த கலப்பறி யாவரோ. (௧௮)

கலககுநாள முனனா டன்னிடைக காத, னலத்தக
வேண்டிலந் நாரி யுதரக, கலத்தின மலத்தைத்தன் சீதத்தை
ப் பித்தை, விலககு வனசெய்து மேவனை வீரோ. (௧௯)

மேலா நிஸத்தெழு விந்துவு நாகமுங், கோலா னடத்திக்
குறிவழி யேசென்று, பாலா மமிதாண்டு பற்றறப் பற்றினுன்,
மாலா னதுமாள் மாளுமவ விகதே. (௨௦)

விந்து விளையும் வினாவின் பயன்முற்று, மந்த வழிவு மட
க்கத்தி லாக்கமு, நந்திய நாசமு நாதத்தாற பேதமுந், தந்து
ணர் வோர்க்குச் சயமாகும விந்துவே (௨௧)

விந்துவென விசத்தை மேவிய மூலத்து, நந்திய வங்கியி
னாலே கயகதெறித், தாதயில் பாது வதிகண்ட மேலேற்றிச,
சந்திரன் சார்புறத் தண்ணமு தாமே. (௨௨)

அமுகச் சசிவந்து வாம்விந்து மாள், வருதப் புனலோ
டி யங்கியின் மாள், வருதச் சிவபோக மாதலாற் சித்தி, யமு
தப் பலாவன மாங்குடும் யோதிக்கே, (௨௩)

யோகமவ் விந்து வொழியா வகைபுணர், தாக யிரண்டி

ங் கலநதாலு மாங்கிளாப், போகஞ் சிவபோகம் போகநற் .
போகமா, மோகங் கெடமுயங் கார்மூடா மாதர்க்கே. (உச)

மாத ரிடத்கே செலுத்தினு மவ்விந்து, காதலி னுல்விடா
ர் யோகங் கலந்தவர், மாத ருபிராஸக கைக்கொண்டே வா
டுவா, காதலா போனறங்ஙன காதலாஞ் சாற்றிலே (உடு)

சாற்றிய விந்து சய ராகுஞ் சத்தியா, லேற்றி ப மூலத
தழலை பெழுமுட்டி, நாற்றிசை யோடா நடுநாடி நாததகோ,
டாற்றி யமுத மருந்தவிந தாமே. (உசு)

விந்துவு நாந்மு மேவக கன்னமூல, வந்த வன்னமயிரக
காரேறு மன்னிடச, சிந்தனை மாறச சிவமக மாக்கவே, விந்து
வு மாளுமெங்க காயத்தில் வித்திலே (உௌ)

வித்துக்குற றுண்பான விளைவறி யாதவன், வித்துக்குற
றுண்ணாமல் வித்துசுட டுண்பவன், வித்துக்குற றுண்பாவி
ல வேறல னீற்றவன், வித்துக்குற றுண்ணாமல் வித்துவித்
தானனறே (உ௮)

அன்னத்தில் விந்து வடங்கும் படுகண்டு, மன்னப் பிரா
ணஞ், விந்து மறித்திட்டி, மின்னெதக விந்துதா தானத்த
து விட்டிட, வன்னத திருவிந்து மாயுங்கா யத்திலே (உ௯)

அன்னம் பிராணனை ஞர்க்கு மிருவிந்து, தனை யறிந
துண்டு சாதிக்க வல்லார்க்குச், சொன்னமு மாமுருத தோன
றுமெண் சித்திபா, மன்னவ ரெல்லா மழிவற நின்றதே (நா)

நின்றசிகார நினைக்கும் பிராணனா, பொன்ற மகார மொ
ருமுன்றோ டொன்றவை, சென்று பராசத்தி விந்து சயந்தன
னை, யொன்ற வுரைக்க வுபதேசந தானே. (நக)

தானே யுபதேசந் தானல்லர் தொன்றில்கை, வானே யுபர்
விந்து வந்த பதினாறு, மாணே டுடங்க வந்நின்பி புத்தியுந்,
தானே சிவகதி நன்மை யு மாமே. (உங)

விந்துவு நாதமும் வினைய வினேந்தது, வந்தவிப் பல்லுயிர்
மன்னுயிருக்கெல்லாம், மந்தமு மாதியு மாமம் திரங்கனும், விந்
து வடங்கு வினையுஞ் சிவோகமே (நூ)

வறுக்கின்ற வாறு மனததுலா வெற்றி, நிறுக்கின்ற வாறு
மந நீளவரை யொட்டிப, பொறிக்கின்ற வாறுமப பொல்லா வி
ணைப, யறுக்கின்ற நாளவரு மததிப் பழமே (நூச)

விந்துவு நாதமு மேவி யுடனகூடிச, சந்திர னோடே த
லைப்பி மாயிடி, லந்தர வானத தமுதமவந தூறிநி, மங்குதி ம
ந்திர மாகுதி யாகுமே. (நூரு)

மனத்தொடு சதது மனஞ்செவி பெணன், வினத்தெழு வா
ர்க ளிசைநகன் நாடி, மனத்தி லெழுக்கின்ற வாக்கு வசனங், க
னத்த விரதமக காமததை நாடினே (நூசு)

சததமுஞ் சத்த மனமு மனக்கருத, தொத்தறி கின்ற வி
டமு மறிகிலா, மெயத்தறி கின்ற விடமறி வாள்ர்க்கு, வத்த
விருப்பிட மவவிடந தானே (நூஎ)

உரமடி மேதினி யுத்தியி லப்பாம, விரவிய தன்முலைமே
விய கீழங்கி, கருமுலை மீமிசை கைகீழிக காறும், விரவிய க
ந்தர மேல்வெளி யாமே (நூஅ) ஆக உள்க

ஆதித்தநிலை-அடைநாதித்தன்.

செஞ்சுட ரோனமுத லாகிய தேவாகன், மருசுடை மேரு
வலம்வருங் காரண, மெருசுட ரீச னிறைவ னினையடி, தன்சு
ட ராக வணங்குத தவமே. (க)

பகலவன் மாலவன் பல்லுயிராக கெல்லாம், புகலவ னும்
நின்ற புண்ணிய நாத, னிகலற வேமுல கும்முற வோங்கும்,
பகலவன் பல்லுயிராக் காதியு மாமே. (உ)

ஆதித்த னன்ட்டுஞ் டாயிர நாமமுஞ், சோதியி னுள்ளே
சுடரொளியாய்நிற்கும், வேதியர் வேண்டினும் - விண்ணவர்

சொல்லினும், பாதியிலண்புபழுககின்றவாதே. (௩)

தானே யுலகுக்குத் தத்துவ ஞய்நிற்குந், தானே யுலகுக்குத் தையலு மாயநிற்குந், தானே யுலகுக்குச் சம்புவு மாயநிற்குந், தானே யுலகுக்குத் தணசுட ராகுமே. (௪)

வலைய முககோணம் விட்ட மறுகோணம், தலைபிற வட்டந துய்ய விதழெட்டி, லலையுற்ற வட்டத்தி லீலொட்டிதழா, மலையற் றுதித்தன னுதித்த னுமே (௫)

ஆதித்த னுள்ளி லானமுக் கோணத்திற், சோதித் திரவகுந் சூரிய னுலாவ், கேத முதுங்கேணி சூரியனெட்டிற், சோதிதன் னீட்டிற் சோடசந் தானே. (௬)

ஆதித்த னோடே யவனி யிருண்டது, பேதித்த காலுமபி தற்றிக் கழிந்தது, சோதிக்கு ணினது தடியிடை செய்கின்ற, வேதப பொருளை விளங்குக லீலே. (௭)

பாருக்குக் கீழே பகலோன வரும்வழி, யாருக்குந் காண வொண னாத வரும்பொரு, ணிருக்குந் தீசகு நடுவே யுதிப்பவ, னாருக்கு மெட்டாக வாதிதகன றானே. (௮)

மண்ண யிடந்ததின கீழொடு மாதித்தன, விண்ண யிடந்த வெளிசெய்து நினநிடுவ, கண்ண யிடந்த கனிந்தந வாணந்த, மெண்ணு வ கிழைக் கிணைந்துநின் றானே (௯)

பானா யிடந்து பகலோன வரும்வழி, யாரு மறியா ரருங் கடை நூலவர், தீர விருந்த திருமலை சூழென்பா, ருரை யுணர்ந்தா ருணர்ந்திருந் தாரே. (௧௦) ஆக அடிக.

பிண்டாதித்கன்.

நின்று மிருந்தங் கிடந்த நடைதோதுங், கன்றய நந்திக் கருத்து னிருந்தனன், கொன்று மலங்கள் குழல்வழி யோடிட, பென்று விளங்கும் விரிசுடர் காணுமே. (௧)

ஆதித்த னோடி யடங்கு மிடங்கண்ணி, சோதித்த வல்லவர்

தமமையுணர்ந்தவர், பேதித துலகம் பிதற்றும் பிதற்றெலா,
மாதிரத னோடே யடங்குகின் றோ. (உ)

உருவிப் புரப்பட்ட நிலை வலம்வந்து, சொருகிக் கிடக்கு
ந் துறையறி வாரில்லை, சொருகிக் கிடக்குந் துறையறி வானா
க, குருகிக் கிடக்குமென னுள்ளனபு தானே (ங) ஆ. உஅசு.

மனவாதிதன்.

எறிகதி ரூயிறு மின்பனி சோரு, மெறிகதிர் சோமனெ
திநின் தெறிப்ப, விரிகதி ருள்ளே விபங்குமென னுவி, பொரு
கதி ராகி லுவாவது வாமே. (ச)

சநகிரன சூரியன ருனவிற புசனை, முந்திய பாதுவி வி
நதுவந தேயமுறை, யந்த விராணி முபய நிலத்திற, சிந்தை
தெளிந்தார சிவமாயி னோ (உ)

ஆங்கு கலையோ டருக்க னன்னமதி, யாங்கு கலையிடை
நான்கென லாமென்பா, ராவகு மருக்க னன்னம்மதி போடொ
னற, வாவகும்ப் பூரணை யாமென தறியுமே. (ங)

சுரண்டத் தப்பா வியங்கிய வவவொளி, போரண்டக
தார்க்கு முனரா வுணர்வது, பேரண்டத துடே பிறங்கொளி
யாய்நின்ற, தாரண்டத தக்கா ரறியத்தக காரே (ச)

ஒன்பதின மேவியுலகம் வலம்வரு, மொன்பத மீச னிய
லறி வாரில்லை, முன்பதின மேவி முதல்வ னருளிலா, ரின்ப மிலா
ரிருள சூழநின் றோ. (ரு) ஆ. உஅக.

நானூதித்தன்.

விந்து வபரம் பரமிரண டாய்விரிக், தந்த வபரம் பரநா
த மாகபே, வந்தன தம்மிந் பரங்கலையாதியைத், துதது மரு
னோ தடமென்ன வுள்ளத்தே. (க)

உள்ள வருணை தயத்தெழுமோசைதான், நெள்ளும் பர
நாதத் தினைசெய நென்பதால், வள்ளல் பரவிர்து வைகரி யாதி
வாக, குள்ளன வைங்கலைக் கொணரு முதமமே (உ)

தேவர் பிரானிசை பத்துக யஞ்செய்யு, மூவர் பிரானெ
ன முனனொரு காலத்து, நாலவர் பிரானடு வாயுரை யாநிறகு,
மேவு பிரானென்பா விண்ணவர் தாமே. (ங)

பொய்யிலன மெய்யன புவனு பதியெகை, மெய்யிருணீ
க்கு மதியாகி ஞாயிறு, செயயிரு ணிகருக திருவுடை நங்கியெ
ன, கையிரு ணீங்கக கலர்தெழுந தானே (ச)

தனிச்சுட ரெற்றித் தயங்கிரு ணீங்க, வனித்திடு மேலைய
ருங்கனி யூறல், கனிச்சுட ராயநின்ற கயிலையி ளீச, னனிச்சுட
ர மேல்கொண்ட வண்ணமு மாமே (ரு)

நேரதி வாக நிரம்பிய பேரொளி, போரதி யாது புவநவ
கள் போய்வருக, தேரதி யாத திசைபொளி யாயிடு, மாரதி
வாரிது நாயக மாமே. (சு)

மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு மாதிரதன, கண்டிடத்
துள்ளே கதிரொளி யாயிடுகு, சென்றிடத் தெட்டுத் திசைபெ
றுகும போய்வரு, நின்றிடத் தேநிலை நேரதி வாககே (எ)

நாபிககண ணுகி நயன நதிவினு, தூபியோ டைநதுரு
சுடாவிடு சோதியைத், தேவர்க ளீசன திருமால் பிரமனு, மூ
வரு மாக வுணர்நதிருந தாரோ (அ) ஆட உரு.

சிவாதித்தன்.

அன்றிய பாச விருளுஞ் ஞானமுந், சென்றிடு ஞானச்
சிவப்பிர காசத்தா, லொன்று மிருசுட ராமருணைதயநீர் துன
றிரு ணீங்குதல் பேரலத் தொலைந்தே. (க)

கடங்கடந தோறுங் கதிரவன் றோன்றி, லடங்கட ஸ்ரீ

லவற்றி லடங்கான், விடங்கொண்ட கண்டனு மேவிய காயத்,
தடங்கிட நின்றது மப்பரி சாமே. (உ)

தானே விரிசுடர் மூன்றுமொன ருயநிற்குந், தானே யய
ன்மா லெனநின்று தாபிகருந், தானே யுடலுயிர வேறணி
நின்றுளன, றானே வெளிபொளி தானிருட் டாமே. (ங)

தெய்வச் சுடரங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந், வைபம் புனலன
ல் மாருதம் ஷானகரு, சைவப் பெருமபதி தாகுகய பல்லுயி,
ரைவாக கிடமிடை யாறங்கமாமே. (ச). ஆ. ௩௦௩.

பசுநிலக்கணம்-பிரானன்.

உன்னு மளவி லுனரு மொருவனைப், பன்னு மறைகள் ப
யிலும பரமனை, பென்னு ளிருக்கு மிளையா விளக்கனை, யன்ன
மயமென தறிந்துகொண்டேனே. (க)

அன்ன மிரண்டு வாறறங் கரையிலிற், றுன்னி யிரண்
டுக ளுனைப்பிரி யாதனனந், தன்னிலை மன்னந் தனியொன்ற
தென்றககால, பின்ன மடவன்னம் பேறனு காநே. (உ)

ஆ. ௩௦௩.

புருடன.

வைகரி யாதியு மாயா மலாதியும், பொய்கரி யான புந்
டாதி பேதமு, மெய்கரி ஞானங் கிரியா விசேடததுச, செய்
கரி யீச னநாதிசெய்ததே (க) ஆ. ௩௦௪.

அனு

அணுவி லணுவினை யாதிப் பிரானே, யணுவி லணுவினை மா
யிரங் கூறித், டணுவி லணுவை யணுகவல் லார்கட், கணுவி

லனுவை யனுகூல மாமே

(க)

படாகொண்ட வாலதின வித்தது போலசு, சடாகொண்ட னுவினைத் துவழி செய்ய, விடாகொண்ட பாச விநாற யோட்டி, கடர்கொண்ட நலவழி நாடலு மாமே (உ)

அனுவ ளவனு மவனு ளனுவங், கனுவற நின்ற கலப நணரா, நிணயிலி யீச னவனெங்கு மாகித், தணியற நின்ற சராசரந தானே. (ங) ஆ. ங. எ.

சீவன

மேவிய சீவன வடிவது சொல்லி டல், கோவின மயிரொன்று தூதுடன் கூறிட்டு மேவிப கூறது வாயிர மாயினு, லாவியின் கூறுதூ றுயிரத தொனறே. (ச)

ஏனோர் பெருமைய னுயினு மெம் பிறை, யுனே சிதுவையி னுட்கலத் தகளுன், வானோ ரறியு மளவல்லன் மாநேவன, றானே யறியுந் தவததி னளவே (உ)

உண்டு தெளிவ னுரைக்க விபாகமே, கொண்டு பயிலுவ குணமில்லை யாயினும், பண்டு பயிலும் பயிலசீவ னூபினனைக, கண்டு சிவனுருக கொளவர் கருத்துளே (ங)

மாயா வுபாதி வசுததாருகு சேதநத், தாய குருவரு ளாலே யதிற்று ன்ட, வோயு முபாதியோ டொசுறிபொன ருதயி, ராய துரியம புருதநி வாகவே. (ஈ) ஆ. ங. க.

பசு.

கற்ற பசுக்கள கதறித் திரியினும், கொற்ற பசுக்கள் குறிகட்டி மேயினு, முற்ற பசுக்க னொருகுடும் பரல்போது, மற்றைப் பசுக்கள் வறன்பசு தானே. (க)

கொல்லையின் மேயும் பசுக்களைச் செய்வதென், செல்லை க
டபித திறைவ னடிசுட்டி, வல்லசெய் தாற்ற மதிததபி னஸ்
லது, கொல்லைசெய் கெஞ்சங் குறிப்பறி யாதே. (உ) ஆ. நகந

போதன.

சீவ னெனச்சிவ னெனனவே நிஸ்லை, சீவனா சிவ னானா
யறிகிலா, சீவனா சிவ னானா யறிந்தபின், சீவனா சிவ னாயிட்
டிருப்பபோ. (க)

குணவிளக காகிய கூததப பிரானு, மனவிளக காகிய ம
னனுயிரக கெல்லாம, பணவிளக காகிய பஸ்தலை நாகங், கணவி
ளக காகிய கணகாணி யாகுடே. (உ)

அறிவா யறியாமை நீங்கி யஉனே, பொறிவா பொழிந்தெ
ங்குந் தானான போத, மறிவா யவதறினுட டானு யறிவன,
செறிவாகி நின்றவச சீவனு மாகுமே. (ங)

அறாநின் தன்மை யறிபா திருந்தேனாக, காறாநின் தன்மை
யறிவித்தான பேர்நந்தி, யாறாநின் தன்மை யுருளா லறிந்தபி,
அறாநின் கப்புற மாகநின் ருனே. (ச)

சிவமா கியவரு ணின்ரநிந் தோரா, ரவமா மலமைநது
மாவ தறிபார், தவமான செய்து தலைப்பறி கினரா, நவமான
தததுவ நாடகி லாரே. (டு)

நாடோறு மீச னடததுந் தொழிவனனா, நாடோறு மீ
ச னயந்துட்ட னாடிடா, நாடோறு மீச னல்லோர்க்கரு ண
கலா, நாடோறு நாடார்க னுள்வினை யாளரே. (சு)

ஆ. நகந.

ஐந்திந்திரிய மடக்குமருமை.

ஆக மதத்தன் னவந்து களிதுள், வாக மதத்தறி யோட

னை கின்றில, பாகனு மெய்த்தவை தானு மிளத்தபின், யோகு திருந்துத லொன்றறி யோமே. (க)

கருத்தினன னூல்கற்றுக் கால்கொத்திப் பாகன், நிருத் தலும் பாய்மாத திகைத்தனறிப பாயா, வெருத்தற வேறி யி ருக்கிலு மாங்கே, வருத்திலு மமமா வழிகட வா தே. (உ)

புலமைநது புளளைநது புடசென்று மேயு, நிலமைநது நீ ரைந்து நீர்மையு மைநது, குலமொன்று கோல்கொண்டு மேய் பபா னொருவ, னுலமவநது போமவழி யொன்பது தானே. (ஃ)

அஞ்சுள சிங்க மடவியில் வாழவன, வஞ்சுமபோய மேய் ந்துகம மஞ்சக மேபுசு, மஞ்சி னுகிரு மெயிறு மறுத்திட்டா, லெஞ்சா திறைவனை யெய்தலு மாமே. (ச)

ஐவை ரமைச்சருட டொண்ணூற் றறுவர்க, லைவரு மைந தரு மாளக கருதுவ, லைவரு மைநது சினத்தோடே நினறிடி, லைவர்க கிறையிறுத தாற்றுக லோமே. (ரு)

சொல்லகல் லேனடடாச சோதிபை நாடொறுஞ், சொல் லகல் லேனறிரு மங்கையு மங்குள, வெல்லகல் லேனபுல னைநது டன றனனையு, கொல்லநின் றேடுங் குதிரையொத தேனே (ஃ)

எண்ணிலி யில்லி யுடைத்தவ விருட்டரை, யெண்ணிலி யி ல்லியோ டேகிற பிழைநரு, மெண்ணிலி யில்லியோ டேகா மை காக்குமே, லெண்ணிலி யில்லிதோ நினபம தாமே. (எ)

விதியின் பெருவலி வேலைசூழ் வையக, துதியின் பெருவ லி தொல்வா னுவக, மதியின் பெருவலி மானுடா வாழக்கை, தெதியின் பெருவலி நீர்வலி தானே (அ) ஆக ௩௨௭.

ஐந்திந்திரியமடக்கு முறைமை.

குட மொருமுத முள்ள தரைமுதும், வட்ட மமைநத தோர் வாவியுள் வாழவன, பட்டன மின்பல பரவிந் வலை

கோணர்ந், திட்டன மியரமினியேதமி லோமே. (க)

கிடககு முடலித கிளரிந திரிய, மடக்க ஹுறுமவன் றுனே யமரன, விடக்கிரண் டினபுற மேவுறு சிநனை, நடக்கி னடக் கு நடசகு மளவே. (உ)

அஞ்சு மடக்கடக கென்ப ரநிவிலா, ரஞ்சு மடக்கு மமர ரு மங்கிலை, டஞ்சு மடக்கி லசேதந மாமெனநிட, டஞ்சு மடக கா வறிவறிந தேனே (ங)

முழக்கி யெழுவன மும்மத வேழ, மடக்க வறிவென்னுங் கோடடைபை வைத்தேன, பிழைத்தன வோடிப் பெருவகே டி மண்டிக, கொழுத்தன வேழங் குலைக்கின்ற வாரே. (ச)

ஐந்தி லொடுங்கி லகலிட மாவது, வைந்தி லொடுங்கி ன ருந்தவ மாவது, வைந்தி லொடுங்கி லரனபத மாவது, வைந்தி லொடுங்கி லரஞாடை யாரே. (ஊ)

பெருக்கப பிதற்றிலைன பேய்த்தேர் நினைநனை, விரி தத பொருட்கெல்லாம விததாவ துளளம், பெருக்கிற் பெருக குளு சுருக்கிற் சுருக்கு, மருத்தமு மத்தனை யாய்ந்துகொள் வராககே. (கூ)

இளைக்கின்ற வரற்றிற் தின்னுயிர் வைத்த, கிளைக்கொன்று மீசனைக் கேடில் புகழோன், நனைக்கொன்ற நாகமஞ் சாட லொடுக்கத், துளைக்கொண்ட தவ்வழி தூங்கும் படைத்தே (ஈ)

பாய்ந்தன பூதங்க ளைந்தும் படரொளி, சாராநிமி ஞான த தறியினிற் பூட்டிட்டு, வாய்த்துகொ ளானந்த மென்னு மரு ளசெயில, வேயநதுகொண மேலை விதியது தானே (அ)

நடக்கின்ற நந்தியை நாடோறு முன்னில், படர்க்கின்ற சிநனைபைப் பைய வொடுக்கிக், குறிக்கொண்ட சிந்தை குறிவழி நோக்கில், வடக்கொடு தெற்கு மனக்கோயி லாமே. (க)

சென்றன ஞாழிகை நாள்கள் சிலபல, நின்றது நீன்பொரு

ணர்மே நெருட்பொத்து, வென்று புலன்கள் வினாந்து விடுமி
னகள், குன்று விழுவதற் குங்கலு மாமே (க0)

போற்றிசைத் தும்புனிதனறிரு மேனிபைப், போற்றிசெ
ய் மீண்டே புலனைதும் புத்தியா, ஞாற்றிசைக் குமபினை யா
ருக்கு நாதனை, பூற்றுக்கை யுள்ளத் தொருங்கலு மாமே (கக)

தரிக்கின்ற நெருசஞ் சுகளத்தி னுள்ளே, யரிககின்ற வைவ
சா யாரு முணராரா, சிரிககின்ற வரறு சிபபல பேசில், வரிக
கொண்ட மைசூழ வரையது வாமே. (கஉ)

சைவிட லாவதொன் தில்லை கருத்தினு, னெய்தி யவனை யி
சையினு லேததுமி, னாவ ருடைய வவாவினிற றேன்றியே,
பொய்வ ருடைய புலன்களு மைந்தே. (கங) ஆட நூலு.

அசற்குருநெறி.

உணர்வொன் நிலாமுட னுண்மையோ ராதோன, கணுவி
னறி வேதா கமநெறி காணுன, பணிவொன் நிலாதோன் பரநி
ந்தை செய்வோ, னனுவின குணத்தோ னசற்குரு வாமே (1)

மத்திர தத்திர மாயோக ஞானமும், பந்தமும் லீங்க தரி
சித்துப் பார்ப்பவர், சிந்தனை செய்யாத் தெளிவி யா னுண்
பொருட், டத்தக ராவோ ரசற்குரு வாமே. (உ)

ஆமா தறியாதோன மூட னதிமூடன, காமாதி நீங்காக
கலதி கலதிகட், காமா தசததறி விப்போ னறிவினோன, கோ
மா னலசத் தாகுங் குரவனே. (உ)

கற்பாய கற்பங்க ணீக்காமற் கற்பித்தார், தற்பாவங் கு
னறுந் தனக்கே பகையாகு, நற்பா லரசுக்கு காட்டுக்குங் கே
டெனறே, முற்பாலே நக்தி மொழிந்தவைத் தானே. (ச)

குருடர்த்துக் கோல்காட்டிச் செல்லங் குருடர், முரளும்

பழங்குழி வீழ்வரா முனபின், குருடரும் வீழ்வரா முனபின்
னறவே, குருடரும் வீழ்வார் குருடரோடாக்பே. () ஆடங்

சற்குருநெறி.

தாடந் தளிக்குந் தலைவனே சற்குரு, தாடந்து தன்னை ய
றியத் தரவல்லோன, றுடநது தததுவா தீதததுச் சாராவன,
றுடநது பாசந தனிகரு மவனசததே. (க)

தவிரவைத் தானவினை தன்னடி யார்தோ, டவிரவைத்
தானசிரத் தோடுதன் பாதந, தவிரவைத் தானமன றுதுவா
கூட்டந, தவிரவைத் தானபிற விததுயா தானே (உ)

கறுதத விருமபே கனகம தானுன, மறிததிரும் பாகா வ
கையது போலக, குறிததவப் போதே குருவருள பெற்றான, ம
றிததுப் பிறவியில் வந்நு காறோ (ங)

பாசததை நீக்கிப் பரனோடு தன்னையு, நேசதது காடி மல
மந நீக்குவோ, ராசற்ற சற்குரு வாவோ ரறிவறதுட, பூசற கி
ரவருவோர் போதக குருவனறே. (ச)

நேயத்தே நிற்கு நிலன மலமற்ற, நேயததை நல்கவல்
லோனிததன் சுத்தனே, யாயதது வாதத துவமுணர்ந் தாங்க
ற்ற, நேபர்க் களிப்பவ னீயிங் குாவனே. (ரு)

பரிசன வேதி பரிசிதத தெல்லாம், வரிசை தரும்பொன வ
கையாகு மாபோம், குருபரி சித்த குவலய மெல்லாந, திரிமல
ந் தீர்ந்து சிவகதி யாமே. (சு)

தானே யெனநின்ற சற்குரு சந்நிதி, தானே யெனநின்ற
தன்மை வெளிப்படிற், றுனே தனைப்பெற வேண்டுஞ் சதிர்பெ
று ளுனே பெனநினைத் தோர்ந்துகொ ளுன்னிலே. (ஏ)

வரும்வழி போம்வழி மாயா வழிபைக், கருவழி கண்ட
வர் காணு வழியை, பெரும்வழி யாகந்தி பேசும் வழிபைக், கு
ருவழி யேசென்று கூடலு மாமே. (ஐ)

குருவென் பவனேவே தாகமங் கூறும், பரவின்ப னாகி
ச் சிவயோகம் பாவித, தொருசுநதை யினறி யுயர்பாச நீக்கி
வருடல ருரவனபால் வைக்கலு மாமே (க)

சத்து மசததுரு சத்சததுந தானகாட்டிச், சிதது மசத
துரு சிவபரத் தேசோததுச, சுதத மசுதத மறச்சுக மானசொ,
லதத னருடருரு வாடவன கூநிலே. (கர)

உற்றிடு மைம்மலம பாச வுணாவினும், பற்றறு நாத னடி
யிற பணிகலாந், சுதறிய பேதந துரியமுன ருல்வாட்டித, தற்
டர மேவுவோர சாதக ராமே. (கக)

எல்லா மிறைவ னிறைவி யுடனினப, மல்லார புலனும வ
ருங்கா லுயிர்தோனறிச, சொல்லா மலமைந தடங்கியிட டோ
ங்கபே, செல்லாச சிவகதி சோதல் வினையாட்டே. (கஉ)

ரணப் பிறவியி விட்டது மீட்டிடுத, தானதது ளிட்டிடுத
தனையூட்டித தாழத்தலு, ஞானததின மீட்டலு காட்டலும் வி
டுறறு, மோனததுள வைத்தலு முத்தனதன செய்கையே. (க)

அதத னருளின் வினையாட் டிட்டுசுடரு, சித்தொ டசித
தரத் தெளிவித்துச சேவனேச, சுததனு மாககித துடைத்து ம
லத்தினேச, சத்துட னைங்கரு மத்திடுந் தனமையே. (கச)

ராசத துவங்கடந தில்லையென ரப்புறம, பாசதது ளேயெ
னறும பாவியு மண்ணலை, நேசதது ளேநினற நினைமல னெமயி
றை, தேசதகை யெல்லாந தெளியவைத் தானே. (கரு)

மாணிக்க மாலை மலர்ந்தெழு மண்டல, மாணிப்பொ ன்ந
றங் சுழுதம் வினேநதது, பேணிசுகொண் டெண்டார் பிறப்பற் நி
ருந்தார்க, னுணுங் கிருந்தா ருணராத மாக்களே. (கஈ)

அசத்தொடு சத்து மசத்சத்து நீங்க, விசைத்திடு பாசப்
பற றிங்கறு மாறே, யசைத்திரு மாயை யணுத்தாறு மாங்கே,
யிசைத்தாறு மொன்றறி விப்போ னிறையே. (கஏ)

ஏறு நெறியே மலத்தை பெரித்கலா, லீறி லுரையா லிரு

கையறுத்தலான, மாநில் பசுபாசம் வாட்டலால் வீடுக, வேறு
பரணே குருவா மியம்பிலே (கடி) ஆக நுகரு

கூடா வொழுககம்

கண்காணியில்லென்று களளம பலசெய்வார், கண்காணி
யில்லை யிடமில்லை காணு வகால், கண்காணி யாகக கலந்தெவரு
நின்றானை, கண்காணி கண்டார களவொழிந் தாரே (க)

செய்தா னறியுஞ் செழுங்கடல் வட்டத்துப, பொய்தா
ன் மிகவும புலம்பு மனிதாசு, மெய்தா னுரைக்கில் விண்ணே
ரதொழி செயவன், மைதாழ் திலவரு மிடமுடை யோனே

பதிவிற னுணி பகலைக கழிவிடு, மததகாக கன்றோ ம
அபிறப புளது, விததுக்குற னுணி விளையும் பாழசெய்யு
ம, பிததாகட கெனறும் பிறப்பில்லை தானே (ங)

வடக்கு வடக்கெனபா வைச்சதொன நில்லை, நடக்க வு
றுவரே ஞான மிலாதார, வடக்கி லடங்கிய வைமக மெல்லா,
மகத்தி லடங்கு மறிவுடையோககே (ச)

காயக குழப்பனைக காயநன ஞானை, காயத்தி னுளே
கமழுகின்ற நந்திபை, தேயத்து னேயெவருந் தேடித் திரிவா
கா, காயத்து னின்ற கருத்தறி யாரே (ரு)

கண்காணி யாகவே கையகத் தேயெழுவ, கண்காணி யா
கக் கருத்து ளிருந்திடுங், கண்காணி யாகக கலந்து வழிசெய்யு
ம், கண்காணி யாகிய காதலன றானே (சு)

கன்னி யொருசிறை கற்றோ ரொருசிறை, மணிய மாத
வஞ் செயவோ ரொருசிறை, தன்னியல் புன்னி யுணர்ந்தோ ரு
ருஞ்சிறை, மென்னிது வீச வியல்பறி யாரே. (ஊ)

காணத் கண்ணிற் பட்டமே கண்ணெளி, காணத் தவர்கட
குங் காணத் வவ்வொளி, காணத் தவர்கட்குங் கண்ணும பெரு
ங்கண்ணை, காணத் தவர்கட்குங் களவொழிந் தாரே. (அ)

பித்தன் மருந்தாற் றெளிந்து பிரகிருதி, யுய்ததொன்று
மாபோல் விழியந்தன கண்ணொளி, யத்தன்மை யாதல்போ ன
நதி யருடரச், சித்தந தெளிந்தேன் செயலொழிந் தேனே ()

பிரானமய மாகப் பெயர்ந்தன வெடும், பராமய மென
றெண்ணிப் பள்ளி யுணரார், சுராமய முனைய சூழ்வினை யா
ளா, நிராமய மாக நினைப்பொழிந் தாரே. (க)

ஒன்றிரண் டாகிநின் றொன்றியொன் றுயிஞோக், கொன்
று மிரண்டு மொருக்காலங் கூட்டா, வொன்றிரண் டெனறே
யுடைதரு வோர்க்கெலா, மொன்றிரண் டாப்நிற்கு மொன்றோ
டொன் றுனதே. (கக)

உயிரது நின்ற லுணர்வெங்கு நிற்கு, மயரநி வில்லையா
லாருடல் வீழு, முயிரு முடலு மொருங்கிக் கிடக்கும், பயிருங்
கிடந்துள்ளம பாங்கறி யாரே. (கஉ)

உயிரது வேறு யுணர்வெங்கு மாகு, முயினா யறிவி லுண
ர்வறி வாகு, முயிரன் றுடலை விழுங்கு முணாவை, யயரும்
பெருமபொரு ளாவகறி யாரே (கங)

உலகாணி யொன்சுட ருத்தம சித்த, விலவாணி மையநதி
ஹ்ணேருந் நிற்குஞ், சிலவாணி யாகிய தேவர் பிரானைத், தலை
வாணி செய்வது தன்னை யறிவதே (கச)

தானந்த மாமென நின்ற தனிச்சுட, ருனந்த மாயுஷ் காய்
நின்ற வொண்சுடர், தேனந்த மாய்நின்ற சிற்றின்ப ந்யொழி,
கோனந்த மில்லாக் ருனத்தரு ளாமே. (கரு)

உனமுத லாகிய ஐணுயி ருண்டெனங், கன்முத லீசன் கரு
த்தறி வாரில்லை, நன்முத லேறிப நாம மறநின்றும், தன்முத
லாகிய தத்துவ மாமே. (கஈ)

இந்திய மந்தக் கரண மிவையுயிர், வந்தன சூக்க வுடன்

ன்று மானது, தந்திடு மைவிதத தாற்றற் புருடனு, முந்துள
மனனுமா குறு முடிவிலே (கஎ) ஆட நடா

கேடுசண்டிரங்கல்.

வித்தப் பொதிவார் வினைவிட்டு நாற்றுவா, ரற்றதம்
வாணு ளறிகிலாப் பாவிச, ளுற்ற வினைத்தய ரொன்று மறிகி
லாரா, முற்றொளி தீயின முலிகின்ற வாறே. (க)

போது சடக்கெனப் போகின் றதுகண்டும், வாதுசெய்
தென்னே மனிதர் பெறுவது, நீதியுள் ளேநின்று நின்மலன ரு
ளணிக், தாதினப யனபி லறியகில் லார்களே. (உ)

கடனகொண்டு நெற்குத்துக கையனா யூட்டி, யுடம்பினை
மோம்பியுயிரார் திரிவர், தடங்கொண்ட சாரற் றழனமுரு
டேறி, யிடங்கொண டிடலார் கிடக்கின்ற வாறே. (ங)

வினைதன்று நால்வர்க்கு மெய்ப்பதி சூழ்ந்தது, புரக்க
ல் லானிழற் புண்ணியன சொன்ன, பரந்தன்னை யோராப் பழ
மொழி யாள, ருரதன்மை யாக வொருங்கினை ருர்களே. (ச)

நின்ற புசமு நிறைதவத் துண்டையு, மென்றுமெம் மீச ன
டியவர்க கேடங்கு, மன்றி யுலக மதுவிது தேவென்று, குன்று
கையாலே குறைப்பட்ட வாறே. (ரு)

இனபதது ளேபிறந தினபத்து ளேவளர்ந், தினபத்து
ளேகினைக் கின்ற திதுமறந், தன்பத்து ளேசிலர் சோரெடுங்
கடறையென், தன்பத்து ளேநின்று தங்குகின் ருர்களே. (க)

பெறுதற் கரிய பிறவிபைப் பெற்றும், பெறுதற் கரிய பி
ரானடி பேரூர், பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம், பெறுத
ற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே. (எ)

ஆர்வ மனமு மளவி ளிளமையு, மீரமு நல்லனென் தின்புறு
காலத்துத், தீர வருவதோர் காமத் தொழிவின்று, மாதவ வி

ன்ப மறந்தொழிந் தார்களே.

(அ)

இப்பரி சேயின ஞாயிறு போலுரு, வப்பரி சங்கிவி னுள்ளு
றை யம்மனை, யிப்பரி சேகம லததுறை யீசனை, மெயப்பரி சே
வின வாதிருந தோமே.

(க)

கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு, நாடகில் லார்நயம்
பேசித் திரிவாகன, பாடகில் லாரவன செப்த பரிசுநிந, தாட
வல லாரவா பேறெது வாமே

(கா)

நெஞ்ச நிறைநதங் கிருந்த நெடுஞ்சுடர், நஞ்செம பிரானெ
னறு நாதனை நாடொலுந, துஞ்ச மளவுந தொழுமின ரெழா
விடி, னஞ்சுற்று விட்டதோ ரானையு மாமே

(கக)

மிருக மணிதா மிககோர் பரவை, யொருவர்செய் தனபு
வைத துனளுத தில்லை, பருகுவ ரோடுவா பார்ப்பன கொள
வா, திருமரு மாதவளு சோநதுணாக தாரோ.

(கஉ)

நீதியி லோர்பெற்ற பொனபோ லிறைவனைச, சோதியி
லாருந துடர்நதநி வாரில்லை, யாதி யபனென ரமரா பிரானெ
னறு, நாதியே வைத்தது நாடுகின நேனே

(கங)

இருந்தேன மலர்களைந் தினபுற வண்டு, பெருந்தே னிழை
குகின்ற பெற்றிமை யோரார், வருந்தே னுகராது வாப்புகு தே
னை, டருந்தேனை யாரு மறியகி லாரோ.

(கசு)

கருததநி யாது கழிந்தன கால, மருத்தியுள் ளானம ராப
தி நாத, னெருததனுள ளானுல கத்துயிர்க் கெல்லாம், வருத்
திரில் லாது வழுக்குகின றாரோ

(கரு)

குதிததோடிப் போகின்ற கூற்றமுஞ் சார்வாய், விதித்த
ன நாட்களும் வீழ்ந்தது கழிந்த, வதிர்த்திருந் தெனசெய்தி ரா
றுதி ராகிந், கொதிக்கினறகூழிந் றுதிப்பிட லாமே.

(கசு)

கனாயரு காராகக் கழனி வினைந்த, திரையரு காமுன்னந்

தேர்ந்தினப மெய்தும், வரையரு கூறிய மாதவ நோக்கி, ன
னாயுரு வாசசெல்லு நாளில் வாமே. (கௌ)

வரவறி வாணை மயங்கிருண் ஞாலத், திரவறி வாணைச செ
மூஞ்சுடர்ச் சோதியை, யறவறி வார்முன னொருதெய்வ மென
று, விரவறி யாமலே மேல்வைதத் வாறே (கடி) ஆ நுகடி

இதோபதேசம்.

மறந்தொழி மணமிசை மனரூப பிறவி, யிறந்தொழி கா
லதது மீசனை யுளகும், பறந்தல மந்து பறிதுயா தீர்ப்பான,
சிறந்த சிவநெறி சிவநெய்யை யீரே. (க)

செல்லு மளவுரு செலுததுமின சிந்தையை, வல்ல பரிசா
லுரைமினகள் வாயமையை, யில்லை யெவினும பெரிதுள நெ
ம்மிறை, நல்ல வரநெறி நாடுமி னீறே (உ)

ஒன்றே குலமு மொருவனே தேவனு, நன்றே நினைமி ன
மனில்லை நாணுமே, சென்றே புகுவகதி யில்லைதுஞ் சித்ததது,
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மமினே (ங)

போற்றிசெ யந்தண் கயிலைப் பொருப்பனை, நாற்றிசைக்
குந்தி வாயநின்ற நம்பனை, காற்றிசைக் குவகம ழாககை
யைக் கைக்கொணி, கூறறுதைத் தானறனைக் கூறிநின்று
ய்ம்மினே (ச)

இக்காய நீக்கி யினியொரு காயத்திற், புக்குப் பிறவாமற்
போய்வழி தேயி, நெககாலத் திவயுடல் வந்தெமக கான
தென, நக்கால முன்ன வருள்பெற லாமே. (ரு)

போகின்ற வாறே புகுகின்ற வப்பொரு, ளாகின்ற போ
து மானறி வானுண, சாகின்ற போதுந் தலைவனை நாடுமி,
லுகின்ற வப்பொரு ளக்கரை யாகுமே. (சு)

பறக்கின்ற வொன்றுபயனுற வேண்டி, நிறக்கின்ற கீர்
லத்த மீசனை யுள்குஞ், சிறப்பொடு சேருஞ் சிவகதி பினை
ப், பிறப்பொன் திலாண்மையும் பேருலகாமே. (௭)

கூடிய நின்றுத் தொழுதெம் மிறைவனைப், பாடியு ளேநி
ன்று பாதம் பணிமினக, ளாடியு ளேநின் தறிவுசெய் வார்கட்
கு, நீடிய லீற்றுப் பசுவது வாருமே. (௮)

விடுகின்ற சேவனார் மேலெழும் போது, நடுகின்ற நாடுமி
னாதனை பாதங், கெடுகின்ற வல்வினை கேடில் புகழோ, னி
டுகின்ற தும்மை யிமையவ ரொடே (௯)

ஏறுடை யாயிறை வாவெம பிரானென்று, நீறிவிவாரடி
யார்நிகழ் தேவர்க, ளாறணி செஞ்சடை யண்ண திருவடி,
வேறணி வார்க்கு வினையிலை தானே. (௧௦)

இன்புறு லீரறிந் தேயெம மிறைவனை, யன்புறு கீர்தவ
ஞ் செய்யெமெஞ் ஞானத்துப், பண்புறு கீர்பிற விததொழி
லேநின்று, துன்புறு பாசத துழைத்தொழிந் திரே. (௧௧)

மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தவ மொன்றுண்டு,
மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்தகாளு மொன்றுண்டு, மேற்
கொள்ள லாவதோர் மெய்கநெறி மொன்றுண்டு, மேற்கொள
ள லாம்வண்ணம் வேண்டுகின் றோர்க்கே. (௧௨)

சார்த்தவர்க் கின்பங் கொடுக்குந் தழல்வண்ண, லோர்க்
தவர்க் கினனுப் பிறவி கொடுத்திங், கூர்கதவர்க் கங்கே கு
ரைகழல் காட்டுஞ், சேர்கதவர் தேவரைச் சென்றுணர்
வாரே. (௧௩)

முத்தியை ஞானமு முத்தமி ழோசையை, யெத்தனை
காஸு மேத்தவ ரீசனை, கெய்த்தலை பாஸ்போ நிமலனு மங்
குள, னத்தகு சோதி யதுவிரும் பாரே. (௧௪)

நியமத்த னுகிய நிண்மலன் வைத்த, வுகமெத் தனைபென்.

ஞெருவருத் தேரூர், பவமத்தி ஸேவந்து பாங்கின்ற தல்லாற்,
சிவமத்தை யொன்றுந தெளியகில் லாரோ. (கரு)

இங்கித்தை வாழ்வு மெனைத்தோ ரகிறுமும், தஞ்சொத
த காலத்தத தூய்மணி வண்ணனை, விஞ்சத துறையும் விகர்
தா வெனநின்னை, நஞ்சத தவர்க்கன்றி நாடவொண் ணுதே.

பஞ்சமு மாம்புவி சற்குரு பான்முன்னி, வஞ்சக ரானவ
ர் வைகி லவர்தம்மை, யஞ்சவ நாத னருநர கத்திடுஞ், செ
ஞ்சநித போளாத தரிசுககச் சிததியே. (கௌ)

சிவனை வழிபட்டா ரெண்ணிலி தேவ, ரவனை வழிபட்ட
ங் காமாறென றில்லை, யவனை வழிபட்டங் காமாறு காட்டு
ங், குருவை வழிபடிற் கூடலு மாமே. (கௌ)

நரருஞ் சரரும் பசுபாச நண்ணிக், கருமங்க ளாலே கழி
தலிற் கண்டு, குருவென பவன்ஞானி கோதில ஞாநம், பர
மெனற லன்றிப் பகாவொன்று யினதே. (கக)

ஆட்கொண் டவர்கனி நாயக னனபுற, மேற்கொண் ட
வாவினை போயற நாடோறு, நீர்க்கினற செஞ்சடை நீள னு
ருவத்தின், மேற்கொண்ட வாதலை விவித்து ளானே (கௌ)

ஆட அதிகாரம் ௩௬-இ திருமந்திரம். ௪௬௮.

ஏழாந்தந்திர முற்றம்

ஆட சிறப்புப்பாயிர முட்பட அதிகாரம் ௧௬௮-இ

கூடிய திருமந்திரம்-௨௧௨௧.

எட்டாந்தந்திரம்.

உடலிற்பஞ்சபேதம்.

காயப்பை யொன்று சரக்குப் பஸவுன, மாயப் படைத்
னில் மந்துமோர் பையுண்டு, காயப்பைக் குண்ணின்ற கள்வன்
புறப்பட்டான், மாயப்பை மண்ணு மயங்கிய வாதே. (௧)

அத்த னமைத்த வீடலிரு கூறினிற், சததம தாகிய குசகு
மஞ்சொல்லுங்காற், சதத பரிச ரூப ரசகநதம, புத்திமா னாங்
காரம் புரியட்ட காயமே. (உ)

எட்டினி லைந்தாகு மிக்திரி யங்களுங், கட்டிய மூன்று கர
ணமு மாயிநி, மொட்டிய பாச முணாவது வாகவே, கட்டிய
விழத்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே (ங)

இரத முதிர் மிறைச்சிதோன மேதை, மருவிய வத்தி வழு
ம்பொடு மச்சை, பரவிய சுககிலம் பாழா முபாதி, யுருவ மலா
லுட லொன்றென் லாமே (ஈ)

ஆரோயறிவா ரடியின் பெருமையை, யாரோ யறிவா ரங்க
வர் நின்றது, வாரோ யறிவா ரதுபத்தோ டாகக்கை, யாரோ
யறிவா ரடிககர்வலானதே (ஐ)

எணசா னளவா லெடுத்த வுடம்புக்குட், கண்கா லு-வி
ந் கரக்கின்ற கைகளிற, புண்கா லறுபத்தெட் டாகக்கை புணா
க்கின்ற, நண்பா லு-ம்புதன் னா லு-ம பாகுமே. (அ)

உடம்புககு நாலுககு முயிராய சீவ, னெறிங்கும் பரனோ
டொழியாப் பிரமங், கடந்தோறு நின்ற கணக்கது காட்டி, ய
டங்கீயேயற்றது வாரறி வாரே. (எ)

ஆறந்த மாகி நடுவுடன் கூடினாற், தோறி ப மூவாறுஞ் சிக
கென திருந்திடுங், கூறுங் கலைகள பதினெட்டிங் கூடியே, யூறு
முடம்பை யுயிருடம் பெண்ணுமே (அ)

மெய்யினிற் றூல மிகுத்த முகத்தையும், பொய்யினிற் குக
கம் பொருந்து முடலையுங், கையினிற் றுல்லியங் காட்டி முடலை
யு, மைய னடிக்கு எடங்கு முடம்பே. (க)

காயுங் கடுமபரி கால்னவத்து வாங்கல்போற், சேய விட
முண்கை செல்லவும் வல்லது, காயத் துகிற்போர்வை யொன்
றுவிட டாங்கொனநிட், டேயு மவுண்ன வேய்ந்திடுங் காய
மே. (க)

நாக முடலுரி போலுந் லண்டசு, மாக நனுவற் கனாமற
ந் தல்லது, போகலு மாகு மானரு ளாலேசென், நேகு மிடஞ்
சென நிருபய னுண்ணுமே. (கக)

உண்மிகரக சுவாக்கதி லுள்ளன, கண்டு விடுஞ்சூக்கங்
காரண னுசசெலப், பணி துடரப் பரகாய யோகிபோற், பி
ண்ட மெடுகும் பிறப்பிறப் பெய்தியே (கஉ)

தானவ னாகிய தற்பரக தாங்கினே, னுனவை மாறறிப்
பரமத தடைநகிடு, மேனை யுயிரவினைக செய்துமிடஞ்சென
ஹம, வானு நிலனும புருந்தும் வருந்துமே. (கங)

ஞானிகுருக காயஞ் சிவமே ததுவாகும், ஞானிகுருக கா
ய முடமபே யதுவாகு, மேனிற்ரும டோகிகுரு விந்தவு நாச
மு,மோனிக்குக் காயமுப் பாழுகெட்ட முததியே (கச)

விஞ்ஞானத தோர்க்கா ணவமே மிகுதது, வெஞ்ஞானத
தோககுத ததுமாயை தானெனப, வஞ்ஞானத் தோர்க்கு
கனம ததுவாகு, மெய்ஞ்ஞானத தோககுச் சிவதது மே
வுமே (கடு)

மலமென ஹடம்பை மதியாத ஶுமர், தலமொன்று வேறு
தரித்தரை கண்டார், நலமென நிதனையே நாடி யிருக்கிற, பல
முள்ள காயத்திற் பற்றுபிவ வண்டததே. (கசு)

நல்ல வசநதது வாக்கு மனதிகள், மெல்ல வினையாடும்
விமல எனததினே, யல்ல செவிசத்த மாதி மனத்தையு, மெல்
லத தரிததார முகததார் பசித்தே. (கஎ)

உடல்விடல்

பண்ணுஞ் காமம்பயிலும் வசநமும். விண்ணும் பிரா
ணன வினாகிய சததமும், புண்ணு முடலிற் பொருளுத மன
தையு, மண்ணுதது பார்க்க வழியு முடம்பே. (க)

அழிகின்ற வோருடம் பாகுஞ் செவிகண், கழிகின்ற கால
வ விரதங்க டான, மொழிகின்ற வாக்கு முழிகின்ற நாடி, யொ
ழிகின்ற ஶ்ருங்கு குறுதுணை யில்லைபே. (உ)

இலையா மிடையி லெழுநின்ற காம, முலையாய்நெஞ்சத்து
முழகு முளத்துக், தலையாய மினனுடற முறுகித் திரியுஞ், சிலை
யாய சித்தஞ் சிவமுன் னிடைக்கே (ங) ஆஹ உ.

அவதடைபேதம்-கீழாலவததை .

ஐயைந்து மத்திமையானது சாக்கிரம், கைகண்ட பன்
னானகற் கண்டங் கருவென்பா, பொய்கண்டிலாத புருட னி
தயஞ்சமுனை, மெய்கண்டவனுந் தியாகுந் திரியமே (க)

முப்பதோ டாறின முசன்னு வைநதாகசு, செப்பதி னுன
காய்த திகழநதிரண டெனனாகி, யப்பதியாகு நியதி முதலா
கசு, செப்புந் சிவமீறுப்த தேர்நதுகொள ளீரே. (உ)

இந்திய மீரைந் தீரைந்து மாததினா, மந்திர மாய்நின்ற
மாருத மீரைநது, மந்தக கரண மொருநானகு மானமாவும்,
பந்தவச் சககரப பாலது வாகுமே. (ங)

பாரது பொனமை பசுமையுடையது, கீரது வெண்மை செ
ய்மை நெருப்பது, காரது மாருதங் கருப்பை யுடையது,
வானகந் தும மறைநதுநின் றுரோ. (ச)

பூதங்க ளைந்தம் பொறியவையையந்துரு, மேகம் படரு
செய் திருந்த புறநிலை, யோது மலங்குண மாகுமா தாரமோ,
டாதி யவத்தைக் கருவிதொண் ணுற்றுறே. (ரு)

இடவகை சொல்லி லிருபத்தஞ் சாணை, பரிபர சேணையு
ம் பாய்பரி யைந்து, முடையவன் மத்திமை யுள்ளுற கால்வ,
எடைய செறிங்கடை டைந்தொழிநான்கே. (க)

உடம்பு முடம்பு முடம்பைத் தழுவி, யுடம்பிடை நின்ற வுயிரை யறியா, ருடம்பொ டியிரிடை நடப்பறி யாதார், மடம்புகுநாய்போன மயங்குகிள ருளே. (௭)

இருக்கின்ற வாரொன றறிகில ரோழைகண், முருககு மசபைபை மாறறி முகந்து, கருககொண்டு காமாரி சார முகநதோர், துருக்கொண்டு தொக்க வுடனொழி யாதே. (௮)

ஒளித்திட டிருககு மொருபதி னுலை, யளித்தன னென்னுள்ளே யாரியன வந்து, வளிகுருங் கலைகளி னுலுறு பத்து, வொளித்திட்டு வைத்தா னெடுங்கிய சித்தே. (௯)

மண்ணினி னொன்று மலாநீரு மங்காரும், பொன்னினி லங்கி புகழவளி யாகாய, மன்னு மனோபுத்தி யாங்கார மோரொன ரு, யுனனி முடிந்தது பூத சமயமே. (௧௦)

முனனிக் கொருமகன மூர்த்திக் கிருவர், வன்னிக்கு மூவா வதுவைக்கு நால்வர், கன்னிக்குப் பிள்ளை னாவாமு னுளில்லை, கன்னியைக் கன்னியே காதலித் தாரே. (௧௧)

கண்ட கனவைந்துங் கலந்தன தானைந்துரு, சென்றுண்ட நான்கு மொருங்கு யுணர்ந்தபின், பண்டய தாகிப் பரந்த வியாககிரத், தண்டமுந தானா யமர்ந்துநின் ருனே. (௧௨)

நின்றவ னிற்பப் பதினாஹிற் பத்துநீத், தொன்றிய வந்தக கரணங்க னுனகுடன், மன்று கலந்த மனைவாழ்க்கை வாதனை, கன்றிய கண்டத்திற் கண்டான கனவதே. (௧௩)

தான மிழந்து தனிபுக் கிடயத்து, மான மழிந்து மதிசெட்டு மாலாகி, யான விரிவறி யாவவ் வியததத்தின், மேனி யழிந்து சுழுத்திய தாமே. (௧௪)

சுழுனையைச் சேர்ந்துள மூன்றுடன் காட்சி, கெழுமிய சித்தம் பிராணன்றன் போத, மொழுகக் கமலத்தி னுள்ளே யிருத்து, விழுமப் பொருளுடன் மேவிநின் ருனே. (௧௫)

தானத் தெழுந்து தருக்குந துரியத்தின, வானத் தெழுந்
துபோய் வையம் பிறகிட்டுக், கானத் தெழுநத கருத்தின நலை
யிலே, யூனத்த வித்தையிட் மேனின ருனே. (௧௬)

ஊமையெழுத்தொடு பேசு மெழுத்துறி, லாமை மகத்தி
னி லஞ்சு மடங்கடு, மோமய முற்றது வுள்ளொளி பெற்றது,
நாமய மற்றது நாமறி யோமே. (௧௭)

துரிய மிருப்பதுஞ் சாககிரத னுள்ளே, நரிகள் பதினாறு
நஞ்சுண்டு செதநது, பரிய புரவியும் பாரிற் பரநதது, துரிய மி
ந்நிடிரு சொல்லவொன் னாதே. (௧௮)

மாற மலமைந்தான் மனனு மவத்தையின, வேறாய மா
யா தறுகர னாதிககிங், கீரகா தேயெவ வுயிரும் பிந்திறந்,
தாறாத வல்வினை யாலடி யுண்ணுமே (௧௯)

உண்ணுந்தன னூடாடா தூட்டிடு மாயையு, மண்ண லரு
ளபெற்ற முத்திய தாவது, நண்ண லிலாவுயிர் ஞானத்தி னுற்
பிரக, தெண்ணுறு ஞானத்தி னேர்முத்தி யெய்துமே (௨௦)

அதிமூட நித்திரை பாணவ நகத, வதன லுணர்வோ ன்
ருங்கனம முனனித, திதமான கேவல மித்திறகு செனறு, பர
மாகா வையவத தைப்படு வானே (௨௧)

ஆசான்முன னேதயில் மாண வகரைத், தேசாய தனடா
லெழுப்புளு செயல்போ, னேசாய லீசனு நீடா ணவத்தரை, யே
சாத மாயாடன் னாலே பெழுப்புமே. (௨௨)

மஞ்சொடு மநதா கிவிசூட மாமென, விஞ்சறி வில்லோ
ன விளம்பு மிகுமதி, யெஞ்சலி லொனதெனு மாறென விவவு
ட, லஞ்சுணு மனனன்ன் தேபோ மனயே. (௨௩)

படையுடை மன்னவன் பாய்பரியேறி, வடிவுடை மாநகர்
தான்வரும் போது, வடிவுடை பைவரு மங்குறை வோருந், து

டியில்லம் பற்றித் துயின்றனர் தாமே. (௨௪)

நேரா மலத்தை நீடைத் தவத்தையி, நேரான வாறுனனி
நீடு நனவினின, நேரா மலமைத்து நேறே தரிசித்து, நேரா
ம் பரத்துட விற்பது நித்தமே. (௨௫) ஆசு சடு.

மத்தியசாககிரா வத்தை.

சாக்கிர சாக்கிர தனனிற் றிரோதாயி, சாக்கிர சொற்ப
னந் தன்னிடை மாமாயை, சாக்கிர தனனிற் றுழத்தித் கா
மியஞ், சாக்கிரத் தனனிற் றுரியத்து மாபைமே. (௧)

மாபை பெழுப்புங் கலாநிபை மற்றது, நேய விராகாதி
யெய்ந்த துரியத்துத், தோயுஞ் சுழை கஞாஞ் வுததுனனி,
யாயின னந்தச் சகலத்து ளானே. (௨)

மேவிய வநதகன விழிகட் றுருடஞ், மாவையின முன
னடிக் காணு மதுகண்டு, மேவுந தடினொணரி சொல்லும் வி
ழிபெற, முவையி னுனமா முயலுங் கருமமே. (௩)

மத்திம மொத்த சிலநதி வலயத்து, னொத்தங் கிருந்து
வுயிருண்ணு மாறுபோ, லத்தனு மைமபொறி யாடகத் துண
னின்று, சத்த முதலைநது நானுணு மாறே. (௪)

வைச்சன வச்ச வகையிரு பத்தஞ்சு, முச்சு முடண்மனை
வாறொரு வானுன்ன, பிச்சுன பெரியன் பிறப்பிவி யென்றென்
று, கச்சியவனரு னுடந்த வாறே. (௫)

தாலா றுடன்புருட னற்றத் துவமுடன், வேருன வை
வைத்து மெய்ப்புரு டன் றாங்கு வியோகம் பரமெனக் கொ
ண்டபின், வேருன் காணெழு வேதாந்த தத்வமே. (௬)

ஏன்கொண் டாங்கேயின்பொடி பின்னறி, தேசலன்
கொண் டாங்கே குணத்தி னுடன் புகீரு, முயங்கொண் டாங்

கேழுறுக்கிமுகம் கோணிலுங், காலங்கொண் டாண்டி காணலி
மாமே. (எ)

நாடிகள் பத்து நலந்திகழ வாயுவு, மோடிய காலி லொடு
ங்கி யிருந்திடுங், கூடிய காமங் குளிக்கு மிரதமு, நாடிய நல்ல
மனமு முடவிலே (அ)

ஆனவ வாவ வழிவ வழிவன, போவன போவ புகுவ பு
ருவன, சாவலன பேர்நந்தி காட்டிததுக் கண்டவ, நேவன
செய்யு மிளங்கிளை போனே (க)

பதொடு பத்துமோர் மூன்றும் பகுதியு, ஸ்பந்த தூரிய
மு முளளுணர் காலமு, மெய்தத வியோமமு மேலே தூரியமு
ந், தத்துவ நாலே முனவுனனத தக்கதே (க0)

விளங்கிடு முநதூற்று முப்பதோ டொன்பான், நளங்
கொ ளிரட்டிய தாறு நடநதால், வணங்கிடு மைம்மலம் வாயு
வெழுந்து, விளங்கிடு மவவழி தத்துவ நினைதே. (கக)

நாலொரு கோடியே நாற்பததெண் ணுயிர, மேலுமோ
ரைந்நூறு வேறு யடங்கிடும், பாலவை தொண்ணூறே டாறு
டபடுமவை, கோலிய வைபைபது ளாகுங் குறிககிலே. (கஉ)

ஆகினற தொண்ணூறே டாறும் பொதுவென்ப, ராகின்
ற வாரு ருஞ்சைவர் தத்துவ, மாகினற நாலேழ்வே தாகதி
வயிணவாக, காகினற காலாறையைநதுமாயா வாதிக்கே. (க)

தத்துவ மானது தன்வழி நின்றிடில், வித்தக னுகிவிள
ங்கி யிருக்கலாம், பொய்த்தவ மாமவை போயிடு மவ்வழி, த
த்துவ மாவ தகார வெழுததே. (கச)

அறிவொன் நினைதன வையேழு மொன்று, மறிகின்ற
வெண்ணை யறியா திருந்தே, னறிகின்றாய் நியென் றருள்செய்
தநர் நந்தி, யறிகின்ற நானென் றறிந்துகொண் டேனே. (கடு)

சாக்கிர சாக்கிர மாதி தனிசைத்து, மாக்கு மலாவத்தை.

சையந்து நனவாதி, போங்கி யிவற்றொடும் பொய்யான வாறாறு,
நீக்கி நெறிநின்றொரு குகியே நிற்குமே (கக)

ஆணவ மாதி மலமைத் தலரோனாக், காணவ மாதிநான்
காமாற் கரணுகு, வாணவ மாதிமூன் றிசர்க் கிரண்டென்ப,
வாணவ மொன்றே சதாசிவற் காவதே. (க௭) ஆக ஊஉ

அத்துவாககள்.

தத்துவ மாறாறு தனமனு வேழகோடி, மேய்த்தரு வன்
னமைம் பாடுவென்று மேதினி, யொத்திரு னூற்றிரு பாணை
கெண் பாடுவென்று,வைத்த பதங்கலை டோரைநதம் வந்ததே.

நாடிய மண்டல மூன்று நலந்தெரிந், தோடு மவரோடு
ள்ளிரு பத்தைஞ்சுவ, கூடுவா கூடி குறிவழி யேசென்று, தேடி
ய பின்னர்த் திகைத்திருந தாக்களே (உ)

சாக்கிர சாக்கிர மாதித திலையாக்கி, யாகவிய தூல மள
வாக்கி யதீதத்துத்,தாக்கிய வனபாண காண்டவஞ் சார்ந்தது,
தேகுகுஞ் சிவமாத லைந்துஞ் சிவாயமே (ங) ஆக கூடு.

சுததநனவாதிபருவம்

நனவாதி தூலமே சூககப் பகுதி, யனதான வையைந்து
ம் வீந்துவின் சத்தி, தனதா முயிர்விரது தானினறு போந
து, கனவா நனவிற் கலந்ததில் வாறே (ஃ)

நனவி லதீதம் பிறந்தார் கிடந்தார், நனவிற் றுரிய நகம்
ந்தார் தவழந்தார், நனவிற் சுழலை நடந்தார வளாந்தார், ந
னவிற், கனவேட, னன்செய்தி யரணதே. (உ)

செதியுப் கிரியை சிவதத் துவமாம்: பிறிவிற் சுகயோகம்
பேரருள் கல்வி, குறித்தித் திருமலிஞ்ஞனம்பலவாகு, மறிவி
ல் சாரதர் மண்டித் தனதே. (ங)

ஆதி பரஞ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவ, மேதயி லீசனல் வீதீ
தியா தத்துவம், போதங் கலைகால நியதிமா மாயை, நீதியீ
ராக நிறுத்தின னெனனே (ச)

தேச திகழ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவ, மீச னனல்வித்தை
யிராகங் கலைகால, மாசகல் வித்தை நியதி மகாமாயை, யாசி
ல் புருடாதி யானமால் ருதே (ரு)

ஆணவ மாயையுங் கனமமு மாமலங், காணு முளைக்குத் த
வுடுமி யானமாவ்வுங், தானுவை யொவ்வாமற் றனடு, மாநி
றகும், பேணுவாய் மறறுநின் பாசம பிறித்தே. (சு)

பசுக்கள் பலவண்ணம் பாலொரு வண்ணம், பசுக்களை
மேயக்கின்ற வாய னொருவண்ணம், பசுக்களை மேய்க்கின்ற
வாயன்கோல போடிற், பசுக்க டலைவனைப் பற்றி விடாவே.

உடலிந தியமன மொண்புத்தி சித்த, மடலொன நகந்
தை யறியாமை மனனிக, கெடுமவ வுயிர்மயல் மேலுங் கிளைத்
தா, லடைவது தானேழ நரகத்து ளாயே. (அ)

தறறெரி யாத வதிகநதற் காணவரு, சொற்றெரி கின்ற
தரியஞ்சொற் காமியம், பெற்ற சுழுத்திப்பின் பேசுநங் காத
லா, மற்றது வுண்டிக கனநன வாதலே (க)

நனவிற் கனவில்லை யைநது நனவிற், கனவிலாச் சூக்கு
மங் காணுஞ் சுழுத்தி, தனலுண் பகுதியே தற்கூட்டு மாயை,
நனவிற் றரிய மதிதந் தலைவநதே. (கர)

ஆரூறி லையைந் தகல் நனநன, வாரு மவைவிட வாரு
நனக்கன, வேருண வைந்தும் விடவே நனவினி, லீருஞ் சுழு
னை யிதின்மாயை தானே. (கக)

மாயையில் வந்த புருடன் றுரிபத்தி, லாய முறைவிட்
துவந்தா னன்ருகிச், சேய சேவலிந் துடன்செல்லச் சென

நக்கா, லாய ததுவின் பயனில்லை யாகுமே. (௧௨)

அதிதத் துரியத் தறிவனா மானமா, வதிதத் துரிய மத
னாற் புரிநகா, லதிதத் தெழுந்தறி வாகிய மானன, முதிய வ
னலிற் துரியத்த முற்றுமே. (௧௩)

ஐயைந்து பததுட னுனது சாக்கிரங், கைகண் டனவ
னகிற் கண்டங் கனுவெனபா, பொய்கண்ட மூவர் புருடன
சுழுனையின. மெய்கண் டவனுந்தி மேவ லிருவரோ. (௧௪)

புரியட் டகமே பொருநத னனவு, புரியட் டகந்தன்னி
ன மூன்று கனவு, புரியட் டகத்தி லிரண்டு சுழுத்தி, புரியட்
டசுதனொன்று புக்க துரியமே (௧௫)

கனவி னனவு புலனில் வழக்க, நனவிற் கனவு நினைத்த
ன மறத்த, னனவிற் சுழுனையுண னுட லிலாமை, நனவிற்
துரிய மதித்தது நடுதியே. (௧௬)

கனவி னனவுபோற் கண்ட னனவாந், கனவினிற் கண்டு
மறைத்தற் கனவாந், கனவிற் சுழுத்தியுங் காணுமை காண, ல
துமாதி செய்கலி லான துரியமே. (௧௭)

சுழுத்தி நனவொன்றுந் தோன்றாமை தோன்றற், சுழுத்
தி கனவத் துண்மை சுழுத்தியிற், சுழுத்தி யறிவறி வாலே ய
ழிநக, சுழுத்தித் துரியமாஞ் சொல்லும பாழே (௧௮)

துரிய நனவா மிதமுரை போதந், துரியக் கனவா மகமுண
ந் போதந், துரியச் சுழுத்தி வியோமந் துரியந், துரியம் பரமெ
னத் தோன்றிந் தானே. (௧௯)

அறிவறி-கின்ற வறிவு நனவா, மறிவறி யாமை யாழையுக்
கனவா, மறிவறி யவ்வறி யாமை சுழுத்தி, யறிவறி வாகு மான
துரியமே. (௨௦)

தானெய்கு மாயவ னைம்மலத் தான்விட்டு, ஓசைந் தனது

ருவாதி நயத்தின், ருனெங்கு மாய்கெறி நின்றது தான்விட்டி,
மேனநஞ்சுக் குகை மவைவன்ன மேலிட்டே. (௨௧)

ஐயைநீக்க மாறுமோ னானது நனுவலி, லெய்யு நனவு கன
யு சுழுத்தியா, லெமய்யுமபின சூககமு மெய்ப்பருதி மாயை, யை
யமுந தானவ னனதுரி யத்தனே (௨௨)

ஈகென ருநிதிலி னிதனை காணமு, மீகென் தறிநதபி னே
து மறிநதலே, னீகென தறியு மறிவை யறிநதபி, னீகென தறி
யு மியல்புடை யோடு (௨௩)

உயிர்க்குயி ராகி யுருவா யருவா, யயறபுணர் வாகி யறிவா
ம்ச் செறிவாய, நயபபுது சூகியு நாத னுலகாதி, யியற்பினறி
பெல்லா மிருணமுட மாமே (௨௪)

சுகதி யிராகததிற முனல் லுயிராகி, யொத்துறு பாச ம
லமைந்தோ டாளுது, தத்துவ பேதலு சடைத்துக் கருவியு,
வைதனை னீசன மயமறு மாறே. (௨௫)

சாககிரா தீததி லாணவந கன்னுண்மை, சாக்கிரா தீத
ந் துரியததிற முனுறச, சாககிரா தீததி லாணவந தான்விடாச,
சாககிரா தீதம பானு ணமை தவகுமே (௨௬)

மலககலப பாலே மறைந்தது சததி, மலக்கலப் பாலே
மறைந்தது ஞான, மலககலப் பாலே மறைந்தனன ருனு, மலக்
கலப் பற்றான மதியொளி யாமே (௨௭)

தினைக்கின்ற கிந்தையுட் சிவகங்கண் பூனறு, கனைக்கின்
ற கெஞ்ச ணரிசுருட்டி நாலு, வகைக்கின்ற கெஞ்சினு ளானைக்க
ன னைத்த, பகைக்கின்ற கெஞ்சக்குப் பாலுரண் டாமே. (௨௮)

கத்து பதினெட்டிக்கங்கனும் போசச், சிதறி யெழுந்திடு
ஞ்சினைகையே நீரும், விதன் பட்டா முன்ன மெய்யறி நிக்ஞ,
லீதிர வருவதோ ரானியு மாமே. (௨௯)

கணவகத் தேயொரு நாலைத் தும்விடக், கணவகத் தேயுட்
கரணங்க னோடு, முனவகத் தேநின் றுதறியுள் புக்கு, நினைவக
த தினறிச் சுழுத்திநினை ருனே. (நு.0)

நின்றவ னுசா னிகழ்துரி யத்தனா, யொன்றி யுலகி னிப
மா திகளுற்றுச், சென்று துரிபாதி தத்தே சிலகால, நின்று பர
னாய் நின்மல னுகுமே (நுக)

ஆனவவ் வீச னதித்ததில் விதகையாய், தானுல குணமி ச
தாசுவ மாசத்தி, மேனிக னேருதுமபோய் விடமிச சிவமாகி,
மோன மடைநகொளி மூலத்த னுமே. (நு.உ)

மண்டல மூனறினா மாயநன னுடனைக், கண்டுக்கொண்
டுளேளே கருதிக கழிகின்ற, விண்டலா தாமரை மேலொன்றுங்
கீழாகத், தண்டமுந தானா யகத்தினுள ளாமே (நு.ந)

போதறி யாது புலம்பின புள்ளின், மாதறி யாவகை நின்
று மயங்கின, வேதறி யாவன நின்றன னெமமிறை, சூதறி வா
ருசகி சூடிநினை ருரே (நு.ச)

கருத்தறித் தொன்பறு கண்டமு மாங்கே, பொருதகறிந்
தோன்புல னுபதி நாடித், திருத்தறிந் தேன்மிகு தேவர் பிரா
னை, வருத்தறிந் தேனமன மனனினினை ருனே (நு.ரு)

ஆன விளக்கொளி துண்டி மவனென்னத், தான விளக்
கொளி யாமூல சாதகத், தான விசுமூலத தானத்தி லவ்வினக்
கேனை மதிமண் டலங்கொண் டெரியுமே. (நு.க)

உண்ணுமிமைவர்க்கு மண்டை பொதுங்கிய, விண்ணுட நி
ன்ற வெளியை வினவுறி, லண்ணுத் து பார்த்தைவர் கூடியசுந்
திரிந், கண்ணாடி காணுவ் கருத்தனென் ருனே. (நு.ஈ)

அறியா தவற்றை யறிவா, னறிவா, னறிவா னறிவாதான்
துன்னறி வாகா, னறியா தவத்தை யறிவாணக் கூட்டி, யறிவா
தறிவாண யாரறி வாரே. (நு.அ)

தூரிய தரிசுக்குச் சொற்றோம் வியாத்த, முரியன ஊடண ம
ந்நன வாகி, பெரியன கால பரம்பிற் றூரிய, மரிய வதித் ததித்
த்த தாமே. (௩௧)

மாயையிற் சேதநன் மன்னு பகுதியோன், மாயையின் ம
ற்றது வீவுதன் மாயையாக் கேவல மாருஞ் சகலமா யோனியுட்,
டோயு மனிதர் தூரியத்துட் சேவனே. (௪௦) ஆ ௧௦௫

கேவலசகலசுத்தம்.

தன்னை யநீசுத்தன் றற்கே வலன்றாஹம், பின்ன முநநின்
ற பேசு சகலனு, மன்னிய சத்தசத் துச்சத் சத்துடன், றுன
னுவா தத்தந் தொழிற்கள வாகவே (௧)

தானே தனக்குப் பகைவனு டட்டாஹ், தானே தனக்கு
மறுமையு மிம்மையு, தானேதான செய்த வினைப்பயன் றுய்
ப்பாஹ், தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. (௨)

ஆமுயிர் கேவல மாமாயை யின்னடந், தாமுயிர் மாயை
யெறிப்ப வறிவுற்றுக், காமிய மாயேய முங்கல வாகிற்பத், தா
முது பாசஞ் சகலத்த தாமே (௩)

சகல வவத்தையிற் சார்ந்தோர் சகலர், புகலு மலமு வ
கையும் புணர்ந்தோர், நிகரின் மலரோன்மா னீடுபல் தேவர்க,ணி
கழகரர் கிட மந்தமு மாமே. (௪)

தாவிய மாயையிற் றங்கும் பிரளய, மேவிய மற்ற துடம்
பாய் மிக்குள்ளன், வோவ விலக்கன ரொன்றிய சிகண்ட, ரா
வையி னுற்றெட் டிருத்திர ராகுமே. (௫)

துகின்ற கேவலத் தானவத் தானவ, ராகின்ற வித்தெக
ராமுன் தாதிய, ராகின்ற வெண்ம ரெழுக்கோடி மந்திர, ராகி
னறி கிச ரணேகந் மாமே. (௬)

ஆமுயிற் சவ னாரகுள் புகுறதுகேள், பொருள் தன்னுத்

புகழ்விந்து நாதம்விட், டோமய மாக்கி யொடுங்கலி னீன்மல
க, தோமறு சுத்தா வவத்தைத் தொழிலே. (௭)

ஒரினு மூவகை நால்வகை யும்முள, தேரி லிவைகே வல
மாயை சேரிச்சை, சாரிய லாயவை தானே தணப்பவை, வாரி
வைத் தீசன் மலமறுத தானே. (௮)

மெய்பான போதாநத மாறறு விட்டகன், மெய்யாமை
நீங்கவே யெய்தவன றுலகி, மெய்யாரு சராசர மாய்வெளி
தன்னுட்புக், கெய்தாம லெய்துஞ்சுத தாவதனை யென்பவே

அநாதி பசுவியாத்தி யாரு மிவனை, யநாதியில் வநத மல
மைநதா லாட்டி, யநாதியிற கேவல மசசக லத்திட், டநாதி
பிறப்பறச் சுத்ததது னாகுமே. (௧௦)

அந்தாரு சுத்தா வததைகே வலததாறு, தநதோர்தஞ்
சுத்தகே வலத்தற்ற திற்பரத, தினபாற்றுரியத் திடையே யறி
வுதத், தனபாற றனையறி தத்துவந தானே (௧௧)

ஐயைத் தொடுவரு மானமாவி லான்மாவு, மெய்கண்டு சு
த்த வவத்தையில் விடாருக, துய்வவவ வித்தை முதன்முன்றுந்
தொல்சத்தி, யைய சிவஞ்சித்தி யாநதோறற மவவாறே (௧௨)

ஐயைநது மானவி லாரே டடங்கி, மெய்கண்ட மென
மூன்று மேவுமெய்யோகத்தில், கைகண்ட சத்தி சிவபாகத
தேகாண, வெய்யும் படியடங் கும்நாலே ழெய்தியே. (௧௩)

ஆணவத தாரொன் றறியாத கேவலர், பேணிய மாயை
பிரளயா கலராகுங், காணு முருவினர் காணமை காண்பதே,
முணுஞ் சகனமும் பாசமும் புக்கோரே. (௧௪)

ஆணவ மாருத் விஞ்ஞான கருங்குப்பேணிய மாயையி
மாயமா கலராகு, மாணவ மாணயயுங் கன்ம முத்தியே, கா
ணுஞ் சகனமும் பாசமும் புக்கோரே. (௧௫)

கேவலத் தன்னிற் கிளர்ந்தவிஞ் ஞாகலர், கேவலத் தன்னிற் கிளர்வினது சத்தியா, லாணையிற் கேவலத் தச்சக லத்தை யு, மேவிய மந்திர மாமாபை மெய்ம்மையே. (௧௬)

மாயையின் மன்னும் பிரளயா கலர்வந்து, மாமாயுந் கோனற வகைநிற்க வானவ, மாய சகலத்துக் காமிய மாமாபை, யேயமன னுற்றெட் டிருத்திர ரென்பவே (௧௭)

முமலவக் கூடி முபங்கி மயங்குவோ, ரம்மெய்ச் சகன தகர் தேவர் சுராகரா, மெய்ம்மையின் வேகா விரிமிகு கீடாக் தத், தம்முறை யோனிபுக் கார்க்குஞ் சகனோ (௧௮)

சுத்த வவததையிற றேட்கதவர் மும்மலச, சத்தாத் கோடத் தனித்தனை பாசமு, மதத் விருளசிய னுன கதிராலே, தொடதற விடடிடச சதகரா வராகளே. (௧௯)

தற்கே வலமுத்தி தானே தனிமைபாம், பிற்பாற் சகலவ கலாதிப் பிழ்வதாந், சொறபாற புரிசுதத் கேவலஞ் சாக்கிரே, தற்பாற் புரிவது தற்குதத் மாமே. (௨௦)

அறிவினறி மூத்தோ னராகாதி சேரான், குறிபொன்றி லாதித்தன கூடான கலாதி, செறியுஞ் செயலிலான நினைக்கத் த வல்லோன், சிறியன மலவியாபி கேவலத் தானே. (௨௧)

விநதவு மாயையு மேவுந் கிரிகையுஞ், சந்தத் ஞான பரையுந் தறுச்சத்தி, விநதவின் மெய்ஞ்ஞான மேவும் பிரளயர், வந்த சகலசத் தானமாக்கன் வையதகே. (௨௨)

கேவல மாதியிற் பேசத் கிளகருநிற், கேவல மூன்றுந் கிளருஞ் சகலத்து, ளாணையின் மூன்று மதிசுத்த மூடவே, லோவலிந் லாவொன்பா னுற்றுணா வோர்கட்கே. (௨௩)

கேவலத்திற் கேவல மதிதத் திதன், கேவலத் திற்சக லங்கள் வலித்தவன், கேவலத் திற்சுத்தத் கேடிவ்விஞ் ஞாகலர்த், ளாணையி னுத னருண்மூர்த்தி தானே. (௨௪)

சகலத்திற் கேவலஞ் சகல்கரா திதஞ் சதவ் சகலமே சா

க்கிர சாககிரஞ்சகலத்திற்சுததமே தற்பரர வத்தை,சகலத்தி
லிம்முன்று தன்மையு மாமே. (உரு)

சுததத்திற் சுத்தமே தொல்சில மாருகல், சுததத்திற் கே
வலந தொல்லுப சார்தமாரு, சுத்த சகலந துரிய விலாசமாரு,
சுததத்தி லிம்முன்றுஞ் சொல்லு மாமே. (உசு)

சாக்கிர சாககிரந் தன்னிற கனவொடுஞ், சாககிரந் தன்
லிற் சுழுத்தி துரியமே, சாக்கிரா தீதந தலிற்சுகா னநதமே,
யாக்கு மறையாதி மையம்மல பாசமே (உ௭)

சாக்கிரா தீதததிற் முன்று மானவஞ், சாககிரா தீதம் ப
ராவத்தை தயகாது, யாக்கு பரோபாதி யாமுப சாநதத்தை,
நோககு மலங்குண நோககுத லாகுமே (உ௮)

பெத்தமு முத்தியும் பேணுந துரியமுஞ், சுதத வதீதமுந்
தோனமுமற் முணுணு, மத்த னருளென றருளா லநததின், சி
ததமு மில்லை செயலில்லை தானே. (உ௯)

எய்கிய பெத்தமு முததமு னென்பன, வெய்து மானரு
ளேவினே யாட்டோ, டெய்தி மியிர்சுததத திடுநெறி யென்ன
வே, யெய்து முயிரிறைபாலறி வாமே. (ஊ)

ஐம்மலத் தாரு மதிதத சகலதத, ஐம்மலத தாரு மருவி
னைப் பாசத்தா, ஐம்மலத் கார்சவர்க கநநெறி யாளபல, ஐ
ம்மலத் தாரர ஞர்க்கறி வோரே. (ஊசு)

கருவி லதீதங் கலப்பிக்கு மாயை, யரிய துரிய மதிவண்
னு மாயையு, முரிய சுழுனை முதலெட்டிஞ் சூககத், தரிய கனாத்
துல மந்கன வாகுமே. (ஊ௨)

ஆணவ மாரு மதிதமேன் மாயையும், பூணுந் துரியஞ் சுழு
த்திப்பெய்யச் சாயியம், பேணுந் கனவுமா மாயை திதோதாவி,
கருண நனவின் மலக்கலப்பாகுமே. (ஊ௩)

அரண்முத லாத லறிவோனதீதத்த, ஐரண்முத லாமாயை

தங்கிச் சுழினை, கரும முணர்ந்தமா மாயைக்கைக் கொண்டோ,
ரருளு மறைவார் சகலத்துற் றுரே. (௩௪)

உருவுற்றுப் போகமே போககியந் துற்று, மருவுற்றுப் பூத
மனாடியான் மன்னி, வருமச செயல்பற்றிச சத்தாதி வைகக,
கருவுற் றிடுஞ்சீவன் காணுஞ் சகலத்தே. (௩௫)

இருவினை யொத்திட வினனருட் சத்தி, மருவிட ஞான
த்தி லாதன மனனிக, ஞருவினைக் கொண்டருட் சத்திமுன கூ
டடிப், பெருமல நீங்கிப் பிறவாமை சுததமே. (௩௬)

ஆருறு மாறதி னைபைந் தவததையோ, மரு மதீதத் துரி
யத திவனெய்தப், பேரு னவைவரும போமபிர காசத்து, நீ
ரா பரஞ்சிவ மாதேய மாகுமே. (௩௭)

தன்னை யறியா துடலைமுன ருனென்றான, தன்னைமுன க
ண்டான றுரிபந தனைக்கண்டா, னுனனுந் துரியமு மீசனோ
டொனருககாற், பின்னையும் வந்து பிறந்திடுக தானே. (௩௮)

சாக்கிரத தனனி லதீதந தலைப்படி, லாககிய வநத வயி
ந்தவ மாணநத, நோகரும பிறப்பறு நோனமுத்தி சிததிபாம,
வாக்கு மனமு மருவல்செய் யாவே (௩௯)

அப்பு மனலு மகலத்து னேவரு, மப்பு மனலு மகலத்து
னேவரா, வப்பு மனலு மகலத்து னோகெனி, லப்பு மனலு ந
கலந்தவவ் வாறே. (௪௦)

அறுநான்கு சுத்த மதிசுத்தா சுத்க, முறுமேரு மாயை யு
டனைத்தே சுத்தம், பெறுமா திவைமுன்றுங் கண்டத்தாற் பே
தித், துறுமாயை மாமாயை யான்மாவி னோடே (௪௧)

மாயைக்கைத் தாயாக மாமாயை யீன்றிட, வாய் மரகிவ
ன் நந்தையாய் நிந்தவே, யேயு முயிர்க்கே கலசகலத்தெய்தி,
யாய்தரு சுத்தமுந் தாய்வந் தையுமே. (௪௨)

பராவத்தை.

அஞ்சங் கடந்தவ னுதி பரந்தெய்வ, செஞ்சம தாயு நிமல
ன் பிறப்பிலி, விஞ்ச முடனுயிர் வேறு படுத்திட, வஞ்சத் திருந்
த வகையறிக தேனே. (க)

சத்தி பராபரஞ் சாந்தி தனிவான, சத்தி பராகந்தந் தன
னிற் சுடர்விறது, சத்திய மாயை தறுச்சத்தி பைநதுடன், சத்
தி பெறுமுயிர் தானங்கத் தாறுமே. (உ)

ஆறாறுக் கப்பா லறிவா ரறிபவ, ராறாறுக் கப்பா லருளா
ர் பெறுபவ, ராறாறுக் கப்பா லறிவா மவர்கட்கே, யாறாறுக்
கப்பா லரனிவி தாமே. (ங)

அஞ்சொடு நானஞ் கடந்தக மேபுக்குப், பஞ்சணி கால
த்துப் பள்ளி துயில்கின்ற, விஞ்சையர் வேந்தனு மெல்லிய ளா
னொடு, நஞ்சுற நாடி நயஞ்செய்யு மாறே. (ச)

உரிய நனாத்திரி யத்தி விவனா, மரிய துரிய நனாவாதி மூ
ன்றிற், பரிய பரதுரி யத்திற் பரனா, திரிய வருத்திரி யத்திற்
கிவமே. (ரு)

பரமா மதிதமே பற்றறப் பற்றப், பரமா மதிகம் பயிலப்
பயிலப், பரமா மதிகம் பயிலாத் தபோதனா, பரமாகார் பாச
மும் பற்றொன றறாதே. (சு)

ஆயும்பொய் மாயை யகம்புற மாய்நிற்கும், வாயு மனமுங்
கடந்த மயக்கறிந், தூய வறிவு கிவானந்த மாகிப்போய், வேயும்
பொருளாய் விளைந்தது தானே. (ஊ)

துரியப் பரியி விருந்தவச் சிவனைப், பெரிய வியாத்தித் து
ள்ளே புக்கிட்டு, கிரிகை யோடத் துரத்திய நாதக்க, குரிய வி
ளைக்கின் றோலமிட் டன்றே. (ஈ)

நின்றவச் சாந்திர கிரி மத்திலின், மன்றன மந்திர மன
ஞ் செய்ய நின்றிடும், மன்றன் மனஞ்செய்ய மாணவ மனந்திடு.

மன்றே யிவனு மவன்வடி வாமே. (௧௧)

விரிநீழிற் சாக்கிர மேவும் விளங்கா, யிருந்த விடச்சிடை
யீடான மாயை, பொருந்துந் துரிபம் புரியிற்றா னாகுந், செநிந்
த துரியததத் தீதக லாதே. (௧௦)

உன்னை யறியா துடலைமுன் னானென்றா, யுன்னை யறிந்த
துரியத் துந்நின்றாய், தன்னை யறிந்த மபிறவி தணவாதா, லன்
ன விபாதத ந மானென நறுதியே. (௧௧)

கருவரம் பாகிய காயக துரிய, மிருவருங் கண்டிர் பிறப்பி
றப் புற்றார், குருபரம் பெறறவா கூடிய பினை, யிருவரு மின
ற்பொன ருகினை ருளே. (௧௨)

அணுவின் துரியததி லான நனவு, மணுவகை வின்கண்
ணை கனவு, மணுவகை விற்பரா திதஞ் சுழுததி, பணியிற் பா
துரியம் பர மாமே. (௧௩)

பரதுரிய த்த்த நனவும் பரநது, விரிசக முண்ட கனவுமெய்
ச சார்தி, யருவுறு கின்ற சுழுனையு மோவத், ஞெரியுரு சிவ துரிய
ததனு மாமே. (௧௪)

பரமா நனவினபின பாற்சக முண்ட, திரமார் கனவுரு
சிறகக சுழுத்தி, யுரமா முபசார்த முற்றற் றறவே, தரனாரு சி
வதுரிய த்த்தனு மாமே (௧௫)

வேன துரிய முதலாகச சிரான, வாவ சிவன் துரியார்த
மவத்தைபத, தோவும பரநந்தி யுண்மைக்குள் வைகியே, றே
வியு நாலேழ் விடுத்தினை ருனே. (௧௬)

பரஞ்சிவன் மேலாம் பரமம் பரத்திற், பரம்பரன் மேலாம்
பரண வாக, விரிந்த கனவிடர் கீட்டுஞ் சுழுனை, யுசந்தரு மா
நகதி யுருமுண்ணை நாளே. (௧௭)

சரர்வரம் பரசிவஞ்சுத்தி பரநத, மேலாய் வித்து சுதா
சிவ, பித்தோத்திம், பரநாய் பித்தோத்திம் ராபதி, தேவா, முரு

த்திர வீசனாங் காணிலே.

(கடி)

கலப்பறி யார்கடல் குமுல கேழு, முலப்பறி யாருட லோ
யியா தன்னை, யலப்பறிந் திங்கர சாளகி லாதார், குறிப்பத
கோல மடலது வாமே.

(கக)

பின்னை யறியும் பெருந்தவத் துணமைசெய், தன்னை யறியி
ந் தயாபர னெம்மிறை, முன்னை யறிவு முடிசின் த காலமு, மெ
னனை யறியலுந் தினபுற்ற வாறே.

(கஉ)

பொனனை மறைத்தது பொன்னணி பூடனீம், பொன்னி
ன மறைந்தது பொன்னணி பூடணந், தன்னை மறைத்தது தன்
கர ணங்காளார், தன்னின் மறைந்தது தனகர ணங்களே.

(கக)

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானே, மரத்தின மறைந்தது
மாமத யானே, பரத்தை மறைத்தது பாாமுதற் பூதம், பரத்தி
ன மறைத்தது பாாமுதற் பூதமே

(கஉ)

ஆறு நகன்று நமவிட டறிவாகி, வேறுந் தானே யகார
மாய் மிக்கோங்கி, யீறா பனாயி னிருளறற் தற்பரன், பேறார் சி
வாய வடங்குமபின் முததியே.

(கங)

துரியத்தி லோணாதஞ் சொல்லக ராதி, விரியப் பணா
யின் மிகுநாத மந்தம், புரிபப் பனையின் பராவததா போதந், தி
ரிப்ப பரமந் துரிபந் தெரியவே.

(கச)

ஐந்தஞ் சகலத் தருளாற் புரிவுற்றுப், பத்தியிஞ் சுத்த வவ
த்தைப் பதைப்பினி, னநதி பராவத்தை நாடச சுடர்முன், மச்
தி யிருன்போலு மைம்மல மாறுமே.

(கரு)

ஐபைத்த மட்டுப் பகுதியு மாயையும், பொய்கண் மா
மாபை தானும் புருடன்கண், டெய்யும் படியா வெவத்துமாய்
ன்றாகி, புய்யும் பராவத்தை யுன்னுந் சுத்தமே.

(கச)

நின்றானருளும் பரமுமுன்னையமு, மொன்றும் மருது கு

ருவு முபாதிபுஞ், சென்று நெனைவிடுத் தாங்கிற்செல் லாமைபு;
கனரூன ஞானத்தி னுதப்பிரானே. (உள்) ஆக ளசு.

முக்குணநிர்க்குணம்.

சாத்திக மெய்து கனவெனச் சாற்றுங்கால், வாய்த்த வி
ராசத மனனுங் கனவெனப், வேய்த்திடுந் தாமத முற்ற சுழ
த்தியா,மாய்த்திடு நர்க்குண மாசி றுரியமே. (க) ஆக ளதி.

அண்டாதிபேதம்.

பெறுபதி ரண்டம் பேதிதத வண்ட, மெறிகட லேழின
ம்ணலா வாகப், பொறியொளி பொன்னணி பென்ன விளங்
கிசு, செறியுமண் டாசனத் தேவா பிரானே. (ங) ஆக ளதி.

ஆனந்த தத்துவ மண்டா சனத்தினமேன், மேனியைந்
தாந விபாத்கமுப்பததாராய்த், தானந்த மிலலாத தத்துவ
மானவை, யீனமி ஷாவனடத் தெனமடங் காமே. (உ) ஆக ளதி.

ஆக ளசு.

பதினொரந்தானமு மவத்தையெனக்காணல்.

அஞ்சிலமுதமோ ரோழின்க ஞானந்த, முஞ்சிலோங் கா
ரமோ ரொனபாந பதினொன்றில், வஞ்சக மேநின்று வைத்
திடற் காயமாக், கஞ்சகச் செவவாய்க் களிமொழி கேளே. (1)

புருட னுடனே பொருந்திப் சித்த, மருவமொ டாறு ம
தீதத் துரியம், விரியுஞ் சுழுத்தியின மிக்குள்ள வெட்டி. மரிய
பதினொன்று மாமவ் வவத்தையே. (உ)

காட்டிப் பதினொன்றுங் கைகலந் தாறுட, ஓட்டி யழுந்
திடி னந்தியல் லாலிலை, பாட்டஞ்செய் யாத வதவிதி யே
நின், யீட்டு மததிட மென்னது மாமே. (ங) ஆக ளதி.

கலவுசெலவு.

கேவலம் தன்னிற் கலவச் சகலத்தின், மேவுஞ் செலவு வி
டவரு நீக்கத்துப், பாவுந தனைக்காண்ட ன் மூன்றும் படாவந்
ற, தீதறு சாக்கிரா தீதத்திற் சுத்தமே. (க)

வெல்லு மளவில் விநிமின் வெருளிபைச், செல்லு மளவுரு
செலுத்துமின் சிகையை, யல்லும் பகலு மருளுடன றாங்கி
னாம், கல்லும் பிளந்து கடுவெளி யாமே. (உ) ஆ ௧௮௨

நினமலாவத்தை.

ஊமைக் கிணற்றகத துளளே யுறைவகோ, ராமை யின
ள்ளே யழுவைக னேறதுள, வாய்மையி னுள்ளே வழுவா தொடு
ங்குமே, லாமை யின மேலுமோ ராயிரத் தாண்டே. (க)

காலங்கி நீர்பூக கலநதவா காய, மாலங்கி யீசன் பிரமன
சதாசிவன, மேலஞ்சு மோடி விரவவல லார்கட்கு, காலனு
மில்லை கருத்தில்லை தானே. (உ)

ஆன்மாவே மைந்த னுயின னென்பது, தானமா மறைய
றை தன்மை யறிக்கல், ரான்மாவே மைநத னரனுக் கிவனென்ற,
லானமாவு மில்லையா லையைநது மில்லையே. (ங)

உதயமழுங்க லொடுங்கலிம மூன்றின, கதிசாக் கிரங்க
ன வாதி சுழுத்தி, பதிதரு சேதனை பற்றுக துரியத், ததிசு
ப னுயனை தானந்தி யாகுமே. (ச)

எல்லாந்தன் னுட்புக யாவுளுந் தாலு, கல்லாக் துரிய
ம் புரிந்தக்கா னல்லுயிர், பொல்லாத வாறுறுட் போகாது
போதமாய்ச், செல்லாச் சிவகதி சென்றெய்து மன்றே. (ரு)

உரய்க்த விரும்பு கணலை யகன்றலும், வாய்க்க கண்ணை
வாதனை கின்றுப்போ, லேய்க்த காரண மிறந்த துரியத்தித்கோ
யந்த கருமத் துரிசக லாதே. (க)

ஆன மறையாதி யாமுரு நந்திவர், தேனை யருள்செய் தெரிசன வத்தையி, லான வகைப விடுமண்டத தாய்விட, வான மலாதித மப்பரந் தானே. (௭)

சுத்த வதிதஞ் சகலத்திற் றேய்வுநி, லத்த ணருணீங்கா வாங்கணிற் றுலகச், சித்தச சுகத்தைத் தீண்டாச் சமாதி செய், தத்தனோ டொன்றற் கருண்முத லாமே. (௮)

வேறுசெய் தானிரு பாதியின் மெய்த்தொகை, வேறுசெய் தானெனை யெங்கணும் விட்டிய்ததான, வேறுசெய் யாவ ருட் கேவலத் தேவிடடு, வேறுசெய் யாவதனை மேவிநின் றானே. (௯)

கரங்கோலை கொள்ளி வட்டங் கடலிற், நிரைநிறஞ் சேர்மத்தின மலத்தினி னினற, திரங்காண் சுவர்க்க நரகம் பு வசேரந், திரங்கா வுயிரரு ளாலிவை நீங்குமே. (௧௦)

தானே சுவமான தனமை தலைப்பட, வான மவுமு மப் பாச பேதமு, மான குணமும் பரானமா வுபாதியும், பானுவி ன முன்னர் மதிபோற் படராவே. (௧௧)

நெருப்புண்டு நீருண்டு வாயுவு முண்டங், கருக்கனுஞ் சோ மனு மங்கே யடருந், திருத்தக்க மாலுந் திசைமுகன் றுனு, மு ருத்திர சோதியு முள்ளத்த ளாரோ (௧௨)

ஆனைக னைந் து மடக்கி யறிவென்னு, ஞானத் திரிபைக் கொ ள்வி யதனுப்புக், ஁னை யிருளற நோக்கு மொருவற்கு, வானக மேற வழியெளி காமே. (௧௩)

ஆடிய காசி லசைக்கின்ற வாயுவுந், தாடித் தெழுந்த தம ருக் யோசையும், பாடி யெழுகின்ற யேதாந் மங்களு, காடியி னுள்ளாக் கரங்களைப் பாடே. (௧௪)

முன்ன யறிவின்த் செய்த முத்தகம், பின்னை யறிவினை ப் பெற்றா லிபலாக், தன்னை யறிவு த்திவர் மகிழ்வதும், பின்

னை யறிவது பேயறி வாகுமே. (கடு)

செயலற் திருக்கச்சிவானந்த மாகுஞ், செயலற் திருப்பா
ர் சிவபோகந் தேடார், செயலற் திருப்பார் செகத்தோடுங் கூ
டார், செயலற் திருப்பார்க்கே செய்தியுண் டாகுமே (கக)

தானவ ஸூகுஞ் சமாதிகை கூடினா, லான மலமறு மபப
'சுத தன்மைபோ, மீனயில் காய மிருக்கு மிருநிலத, தூனங்க
னெட்டி மொழிந்தொன்று வோர்கட்கே. (க௭)

தொலைபா வரனடி தோனறுமரு சததி, தோலையா விரு
னொளி தோற்ற வணுவுந, தொலையாத தொழினஞானந கொ
னமையி னண்ணித, தொலையாத பெததமுத் திகக்கடை தோ
யுமே. (க௮)

தோனறிய பெததமு முததியுஞ் சூழசததி, மாணறுந
கெருண்டி முயிர்பெறு மற்றவை, தானறரு ஞானந்தன சததிக
குச் சர்தினா, மூன்றலில் லாவுந னொளிகொளி பாமே. (கக)

அறிகின நிஸாதா னவையெழு மொனறு, மறிகின்ற வென
னை யறியா திருக்கே, னறிகின்றாய் நியென றருளசெய்தா னந
தி, யறிகின்ற நானென றறிந்தகொண டேனே (௨௮)

தானவ ஸூகிய ஞானத தலைவனை, வானவ ராதிபை மாம
ணிச சோதியை, யீனமின ஞானத தினனருட சத்தியை, யூ
னமி லாடனனை யூனிடைக் கண்டதே. (௨௧)

ஒளியு மிருளும் பரையும பரையுந, ளளிய தெனலாகு மா
னமாலை யன்றி, யளியு மருளுந தெருளுங் கிடந்து, தெனிய
வருளே சிவானந்த மாகுமே. (௨௨)

ஆகந்த மாகு மானருட் சத்தியிற் றானந்த மகமுயிந்த தா
னே சுமாதிகை, தானந்த மாயுனர் வாயுந் ஞானந்திதி கோ
னந்த வாயுக்கு மகாவாயுக்கே மாமே. (௨௩)

அறிவிக்க வேண்டா மறிவற் தயர்வோர்க்கு, மறிவிக்க வேண்டா மறிவற் செறிவோர்க்கு, மறிவுற் தறிபாமை பெய்தி நிற் போர்க்கே, யறிவிக்கக் தம்மறி வாரறி வோரோ. (௨௪)

சத்து மசத்துஞ் சக்சத்துந் தான கூடிச், சித்து மசித் துஞ் சிவசித்த தாய்நிற்குஞ், சதத மசத்தந் துடங்காத் தரிய ததுச், சத்தரா மூன்றுடன் சொல்லற் தவர்களே. (௨௫)

தானே யறியா னறிவிலோன் ஞானல்லன், ஞானே யறிவா னறிவு சகசத்தென, ஞானு விரணமி மானரு ளாய்கிற்கக், தா னே யறிந்து சிவத்துடன் தங்குமே. (௨௬)

தத்துவ ஞானந தலைபட் டவர்கட்கே, கத்துவ ஞான ந தலைப்பட லாயநிற்குந், கத்துவ ஞானத்தத தானவ னாக வே, தத்துவ ஞானானந தத்தான துடங்குமே. (௨௭)

தனனே யறிநது சிவனுடன் ஞானுக், மன்னு மலங்குண மா ஞும் பிறப்பறும், னனைது சனமுத்தி சனமார்க்கப் பேரோளி, நன்னது ஞானத்து முததினா நண்ணுமே. (௨௮)

ஞானநகன மேனி சிரிகை நடுவங்கந், தானுறு மிச்சை யுயி ராகத தற்பரன, மேனிகொண டைவகரு மத்துவித் தாதலா ன், மோனிகண் ஞானத்து முததினாபெற ஞர்களே. (௨௯)

உயிர்க்கறி வுண்மை யுயிரிச்சை மான, முயிர்க்குக் கிரியை யுயிர்மாயை சூகக், முயிர்க்கவை யூட்டுவோ னுட்டி மவனே, யுயிர்ச்செய லனறியவ வுள்ளதது ளானே. (௩௦)

தொழிவிச்சை ஞானங்க டொல்சிவ சேவர், கழிவற்ற மா மாயை மாயையி னாகும், பழிவற்ற காரண காரியம் பழ்விட், டழிவற்ற சாக்தாதி தனசிவ னுமே. (௩௧)

இல்லது முள்ளது மியாவையுத் தானாக, யில்லது முள்ள து மாய்ஞ் மண்ணைச், செல்லது சொல்லித் துரத்தி து, மென், ஞானே யுணர்க்தா னுயிர்க்குயி ராகுமே. (௩௨)

உயிரிச்சை யூட்டி யுழிதருஞ் சத்தி, யுயிரிச்சை வாட்டி
யொழித திரிஞான, முயிரிச்சை யூட்டி யுடனுற லாலே, யுயிரிச்
சை வாட்டி யுயர்பதஞ் சேருமே (௩௩)

சேருஞ் சிவமானு ரைம்மலந் தீர்த்தவ, ரோரொன்றி லா
ரைம் மலவிரு னுறறவா, பாரினக ன விண்ணர கம்புகும் பா
னமையா, ராருக்கண் டோரா ரவையரு ளெனறே. (௩௪)

எய்தினர் செய்யு மிருமாயா சத்தியி, னெய்தினர் செய்யு
மிருஞான சத்தியி, னெய்தினர் செய்யு மிருஞாலீ சத்தியி, னெ
ய்தினர் செய்யு மிறைபரு டானே (௩௫)

திருந்தனர் விட்டார் திருவி னாகந, திருநகனர் விட்டா
ர் திருவார சுவர்க்கந, திருநதனா விட்டார செநிமலக கூட
டந், திருநதனா விட்டார சிவமாயவமே. (௩௬)

அவமுஞ் சிவமு மநியா ரநியா, ரவமுஞ் சிவமு மநிவீர ர
நிவா, ரவமுஞ் சிவமு மருளா லநிந்தா, லவமுஞ் சிவமு மவனரு
ளாமே. (௩௭)

அருளான சத்தி யனல்வெமமை போலப், பொருளவ னு
கத்தான் போதர் புணரு, மிருனொளி யாயமீண்டு மும்மல மா
ருந், திருவரு ளாகந்தி செம்பொரு ளாமே (௩௮)

ஆதிக்கன் றேன்றவரும்பது மாதிகர், பேதித்த தவ்வி
னே யநற்செயல் சேதிப்ப, வாதித்தன றனகதி ராலவை சேட்
டிப்பப, பேதித்துப் பேதிடா வாறருட் பேதமே. (௩௯)

பேத மபேதம் பிறழ்பதா பேதமும், போதும் புணர்
போதும் போதமு நாதமு, நாத முடனாத நாதாதி நாதமு, மா
த னருளி னருளிச்சை யாமே. (௪௦)

மேவிய் பொய்க்கரி யாட்டிம் வண்புணன்பு யாழிய பூ
தங்கொண் டாட்டிப் படைப்பாகி. பவியல் கைப்பித்த

போதம புரிதரு, ளாவியை நாட்டு மரனரு ளாமே. (சக)

ஆறு நகனறு தனையநிந கானவ, னீரூகி யாவினு மியா
வுந தனிலெய்த, வேறாய வெளிபுக்கு லீழிற தமமரு, டேருத
தெளிவுதறுத தீண்டசகுவ மாமே. (சஉ)

தீண்டற் கரிப திருவடி சேயததை, மீண்டிற தருளால்
விதிவழி யேசென்று, தூண்டிச சிவஞான மாவினைத் தானே
றித, தாண்டிச சிவனுடன் சாரலு மாமே (சங)

சார்நதவா சாரனா சித்தா சமாதியா, சார்நதவா றெ
ய்குஞான தத்துவ சத்தியா, சார்நதவா சேயந தலைப்பட்ட
வானந்தா, சார்நதவா சதத வருட்டனமை யாரே. (சச)

தானென நவனென நிரனடென்பா தத்துவந, தானெ
ன நவனென நிரண்டற நனனையை, தானென நிரண்டு
ளாறா கேவலத் தானவா, தானி ரறித் தானாகத் தத்துவ
சுத்தமே (சரு)

தன்னிற நனை யறியுந தலைமகன, தன்னிறந் தன
னை யறியத் தலைபடுந, தன்னிறந் தனனைச் சாக்கில ளுந்ந்,
தன்னிறந் தனனையுரு சாரதற கரியவே (சசு)

அறியகி லேனென நரநருதே நீயு, நெறிவழி யேசென
று நோபட்ட பினனை, யிருநட ராகி யியற்றவல்லானு, மொ
ருநட ராவநென னுள்ளத்துள ளாமே (சஎ)

மண்ணென்று தானபல நற்கல ளுயிடுமுண்ணின்ற யோ
லிகட் கெல்லா மொருவனே, சண்ணென்று தானபல காணுந்
தனைக்காணு, வண்ணலு மவ்வண்ண மாநினை ருனே. (சஅ)

ஒம்புகினை சேனல கேழையு முண்ணின்று, கூம்புகினை ருர்
சுணத் திண்ணெழிங் கருவர், தேம்புகின் ருர்சிவஞ் சிவநகசெ
ய் யாதவர், கூம்பகி லார்வந்து கெளள்ளலு மாமே. (சக)

குறியறி வார்கள் குறிகாண மாட்டார், குறியறி யார்கடங்
கூடல் பெரிது, குறியறி யாவகை கூடுமின கூடி, யறிவறி யா
விருந் தன்னமு மாமே (ரு)

ஊனோ வுயிரோ வறுகின்ற கேதினபம், வானோ ஸை
வி மயக்கத் துறங்கத், தானோ பெரிநறி வோமெனனு மா
னுடா, தானே பிறப்போ டிறப்பறி யாரோ. (ருக) ஆஹ உங்ங.

அறிவுதயம்.

தன்னை யறிபத தனக்கொரு கேடில்லை, தன்னை யறி
யாமற் றானே கெடுகின்றன, தன்னை யறியு மறிவை யறிந்தபி
ன, தன்னைபே யாசகிக்கத் தானிருந் தானே. (க)

அங்கே யடறபெருந் தேவொல் லாந்தொழ்ச, சிங்கா
சனத்தே சிவனிருந் தானென்று, சங்கரா வியுஞ் சிலம்புஞ்
சுராவெனப், பொங்கார் குழலியும் போற்றிபென ருளோ (உ)

அறிவு வடிவென ஈறியாத வெனனை, யறிவு வடிவென
நருளசெய்தா னகதி, யறிவு வடிவென ஈருளா லறிந்தே, யறி
வு வடிவென றறிந்திருந் தேனே. (ங)

அறிவுக் கழிவிலலை யாககமு மில்லை, யறிவுக் கறிவல்ல
தாதார மில்லை, யறிவே யறிவை யறிகின்றதெனறிட, டறைகி
ன தன்மறையீறுக டானே. (ச)

ஆயு மலரி னணிமலர் தன்மேலே, பாய விதழகன் பதினா
று மங்குள, தூய வறிவு சிவானந்த மாநீயே, போய வறிவாய்
ப் புணர்கதிருந் தானே. (ரு)

மன்னிதின் றுரிடை வந்தருண் மாயத்து, முன்னிதின் றுனை
பொழிந்தேன முகல்வனும், பொன்னின்வந் தானோர் புகழ்தி
குமேனிபைப், பின்னிதின் தேனீ பெரிதையென் றானே. (சு)

அறிவறி வாக வறிந்தனபு செய்யி, னறிவறி வாக வறிவு
மிய வண்ண, மறிவறி வாக வணிமாதி சித்தி, யறிவறி வாக
வறிந்தன னந்தியே. (எ)

அறிவறி வென்றங் கரந்து முலக, மறிவறி யாணை யாரு
மறியா, ரறிவறி யாமை கடந்தறி வாளு, லறிவறி யாமை யழ
கிய வாறே. (அ)

அறிவறி யாண்பை நீவி யவனே, பொறிவா பொழிந்
தெங்குந் தானுன போது, வறிவா யவற்றினுட டானு யறிவி
ன. செறிவாகி நின்றவன சீவனு மாமே (சு)

அறிவுடை யாரெஞ் சகலிட மாவ, தறிவுடை யாரெ
ஞ் சருந்தவ மாவ, தறிவுடை யாரெஞ்சொ டாதிப் பிரானு,
மறிவுடை யாரெஞ்சுத தங்குநின் றானே (க)

மாயனு மாசு மலரோ னிறையுமாங்க, காயநன் ளுட்டுக்
கருமுக லானவன, சேய னணியன நித்திககுந தீங்கரும், பா
யமு தாகநின் றண்ணிகுகன றானே. (கக)

எனனை யறிந்திலே விதனை காலமு, மெனனை யறிந்தபி
னேது மறிந்திலே, னெனனை யறிந்திட டிருத்தலுந கைவிடா,
தெனனையிட் டெனனை யுசாவுகின் றானே. (கஉ)

மாய விளக்கது நின்னு மறைந்திடுந, தூய விளக்கது நி
னனு சுடர்விடுந, காய விளக்கது நின்னு கன்னறிடுந், சேய வி
ளக்கனைத தேடுகின் றேனே. (கங)

தேடுகின் ரேனறிசை யெட்டோ நிரண்டையு, காடுகின்
றேனல மேயுடை யானடி, பாடுகின் றேன்பர மேதுனை யா
மென, கூடுகின் றேனகுறை யாமனத் தாலே (கச)

முனை முதல்வினை யாட்டத்து முன்வந்தோர், பின்னை
ப் பெருமனம் வந்தவர் பேர்த்திட்டுத், தனைத் தெரிந்துதன்

பண்டைத் தலைவனாள், மனனிச சிவமாக வாராப் பிறப்பே
(கரு) ஆஹ உஹ

ஐதந்தம்.

வேதத்தி னாதமு யிககசித தாதமு, நாதத்தி னாதமு
நற்போத வாதமு, மோதத தருமெட்டி யோகாத வாதமு,
மாதிக கலாதமு மாறாத மாமே (க)

அநதமோ ராறு மறிவா ரதிகதத, ரககோ ராறு மறி
வா ரமலதத, ரகதமோ ராறு மறிவா ரவாதிக, கநதமோத
டாதி யந்யவொண னாதே (உ)

தானுன வேதாதத தானென்னுன சிததாதத, மாநு
தரிபத னுனவன தனைகசணி, தேனா பராபரன சோசிவ
யோகமா, யானு மலமத தருகசிததி யாகலே (ங)

நத்தம் பரனே மியிருறறு நிணமனன, சதத முகலாதத
தததுவத தானீவகிச, சதத மசுததத தொடரா வகைநினை, க
த்தின பரனபா லடைதலகித தாதமே (ச)

மேவும பிரமனே வினி வுருதகிரன, மேவுமெய் யீசன
சதாசிவன மிககப்பால், மேவும பரவிதத நாதம விடாவாரு,
ரேவும பொழுதுனு வொன்றுள தாகுமே (ரு)

உள்ள வுயிராறத தாகு முபாதிபாத, தெள்ளி யகனறு
நா தாதததைச் செறறுமே, லுள்ள விநண்ணக வோருணா
வாகுமே, வெள்ளலி னாதாதத தெயதிமே டோமே (சு)

தேமியியம் நியமாதி செனறகன, னுடுஞ் சமாதியி லுறறு
ப் படர்கிவன, பாடுறச சீவன பரமாகப பறதறக, கூடு முப
சாததம் யோகாதத கொள்ளையே (எ)

கொள்ளையி லான கலாந்தங் குறிக்கொள்ளிங், விள்கை
வி லான நிவிர்ததாதி மேகாதிக், குள்ளன வாய்விந்து வுள

ளே யொடுங்கலுந், தெளி யதனைத் தெளிதலு மாமே. (அ)

தெளியு மிவையுணறித் தேரைங் கலையே, றெளியுள மை
த்துளள ழோரவல் லாகட், களியவ ளுதிய மந்திரந தந்திர
ந, தெளிவுப தேசஞா னத்தொடைந தாமே. (ஆ)

ஆகு மனாதி கலைபா கமவேத, மாசுமத் தந்திர மநதூல்
உழிபிறந், லாகு மனாதி யுடல்லா மந்திர, மாசுஞ்சிவபோ
தகமுப தேசமே (க)

தேசாா சிவமாசு தனஞானத் தினகலை, யாசார நேப
மறையுங் காலாந்தத்துப, பேசா வுரையனா வற்ற பெருநத
னக், வாசா டகோசர மாநந்தி தானே (கக)

தானவ ளுகுஞ் சமாதி கலைப்படி, லான கலாநதநா தா
நதயோ காநநமு, மேனைய போதாநதஞ் சித்தாநத மானது,
ஞான மெனஞேப ஞாதிரு வாகுமே. (கஉ)

ஆறநக் முனசென றடங்கு மநநேபததே, யாறநத் தோய
மடங்கி ஞாதிரு, கூறிய ஞானச குறியுன லீடவே, தேறிய
மோனஞ் சிவானநத் வுண்மையே (கங)

உண்மைக் கலையாறே றைந்தா னடங்கி, முண்மைக் க
லாநத் மிரண்டைந்தோ டேழந்த, முண்மைக் கலையொன்றி லீற
ய நாதாநதத், துண்மைக் கலையொல்ல வோரநத் மாமே (கச)

ஆவுடை யானை யரணவநது கொண்டபின, தேவுடை யா
னெங்குள சீரந்தி தாடநது, லீவற வேதாநத் சித்தாநத் மே
ன்மையைக், கூவி யருளிடி கோணக் கருதுமே. (கரு)

கருது மவாதங் கருத்தினுக் கொப்ப, வரணரை செய்தரு
ளாகமந தன்னில், வருசம யப்புற மாயைமா மாயை, யுருவிய
வேதாநத் சித்தாந்த வுண்மையே. (கக)

வேதாந்கஞ் சித்தாந்தம் வேறிலா முத்திசை, போதாந்
த ஞானம் டோகாந்தும் பொதுவேயு, நாதாநத் மூரணத்தஞ்சி

ரோதயமாகு, மூதாந்த முத்திரை மோனத்து மூழ்கவே. (1)

வேதாந்த தனனி லுபாதிமே லேழவிட, நாதாந்த பாசம் விடுதல் தொம்பத, மீதாந்த காரணே பாதிமேழ மெய்ப்பரண, போதாந்த தற்பதம் போமசி பெனபவே. (சஅ)

அண்டங்க ளேழுங் கடங்ககன நப்பாலு, முண்டென்ற பேரொளிக ஞாள் முளவொளி, பண்டுறு நின்ற பராசுதசி யென்னவே, கொண்டவ னன்றிநின் றுனெங்குள கோவே (1)

கோவுனாத துஞ்சதசி யாலே குறிவைத்துத், தேவுனாத துங்கரு மஞ்செய்தி செய்பவே, பாவனைத் துட்படைத் தாசசனை பாரிப்ப, வோவனைத் துண்டொழி யாத வொருவனே

ஒருவனை யுன னு ருபிரகனை யுன னு, ரிருவினை யுன னு ரிருமாயை யுன னு, ரொருவனுமே யுள ஞுணாதநிநின் னூட்டி, யருவனு மாகிய வாதரத் தானே (உக)

அரண்பா தானம தாகிச சிவந்த, வருடவ சத்திகண முன னு வருத்தித், ரிரனு சநதி சேட்டிப்ப வென்றுந், திரனு தோயாச சிவாந்தி யாகுமே (உஉ)

வேதாந்த தொம்பத மேவு ம பசுவனப, நாதாந்த பாசம் விடநின்ற நனபதி, போதாந்த தற்பகம் போவிரண டயி ககிமரு, சாதா ரணஞ்சிவ சாயுச்சிப மாமே. (உங்)

சிவமான வேதாந்த சித்தாந்த மாகு, மவமவ மாகு மவ்வ விரண்டித், சிவமாகு சதாசிவன செய்கொன்ற னு, னவமான வேதாந்த ஞானசித் தாந்தமே. (உச)

சித்தாந்தத் தேவேன் முததிசித் தித்தலாந், சித்தாந்தத் தேநிற்போர் முததிசித் தித்தவர், சித்தாந்த வேகாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலாந், சித்தாந்த வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனே யே. (உடு)

சிவனைப் பரமனுட் சேவனுட் காட்டி, மவமந்த வேதாந்த

சித்தாந்த மாணு, னவமுற்ற வதனையின் ஞானஞ் சிவமாந், ச
வமிச குணாதவா தத்துவத தாரே. (உ௬)

தத்துவ மாருஞ் சுகள வகளவக, தத்துவ மாமவிந்து நாந
ஞ் சதாசிவந, தத்துவ மாருஞ் சீவனநன நற்பநந, தத்துவ மா
ஞ்சிவ சாயுச்சியமே. (உ௭)

வேதமோ டாகம மெய்பா மிதவனூ, லோதம
பொதுவுரு சிறப்புமென னுள்ளன, நாந் னுரையை நாடி
லிரண்டநதம, பேதம தெனபா பெரியோக கபேதமே (உ௮)

பரானந்தி மனனுஞ் சிவானந்த மெல்லாம, பரானந்த
மேனமுனநாம பாமுரு னநதம, விராமுத்தி ரானந்த மென்ன
ட ஞானந்தம, பொராநின்ற வுள்ளமே பூரிபி யாமே (உ௯)

ஆகுங் கலாநத மிரண்டநத நாதாநத, மாரும பொழுதிந
கலையைநகா மாதலி, லாகு மரனே பஞ்சாநதக ஞமென்ன,
வாகு மதையா கடமொழிந தானனதே (௩௦)

அனருகு மெனனுகை வகையநதந் தனனை, பொனருன
வேதாநத சித்தாநத முள்ளிடு, நிவரு ஸ்யோகாநத நோபடு
நோபட்டான், மனருடி பாத மருவலு மாமே (௩௧)

அநாந் சீவனைம மலமந்நப பாலா, உநாதி யடக்கித் ச
னைககண டரனாய்த், தனூதி மலவகெடத் தத்துவா தீதம, வி
னூவுநீர பாலாதல் வேதாநத வுண்டமே (௩௨)

உயிரைப் பரனை யுபாசிவன நனை, யயர்வந் தறிநொந
தததசியதனூந், செயலந் தறிவாகி யுஞ்சென் தடங்கி, யயாவ
தற வேதாநத சத்தாநத மாமே. (௩௩)

மனனிய சோகமா மாமதையாள்தஞ், சென்னிய தா
னே சீவோகமா மீதென்ன, வன்னது சித்தாநத மாமதையா
ய்பொரு, நினைப வாகம னுலெனத் தோன்றுமே. (௩௪)

முதலாகும் வேத முழுதா கமமாகப், பதியான கீசன ப

சுந்த திரண்டு, முதிதான வேத முறைமுறை யாலமர், ததி
காதி வேதாந்த சித்தாந்த மாகவே. (௩௩) ஆ ௨௮௩.

பதிபசுபாசவேதின்மை

அறிவறி வென்ற வறிவு மநாதி, ௨றிவுக கறிவாம் பதியு ம
நாதி, யறிவினைக கடடிய பாச மநாதி, யறிவு பதியிற பிறப்பறு
ந தானே. (௧)

பசுப்பல கோடி பிரமண முதலாம்ப, பசுக்களைக கட்டிய
பாசமுன றுண்டு, பசுதனைமை நீக்கியப பாச மறுத்தாற், பசு
கக டலைவனைப் பற்றி விடாவே (௨)

கிடக்கின்ற வாறே கிளாபயன மூன்று, நடக்கின்ற ஞான
ததை நாடோறு நோக்கித், துடக்கொன்று மிணறித தொழ
மின ரெழுமுகாற, குடக்குன்றி விட்ட விளக்கது வாமே. (௩)

பாசஞ்செய் தானைப் படாசடை நகதியை, நேசஞ்செய
தாங்கே நினைப்பா நினைத்தலுட, கூசஞ்செய் துணனிக குறிக
கொளவ தவவண்ணம், வாசஞ்செய் பாசத்துள வையக்கின்ற
வாறே. (௪)

விட்ட விடமேறு வாறுபோல் வேறாக, விட்ட பசுபாச
மெய்கண்டோன மேவுறான, கடடிய கேவலங காணுஞ் சகல
ததைச், சுட்டு நனவி லதீதத்துட டோனறுமே. (௫)

நாடும பதியுட னறபசு பாசமு, நீடுமா நித்த நிலையறி வா
நில்லை, நீடிய நித்தம் பசுபாச நீக்கமு, நாடிய சைவர்க்கு நந்
தி யளித்ததே. (௬)

ஆய பதிதா னருட்சிவ லிங்கமா, மாய பசுவ மடலே நெ
னநிற்கு, மாய பலிபீட மாகுநற் பாசமா, மாய வரனிலை யா
யநதுகொள வார்கட்கே. (௭)

பதிபசு பாசம் பயில்வியா நித்கம், பதிபசு பாசம் பசுர்
வோர்க் காருக்கிப், பதிபசு பாசத்தைப் பற்றற நீக்கும், பதிப

சு பாசம்பயில நிலாவே.

(அ)

பதியும் பசுவொடு பாசமுமேலைக, கதியும் பசுபாச நீக
முங் காட்டி, மதிதந்த வாணாத மாநந்தி காணூர், துதிதந்த
வைத்தனன சுத்தசை வத்திலே

(ஆ)

அறிந்தணு மூன்றுமே யாங்கணு மாசு, மறிந்தணு மூன்று
மே யாங்கணு மாசு, யறிந்தவ னுதி வியாததனு மாசு, யறிந்த
பதிபடைப் பாணக கவறறையே

(க)

படைப்பாதி யாவது பரஞ்சிவஞ் சததி, யிடைப்பா லுயி
ராகட கடைத்திவை தூங்கல், படைப்பாதி சூசகத்தைத் தற
பரஞ் செயயப, படைப்பாதி தூய மலமப் பரத்திலே

(க)

ஆகிய சூசகத்தை யவ்விந்து நாதமு, மாகிய சததி சிவபர
மேலேதா, லாகிய சூசகத்தி லைங்கரு மஞ்செயவோ, னாகிய தூ
ய விசானனு மாமே.

(க)

மேலும் பரசிவ மேற்சத்தி நாதமு, மேலும் பரவிந்து வை
மமுகன் வேற்சன், மேலு முருத்திரன் மால்வேதா மேதினி,
யாகும் படிபடைப பேரனர னாமே

(க)

படைப்பு மளிப்பும பயிலின்ப பாற்றுக, தடைப்பு மறை
ப்புமுன றேன்ற வருளுஞ், சடத்தை விடுத்த வருளுஞ் சகலத்,
தடைதசவ னுதியை பைந்தென லாமே

(க)

ஆரூது குண்டலி தன்னி எனத்திட்டி, வேறாகு மாபையின
முப்பான மிகுத்திட்டங், கீறவ கருவி யிவறமுல வகுத்திட்டி,
வேறும் பதிபசு பாசமலீ டாகுமே.

(க)

வீட்கும் பதிபசு பாசமு மீதுற, வாட்கு மிருவினை யாங்க
வற்றூணூர், நாட்கு நரக சுவாக்கத்திற் றுனிட்டு, நாட்கு
ற நானறங்கு நற்பாச நண்ணுமே.

(க)

நண்ணிய பாசத்தி னுணென லாணவம், பண்ணிய மாயை
யி லுட்குப் பரிந்தனன், கண்ணிய சேதகன் கண்வந்த பேரரு

எண்ண லடிசே ரூபாயம தாகுமே, (௧௭)

ஆகு முபாயமே யனறி டமுக்கற்று, மோக மறச்சுதத னு
தற்கு முலமே, யாகு மறுவை யமுககேற்றி யேற்றல்போ, லா
குவு செல்லா மருட்பாச மாசுமே (௧௮)

பாசம்பயிலுயிர் தானே பரமுதன, பாசம் பயிலுயிர் தா
னே பசுவெனப, பாசம பயிலப் பதிபர மாதலாத, பாசம் பயி
லப் பதிபதி யாகுமே (௧௯)

அதததி லுத்தரங் கேட்ட வருநகவ, ரத்தத்தி லுத்தர
மாகு மருணமேனி, யதகத்தி னுலே யணையப் பிடித்தலு, மத
தத்திற் றமமை டடைநதுநின ருரோ (௨௦) ஆட ௩௦௩

அடிதலையறியுநதிறங்கூறல்

காலுந தலையு மறிபார கலதிகள, காலந்தச சததி யருனெ
னபர் காரணம, பாலொன்று ஞானமே பண்பார தலையுயிர்,
காலந்த ஞானத்தைக காட்டல் டாகுமே (௧)

தலையடி யாவ தறிபார காயத்திற, தலையடி யுச்சியி லுள
ளது மூலந, தலையடி யான வறிவை யறிந்தோர, தலையடி யாக
வே தானிருந் தாரோ (௨)

நின்ற னிலமுமு தண்டமு மேலுந, வன்ற னகார மமரந
முய்ந்திடப், பின்ற னுலகம படைத்தவன போநந்தி, தன்ற னி
ணையென தலையிசை யானதே (௩)

சுந்தையி னுள்ளே மெந்தை திருவடி, சுந்தையு மெந்தை தி
ருவடிக் கீழது, வெந்தையு மெனணை யறியகி லாஸுகி, வெந்தை
யை யானு மறியகி லேனே. (௪)

பனனாத பாரொளிக கப்புறது தப்பா, லென்னு யகனா ரி
சைந்தங் கிருந்திட, முன்னு வொளியு முணாசெய்யா மந்திரஞ,
சொன்னுன் கழலினை சூடிநின நேனே (௫)

பதியது தோற்றும் பதமது வையம்மின் மடியது செய்து

மலர்ப்பத மோது, கதிபொது யுஞ்சடை நாரியோர் பாகன, கதி
செயுநு காலங்குள கண்டுக்கொ ளீரே (சு)

தரித்துநின் றுனடி தன்னிட நெஞ்சிற், தரித்துநின் றுனம
ராபதி நாதன, கரித்துநின் றுனகரு தாதவா சிநதை, பரித்துநி
ன றுனப் பரிபாகத் தானே. (௮)

ஒன்றுண்டு தாமரை யொண்மலர் மூன்றுள, தனறுதை
தாளு மிரண்டுள காயத்து, ண்ணறுகக காசசிப் பதஞ்செய வல்
லாராகு, கிண்டேசென றீசனை பெய்தலு மாமே (அ)

கால்கொண்டென சென்னியிற கட்டறக கட்டற, மால
கொண்ட நெஞ்சின மயக்கிற னுயக்கறப், பால்கொண்ட வென
னைப் பரன்கொள்ளச சாடினா, மேல்கொண்டென செம்மை வி
ளமபயொண ணதே (க)

பெற்ற புலவாபோற் பேணிய நாற்றமுங், குற்றமுங் க
ணிகுணங்குறை செய்யோரா, பறறைய விச னுபிரது பொ
னமைகஞ்சு, செற்ற மிலாச்செய்கைக கெய்தின செய்யுமே. (1)

(க) ஆட நகந்.

முககுறறம்.

மூன்றுள குற்ற முழுது நலிவன, மானறிரு நீங்கி மயங்கிக
கிடந்தன, மூன்றினை நீங்கியே நீங்கினா நீங்காதார, மூன்றினு
ட பட்டு முடிநின்ற வாரே (க)

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைக்கடிந, தேமம் பிடித்திருந்
தேனுக் கெரிமணி, யோமெனு மோசையி னுள்ளே யுறைவகோ
ரா, தாம மதனைத் தலைப்பட்ட வாரே (உ) ஆட நகந்.

மூப்பதம்.

தோன்றிய தொம்பகந தற்பதஞ் சூழ்கர, வேன்ற வசிப
த மிம்மூன்றோ மெய்தினே, னுன்ற பராபர மாகும் பிறப்பற,

வேன்றனன் மாளச் சிவமா யிருக்குமே. (க)

போதந் தீனையுணனிப் பூதாதி பேதமு, மோதுங் கருவி
தொண்ணுதட னோரது, பேதமு நாதாரதப பெற்றியிற் கை
விட்டு, வேதஞ்சொல் தொம்பத மாகுதன மெய்மையே (உ)

தற்பத மென்றுந் துவம்பகந் தானென்று, நிற்ப தசியத்
து ணேரிழை யாளபதஞ், சொற்பகந் தாலுந் தொடரவொண
ணைசிவன், கற்பனை யினறிக கலந்துநின் றானே. (ங)

அணுவும் பரமு மசிபதத் தேயநது, கணுவொன் றிலாத
சிவமுங் கலந்தா, லினையறு பால்தே னமுதென் வினபத, து
ணையறு வாயுரை யற்றிடத் தோன்றுமே (ச)

தொம்பதந் தற்பதந் தோன்று மசிபத, நமிய சிவன் ப
ரஞ்சிவ னாய்நிறஞ், மம்பத மேலைச் சொருபமா வாகக்கூடா,
செம்பொரு ளாண்டருள சோகந்தி தானே (ரு)

ஐம்ப தறியா தவரு மவாசில, ருமபனை நாடி யுரைமுப ப
தத்திடைசு, செம்பர மாகிய வாசி செலுத்திடத், தம்பர யோ
கமாய்த் தானவ னாகுமே (சு)

நகதியிவ நழுவி லதீதமா, மிந்திபஞ் சததாதி விடவிய
னஞ், நகதிய மூன்றிரண் டொன்று நலமைநது, நகதி னன்னவா
தி மூட்டு மனாகியே. (ஏ)

பரதாரி யத்து நனவு படியுண்ட, விரிவிற கனவு மிதலுப
சாரதத், துரிய சுழனையுமோவுஞ் சிவனபா, லரிய துரிய மசிப
த மாமே. (அ) ஆ ௩௨௩.

முப்பரம

தோன்றியென னுள்ளே சுழனறெழு கினறதோரா, மூன்று
படிமண்ட லத்து முதல்வனை, யேனறெய்தி யின்புற நிருந்தே
யிளங்கொடி, நானது நலஞ்செய் நலநதரு மாறே. (க)

மன்று நிறைந்தது மரபர மாயது, நின்று நிறைந்தது நே

ராகருநநதியுங், கனறு நினைந்தெழு தாயென வந்தபின், குன்று
நிறைந்த குணவிளக காருமே. (உ)

ஆருறு தத்துவத் தப்புறத் தப்பரங், கூறு வுபதேசங் கூ
ற்ற சிவபரம, வேறுப வெளிப்பட்ட வேதப பகவனா, பே
ராக வாகநதம் டேனும பெருகவே. (ங)

பற்றறப் பறநிற பரம்பதி யாவது, பற்றறப் பறநிற பரன
நி வேபரம், பற்றறப் பற்றினிற பற்றவல் லோராகடகே, பற்றற
ப பற்றிற பரமபர மாமே (ஈ)

பரமபர மான பதிபாசம் பற்றும், பரம்பர மாகும் பர
ருசிய மேவப், பரமபர மான பரசிவா னந்தம், பரமபர மாகப்
படைப்ப திறவே. (ஐ)

நனவிற கலாதிபா நாலொன நகன்று, தனியுற்ற கேவல
ந தனவிறகு ளாக, நினைவுற நகன்று வந்தித்து னேயந, தனை
யுற நிதததானே தற்பர மாமே (ஊ)

தற்கண்ட துயமுந தன்னில் விலாசமும், பிற்காலுந
கூடணந தானும் பிறழவுறறுத, தற்பரன கால பரமுங் கலந
தற்ற, நற்பரா தீதந் நாடக ராகியே. (ஏ) ஆட நூட.

பரலக்ஷணம்

அதித்தது ளாகி யகன்றவ னைதி, யதிகத்த ளாகிய றநிவி
னோ ளுனமா, மதிபெற நிருளவிட்ட மன்னுயி ரொன்றும்,
பதியிற் பதியும் பரவுயிர தானே (ஐ)

ஆதியு மந்தமு யில்லா வரும்பதி, சோதிப் பரஞ்சுடர்
கோனறத்தோன ருமையி, நீதிய தாய்நிற்கு நீடிய வட்பா
ம, போச முணர்ந்தவர் புண்ணியத் தோர்களை. (உ)

துரியங் கடந்து துரியாதி தததே, யரிய வியோகங் கொ

ண்டம் பலத்தாரிம், பெரிய பிரானைப் பிரணவக கூபத்தே, து
ரியவல் லாககுத துரிசில்லை தானே (ங)

செம்மைமுன னிறபச சுவேதந திரிவபோ, லமமெய்ப்ப ப
ரத்தோ டணுவனுள ளாயிடப், பொய்யமைச சகமுண்ட போ
த வெறுமபாழிற, செம்மைச சிவமேரு சேர்கொடி யாகுமே

வைச்ச கலாதி வருத்த துவங்கெட், வெச்ச விருமாயை
வேறுக வேறுத, துச்ச பரிசிவ மாமுண்மை பொனறவே, ப
ச்ச மறுத்தெனனை யாண்டன னந்தியே. (ஞ)

எனனை யறிய விசைவித்த வென்னந்தி, யெனனை யறிச்ச
றி யாத விடத்துய்த்துப், பின்னை மொளியிற சொருகிப் புற
பட்டுத், தன்னை யளித்தான தற்பர மாகவே (சு)

பரததுஞ் சுருங்கியும் பாரபுனல் வாயு, நிரந்த வளிபொரி
ஞாயிறு திங்க, ளரந்த வரனெறி யாயது வாங்கித், தரந்த விசு
மபொனது தாங்குகின றுனே. (ஊ)

சத்தி நிலையினிற் றுணை சத்தியுந், தற்பனா யாய்திங்குந்
நானும் பரதகுட், லுய்த்தகு மிச்சையின் ஞானுதி பேதமாய்,
ந்தத் நடத்து நடிசுகுமா நேயத்தே (உ)

மேலொடு கீழ்ப்பக மெய்வாய்க்கண னுச்சிள, பாலிய வி
ந்து பரையுட் பரையாகக், கோலிய நானகவை ஞானங் கு
ணாவிந்து, சில மிலாவனுச செய்கிய தாமே (஋)

வேறு மனநனைமை போலுமிக காயத்தி, லாறு முபா
தி யனைத்தாருந் தத்துவம், பேரூம் பரவொளி துணமிற
காசமா, யூறு யுயிர்த்தனை நிறங்கி மாய்ப்பே (ஐ)

தற்பர மனனுந் தனிமுதற் பேரொளி, 'சித்பரந் தானே
செகமுன்னும் போதமுந், தொற்பநத் திரபாழிற் சுந்தரச
சோதிபுந், கப்புற மற்றதிவ் கொப்பில்லை தானே (க)

பண்டை மறைகள் பரவா னுடலெனனுந், துணை — மதி

யோன துரியாதி தந்தனைக, கண்டு பரனுமக் காரனோ பா
திககே, மிண்டி னவனசுத்த னுகான வினவிலே. (௧௨)

வெளிகால் கனலப்பு மேவுமணனின்ற, தனியா கியதற
பரங்கா ணவனருன, வெளிகால கனலப்பு மேவுமணனிண்
ற, வெளியாய சத்தி யவனவடிவாமே. (௧௩)

மேருவி னோடே விரிகதிர மண்டல, மார நினைபு மருநக
வ யோகிகஞ்சு, சீரார தவஞ்செய்யிற சிவனரு டானாகும், பே
ரவும வேண்டாம பிற்றிலை தானே. (௧௪) ஆஹ் ஸ்சு.

முத்திரிபம்.

நனவாதி மூனறிநிற சீவ துரிபந, தனதாதி மூனறிநிற
பர துரிபநகா, னனவாதி மூனறி நிரசிய துரியமா, மினதாரு
ந தொந்தத தசிபத்த தீடே (௧)

தானு நனவிற துரியந்தன ரொம்பதந, தானு துரிய நன
வாதி தானமூனறி, லானுப் பரபத மறத தருநு, வானு
மேனமூனறந துரிய மணுகுமே. (௨)

அனுவின துரியத்த நான்கும தாக்ப, பணியும் பரதரி
யம்பயி னுனஞர், தனவிற பரமாகிச சாரமுத துரியக, கனு
விலிந நான்குங் கலந்தவி ரைந்தே (௩)

ஈரை தவத்தை யிசைமுத துரியத்து, நேரந்த மாகநெ
றிவழி யேசென்று, பாரந்த மான பராபரத தயிக்கியத், தோ
ரந்த மாயிரு பாதியைச சோத்திடே. (௪)

தொட்டே யிருமின துரிய நிலத்தினை, யெட்டா தெனி
னின் றெட்டி மிரைவனைப், பட்டாங் கறிகதிழ்ந் பணு வு
டுகள், தட்டா தொழிவதோர் தத்துவந் தானே (௫)

அறிவா யசத்தென்னு மாறா நகன்று, செறிவாய மாபை
சுதைத்தரு ளாலே, பிறியாத பேரரு ளாயிடுழ் பெற்றி, நெறி
யான வன்பர் நிலையறித் தாரே. (௬)

நனவினனவாதிநாலார் துரிமந், தனதுயிர் தொம்பத
மாமாறு போல, வினையறு சீவனனவாதி யாகத், தனைய பா
துரியநதற் பதமே. (௭)

தொம்பகை தற்பகரு சொனமுத துரியமபோ, னமயிய
மூனருக துரியதது நறமும், மமபுவி யுனலு வதிசூக்க மப்பா
லைச, செம்பொரு ளாண்டருள் சோநகதி தானே (அ)

உரு

முடிமுதலு

வேறான முததியதிதம் பரமுததி, யோயுப சாநகஞ் சி
வமுததி யானந்த, மூவயின் முசொருப முததிமுப பாலதா,
யோவூத தாரததி லுள்ளுநா தாநதமே. (க)

ஆவ தறிபா ருயிரிதப் பாலுறு, மாவ தறியு முயிரருட பா
லுறு, மாவதொன றிலகை யகமபுறத தென றகன, றேரூவு கிஊ
ட னுனுதன் முதகியே. (உ)

சிவமாகி முமமல முசுருணு செந்துத, தவமான் மும
முததி தததுவத் தயிசியத, துவமா கியநெறி சோகமென்
போராகுச, சிவமா மமலன் சிறந்தது தானே (ங)

சுதத்யு முத்தியுந் திணசுவ மாகய, சுதத்யு முத்தித் தொ
லைக்குரு சுகாணந்த, சுதத்யு மேலைச சமாந்யு மாயிடும, பெந
த மறுத்த பெருமபெரு மாணே (ச) ஆ நடுக.

முச்சொருப ம.

ஏறிய வாதே மலமைத் திடையடைத்; தாறிய ஞானச் சி
வோக மடைந்திட்டு, வேறு மெனமும்ச் சொருபத்து விற்றநக,
கூர்திர பண்டைப் பரணுண்மை செய்யுமே (க)

மூன்றுள மாளிகை மூவ் நிருப்பிட, மூன்றினின் மூப்பதகா

அ முதிப்புன, மூன்றினி னுள்ளே முளைத்தெழுநூ சோதிபைக்,
காண்டலுங் காயக கணககற்ற வாதே. (உ)

உலகம் புடைபெயர்ந் தூழியும் போன, நிலவு கடரொளி
மூன்றுமொன றாய், பலவும் பரிசொடு பானமையுள் ளீச, ன
ளவும் பெருகையு மாரறி வாரோ (ங)

பெருவாய் முதலெண்ணு ம்பேகமே பேதித், திருவாய்
பாயருவுந் வாகீச, குருவாய் வருஞ்சத்தி கோனயிரப் பன
மை, யுருவாய் டுளிருந் தொனமுயன் றுமே (ஈ)

மணியொளி சோபை மிலககணம் வாயத்து, மணியென
வாயபின்ன வாதது போலத், கண்முசு சொருபாதி சத்தியா
வசாரப, பணிவிதக போநகதி பாதமபற் றுமே (ஐ)

கல்லொளி மாநிறகு சோபைக் கதிராட்ட, நல்ல மணி
பெண்ணி னாடிபொண் முப்பதஞ், சொல்லு முப்பாழிற சொ
ல்லு பேருணாத், கல்லு முததிராந் தத்தது பூதியே (ஐ)

உடநதசெந் தாமரை யுள்ளுந் சோதி, நடநதசெந் தாம
ரை நாந் தகைநதா, லடைநத பயோதரி படடி யடைததவ,
விடநதரு வாசலை மேல்திற லீரே. (எ) ஆக ௩௬௩

முககரணம்

இடஒரு மூன்றி லீயைநத வொருவன், கடனுந் மவவுந்
வேறெனக் காணுந், திடமது போலச் சிவபர சீவ, ருடனுறை
பேதமு மொனறென லாமே. (க)

ஒளியை யொளியெய்து வோமென ரெழுப்பி, வளியை
வளியெய்து வாய்த்திட வாய்க், வெளியை வெளியெய்து மே
லெழு வைத்துத், செளியத் தெளியுஞ் சிவபதந தானே. (உ)

முககர ணங்களின மூர்ச்சைதீர்த தாவகக், கைக்கா ர
ணமெனைத் தந்தனை காணநதி, மிக்க மனோமணி வேறே

சுனிததேக, வொக்கும துனமனியோதுட்சமாதியே. (ங)

ஆஹ ௩௬௬.

முச்சுனியம்- தொந்ததசி

கற்பந தொம்பதந தானு மசிபதந, தொற்பத மூன்றுங்
துரியததுத தோற்றவே, நிற்ப துயிப்பர நிகழ்சிவ மிடமுன
நின், சொற்பத மாகுந தொந்தத தசியே. (க)

தொந்தத தசிமுனநிற் ரெல்கா மியமாதி, தொந்தத த
சமுனநிற் ரெல்தா மதமாதி, வந்த மலவருண மாளச சிவந
கோனந், யிநதுவின முனவிரு ளேகுத லொகருமே. (உ)

தொந்தத தசபையவ வாசியிற ரேறநிறேய, வந்த முறை
யினாந தாக மதித்திட்டு, வந்த மிலாத வவததையவ வாகசிய
த, துந்த முறையிற சிவமுனவைத தோதிடே. (ங)

வைததுச சிவததை மதிசொரு பாணந்த, துத்ததுப பிர
ணவ மாமுப தேசததை, மெய்தத விநயதது விட்டிடு மெய்யு
ணாந, தததந் கடிமை யடைநதுநின் றுனே. (ச)

தொம்பத மாபையுட டோனந்நிந தற்பத, மம்பணா தன
னி லுதிகுரு மசிபத, நமபுறு சாநதியி னண்ணுமவ வாகசிய, மு
மப ருணாதொந்தத தசிவாசி யாமே (ரு)

ஆகிய வச்சோமண நேய்வது தன்னிடத், தாகிய பவவிட்
டா காயமுபா தான, மேகிய தொந்தத தசியென்ப மெய்யந்,
வாகிய சிவன பரசிவ ளுமே (ஈ)

தாமத காயிய மாகித தகுருண, மாமல மூன்று மகாரவு
காரத்தோ, டாமதும் யவ்வுமவ வாயுடன முனநிற், ருமாந
துரியமுந் தொந்ததத் தசியவே. (ஏ) ஆஹ ௩௬௭.

முப்பாழ்.

காரிய மேழ்கண் டதுமாயப் பாழ்விடக் காரண மேழ்க

ண்டனம்போதப் பாழவிடக, காரிய காரண வாதனை கண்ட
அஞ், சீருப சாகதமுப பாழவிடத திருமே. (க)

மாயப்பாழ சேவன வியோமப்பாழ மனபரன், சேயமுப
பாழெனச சிவசத்தி யிற்சீவ, ஞாய வியாப்த மெனுமுப்பாழா
மந்த, தூய சொருபதனை சொனமுடி வாகுமே. (உ)

எதிரற நாளு மெருதுவக தேனும், பதியெனுந்நதி பத்ம
தூ கூடக, சதியெனப பாழைக கடந்தந்தக கற்பனை, யுத்திய
பாழி லொடுகருகின தேனே. (ங)

தூரிய மடங்கிய சொல்லறம பாழை, யரிய பரமபர மெ
னபாக ளாத, ரிய பரமபர மெனதே துதிக்கு, மருகில மெ
னபதை யாரறி வாரே. (ச)

ஆளுது கீங்க நமவாதி யகனநிட்டு, வேறா கியபரை யா
வெனது மெப்பபர, னீருண வாசியிற கூட்டு மதுவனரே, தே
ருச சிவாய நமவெனத தேறிலே (ரு)

உள்ள முருவெனது முருவ முளமென்று, முள்ளப் பரிசு
நிக தோரு மவாகட்குப, பள்ளமு மில்லை திடரிஸலை பாழில்லை,
யுள்ளமு மில்லை யுருவில்லை தானே (சு) ஆட நுகக.

காரிய காரணோபாதி.

செற்றிடுஞ் சீவ வுபாதித திரனேழும், பற்றும் பரோபா
தியேழும் பக்ருணா, யுத்திடுக காரிய காரணத தோடற, வற
நிட வச்சிவ மாரு மணுவனே. (ஈ)

ஆளுது காரியோ பாதி யகனநிட்டு, வேறாய நனவு மிகுத்
த கருநன, வாரா ந்கன்ற சுழுததி யதினெய்தாப, பேறா நில
ததுயிர தொம்பதம் பேசிலே. (உ)

அகார முயிரோ யுகாரம் பரமே, மகாரஞ் சிவமாய் வருமு

ப் பதத்துச், சிகாரஞ்சிவமே வகாரம் பரமே, யகார முயிரொ
ன நறையலு மாமே (ங)

உயிர்க்குயி ராகி யொழிவற் றழிவற், றயிாப்பறு காரனோ
பாதி வெதினோகத, துயிராப்புறு மீச னுபமித்த தாலனறி, வியா
பப்புறு மாணவம லீடல்செய் யாவே. (ச)

காரிய மேழிற கலக்குங் கடுமபசு, காரண மேழிற் கலக்கு
ம பரசிவன, காரிய காரணங் கறபனை சொறபதப, பாரறும
பாழில் பராபரத தானே (டு) ஆட டுஅச

உபசாரதம்.

முத்திகு வித்து முத்வனநன ஞானமே, பத்திகு வி
த்துப் பணிநுறறுப பறநே, சித்திகு வித்துச் சிவபரந தா
னாகல், சத்திகு வித்துத் தனதுப சாரதமே. (க)

காரிய மேழுவ கரந்திடு மாயையுட, காரண மேழுவ கர
க்குங் கடுமெளி, காரிய காரண வாதனைப் பறறற்ப, பாரண வு
மழுப சாரதப் பரிசிதே (உ)

அன்ன துரியமே யாததம சுத்தியு, முன்னிய சாககிரா தி
த்த துறுபுரி, மன்னு பரங்காட்சி யாவ துடனுறறுத், தன்னி
ன வியாத்தித் தன்னிப சாரதமே. (ங)

ஆறு நமைநதா ணவகதையுண னீங்குகற், பேருண த
னனை யறிதர்பின றீரகத்தி, கூறுத சாககீரா திதவ குருபரன,
பேரும வியாததம பிரழுப சாரதமே. (ச)

வாய்நத வுபசாரத வாதனை யுள்ளப்போ, யேய்நத சிவ
மாத லினசிவா னந்தத்துத், தோய்ந்ததல் மோனச் சுகாதுப
வததோடே, யாய்ந்ததிற் றீர்க்கை யானதி ரைந்துமே. (டு)

பரையின பரவப ரத்துட னேகமாய்க், திரையினி னு
கிய தெண்புனல் போல்வற், நுரையுணர்ந் தாரமு மொக்க வு

ணாகதுளோன, சரைசன டானுரை யற்ற சணக்கிலே. (க)

ஆவ! நுக

புறங்கூருமை

பிரையுட கிடந்த முயலை டெறிவா, னைறமணி வாட்கொ
ண்டவாதமைப போலக், கறைமணி கண்டனைக காணகுற மா
ட்டார, நிறையறி வேரமென பா நெஞ்சிலா தாமே. (க)

கருந்தாட கருடன விசுமபூ டிறப்பக், கருந்தாட கயத்தி
ற கரும்பாம்பு நீங்கப், பெருந்தனை பைசுதி நீயொழி நெஞ்
சே, யருக்கா வலைதட லாறுசென ருலே (உ)

கருகலா மார்க கருவாயி வினற, பொருகலைச் செயவா
புல்லறி வாண்மை, மருவலா செய்கிற மாதவ னொத்தாற், த
ருவலா கேட்ட தனியுமப ராமே (ங)

பிணங்கவும் வேண்டாம பெருநில முற்று, மிணங்கியொ
மீசனே யீசனென துனனிற், கணமபதி னெட்டுவ கழலடி கா
ன, வணங்கெழு நாடியங் கணபுற லாமே (ச)

எனவிலு மென்னுயி ராய விதைவனைப், பொன்னிலு மாம
ணியாய புனிதனை, மினனிப் வெவவயி ராய விகாசனை, யுனனி
லு முன்னு முறுவகை யாலே (ரு)

நின்று மிருந்தவ கிடந்த நிமலனை, யொன்றும் பொருள
க ளுரைப்பவ ராகிலும், வெணறைம புலனும் விரைந்து பிணக்க
றுத, தொன்றா யுணரு மொருவனு மாமே. (கூ)

துண்ணறி வாயுல காயுல கேழுக்கு, மெண்ணறி வாய்நிறை
யெந்தை பிரானானனைப், பண்ணறி வாளனைப் பாவித்த மாந்
தரை, விண்ணறி வாளர் வீரும்புகின் ருரே. (எ)

விண்ணவ ராஜா மறிவறி யானறனைக், கண்ணற வுள
ளே கருகிடித் காணியி, னெண்ணுற வாகழப் போது மியற்றிக்,
பண்ணிடிற் தனமை பராபர ஓமே (அ)

ஒன்றாய்வுக்குடனேழும் பரந்தவன, பின்னா னருளசெயத்
பேரரு ளானவன், கனரு மனத்தாராதங் கல்வியு ணல்லவன்,
பொன்றாத போது புனைபுக ழானே. (௧௬)

போற்றியென தேனெகதை பொன்னு னசேவடி, யோற்றி
யோ தென்று மெறிமணி தானகக, காற்றின் விளக்கது காய ம
யக்குறு, மாற்றலுங் கேட்டது மனதுகண் டேனே. (௧௭)

கேடிகொண டென்னுள்ளே நோதரு நந்தியை, யூடுபுங்
காரு மு னானந்தி வாரிலலை, கூடுபுக கேற்றஹேனவன் கோ
லங்கண், மூடிககண் டேனுல கேழுங்கண் டேனே. (௧௮)

ஆன புதமு மனநந்தோ ரு னானமுங், தேனு மிருக்குஞ் சி
றுவடை யொன்றுக ண, நேனொன றினறி யுணர்வுசெய் வாராக
டசு, வானகஞ் செய்து மறவனு மாமே (௧௯)

மாமதி யாமதி யாயநின்ற மாகவா, ஆயமதி யாகுஞ் சுட
ர்பர மானந்தந், தாமதி யாகச் சகமு ன்ச சாந்தியு, காமல ம
ரரு ரவமவுபெற ருளே (௨௦)

பதமுத்தி மூன்றும் பழுதென்று கைவிட், டிதமுற்ற பாச
விரு ன்த துரந்த, மதமற நெனிபான மாற்றிவிட் டாவகே,
தீதமுற றவர்கள் சிவசித்தா தாமே (௨௧)

சித்தா சிவத்தைக கண்டவா சீருடன், சத்தாசுத் தசது
டன் ரேய்ந்தநதோ யாதவா, முததாம் முததிகு மூலத்தா
மூலத்தசு, சத்தா சதாசிவத் தனமையர் தாமே. (௨௨)

ஆட சாடு

அஷ்ட தளகமஸ்டுககுணவவத்தை.

உதிகின்ற வந்திர னங்கி யியமனுந், துதிகு நிருதி வருண
னல் வாயு, மதிகுங் குபேரன் வடதிசை யீசு, னிதித்தெண் டி
சையு நிறைந்துநின் ருளே. (௨௩)

திருமந்திரம்.

ஒருங்கிய பூவுமோ ரெட்டித ழாகு, மருங்கிய மாயா புரியத்
துள்ளே, சுருங்கிய தண்டின சுழ்ணையி னுடே, யொருங்கி
ய சோதியை போரந்தெழு முயந்தே (உ)

மொட்டலர் தாமரை மூன்றுள மூன்றிறும், விட்டலா கி
ன்றனன சோதி விரிசுட, ரெட்டல ருள்ளே யிரண்டல ருள்ளு
றிற, பட்டலா கின்றதோரா பண்டங் களுவே (ங)

ஆறேயருவி யகங்குள மொன்றுனமி, தூறே சிவகதி து
லாணிது வண்ணமுற, கூறே குவிமுலைக் கொம்பனை யாளொடு
ம, வேறேயிருக்கும விழுப்பொரு டானே. (ச)

தகைபெட்டிந் தேரெட்டிந் தேவகை யெட்டிம், வகையெ
ட்டி மாய்நின்ற வாதிட பிராணை, வகைபெட்டி நான்குமற றுங்
க நேகிறைந்த, முகைபெட்டி முண்ணின துதிக்கின்ற வாரே ()

ஏழுஞ் சுகள மியம்புங் கடநகெட்டில், வரமும் பரமென
றதுகடந தொன்பதி, லாழி பராபர மோங்கிய பத்தினிற, று
ழவது வாண கனிததனமை தானே. (ஈ)

பல்லாழி பண்பண பகலோ னிறையவ, னல்லாழி னைய
சீணை ளேகின்ற லுழிகள், செல்லாழி யண்டத்துச சென்றவவ
லுழியு, ளவலுழி யுச்சியு ளொன்றிற பகவனே. (எ)

புரிய முல்கின்ற பூண்டவெட் டானே, திரியுங் களிநெடு
சேவா குழாமு, மெரியு மழையு மியங்கும வெளியும், பரியு
காசத்திற பறந்து தானே (அ)

ஊறு மருவி யுறாவரை யுச்சமே, லாறின்றிப் பாயு மருங்கு
ள மொன்றுனமி, சேறின்றிப் பூத்த செழுங்கொடித் தாமரை
ய, பூவின்றிச சூடான புரிசடை போனே (ஐ)

ஒன்று மிரண்டு மொருங்கிட காலத்து, நின்று மிருந்து நில
மபல பேசினும், வென்று மிருந்து விகிதனை நாடுவர், சென்று
மிருந்தந் திருவுடை யோரே. (க) ஆக சுகரு

நவாவததை நவாபிமானி.

தொற்பத விசுவன ஷசதன பிராஞ்ஞன், னற்பத விரா
ட்டனபொன கர்ப்பனவ யாகிருதன, பிற்பதஞ் சொலிதையன
பிரசா பதத்யன, பொற்புவி சாநதன பொருதபி மானியே. (க)

நவமா மவததை நனவாதி பததிற், பவமா மலங்குணம
பறறறுப பறறூத், தவமான சததிப ஞானப பொதுவிற, றுவ
மார துரியகு சொருபம தாமே. (உ)

சிவமான சிவதையிற சீவன சிவைய, பவமான மும்மலம்
பாறிப பறிய, நவமான வநததி னறசிவ போதந, தவமா ம
வையாகித் தானல்ல வாகுமே (ங)

முனசொன்ன வொனபானின முன்னுறு தததுவந், தன
சொல்லி லெண்ணத் தகாவொனபான வேறுள, பினசொல்ல
லாகுமிய லீரொனபான போததிடடுத், தனசெய்த வாரணட
வன ருனசிறந தானே (ச)

உகநதன வொனபது மைநது முலகம, பகநத பிரானெ
னனும் பண்பினை நாடி, யகநதெம பிரானெனப னலலும் பகலும்,
மிகநதன வல்வினை யோடறுத தானே (ரு)

நலம்பல காலந் தொகுததன நீளங், குலம்பல வண்ணங்
குறிப்பொடுங் கூடும், பலம்பல பணலிரு கால நினைபு, நிலம்பல
வாறின னீர்மையன ருனே. (ஈ)

ஆதி பராபர மாகும பராபரை, சோதி பரமுயிர் சொல்
லுநற தததுவ, மோதுங் கலைமாயை யோரிரண் டோர்முததி,
நீதிபாம பேதமொன பானுட னுதியே. (ஏ)

தேருத சிவதை தெளியத் தெளிவித்து, வேறு நரக சுவாக்
ஊழ் மேதினி, யாரூப் பிறப்பு முயிர்க்கரு ளால்வைத்தான,

வேறுத தெனியார் வினையுயிர்பெற்றதே. (அ)

ஒன்பா னவததையுள் ளொன்பா னபிமானி, நனபாற் பயி
லு நவதத துவமாதி, பொன்பானி னிரபதோர் முததூரி யதந
றசு, செம்பாற் சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே (க) ஆசுசஉச

சுத்தாசுத்தம்

நாசி துனியினி னுனமு விரலிடை, யீச னிருப்பிட மியா
ருமறிகிலா, பேசி யிருக்கும் பெருமறை யமமறை, கூசி யிருக்
குங் குணமது வாமே (க)

கருமங்க ளொன்று கருதுங் கருமத், துரிமையுங் கனமமு
முனனம் பிறவிச், கருவினை யாவது கடைகன தனபிற, புரிய
ன கனமக் கயததுட புகுமே (உ)

மாயை மறைக்க மறைந்த மறைப்பொருண், மாயை மறை
ய வெளிப்படு மப்பொருண், மாபை மறைய மறையவல் லா
கட்குக், காயமு மில்லை கருத்தில்லை தானே (ங)

மோழை யடைந்த முழைதிறந் துளபுகுக், கோழை ய
டைசுன்ற தண்ணற் குறிப்பினி, லாழ வடைத்தங் கலைநிற பு
றஞ்செப்து, தாழ வடைப்பது தனவலி யாமே (ஊ)

காயக சூழப்பனைக் காயநன் னுடனைக், காயத்தி னுள்ளே
கமழ்கின்ற நகதினாத, தேயத்து னேயென்றுந் தேடித் திரிப
வா, காயத்து னின்ற கருதந்றி யாரே (ஞ)

ஆசுச மாசுச மென்பா ரறிவிலா, ராசுச மாமிட மாரு
மறிகிலா, ராசுச மாமிட மாரு மறிந்தபின், னாசுச மானுட
மாசுச மாமே. (க)

ஆசுச மில்லை யருவிய மததருக், காசுச மில்லை யரணையர்
ச சிப்பவாக், காசுச மில்லைய மங்கி வளர்ப்போருக், காசுச

மில்லை யருஹை ஞானிககே (எ)

வழிபட்டு நினது வணங்கு மவர்க்குச், சுழிபட்டு நின்ற
தோர தாய்மை தொடங்குவ, குழிபட்டு நின்றவர் கூடார கு
றிகள், சுழிபட்டவர்க்குநிக காணவொண னாதே (அ)

தூய்மணி தூயன தூய வொளிவடுந், தூய்மணி தூயன
தூரறி வாரில்லை, தூய்மணி தூயன தூரறி வாரகடகுத், தூய
மணி தூயன தூயவு மாமே (ஆ)

தூயது வாளா வைத்தது தூநெறி, தூயது வாளா நாந்
ன திருநாமந், தூயது வாளா வட்டமா சித்தியுந், தூயது வா
ளாத் தூயடிச் சொல்லே (க)

பொருளது வாயநின்ற புண்ணிய நெருதை, யருளது போ
ற்று மடியவ ராநிச, சுருளது வாயநின்ற துன்பச் சுழியின, ம
ருளது வாயச்சுருகை மடங்குகின றுரே (கௌ)

வினையா மசத்த வினைய துணராரா, வினையானந் தனனி
ல் விடலுந் தேராரா, வினையிட விடென்னும வேதமு மோதாரா,
வினையாளா மிகக வினையறி யாரே. (கஉ) ஆசனங்

மோகூந்நதை

பரகதி யுன்டென விலகென பேரர்க, ணரகதி செல்
வது ஞால் மறியு, மிரகதி செய்திடு வாரகடை தோறுந், தூரக
தி யுண்ணத் தொடங்குவ தாமே. (க)

கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு, நாடகில் லார்நயம்
பேசித் திரிவார்கள், பாடகில் லாரவன செய்த பரிசறிக, தாட
கில் லாரவா பேறிது வாமே. (உ)

புறப்பட்டுப் போகும் புருதுமென நெஞ்சிற், நிறப்பட்ட
சுருதையைத் தெய்வமென நெண்ணி, யறப்பட்ட மற்றப் பதி
பென நழைக்கி, ஸ்ரீபபற்றி னேனிக் கெனெனென்கின று

நட்ச

திருமந்திரம்.

னே.

(ங)

திடரிடை நில்லாத நீர்போல வாங்கே, யுடலிடை நில்லா
வுறுபொருள காட்டிக, கடலிடை நில்லாக கலஞ்சேரு மா
போ, லடலெரி வண்ணனு மங்குநின் றானே. (ச)

தாமரை நூல்போற், தறிப்பா பரத்தொடும், போமவ
ழி வேண்டி புறமே யுழிதாவா, காணவழி காட்டக்கண கா
னாக கலதிக, டெநெறி செய்வான நிரிகின்ற வாழே. (ரு)

மூடுத லின்றி முடியு மனிதர்கள், கூடுவா நந்தி யவனைக்
குறித்தடன, காடு மலையுங் கழனி கடநகோறு, மூடு முருவினை
யுன்னக லீரே (சு)

ஆவது தெற்கும வடக்கு மமரர்கள், போவர் குடக்குங் கு
ணக்குங் குறிவழி, நாவினின் மந்திர மொன்று நடுவங்கி, வே
வது செயது விளங்குகி நீரே (எ)

மயக்குற கோக்கினு மாதவரு செய்வார், தடக்குறப் பே
சின தாரண கொள்ளார, சினக்குறப் பேசின தீவினை யாளா,
தமக்குற வல்வினை தாங்குகின் றுரே. (அ) ஆஃ சசச.

இலக்கணத்திரயம்.

விட்ட விலக்கனை தானபோம வியமததுத், தொடடு வி
டாத துபசாந்தத தேதொக்கும், விட்டு விடாதது மேவுஞ்சத
தாதியிற, சுட்டு மிலக்கண தீதரு சொருபமே. (க)

வில்லின் விசைநாணின் கோத்திலக கெய்தபின், கொல
லுங் களிதைந்துங் கோலொடு சாயந்தது, வில்லு ளிருந்தெறி
கூறு மொருவாக்குக, கல்கல னென்னக கதிரெதி ராமே (உ)

ஆஃ சசச.

தத்துவமசிவரக்கியம்.

சேவ துரியத்துத் தொம்பதஞ் சேவனார் தாவு பரதரி யத
தினிற் றறபத, மேவு சிவதுரி யதச்சி மெய்ப்பத, மோவி விடு
கதத துவமசி யுணமையே. (க)

ஆற நகனற வனுத்தொம் பதஞ்சுத்க, மீறன தற்பத மெ
ய்துப சாகத்த்துப், பேறா கிபசேவ னீககிப் பிரசாதத்து, வீறா
ன தொந்தத தசிதத்வ மசியே. (உ)

ஆகிய வச்சோயக தேவதத் தனனிடத, தாகிய விட்டு வி
டாத விலக்கணைத, தாகுப சார்தமே தொந்தத தசியெனப,
வாகிய சேவன பரனசிவ னாமே. (ங)

துவந்தத தசியே தொந்தத தசியு, மவைமன்னு மநது வ
யத்தேக மாண, கவமுறு தத்துவ மசியே தாகத, சிவமாகு ம
துஞ்சித்தாந்த வேதமே. (ஈ)

துரிய மடங்கிய சொல்லறும் பாழை, யரிய பரமெனப ரா
கா ரிதனநெனனா, றுரிய பரமபர மாமொன துதிக்கு, மருநி ல
மெனபதை யாரறி வாரே. (ஐ)

தொம்பகந் தற்பகரு சொல்லு மசிபக, கம்பிய முததுரி ய
த்தமே னுடவே, யுமபந முபபத மாகு முயிரபரன, செம்பொ
ரு ளான சிவமென லாமே. (ஐ)

வைத்த துரிய மதிற்சொரு பாணந்தத, தய்தக பிரணவ
மாமுப தேசத்தை, மெய்த்த விதயத்து விடடிமி மெய்யுணா,
வைத்த படியே யடைந்துநின் னானே. (ஏ)

நனவாதி யைந்தையு நாதாதி யில்வைததுப், பினமா ம
லதைப் பின்வைததுப் பினசுத்தத், தனதாரு சிவகதி சததா
தி சாந்தி, மனவா சகங்கெட்ட மனனைநாடே. (அ)

பூரணி யாது புறம்பொன நிலாமையின், பேரணி யாதது

பேசுசொன் நிலாமையி, லோரணையாதது வொன்று மிலாமை
யிற, காரண மின்றுகே காட்டுந் தகைமைததே (க)

ஆசுருதி

மகாவாசகியம்

நீயது வாணு யெனநின்ற பேருரை, யாயது நாணுனே செ
னனச் சமைநகநச, சேய சிவமாகருளு சோநந்தி பேரரு, ளாய
து வாயனந் தானந்தி யாகுமே. (க)

உயிர்பர மாக வுபாபர சே, னரிய சிவமாக வச்சிவ வே
தத, திரியிலுஞ் சீராம பராபர னென்ன, வுரிய வுரையற்ற வோ
மய மாமே. (உ)

வாயநாசி மேபுரு மத்தக முச்சியி, லாய்நாசி யுச்சி முகல
வை யாய்நிற்குந், தாயநாடி யாகிவாக காதிசு கலாதி, சேய
நா டொளிடுனச சிவகதி யைந்துமே. (ங)

அறிவறி யானை யிரண்டு மகற்றி, செறிவறி வாயெங்கு நி
ன்ற சிவனை, பிறிவறி யாது பிரானென்று பேணுந், குறியறி
யாதவா கொள்ளறி யாரே (ச)

அறிவா ரறிவன வப்பு மனலு, மறிவா ரறிவன வப்புந் க
லப்பு, மறிவா னிருந்தவ கறிவிககி லல்லா, லறிவா னறிந்த வ
றிவறி யோமே (ரு)

அதீதத்தள் ளாகி யகன்றவ னந்தி, யதீதத்தள் ளாகி ய
றிவிலோ னுனமா, மதிபெற் றிருநவிட்ட மன்னுயி ரொன்றும்,
பதியிற பதியும் பரவுயிர் தானே. (க)

அடிதொழ முன்னின் தமராக ளாததன், முடிதொழ விச
ன முன்னின் தருளிப், படிதொழ நீபண்டு பரவித்த தெல்லா
ங், கடிதொழுக காணென்னுங்கண்ணுந் லானே. (எ)

நின்மல மேனி நிமலன் பிறப்பிலி, பென்னுளம் வந்திவ
னென்னடி யானென்று, பொனவளர் மேனி புகழ்கின்ற வான
வன, நின்மல மாகென்று நிககவல் லானே. (அ)

துறந்துபுக கொள்ளொளி சோதிமைக கணநி, பறந்ததெ
ன னுள்ளம் பணிந்து கிடந்தே, மறந்தறி யாவென்கை வானவா
கோனு, மிறந்து பிறவாம லீங்குவைத தானே. (க)

மெய்வாய்கன மூக்குச் செவியென்னு மெயத்தோற்றத,
தவவாய வந்தக் கரண மகிலமு, மெவவா யுயிரு மிறையாட்ட
வாடலாற், கைவாயி லாநிறை யெவகுமெப் கண்டதே. (கௌ)
ஆட சகடு.

விசுவககிராசம்

அழிகின்ற சாயா புருடனைப் போலக, கழிசின்ற நீறிற் கு
மிழிமைக சாணி, லெழுநின்ற தீயிரகற் பூரத்தை பொககட்,
பொழிகின்ற விவவுடற் போமப பரத்தே. (க)

உடலு முயிரு மொழிவற் வொன்றிற, படருஞ் சிவசத்தி
தாரே பரமா, முடலைவிட டித்த வுயிரெருகு மாகிக, கடைபுர
தலையுங் கரகருஞ் சிவத்தே. (உ)

செவிமெய்வாய் கணமூக்குச் சேரிக திரிபம், லீவின நிய
மன மாதிக னீந்தவ, குவிமொன நிலாமல் விரித்து குவித்த,
தவியொன நிலாக சராசரக தானே. (ஈ)

பரனெங்கு மாகிப் பரந்துற்று நிறகுந், திரனெங்கு மாகி
ச செறிவெங்கு மெய்து, முரனெங்கு மாயுல குண்டு வுமிழ்க்
குந், வரயிவ்வன கண்டியான் வாழ்ந்தற்ற வாரே. (ச)

அளந்து துரியத் தறிவினை யாங்கி, புளங்கொள பரஞ்சக
முண்ட கொழித்தக, கிளர்ந்த பரஞ்சிவஞ் சேரக் கிடைதசா
ல், விளங்கிய மெட்ட வெளியனு மாமே. (ஞ)

இரும்பிடை நீரென் பெண்ணையுள் வாங்கிப், பரம்பர மா
ன பரமது விட்டே, யுரம்பெற மூப்பா மொளியை விழுங்கி,
யிருக்கவென னந்தி யிகயத்த னானே. (௬)

கரியுண விளவின களிபோ னுயிரு, முரிய பரமுமுன னோ
துஞ சிவமு, மரிய தூரிமே ஸகிலமு மெல்லாக, திரிய விழுங்கு
கு சிவபெரு மானே. (௭)

கந்தமு மாதியு மாகும் பராபரன, நந்தம் பரம்பரன ந
னனிற் பரமுட, னந்தமை யுண்டுமெயஞ ஞானநே யாகத்தே
நந்தி யிருந்தன னுமறி யோமே. (௮) ஆ சளங்.

வாயைம

அற்ற துரையகிலருளுப தேசங்கள், குற்ற மறுத்தொன
போலுவ கனலிடை, யற்றற வைத்திறை மாற்றற மாற்றிதல்,
செறறு மறுத்த செழுஞ்சுட ராகுமே (௯)

எல்லா மறியு மறிவு தனைவிட்டு, வெல்லா மறிந்த மிலாப
மங் கில்லை, யெல்லா மறிந்த வறிவினை நானெனனி, வெல்லா ம
றிந்த வினையென லாமே. (௧௦)

தலைநின்ற தாழ்வரை மீது தவஞ்செய்து, முலைநின்ற மாத
றி மூர்த்திகைய யானும், புலைநின்ற பொல்லாப் பிறவி கடந்த,
கலைநின்ற களவனைக க னடுகொண் டேனே. (௧௧)

தானே யுலகிற் றலைவ னெனத்தகுந், தானே யுலகுக்கோ
ர கத்துவ மாய்நிற்கும், வானே மழைபொழி மாமறை கூந
தீடு, மூனே யுருகிய வுனமொன் றுமே. (௧௨)

அருள்பெற்ற காரண மெனதொ ளுமிட ஸீருளற்ற சிந்தை
யிறைவனை நாடி, மருளுற்ற சிந்தையை மாத்தி யருமைப், பொ
ருளுற்ற சேவடி போற்றுவடி தாமே. (௧௩)

மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தான்றன்னைப், 'பொய்கலந் தாராழுன் புகுதா வொருவனை, யுய்கலந் துழித் தலைவனுமாய்நிந்து, மெய்கலந் தின்பம் விளைந்திடுமெய்பர்க்கே. (௬)

மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தானமிகப், பொய்கலந் தாருட் புகுதாப் புலிதனை, பைகலந் தாவி யெழும்பொழுத ண்ணலைக, கைகலந் தாாக்கே கருத்துற லாமே. (௭)

எய்திய காலத் திருபொழுது தஞ்சியன, மெய்செயின் றே லை விதியது வாய்நிற்கும், பொய்யும் புலனும் புகலொன்று நீந் திடி, லையனு மவவழி யாகினி னானே (௮)

எய்துவ தெய்தா தொழிவ திதுவரு, ஞப்ப வருள்செய்கா னுதமன றோநதி, பொய்செய் புனெறி யொப்பதூ க டகொள்ள, மெய்யென புரவியை மேற்கொள்ள லாமே (௯)

கைகலந் தானைக் கருத்தினு ண்ணதையை, மெய்கலந் தான றனை வேத முகல்வனைப், பொய்கலந் தார்முன புகுதாப் பு ணிதனைப், பொய்யொழிந் தாாக்கே புகலிட மாமே (௧௦)

மெய்தகா எகம்படி மேவிய நந்திபைக, கைத்தாளகொ ண டாருந் திறநதறி வாரில்லைப், பொய்தகா ளிடும்பையைப் பொய்யற நீவட்டவ, கததா டிறககி லருமபேற தாகுமே (௧)

உய்யும் வகையா லுணர்வினா லேததுமின, மெய்ய னா னெறி மேலுணறி தின்னெனப், பொய்பொன்று மினறிப் புறம் பொலி வாராகி, வையனு மவகே யமர்நதுநி னானே. (௧௨)

வம்பு பழுத்த மலாப்பழ மொணறுண்டு, தம்பாற் படிவை புகுநதுணத் தாடுடடா, தம்புகொண் டெய்திட டகலத் து ரகிடிற், செமடிபாற சிவகதி சென்றெய்த லாரே. (௧௩)

மயக்கிய ணைமபுலப், பாச மறுத்தத், 'துயக்கறுத் தானை த்தொடர்மின ரொடர்ந்தாற், திவக்கஞ்செய் யாதே, சிவனெய்

பெருமா, ஸுயம்போ வெணமன மொணறுவித் தானே. (௧௪)

மனமது தானே நினைவல் லார்க்கு, வினமெனக் கூறு
மிருகராய மேவற, தனிவினி ஓதண்பாற் தக்கன செயயிற், பு
விதன செயலாரும் போதப் புலக்கே. (௧௫) ஆஹ சிபி

ஞானிசெயல்.

முன்ன வினைவரின முன்னுடே நீங்குவர், பின்னை வி
னைக்கஞா போததற்ப பாபபாக, டன்ன யறிந்திடு தத்து
வ ஞானிக, ஸன்மையி லேமபுல ஓடலி ஓலே. (௧)

தன்னை யறிந்திடு தத்துவ ஞானிகன, முன்ன வினையி
ன முடிசசை பவிழப்பாகள், பின்னை வினையாப பிடித்துப் பி
சைவாகள, செனவியில வைதக சிவனரு ளாலே. (௨)

மனவாக்குக காயதகால் வல்வினை முனா, மனவாக்கு நே
ரறிநகில வல்வினை மனனா, மனவாக்குக கெட்டவா வாதினை த
னனா, தனைமாற்றி யாற்றத் தகுஞானி தானே. (௩)

ஆஹ சகக.

அவாவறுத்தல்

வாசிய முசியும பேசி வகையினாற், பேசி யிருந்த பிதற்றி
ப பயனில்லை, யாசையு மனபு மறுமி னறுத்தபி, வீச விருந்த
விடமெளி தாமே. (௧)

மாடத்து ளானலன மண்டபத் தானலன், கூடத்து ளா
னலன கோயிலுள ளானலன, வேடத்து ளானலன வேடகவி
ட்டார்டெஞ்சி, மூடத்து ளேறினறு முத்திகை தானே. (௨)

ஆசை யறுமினக ளாசை யறுமின்க, வீசலே டாயினு மா
சை யறுமினக, ளாசை பட்டபட் வாய்வருத் துன்பங்க, ளா
சை விடவிட வானந்தாமே. (௩)

அவிவன பூதங்க ளீந்த முடனே, படுவழி செய்கின்ற ப
ற்றற ளிசி, விடுவது வேடகையை மெய்நின்ற ஞானந, தொடுவ
து தம்மைத் தொடர்தலு மாமே. (ச)

உவாககட லொக்கின்ற ஐழியும் போன, துவாக்கட லு
ப்படுத தஞ்சினா வாநே, ரவாககட லுடபட் டமுக்கினர்
மனநே, தவாககட லீசன் றரித்தநின் றானே (ரு)

நின்ற வினையும பிணியு ளெடுகுசெய, றுன்கொழி லறறுச
சுதகம தாகலும், பிணறைய கருமமும் போதந்ரு ணோபெற
றுது துன்ற வழத்தலு ஞானிக யேமையே. (சு)

உண்மையு னாகதுற யொன்சித்தி முததியாம், பெணம
யறகெட்டறப பேறட்ட சித்தியாக, தினமையின் ஞானி சிவ
காயங கைவிட்டால், வண்மை யருட்டா னடைநனபி லா
றுமே (ஏ)

அவனிவ லீசனென றனபுற நாடி, சிவனிவ லீசனென
றுண்மைல யோரார், பவனிவன பல்வகை யாமிப் பிறவி,
புவனிவன போவது பொய்கண்ட போதே. (அ)

கொதிக்கின்ற வாறுங் குளிகின்ற வாறும், பதிக்கின்ற
வாறிகைப் பாரக முறறும், விதிக்கின்ற வைவரை வேண்டா
தலக, கொதிக்கின்ற காயத்த னாலொன்று மாமே. (க)

உய்ந்தன மென்ருறுபொருள் காண்கிலீர், கந்த மலரிந்
தலக்கின்ற கந்திபைச, சிநகையில் வைத்துத் தெளிவுறச சோ
ததிட்டான, முகதைப் பிறவிக்கு மூலவித தாமே. (கா)

ஆட நூக.

பத்தியுடைமை.

முத்திசெய் ஞானமுங் கேள்வியு மாய்நிற்கு, மத்தனை மா
யா வமரர் பிரான்றனைச, சுதந்தைத் துப்கெழி யாய்நின்ற சேரு

தினாப், பத்தர் பரசும் பசுபதி தானெனறே (க)

அடியா ரடியா ரடியார்க் கடிமைக, கடியனாய் நல்கிட
டடியையும் பூண்டே, னடியா ரருளா லவனடி கூட, வடியா
னெனென றடிமைகொண் டானே. (உ)

நீரிற் குளிரு நெருப்பினிற் சுட்டிடு, மாரிக் கடனந்தி யா
மா ரறிபவர், பாரிற் பயனாகும் பார்க்கிலு நேரிய, ருரி லுமாப
தி யாகிநின் ருனே. (ங)

ஒத்தல கேழு மறியா வொருவனென், தத்த னிருந்திட
மாரறி வார்சொல்லப், பத்தர்தம் பத்தியிற பாறபடி லல்லது,
முத்தினை யார்சொல்ல முத்தகின் ருரே. (ச)

ஆனகனறு தேடி யழைக்கு மதுபோ, னுன்கண்ருய் நா
டி யழைத்தேனென னாதனை, வான்கன்றுக கப்பலாய் நின்ற
மறைப்பொரு, னுன்கனறு ஓடிவந் துன்புகுந தானே (ரி)

பெத்தததுந தனபணி யில்லை பிறததலான, முதத்ததுந
தனபணி யில்லை முறைமையா, லத்தற் கிரண்டு மருளா லளித்
தலாற, பத்திப்பட் டோராகுப் பணியொனறு மில்லையே (ரு)

பாவையிற கற்பமும் பாமபுறெய் யாகக, குறவன் சிலம்
பக குளிர்வரை யேறி, நறவா மலர்கொண்டு நந்தியை யல்லா,
லிறைவனென றென்மன மேத்தகி லாவே. (ரி)

உறுதுனை நந்தியை யுமபர் பிரானைப், பெறுதுனை செய்து
பிறப்பறுத் துய்மின, செறிதுனை செய்து சிவனடி சிகந்தித், துறு
துனை யாயங்கி யாகிநின் ருனே. (சி)

வானவர் தம்மை வலிசெய் திருக்கின்ற, தானவர் முப்பு
ரருசெற்ற தலைவனைக், கானவ னெனறுங் கருவரை யானெ
னறு, முனத னுண்ணினை நொனறுபட் டாரே. (கி)

நிலபெறு கேடென்று முனை புனைதது, திலைவனை நா

டித் தயங்குமென் னுள்ள, மலையுளும் வானகத் துள்ளும் புறத்
து, முலையுளு முளைத்து மூழ்கினை தேனே. (க0) ஆடுகந்.

முத்தியுடைமை.

முத்தியி லததன முழுததவ ருடபெற்றுத், தத்துவ சுத்தி
த தலைப்பட்டித தனபணி, மெய்த்தவரு செய்கை வினைவிடட
மெய்யுண்மைப, பத்தியி லுறரோர் பரானந்த போதரோ. (க)

வளங்கனி தேடிய வனருட பரவை, யுளங்னி தேடி யு
ழிதரும போது, களங்கனி யங்கியிற் கைவிளக் கேற்றி, நலங்
கோண்ட நால்வரு நாடுகினை ருரோ. (உ) ஆடுகந்.

சோதனை.

பெம்மான பெருநகதி பேச்சற்ற பேரின்பத் தம்மா னடி
தந் தருடகட லாடினோ, மெமமாய முமவிதித் தெம்மைக கர
நதிடடுச், சும்மா திருநதிடரு சோதனை யாகுமே. (க)

அறிவுடை யானரு மாமறையுள்ளே, செறிவுடை யானமி
ரு கேவர்கருத் தேவன, பொதியுடை யானபுலனைந்துங் கடந்
த, குறியுடை யானொடுங் கூடுவ னுனே. (உ)

அறிவறி வெனறங் கரறறு முலக, மறிவறி யாழையை யா
ரு மறியா, ஈறிவறி யாழை கடந்தறி வானு, லறிவறி யாழை ய
ழகிய வாரே (ங)

குறியாக் குறியினை கூடாத கூட்டத், தறியா வறிவி ல
விற்த்தேக சிதகமாய், செறியாம் பரானகதி நீடரு ளொனறுரு,
செறியாச் செறியே சிதமென லாமே. (ச)

காவினி லுறுங் கரும்பினிற் கூட்டியும், பாலினுண் ணெய்
யும் பழத்துனித்தமும், பூவினு னுற்றமும் போலுள் ணெயி
றை, காவனென்குறு கலகதுநின் னுனே. (ரு)

விரும்பொடு கூடி விகிந்தனை நாடிப், பொருப்பகஞ் சேர்
தரு பொற்கொடி போல, விருப்பர் மனத்திடை பெண்கள பி
டானா, நெருப்புரு வாசு நிகழ்ந்து நிறைந்தே. (சு)

நகதி பெருமா னடிவுள வியோமத்து, வந்தெ னகம்படி
கோயிறகொண்டா னகொள்ள, வெந்தைவந தானென நெழுந
தே நெழுதலுஞ், சிங்கையி னுள்ளே சிவனிநந தானே (எ)

தனமைவல் லோனைத் தவத்து னைத்தகினை, தனமைவல்
லோனை நடுவுறை நகதிபைப், புன்மைபொய யாதே' புனிதனை
நாடுமின, பனமையி லுமமைப் பரிசுசெய் வானே. (அ)

தொடாநதுநின் ருரெனைச சோதிக்கும் போது, தொட
ரதுநின் ருனல்ல நாதனு மயுகே, படாநதுநின் ருதிப் பராப
ரனெநதைக, கடநதுநின் றவவழிக் காட்டுகின் ருனே (க)

அவ்வழி காட்டு மமராக கருமபொரு, எவ்வழி தந்தை
தா யாட்கேளி யானெக்குஞ், செவ்வழி சோசிவ லோகத் திரு
நதிடு, மிவ்வழி நகதி யிலப்பது தானே. (கடு)

எறிவது ஞானத் துறைவா ஞ்ருவி, யறிவக ஞேடேயவ
வாண்டகை யானேச், செறிவது தேவாகருந தேவர் பிரானைப்,
பறிவது பஸ்கணப் பந்து விடாரே. (க்க)

ஆதிப் பிரானறநத் வானங்கை கொண்டின, வேதித்து
வெணனை விலக்கவல் வாரிஸ்சை, சோதிப்ப னங்கே சுவடி படா
வண்ண, மாதிககட் டெய்வ மவனிவ ஞமே. (கஉ)

அகதக் கருவை யருவை வினைசெய்தற், பகதம் பணியசச
ம் பஸ்பிறப் புமவாடடிச், சிங்கை திருத்தலுஞ் சேர்தாராச
சோதனை, சந்திக்கத் தற்பர மாகுஞ் சதுரர்க்கே. (கங்)

உரையற்ற தொனதை புரைத்தா னெனக்குக், கரையற
நெழுந்த கலைவேட்டறுத்ததுத், திரையொருத வெணனுட் னீங்
கா திருத்திப், புரையற்ற வெணனுட் புருத்தற் பரனே. (கசு)

ஆ அதிகாரம்-௪௪-இ-திருமந்திரம்-௫௨௭.

எட்டாநகதிரமுதறும்.

ஆ சிறப்புப்பரவிரமுட்பட-அதிகாரம்-௨௧௨இ.

கூடியதிருமந்திரம்-௨௧௪அ.

ஒ ன் ப தா ந் த ந ன் ற ம்.

குருமடதரிசநம

பலியுமவியும பரந்து புழையு, றொலியுமெம மீசன றனக
கெனரே யுலகிக, குவியுத குருமடங் கண்டவா தாமபோய்த,
தனிநு மலரடிச் சாரந் துநின் றுரே (௧)

இவனில் மலல தவனாககங் கில்லை, பவனாகு மவேறி லு
முண்டா வறியி, னவனாக கிவனில் மெனறென தறிநது, மவ
னைப புறமபென றரதறுகினை றுரே (௨)

நாடும பெருநதுறை காணகூண்டு கொண்டின், கூடுநு ள்
வனது சொய்மலாச சேவடி, தேட வரிபன சிறப்பிலி பெமயி
றை, யோடு முன்குமி ராகிநின் றுனே (௩)

இயம்புவ னுசனத தோடு மலையு, மியம்புவன சிதக்க கு
கையுமிடமு, மிடம்புவ னுதாரத தோடு வனமு, மியம்புவ னீ
ரா றிருநிலத தோர்க்கே. (௪)

முகமீட மாமடமுன்னிய தேய, மகம்பர வர்க்கமே யா
கில்செய் காட்சி, மகம்பர மாதன மெனனென் ள்கிரிகை, சிதம
பரந தற்குகை யாதாரந் தானே. (௫)

அகமுக மாம்பீட மாதார மாஞ்சு, சகமுக மாஞ்சததி
யாதன மாஞ்சு, சகமுக மாஞ்செய்வ மேகிவ மாஞ், மகமுக
மாய்க்த வறிவுடை யோசககே. (௬)

மாயை யிரண்டு மறைக்க மறைவுறுங், காயமோ ரைந்து
ங் சழியத்தா னாகியே, தூய பரஞ்சுடர் தோனறச் சொருபச
து, ளாய்ப்பவா ஞானுதிமோனதத ராமே. (௭)

ஞானகுருதரிசநம்

ஒரெடு முப்பது மங்கே யடங்கிடிற், கூறக் குருபரன கு
ம்பிடு கந்திடு ம, வேறே சிவபத மேலா யளித்திடும, பேருக வா
னந்தம பேணு ம்பெருகவே (௧)

தூரிபங்குண மூனறுங் கடந்தாளிர் சோதி, ரிய பாகிவ
மியாவையு மாந், விரிவு சுவிவற விட்ட நிலத்தே, பெரிப குரு
பதம பேசவொண னாதே (௨)

ஆயன நந்தி டடிகென தலைபெற்றேன, வாயன நந்தி
பை வாழுகதவென வாப பெற்றேன, காயன நந்திபை காண
வென கணபெற்றேன, சேயன நந்திகென சிந்தைபெற தே
னே (௩)

கருட னுருவங் கருது மளவிற், பருவிடந தோந்து பயங்கெ
டுமாபோல், குருவி னுருவங் குறித்தவப் போகே, திரிமலந தி
ரந்து சிவனவ னாமே (௪)

அண்ண லிருப்பிட மாரு மறிகில, ரண்ண லிருப்பிட மாய
நதகொள வார்களுக, கண்ண லழிவினிற் யுள்ளே டமாரதிரி,
மண்ணலைக காணி லவனிய னாமே (௫)

தோனற வந்தலுந் தோனறித்தோன ருனையு, மான்ரவ
றிவு மறிகண வாழிகண, மூனறவை நீ வகுந தூரியங்குண மூனற
ஆனநிய நந்தி யுயர்மோனத் தானே (௬)

சந்திர பூமிக் குடனபுரு வத்திடைக், கந்த மலரி லிரண்
டிசுழக கன்னியும், பந்த மிலாத பளிங்கி னுருவினள், பந்த ம

றுத்த பரங்குரு பந்தே

(எ)

மனம்புகுந் தானுல கேழு மகிழ, நிலம்புகுந் தானெடு வா
னிலந் தாங்கச், சினைப்புகுந் தானறிசை மெட்டு நடுங்க, வனம
புகுந் தானூர் வடகெண்ப தானே

(அ)

தானுன வனனமுங் கோசமுஞ் சார்கருந், காணும பற
வை வனமெனத் தககன, தானுன சோடச மாரககந்தா னின
றிஃந், ழானுந் தசாங்கமும் பேறுளள தானே

(க)

மருவிப் பரிவுறி யாவெங்கண மாநந்தி, யுருவ நினைக்கநினை
றுள்ளே யுருககுங், கருவிற கருதுளளங் காணவல் லாககு,
யருவினைகண் ணோரு மடிவா ரகத்தே.

(கா)

தலைப்பட லாமெங்க டததுவன றனைப்ப, பலப்படு பாச
மறுதததுத திட்டு, நிலைப்பெற நாடி நிலைப்பற வுளகிற, நிலை
டபட லாகுந் தருமமுந் தானே.

(கக)

நினைக்கி வினைககு நினைப்பவர் தம்மைச், சுனைகஞ் வ
னைமறர்ச் சோதியி னுனைத், தினைப்பிளந் தனை சிறுமைய
ரேனுவ், கனத்த மனத்தடைந் தாருபாந் காரே.

(கஉ)

தலைப்படுங் காலத்துத் தத்துவன றனை, விலககுறிந்
மேலே விதியெனறுங் கொளக, வனைத்துல காம்பினற வாதிப்
பிரானே, நினைப்புறு வார்பத்தி நேடிசுகொள, வாரே

(கங)

ககழவொழிந் தாரவா நாதனை யுள்க, நிகழவொழிந் தா
ரெம் பிரானெடுங் கூடித், திகழவொழிந் தார்திறகன சினைத்
யி னுள்ளே, புகழ்வழி காட்டிப் புகுநதுநினை றானே.

(கச)

வகந் மரகத் மாணிக்க ரேகைபோற, சுத்திநி மாமொழிச்
சறகுரு சனமார்க்க, மிகந் விரேகையி லாடத்தின மூலத்தே,
சந்தரச சோதியுட் சோதியு மாமே

(கரு)

உண்ணும் வாயு முடனு முயிருமாய்க், கண்ணுமா யோக
க் கடவு ளிருப்பது, மண்ணு நீரனல் காலொடு வானுமாய, வி

ண்ணு மின்றி வெளிபாண மேனியே

(கக)

பரசு பதியென்று பராமுழுதெல்லாம், பரசிவ னுனை ந
டசுகும பதியாற, பெரிய பதிசெய்து பின்னு மடியாக, குரிய
பதியுடைய ராககினை குணே

(கக)

அஃபர நாத னகலிட நீள்பொழிந், தம்பர மல்லது தா
மறி யோமெனப், ருமபருள வானவா தானவா கண்டில், ரெ
மபெந் மானருள பெற்றிருந தாரே

(கக)

கோவணங் குமபடி கோவண மாகிப்பி, னுவணங் குமப
டி நகதி யருளசெய்தான, தேவணங் கோமினிச சதநந செ
ளிகதனம், போயவணங் குமபொரு ளாயிருந தோமே.

(கக)

அ. ௨௬

பிரணவசமாதி

துன்பப் பிரணவஞ் சொருபாணநதப் பேருரை, பாவிதக
சூசுகும மேலைச சொருபப்பெண, னுலிதத முததிரை யாங்கதி
ந் சூசுகும, மேலைப் பிரணவம வேதாநக விதிபே

(க)

ஒருமோக காரத் துள்ளே யொருமொழி, போமெனு
மோங்காரத் துள்ளே யுநவரு, வோமெனு மோங்காரத் துள
ளே பல்பேத, மோமெனு மோங்கார மொணமுததிசுதித்தபே

(க)

ஒங்காரத் துள்ளே யுதித்தவைம் பூதங்க, னோங்காரத் து
ள்ளே யுதித்த சராசர, மோங்காரா தித்த துயிமூன்று முற
தன, வோங்காரஞ் சிவ பரசிவ ரூபமே

(க)

வருக்கஞ் சுதமாம் பிமமு மாகு, மருக்கஞ் சராசர மாகு
முல்கிற, நருக்கிய வாதார மெல்லாந்தன மேனி, சுருக்கமின
ஞானந தொகுத்துணாக தோர்களை

(க)

மலைபு மனோபவ மருள்வன வரவன, நினையிற் தரிசனந

தீப தெரியாக், தலமுங் குலமுங் தவஞ்சித்தி மாகு, நலமுஞ் ச
னமராககத துபதேசக தானே. (நி)

சோடச மார்க்கமுஞ் சொல்லுஞ்சன மார்க்ககட், காடி
ய கீராறி னநதமு மீரேழிற, கூடிய வநதமுங் கோதண்ட முங்
கடந, தேறியே ஞானஞ் யாநதத திருக்கவே (க) ஆ ௩௨

ஒளி.

ஒளியை யழியி லுருவு மொளியு, மொளியு முருவ மழியி லு
ருவா, மொளியி லுருவ மழியி லொளியே, யொளியு முருக வுட
னிருந தானே. (க)

புகலொளி தாகும புவநங்க டொட்டு, மகலொளி தாயிரு
ளாசற வீசும, புகலொளி செயதது மததா மறையிலே, யிக
லொளி செய்தெம் பிரானிருந தானே. (உ)

விளங்கொளி யங்ங விடிகதிர சோமன், றுளங்கொளி பெ
றறது சோதி யருள, வளங்கொளி பெறறதே பேரொளி வேறு,
களங்கொளி செய்து கலந்தநின் ருனே. (ங)

இளங்கொளி யீசன பிறப்பொன்று மில்லி, துளங்கொளி
ஞாயிறுந் திங்களுங் காண, வளங்கொளி யங்ஙயு மறறைகக
னெறறி, விளங்கொளி செய்க்கன்ற மெய்காய மாமே. (ச)

மேலொளி கீழ்கிச மேவிய மாருதம், பாலொளி யங்கி ப
ரந்தொளி யாகாச, நிலொளி செய்து நெடுவீசும் பொன்றிலு,
மேலொளி பைந்து மொருங்கொளி யாமே. (ரு)

மின்னிய துவொளி மேதகக செவ்வொளி, பன்னிய ஞா
னம பரந்த பாத்ஞொளி, துணியிய வாரொளி தூய்மொழி கா
டோறு, முன்னிய வாரொளி பொத்தது தானே. (க)

விளங்கொளி மின்னொளி யாங்கி கரந்து, துளங்கொளி யீ

சனைச் சொல்லுமெப் போது, முளங்கொளி யுலிடை நின்றயி
ரக கிளற, வளங்கொளி யெங்கு மருவிரிசு றானே. (௭)

விளங்கொளி யவ்வொளி யவவிருண மன்னுந், துளங்கொ
ளி யானறொழு வார்க்கு மொளிபா, னளங்கொளி யாரமு கா
கரு சாருங், களங்கொளி யீசன் கருத்தது கானே. (௮)

இலங்கய தெவ்வொளி யவ்வொளி யீசன, துலங்கொளி
போல்வது துளகருட் சத்தி, விளங்கொளி மூன்றே விரிசுடா
தோனறி, யுளங்கொளியுள்ளே யொருவருக்கி னானே. (௯)

உளங்கொளி யாவதென னுண்ணிசுற சீவன, வளங்கொ
ளி யாதினற மாமணிச் சோதி, விளங்கொளி யாய்மினி வி
ணணி ஸொடுங்கி, வளங்கொளி யாயத்து ளாகிரிசு றானே. (10)

விளங்கொளி யாய்மினற விகிர்ந்த னிருந்த, துளங்கொளி
பாசத்துட் டீங்கிரு சேராக, களங்கிரு ணட்டமே கணனுந்
லாட, விளங்கொளி யுணமனத தொன்றினி னானே. (௧௧)

போது கருவகுழற் போனவா துதிடை, யாதி பரதரை
யமரர் பிராடுமிகு, சோதியு மண்டத்தப பாலுற்ற துவொ
ளி, நீதியி னல்லிரு ணீக்கிய வானே. (௧௨)

உண்டில்லை யெனனுமுலகத தியல்வது, பண்டில்லை பென
னும் பரங்கதி யுணமிகொல், கண்டில்லை மானுடா கண்ட கருத
தறில், விண்டில்லை யுள்ளே விளங்கொளி பாமே. (௧௩)

சுடருற வேரங்கிய வொளனொளி யாங்கே, படருறு கா
டசிப் பகலவ னீச, னடருறு மாயையி னுயிருள் வீசி, லுடலுறு
ஞானத தூவிய லுமே. (௧௪)

ஒளிபவ ளத்திரு மேனிவெண் ணீற்ற, னளிபவளச் செம்
பொன் னாதிப் பிராணங், களிபவ ளத்தினுண் காரிரு ணீங்கி,
யொளிபவ ளத்தென்னோ மசனின் றானே. (௧௫)

நசனின் றுனிமை யோர்கணின் றுர்நின்ற, தேசமொன

நின்றித் திகைத்திழைக் கிணதனார், பாசமொன் றுகப் பழவி
னைப் பற்றற, வாசமொன் றுமலர் போன்றது தானே. (௧௬)

தானே யிருக்கு மவற்றிற றலைவனுந், தானே யிருக்கு மவ
னென நண்ணிமம், வாணு யிருக்குமிம மாயிரு ஞாலத்துப், பா
ணு யிருக்கப் பரவலு மாமே (௧௭) ஆக சக.

தூலபஞ்சாககரம்.

ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்து வேதங்களு, ஐம்ப தெழுத்
தே யனைதகாக மங்களு, ஐம்ப தெழுத்தி னடைவை யறிந்த
பி, ஐம்ப தெழுத்தே யஞ்செழுத தாமே (௧)

அகார முதலாக வைமபத்தொன ருகி, யுகார முதலாக
வோங்கி யுதித்து, மகார விறுகியாய மாப்நதுமாப்ந தேந், க
கார முதலாகு நந்திதன னாமே (௨)

அகராதி யீரொண கலநத் பரையு, முகராதி தனசத்தி யுள
னொளி யீசன, சிகராதி தானசிவ வேதவே கோண, நகராதி
தான்மூல மந்திர நண்ணுமே. (௩)

வாயொடு கண்ட மிகய மருவுநதி, யாய விலிங்க மவற்றி
னமே லேயவவாய், தூயதோர துண்ட மிருமத தகஞ்சொல்
ல, லாயதி ருமைந்தோ டாமெழுத தஞ்சுமே (௪)

கிரணங்க ளேழுங் கிளர்ந்தெரி பொங்கி, கரணங்கள் வி
ட்டுயிர் தானெழும போது, மரணங்கை வைத தயிர மாற்றிம
போது, மரணங்கை கூட்டுவ தஞ்செழுத தாமே. (௫)

ஞாயிறு திங்க ணவினறெழு காலத்தி, லாயுறு மந்திர
மாரு மறிகலா, சேயுறு கண்ணி திருவெழுத தஞ்சையும், வா
யுற வோதி வழுத்தலு மாமே. (௬)

தெள்ளமு துறச்சிவாய நமவெனது, வுள்ளமு துற வெ
ருக்கா லுரைத்திமம், வெள்ளமு துறல் விருமய்யுண் ணுதவர்,
துள்ளிய நீர்போற் சூழல்கின்ற வாரே. (௭)

சூருவழி யாய குணங்களி னின்று, கருவழி யாய கணக்
கையறுகக, வரும்வழி மான மறுக்கவல் லார்கட், கருளவழி
காட்டிவ தஞ்செழுத் தாமே. (அ)

வெறிக்க வினைத்துயர் வந்திரிம் போது, செறிக்கினற ந
நதி திருவெழுத் தோதுங், குறிப்பது வுனனிற் குகாகழல் கூ
ட்டிங், குறிப்பறி வானறவங் கோணுரு வாமே. (க)

நெஞ்ச நினைதுதம் வாயாற் பிரானென்று, தஞ்சும் பொ
ழுதுன் றுனைத்காள சரணென்று, மஞ்ச தவழும் வடவனா மீ
துறை, யஞ்சி-லிறைவ னருளபெற லாரே. (கா)

பிரானவைதத வைநதின பெருமையுணரா, திராமாதா
ஞ செய்வார்கொ லேழை மணிசா, பராமுற்றுங் கிழாடு பல்
வகை யாலு, மராமுற்றுஞ் சூழந்த வகலிடந தானே. (கக)

ஜீஹ் கூ

சூகசூமபஞ்சாக்கரம்.

எளிய வாதுசெப வாரொங்க ளீசனை, பொளியை யுனனி
யருகு மணத்தராப், தெளிய வோதிச் சிவாய கமவெணங், கு
ளிகை யிட்டபொன னுகஞவன கூட்டையே. (க)

சிவனசத்தி சீவன செறுமல மாயை, யவஞ்சேர்த்த பா
ச மலமை தகல்ச, சிவன்சத்தி தன்னுடன சீவனா சேர, வவ
ஞ்சோதக பாச மணுககி லாவே. (உ)

சிவனரு ளாய சிவனறிந் நாமஞ், சிவனரு ளானமாத தி
ரோக மலமாபை, சிவன்முத லாகச சிறந்த நிரோதம், பவம
தகன்று பரசிவ னாமே (ங)

வோதிய நமமல மெல்லா மொழித்திட்டவ, வாதி தனை
விட் டிறையருட் சத்தியாற், நீதிற் சிவஞான யோகமே சித
த்க்கு, மோதுஞ் சிவாய மலமற்ற வுண்மையே. (ச)

மமதி நனாதி திரோதாயி யாகித், தமாதிய தாய்நிக்கத

தானந்தத தற்றுச், சமாதித் துரியந தமதாக மாவே, நமாசி
சமாதி சிவவாத ஸௌண்டவே (௩)

அருடரு மாயமு மத்தனாக தம்மி, ஸொருவனை யீன்றவ னு
ளானு மாயை, திரிமல நீங்கிச் சிவாயவென ரோது, மருவினை
தீர்ப்பது மவவெழுத தாமே. (௪)

சிவசிவ வெனறே தெனிகில ரூரர், சிவசிவ வாயுவூர் தோ
நதன் ஈடங்கிச், சிவசிவ வாய தெளிவினுள ளார்கள், சிவசிவ
வாகுந திருவரு ளாமே. (௫)

சிவசிவ வென்கிலர் தீவினை யாளா, சிவசிவ் வென்றிடத்
தீவினை மாளுஞ், சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவா, சிவசிவ
வென்னச் சிவகதி தானே. (௬)

நமவென்ன நாமத்தை நாவி ஸொடுக்கிச், சிவவென்ன நர்
மத்தைச் சிநகையுள ளேதற்ப, பவமது தீரும பரிசும தறரு,
லவமதி தீரு மமுமபிறப பண்ணே. (௭) ஆகக்

அகிருக்குமபஞ்சாக்கரம்.

சிவாய நமவெனச் சித்த ரொருக்கி, யவாய மறவே யடி
மைய தாக்கிச், சிவாய சிவசிவ வெனறெனறே சிநகை, யவா
யவ கெடநிற்க வானந்த மாமே (௮)

செஞ்சுடர் மண்டலத் துடுசென் றப்புர, மஞ்சண் வு
முறை யேறி வழிகொண்டு, துஞ்ச மவனசொன்ன காலத்
திறைவனை, நெஞ்சென நீங்கா நிலைபெற லாகுமே. (௯)

அங்ஐமு மாகம வேதம தோதினு, மெங்கள் பிரானெழு
த கொன்றி லிருப்பது, சங்கைகெட் டவவெழுத தொன்றை
யுஞ் சாதித்தகா, லங்கணா சோந்த வருங்கல மாமே (௧௦)

பழுதனை வைந்தும் பழமறை யுள்ளோ, விழித்தங் குற
வரும் வினையறி வாரில்லை, யெழுத்தறி வோமென் றுரைப்பர்க
ளேத, லெழுத்தை யழுத்து மெழுத்தறி யாரோ. (௧௧) ஆகக்

திருக்கூத்துதனிசகம்

எவருந் திருமேனி யெவருஞ் சிவசத்தி, யெவ்ருஞ் சிதம்
பா றெவருந் திருநட, மெவருஞ் சிவமா யிருதகலா லெவ
கெவருந் திவருஞ் சிவனருட் டனவ்வே யாட்டதே. (க)

சிற்பரஞ் சோதிசிவானந்தக் கூத்தனைச், சொற்பந் மா
மந்தச் சரசரந் கூத்தனைப், பொற்பதிக் கூத்தனைப் பொற்
றிலலைக் கூத்தனை, யற்புதக் கூத்தனை யாரறி வாரோ. (உ)

சிவானந்தகூத்தது.

தானந்த மில்லாச் சதானந்த சத்திமேற், நேனந்த மா
னந்த மாநடங் கண்டா, ஞானங் க—நது நடஞ்செய்யு நம்பிக
வது, காணந்தக் கூத்தகாட வாடரங் காணதே (ங)

ஆனந்த மாடரங் காணந்தம் பாடல்க, ளானந்தம் பல்லி
ய மாணந்த வாச்சிய, மாணந்த மாக வகில சராசர, மாணந்த
மாணந்தக் கூத்தகந் காணுகதே (ச)

ஒளிபாம பரமு முன்காம் பரமு, மனிபரா சிவகாமி யா
ருஞ் சமயக், களிபரா பரமுங் கருத்துறையந்தத், தெளிவாரு
சிவானந்த நட—ததின சித்தியே (ரு)

ஆன நடமைந் தகள சக்ளத்த, ரான நடமாடி யைங்கரு
மத்தாக, வான தொழிலரு ளாவே தொழிற்செய்தே, தேன
மொழி பாகன நிருநட மாடுமே. (க்)

பூதாண்ட பேகாண்ட போகாண்ட யோகாண்ட, மூதா
ண்ட முததாண்ட மோகாண்ட தேகாண்ட, தாகாண்ட மை
கருமதாண்ட திற்பரத், தேகாந்த மாமபிர மாண்டதத்
வென்பவே (எ)

வேதங்க ளாட மிகுவா கமமாடக், தேங்க ளாட கிளர
ண்ட மேழாடப், பூதங்க ளாடப் புவந முழுதாட, நாதங்கொ

ண்டாடினான் ஞானான் தக்கூதே. (அ)

பூதங்க னீள்திற பொறியிற் புலனீர்தில், வேதங்க னீள
தின மிகுமாக மகனனினி, ஸோதுந கலைகால மூழி யுடனணட
ப, போதங்க னீள்திற் புணர்நகாடுஞ்சித்தனே. (க)

தேவா சுரர்நரர் சித்தர்வித் திபாதரா, மூவர்க ளாத்தியி
ன முப்பத்து மூவர்கள், தாபதா சத்தா சமையஞ் சராசரம்,
யாவையு மாடிடு மெமமிறை யாடவே. (ஈ)

சுந்தரக்கூத்து

அண்டங் ளேழினுங் கப்புறத் தப்பா, னுண்டென்ற சத்
தி சதாசிவத் துச்சிமேற், கண்டங் கரிபாக கருணை திருவுருக,
கொண்டங் குமைகாணக் கூத்துகந் தானே. (கக)

கோடுகொட்டி பாண்டங் கோடுசங் கார, நடமெட்டோ
டைந்நாறு நாடியு னாடுந், திடமுற நெழுந்தேவ தாருவுந் தில
லை, வடமுற்ற மாவன மன்னவன ருனே (கஉ)

பரமாண்டத் துடே பராசத்தி பாதம், பரமாண்டத் து
டே படரொளி யீசன, பரமாண்டத் துடே படர்தரு நாத
ம், பரமாண்டத் துடே பரண்ட மாடுமே (கங)

அங்குச வென்ன வெழுமாரககம் போதத்திற், நவகிய
தொர்தி மென்காள வொத்தினிற், சங்கரன மூலநா டிகுருட
டரித்தாடற், பொங்கிய காலம் புகும்போக வில்லையே. (கச)

ஆளத்தி யாடிப் பின்னவக் கூத்தாடிக், காளத்தி யாடிக்
கருமத்திற் தரித்தாடி, மூளச சுழலையு ளாடி முடிவில்லா, ஞா
னத்து ளாடி முடித்தானென் ஞாதனை. (கந)

சத்திக னீள்தஞ் சிவபேசுந் தானீந்து, முத்திக ளெட்டி
முகலாம் பதமெட்டுஞ், சித்திக ளெட்டிஞ் சிவபதந் தானெட
ஞ், சுத்திக ளெட்டிசன் ஞென்னட மாடுமே. (கஈ)

மேகங்க ளேழும் விரிகடற் றீவேழந், தேதகங்க ளேழஞ்

சிவபாற்கரனேழுந், தாகங்க னேழுஞ் சாந்தி தனிவேழம், மா
கின்ற நந்தி யடிகழி முடங்குமே (௨௭)

பொறபதிகூற்றி.

தெற்கு வடக்குக் கிழக்குமேற குச்சியி, லற்புத மா
னோ ரஞ்ச முகத்திலும் மொப்பில்பேரினபத துபய வுபயத்தி
ட, டற்பர னினது தனிநடஞ் செயயுமே. (௨௮)

அடியா ரரண்டி யானநகங் கண்டோ, ரடியா ரானவ ர
தகரு ன்றதேரோ, ரடியார பவரே யடியவ ராமா, லடியார்பொ
ன னம்பலத தாடல்கண் டோரே. (௨௯)

அடங்காத வெணை யடிகழி யடிவைத், திடங்காண்ப ரா
னநகத் தேயெனை யிட்டி, நடநதான செயுநகதி நனஞானக
கூத்தன, படங்கானசெய் துளளுட படிநதிருந் தானே. (௩௦)

உமபறிந் கூத்தனை யுத்தமக கூத்தனைச், செம்பொற் திரு
மனுட சேவகக் கூத்தனைச், சம்பநகக் கூத்தனைத் தற்பரக
கூத்தனை, யினபுற நாடியென னனபில்வைத் தேனே. (௩௧)

மாணிககக் கூத்தனை வண்டில்லைக் கூத்தனைப், பூணுற்ற
மனுட புரிசடைக் கூத்தனைச், சேணுற்ற சோதிச் சிவான
தக் கூத்தனை, யாணிப்பொற் கூத்தனை யாருரைப் பாரே ()

விமமும் வெருவுந் விழுமெழு மெய்சோருந், தம்மையுந்
தாமறி யாககள் சதிர்கெடுஞ், செமமை கிறந்த் திருவம் பலக்
கூத்து, ளமமலாப் பொற்பாதத் தனபுவைப் பாராகட்கே. ()

தேட்டறுஞ் சிறகை திகைப்பறும் பிண்டத்தன, வாட்ட
றுங் கால்புநதி யாக வரும்புல, ஞெட்டறு மாணை யறுமுளாத
தானக, நாட்ட முறுக்குறு நாடகங் காணவே. (௩௨)

காளிபோ டாடிக் கணகா சலததாடிக், காளியோ டாடிக்
குலவாத தேயாடி, நீடிய நீர்திகால் நீள்வா னிடையாடி, கா

ஞற வம்பலத் தேயாடி நாதனே. (௨௫)

மேரு நடுநாடி மிக்கிடைபிங்கலை, கூருயிவ் வானினி லங்
கைக் குறியுதுஞ், சாருந நிலைவனத தணமா மலயத்து, டேறு
ஞ் சுழனை யிவைகிவ பூமியே. (௨௬)

பூதல மேருப் புறத்தான தக்கண, மோது மிடைபிங் க
லையொண் சுழனையாம், பாதி மதியோன பயிற்றிரு வம்பல,
மேதயில் பூதாண்டத் தெலையி னீறே. (௨௭)

பொற்றில்லைக்கூத்து

அண்டங்க னோரேழு மம்பொற்பதியாகப், பண்டையா
காசங்க னைநதும் பதியாகத், தெண்டினிற் சத்தி திருவம பலமா
கக், கொண்டு பரஞ்சோதிக கூத்துகந தானே. (௨௮)

குரானநத ரேகையாய்க் கூர்நத குணமாய், சிரானநதம
பூரித்துத் தெனறிசை சோந்து, புரானநத போகனாய்ப் பூவையு
ந தான, சிரானநத மாகி நிருத்தஞ்செய் தானே. (௨௯)

ஆதி பரனாட வங்கைக் கனலாட, வோதுஞ் சடையாட
வுனமத்த முற்றாடப், பாதி மதியாடப் பாரண்ட மீதாட, நா
தமோ டாடினா னாதாகத் நட்மே. (௩௦)

கும்பிட வம்பலத் காடிய கோனட, மம்பர னாடு மகிலா
ண்ட நட்மாளா, செம்பொரு ளாகுஞ் சிவலோகஞ் சேர்ந்த
ற்றா, லம்பர மோனனா னநத்தி லுண்மையே. (௩௧)

மேதினி மூவேழ யிசுமண்ட மோரோழு, சாதக மாகுஞ்
சமயங்க ணுறநெடிக், நாதமோ டநத நடானகத் காற்பதப்,
பாதியோ டாடிப் பரணிநு பாதமே. (௩௨)

இடைபிங் கலையிம வானே டிலங்கை, நடுநினை மேரு ந
டுவாஞ் சுழனை, கடவுக் நிலைவனங் கைகண்ட மூலம், படர்
வொன்றி யென்னும் பரமாம் பரமே. (௩௩)

ஈரூன கன்னி குமரிபே காவிரி, வேறு கவதீர்த்த மிக்கு
ள்ள வெற்பேழுள, பேரூன வேதா கமமே பிறத்தலான, மா
ரூத தென்றிசை- வையகஞ் சுத்தமே. (௩௪)

காதத தினிலாடி நாறபதத கேயாடி, வேதத்தி லாடித்
தழுவந மீதாடிப், போதத்தி லாடிப் புவந முழுகாடுக, தீத
ற்ற தேவாதி தேவர் பிரானே. (௩௫)

கேவரோ டாடித் திருவம பலத்தாடி, மூவரோ டாடி
முனிசனத் தோடாடிப், பாவினு ளாடிப் பராசத் தியிலாடி
க, கோவினு ளாடி யிங் கூததப் பிரானே (௩௬)

ஆறு முகத்தி லகிபதி நானென்றுங், கூறு சமயக் குருப
ர னானென்றுங், தேறினா தெற்குத் திருவம் பலத்துளே, வே
றினறி யண்ணல் விளங்கின ருனே. (௩௭)

அம்பல மாடரங் காக வதனமீதே, பெம்பர னுடு மிரு
தாளி னீரோளி, யுமபர மாமைநத நாதத்து ரோகையு-, டம
பத் மாய்நின்று தானவந தருளுமே. (௩௮)

ஆடிய சாலு மதிற்சிலம் போசையும், பாடிய பாட்டும ப
லவான கட்டமுங், கூடிய கோலங் குருபரன னொண்டாடத்,
தேடியு ளேகண்டு தீராகற்ற வாரே. (௩௯)

இருதயந தன்னி லெழுநத பிராணன, கரசர னுதி கலக்
கும்படியே, வரதன மனநினின் மாணிக்கக் கூத்தன, குரவ
லு யெங்கணுங் கூத்துகந தானே. (௪௦)

அற்புகககூத்து.

குருவுரு வன்றிக குனிககு முருவ, மருவுரு வாவது மஞ்
வருவே, திரிபுரை யாகித் திகழ்கரு வானு, முருவரு வாகு மூ
மையவ டானே. (௪௧)

திருவழி யாவது சிற்றம்பலத்தே, குருவடி யுள்ளக் குனி
க்கு முருவே, யுருவரு வாவது முற்றுணர்ந்தோர்க்கு, வருள்வ
ழி யாவது மவவழி தானே. (சஉ)

நீருகுசிரசுடை பன்னிரண் டங்குல, மோடு முயிரெழுத
கோங்கி யுகித்தி—, காடுமின னாகார்த நம்பெரு மானாக, தா
டு மிடந்திரு வம்பலந தானே. (சஉ)

வளிமேக மின்வில்லு வானக வோசை, தெளிப விசுமபி
ந் திகழ்கரு வாறுபோல், களிபொளி யாறுங்கலந்துடன் வே
றா, யொளியுரு வாதி யொளிததுகின் றானே. (சச)

திமுக லேந்துக திசைபெட்டுங் கீழே லு, மாயு மறிவிலு
கப்புற மாணநக, மாயைமா மாயை கடந்துகின் றாகாண, நா
யக னினது நடஞ்செய்யும வாறே. (சரு)

கூத்தன கலத்திடுங் கோலவளை யானொடுங், கூத்தன கல
நதிடுங் கோதிலா வானநதங், கூத்தன கலத்திடுங் கோதிலா
ஞானத்துக, கூத்தனங் கூத்தியுங் கூத்தகின் மேலே. (சசு)

இடங்கொண்ட சத்தியு மெனதை பிரானு, நடங்கொண்
டுகின்றமை யானு மறிந்தேன, படங்கொடு கின்றவிப பல்லுயி
ராகவெல்லா, மடங்கலுந் தாமாபகின் றாகின் றானே. (சா)

சத்தி வடிவு சகலவா னநதமு, மொத்தவா னந்த முமை
யவள மேனியாளு, சத்தி வடிவு சகலத் தெழுந்திரண், டொ
த்தவா னநத் மொருநட மாமே. (சஅ)

நொறிகுரு நேரே புருவத் திடைவெளி, யுற்றுற்றுப் பார்க்
க வொளிவிடு மந்திரம், பற்றுக்குப பற்றும்பரம னிருநதிட
ஞ, சிற்றம்பலமென்று சேர்கதகொண்டேனே. (சக)

அண்டங்க டத்துவ மாசிச ஐகாசிவந, தண்டினிற் காத்த
வி சாம்பவி யாதனந, தெண்டினி லேழுஞ் சிவாசன மாகவே,
கொண்டு பாஞ்சோதி கூத்துகந் தானே. (கா)

மன்று நிறைந்த விளக்கொளி மாமலர், நன்றிது தாணித
முநாநொடு துறவை, சென்றது தானொரு பத்திரு துருள, நி
னறது தானெடு மண்டல மாமே. (௩௧)

அண்ட மெழுகோடி பிண்ட மெழுகோடி, தென்கிணை
சூழ்ந்த திசைக ளெழுகோடி, யென்டிசை சூழ்ந்த விலிவக
மெழுகோடி, யண்ட டைஞ்செயு மாலயந தானே. (௩௨)

ஆகாச மாமுட லங்கா முபலக, னேகாச மாநதிசை யெ
டநிந் திருக்கைகண, மோகாய முக்கண்கள மூனொளி தானு
க, மாகாயன மனீறுள நடஞ்செய்க்கு னானே. (௩௩)

அம்பல மாவ தீவல் சராசர, மம்பல மாவது வாதிப் பி
ரானடி, பம்பல மாவது வப்புத்தீ மண்டல, மம்பல மாவது
வருசெழுத தாமே (௩௪)

கூடிய திணமுழ வங்குழ லோமெனது, வாடிய மாநுட
ராதிப் பிரானெனன, நாடிய நறகண மாரமபல் பூதங்கள்,
பாடிய வாறொரு பாண்டரங் காமே (௩௫)

அண்டத்திற் றேவாக ளப்பாலேத கேவர்க, ளென்டிசை
சூழபுவி க ளுள்ளுள்ள தேவாகள, புண்டரீ கப்பதப பொன்ன
ம பலககூத்து, கண்டிசே விததுக் கதிபெறு வாகாளே (௩௬)

புளிக்கண் டவாககுப் புனலுறு மாபோற், களிக்குந் திரு
ககூத்துக் கண்டவர்க் கெல்லா, மளிககு மருட்கண்ணீர் சோர்
நெஞ் ஈருக்கு, மொளிககு ளானந்தத தமுதுறு முளளத்தே

திண்டாடி வீழைக சிவானந மாவது, வுண்டார்க கு
ணர்வுண்டா முன்மத்தஞ் சித்திக்குங், கொண்டாடு மன்றுட்
சுளிககுந் திருக்கூத்து, கண்டார் வருங்குணங் கெட்டார்ககு
மொககுமே. (௩௭)

அங்கி தமருக மக்குமா லைபாச, மங்குசஞ் சூலங் கபால
முடனஞானந், தங்கு மபயந் தருநீல மும்முடன், மங்கையோ
ர பாகமாய் மாநட மாடுமே. (௩௮)

ஆடல் பதினோருறுப்பு மடைவாகக், கூடிய பாதஞ் சி
லப்புக்கை கொளதுடி, நீடிய நாதம் பராற்பர நேயத்தே,
யாடிய நகதி புறமகத காணே. (௯௮)

ஒன்பது மாட யொருபதி னுறூட, வனபுறு மார்க்கவக
ளாறு முடனூட, வினபுறு மேழினு மேழைம்பத தாரூட, வ
னபது மாடின னுணகதக கூததே. (௯௯)

ஏழினி லேழா யிகழ்செழுத தேழதா, பேழினி லொன
று யிழிந்தமைந் தொனருக, பேழினிற சன்மார்க்க மெங்கள்
பரஞ்சோதி, யேழினை நாடகத தேயிசைந் தீானே (௧௦௦)

மூன்றினி லஞ்சாகி முந்நூற்றறுபதாய், மூன்றினி லாரு
ய முத்தபன்னீர் மூலமாய், மூன்றினி லக்கமுடிவாகி முந்நி
யே, மூன்றினு மாடின னு மோகாநகத கூததே. (௧௦௧)

காமுடி வானவர் தம்முடி மேலுறை, மாமணி யீசன மல
ரடித தாளினீன, வாமணி யன்புடை யார்மனத் துள்ளெழுங்
காமணி ஞாலவ கடநதுநின் றானே (௧௦௨)

புரிந்தவ னுடிற் புவநவக னோடுக, தெளிந்தவ னுடுமன
வெங்கள் சிநகை, புரிந்தவ னுடிதபல் பூதவக ளாநி, டுரிந்
தவ னுடல்கண்டின்புற்ற வாதே. (௧௦௩)

ஆதி நடஞ்செய்தா னென்பாக ளாதர்க, ளாதி நடஞ்செய்
கையாரு மறிசில, ராதி நடமாட லாரு மறித்தபி, னாதி நடமா
ட லாமருட் சததியே. (௧௦௪)

ஒன்பதோ டொன்பதா முற்ற விருபகீக், தனபுறு கோ
ண மசிபத்த தாடிடத், துன்புறு சத்தியுட் டோன்றிநின் றூட
யே, யன்புறு வெக்கைநின் றூடலுற் றானே. (௧௦௫)

தத்துவ மாடச் சநாசிவந் தானூடச், சித்தமு மாடச் சிவ
சத்தி தானூட, வைத்த சரரசர மாட மறைபாட, வத்தன மா
டின னுணகதக் கூததே. (௧௦௬)

இருவருங் காண வெழிலம் பஸத்தே, யுருவோ டருவோ
ருபர ருபமாய்த், திருவருட் சததிக்குள சிததனா னநத, ன
ருளுரு வாகநின் ருடவற ருனே (௬௧)

சிவமாடச் சததிபு மாடச சதததி, லவமாட வாடாத வ
ம்பர மாட, நவமான தத்துவ நாதாநத மாடச், சிவமாடும
வேதாநதச் சிததாநதத் துள்ளே. (௬௨)

நாதத்தி னநதமு நற்போத வந்தமும், வேதத்தி னநதமு
மெய்ச்சிவா னநதமுந, தாதற்ற நல்ல சதாசிவா னநதத் த,
நாதப பிரமஞ சிவநட மாருமே (௬௩)

சிவமாதி யைவா திண்டாட்ட முநதீரத, தவமார பசுபா
ச மாருக தனிததுத், தவமாம பரனெங்குந தானாக வாடுந,
தவமாரு சிவாநநதத் தோர்ஞானக கூததே. (௬௪)

கூடிநின் ருனொரு காலதநத் தேவாகள, லீடநின் ருன
விகா தாவென்னு நாமத்தைத், தேடநின் ருனறிக முஞ்சுடா
மூனொருளி, யாடநின் ருனென்னே யாடகொண்ட வாறே (௬௫)

நாதத் துவங்கடந காதி மறைநமபி, புகத் துவத்தே பொ
லிகதினப மெயதினா, நேதத் துவமு மவறெழுநேதையும், பே
தப் படாவண்ணம பின்னநின் ருனே. (௬௬)

ஆனநத மானநத மெனப ரறிவில, ரானநத மாநட மாரு ம
றிகில, ரானநத மாநட மாரு மறிததபின், ருனநத மந்திட மா
னநத மாமே (௬௭)

திருநதநற் சீபென் றுகறிய கையு, மருந்தவர் வாவென ர
ணைத்த மலர்க்கையும், பொருநதி லிமைப்பிலி யவ்வென்ற பொ
ற்கையுந, திருநதத் தியாந் திருநிலை மயவே (௬௮)

மருவுந தடியுடன் மன்னிய விச்சு, மருவிய வப்பு மன்ன
டன கையுங், கருவின மிதித்த கமலப் பதமு, முருவில் சிவாய
நமடுவென யோதே. (௬௯)

அரன்றுடி தோற்ற மமைத்த நிதியா, மரணங்கி கன்னி
லறையிற சங்கார, மரணுற தனைப்பி லமருந் திரோதாயி, யர
னடி மெனறு மறுக்கிக மென்னே. (௭௮)

தித்திரட சோதி கிகழொளி யுளனொளி, கூதகனைக க
னாடவக கோமளக கண்ணினா, மூர்த்திகண மூவா முதல்வ
னிடெசெல்லப, பாரததனா வேதவகள பாடினா தானே.

நகதிபை மெக்கைபை ஞானாத நிலையனை, மந்திர மொன
றுண மருவி யதுகடந, சுநகர வானகதி னபபுறத தப்பா, சுந
தரக கூதநனை யெனசொல்லும வாரே. (௮)

சீப குருநதி சிருவம் பலத்திலே, யாயுறு மேனியை யா
ரு மறிகிலா, தீயுறு செமமை வெருபபொடி மததனமை, யாயு
று ரோனி யனைபுக லாமே (௮௪)

தானுன சத்தியுந தற்பரை யாய்ந்திருந், தானும பரற
கு முயிரகருந சகுவிசை, ஞானுதி பேத நடத்த நடிதகரு,
ளானு லரனடி நேபதத தாமே (௮௨) ஆக கருநு.

ஆகாசப்பேறு

உளளத்து னோமென விச னெருவனை, யுள்ளத்து னேயங்
கி யாய வொருவனை, யுள்ளத்து னேங்கி யாய வொருவனை, யுள
ளத்து னேயுட லாகாய மாமே. (௯)

பெருநில மாயண்ட மாயண்டத தப்பாற், தருநில மாப்
பினற கொள்கைய னீசன, பெருநில மாய்நின்று தானகிய தா
ளோ, னருநிலை யாய்நின்று வாழிப் பிரானே. (௧௦)

அண்ட வொளியு மகண்ட வொளியுடன், பிண்ட வொளி
யாற் பிதற்றும் பெருமையை, யுண்ட வெளிகளுள் ளொளிககு
ளொளிதந்து, கொண்ட குழியைக் குலைத்தது தானே. (௧௧)

பயனுறு கணனிமர் போகத்தி னுள்ளேபயனுறு மாதிப் ப
ரஞ்சுடாச சோதி, யயனெடு மாலந் யாவகை நினைதிட, யோ
நேறி யாயொளி பெரனறது வாமே (ச)

அறிவுக் கறிவா மகண்ட வொளியும், பிறியா வுததினிற்
பேரொளி மூன்று மறிபா தடங்கிடி லத்த னடிகுட, பிறிபா
திருக்கற் பெருங்கால மாமே. (ரு)

ஆகாச வண்ண னமரா தலக்கொழும், தேகாச மாசுண மி
ட்டங் கிருந்தவ, ஞகாச வண்ண மமரநதுநின் தப்புற, மாகா
ச மாயங்கி வண்ணனு மாமே. (சு)

உயிரகின்ற வாறு முலகமு மொக்க, வுயிர்க்கின்ற வுள
னொளி சோகின்ற போது, குயிறகொண்ட பேதை குலாவி யு
லாவி, வெயிறகொண்டென னுளளம் வெளியது வாமே. (ஏ)

நணுகி லகல்கில னாத னுலகத், தணுகி லகன்ற பெரும்பதி
நநதி, நணுகிய மின்னொளி சோதி வெளியைப், பணியி னமுத
ம பருகலு மாமே (அ)

புறத்துளா காசம புவந முலக, மகத்துளா காசமெம மா
தி யறிவு, சிவத்துளா காசஞ் செழுஞ்சுடாச சோதி, சகத்து
ளா காசந் தானஞ் சமாதியே. (க) ஆகக்

ஞானோதயம்.

மணசகதி யிற்கண்ட மன்னன வாகும், கனவுற வானநத
ங் காண்ட லதனை, வினவுற வானநத மீவொழி வென்ப, வின
முற்று னந்தியா னநத மிரண்டே. (ங)

கரியட்ட னையன் கபாலங்கை யேநதி, பெரியு மிளம்பிகை
குடுமெம மாணையரியுன பெரியு னென் றுட்பட்ட தல்லாத், கரி
யன்கொல் சேயன்கொல் தாண்கின்றி லேனே. (உ)

மிககாரமுதண்ண நஞ்சுண்ட மேலவன், தக்கா ருரைத்
த தவநெறி யேசென்று, புககா லருளும் பொன்னுரை ஞானத்
தை, நககார கழல்வழி நாடுமி னீரே (௩)

விளககைப பிளநது விளககினை யேற்றி, விளக்கிணக குள
ளே விளககினைத் தூண்டி, விளககில் விளககை விளக்கவல் லா
ராகு, விளககுடை யானகழல் மேவலு மாமே. (௪)

தத்துவ மெங்குணடு தத்துவ னவகுணடு, தத்துவ மெங்
கில்லை தத்துவ னவகில்லை, தத்துவ ஞானத்தின மனமை யறி
நதபின, தத்துவ னவகே தலைப்படுத தானே. (௫)

விசும்பொன்று தாவகிய மெய்குஞானத் துள்ளே, யசும
யினி னுறிய தாரமு தாகும், பசுமபொன நிகழும் படாச
டை மீசே, குசுமப மலாககநகவ கூடிநின் றானே. (௬)

முத்தின் வயிரத்தின் முன்னீர்ப் பவளத்தின், கொத்த
ம பசுமபொன்னின் னுவொளி மாணிகக, மொத்தய ரண்டத்
துள்ளமா சோதியை, யெத்தனமை யேறென்று கூறுசெய் ளீ
ரே. (௭)

நானென்றுந் தானென்று நாடினே னுடலு, நானென்று
ந தானென நிரண்டில்லை யென்பது, நானெனற ஞான முத
ல்வனே நல்கின, னானென்று நாணு நினைப்பொழிந் தேனே ()

ஞானத்தி னன்னெறி நாதாந்க னன்னெறி, ஞானத்தி
ன்னெறி நானென றறிவோகன, ஞானத்தி னல்லியோக ந
ன்னிலை யேந்ததன், ஞானத்தி னைமோன நாதாந் தவேதமே

உய்யவல் லாரகட குயிரசிவ ஞானமே, யுய்யவல் லார்கட
குயிரசிவந தெய்வமே, யுய்யவல் லார்கட கொடுக்கமயிரணவ,
முய்யவல் லாரறி வுள்ளறி வரமே. (௧௦)

காணவல் லார்க்கவன கண்ணின் மணியெரககுங், காண
வல் லார்க்குக் கடலி னமுதொகுகும், டேணவல் லார்க்குப பி

ழைப்பிலன் பேர்கந்தி, யானவல் லார்க்கே யவன்றுணை யாமே.

ஒமெனு மோரெழுத துணைநிறையோசைபோல, மேனி
நற தேவா விருடபும விழுப்பொருள, சேயநிறை செஞ்சுட ரெ
டபெரு மானடி, யாரநிறை தேவ ரகம்படி யாமே. (௧௨)

ஆக என்.

சத்தியஞானநதம்.

எப்பாழும் பாழு மிபாவுமா யனறாக், முப்பாழுவ கிழுள
முப்பாழு முன்னியை, யிப்பாழு மின்னவா நென்ப திலாவின
பத, தற்பாளு னுநைநத தானது வாருமே (௧)

நொம்பதந கற்பதஞ் சொன்ன துரியம்போ, நம்பிய முன
றாக் துரியதது நனறும், மமபுவி யுனற வதிசூக்க மப்பாலைச,
செம்பொரு ளாண்டநாள் சோநததி தானே (௨)

மன்னுஞ் சத்தியாதி மனியொளி மாசோபை, யன்னதோ
டொப்ப மிடலொனற மாறது, வினனிப புறபல மொணசீ
ந்மனனம், பன்னிய சோபை பகராறு மானதே (௩)

சத்தி சிவனபர ஞானமுஞ் சாறறுங்கா, லுபத்த வநத
ஞ் சிவமுய ரானநதம், வைத்த சொருபத்த சத்தி வருகுரு, வு
பத்த வுடலிவை புறபலம் போலுமே. (௪)

உருவுற பலநிற மொணமனஞ் சோபை, தரநிற்ப போலு
யித தற்பரந தன்னின, மருவச சிவமெனற மாமுப பதத்தின,
சொருபதகன சத்தியாதி தோனறநிற றுனே (௫)

நினைபு மளவி செகிழ வண்ணகிப, புனையி லவனைப பொதி
யலு மாரு, மெனையுமென்கோணநதி தன்னருட் கூட்டி, நினைபு
மளவி னினைப்பித தன்னே. (௬)

பாலொடு தேனும் பழத்து ளிரதமும், வாலிய பேரமுதா
கு மதாரமும், போலுந் துரியம் பொடிபட வுளபுகச், சேல மயி
ரககர குறுந்தேக் திமிமே. (௭)

அமரத் துவங்கிடந் தண்டங் கடந்து, திமர்த்து நினைத்
னிமைய னீசன், பவளத்து முததம் பணிமொழி மாதா, துவ
ளற்ற சோதி தொடர்துநின் றானே (௮)

மத்திம மாறாறு மாறறி மலநீககிச, சுததம தாகுந் துரிய
த துரிசறறுப், பெத்த மறச்சுவ மாசிப பிறழவுற னுச, சத்தப
ஞாளுத்தஞ் சாராதன்ன ஞானியே. (௯)

சுவமா யவமான மும்மலந் தீரப, பவமான மும்பாபாநப்
பற்றறப பற்றத் ,தவமான சத்திய ஞாளுநந் தகதே, தவ
மார துரியஞ் சொருபம தாமே (௧௦) ஐ. ஐ. ஐ.

சொருபோதயம

பரம குரவன பரமெங்கு மாகித், திரமுற வெங்களுஞ் சே
நகொழி வறறு, நிரவு சொருபத்து ண்டிஞ் சொருப, மரிய து
ரியத் தணைத்துநின் றானே. (௧)

குலைக்கின்ற நீரிற் குவலப நீரு, மலைக்கின்ற காறறு மன
லோடா காச, நிலத்திடை வானிடை நீண்டகன றானே, வ
ளைத்து வலஞ்செயு மாறறி யேனே. (௨)

அங்குநின் றுணயன் மால்முதற் தேவாக, னெங்குநின் று
ரு மிதையெனென தேத்துவா, தங்குநின் றுனரனி நாயக னெம
யிறை, பொங்குநின் றுணபுவ ஓடதி தானே (௩)

சமையச சுவநிந் தனையந் பாமற, சமையறற் காமாதி கார
ண மெட்டிக, திமிரச் செயலுந் தெளிவுட னன்னே, ரமராக கதி
பதி யாகிந்ற போரே. (௪)

முவகை கைவத் தொருவன் முதலுந், வாயதுவேறா ம
துபோ லணுப்பரன், சேய்சிவமுத் துரியத்துச சோபற், வேபு
நெறியென நிறைநூ லியமபுமே. (௫)

உருவனறி யேநின் றுருவம் புணரக்குங், கருவனறி யேநி

னறு தான்கருவாகு, மருவனறி யேநின்ற மாயப் பிரானை, ரு
ருவனறி பாவாகருங் கூடவொண னாதே (௬)

உருவ நினைப்பவாக குளஞ்ஞகு சோதி, யுருவ நினைப்பவ
நழியங் காண்ப, ருருவ நினைப்பவ ரும்பரு மாவ, ருருவ நினைப்
பவ ருலகத்தில் யாரே (௭)

பரஞ்சோதி யாகும் பதியினைப்பதறாப, பரஞ்சோதி யெ
னறுட புகந்ததற பினைப்ப, பரஞ்சோதி யுணனாண படியப் ப
டியுட, பரஞ்சோதி தனைப்ப பறையககண டேனே (௮)

சொரூப முருவங் குணந்தொல விழங்கி, யரிபண வுறப்ப
மாமாறுபோல, பருவப் சகதிபாதி நானகு மதித்த, சொரூப
ங் தாவண சகோதயத டானே (௯)

உனாயற்ற வான்கத் தோன சொரூபத்தன, கரையற்ற ச
ததியாதி காணி லகார, மருபுற னுகார மகாரம தாக, வனாப
ற்ற தாரத்தி லுள்ளொளி யாரே (௧௦)

கலைநின்ற சாழ்வனா மிது தவஞ்செய, முலைநின்ற மாத்தி
மாததிபை யானை, பலைநின்ற பொல்லாப பிறங் கடந்த, க
லைநின்ற களவனிற கண்டுகொண்டேனே (௧௧)

உமா நறிகே எனகத்தி னருமபொருள, போமா நறிகதே
ன புருமாறு மீனென்றே, டேமாடப திலலை யினியோ ரிடரிலலை
நாமா முலவனா நானென லாமே (௧௨) ஆகக் கருது

ஊழ்.

செறறினென சீவ்னென செஞ்சாக தணியினென, மத்தகத
தேபர் காட்டி மறிக்ஞென, வித்தக னாகதி விதிவழி யல்லது,
த்ததுவ ஞானிக் டனமைகருன றாரே (௧௩)

நானமுனைஞ் செயத விதிவழி நானல்லால், வானமுனை
னஞ் செயதவஞ் வைத்தகோ மாட்டிலலை, கோனமுனைஞ்

சென்னி சூறிவழி யேசென்று, நானமுன்னஞ் செய்ததே கன
வல்ல மானகே (உ)

ஆறிட்ட துணமண லாகே சுமவாகே, கூறிட்டுக் கொண்டு
சுமநதறி வாரிலலை, நீறிட்ட மேணி நிமிசடை நகதியைப், பே
றிட்டென நுள்ளம் பிரிபக் லாவே (ங)

வாணன் திழுகநிலை மாகடற பொங்கிலைன், காவின்ற
செக சிக கலந்தடை வேகிலைன், குறெனநி மாருதரு சுண்ட
மடிக்கிலை, குறெனநி நாதனை நாமிய னுனே (ஈ)

ஆனை தூக்கிலை னமபூ டறுக்கிலைன், காந்த துழுவை
கலந்த வளக்கிலைன், நேனைப் பசியினி லெம்பெருமானவை
தக, ஞானத் துழவின் நானுழ வேனே (ஐ)

கூடுகெடனமறறோ கூடுசெய வானுள, னுடுகெடினு நா
ரெகடு வாரிலலை, ஈடுகெடினமறறோ ஈடுபுக காலொகரு ம, பா
டது நந்தி டரிசறி வாராககே (க) ஆட உரச

சிவதரிசம்

சிகதைய தென்னச் சிவனென்ன வேறிலலை, சிகதையி னுள
ளே சிவனும வெளிப்படுஞ், சிகதை தெளிபத தெளியவல லாக
டஞ்ச, சிகதையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே (க)

யாககு மனமு மறைந்த மறைப்பொரு, னோகருமின னோ
ககப் படுமபொரு னுண்ணிது, போக்கென்று மிலலை வரவின
லை கேடிலலை, யாககமு மததனை யாய்ந்துகொள வார்க்கே ()

பரனாயப் பராபர னாகிய பராசென், றுரனாய வழக்க
ற வொன்னடா தானாயத், தானாயத் தனதென் வாதறி, வொ
ன்னு, வரனா யுலகி லருளபுரிந் தானே (ங) ஆட உள.

சிவரூபதரிசகம்.

ஒத மயிசகா ரெறுமமு துறிய, பேத மபேரம பீரழா
த வானநத, மாதிச சொருபங்கன மூனநகன தப்பாலை, வே
தக மோதுகு சொருதின மேனமையே (க)

உணாவு மவனே யுயிரு மவனே, புணரு மவனே புலிய
வனே, யினரு மவனறனை பெண்ணலு மாகான, துணரின ம
லாககநத துணனின் ருனே (உ)

துணனின் ருனறனை யுனனிமுன லுவிரு, முனனி யவ
நதகு குறையை முடித்திடு, மனவிய கேள்வி மறைபவன் மா
நவன், செனவியு ணினததோர கேற்றதத லுமே (ங)

மின்னுற சநகை விழித்தேன விழித்தலுந, தன்னுற
சோதி தலைவ வினையிலி, பொன்னுற மேவிப புரிசடை நக
தியு, மென்னுற றறியலு செனவிழிந தானே (ச)

சுத்திய ஞானத தவிபபொரு ளானநதரு, சிதரத்தி விவ
லாச சிவானநதப பேரொளி, சுத்தப பிரம துரியந துரியத்த,
ஞுத்தத துரியத துற்பே ரொளியே (ரு)

பரனல்ல நீதிம பராபர னல்ல, வுரனல்ல மீதுண ரொண
சுட ரல்ல, குரனல்ல தானவை யாயல்ல வாரு, மரனல்ல வா
னநதத தப்புறத தானே. (க்)

முகதியுரு சித்தியு முறிய ஞானததோன, பத்தியு ணின
று பரநதன்னு ணினதுமா, சுத்தியு ணினனோகருத தத்தவங
கூடலாற, சுத்தியகனரோ ககானநத போதனோ (ஞ)

துரிய வதிகளு சொல்லும பாழா, மரிய துரிய மதிதம்
புரியில், விரியுங் குவியும் விளளா மிளிருநதன், ஐருவுந திரிய மு
வைப்பதெவ வாறே. (சி) ஆக ௨௧௫.

முத்திபேதம், கர்மநிர்வாணம்.

ஒகியமுத்தி யடைவேயுயிர்பர, பேதயி லச்சிவ மெய்துந் துரியமோ, டாதி சொருபச சொருபதத தாகவே, பேதயி லாநிரு வாணம பிறந்ததே (க)

பறறற தவாபத்தி நினற பரம்பொருள, கற்றற் தவாகறறுக கருகிய கண்ணுதல, சுறறற் தவர்க்ற்றி நினறவென சோதியைப, பெறறுற் தவாகள பிதற்றொழிந்தாரே. (உ) ஆ உகள்.

சூநநியசமபாஷண.

காயம் பலகை கவறைது கண்முனறு, யாயம் பொருவதோ ரைமபததோ ரககர, மேப பெருமா னிருந்து பொருகினற, மாயக கவறறின மறைப்பறி யேனே. (க)

துறு படாந்து கிடந்தது துநெறி, மாறிக கிடககும் வகையறி வாரில்லை, மாறிக கிடககும் வகையறி வாளாக்கு, ஆறிக கிடந்ததென னுள்ளனபு தானே (உ)

ஆறு தெருவி லகபபட்ட சந்தியிற, சாறு படுவன நானகு பணியுள, வேறற் கரியதோ ரேணியிட டப்பண, யேறலுற் றேனகட லேழு வகண டேனே (ங)

வழுதளை வித்திடப் பாகன முளைத்தது, புழுதியைத தோ ணடினேன பூசணி பூத்தது, தொழுதுகொண் டோடினா தோ டடக குடிகண, முழுதம பழுத்தது வாழைக கனியே (ச)

ஐபெனனும் வித்தினி லாண விளைப்பதோரா, செய்யுண்டு செய்யின் தெளிவறி வாரில்லை, மையணி கண்டன் மனம்பெறி னநநிலம், பொம்பொனறு மினறிப் புகவெளி தாமே. (ரு)

பள்ளசெய் யொனறுண்டு பாழசெய யிரண்டுள, கள்ளசசெய யககே கலந்தது கிடந்தது, வுள்ளசசெய் யககே யுழவுசெய வாரகடகு, வெள்ளசசெய் யாகி விளைந்தது தானே. (சு)

மூவண யேரு முழுவது முக்காணி, தாமணி கோலித த நியுறப் பாய்ந்திடு, காவண கோலி நடுவிற் செறுவுழார, கால

னை கோல்க களருமு வாரே (௭)

ஏதத மிரணயின வேழு துரவு, மூததா விறைகக விளையா
ன படுதகநீர், பாததியிற பாயாது பாழ்ப்பாயகது போயிடி
ற, கூத்தி வளாதததோர் கோழிப்புள ளாமே (௮)

பட்டிப்பசுக்க ளிருபத்து நாலு, குட்டிப் பசுக்களோ
ரேழுள வைத்துள், பட்டிப் பசுக்கள் குடப்பாற சொரியினும், ப
ட்டிப் பசுவே பனவறகு வாயத்ததே (௯)

நாற்றுப் பசுக்க ளிருபத்து நாலுள், ஆற்றுப் பசுக்க ளொ
ருகுடம் பாலபோதுங், காற்றுப் பசுக்கள் கறத்துண்ணுங் கால
த்து, மாற்றுப் பசுக்கள் வரவறி யோமே (௧௦)

சட்டா னகத்திற றலையான மச்சினமேல், மொட்டா
யெழுந்தது செம்பால் மலாந்தது, வட்டம் பட்டவேண்டி வரப்
மை மடித்தகிட்டுத், தட்டா னதனைத் தகைந்துகொண்டானே

அரிச்சினற நாற்றங்கா லல்லற கழவி, இரிக்கினற யோட
டரு சிங்கெனக் கட்டி, வரிக்கினற நல்ல னறவையைப் பூட்டி
ல், விரிக்கினற வெள்ளரி வித்துவித தாமே (௧௧)

இடாக்கொண்டு துவி யெருவிட்டு வித்திக், கிடாக்கொ
ண்டு பூட்டிக் கிளி முளைபை, மிடாக்கொண்டு சோறட்டு
மெள்ள விழுங்கா, ரடாக்கொண்டு செங்கெ லறுக்கின்ற வா
றே (௧௩)

விளைந்து கிடந்தது மேலைக்கு வித்தது, விளைந்து கிடந்த
து மேலைக்குக் காதம், விளைந்து விளைந்து விளைந்துகொள வா
ரக்கு, விளைந்து கிடந்தது மேவுமுக காதமே (௧௪)

களருமு வாராக் கருத்தை யறியோங், களருமு வாராக்
க் கருதலு மில்லை, காளருமு வாராக் களரின முளைத்த, வளரி
ள வஞ்சியின் வாய்ததலு மாமே. (௧௫)

கூப்பிடு கொள்ளாக் குழறிக் கொட்டகத், தாப்பிடு பா

சத்தை யங்கியுள் வைத்திட்டு, நாட்பட நின்று கலம்புருச தா
யிழை, மேற்பட வில்லத தினிதிருச தானே (௧௬)

மலைமேன மழைபெயய மாணகன்று துளளக, குலைமே லி
ருசத கொழுங்கனி விழ, வுலைமேலிருசத வறுப்பெனக கொ
லன, முலைமே லமிாதம பொழியவைத தானே (௧௭)

பாபபா னகத்தினே பாபபு வைந்துணர், மேம்பபாரு
மின்றி வெறித்ததுத திரிவன, மேடப்பாரு முண்டாடி வெநிய மா
—ங்கினுள், பார்ப்பாண பசுவைத்தும் பாலாடி சொரியுமே (௧௮)

அமாகக லோகத மரியேறு முப்பதந, சேமா விரண்டு —
டு திப்பிலி பொண்பதந, தாமாக குரட்சொளி தமமனத து
ளனன், மூவாக கடாவிடன மூடமிக்கன றுனே (௧௯)

மூதாத பொத்தகத தேட்டின பொருள்த, நெருநாச
கனனி தெளிந்திருந் தோக, மலராத மாட்டின மணத்தின ம
துவைப, பிறவாத வண்டு மணமுண்ட வாறே (௨௦)

போகின்ற பொய்யு ம புதுகின்ற பொய்வித்துங், கூகின்ற
நாவலின் கூழைத் தருககனி, யாகின்ற பைங்குழையுண்ணு
மைவரும், வேகின்ற கூரை விருத்திபெற றுரே (௨௧)

மூங்கி லெழுந்ததோ வேம்புண்டி வேம்பினிற், சாநது
கிடந்த பனைவினோர பாம்புண்டி, பாம்பைத் துரத்திட்டு வேம
பைத்தின் பாரினறி, வேம்பு கிடந்து வெடிக்கின்ற வாறே ()

பத்தப் பருமபுலி யானை பதினைஞ்சு, விதக்க ரைவா வி
கோதக ரீரேணம், ரத்தகு மூவ ரறுவா மருத்தவ, ரத்தலை
யைவ ரமாந்துகின் றுரே. (௨௨)

இரண்டு கடாவுண்டு விவரூரி னுள்ளே, யிரண்டு கடாவுக்
கு மொனறே தழும்பு, னிரண்டு கடாவு மிருத்திப பிடிக்கி, வி
ணரடு கடாவு மொருகடா வாமே. (௨௩)

ஒத்த மணக்கொல்லையுள்ளே சமனகட்டிப், பத்தி வலையி

ற பருத்தி நிறுத்தலான, முத்தக் கயிறுக மூவர்க ணூரின, ணீ
ததம பொருது நிரம்பநின் ருரே (௨௫)

கூகையும் பாம்புங் கிளியொடு பூனையும், நாகையும் பூமு ந
லிவி லுறைவன, நாகையைக் கூகை நனுக நிறுதலுலுங், கூகை
யைக் கண்டெலி கூப்பிடு மாறே (௨௬)

சூலைகின்ற நன்னகை யாங்கொங் குழக்கி, விலைகின்ற
யெள்ளெலி முன்று குணந்தா, இலைக்குப் புறமெனி லோடு மி
ருக்கும், புலைக்குப் பிறந்தவை போகின்ற வாரே (௨௭)

காடுபுக காரினி காணா கடுவெளி, கூடுபுக கானது வைய
து குதிரையு, மூடுபுக கானது வாறுள வொட்டை, மூடுபு தாவி
டின மூவனை யாமே (௨௮)

கூடையுஞ் சோறுங் குழாய்கித தெண்ணையும், காரையு நா
ணும் வளையலுங் கண்டவா, பாதையி லுற்ற பறகுகின்ற சிலை
டோ, லாறைக் குழிவி லமுந்துகின் ருரே. (௨௯)

துருத்தியுள ளக்கரை தோன்று மலைமேல், விருத்திகண்
சாணக்கப் போவாராழப் போதும், வருத்தியுண் ணின்ற மலை
மைத் தவிாப்பா, னொருத்தியுள ளாளவ னூரறி யோமே ()

பருததுங் கிளியும் படுபறை கொட்டத், திருந்திய மாதர்
திருமணப் பட்டார, பெருந்தவப் பூகம் பெறலுரு வாகு, மிரு
ந்திய டேறினி யின்புது வாரே. (௩௦)

கூடு பறவை யினாகொகதி மற்றத, ணுடுபுக் குண்டி ய
றுக்குறி னென்னொக்குரு, குடேறி நெய்புணடு மைகாண நிமிசி
ன்ற, பாடறி வாகக்குப் பயனெளி தாமே. (௩௧)

இலையிலை பூவுண் டினவண்டங் கிலை, தலையிலை வேரு
ணடு தாளிலை பூவின, குலையிலை கொய்யு மலருணடு கொய்யு
ந், தலையிலை தாமுந்த மயிாபுல ராதே. (௩௨)

அககண நின்றதோ ராலமரங்கண்டு, நக்கண வாழ்த்தி எ
டுவே பயன்கொளவா, மிக்கவ ரஞ்சு துயரமுங் கணிபோய்த,
நககவா தாழ்த்து கிடக்கின்ற வாறே. (நூச)

கூப்பிடு மாற்றிலே வனகா டிருகாதங், காப்பிடு களனா க
லந்துநின் றுருநா, காப்பிடு களனா வெளார் தொடர்ந்திடந
க, கூப்பிடு மீண்டகோர் கூனாகொண டாரோ. (நூடு)

கொட்டியு மாமபலு மூதத் குளத்திடை, யெட்டியும
வேம்பு மினியதோ வாழையுங், கடடியுந் தேனுங் கலந்தண
மாட்டாதா, ரெட்டிப் பழத்தக கிளைக்கின்ற வாறே. (நூக)

பெடைவணடு மாணவன்டும் டிடுகை வணணக, கொடை
கொண்ட பாசத்தக் கோலமுன டானுங், கடைவணடு தானு
ணணுங் கணகலந் திட்ட, பெடைவணடு தானபெற்ற தினபமு
மாமே. (நூஎ)

கொல்லையின் மேயும் பசுக்களைச் செய்தவ, நெல்லை கட
ப்பித் திறையடி கூட்டியே, வல்லசெய் தாற்றன மதித்தபி ன
லலது, கொல்லசெய் நெஞ்சங் குறியறி யாதே. (நூஅ)

தட்டத்த நீரிலே தாமனா பூத்தது, குட்டத்த நீற்ற குவ
ளை யெழுந்தது, விட்டத்தி னுளரே விளங்கவல் லார்கட்குக்,
குட்டத்தி லிட்டதோர் கொம்மட்டி யாமே. (நூக)

ஆறு பறவைக ளைந்தகத் துள்ளன, தூறு பறவை துனிக
கொம்பின மேலன, வேறும் பெரும்பதி யேழுங் கடந்தபிந்,
மாறுத லினறி மனைபுக லாமே. (சூ)

கொட்டனஞ் செய்து குளிக்கின்ற கூவலுள், வட்டனப
பூமி மருவிவந துறிகங், கட்டனஞ் செய்து கயிற்றூற் றெழுமி
யு, கொட்டனகு செய்கொளி யாவர்க்கு மாமே. (சூக)

ஏழு வளைகட லெட்டுக் குலவனா, யாழும் விசும்பின் லங்
கி மழைவளி, தாழு மிருநிலத் தனமையதுகண்டு, வாழ நினைக
கில தாலய மாமே. (சூஉ)

ஆலிங் கணஞ்செய் ககருகடச ளுலத்துச், சாலிங் கமைத்
தத தலைமை தவிரத்தனா, கோலிங் கமைத்தமின கூப்ப பற
வைகலா, மாலிங்கன வைத்தது முனபின் வழியே (௪௩)

கொடடுக்குந தாலி யிரண்டே யிரணிகக்குங், கொடடுக்கு
ந தாலிக்கும பாரா வலிதென்பா, கொடடுக்குந காலிக்கும
பாராசுரு மூன்றுக்கு, மீட்டம் வலிதென்ப ரீச னருளோ ()

கயலொன்று கண்டவா கண்டே யிருப்பா, முயலொன்று
கண்டவா மூவரு முப்பா, பறையொன்று பூசல் பிடிப்பா னொ
ருவன், மறையொன்று கண்ட தருவம்பொன் னுமே (௪௫)

கோரை பெழுந்து கிடந்த குரக்தினி, லாரா படாநது
தொடாநது கிடந்தது, நாரா படுகின்றபு போலல்ல நாந்ரா,
பாரா கிடச்சுப் படுக்கின்ற வாறே (௪௬)

கொல்லுமுக காதமுங் காடகாக காதமு, மெல்லு மயங்
கூக கிடந்த விருநெறி, பெல்லு மயங்கா தியங்கவல் லாசுடது,
வொல்லு கிடந்தசென னூபுக லாமே (௪௭)

஁ழயொன்று வித்து வொருங்கின காலத், செழுமழை
பெய்யா திருநிலச செவவி, தழுவி வினைச்சென்று தாமபய வா
து, வழுவாது போவா வளாசடை யோனே (௪௮)

பதுங்கிலும் பாயபுலி பன்னிரு காத, மொதுங்கிய தண்
கட லோத முலவ, மதுங்கிய வாகனி யாரமு துறப், பொ
துங்கிய வைவரைப் போயவினாத தானே. (௪௯)

தோணிபொன நேறித் தொடாநது கடல்புகு, வாணிபஞ்
செயது வழங்கி வளாமக, னீலிக கிறையுமே கெஞ்சி விலைகள
ாக, தாலிப் பழம்போ லளிக்கின்ற வபபே (௫௦)

முக்காத மாற்றிசே மூன்றுள வாழைகள், செக்குப் பழு
தத் திரிமலங் காய்ததன், பசுக்கூர் மிககார்ப் படங்கூரா கண்
னியர், ககரு மலருண்டு கடுவுநின் றுளோ (௫௧)

அடியுமுடியு மமைத்ததேன ராததி, முடியு துனியின்கண்

முத்தல்மூங்கில, கொடியும் பட்டையுங் கோடசர னீனையநது,
மடியும் வலம்புரி வாயத்ததவ வாறே (௫௨)

குன்றியும் பாம்பும் பசுமுடி வாணரக, தென்றிக் கிடங்கு
சிறுநரிக் கூட்டத்துத, குன்றாமை கூடித் தீராசி னினுததபிங்.
பன்றி நிறையைக் குறைக்கின்ற வாறே (௫௩)

மொட்டாத நெழுந்ததோர் மொட்டினிடு மொட்டினிக்,
கட்டுவிட டோடி மலாதலுங் காணலாம, பற்றுவிட டமமீன
பாழ்பட டோக்கினுற, கட்டுவிட டாக்ககனறிக் காணவொண
னரே (௫௪)

நீரனறிபபாயு நிலத்தினிற பசைசுடாம, யாவரு மென்று
மறிபவல் லாரில்லை, கூரு மழைபொழி யாது பொழிபுனல்,
தேரினிக் நீரமை திடரினில லாதே (௫௫)

கூகை குருநகம் தேறிக் குணமபயிற், மோக முலகுக கு
ணாகின்ற காலத்து, நாகமு மொன்று கடுவுரை செடதிற்ப,
பாகனா மாயநின்ற பண்பனு மாமே (௫௬)

வாழையுரு சூரையும் வந்திடங் கொண்டது, வாழைசுரு
ச சூரை வலிது வலிதென்பா, வாழையுரு சூரைபை வன்றுண்ட
ரு செபதிட்டு, வாழை யிடங்கொண்டு வாழ்கின்ற வாறே ()

நிலத்தைப் பிளந்த நெடுங்கட லோட்டிப, புன ததக சூர
வன புணாகத் கொழுமின், விலககுமின் யாவாகமும வேண்டி
ற குறைபா, கருத்தமு மின்றி யடுவது மாமே. (௫௭)

தளிர்க்கு மொருபிள்ளை தட்டா னகத்திற், விளிப்பதோ
ரா சங்குனடு வேந்தனை நாடிக், களிக்குங் குசவர்க்குங் காவிஞ்
யராக்கு, மளிக்கும பத்ததொன றுயந்தகொள வாரககே ()

குடைவிட்டுப் பேரந்தது கோயி லெருமை, படைகண்டு மீ
ண்டது பாதி வழியி, லுடையவன மந்திரியுள்ள லு மூரா, ரடை
யா நெடுங்கடை யைந்தொடு காணகே. (௫௮)

போகின்றவெட்டிம புகுகின்ற பததெட்டு, மாகிப் படைத்
தன வொன்பது வாய்தலு, காகமு மெட்டொடு நாலு புரவியும்,
பாகன விடாவிடிற் பணநியு மாமே. (௬௧)

பாசி படாநது கிடநது குளத்திடைக, கூசி யிருக்குங் குரு
கிணை தோநதுணனுந், துசி மறவன றுணைவழி யெய்திடப்,
பாசங் கிடநது பதைக்கின்ற வாதே. (௬௨)

சுமப மலைமே லெழுந்ததோர் கொம்புணடு, கொம்புக்கு
மப்பா லடிப்பதோர் காறறுணி, வம்பாய மலாநததோர் பூவு
ண்டப பூவுக்கு, வண்டாய கிடநது மணங்கொளவ னீசனே ()

வினையு தன்னிம விரவி யிசைமுரல், தானுவு மேவித் த
ருதலைப் பெயதது, வாணிபஞ் சிசுகென றதுவடை யாமுன்னங்,
காணயு மங்கே கலக்கின்ற வாதே (௬௪)

கொங்குபுக் காரொடு வாணிபஞ் செயதது, வங்குபுக் கா
லன்றி யாடநதறி வாரிலலை, திங்குபுக் காஸிரு ளாவ தறித்தி
லா, தங்குபுக் காாசிலா தாபதா தாமே (௬௫)

போதும் புலாநதது பொன்னிறங் கொண்டது, தாதவி
ழ புண்ணை தயங்கு மிருகணா, யேதமி லீச னியங்கு நெறியிது,
மாத நிருந்ததோர் மண்டலந தானே (௬௬)

கோமுற நமருங் குடிகளுந் தம்மிலே, காமுற் நகத்தி யி
டுவா கடைதொறு, மீவறற வெல்லை விடாது வழிகாட்டி, யா
முற நகட்டினு லேந்தண்ண லாமே. (௬௭)

தோட்டத்திற் மாம்பழந் தோண்டி விழுந்தக்கா, லாட
டின புறத்தி னரியழைத் தெனசெயு, மூட்டிக் கொடுத்தது முக
லவனை முன்னிட்டிக், காட்டிக் கொடுத்ததவா கைவிட்ட வாதே.

புலாநதது தாமென்று புடகள சிவம்பப், புலாநதது போ
தென்று பூங்கொடி புல்லி, புலம்பி னவளோடும் போக நுகரு
ம, புலமடனுக கென்றும் புலாநதிலை போதே. (௬௮)

தோணிபொன மூண்டு துறையில் விடுவன, வாணி மிதித்
துநின் னைவாகோ லுன்னதலும், வாணிபஞ் செயவாரா வழிமி
டை யாற்றிடை, யாணி கலங்கி லதுவிது வாமே. (௭௦)

ஆட உயிர்.

மோனசமாதி

ந்நொ ரிருந்தார கிடந்தா னெனவில்லை, செனறாதரு சி
தத மோன சமாதிபா, மனதேயு மங்கே மறைப்பொரு ளொ
னறுண்டு, செனருங் கணைந்தவா சோகின்ற வாறே (௧)

காடடுக குறியுங் கடந்தவா காரண,மேட்டின புறத்திலெ
ழுதிவைத தென்பயன், கூட்டுங் குருந்தி கூட்டி னல்லாது,
வாட்டின கழுத்தி லதாகிடந் தறதே (௨)

உணாவுடை யாாகட குல்கமுந் தோன்று, முணாவுடை
யாாகட குறுதுயரில்லை, யுணாவுடை யாாக ஞ்ணாகதவக கா
ல, முணாவுடை யாாக ஞ்ணாகதுகண்டாரே (௩)

மறப்பது வாயநின்ன மாயகன் னுடன், பிறப்பினை நீங்கி
ய பேரரு ளாள்ள, சிறப்புடை யாளதிரு மங்கையுந் தானு, மு
றக்கமில் போகத் துறங்கிந் தானே (௪)

துரிபங்கண் மூன்றுங் கடந்தொளிர் சோதி, யரிய துரி
ய மதினமீது மூன்றாய், விரிவு குவிவு விழுங்கியுமிழந்தே, யரை
யி லதுபூ திகத்தினுள ளானே. (௫)

உருவிலி யூனிலி யூனொன நிஸ்ஸி, திருவிலி திதிலி றே
வாகருந் தேவன், பொருவிலி பூதபபடையுடை யாளி, மருவி
லி வந்தென் மனம்புகுந் தானே. (௬)

கண்டறி வாரில்லை காயத்தி னந்தியை, யெண்டிசை யோ
ரு மிறைவெனன தேத்துவ, ரண்டங் கடந்த வளவிலா வான
கத்த, தொண்டர் முகந்த துறையறி யோமே. (௭)

சுதபர மல்ல சதாசிவன றுணலல, நிடகன மல்ல சுகள் ங
யையலல, யறபுத மாகியதுபோகக் காமமபேரற, சுதபணியின
றிக கலநதுநின் றுணே (அ)

முசுததிற கண்கொ ணி கண்கின்ற முடாகா, ளசுததிற
கண்கொண்பி காண்பதே யானநசு, மகடகுத தாய்தன மனூள
னே டாடிய, சுசுததைசு செரலலெனமுற செரலலுமா ரெங்
யனே (க)

அபிவி லுபபென வதசு னனைநதிநிசு, செபபு பரப
ரகு சோபர முமவிடிக, கபபுறு சொறபர மாளக கலநத
னா, பெபபடி யடபடி பெனனுமவ வாறே (கர)

கண்டாரக கழித்தாங் காஞ்சிற்த தினபழந், தினறாக க
றியலா மபபழந் தினசுவை, பெண்டா ன்ரமபி மடவிய ளா
முற, கொண்டா னறியன குணமபல தானே (கக)

நகுபிருநதா னநிவு — டெருவினே, சகுதி சமாதிக டானே
யொழிந்தது, வகுதியினுள்ளே யுதிததெழுஞ் சோதிநபப, பு
நதியி னுலே புணாநதுகொண் டேனே (கஉ)

விதறு படாவண்ணம வேறி நந தாயநது, பகுறு படாடு
பழமறை பாராத்துக, கதறிப பாண்டக கடநந்சுக சுதபனை, பு
தறிப பாழி லொடுங்குகின் றேனே (கங)

வாடா மலாபபுனை சேவடி வானவா, கூடா ரரெனறி நா
டொறு மின்புறசு, சேடா கமலசு செழுஞ்சு — ருடசென்று, நா
டா ரமுதுற நாடா ரமுதே (கஊ)

அதுககென றிருவ ரமாகதசொற கேடமிட, பொதுககென
க காமம புலப்பபி மாபோ, லதுககென்று வேறே சமைநா
ரைசு காண, மதுககொணறைத தரரான வளந்தரு மனறே ()

தானு மழிந்த தனமு மழிந்தநீ, நினு மழிந்த யுயிரு மாழி
நதுடன், வானு மழிந்த மனமு மழிந்தபி, னுனு மழிந்தகை
நானறி டேனே. (ககூ)

இருளும் வெளியு மிரண்டையு மாற்றிப், பொருளிற பொருளாய் பொருந்தவுள ளாகி, யருளா லழிகத்தி மதத னடிககே, யருளாத கண்மன முறறுநின் ருனே (கௌ)

ஒன்றிநின் றுள்ளே யுணராதேன பராபரமொன்றிநின் றுளே யுணராதேன சிவகதி, யொன்றிநின் றுள்ளே யுணராதே னுணர்வின், யொன்றிநின் தேபல ஓழிகண் டேனே (கௌ)
ஆ நடுநடு

வரையுரைமாட்சி.

தானவரை வறநிபு னுரை வரைவது, தானவ னுணர் னுரை நினைவது, காமனை வென்றகண் னுரையுத்பபது, அமொழி வாசகஞ் சொல்லுமி னீனே (க)

உணாயற்ற தோனதை வுரைசெய்யு முமாகாள, கரைபற்ற தோனதை கரைகாண் லாகுமோ, துணாயற்ற நீபேரற சிந்தை தெளிவாரகருப, புணாயற்ற நிநுதோன புரிசடை யோனே

மனமாலை மாயையிம மாயைமயகக, மனமாலை தான மாயு மதஞ்ஞைது மிலலை, பினைமாயவ திலலை பிதறவும வேண்டாந, தனையாயக திருப்பது தத்துவந தானே (க)ஆ நடுநடு

அணைமேதோ தன்மை

மலமில்லை மாசில்லை மாஓபி மாணக, குலமில்லை கொள னுந குணங்களு மில்லை, கலமில்லை நகதிபை ஞானத்தி னுலே, பலமன்னி யன்பிற யதிததுவைப போரககே (க)

ஒழிகதேன பிறவி புறவென்னும பரசந, கழிந்தேன கட வுரு கானுமொன ருனே, னழிகதாந கிவிவரு மாரககமும வேண்டேன, செழுஞ்சார புடையு சிவனைக்கண் டேனே (உ)

ஆலைக கருடபு மழுதமக காரமுஞ், சோலைதனை ணீரு மு
டைத்தெங்க ணுடடிடைப், லீலிககண் ணன்ன வடிவுசெய வா
ளொரு, கோலப்பெண் ணுடகுத குறையொன்று மில்லையே ()

ஆராலு மெனனை யமடடவொண் ணுதினிச, சீரார பிரா
னவந்தென சிந்தை புகுந்தன்ன, சீராடி யங்கே திரிவதல லா
தனி, யாராபாடு சாரா வறிவறித தேனே. (ச)

பிரிந்தேன பிரமன பிணிதததோர் பாசந், செரிந்தேன
சிவகதி செல்லு நிலையை, யரிந்தேன வினையை யயில்மன வா
ளான, முரிந்தேன் புரத்தினை முகதுகின் தேனே (ரு)

ஒன்றுகண் மருல குககொரு தெய்வமு, மொன்றுகண் ம
ருல குககுயி ராவது, நன்றுகண் டிரிவி நமசிவா யப்பழந், தின்
றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாறே. (க)

சகதிரன பாம்பொடுகு சூடுகு சடாதரன, வந்தெனனை
மாண்ட மணிவிளக கானவ, நந்தமு மாதியு மில்லா வரும்
பொருள், சிந்தையின் மேவித தியக்கறுத தானே (எ)

பண்டெங்க ளீச செடுமால் பிரமனைக, கண்டங் கிருசுரு
ங் கருத்தறி வாரிலலை, விண்டங்கே தோன்றி வெறுமன மா
யிடிந், றுண்டங் கிருந்ததோர துறது வாமே (அ)

உன்னையு மத்தனு மனபுற்ற தல்லது, வன்னையு மத்தனு மா
ரறி வாரெனனை, யன்னையு மத்தனு மியானு முடனிருந், தன்னையு
மத்தனை யானபுரந் தேனே (க)

கொண்ட சுழியுங் குலவரை யுச்சியு, மண்டரு மண்டத த
லைவரு மாதியு, மெண்டிசை யோருமவந் தென்கைத் தலத்து
ளே, யுண்டனர் நானினி யுங்கொழிந் தேனே. (கௌ)

தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குந், தானே வட
வரை யாதியு மாய்நிற்குந், தானே யுடலுயிர் தத்துவ மாயநி
ற்குந், தானே யுலகிற் தலைவனு மாமே. (கக)

கமனவரின ஞானவாள கொண்டேயெறிவன, சிவனவரி
ஞானுடன போவது திண்ணம், பவமவரும் வலவினைப் பண்டெ
யறுததேன, நவம வருகு சிங்கைக்குத் தானெதி ராமே ()

சித்தஞ் சிவமாய மலமுன்னுஞ் செற்றவா, சுததஃ சிவ
மாவா தோயரா மலபந்தங், கத்துஞ் சிலுஞ் கலகமுங் என
காணா, சுததம் பரவித்து தானாமென நெண்ணியே (௧௩)

நினைப்பு மறப்பு மிலாதவா நெஞ்சம், வினைப்பற நறுக்கு
ம விமல விருக்கும், வினைப்பற நறுக்கும் விமலனைத் தேடி,
நினைக்கப் பெறிலவ வீளிய னாமே (௧௪)

சிவபெரு மானென்று நானழைத் தேததத், தவபெரு
மானென்று காணவந்து நினறு, னவபெரு மாசெனனை யாளு
டை நாதன, பவபெரு மானைப் பணித்துநின் தேனே (௧௫)

பணித்துநின் நேனபா மாதி பதிமைத், துணித்துநின் நே
வினி மறஞென்றும் வேண்டே, னணித்துநின் நேனுட லாழ்ப
பிராசீரத், கணித்துநின் நேனசிவன நன்மைகளை டேனே ()

என்னெஞ்ச மிச விசையடி தாருசோரத், முன்னஞ்செய
தேதத் முழுதும் பிறப்பறத், தன்னெஞ்ச மிலலாத் தலைவன
நலைவிதி, பின்னஞ்செய் தெனனைப் பின்னகறுத் தானே ()

பிணைகறுத் தானபிணி மூப்பறுத் தென்னுங், கணக்கறு
த் தாண்டன்ன கானந்தி பெண்ணைப், பிணைகறுத் தென்னு
ந முன்பந்த துன்பம், வணக்கஹ நேனசிவம் வந்தது தானே

சிவனவந்து நேவா குழாமுடன கூடப், பவமவந் திட
நின்ற பாச மறுத்திட, டெனெகளை பாண்டரு ளாதிப் பெரு
மா, னவனவந்தென னுள்ளே யகப்பட்ட வாறே (௧௬)

கருமபுந் தேனுங் கலந்தகோர காயத்தி, லருமபுங் கந
தமுமாகிப் வாணந்தம், விரும்பியே யுள்ளம் வெளிபுறத் கண
பின், கருமபுங் கைத்தது தேனும் புளித்ததே (௧௭)

உள்ள சரிதாதி யொட்டியே மீட்டென்பால், வளள லரு
ததியே வைதகி வளமபாடிசு, செயவன வெல்லாஞ் சிவமாக
ககாண்டலாற, கைவன மின்னிக கருக்கடக தேனே (உச)

மிண்டார கமலத்து ளங்கி மிகச்சென்று, துண்டா வி
ளககன தகனியெய சோரதலும், பூண்டா ளொருத்தி புவந
ருடாமணி, மாண்டா ளொருவனகை வந்தது தானே (உஉ)

ஆறே யருவி யகங்குள மொன்னுண்டு, துறே சிவகதி து
ண்ணிது வண்ணமுங், கூறே ருவிமுலை கொம்பனை பானேரி
ட, வேறே யிருதகும் விழுப்பொருடானே (உஃ)

அன்பு ளருகி யமுவு னரற்றுவ, செனபு முருவ விராப
பக லேத்துவ, செனபொன மணிபை யிறைவனை ய்ச்சினத,
தீனபன கடிப்பன நிருத்தவன றானே (உ௪)

மனம விரிந்து குவிந்தது மாநவ, மனம விரிந்து குவிந
த்து வாயவு, மனம விரிந்து குவிந்தது மன்னுயிர, மனம விரி
ந்துரை மாண்டது முத்தியே (உ௫) ஆட ௩௩௩

நோத்திரம்

மாயனை காடி மனகெடுக தேனோறிப், பேரயின் நாடறி
யாசே புலம்புவா, தேயமு காடுக திரிகெடுககள் செல்வனை, க
காயமின் றுட்டிடைக கண்கொண்டேனே (க)

மன்னு மலைபோன மதவா ரணத்தினமே, வினனிசை
பாட விருந்தவ ராரொனின், முன்னியல கால முதலவனா கா
மத்தைட, பன்னின் ரெனதேபாடறி ளீரோ. (உ)

முதலின் முதலை முகழிள ஞாயிறறை, யெத்தனை வா
னோருமேத்து யிறைவனை, யதனை காஞ் தரற்றுகின் தேனை
யோரா, பித்தனைவனென்று பேசுகின் றானே. (ஃ)

புகுத்துகின் றுனெகுகள் புண்ணிய மூாததி, புகுத்துகின்
றுனெகுகள் போதறி வாளன், புகுத்துகின் றுனடி யாராதக

னெஞ்சும், புகுத்தநின் றுனையே போற்றுகின் றேனே. (௪)

புதக்கண னாடியிற் புகுநதிலன் போதுளன், வேதக்கண னாடியில் வேறே வெளிப்படு, நீதிககண னாடி நினைவார மனக் துளன், திதக்கண னாடியிற் கேட்டுநின் றேனே (௫)

காமமோ ராயிர மோதுமி னாதனை, யேமமோ ராயிரத் துள்ளே யிசைவீரக, னோமமோ ராயிர மோதவல லராக-கு க, காமமோ ராயிரங் கண்டொழிந் தாராகளே (௬)

போற்றுகின் றேனபுகழ் துமபுகழ் ஞானததைத், தேறா னின் றேனசிறை நாயகன் சேவடி, சாற்றுகின் றேனன்ற யோசிய பொகத்தைப், போற்றுகின் றேனெம் பிரானென்று நானே. (௭)

நாளு விந்நொசெய்து நாடுமி னநதியை, யூனா கமலநதி னுநொசென நபுரம், வாளு ருலகம் வழிப்பட மீண்டபின், றே னர வுகுதி தெவிட்டலுமாமே (௮)

வகுநதின் றுனடி யாரகட் கரும்பொரு, ளிகதிர னாதி யிமைமவா வேணடினாரு, சுந்தர மாதா துழனியொன றலன் து, வகுநர வானத்தி னடபுற மாமே. (௯)

மணனிற கலங்கிய நீர்போன மனிதர்க, ளெண்ணிற கல கங்கி யிளைவ னிவனென, ருண்ணிற குளத்தின் முகங்கொரு பாலவைத்துத், தெண்ணிற் படுத்த சிவனவ னாமே. (௧௦)

மெத்தவத தானை வீருமபு மொருவாக்குக, கைததலஞ் சோ தரு நெல்லிக கனியொககுரு, சுததனைத் துய்கெறி யாய் நின்ற தேவாக, ளத்தனை நாடி யமைந்தொழிந் தேனே (௧௧)

அமைந்தொழிந் தேனள வில்புகழ் ஞானகு, சமைந்தொழிந் தேனறநி மாறறமொன றில்லை, புண்ககதெழும பூதலம் பு ண்ணிய னண்ணி, வகைகது கொடுக்கின்ற வளளலு மாமே ()

வளளத் தலைவனை வானநன் னாடனை, வெள்ளப் புனரசு

டை வேதமுதலவனைக, களளப பெருமகன் காணபாதொ
லோயெனது, வுள்ளத்தி னுள்ளே யொளித்திருந் தாளுமே ()

ஆளு மலாபபதக சகத்கடவுளை, காளும வழிபட்டு நன்
மையு னின்றவா,கோளும வினையு மறுக்குவ குரிசிவின, வாளு
மனதொடும வையதொழிக தேனே (௧௪)

விருமபி லவனடி லீர சுவாககம, பொருந்தி லவனடி புண்
னிய லோகந், திருந்தி லவனடி தீரத்தமு மாகும், வருந்தி
யவனடி வாழத்தவல லாராககே. (௧௫)

வானக ஸூடறுத் தானிய வுலகின்ற, றுணக மிஸ்ஸாத க
னியாகும் போதகன், காணக வாழைக கனிதுகாக துளளுது
ம, பாணகச சோழியைப் பற்றிநின் தேனே (௧௬)

விதியது மேலை யமர ருதையு, பதியது பாய்புனற் கவ
னையு முண்டி, துதியது தொலவினைப் பற்றறு விககும், பதியது
வவவிட்ட தகரு மாமே (௧௭)

மேலது வானவா கிழது மாதவா, தானிடா மானு—ர கி
ழது மாதனவ, காணது கூவிள மாலை கமழ்சடை, யானது செ
யயுமெம் மாருயிர தானே (௧௮)

சூழுவ கருங்கட னஞ்சுண்ட கண்டனை, யேழு மிரண்டி
னு மிசன பிறப்பிலி, யாழுஞ் சுனையு மடவியு மகருளன், வாழு
மெழுத்தைநறு மணனனு மாமே (௧௯)

உலகம் தொத்துமண னெத்ததுயர் காற்றை, யலாகதி ர
ங்கபொத தாதிப் பிரானு,லிலவிய மாழுக னீரோத்த மீண்டச,
செவ்வொக தமாதிக்கைத் தேவா பிரானே. (௨௦)

பரிசுறிக் தங்குள ணங்கி யருக்கன், பரிசுறிக் தங்குளன் மா
ருதத் தீசன், பரிசுறிக் தங்குளன் மாமதி ஞானப், பரிசுறிக் தன்
னிலம் பாரிக்கு மாறே. (௨௧)

அகதிங்கடகது மதுவது வாய்நிற்கும், பந்த வுலகின்ற கி
மோர பெருமபொருள், தகத வுலகெங்குத் தானே பராபரன்,
வந்து படைக்கின்ற மாண்பது மாமே. (௨௨)

முத்தண்ட லீரண்ட மேழுடி யாகிலு, மத்த இருவ முல
கே தொன்பபி, மத்தவின பாதாள மளவுள்ள சேவடி, மகத
ரத்தின் மகிழ்ந்துண ராரோ. (௨௩)

ஆதிப பிரானம் பிரானவ வகலிடசு, சோதிப பிரானசுடா
முன்னொளி யாய்நிற்கு, மாதிப் பிரானண்டத் தப்புறவ கீழவ,
ஆதிப பிரானமி வாகிநின் றானே (௨௪)

அண்டங் கடகதுயாக தோங்கும பெருமையன், பிண்டங்
கடகப் பிறவிச் சிறுமையன், ஞானடா கடகத் தனைகழல் கா
ண்டொறுக, தொண்டாகள துயரெறி துயகிநின் றானே (௨௫)

உணர்வுசெய நோக்கம் பெருங்கடல சூழ, நிலமுழு தெ
ல்லா நிறைந்தன் வீசன், பலமுழு தொலாம படைத்தன்ன மு
ன்னே, புலமுழு பொன்னிற மாகிநின் றானே (௨௬)

பராபர னுகிப்பல் ஓழிக டோறும், பராபர னுயிவ வ
கலிடந் தாங்கித், தராபர னுய்நின்ற தனமை யுணரார், நிரா
பர னுகி நிறைந்துநின் றானே (௨௭)

போற்றும் பெறுந்தெய்வக தானே பிறிதில்லை, யூற்றமு
மோசையு மோசை யொடுக்கழும், வேற்றுட றுன்னெ றத்தபெ
ருத் தெய்வமானு, காற்றது விசன் கலந்துநின் றானே (௨௮)

திகையனைத் துஞ்சிவ னேயவ னுகி, மிகையனைத் துஞ்செ
ல்ல வேண்டா மனிதரே, புகையனைத் துமபுற மங்கயிற கூடு, மு
கையனைத் தும்மெங்க ளாதிப பிரானே. (௨௯)

அகன்ற னகலிட மேழுமொன றுகி, பிவனரு சென்னின்
தெளிடனு மல்லன், சிவனருன் பண்பல சேவனுமாகி, கவினரு
னுலகுது கம்பது மாமே. (௩௦)

கலைபொரு முன்னுங் கடந்தபபா வின்ற, தலைவனை நாடி
மின தததுவ நாநன், விலையிலை விண்ணவ ரோடி முரைப்ப,
னரையிலை யுளளுது முளளவன றானே (௩௧)

படிகாஸ பிரமணசெய் பாச மறுத்து, செடியான குறுமை
செய நேச மறுத்துச், செடியரா தவத்திவிற் செபகொழி னீ
ககி, யடியேனை யுயயவைத தனபுகொண டானே (௩௨)

ஈசனென நெடநித திசைபு மியங்கின, வேரசையி வின
நெழு சதத முலப்பிவி, தேசமொன றாககே செழுங்கனட
மொண்பதும், வாச மலரபோன மருவிநினை றானே (௩௩)

இல்லனு மல்ல னுளனல்ல நெமயிறை, காலது நெஞ்சம்
பிளந்திடுங் காட்சியன், ஞாலையன் றுபன் னுளக்கிலன் றுப்
மணி, சொல்லருஞ் சோதி தொடாகதுநினை றானே. (௩௪)

உளளத் தொடுங்கும் புறத்துஞ் நாணெனுங், களளத் தலை
வன் கமழ்சடை நகத்பும், வளளற் பெருமை வழக்கஞ்செயவா
னுத, லளளற் கடலை யறுத்துநினை றானே. (௩௫)

மாதெதிர வரணவா தானவா நாடொறுங், கூறுதல் செய
து குரைகழ் ஓடுவா, உளறுவ றுளளத் தகத்தும் புறத்துறும்,
வேறுசெய தானகே விளக்கொளி யாமே. (௩௬)

விண்ணிலும் வந்த வெளியிலை மேனியன், கண்ணிலும் வ
ந்த புனலலன் காட்சியன், பண்ணினிற், வந்தப் பயனலலன்
பாணமைய, நெண்ணிலா னநதமு மெங்கள பிரானே. (௩௭)

உததம் நெவகு முக்ககும் பெருங்கட, வித்திலச சோதி
யனிலக் கருமைய, நெத்தனை காலமு மெண்ணுவ ரீசனைச், சி
த்த ரமராக டோகதறி யாரே (௩௮)

நிறம்பல வெவ்வண்ண மவ்வண்ண மீசன், நறம்பல வெ
வவண்ண மவவண்ண மின்ப, மறம்பல வெவவண்ண மவவண்
ணம் பாவம், புறம்பல காணினும் பேரற்றி லாரே. (௩௯)

இவருநின் றுனவகு நின்றன் னெவருளன், பொருநின் று
னபுய நாபதி புண்ணியன், கவருநின் றுனகநிர மாமதி ஞாபி
று, வெவருநின் றுனமழை பேரலிதை தானே (சு0)

உணாவது வாயுமே யுத்தம மாயு, முணாவது றுண்ணி
வெமபெரு மாண்பு, புணாவது வாயுவும புல்லிய தாயு, முண
ரவுட லவாடமு மாகநின் றுணே. (சு1)

தனவலி யாயுல கேழுந தரித்தவன், றனவலி யாலே ய
னுவினுந தானெய்யன், றனவலி யானமலை பெட்டினுந தான
சாரான், தனவலி யாலே தடங்கட லாமே. (சு2)

ஏனோ பெருமை யனுகுநு மெமமிறை, நுணே சிறுமையு
ள ஞாகுந கவருளன், வாறோ ரறியு மளவலன் மாநேவ
ன், றுணே யறியுந தவததி னளவே (சு3)

பிண்டலம விததி லெழுநத பெருமுநிக, குண்டலவ
காயத்தக குநிரா பழுத்தது, வுண்டன ருண்டா ருணாவிலா
மூடாகள், பிண்டத்துட பட்டிப பிணவருகின் றாகனே (சு4)

ஆட நள்ள

சாவவலியாபி

ஏயுரு சுவபோக மிதனறி போரொளி, யாயு மறினையு மா
யா வுபாதி யா, லேய பரிய புறியுந தனதெய்துரு, சாயுந தனது
வியாபகந தானே (சு5)

நானறிந தபொரு ணடவிட மிலலை, வானறிந தவகே வ
ழியுந விமமிடு, முனறிந துளனே யுயிரககினற வெண்ணகடா, தா
னறிந தெவருந தலைப்பட லாமே. (சு6)

கடலிடை வாழ்கின்ற கெளவை புலகத, துடலிடை வா
ழுகொண றுளனொளி நாடி, யுடலிடை வைகின்ற வுளனாறு
தேவனைக, கடலின் மலிதிறாக காணலு மாமே (சு7)

பெருஞ்சுடா மூன்றனு முள்ளொளி யாகித், தெரிந்திட
லாய்ந்திருத் தேவா பிரானு, மிருஞ்சுடா விட்டிட டிகலிட
மெல்லாம, பரிசுதுடன் போகின்ற பலகோரை யாமே (௪)

உறுதியி னுளவந்த வுளவினைப் பட்டு, விறுதியின் லீழந்தா
ரிர்ணம தாகுளு, சிறுதியி னுள்ளொளி திப்பிய மூர்த்தி, பெறு
தியின் மேலோரா பெருஞ்சுட ராமே. (௫)

உற்றிவி னுள்ளே பரமாய பரஞ்சுடா, முற்றிற் முற்றி
முக்கின்ற மூன்றொளி, நெற்றியி னுள்ளே நினைவாய நிலைநா,
மற்றவ ஞாயின்ற மாதவன் றானே. (௬)

தேவனு மாகுந் திசைச்சிசை பத்துளு, மேவனு மாமவரி
நீருந் கேழையு, மாவனு மரமமாந் தென்கு முலகினு, நாவனு
மாந் நவிறற்கின் றானே (௭)

கோகருங் கருட னொடியே முலகையங், காட்கு மவனித்
தலைவனு மங்குள, நீகரும வினைபென னிமலன் பிறப்பிலி, போ
கரும வரவும புணரவல் லானே (௮)

செழுஞ்சடை யனசெம்பொ னையொககு மேனி, பொழி
ந்தன வாயு வொருங்குடன் கூடுங், கழிந்தில னெங்கும பிறப்பி
லனிச், குழிந்தில சேமுல கொத்துநின் றானே (௯)

உணர்வு மவனே யுயிரு மவனே, புணர்வு மவனே புலனு
மவனே, யினரு மவன் தனின் பெண னனு மாகான், னுனரின
மலாக்கந்தந் துணவிந்ந றானே (௧௦)

புலமையி ஓற்றமிழ புணணிப னெகதை, கலமையின் றா
ன் வழக்கமு மாகும, விலமையி லவைத்துள வேதியா கூறுப,
புணரவி னெங்கும பரந்துநின் றானே (௧௧)

விண்ணவ ஞாயுந் கேழுககு மேலுளன், மன்னவ ஞாயவ
லகு சூழ்கட லெழுககுந், தண்ணவ ஞாயது தன்மையி னிறப
தோரா, கண்ணவ னங்கு கலந்துநின் றானே. (௧௨)

நின்றனன மாலொடு நான்முகன் குஞ்சு, நின்றனன று
நிலங்கிழொடு மேலென, நின்றனன குஞ்சு மாலவரை மே
ழகட, நின்றனன குணே வளங்கனி யாயே (கங்)

புலநா பதிமிகு புன்னிப நெருதை, யவனே யுலகி லா
பெரும பாக, னவனே யருமபல சேவறு மாகு, மவனே யிறை
யென மாலுற்ற வாதே (கசு)

உண்ணி நெருநு முல்வாப பிராணனும், விண்ணி நி
ங்கும விரிகதி ராசசெல்லு, மண்ணின் நியங்கியும் வாயுவு மா
ய்நிற்குங், கண்ணின் நிலங்குங் கருத்தவன் குணே (கரு)

எண்ணு மெழுத்து மினஞ்செய லவவழி, பண்ணு திறனு
ம் படைத்த பரமனைக, கண்ணின் கவருங் கருத்தி லதுவிறு
வுண்ணின் துருக்கியோ ராயமு மாமே (கசு)

இருக்கின்ற தெண்டிசை பண்டம்பா தான, முருக்கொடு
தன்னி வேங்குவிய வண்ணக, கருக்கொண்கி வெங்குங் கரு
நதிலன் குணே, திருக்கொன்றை வைத்த செழுஞ்சடையானே

பலவுடன் சென்றவப் பாமுழு தீசன், செல்வறி வாரி
லே சேயனனிய, னலவியன் சங்கர னுதியெம் மாத், பலவி
தாய்சிறகும் பானமைவல் லானே (கது)

அதுவறி வானவ னுதிப புராண, நெதுவறி யாவகை நின்
நன் னீசன், பொதுவது வான புலங்கு னெட்டு, மிதுவறி வ
னகதி பெங்கு பிரானே (கக)

நீரு நிலனும் விசம்பங்கி மாகுத, துறு முடம்புறு சோதி
யுமாயுளன், பேரும பராபரன் பிஞ்சு நெமமிறை, யூருஞ்
சகல னுலப்பில் தானே (உ)

மூல னுரைசெய்த மூலா யிரகதமிழ், மூல னுரைசெய்த
முன்னுறு மந்திரம், மூல னுரைசெய்த முப்ப துபதேசம், மூல
னுரைசெய்த முன்னுமொன குமே. (உக)

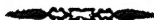
நககூ

திருமந்திரம்,

வாழ்கவே வாழ்கவென் நகதி திருவடி, வாழ்கவே வாழ்
க மலமறுத தாளபதம், வாழ்கவே வாழ்கமெஞ்ஞானத தான
ஞா, வாழ்கவே வாழ்க மயமிலான பாதமே. (உஉ)

ஆட அதிகாரம் - உசுஇ - திருமந்திரம் - நககூ,
ஒன்பதாந தந்திர முற்றும்.

ஆட செப்புப்பாயிர முட்பட - அதிகாரம்
உருஇ - கூடியதிருமந்திரம் - நககூ.
திருமந்திர முற்றும்.

MAHAMAHOPANAYATA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

